

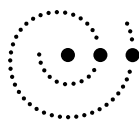
Teollisuuden päästödirektiivin (IED) voimaansaattaminen ja muuta ympäristönsuojelulain kehittämisajatuksia

**Eeva-Maija Puheloinen, Ari Ekroos, Matias Warsta,
Gary Watkins, Mari-Linda Harju-Oksanen ja Olli Dahl**

Teollisuuden päästödirektiivin (IED) voimaansaattaminen ja muuta ympäristönsuojelulain kehittämisaajatuksia

**Eeva-Maija Puheloinen, Ari Ekroos, Matias Warsta,
Gary Watkins, Mari-Linda Harju-Oksanen ja Olli Dahl**

YMPÄRISTÖMINISTERIÖ
MILJÖMINISTERIET
MINISTRY OF THE ENVIRONMENT

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN RAPORTTEJA 6 | 2011

Ympäristöministeriö
Ympäristönsuojeluosasto

Taitto: Leila Haavasoja
Kansikuva: Ari Ekroos

Julkaisu on saatavana vain internetistä:
www.ymparisto.fi > Ympäristöministeriö
> Julkaisut > Ympäristöministeriön raportteja -sarja

Helsinki 2011

ISBN 978-952-11-3847-8 (PDF)
ISSN 1796-170X (verkkokj.)

ESIPUHE

Teollisuuden päästöjen yhdenmennyä ehkäisemistä ja vähentämistä koskeva direktiivi (2010/75/EU, Industrial Emissions Directive, IE-direktiivi) tulee voimaan 6.1.2011. Direktiivillä täsmennetään nykyisen IPPC-direktiivin säännöksiä koskien erityisesti parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamista ympäristölupaharkinnassa. Direktiivi sisältää myös muita uusia vaatimuksia koskien muun muassa laitosten valvontaa ja maaperän suojelua. Uuteen direktiiviin liitettiin myös suuria polttolaitoksia, jätteenpolttoa, orgaanisia liuottimia ja titaanidioksiditeollisuutta koskevat aiemmat erilliset direktiivit. Erityisesti suuria polttolaitoksia koskevia ja titaanidioksiditeollisuutta vaatimuksia myös tiukennettiin.

Direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 6.1.2013 mennessä. Direktiivi vaatii huomattavia muutoksia ympäristönsuojelulakiin ja -asetukseen sekä toimialakohtaisiin asetuksiin. Tarvittavien muutosten yksityiskohtaiseksi arvioimiseksi ympäristöministeriö tilasi Helsingin yliopistolta selvityksen, jossa hahmoteltiin IE-direktiivin voimaansaattamisen vaikutuksia kansalliseen lainsäädäntöön. IE-direktiivin aiheuttamien suorien vaikutusten lisäksi selvityksessä tarkasteltiin muita lainsäädännön muutostarpeita, jotka olisi järkevä ja mahdollista toteuttaa yhdessä IED-säännösmuutosten kanssa. Selvityksen tarkoituksena on toimia tietopohjana ja idealähteenä ympäristönsuojelulain muutostyölle. Selvityksen tuloksista vastaa konsultti eivätkä ehdotukset välttämättä edusta ympäristöministeriön kantaa.

Selvitystyö käynnistyi huhtikuussa 2010 ja valmistui joulukuussa 2010. Selvitystyötä ohjasi ohjausryhmä. Työn vastuullisena johtajana toimi professori Ari Ekroos Helsingin yliopiston oikeustieteellisestä tiedekunnasta, päätutkijana oli tohtorikoulutettava Eeva-Maija Puheloinen Helsingin yliopistosta, muina tutkijoina projektitutkija Matias Warsta ja projektitutkija Mari-Linda Harju-Oksanen Helsingin yliopistosta sekä projektitutkija Gary Watkins ja professori Olli Dahl Aalto-yliopiston teknillisestä korkeakoulusta. Ohjausryhmän puheenjohtajana toimi neuvotteleva virkamies Sirpa Salo-Asikainen ympäristöministeriöstä ja jäsenenä lainsäädäntöneuvos Oili Rahnasto, neuvotteleva virkamies Anneli Karjalainen ja lainsäädäntöneuvos Tuire Taina ympäristöministeriöstä sekä yksikönpäällikkö Kimmo Silvo Suomen ympäristökeskuksesta, yksikönpäällikkö Heli Antson Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta ja yksikönpäällikkö Mika Seppälä Etelä-Suomen aluehallintovirastosta.

Sirpa Salo-Asikainen
Ohjausryhmän puheenjohtaja
Ympäristöministeriö

SISÄLLYS

Esipuhe	3
I Johdanto	15
1.1 Selvitystehtävä tarjouspyynnön mukaan ja tarkennettu selvitystehtävä	15
1.2 Hankkeen toteuttaminen	16
1.3 Raportin rakenne	16
2 IE-direktiivin lyhyt yleiskuvaus	18
3 Ympäristönsuojelulain kehittyminen ja kehittämistarpeet	19
3.1 Ympäristönsuojelulain muutostarpeista yleisesti	19
3.2 Havaintoja ympäristölupaviranomaisten hallintokäytännöstä	21
3.3 Vaasan hallinto-oikeuden päätöksistä	22
3.4 Korkeimman hallinto-oikeuden oikeuskäytännöstä	23
3.5 Ympäristönsuojelulain rakenteen kehittämistarpeet	24
3.6 Kehityksestä muissa maissa	25
3.6.1 IPPC-direktiivin implementointi Yhdistyneessä kuningaskunnassa (UK) / Englanti ja Wales	25
3.6.2 Valikoituja esimerkkejä eräiden maiden ympäristölupajärjestelmistä	30
3.6.3 Eräitä Suomen ympäristölupajärjestelmän kehittämisen näkökulmasta kiinnostavia esimerkkejä	32
3.7 Ympäristönsuojelulain IE-direktiivin edellyttämistä muutoksista	33
3.7.1 BAT	33
3.7.2 Valvonta	34
3.7.3 Toiminnan lopettaminen ja perustilaselvitys	34
3.7.4 Määritelmät	34
3.7.5 Muita ehdotettuja muutoksia	34
3.7.6 Muutokset ”tytärdirektiiveissä”	35
3.7.7 Lähtökohtia IE-direktiivin muutosten säännösmuutos- hahmotelmissa	35
4 Ympäristönsuojelulain uudistaminen	36
I YLEINEN OSA	36
1 luku Yleiset säännökset	36
1 § Tavoite	36
2 § Soveltamisala	38
3 § Määritelmät	39
2 luku Yleiset velvollisuudet ja periaatteet	42
1 § (4 §) Yleiset periaatteet	42
2 § (5 §) Selvilläolovelvollisuus	42
3 § Aineiden käsittelyä koskevat yleiset velvollisuudet	43
4 § Laitteiden käyttöä koskevat yleiset ympäristönsuojelu- velvollisuudet	43
5 § Toiminnanharjoittajan yleiset velvollisuudet	44
6 § Sijoituspaikan valinta	45
7 § Naapurihaittakielto	46

8 §	(7 §) (29.5.2009/385) Maaperän pilaamiskielto	47
9 §	(8 §) Pohjaveden pilaamiskielto	47
10 §	(103 §) Jätevesien yleinen puhdistamisvelvollisuus	46
11 §	(9 §) Merta koskevat erityiset kiellot	48
12 §	Ympäristötiedon saatavuus	48
3 luku	Asetukset ja määräykset	48
1 §	(10 §) Yleiset edellytykset	48
2 §	(11 §) Ympäristön laatu	49
3 §	Valtioneuvoston asetus päästöistä, niiden valvonnasta ja kieltämisestä	49
4 §	Toimintoja koskevat yleisesti sitovat ympäristönsuojeluvaatimukset	50
5 §	(12 §) (9.4.2010/253) 3 luvun 4 §:ssä tarkoitetut (ympäristövaikutuksiltaan vähäiset) toiminnot	50
6 §	(13 §) Moottorikäyttöiset ajoneuvot, työkoneet ja laitteet (11.12.2002/1100)	51
7 §	(14 §) Maaperä	52
8 §	(15 §) Aineet, valmisteet ja tuotteet	52
9 §	(16 §) (21.4.2005/252) Muut asetukset	52
10 §	(17 §) (21.4.2005/252) Poikkeuksen myöntäminen	52
11 §	(17 a §) (14.10.2005/814) Poikkeuksen myöntäminen eräissä tapauksissa	53
12 §	(18 §) (21.4.2005/252) Talousjätevedet	53
13 §	(19 §) Kunnan ympäristönsuojelumääräykset	53
14 §	(110 b §) (15.11.2002/944) Orgaanisia liuottimia koskevan valtioneuvoston asetuksen valmistelu	54
4 luku	Viranomaiset ja niiden tehtävät	54
1 §	(20 §) Valtion viranomaiset	54
2 §	(21 §) Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen	55
3 §	(22 §) (22.12.2009/1590) Valvontaviranomaiset	55
4 §	(23 §) (22.12.2009/1590) Ympäristölupaviranomaiset	55
5 §	(24 §) Muut viranomaiset ja laitokset	55
6 §	(25 §) (22.12.2009/1590) Ympäristön tilan seuranta	56
7 §	(25 a §) (4.6.2004/459) Meluselvitykset ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmat	56
8 §	(25 b §) (4.6.2004/459) Meluselvitysten ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmien laatiminen	56
9 §	(26 §) Valtakunnalliset suunnitelmat ja ohjelmat	57
10 §	(27 §) (9.4.2010/253) Ympäristönsuojelun tietojärjestelmä	57
11 §	(109 §) Salassapitovelvollisuus	58
II	ENNAKKOVALVONTA/LUPA JA REKISTERÖINTI	58
5 luku	Luvantarve, rekisteröintivelvollisuus ja viranomaisten toimivalta (sis. ilmoitus/rekisteröintivelvollisuudet)	58
1 §	Yleinen luvantarve ja rekisteröintivelvollisuus	59
2 §	Toimintojen luvantarve	59
3 §	Luvantarve erityisen vesistöhaitan perusteella	60
4 §	(29 §) Luvantarve ainepäästöille	60
5 §	Luvantarve jätteiden hyödyntämiseen tai käsittelyyn	60
6 §	Luvantarve erityisen onnettomuusvaaran perusteella	60
7 §	Luvantarve erityistoimintoihin	61
8 §	Luvantarve naapurihaitan perusteella	61
9 §	(28.3 §) Luvanvaraisen toiminnan olennainen muuttaminen	62
10 §	Rekisteröintivelvollisuus	63
11 §	(30 §) (9.4.2010/253) Poikkeus luvanvaraisuudesta	64

12 §	(30 a §) (9.4.2010/253) Poikkeus eräiden jätteen käsittely- ja hyödyntämistoimintojen luvanvaraisuudesta	64
13 §	(114 §) Luvanvaraisuuden muuttaminen	65
14 §	(31 §) (22.12.2009/1590) Toimivaltainen lupaviranomainen	65
15 §	(32 §) Lupaviranomainen toiminnan muuttuessa	65
16 §	(33 §) (22.12.2009/1590) Lupa-asian siirtäminen	66
17 §	(34 §) (22.12.2009/1590) Lupaviranomaisen alueellinen toimivalta.....	66
6 luku Lupamenettely ja lupaharkinta		66
1 §	(35 §) Lupahakemus	66
2 §	(36 §) (22.12.2009/1590) Lausunnot	66
3 §	(37 §) Muistutukset ja mielipiteet	67
4 §	(38 §) Lupahakemuksesta tiedottaminen.....	67
5 §	(39 §) Saman toiminnan lupien yhteiskäsittely	68
6 §	(40 §) Eri toimintojen lupien samanaikainen käsittely.....	68
7 §	(115 §) Määräjän pidentäminen.....	68
8 §	(41 §) Lupaharkinnan perusteet	69
9 §	Sijoituspaikkaa koskeva lupaharkinta.....	79
10 §	Sijoituspaikka ja maankäyttöä koskevat suunnitelmat	70
11 §	Erityisten ympäristönsuojelusuunnitelmien huomioon ottaminen	71
12 §	Laatu- ja päästövaatimusten huomioon ottaminen	71
13 §	Luvanmyöntämisesteet	71
14 §	(43 §) Lupamääräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi.....	71
15 §	Lupamääräykset selvitysvelvollisuuksista.....	72
16 §	Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arviointi.....	74
17 §	Lupamääräysten suhde päästökauppalakiin.....	75
18 §	(44 §) Kalatalousmääräykset	75
19 §	(45 §) Jäte- ja jätehuoltomääräykset	75
20 §	(46 §) Tarkkailumääräykset	75
21 §	Tarkkailumääräyksiä koskevat erityiset menettelysäännökset	76
22 §	(47 §) Määräykset päästöistä viemäriin ja viemäriksi määrääminen.....	77
23 §	(49 §) Määräykset purkujohtosta.....	77
24 §	Vakuus.....	77
25 §	Asiantuntemus.....	78
26 §	(51 §) (21.4.2005/252) Lupamääräyksen suhde asetuksen vähimmäisvaatimukseen	78
7 luku Lupapäätös (sis. luvan voimassaolon).....		78
1 §	(52 §) Lupapäätöksen sisältö	78
2 §	(53 §) (21.4.2005/252) Lupapäätöksen antaminen.....	79
3 §	(54 §) Lupapäätöksestä tiedottaminen	79
4 §	(55 §) Luvan voimassaolo ja tarkistaminen.....	79
5 §	Lupamääräysten tarkistaminen ilmoitusmenettelyssä.....	80
6 §	(56 §) Asetuksen noudattaminen	81
7 §	(57 §) Luvan raukeaminen	81
8 §	(58 §) Luvan muuttaminen	81
9 §	Lupamääräysten vähäinen muuttaminen ilmoitusmenettelyssä ..	82
10 §	(59 §) Luvan peruuttaminen	82
11 §	(90 §) Toiminnan lopettaminen.....	82
8 luku Ilmoitukset ja toiminnan rekisteröinti (menettely ja harkinta)		83
1 §	(60 §) Melua ja tärinää aiheuttava tilapäinen toiminta.....	83
2 §	(61 §) Koeluonteinen toiminta.....	83
3 §	(62 §) (21.4.2005/252) Poikkeukselliset tilanteet	84
4 §	(63 §) (21.4.2005/252) Kuuleminen	84

5 §	(64 §) (21.4.2005/252) Ilmoituksen käsittely	84
6 §	(65 §) (9.4.2010/253) Toiminnan rekisteröinti	85
III ERÄITÄ TOIMINTOJA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET		86
9 luku – Suuria laitoksia (IED laitoksia) koskevat erityiset säännökset		86
1 §	Suuria laitoksia koskevat erityisvaatimukset	86
2 §	Suuriin laitoksiin liittyvät BAT-määritelmät ja asetuksenanto- valtuus.....	86
3 §	Suurten laitosten lupamääräykset.....	87
4 §	Lupamääräykset, kun tekniikkaa ei kuvata BAT-päätelmissä	88
5 §	Lupamääräykset, kun toimintaa tai tuotantomenetelmää ei esitetä BAT-päätelmissä	88
6 §	Suurten laitosten päästöjen raja-arvot.....	89
7 §	Poikkeaminen BAT-päätelmien päästötasoista.....	90
8 §	Tilapäinen poikkeaminen	90
9 §	Tarkkailua koskevat lupamääräykset.....	91
10 §	Maaperän ja pohjaveden suojelua ja tarkkailua koskevat lupamääräykset.....	91
11 §	Suurten laitosten ympäristölupien tarkistaminen	92
12 §	Perustilaselvitys	93
13 §	Toiminnan lopettaminen ja perustilaselvitys.....	94
14 §	Toiminnan lopettaminen ilman perustilaselvitystä	95
15 §	Tiedon saaminen päästöjen tarkkailusta ja toimenpiteistä toiminnan lopullisesti päättymisestä	95
10 luku Suuria polttolaitoksia koskevat erityiset säännökset		95
1 §	Suurten polttolaitosten ilmapäästöjen rajoittaminen.....	95
2 §	Polttolaitoskokonaisuus.....	96
3 §	Polttolaitoksia koskevat erityiset lupamääräykset.....	96
4 §	(64 a §) (22.12.2009/1590) Poikkeukselliset tilanteet eräissä polttolaitoksissa	96
5 §	(110 a §) (15.11.2002/944) Valtioneuvoston päätös ympäristön suojeluvaatimuksista tietyllä toimialalla sekä sen suhde ympäristölupaan.....	96
11 luku Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispoltto- laitosten erityiset säännökset		98
1 §	Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispoltto- laitosten ilma- ja vesipäästöjen rajoittaminen	98
2 §	Jätteen polttoa koskevat rajaukset	98
12 luku Orgaanisia liuottimia käyttävien toimintojen erityiset säännökset.....		99
1 §	Orgaanisia liuottimia käyttävät toiminnot	99
13 luku Titaanidioksidia tuottavien laitosten erityiset säännökset		99
1 §	Jätteen päästökielto	99
2 §	Asetuksenantovaltuus titaanidioksidia tuottavista laitoksista ...	100
14 luku Kaivannaisjätteitä koskevat erityiset säännökset (YSL 103 a–103 b §).....		100
1 §	(45 a §) (23.5.2008/346) Kaivannaisjätettä koskevat määräykset.....	100
2 §	(103 a §) (23.5.2008/346) Kaivannaisjätteen jätehuolto- suunnitelma.....	100
3 §	(103 b §) (23.5.2008/346) Suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavat kaivannaisjätteen jätealueet	101

15 luku – Otsonikerroksen suojelun erityiset säännökset	
(YSL 108 a–108 f §)	102
1 § (108 a §) (7.11.2008/681) Otsonikerrosta heikentäviä aineita ja tiettyjä fluorattuja kasvihuonekaasuja käsittelevien pätevyiden osoittaminen	102
2 § (108 b §) (7.11.2008/681) Toiminnan vastuhenkilö ja laitteet	102
3 § (108 c §) (7.11.2008/681) Ilmoitus pätevyiden todentamiseksi ja pätevyiden todentaminen	103
4 § (108 d §) (7.11.2008/681) Valtioneuvoston asetukset	103
5 § (108 e §) (7.11.2008/681) Viranomaisen rekisteri	103
6 § (108 f §) (7.11.2008/681) Pätevyiden osoittaminen muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa	104
IV MUUT SÄÄNNÖKSET	104
16 luku Korvaukset	104
1 § (66 §) Sovellettavat säännökset	104
2 § (67 §) Korvauksista päättäminen lupa-asian yhteydessä	104
3 § (68 §) (22.12.2009/1590) Korvauksista päättäminen erikseen	105
4 § (69 §) Vakuuden asettaminen korvausasiassa	105
5 § (70 §) Muutoksenhakutuomioistuimen ratkaisu korvausasian käsittelemisestä	105
6 § (71 §) (22.12.2009/1590) Ennen lupa-asian ratkaisua aiheutuneen vahingon korvaaminen	105
7 § (72 §) (22.12.2009/1590) Ennakoimattoman vahingon korvaaminen	105
8 § (73 §) (22.12.2009/1590) Korvausasian käsittely käräjä-oikeudessa	105
9 § (74 §) Korvausasian käsittely lupaviranomaisessa	106
10 § (107 §) Kulujen korvaaminen korvausasiassa	106
17 luku Pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistaminen	106
1 § (75 §) Maaperän ja pohjaveden puhdistamisvelvollisuus	106
2 § (76 §) Ilmoitusvelvollisuus	107
3 § (77 §) (22.12.2009/1590) Selvitysvelvollisuus ja puhdistustarpeen arviointi	107
4 § (78 §) (22.12.2009/1590) Maaperän puhdistaminen	107
5 § Pohjaveden kunnostaminen	107
6 § (79 §) (22.12.2009/1590) Puhdistamisesta määrääminen	108
7 § (80 §) (22.12.2009/1590) Toimivallan siirto kunnalle	108
8 § (104 §) Selontekovelvollisuus pilaantuneesta alueesta	108
18 luku Valvonta, ympäristötarkastukset ja hallintopakko	109
1 § (95 §) (21.4.2005/252) Valvonnan järjestäminen	109
2 § Valvontasuunnitelman sisältö	109
3 § Ympäristötarkastukset	109
4 § (81 §) Ilmoitus valvontaviranomaiselle toiminnan muutoksista ja luvanhaltijan vaihtumisesta	110
5 § (82 §) (22.12.2009/1590) Tarkkailu toisen alueella	110
6 § (83 §) Tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus	110
7 § (84 §) (22.12.2009/1590) Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen	111
8 § (84 a §) (22.12.2009/1590) Määräys vesistön merkittävään pilaantumisen ja luontovahingon korjaamiseksi	111
9 § (84 b §) (29.5.2009/385) Vesistön pilaantumisen merkittävyyden arviointi	111

10 §	(84 c §) (22.12.2009/1590) Ilmoitus vesistön merkittävästä pilaantumisesta ja luontovahingosta	112
11 §	(85 §) Määräys pilaantumisen ehkäisemiseksi.....	112
12 §	(86 §) Toiminnan keskeyttäminen.....	112
13 §	(87 §) (29.6.2001/586) Aineita, valmisteita, tuotteita, laitteita ja koneita koskeva kielto- tai velvoittamispäätös	112
14 §	(88 §) Uhkasakko, teettämishukka ja keskeyttämishukka	113
15 §	(89 §) Viranhaltijan väliaikainen määräys.....	113
16 §	(91 §) (22.12.2009/1590) Kuuleminen.....	113
17 §	(92 §) (22.12.2009/1590) Vireillepano-oikeus	114
18 §	(93 §) Virka-apu	114
19 §	(94 §) (22.12.2009/1590) Toiminta rikosasiassa	114
20 §	(108 §) Mittausten ja tutkimusten laadunvarmistus.....	115
21 §	(116 §) Rangaistussäännökset	115
19 luku	Muutoksenhaku ja päätöksen täytäntöönpano	116
1 §	(96 §) Muutoksenhaku	116
2 §	(97 §) (22.12.2009/1590) Valitusoikeus	116
3 §	(97 a §) (21.4.2005/252) Muutoksenhaku eräissä tapauksissa ...	117
4 §	(98 §) (21.4.2005/252) Kuuleminen valituksen johdosta.....	117
5 §	(99 §) Menettely muutoksenhakutuomioistuimessa	118
6 §	(100 §) Päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus	118
7 §	(101 §) (21.4.2005/252) Päätöksen täytäntöönpano muutoksenhausta huolimatta	118
8 §	(101 a §) (21.4.2005/252) Täytäntöönpanoasian käsittely muutoksenhakutuomioistuimessa	119
20 luku	Erinäiset säännökset	119
1 §	(102 §) Ilmanlaadun turvaaminen	119
2 §	(105 §) (22.12.2009/1590) Käsittelymaksut	120
3 §	(106 §) (22.12.2009/1590) Todistajan kuuleminen	120
4 §	(108 g §) (17.2.2006/137) Pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevat erityiset säännökset	121
5 §	(110 §) Valtion rajat ylittävät vaikutukset	121
6 §	(111 §) Yhteistoteutuksesta päättäminen	122
7 §	(112 §) Kuuleminen ja tiedottaminen yhteistoteutuksesta.....	122
8 §	(113 §) Yhteistoteutus päätöksen muuttaminen ja peruuttaminen.....	122
21 luku	Voimaantulo, Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen	123
1 §	(118 §) Voimaantulo	123
5	Muita ajatuksia YSL:n uudistamiseksi.....	124
5.1	Ohjauskeinovalikoimasta.....	124
5.2	Ennakkovalvontamenettelyt ja muut menettelyt	124
5.3	Tietoverkon tehokkaampi hyödyntäminen tiedottamisessa ja kuulemisessa	126
5.4	Luvantarve päästöjen perusteella	128
5.5	Luvan myöntämisen edellytykset.....	129
5.6	Lupaharkinnan perusteet	130
5.7	Sijoituspaikan ympäristön muutosten rajoittaminen.....	130
5.8	Sijoittuminen pohjavesialueelle.....	132
5.9	Lupamääräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi	133

5.10	Luvan ulottuvuus	133
5.11	Maa-aineslain yhdistäminen YSL:iin	134
5.12	Hallinnolliset sanktiot (laiminlyöntimaksu)	134
6	Ympäristönsuojeluasetuksen uudistaminen	135
1 luku	Ympäristöluvanvaraisuus	135
1 §	(29.12.2009/1792) Luvanvaraisuus.....	135
2 §	(28.4.2005/259)	139
3 §	(12.10.2006/889) Ainepäästöjen luvanvaraisuus.....	139
4 §	Luvanvaraisuuden rajausta.....	139
2 luku	Lupaviranomaisen toimivalta	140
5 §	(29.12.2009/1792) Aluehallintovirastossa käsiteltävät lupa-asiat	140
6 §	(29.12.2009/1792).....	143
7 §	(29.12.2009/1792) Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa käsiteltävät lupa-asiat.....	143
3 luku	Lupahakemus	146
8 §	Lupahakemuksen tekeminen	146
9 §	Lupahakemuksen yleinen sisältö	146
9 a §	Lupahakemuksen erityinen sisältö	147
9 b §	Salassapidettävät tiedot	148
10 §	Hakemukseen liitettävät tiedot.....	148
11 §	Lisätiedot vesipäästöjen vuoksi	149
12 §	Lisätiedot jätteistä ja jätehuollosta	149
13 §	(29.12.2009/1792) Lisätiedot pohjaviesialueella.....	150
14 §	Toiminnan muuttamista koskeva hakemus	150
15 §	Lupapäätöksen tarkistamista ja määräaikaisen luvan uudistamista koskeva hakemus	150
4 luku	Lupahakemuksen käsittely ja lupapäätös	151
16 §	Kuulutus lupahakemuksesta ja asiakirjojen nähtävilläpito.....	151
17 §	(29.12.2009/1792) Lupahakemuksen käsittely	151
18 §	Lupapäätöksen kertoelmaosan sisältö.....	152
19 §	Lupapäätöksen ratkaisuosan sisältö	152
19a §	Lupapäätöksen perustelevuus	153
20 §	Kaatopaikkaa koskevan lupapäätöksen määräykset	154
21 §	Toiminnan muuttamista koskevan lupapäätöksen sisältö	155
22 §	Toistaiseksi myönnetyn luvan tarkistamista koskevan päätöksen sisältö.....	155
23 §	(29.12.2009/1792) Lupapäätöksen lähettäminen viranomaisille	155
5 luku	Ilmoitusmenettely	155
24 §	Ilmoituksen sisältö.....	155
25 §	Ilmoitus pilaantuneen maaperän puhdistamisesta	156
26 §	Ilmoituksen käsittely	156
27 §	Ilmoituksen johdosta annettava päätös	156
6 luku	Valvonta ja seuranta	156
28 §	Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkitseminen	156
29 §	Valvontasuunnitelman mukainen ympäristötarkastus	157
29a §	Muu kuin valvontasuunnitelman mukainen ympäristötarkastus	158
29b §	Ympäristötarkastuksen suorittava valvontaviranomainen	158
29c §	Tarkastuskertomus	158
30 §	(29.12.2009/1792) Toimintaa koskevien tietojen ilmoittaminen ..	159

31 §	Määräysten antaminen hallintopakkoasiassa.....	159
7 luku	Viranomaisia koskevat erinäiset säännökset	159
32 §	(29.12.2009/1792) Asiantuntijaviranomaiset ja -laitokset.....	159
33 §	Suomen ympäristökeskuksen tehtävät	159
33a §	(29.12.2009/1792) Lupa- ja valvontaviranomaisten yhteistyö....	160
34 §	Kunnan tehtävät ympäristön tilan seurannassa.....	160
35 §	Tarkastuslaitoksen toiminnan tarkemmat vaatimukset	160
8 luku	Erinäiset säännökset	161
36 §	(12.10.2006/889) Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavia päästöjä koskevat yleiset vaatimukset	161
36a §	(12.10.2006/889) Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavista päästöistä määrääminen ympäristöluvassa.....	161
9 luku	Ilmoituksen tekeminen tai luvan hakeminen ympäristön- suojelulain voimaantultua.....	161
38 §	Toiminnan ilmoittaminen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään	161
39 §	Ilmoituksen sisältö.....	162
40 §	(29.12.2009/1792) Ilmoituksen käsittely.....	162
41 §	Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002	162
42 §	Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003	163
43 §	Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004	163
44 §	Voimaantulo	164
Liite 1	165
Liite 2	166
7	Sektoriasetusten uudistaminen.....	167
7.1	LCP-asetus.....	167
1 luku	Yleiset säännökset.....	167
1 §	Tavoite	167
2 §	Soveltamisala.....	167
3 §	Määritelmät.....	168
4 §	Polttolaitoskokonaisuus.....	169
5 §	Piipun korkeuden määrittäminen	170
6 §	(5a §) Parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen.....	170
7 §	(5b §) Luvan hakeminen.....	170
8 §	(5c §) Hiilidioksidin talteenottoa koskevat määräykset	170
2 luku	Päästöjen vähentäminen ja raja-arvojen noudattaminen	170
9 §	(6 §) Päästöraja-arvot uusille laitoksille.....	170
10 §	(8 §) Päästöraja-arvot olemassa oleville laitoksille	170
11 §	(9 §) Jäljellä olevan käyntiajan vaikutus	171
12 §	(9 §) Päästöraja-arvojen ja rikinpoistoasteen noudattaminen	172
13 §	(10 §) Päästöraja-arvot olemassa olevissa laitoksissa vuotuisen käyntiajan mukaan.....	172
14 §	Kaukolämpölaitokset	173
15 §	(12 §) Valtioneuvoston asetus tiettyjen olemassa olevien laitosten ympäristönsuojeluvaatimuksista	174
16 §	(13 §) Valtioneuvoston asetuksen valmistelu	175
3 luku	Poikkeukselliset tilanteet	175
17 §	(14 §) Poikkeuksellisia tilanteita koskevat lupamääräykset.....	175
18 §	(15 §) Poikkeuksellisesta tilanteesta ilmoittaminen.....	175
19 §	(16 §) Määräykset poikkeuksellista tilannetta koskevan ilmoituksen johdosta.....	175

4 luku Valvonta ja tarkkailu	176
20 § (17 §) Tietojen toimittaminen	176
21 § (18 §) Päästöjen tarkkailu	176
5 luku Erinäiset säännökset	176
22 § (19 §) Päästöraja-arvojen määrittäminen monipolttoainelaitoksessa	176
23 § (20 §) Päästöraja-arvojen määrittäminen raakaöljyn jalostamistuotteita käyttävässä monipolttoainelaitoksessa	176
24 § (21 §) Päästöraja-arvot polttolaitoksen tai kaasuturbiinin olennaisessa muutoksessa	177
6 luku Voimaantulo	177
25 § (22 §) Voimaantulo	177
Liite 1	178
Liite 2	180
Liite 3	184
Liite 4	186
7.2 Jätteenpolttoasetus	187
1 § Soveltamisala	187
2 § Määritelmät	188
3 § Toiminnan järjestämisen yleiset vaatimukset	189
4 § Laitoksen vastaava hoitaja	190
4 a § Jätteen polttamista koskevan lupahakemuksen erityinen sisältö	190
4 b § Jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen erityiset määräykset	190
5 § Jätettä koskevat tiedot	190
6 § Vaarallisen jätteen vastaanoton vaatimukset	191
7 § Energian talteenottaminen	192
8 § Poltto-olosuhteet	192
9 § Polttimet ja niiden käyttö	192
10 § Jätteen syöttäminen palotilaan	193
11 § Poltto-olosuhteiden määrittäminen ympäristöluoassa	193
12 § Päästöjen johtaminen ilmaan	194
13 § Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot	194
14 § Vesiin johdettavat päästöt	194
15 § Polttojätteen käsittely	195
16 § Mittausjärjestelmän vaatimukset	195
17 § Mittaukset ilmaan johdettavista päästöistä	196
18 § Päästömittauksia koskevat erityissäännökset	196
19 § Mittaustulosten muuntaminen päästöjen raja-arvojen tarkistamiseksi	198
20 § Mittaukset vesiin johdettavista päästöistä	198
21 § Mittaustulosten tallentaminen	199
22 § Ilmaan johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin	199
23 § Veteen johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin	199
24 § Raja-arvojen ylittämisestä ilmoittaminen	200
25 § Tiedottaminen	200
26 § Poikkeukselliset käyttöolosuhteet	200
27 § Voimaantulo ja siirtymäsäännökset	201
Liite I	202
Liite II	203
Liite III	209
Liite IV	210

	Liite V	211
	Liite VI.....	214
7.3	VOC-asetus	215
	1 § <i>Tavoite ja soveltamisala</i>	215
	2 § <i>Määritelmät</i>	215
	3 § <i>Luvanvarainen toiminta</i>	217
	4 § <i>Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään ilmoitettavat toiminnot</i>	217
	5 § <i>Kemiallista pesulaa koskeva poikkeus luvanvaraisuudesta</i>	218
	6 § <i>Päästöraja-arvot</i>	218
	6 a § <i>(20.10.2005/838) Parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen</i>	219
	7 § <i>Olellinen muutos olemassa olevassa laitoksessa</i>	219
	8 § <i>Päästöjen vähentämishjelma</i>	219
	9 § <i>Tiettyjen terveydelle haitallisten aineiden korvaaminen ja päästöraja-arvo</i>	219
	10 § <i>Tiettyjen halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöraja-arvo</i>	220
	11 § <i>Päästöraja-arvojen soveltaminen useampaa toimintoa harjoittavassa laitoksessa</i>	220
	13 § <i>Päästöjen tarkkailu luvanvaraisissa laitoksissa</i>	221
	14 § <i>Tietojen toimittaminen ja valvonta ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkityistä toiminnoista</i>	221
	15 § <i>Päästöraja-arvojen noudattaminen</i>	221
	16 § <i>Voimaantulo</i>	221
	Liite 1	222
	Liite 2	232
	Liite 3	234
7.4	Titaanidioksidiasetus	236
	1 § <i>Soveltamisala</i>	236
	2 § <i>Toiminnan järjestämisen yleiset vaatimukset</i>	236
	3 § <i>Veteen joutuvien päästöjen vähentäminen</i>	236
	4 § <i>Ilmaan joutuvien päästöjen estäminen ja vähentäminen</i>	236
	5 § <i>Päästöjen tarkkailu</i>	236
	6 § <i>Voimaantulo</i>	236
	Liite 1	237
8	Yhteenveto ja ehdotukset lyhyesti	238
	Liite 1 <i>Implementing the IPPC Directive in the UK (focus on England and Wales)</i>	241
	Liite 2 <i>Ympäristönsuojelulain ja ympäristönsuojeluasetuksen vertailu IE-direktiiviin</i>	257
	Liite 3 <i>LCP-asetuksen vertailu IE-direktiivin LCP-lukuun</i>	297
	Liite 4 <i>Jätteenpolttoasetuksen vertailu IE-direktiivin jätteenpolttolukuun</i>	317
	Liite 5 <i>Teollisuus-VOC-asetuksen vertailu IE-direktiivin VOC-lukuun</i>	341
	Liite 6 <i>Suomen ja Ruotsin ympäristöluvanvaraisten toimintojen laitosluetteloiden vertailu</i>	361
	Kuvailulehti	390
	Presentationsblad	391
	Documentation page	392

1 Johdanto

1.1

Selvitystehtävä tarjouspyynnön mukaan ja tarkennettu selvitystehtävä

Hankkeen tarkoituksena oli ympäristöministeriön esittämän tarjouspyynnön (8.1.2010) mukaisesti selvittää teollisuuden päästöjä koskevan IE-direktiivin kansallisen täytäntöönpanon vaatimia lainsäädännöllisiä muutoksia. Selvitystehtävä koski seuraavia asioita:

1. Direktiivi aiheuttaa lukuisia muutoksia Suomen lainsäädäntöön. Selvityksessä oli arvioitava artikloittain, mitä muutoksia IE-direktiivin täytäntöönpano aiheuttaa Suomen lainsäädäntöön – erityisesti ympäristönsuojelulakiin (86/2000, YSL) ja ympäristönsuojeluasetukseen (169/2000, YSA) sekä toimialakohtaisiin asetuksiin ja muihin mahdollisiin lakeihin ja asetuksiin. Säännösehdotukset perusteluineen oli luonnosteltava alustavasti kokonaisuuden vaatimalla tarkkuudella.
2. Direktiivi aiheuttaa tarpeen tarkastella myös erityyppisiä lupa-, hyväksymis- ja valvontamenettelyjä sekä niiden tarvetta ja soveltuvuutta erikokoisille ja ympäristöhaitoiltaan erilaisille laitoksille. Eri menettelyjen (ympäristölupa, rekisteröinti, lupamenettelyä suppeampi ennakkollisen hyväksymisen menettely) soveltamisen kohteet ja niiden vaatimat muutokset YSL:iin oli selvitettävä.
3. Tärkein sisällöllinen uudistus direktiivin yleisessä osassa on parhaan käytökelpoisen tekniikan käytön (BAT) täsmentäminen tarkoittamaan ensisijaisesti komission organisoimassa BAT-tiedonvaihdossa syntyviä BAT-vertailuasikirjoja ja erityisesti niiden BAT-päätelmiä. BAT-päätelmät on kytketty useiden artiklojen vaatimukseen (esim. lupaehdot, lupien uusimien). Selvityksessä oli arvioitava alustavasti BAT-kokonaisuuden vaatimat lainsäädännön muutokset.
4. IE-direktiiviin sisältyvät myös muutamia teollisia toimintoja koskevat erityisvaatimukset omina lukuinaan (nykyiset toimialakohtaiset direktiivit). Näitä toimialoja ovat suuret polttolaitokset, jätteenpoltto, teollisuuden liuotinten käyttö, titaanidioksiditeollisuus. Hankkeessa tuli selvittää, riittävätkö nykyisen YSL:n valtuudet toimialakohtaisten asetusten antamiseen vai tarvitaanko täydennyksiä tai muita muutoksia lain perussäännöksiin tai valtuussäännöksiin ja mitä nämä mahdollisesti ovat.
5. Selvityksessä tuli tarkastella myös IE-direktiivin erilaisia täytäntöönpanovaihtoehtoja (esim. toimialakohtaisten vaatimusten täytäntöönpano). Eri vaihtoehtoja tuli tarkastella ennakkoluulottomasti, mutta perustuslain, valtuussäännösten ja direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon vaatimukset tulee ottaa huomioon.

Hankkeen toteuttaminen

Pääpaino hankkeen toteuttamisessa on ollut analyysissä IE-direktiivin tuomista muutoksista ja niiden vaikutuksista kansalliseen lainsäädäntöön. Direktiivin artikloja on verrattu voimassaolevaan kansalliseen lainsäädäntöön ja vertailun perusteella hahmoteltu luonnoksia tarvittavista säännösmuutoksista, jotta kansallinen lainsäädäntö sekä laki- että asetustasolla täyttäisi direktiivin velvoitteet. Toinen keskeinen painopiste on ollut YSL:n muussa kehittämisessä – mitä IE-direktiivistä johtuvien muutosten yhteydessä kannattaisi tehdä YSL:n parantamiseksi.

Selvityksen laadinnassa on perinteistä oikeudellisen lähdeaineistoa täydennetty keskeisten toimijoiden haastatteluista saatavalla informaatiolla. Haastattelujen tarkoituksena on ollut selvittää haastateltavien käsityksiä direktiivin keskeisistä vaikutuksista ja sopivimmista voimaansaattamisen tavoista sekä muista ympäristönsuojelulainsäädännön kehittämisajatuksista. Haastateltavat tahot valittiin monipuolisesti ympäristönsuojelun toimijoiden joukosta: Elinkeinoelämän keskusliitto, Kuntaliitto, Helsingin yliopisto, Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Uudenmaan elinkeino-, ympäristö- ja liikennekeskus, Asianajotoimisto Peltonen, Ruokonen & Itäinen Oy, Energiategollisuus ry, Kemira, Outokumpu, Metsäliitto Group sekä Suomen luonnonsuojeluliitto. Haastatteluja tehtiin yhteensä 11. Lisäksi hanketta käytiin esittelemässä Elinkeinoelämän keskusliitossa ja Metsäteollisuus ry:ssä.

Hankkeen etenemistä on ohjannut ohjausryhmä. Ohjausryhmään kuuluivat puheenjohtajana neuvotteleva virkamies Sirpa Salo-Asikainen ympäristöministeriöstä (YM) ja muina jäseninä lainsäädäntöneuvos Oili Rahnasto (YM), neuvotteleva virkamies Anneli Karjalainen (YM), lainsäädäntöneuvos Tuire Taina (YM), yksikönpäällikkö Kimmo Silvo Suomen ympäristökeskuksesta, yksikönpäällikkö Mika Seppälä Etelä-Suomen aluehallintovirastosta sekä yksikönpäällikkö Heli Antson Uudenmaan Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta. Ohjausryhmä kokoontui selvityksen aikana noin kuukauden välein, yhteensä kuusi kertaa.

Raporttiluonnoksen pohjalta järjestettiin 16.9.2010 keskustelutilaisuus, jossa selvitystä esiteltiin ohjausryhmää laajemmalle joukolle – paikalla oli edustajia viranomais- ja toiminnanharjoittajapuolelta sekä luonnonsuojeluliitosta, yhteensä noin 50 henkilöä. Keskustelutilaisuuden tarkoituksena oli altistaa selvitysryhmän ideoita kritiikille ja vastaanottaa esitystä koskevaa rakentavaa palautetta. Keskustelutilaisuuden ja sen jälkeen saadun kirjallisen palautteen perusteella säännösmuutoshahmotelmia, niiden perusteluja ja muita ideoita kehitettiin edelleen.

Raportin rakenne

Tässä raportissa esitetään IE-direktiivin johdosta sekä muista tarpeista luonnosteltuja näkemyksiä ympäristölainsäädännön muuttamiseksi: YSL:n säännösmuutoshahmotelmat ovat raportin 4 luvussa, YSA:n säännösmuutoshahmotelmat 6 luvussa ja sektoriasetusten¹ säännösmuutoshahmotelmat 7 luvussa. Säännösmuutoshahmotelmat on myös perusteltu lyhyesti. Lisäksi raportin 5 luvussa selostetaan muita ajatuksia

¹ Sektoriasetuksilla tarkoitetaan tässä nykyisiä valtioneuvoston asetusta polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta (1017/2002), valtioneuvoston asetusta jätteen polttamisesta (362/2003), valtioneuvoston asetusta orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 435/2001) sekä IE-direktiivin myötä säädettäväksi hahmoteltua uutta valtioneuvoston asetusta titaanidioksidia tuottavista laitoksista.

ympäristölainsäädännön – erityisesti YSL:n – kehittämiseksi. Raportin alussa taustoitetaan selvitystä kuvaamalla lyhyesti IE-direktiiviä (2 luku) sekä YSL:n kehittymistä ja kehittämistarpeita (3 luku). Raportin lopuksi esitetään yhteenveto (8 luku).

Raportin liitteinä ovat englanninkielinen selvitys ympäristölupajärjestelmästä Englannissa ja Walesissa sekä IE-direktiivin ja nykyllä lainsäädännön vertailutaulukot. Lisäksi vertailu Suomen ja Ruotsin ympäristöluvanvaraisten toimintojen laitosluetteloiden kesken on liitteenä.

2 IE-direktiivin lyhyt yleiskuvaus

Teollisuuden päästöjä koskeva direktiivi (2010/75/EU, Industrial Emissions Directive, IE-direktiivi) tulee voimaan 6.1.2011.² Neuvosto, Euroopan parlamentti ja komissio pääsivät sopimukseen direktiiviehdotuksesta toisessa lukemisessa, ja parlamentti hyväksyi kompromissiehdotuksen 7.7.2010.³ Tämän raportin perustana on käytetty kompromissiehdotusta (7.7.2010), joka muutamia terminologisia eroja lukuun ottamatta vastaa lopullista direktiiviä.

IE-direktiivillä uudistetaan IPPC-direktiivi (96/61/EY, kodifioitu 2008/1/EY). Lisäksi IE-direktiivi kattaa nykyiset nk. LCP-direktiivin (2001/80/EY), jätteenpolttodirektiivin (2000/76/EY), titaanidioksiditeollisuuden direktiivit (78/176/ETY, 82/883/ETY, 92/112/ETY) sekä teollisuus-VOC-direktiivin (1999/13/EY), jotka kaikki yhdistettäisiin yhdeksi direktiiviksi. Entisten direktiivien soveltamisalaan on ehdotettu joitakin muutoksia. Muita tärkeitä uudistuksia ovat mm. parhaan käyttökelpoisen tekniikan käsitteen oikeudellisen sitovuuden korostuminen sekä jälkivalvontaa koskevat täsmentyneet säännökset. EU:n tavoitteena on vahvistaa pilaantumisen hallinnan kannalta tärkeimpien teollisuudenalojen ympäristönsuojellista ennakkovalvontaa. Direktiivin yleisenä tavoitteena on edistää ilmansuojelun, maaperänsuojelun sekä resurssien kestäväen käytön strategioiden jalkaannuttamista. Yhtenä EU:n keskeisenä huolena on ollut lupamääräyksissä esiintyvät erot jäsenvaltioiden välillä. EU pyrkii uuden direktiivin avulla lisäämään nk. BREF-dokumenttien sitovuutta vahvistamalla näiden keskeisimmän sisällön komiteamenettelyssä.

IE-direktiivin muina keskeisinä tavoitteina on ympäristönsuojelun tason kustannustehokas parantaminen ja uusien teknisten ratkaisujen synnyn edistäminen. Tavoitteena on myös hallinnollisen tehokkuuden lisääminen sekä paremman ja selkeämmän lainsäädännön luominen.

Yleisarviona voidaan todeta, että YSL:n mukaisissa lupamenettelyissä noudatetaan jo nyt hyvin pitkälle direktiivin vaatimuksia mm. ympäristötarkkailun ja päästöjen raja-arvojen osalta. YSL:ssa ja sen nojalla annetuissa asetuksissa ei kuitenkaan nykyisellään ole säädetty kaikista ko. asioista direktiivin edellyttämällä tarkkuudella. Voimaantullessaan IE-direktiivi edellyttäisikin merkittäviä muutoksia YSL:iin sekä sen nojalla annettuihin asetuksiin. Lisäksi samassa yhteydessä olisi mielekästä laajemminkin arvioida ympäristölainsäädännön muutostarpeita esimerkiksi käsitteistön yhdenmukaisena säilyttämisen vuoksi.

IE-direktiivin soveltamisalaan liittyvien muutoksien lisäksi hyvin keskeinen kysymys koskee sitä, miten direktiivin ulkopuolelle jäävistä, mutta YSL:n ja erityisesti sen lupavelvollisuuden piiriin kuuluvista toiminnoista säädettäisiin jatkossa.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen). EUVL 2010 L 334/17.

³ Ehdotus on saatavissa verkko-osoitteesta: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0267+0+DOC+XML+V0//FI#top> (3.11.2010).

3 Ympäristönsuojelulain kehittyminen ja kehittämistarpeet

3.1

Ympäristönsuojelulain muutostarpeista yleisesti

Ympäristönsuojelulain edellisestä kokonaisuudistuksesta on kulunut jo kymmenen vuotta ja lakiin kohdistuu erinäisiä kehittämistarpeita. YSL on varsin yleispiirteinen laki sisältäen – ympäristölainsäädännölle osin luonteenomaisesti – lukuisia joustavia säännöksiä. Säännökset ovat osin täsmentyneet oikeuskäytännössä ja osin vaikeasti hahmotettavat termit tai määritelmät aiheuttavat yhä vaikeuksia lain tulkintaan ja soveltamiseen. Lisäksi nykyistä YSL:a ja sen muutoksia on arvosteltu liian yleispiirteisistä asetuksenantovaltuutuksista ja ylimitoitetusta asetuksentasoisesta säätämisestä.

Edellä mainitun yleisen uudistamistarpeen ja EU-oikeuden tuoman implementointivelvoitteen lisäksi YSL:n uudistamista puoltaa valtionhallinnon tehostamisvaateet ja halu vähentää hallinnollista kuormitusta. Tämä asettaa suuren haasteen lainsäätäjälle, sillä yhtäaikaaisesti on vastattava perustuslain tavoitteeseen laajoista osallistumisoikeuksista ja vaatimukseen ympäristönsuojelun korkeasta vaatimustasosta.

Viimeisen kymmenen vuoden aikana YSL:n ja asetusten kehittämistarpeita on esitetty lukuisissa selvityksissä ja julkaisuissa. Muutosesityksiä sisältyy mm:

- Ennakkovalvonnan keinovalikoiman keventämistä (Erkki J. Hollo, YMrä 20/2009);
 - Eräistä naapurussuhteista annetun lain (26/1920, NaapL) mukaisen ratituksen kytkeminen YSL 6 §:n sijoituspaikan valintaan ja kohdan poistaminen YSL 28.2 §:stä,
 - Vesilain (264/1961) ja YSL:n mukaisen lupaharkinnan nykyistä syvempi integraatio (YSL 28 a § ja muuttuva 39 §) (tullee huomioon otetuksi vesilain uudistamisen yhteydessä),
 - Luvanvaraisuudesta poikkeamisen täsmentäminen momentilla, joka määräisi toimintakokonaisuuden edelleen luvanvaraiseksi, jos jokin sen osa edellyttää lupaa (YSL 30 §),
 - Maa-ainesluvan kytkeminen YSL:n menettelyyn yhteishankkeissa (otto + murskaus tms., YSL 31 a §, YSL 39 a §),
 - Normiohjauksella täydennetyissä tapauksissa suppea kuuleminen (YSL 38 a §),
 - Ilmoitusvelvollisuuteen kytkettyvä omavalvontajärjestelmä (YSL 65 a §).
- Ympäristölupajärjestelmä – Analyysi nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista (Warsta, Edita 2008);

- Lupamääräyksien tarkistamista koskevan päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus tilanteessa, jossa päätökseen haetaan muutosta,
 - Omien menettelysäännöksiä luominen lupamääräyksien tarkistamiselle,
 - Tarkemmat kapasiteettirajojen (minimus) määrittäminen lupavollisuudelle,
 - Maa-aineslain (555/1981), ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994, YVA-laki), vesilain, vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetun lain (390/2005), maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999, MRL) ja YSL:n suhteiden selkiyttäminen
 - Lupamenettelyssä voitaisiin luopua hallintolain 62 §:n mukaisen yleistiedoksiannon käytöstä,
 - Suoran normiohjauksen ja ilmoitusmenettelyjen käytön lisääminen.
- YM:n tilaama SYLKY-selvitys (Selvitys ympäristölupajärjestelmän yksinkertaistamisesta ja yksinkertaistamisen keinoista, Ramboll Finland 2006);
- Luvanhakukynnysten nostaminen,
 - Tiettyjen toimintojen normiohjaus,
 - Ilmoitusmenettelyt,
 - Sähköisen asioinnin lisääminen.
- MMM:n tilaama selvitys turvetuotannon lupa-asioihin liittyen (Turvetuotannon ympäristöluvista ja lupajärjestelmän kehittämisestä, Helsingin yliopisto 2010);
- Yleisten lupamääräysten antaminen toimialakohtaisella normilla,
 - YSL 42 §:n luvanmyöntämisedellytyksien täsmentäminen mm. määrämällä tarkemmin millainen pitoisuustason kasvu johtaisi pilaantumiseen,
 - Mikäli ainoastaan luvan hakija on hakenut muutosta myönteiseen ympäristölupapäätökseen eikä lupaviranomainen ole lupapäätöksessään antanut 101 §:n 1 momentin mukaista täytäntöönpanomääräystä, voisi muutoksenhakutuomioistuimien luvan hakijan pyynnöstä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen.
- Metsäteollisuus ry, Turveteollisuus ry:n ja Energiateollisuus ry:n ympäristölupakäytäntö selvitykset (TKK 2006–2008)⁴;
- Lupamenettelyn keston rajaaminen,
 - Velvoite lupaviranomaiselle tarkistaa hakemuksen täydellisyys tietyssä ajassa hakemuksen jättämisestä,
 - Pienien hankkeiden luvan tarkistaminen ilmoitusmenettelyssä,
 - Toiminnanharjoittajalle mahdollisuus kommentoida päätöstä asiavirheiden karsimiseksi ennen sen lopullista antamista,
 - Hakemusten sisältövaatimusten tarkentaminen riippuen toimialasta ja toiminnan laajuudesta;
- YM:n tilaama selvitys selvitysvelvollisuuksista (Ehdotus selvitysvelvollisuuksia koskevien määräyksien vähentämiseksi ja yhdenmukaistamiseksi tarvittavista ympäristönsuojelulain muutoksista sekä ympäristöministeriön ohjeesta, Ekroos ja Warsta 2008);

⁴ Warsta, Matias-Hyvönen, Anu-Ekroos, Ari: Ympäristöluvut kattilalaitosten ohjauskeinoina. Energiateollisuudelle laadittu tutkimusraportti. 2007. Warsta, Matias-Harju, Mari-Linda-Ekroos, Ari: Metsäteollisuuden ympäristöluvut. Metsäteollisuudelle laadittu tutkimusraportti. 2008. Hyvönen, Anu-Warsta, Matias-Harju, Mari-Linda-Ekroos, Ari: Turveteollisuuden ympäristöluvut. Turveteollisuudelle laadittu tutkimusraportti. 2008.

- Selvitysvelvollisuuksien käytön vähentäminen täsmentämällä laissa määräyksen olevan tarkoitettu vain erikoistapauksissa (säännösluonnostelut on otettu huomioon tässä raportissa).
- YM:n selvitysmiehen raportti valtion ympäristölupahallinnon kehittämistarpeista (Ekroos 2005);
 - Luvanvaraisten toimintojen lajittelu,
 - Tietyissä tapauksissa viranomaisen voisi esimerkiksi määrätä, ettei lupaa tarvitse tarkistaa (määräajan pidentäminen lupakaudella),
 - Oma menettely toiminnan muutoksille,
 - Valvontaviranomaisille mahdollisuus pakkokeinojen käyttöön täysimääräisesti,
 - Normiohjauksen lisääminen,
 - YSL 92 §:n kehittäminen mm. siten, että asia olisi käsiteltävä kiireisenä ja viranomaisen olisi annettava päätös,
 - Asemakaavoituksen tehokkaampi hyödyntäminen.
 - Muita selvityksiä:
 - YM:n tilaama selvitys kuntien ympäristölupaviranomaisten voimavaroista (Mansikkamäki 2005);
 - Kuntaliiton selvitykset (Valpasvuo ja Eränkö);
 - Vesilain uudistaminen (HE 277/2009) ja jätelain uudistaminen (HE 199/2010, ml. jätevuusasia YSL:iin); sekä
 - Selvitys maa-aineslupajärjestelmän yhdistämisestä ympäristölupamenettelyyn (Erkki J. Hollo, YMrä 15/2010).

3.2

Havainnot ympäristölupaviranomaisten hallintokäytännöstä⁵

Hallintokäytännön perusteella voidaan todeta, että lukumääräisesti ympäristölupapäätöksistä merkittävä osuus keskittyy muutamille toimialoille. Kuntatasolla eniten lupapäätöksiä on tehty eläinsuojia, polttonesteiden jakelua ja kiven murskausta koskien. Valtion ympäristölupaviranomaisissa valtaosa päätöksistä on koskenut eläinsuojia, jätteen hyödyntämisestä tai käsittelyä, turvetuotantoa ja kalankasvatusta. Tällä on ollut vaikutusta mm. keventävien kehittämistoimenpiteiden kohdistumiseen osaan näistä toimialoista.

Lupapäätöksissä on havaittu eroja eri ympäristölupaviranomaisyksiköiden välillä. Tämä on seurausta paitsi lupaviranomaisen itsenäisyydestä myös joustavista normeista sekä etenkin aiemmin puuttuneesta ohjeistuksesta ja ohjauksesta. Aluehallintouudistuksen myötä valtiolla on nykyisin vain yksi lupaviranomaistaso ja ympäristölupia käsittelevien yksiköiden lukumäärä on vähentynyt 16:sta neljään. Tämä tulee mitä todennäköisimmin yhtenäistämään lupakäytäntöjä. Tosin aluehallintovirastot ovat edelleen itsenäisiä, joten niiden välillä voi edelleen esiintyä toimintatapaeroja.

⁵ Luku perustuu pitkälti teokseen Ympäristölupajärjestelmä – Analyysi nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista (Warsta, Edita 2008) sekä seuraaviin selvityksiin: Warsta, Matias–Hyvönen, Anu–Ekroos, Ari: Ympäristöluvat kattilalaitosten ohjauskeinoina. Energiateollisuudelle laadittu tutkimusraportti. 2007. Warsta, Matias–Harju, Mari-Linda–Ekroos, Ari: Metsäteollisuuden ympäristöluvat. Metsäteollisuudelle laadittu tutkimusraportti. 2008. Hyvönen, Anu–Warsta, Matias–Harju, Mari-Linda–Ekroos, Ari: Turveteollisuuden ympäristöluvat. Turveteollisuudelle laadittu tutkimusraportti. 2008.

Lupapäätöksien määräyksien perusteluiden kattavuudessa on ollut eroja ja yleisesti voidaan todeta perusteluiden olleen usein melko yleisluontoisia ja toisinaan liiankin tiiviitä. Sen sijaan lupien kertoelmaosia on arvosteltu niiden turhasta laajuudesta. Kertoelmaosan sidonta määräysosaan ja perusteluihin on ollut usein melko löyhä. Valtion lupaviranomaisen päätökset ovat sisällöltään pääsääntöisesti täytäneet lainsäädännön vähimmäisvaatimukset, mutta kuntien osalta lupapäätöksissä on ollut puutteita.

Toiminnanharjoittajat ovat haastatteluissa nähneet ongelmallisena sen, että viranomainen on saattanut edellyttää samankaltaiselta toiminnalta erilaisia selvityksiä. Lisäksi hakemuksen täydennyspyyntöjä on useiden haastateltujen mukaan esitetty lukumääräisesti liikaa: toiminnanharjoittajien mukaan lupaviranomainen olisi voinut vähentää täydennyspyyntöjä tutkimalla hakemuksen täydellisyyden samalla kertaa kokonaisuudessaan. Kolmas seikka, joka on herättänyt keskustelua, on lupamääräyksenä annettavat selvitysvelvollisuudet. Niitä on koettu määrättäväksi tarpeettoman usein.

Lupahakemuksen käsittelyajoissa on ollut varsin olennaisia eroja. Etenkin entisissä ympäristölupavirastoissa käsittelyajat olivat usein pitkiä. Joissakin yksittäistapauksissa lupahakemuksen käsittely on saattanut kestää jopa useita vuosia.

3.3

Vaasan hallinto-oikeuden päätöksistä⁶

Käsittely ensimmäisen asteen tuomioistuimessa kestää tavallisesti lähes vuoden. Vaasan hallinto-oikeuden (VaHaO) käytännöstä voidaan todeta, että useilla toimialoilla on havaittavissa tiettyjä syitä, jotka johtavat toistuvasti muutoksenhakuun. Polttonesteiden jakeluasemia koskevista päätöksistä valitetaan usein sijoituspaikan (väitetyn) soveltumattomuuden vuoksi, tyypillisesti pohjavesialueen vuoksi. Myös turvetuotantoa koskevista päätöksistä valitetaan usein paikan soveltumattomuuden ja vesistöhaittojen perusteella. Eläinsuojien osalta noin puolet VaHaO:n ratkaisuksista koski sitä, aiheutuuko toiminnasta NaapL:n mukaista immissiohaittaa.

Valitukset kohdistuvat lukumääräisesti samoille toimialoille, joita koskien tehdään myös paljon ympäristölupapäätöksiä. Valitusfrekvenssi on tavallista korkeampi esimerkiksi turvetuotantoa ja kivenmurskausta koskevien lupapäätösten osalta.

Päätökset näyttävät tilastollisesti tarkasteltuna usein muuttuneet VaHaO:ssa. Toisin kuin tilastotiedoista voisi päätellä, on VaHaO usein kuitenkin tehnyt vain vähäisiä muotoilullisia tai muuten merkitykseltään suhteellisen pieniä muutoksia alkuperäisiin lupapäätöksiin.

3.4

Korkeimman hallinto-oikeuden oikeuskäytännöstä

Ympäristönsuojelulakia säädettäessä lukuisia säännöksiä kirjoitettiin joustavaan muotoon. Osittain oli jo säätämisaikana ennakoitavissa, että osa tulkinnanvaraisista kysymyksistä tulisi ratkeamaan vasta käytännössä ja viime kädessä tuomioistuin-käytännön kautta.

Lain soveltamisalan kannalta haasteellisia oikeustapauksia liittyy erityisesti turvetuotantoon. Toiminnan luonne poikkeaa alalla olennaisesti YSL:n installaatioajat-

⁶ Ks. Ympäristölupajärjestelmä – Analyysi nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista (Warsta, Edita 2008), erityisesti artikkeli III:n luku 4.

telusta, sillä kysymyksessä on luonnonvaraoikeudelle tyypillinen ekstraktio, joka on järjestämistavaltaan verrattavissa ennemminkin maa-ainesten ottoon tai kaivostointintaan, kuin teolliseen toimintaan. Toiminnassa on siis kyse ympäristön muuttamisesta, vaikka toiminnasta aiheutuu myös YSL:n mukaisia päästöjä vesistöön sekä usein myös melu- ja pölyhaittaa. Turvetuotantoon liittyvässä oikeuskäytännössä on mm. arvioitu sitä miten YSL 41 § ja YSL 42 §:n mukaan voidaan arvioida haittaa luonnonarvoille. KHO:n linjauksien mukaan ympäristön muuttamista ei voida YSL:n lupamenettelyssä katsoa luontoarvojen heikentymisenä, jollei luonnonsuojelulaista muuta johdu (KHO 2005:27). Vastaavasti KHO on todennut, että mikäli maakuntakaavassa tehdään erityisiä varauksia turvetuotantoa varten, tulee kaavan laatimisvaiheen selvityksien riittävyttä arvioitaessa ottaa huomioon se, että luontoarvojen huomioiminen YSL:n lupamenettelyssä on rajoitettua (KHO 25.8.2006 t. 2170). Edellä mainittujen oikeustapauksien perusteella voidaan nähdä tarvetta täsmentää YSL:n 42 §:ää, jotta KHO:n oikeuskäytännön mukainen tulkinta kävisi pykälästä nykyistä selvemmin esille. Ratkaisussa KHO 2010:32 korkein hallinto-oikeus totesi, että valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet eivät voi vaikuttaa YSL:ssä säädettyyn oikeusvaikutteiseen lupaharkintaan oikeudellisesti sitovalla tavalla, mutta ne on mahdollista kuitenkin osaltaan ottaa selvityksenä huomioon.

Toinen aihealue, jolta on useita mielenkiintoisia oikeustapauksia, liittyy toimintakokonaisuuden käsitteeseen. Tapauksessa KHO 2007:89 todettiin, että jätteen stabilointikenttä kuului IPPC-direktiivin soveltamisalan mukaiseen jätteenkäsittelykeskuksen toimintakokonaisuuteen ja sen sijoittuminen tuli ratkaista samassa yhteydessä koko jätteenkäsittelykeskuksen luvan edellytyksiä arvioitaessa. Tapauksessa KHO 2004:123 päädyttiin tulkintaan, että kaatopaikan laajennuksen edellytyksenä ollut louhinta ei kuulunut samaan toimintakokonaisuuteen, ottaen huomioon, että kiviaineksen ottaminen oli mahdollista huolimatta siitä, laajennettiin kaatopaikkatoimintaa vai ei. Kyseessä ei ollut oheistoiminta, joka olisi palvellut teknistä tai taloudellista kokonaisuutta. Asiassa otettiin huomioon, että kyseessä oli eri toiminnanharjoittaja. Tapauksessa KHO 2004:72 KHO on linjannut, että toiminnan osalle voitiin antaa ympäristölupa ratkaisematta koko ympäristövaikutuksia tuottavan kokonaisuuden lupa-asiaa yhtäaikaisesti. KHO:n mukaan riitti, että ennalta arvioiden voitiin todeta kokonaisuuden ympäristövaikutuksien mahdollistavan toimintakokonaisuuden sallimisen. Maataloudessa on arvioitu mm. sitä, kuuluvatko pellot toimintakokonaisuuteen (KHO 2003 t. 1568 ja t. 1569).

Sijoituspaikan hyväksyttävyyttä on testattu KHO:ssa useita kertoja. KHO:n mukaan sijoituspaikan hyväksyttävyys tulee tutkia kaavaillun toiminnan laajuuden mukaan (KHO 2003 t. 2178). Näin ollen se, että paikalla on jo harjoitettu tiettyä toimintaa pienimuotoisesti, ei sinällään merkitse, että paikka soveltuisi toiminnan laajennukseen. Siksi myöskään asemakaavan mukaisuus ei automaattisesti tarkoita, että toimintaa voisi laajentaa (KHO 2007:86).

Tulkinnantarvetta herättänyt asiakokonaisuus on myös parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) määritelmä. Tapauksessa KHO 8.11.2005 t. 2867 todettiin, että BAT:lla tähdätään nimenomaisesti päästöjen ehkäisemiseen ja rajoittamiseen. Näin ollen luvan kohteena oleva toiminta ja tässä tapauksessa käytetty kylmäaine ei ollut sellaista tekniikkaa, jonka laadusta olisi voitu luvassa määrätä. KHO tapauksessa KHO 2005 t. 762 KHO on katsonut, että lupamääräyksessä voidaan määrätä käytettävä tekninen ratkaisu YSL 43.3 §:n pääsäännöstä poiketen, jos tämä on tarpeen luvanmyöntämiseen poistamiseksi. Tapauksessa KHO 2004:38 tuomioistuimien totesi, että kaikkea yleisesti saatavilla olevaa tekniikkaa ei BAT-periaatteen tai YSL 43.3 § perusteella ole välttämätöntä vaatia lupamääräyksellä.

Nykyisessä laissa ei ole kovin selvästi määrätty milloin toiminnan muuttamiseen tarvitaan lupa YSL 28.3 §:n olennaisena muutoksena ja milloin riittää YSL:n 58 §:n mukainen luvan muuttaminen. Esimerkiksi tapauksessa KHO 26.8.2005 t. 2140 ar-

vioitiin, että kaivostoiminnan muuttaminen lisäsi ympäristövaikutuksia ja harkinta olisi tullut suorittaa YSL 28.3 §:n mukaisesti.

Myös toiminnanharjoittajan käsitettä on ollut tarvetta arvioida KHO:ssa. Tapauksessa KHO 28.4.2005 t. 1006 todettiin, että tapauksessa, jossa osakeyhtiö ja sittemmin konkurssipesä oli vuokrannut hallitilaa useille kuljetusliikkeille voitiin – ottaen huomioon, että vuokralaiset ovat voineet vaihtua toiminnan jatkuessa – konkurssipesä katsoa toiminnanharjoittajaksi.

Päätöksessään KHO 2009:55 kysymys oli siitä, voidaanko YSL 43.1 §:n mukaisella lupamääräyksellä asettaa toiminnanharjoittajalle velvollisuus ohjeistaa sataman käyttäjiä siten, että lupamääräyksiä noudatetaan. KHO:n mukaan tällainen kolmanteen osapuoleen kohdistuva määräys voidaan tietyin edellytyksin antaa.

Päätöksessä 7.3.2008 t. 441 oli kysymys siitä voiko ympäristönsuojeluviranomainen antaa määräyksen terveyshaitan poistamiseksi YSL 85 §:n mukaisesti. Hallinto-oikeuden mukaan päätös olisi tullut antaa terveydensuojelulain nojalla kunnan terveydensuojeluviranomaisen toimesta. KHO:n mukaan ympäristönsuojeluviranomainen oli toimivaltainen YSL:n mukaisesti.

3.5

Ympäristönsuojelulain rakenteen kehittämistarpeet

Ympäristönsuojelulain nykyinen rakenne on lukuisten muutosten myötä muuttunut osin sekavaksi ja epätarkoituksenmukaiseksi – perustuslakivaliokunta luonnehti lausunnossaan PeVL 23/2009 YSL:ia vaikeaselkoiseksi.⁷ IE-direktiivistä johtuvat muutokset johtaisivat nykyisen rakenteen puitteissa entistä epäselvempään kokonaisuuteen. Myös vireillä olevat vesilain ja jätelain uudistukset muuttavat YSL:ia monilta osin. Erityisesti lain erinäisiä säännöksiä koskevaan lukuun (luku 15) on kertynyt hyvin erityyppisiä säännöksiä.

YSL olisi mahdollista rakenteen selkeyttämiseksi jakaa osastoiksi: I) Yleinen osa, II) Ennakkovalvonta / Lupa ja rekisteröinti, III) Eräitä toimintoja koskevat erityiset säännökset sekä IV) Muut säännökset.

YSL:n lukurakenne on edelleen sinällään käyttökelpoinen, mutta IE-direktiivistä johtuvat muutokset voisi olla mielekästä lisätä lakiin omina lukuina, jotka koskisivat suuria laitoksia (IED-laitoksia), suuria polttolaitoksia, jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia, orgaanisia liuottimia käyttäviä toimintoja sekä titaanidioksidia tuottavia laitoksia. Lisäksi nykyisen YSL:n säännökset koskien kaivannaisjätteitä ja otsonikerroksen suojelua on erotettu omiksi luvuikseen. Kaikki nämä luvut sijoittuisivat lain eräistä toimintoja koskevien erityisten säännösten III osaan.

Eräitä säännöksiä olisi mielekästä siirtää sellaisenaan toiseen lukuun sopivamman asiakokonaisuuden yhteyteen. Myös lukujen sisällä on mahdollista säätää asioista johdonmukaisemmin.

Perustuslain (731/1999) 80 §:n 1 momentin mukaan asetuksenantovalta perustuu perustuslaissa tai laissa säädettyyn valtuutukseen. Hallituksen esityksen (HE 1/1998) yksityiskohtaisissa perusteluissa on viitattu perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä valtuuttavalta säännökseltä edellytettyihin täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimuksiin. Samoihin vaatimuksiin on viitattu myös YSL:ia koskevassa perustuslakivaliokunnan lausunnossa PeVL 11/1999. Perustuslakivaliokunta on

⁷ Perustuslakivaliokunta on todennut lausunnossaan PeVL 23/2009 vp: ”Ympäristönsuojelulaki on kokonaisuutena hyvin vaikeaselkoinen. Erityisesti useat lain sisäiset pykäläviittaukset ovat omiaan hankaloittamaan lain luettavuutta ja ymmärrettävyyttä. Lain rakenne ja systematiikka tulisikin vastaisuudessa uudistaa kokonaisuudessaan.” Lausunto koski hallituksen esitystä laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta HE 100/2009 vp.

kiinnittänyt erityistä huomiota siihen, että asetusten sallittua sisältöä ja vastaavasti myös valtuutussäännösten tulkintaa rajoittaa suoraan perustuslain 80 §:n 1 momentin säännös, jonka mukaan lailla on säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan (ks. esim. PeVL 34/2000, PeVL 40/2002, PeVL 23/2009).

Nykyisellään YSL sisältää lukuisia asetuksenantovaltuutussäännöksiä. IE-direktiiviä koskevien muutosten johdosta asetuksenantovaltuuksia tulisi muutamia lisää. Olennaista onkin, mitä säännöksiä tulisi lakiin ja mistä voidaan säätää asetuksella. Tähän kysymykseen saadaan lisävalaistusta jätelain uudistamisen eduskuntakäsittelyn (HE 199/2010) yhteydessä. Yksiselitteistä ratkaisua kysymykseen ei ole, kun otetaan huomioon vaatimukset lainsäädännön informatiivisuudesta ja yksityiskohtaisuuden asteesta sekä tarpeettoman lainsäädännön muutospaineen aiheuttaminen pienten yksityiskohtia koskevien kysymysten kohdalta (esim. laitoslue-ttelon kapasiteettirajat tai aineluettelot).

3.6

Kehityksestä muissa maissa

3.6.1

IPPC-direktiivin implementointi Yhdistyneessä kuningaskunnassa (UK) / Englanti ja Wales

Ympäristöpoliittinen ohjaus UK:ssa kuuluu Department for the Environment, Food and Rural Affairs:lle (DEFRA) yhteistyössä Environment Agency:n (EA) kanssa. IPPC-direktiivi on implementoitu päästöjen ehkäisyä ja hallintaa koskevalla lailla (Pollution Prevention and Control Act, 1999, PPC), jota Englannissa ja Walesissa täydentävät ympäristölupia koskevat yksityiskohtaisemmat säännökset (Environmental Permitting Regulations, 2010, EPR).

Ympäristölupamenettelystä ja sen ohjauksesta

Englannin ja Walesin ympäristövirasto (Environment Agency for England and Wales, EA) ja Skotlannin ympäristönsuojeluvirasto (Scottish Environment Protection Agency, SEPA) ohjaavat suurta osaa IPPC-direktiivin ns. A osan laitoksia. UK:n paikallisviranomaiset (kunnat/kaupunginvaltuustot) puolestaan hallinnoivat pienempiä, IPPC-direktiivin ns. A(2) osan laitoksia. Englannissa ja Walesissa eri toimintojen ympäristölliseen ohjaukseen osallistuvat Englannin ja Walesin ympäristöviraston ohella monet paikallisviranomaiset.

UK:ssa hyödynnetään paljon sähköistä asiointia lupamenettelyn tehostamiseksi ja ohjeistusten välittämiseksi. Englannin ja Walesin lainkäyttöalueella järjestelmää hyödynnetään PPC 1999:n nojalla annettujen EPR 2010-säännösten (SI 2010/675) yhteydessä. EPR 2010 -säännöksiä sovelletaan IPPC-direktiivissä tarkoitettujen laitosten lupiin (mukaan lukien LCP- ja jätteenpolttodirektiivit) + (ehdotetut IE-direktiivi – SED/VOC + TiO₂), jätelupiin ja eräisiin muihin lupiin. Säännökset tulivat voimaan huhtikuussa 2010, ja ne korvasivat aiemmin 14 eri direktiiviin ja 41 eri UK:n säädökseen perustuneen järjestelmän. Vanhaa lupajärjestelmää pidettiin tarpeettoman monimutkaisena ja teollisuuden näkökulmasta raskaana.

EPR 2010-säännökset yksilöivät, mitkä toiminnot vaativat ympäristöluvan ja mitkä niistä voidaan vapauttaa lupavelvollisuudesta.⁸ Lupavelvollisuudesta vapautettuja toimintoja voi koskea esimerkiksi rekisteröintivaatimus. Suuri määrä eri direktiivien vaatimuksia on saatettu voimaan pääasiassa EPR 2010-säännöksiä tarken-

⁸ Toiminnot, jotka on vapautettu lupavelvollisuudesta, voivat hyödyntää niitä koskevaa verkkopohjaista ohjeistusta, ks. www.netregs.gov.uk.

tavien määräyskokoelmien (Schedules) kautta. Käytännössä EPR 2010-säännöksissä viitataan suoraan kuhunkin direktiiviin ja sen eri artikloihin. Esimerkiksi titaanidioksididirektiivin (92/112/ETY) tavoite ilmastaan sen 4 artiklassa. EPR 2010-säännöksissä tämä tavoite määrittää määräyskokoelman 17 kohdassa 3(a) kohdassa siten, että lainsäätäjän on varmistettava tavoitteen noudattaminen.

Jokaisella uudella direktiivillä tai politiikka-alueella, joita EPR 2010-säännökset koskevat, on oma määräyskokoelmansa. Näistä IE-direktiivin kannalta merkitykselliset ovat⁹

- IPPC – Schedule 7 – Part A installations and Part A mobile plant
- Part B installations and Part B mobile plant – Schedule 8 – Part B installations and Part B mobile plant
- Waste Incineration Directive – Schedule 13 – Waste incineration
- Solvent Emissions Directive – Schedule 14 – SED installations
- Large Combustion Plant Directive – Schedule 15 – Large combustion plants
- Titanium Dioxide Directive – Schedule 17 – Titanium dioxide

Yksittäiseen laitokseen sovelletaan yhtä aikaa kaikkia sitä koskevia määräyskokoelmia. Esimerkiksi jätteenpolttolaitoksen on täytettävä määräyskokoelmiin 7, 13 ja 9 sisällytetyt IPPC-, jätteenpolto ja jätepuitedirektiivien vaatimukset.

Nykyinen järjestelmä on tehty siinä mielessä joustavaksi ja kustannustehokkaaksi, että siihen voidaan sisällyttää tulevaisuudessa muita sektorikohtaisia lupajärjestelmiä. Uudet mahdolliset tytärdirektiivit voidaan panna täytäntöön säädösmuutoksilla, joilla yksinkertaisesti lisätään EPR 2010-säännöksiin uusia määräyskokoelmia.

Lainsäädäntöä täydentävät ohjeistukset

Direktiivejä täytäntöön panevan kansallisen lainsäädännön tulkintaa ohjaavat yksityiskohtaiset hallituksen ohjeistukset (guidance from Government). Keskeisimmät ympäristölupaohjeet (EPR 2010-säännösten tulkinta) toimitetaan virastoille (EA ja SEPA) ns. keskeisimpinä ympäristölupia koskevin ohjeistuksina (Environmental Permitting Core Guidance), joissa kuvataan yleisiä luvitusta ja valvontaa koskevia vaatimuksia. Lisäksi kustakin direktiivistä on laadittu ohjeistus, joka on pantu täytäntöön EPR-järjestelmän kautta. UK:n hallituksen ohjeistus tietyistä IE-direktiivin kannalta olennaisista direktiiveistä (UK Government Guidance on specific IED relevant directives) päivitettiin maaliskuussa 2010. Ks. tarkemmin liitteen 1 luku 7, josta löytyy linkit ohjeistukseen direktiiveittäin.

Lisäksi EA ja SEPA -virastot laativat teknisiä ohjeistuksia (Technical Guidance Note (TGN) Series) siitä, miten lainsäädännössä asetetut vaatimukset täytetään. Tekniset ohjeistukset huomioivat BREF:t ja kuvaavat ympäristöstandardien tarkoituksenmukaisen tason lupien kannalta. Lisäksi on olemassa yleinen ohjeistus lupaprosessista,¹⁰ sektorikohtaisia ohjeistuksia¹¹ sekä horisontaalisia ohjeistuksia¹² (esim. tiettyjä ympäristökysymyksiä koskevat ohjeistukset energiatehokkuudesta, melusta, siitä, miten tehdä vaikutustenarviointi, jne.).¹³ Merkittävimmät luvanvaraiset

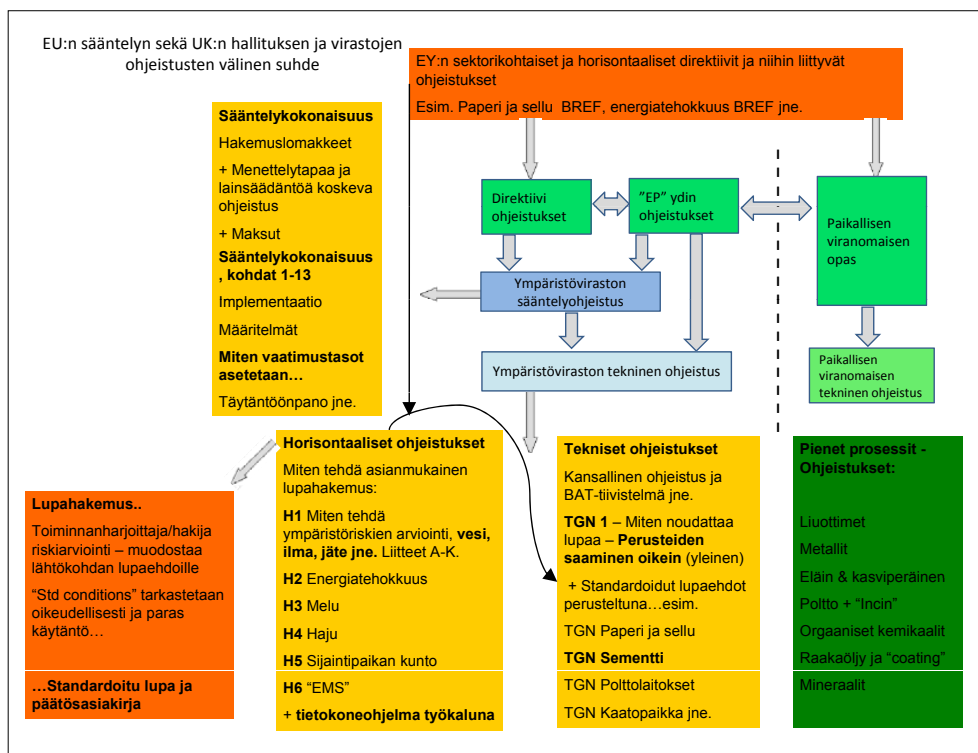
9 Ks. taulukoitu kuvaus eri direktiiveistä ja niitä täytäntöönpanevista EPR 2010-säännöksistä/määräyskokoelmista liite 1, luvut 3.1-3.5.

10 Ks. liite 1, luku 9 lupamenettelyä tukevista ohjeistuksista (Permit Application Pack Guidance Notes).

11 Ks. liite 1, luku 11. Sektorikohtaiset ohjeistukset perustuvat BREF:n ja määrittävät BAT:n.

12 Ks. liite 1, luku 12. Kyse on ohjeistuksista toimintojen ympäristö- ja terveysriskien arvioimiseksi (liittyy BAT:n määrittelyyn), jotka on laadittu luvanhakijoiden tarpeita silmällä pitäen. Ks. myös liite 1, luku 13, jossa kuvataan ns. Site Condition Report:n (SCR) sisältöä. SCR on ympäristön tilaa kuvaava päivitettävä raportti toiminnon sijaintipaikasta. Sitä hyödynnetään vertailukohtana arvioitaessa toiminnasta ympäristölle aiheutuneita vaikutuksia myöhemmässä vaiheessa. SCR:a pidetään erityisen tärkeänä asiakirjana silloin, kun alueella on harjoitettu pilaavaa toimintaa jo aiemmin (useat teollisuusalueet ovat yli 200 vuotta vanhoja).

13 Ks. esimerkki liitteen 1 luvusta 15.

toiminnot voivat myös hyödyntää yleistä teknistä ohjeistusta siitä, miten ympäristölupaa noudatetaan.

Agency Guidance – Regulatory Guidance Note Series (RGNs) ovat puolestaan korkean tason ohjeistuksia virastojen laatimien ohjeistusten täytäntöön panemiseksi. Ne on laadittu sekä viraston henkilökunnalle että hakijoiden avustamiseksi. Ks. esimerkkejä liite 1, luku 8.

Pieniä toimintoja koskeva hallituksen ohjeistus, samoin kuin tekniset ohjeistukset pienille toiminnoille, toimitetaan paikallishallinnolle DEFRA:n toimesta.¹⁴ Ks. esimerkkejä liitteen 1, luku 5.

Ks. ohjeistukset luetteloituna liitteen 1 luku 4.

Uudet IE-direktiivin huomioivat tekniset ohjeistukset – esimerkkinä sementtiteollisuus

Miten noudattaa ympäristölupaa – Lisäohjeistus sementtiteollisuudelle (EPR 3.01a), Ympäristövirasto, Bristol, January 2010, <http://www.environment-agency.gov.uk/business/sectors/117278.aspx> (lausuntovaiheessa, valmistelu kesken)

Ohjeistus selostaa:

- Ohjeistuksen tekninen ja laajempi sääntely-yhteys
 - Miten toimia kansallisen lupajärjestelmän tavoitteiden mukaisesti
 - Miten sektorikohtaista ohjeistusta tukevat muut horisontaaliset ohjeistukset
- Ohjeistuksen alkuperä

¹⁴ Esim. ohjeistus IPPC:iin liittyen:

<http://www.defra.gov.uk/environment/quality/pollution/ppc/localauth/pubs/guidance/documents/ggm-part-a-march-2010-update.pdf>, teknisistä ohjeistuksista:

<http://www.defra.gov.uk/environment/quality/pollution/ppc/localauth/pubs/guidance/notes/pgnotes/index.htm>

- Miten ohjeistus perustuu EU:n sementti-, kalkki- ja magnesiumoksiditeollisuuden BAT-vertailuasiakirjaan (BREF), joka hyväksyttiin EU:n tietojenvaihtofoorumin (IEF) toimesta 1 huhtikuuta 2009
- BAT:a koskevat säännöt
 - BAT:sta poikkeamisen on oltava perusteltavissa kustannus-hyöty-arvioinnilla
 - Täydentävä horisontaalinen ohjeistus H1 'Ympäristöriskien arviointi' kuvaa eri vaihtoehtojen arviointiperusteita voidaan käyttää tehtäessä merkittäviä BAT:a koskevia päätöksiä
- BAT -liitännäiset päästötasot ja päästöraja-arvot
 - Suuntaa antavat standardit BAT tekniikoille ja päästötasoille
 - BAT:a korkeampia standardeja saatetaan vaatia ympäristölaatustandardiin (environmental quality standard (EQS)) kohdistuvan uhkan perusteella tai jos paikalliset vaikutusenalaiset kohteet tai ympäristöolot ovat herkkiä
 - Kuvataan, miten muut direktiivit saattavat edellyttää muita päästötasoja, jotka saattavat olla BAT:a ankarempia
- Jätteenpolttodirektiivi
 - Myös jätteitä polttoaineena polttavia uuneja koskeva ohjeistus, joka selostaa, miten BAT-liitännäiset päästötasot liittyvät jätteenpolttodirektiivin rajoihin jne.

Suuntaa antavat BAT-tasot ilmanpäästöille – Sementtiteollisuus

Taulukoidut päästötasot, jotka perustuvat toiminta-ajan kestävään jatkuvaan päästöjen tarkkailuun standardoiduissa vertailuolosuhteissa. Ilmoitetut arvot ovat päiväkohtaisia keskiarvoja ja mittayksikkönä on mg/Nm³, ellei muuta ilmoiteta.

Päästö	Uunityyppi (tai muu lähde)	BAT päästötaso	Jätteenpolttodirektiivin mukainen raja
Nox (NO ₂ :a ilmaistuna)	esilämmittävä uuni	200–450 (viitteet 1 & 2)	800
	Lepol-uuni ja pitkä kiertouuni	400–800 (viite 1)	800
SO _x (SO ₂ :a ilmaistuna)	kaikki uunit	<50–400 (viite 3)	500 (viite 4)
Hiukkaset uuneista	kaikki uunit	<10–20	30
CO	kaikki uunit	ei suuntaa-antavaa standardia (viite 5)	toimivaltainen viranomaisen voi asettaa
TOC	kaikki jätelähtöisiä polttoaineita polttavat uunit	10 (viite 6)	10 (viite 6)
HCl	kaikki uunit	<10 (viite 7)	10
HF	kaikki uunit	<1.0 (viite 7)	1.0
elohopea ja yhdisteet	kaikki uunit	<0.05 (viitteet 8 & 9)	0.05
kadmium ja tallium ja yhdisteet	kaikki uunit	<0.05 (viite 8)	0.05
III ryhmän metallit (viite 10)	kaikki uunit	<0.5 (viite 8)	0.5
dioksiinit ja furaanit (PCDD/F)	kaikki uunit	<0.05–0.1 ng I-TEQ/Nm ³ (viite 11)	0.1 ng I-TEQ/Nm ³

ammoniakkipäästö (viite 12)	kaikki uunit, jos käyttävät SNCR Nox päästöjen vähentämiseksi	30 (viite 12)	ei sovellu
hiukkaset – muista lähteistä kuin uuneista (viite 13)	uuninjähdyttimet ja jyrsintätoimenpiteet	<10–20	ei sovellu
hiukkaset – muut lähteet (viite 14)	kaikki muut hiukkasten pistelähteet	<10	ei sovellu

Viitteet

- 1) Riippuen alkuperäisistä NO_x tasoista ja ammoniakkipäästöistä.
- 2) Ylempi taso on 500mg/m³, kun ensisijaisten NO_x päästöjen vähentämiseen tähtävien toimien jälkeen taso on edelleen suurempi kuin 1000mg/m³.
- 3) Vaihteluväli huomioi raaka-aineiden rikkisällön.
- 4) Poikkeus voidaan myöntää, jos voidaan osoittaa, että SO₂ päästöt eivät johdu jätteen poltosta.
- 5) Ensisijaiset toimet CO:n minimoimiseksi voivat haitata muita liitännäisiä päästöjä, esimerkiksi NO_x päästöjä.
- 6) Tämä BAT päästötaaso perustuu jätteenpolttodirektiiviin. Poikkeus voidaan myöntää, jos voidaan osoittaa, että TOC päästöt eivät johdu jätteen poltosta.
- 7) Mitattuna päiväkohtaisena keskiarvona tai näytteenottoajanjakson keskiarvona (kohdemittaukset, vähintään puolen tunnin ajan).
- 8) Näytteenottoajanjakson keskiarvona (kohdemittaukset, vähintään puolen tunnin ajan).
- 9) Matalia tasoja on raportoitu. Yli 0.03mg/m³ arvot tulisi tutkia. Arvot lähellä 0.05mg/m³ vaativat lisätoimenpiteiden tai -tekniikoiden arviointia näiden päästöjen vähentämiseksi.
- 10) III ryhmän metallit ovat: antimoni (Sb), arseeni (As), kromi (Cr), koboltti (Co), kupari (Cu), lyijy (Pb), mangaani (Mn), nikkeli (Ni) ja vanadiini (V).
- 11) Kuudesta kahdeksaan tuntiin ulottuvan näytteenottoajanjakson keskiarvona.
- 12) Ammoniakkipäästö on NH₃ päästöjen kasvu taustatasoihin verrattuna, mikä johtuu ammoniakin tai urean lisäyksistä käytettäessä SNCR NO_x päästöjen vähentämiseksi. NO_x vähentämisen tehokkuuden ja NH₃ päästöjen korrelaatiota tulisi arvioida. Riippuen alkuperäisestä NO_x tasosta ja NO_x vähentämisen tehokkuudesta, NH₃ päästö voi ulottua 50mg/m³. Lepol-uunien ja pitkien kiertouunien osalta taso voi olla tätäkin korkeampi.
- 13) Lähteet kuten uunien jäähdyttimet, hiilitehtaat ja sementtitehtaat.
- 14) Lähteet kuten raaka-aineiden murskaimet, raaka-aineiden varastointi, kiinteät polttoaineet, kuona ja sementti, kuljetushihnat ja hissit, sementtoimittaminen jne.

UK:n ympäristölupajärjestelmän arviointia

EPR-säännöksiin perustuvan yhtenäisen lupajärjestelmän hyötyjä liiketoiminnan ja lainsäätäjän näkökulmasta:

- pienemmät hallinnolliset kustannukset, yksinkertaisemmat ohjeistukset, yhtenäinen maksujärjestelmä – matalammat sääntelykustannukset liiketoiminnan ja lainsäätäjän kannalta
- joustava, riskiperusteinen järjestelmä, joka ylläpitää ympäristönsuojelun tason
- yhtenäiset puitteet luvitukselle
- ensimmäinen osa prosessista nimettiin malliesimerkiksi ”parhaasta käytännöstä” raportissa *EU Best Project Report* (June 2006)

Sääntelyn tehokkuus:

- hallinnollisen taakan vähentyminen 25 % vuoteen 2010 mennessä
- suurempi painotus toiminnanharjoittajien suorituskyvylle
- riskiperusteisempi – tavoitekeskeisempi
- sääntelyyn liittyviä yrityskohtaisia sopimuksia ”hyvien” yritysten kanssa
- tehokkaampia sanktioita

UK:n keskitetyn ympäristölupajärjestelmän yhtenä etuna pidetään lyhyempiä ja tiiviimpiä lupia, joihin sisällytetään standardoidut toimintaympäristöä määrittävät ehdot (esim. valvonta- ja raportointiajat). Toinen etu on standardoidussa muodossa annettu päätös, jossa kuvataan lupaprosessin lopputulos, sen perustelut ym. keskeinen tieto. Toiminnanharjoittajat eri puolilla maata voivat odottaa hyvin samankalta-

sia lupia samanlaisille toiminnoille. Lisäksi luvat eräille yksinkertaisille ja vähäisiä vaikutuksia aiheuttaville toiminnoille on kokonaan standardoitu.

3.6.2

Valikoituja esimerkkejä eräiden maiden ympäristölupajärjestelmistä¹⁵

Ympäristölupajärjestelmien esittely

Eri EU-maiden ympäristölupajärjestelmät ovat pääpiirteittäin samankaltaisia IPPC-direktiivin johdosta, mutta kunkin maan lupajärjestelmän käytännön toteutuksessa on kansallisia erityispiirteitä. Esimerkiksi eräissä maissa hyödynnetään jo laajasti sähköistä asiointia ja normiohjausta lupajärjestelmän hallinnollisen taakan keventämiseksi ja kustannusten alentamiseksi.

Ruotsi

Suuri osa Ruotsin ympäristölainsäädännöstä on koottu vuonna 1999 voimaantulleeseen ympäristökaareen (Miljöbalk, MB (1998:808)). Siinä säädetään muun ohella myös IPPC-direktiivin mukaisista ympäristölupaan liittyvistä kysymyksistä, minkä lisäksi ympäristölupa-asioista on annettu eräitä erillisiä säädöksiä.¹⁶ Ruotsin ympäristönsuojelun ennakovalvontajärjestelmä on kolmiportainen: kunnat käsittelevät pienien toimintojen ilmoitukset, lääninhallitus suppeammat luvat ja alueelliset ympäristöoikeudet suuremmat luvat. Lisäksi erittäin merkittäviin hankkeisiin tarvitaan maan hallituksen hyväksyntä.¹⁷

Ruotsissa ympäristökaaren nojalla annetun asetuksen ympäristölle vaarallisesta toiminnasta ja terveydensuojelusta (MVH, 1998:899) mukainen laitosluettelo on toimintojen suhteen huomattavasti spesifisempi kuin Suomen. Lupakynnyksessä on usein huomioitu useampia tekijöitä, joten laitosluettelon tulkinta ei aina ole yksinkertaista. Laitosluetteloa täsmentämään on laadittu erillinen lukuohje (Läsranvisningar till bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd). Lupakynnykset poikkeavat Suomesta erityisesti pienien toimintojen osalta: Suomessa luvantarve on usein voimassa yleisesti, Ruotsissa kooltaan pienet tuotantolaitokset ovat ilmoitusvelvollisuuden piirissä. Ruotsissa ympäristölupahakemuksen sisällöstä säädetään ympäristökaaren 22 luvussa. Lupahakemukseen on liitettävä muun muassa YVA:an liittyviä tietoja, jos toiminnalta edellytetään YVA:a, ja erityinen turvallisuusraportti (säkerhetsrapport), jos tätä edellytetään lain ”lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor” perusteella. Tiettyissä ympäristökaaren 17 tarkoitetuissa tapauksissa hanketta ei voida sallia, ellei sitä ole hyväksytty kuntatasolla. Tällöin vain jos kyse on kansallisen edun kannalta erittäin tärkeästä toiminnasta, voidaan kunnan kieltävä kanta ohittaa. Salliessaan hankkeen hallitus voi antaa määräyksiä yleisen edun turvaamiseksi.

15 Luvun aineisto on koottu pääosin teoksesta Ympäristölupajärjestelmä – Analyysi nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista (Warsta, Edita 2008) sekä eräistä muista TKK:n talousoikeuden tutkimusyksikön selvityksistä.

16 Ympäristökaareissa ympäristöluvasta säädetään ympäristövaarallisia toimintoja ja ympäristönsuojelua koskevassa 9 luvussa Asetustasolla tarkennetaan, mitkä toiminnot tai toimenpiteet vaativat luvan tai mitkä niistä ovat ilmoituksenvaraisia.

17 Ympäristökaaren 17 luvussa säädetään hallituksen mahdollisuudesta arvioida tiettyjen toimintojen sallittavuutta.

Saksa

Saksassa IPPC-direktiivi on pantu täytäntöön ympäristön eri osia koskevalla sääntelyllä.¹⁸ Ilmaan liittyvät tekniset ohjeistukset (*TA Luft*) kuvaavat BAT:n merkitystä merkittäviä ilmanpäästöjä aiheuttavien laitosten kannalta. Sekundäärinen lainsäädäntö (*Verordnung über Anforderungen an das Einleiten von Abwasser in Gewässer*) kontrolloi vesipäästöjä BAT:a tarkentavien 45 eri liitteen avulla. Teknisiä ohjeistuksia on annettu myös liittyen jätehuollon BAT:aan (koskien ongelmajätteitä, kotitalousjätteen uudelleenkäyttöä, käsittelyä tai loppukäsittelyä) ja melupäästöihin. Saksassa ei ole yhtenäistä viranomaisjärjestelmää IPPC-laitosten luvittamiseksi. IPPC-lupien ehtojen koordinointi ja menettely on keskitetty, mutta IPPC-laitoksia luvittavien viranomaisten on itse sovittava yhteen jokainen tiettyä ympäristön osaa koskeva lupaprosessi sekä eri ympäristön osiin vaikuttavat IPPC-luvan ehdot. Saksassa ei myöskään ole laadittu erityisiä kansallisia BAT:a kuvaavia asiakirjoja.

Saksassa Bundes-Immisionschutzgesetzin (BImSchG, 26.9.2002) mukaan lupaa ovat velvollisia hakemaan sellaiset toiminnot, jotka on lueteltu asetuksen laitosluettelossa. Luettelo on tyhjentävä, mutta siihen kuulumattomia toimintoja velvoittaa määräys, jonka mukaan ympäristölle haitalliset vaikutukset on poistettava olemassa olevien teknisten mahdollisuuksien rajoissa. Toiminnot jaetaan luokituksiin, joiden mukaan niihin sovelletaan joko yksinkertaistettua tai raskaampaa lupamenettelyä. Jos 2. luokan laitokset muodostavat suuremman, 1. luokkaan verrattavan kokonaisuuden tai ne vaativat YVA-menettelyn, kuuluvat ne raskaamman lupamenettelyn piiriin. Saksassa lupavelvollisuudelle on lähes poikkeuksetta asetettu kapasiteettiraja.

Belgian Vallonia

Myös Belgian Valloniassa ympäristölle mahdollisesti vaaraa aiheuttavat laitokset jaetaan kolmeen luokkaan: 1. luokkaan kuuluvat ihmisen terveydelle ja ympäristölle suurinta vaikutusta aiheuttavat laitokset ja 3. luokkaan puolestaan vaikutuksiltaan vähäisimmät laitokset. Luokkiin jako tapahtuu laitosluettelon avulla. 1. luokkaan kuuluvilta laitoksilta vaaditaan YVA-menettely ja niiden lupamenettely on raskaampi ja pitempikestoisempi kuin 2. luokan laitoksilla. Kolmannen luokan laitoksille riittää ilmoitusmenettely. Vallonian laitosluettelo on selvästi Suomea spesifisempi. Luvan-hakuvelvollisuus ulottuu melko pieniinkin toimintoihin.¹⁹

Alankomaat

Alankomaiden lupamenettelylle tyypillisiä piirteitä ovat menettelyvaiheiden aikarajat ja fyysisen suunnittelun, ympäristöluvituksen ja yhteiskuntasuunnittelun yhteensovittaminen. IPPC-direktiivi on implementoitu Environment Management Act ja Environmental Management Establishments and Licences Decree -sääöksillä. Teollisuuslaitoksilla on oltava sekä Environment Management Act:in mukainen lupa että Pollution of Surface Water Act:iin perustuva lupa. BREF-vertailuasiakirjat on implementoitu olemassa oleviin ilmaa (the Netherlands Emission Guidelines for Air (NeR) ja vesiä koskeviin ohjeistuksiin (guidelines of the Commission on Integrated Water Management (CIW)). Toiminnot ovat joko ympäristölupa- tai ilmoitusvelvollisia taikka ympäristölupa- ja ilmoitusvelvollisuudesta vapautettuja toimintoja. Lähinnä suuret toiminnot ovat ympäristölupavelvollisia, muilta osin hyödynnetään

¹⁸ IPPC-direktiivi on implementoitu Saksassa *Artikelgesetz*:lla, jolla on muutettu liittovaltiotason ilmanpäästöjä koskevaa säädöstä (*Bundesimmissionschutzgesetz (BimSchG)*), päästöjä vesiin koskevaa säädöstä (*Wasserhaushaltgesetz (WHG)*) ja jätehuoltoa koskevaa säädöstä (*Kreislaufwirtschafts- und Abfallgesetz (KrW-/AbfG)*).

¹⁹ Ks. Décret relatif au permis d'environnement (M.B. 08.06.1999 - err. 22.12.1999), mm. artiklat 1, 3, 10 ja 11. Saatavissa osoitteesta <http://environnement.wallonie.be/legis/pe/PE001.htm>, 4.11.2010.

normiohjausta sekä yritysten hallinnollisen taakan että hallinnon kustannusten keventämiseksi.²⁰

3.6.3

Eräitä Suomen ympäristölupajärjestelmän kehittämisen näkökulmasta kiinnostavia esimerkkejä²¹

Sähköinen asiointi

- Alankomaiden internetpohjainen sähköinen ympäristölupajärjestelmä AIM (Activiteitenbesluit Internet Module).²²
- Vallonian ympäristölupia koskeva sähköinen asiointijärjestelmä. Esim. hakemus on tehtävä tähän tarkoitukseen laaditulle lomakkeelle.²³

Aikarajat ympäristölupamenettelyssä

- Saksassa lupaviranomaisen on annettava ratkaisunsa lupa-asiaassa viimeistään seitsemän kuukauden kuluttua siitä, kun hakemus on toimitettu täydellisenä. Kevennetyssä menettelyssä aikaraja on kolme kuukautta.
- Valloniassa viranomaisen tulee suorittaa lupakäsittely asetettuun määräaikaan mennessä. Määräajat ovat 70 päivää 2. luokan laitoksilla ja 130 tai 140 päivää 1. luokan laitoksista, riippuen laitoksen tyypistä. Viranomainen voi tarvittaessa hakea 30 päivän lisäaikaa käsittelyyn, mutta vain yhden kerran. Jos lupalautakunta ei ole määräaikaan mennessä vahvistanut päätöstä, astuu valmistelijan ehdotus luvaksi sellaisenaan voimaan. Jos valmisteleva viranomainen ei ole määräajan päättymiseen mennessä toimittanut ehdotusta lautakunnalle, lupa katsotaan evätyksi. Mikäli viranomainen ei ole käsitellyt hakemusta, on luvanhakijalla kuitenkin tietyin edellytyksin oikeus vahingonkorvaukseen, joka on määrältään 20 kertaa luvankäsittelykulut. 1. luokassa korvaus on siten 10 000 euroa ja 2.luokassa 2 500 euroa.²⁴
- Myös Alankomaissa mikäli viranomainen ei pysy aikarajoissa, voidaan se tuomita sakkoihin tai vahingonkorvauksiin. Edellytyksenä on, että tehty hakemus täyttää vaatimukset täydellisyydestä.²⁵

Muita piirteitä

- Saksassa hakemuksen jättämisen jälkeen lupamenettely jatkuu saapumisvahvistuksella. Samassa yhteydessä viranomainen tutkii myös hakemuksen täydellisyyden. Kun julkipanosta on kulunut vähintään kaksi viikkoa, järjestetään neuvottelutilaisuus, jossa etsitään ratkaisuja mahdollisiin vastalauseisiin.

²⁰ <http://www.infomil.nl/english/subjects/best-available>. 4.11.2010.

http://www.kvk.nl/wetten_en_regels/ruimtelijke_ordering_en_milieu/milieu/milieuvergunning/. 4.11.2010.

<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/milieubeleid/wet-milieubeheer-wm>. 4.11.2010.

<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/activiteitenbesluit>. 4.11.2010. Ks. myös päästöjä koskeva Activiteitenbesluit: Lozingen (2008), saatavissa osoitteesta <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/activiteitenbesluit/documenten-en-publicaties/publicaties-pb51/activiteitenbesluit-lozingen.html>. 4.11.2010.

²¹ Luvun aineisto on koottu pääosin teoksesta Ympäristölupajärjestelmä – Analyysi nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista (Warsta, Edita 2008) sekä eräistä muista TKK:n talousoikeuden tutkimusyksikön selvityksistä.

²² Sähköinen ympäristölupajärjestelmä AIM: <http://aim.vrom.nl/>. 4.11.2010.

²³ Ks. http://formulaires.wallonie.be/p004360_122.jsp. 4.11.2010.

²⁴ Ympäristölupamenettelystä tarkemmin ks. Décret relatif au permis d'environnement (M.B. 08.06.1999 – err. 22.12.1999), luku III. – Procédure d'octroi du permis d'environnement. Saatavissa osoitteesta <http://environnement.wallonie.be/legis/pe/PE001.htm>. 4.11.2010.

²⁵ Ks. vuoden 2004 käännös Environmental Management Act: <http://docs1.eia.nl/cms/Environmental%20Management%20Act%20%5BMay%202004%5D.pdf>. 4.11.2010. Esim. "Chapter 15. Financial Provisions".

- Valloniassa kuuleminen voidaan järjestää myös amerikkalaisesta public hearing -järjestelmästäkin tutusti yhtenä ”konserttitilaisuutena”, johon kaikki halukkaat voivat osallistua.

3.7

Ympäristönsuojelulain IE-direktiivin edellyttämistä muutoksista

IE-direktiivin myötä YSL:ia olisi uudistettava laaja-alaisesti. Direktiivin yksityiskohdaisen sääntely toisi muutoksia useisiin säännöksiin; perusdirektiivin (IE-direktiivin luvut I ja II) johdosta YSL:iin tulisi uusia tai muuttuneita pykäläiä 45 ja vastaavasti YSA:n puolelle 11. Myös ”tytärdirektiivien” (IE-direktiivin luvut III-VI) kansallisia voimaannpanoja tulisi päivittää, etenkin LCP-laitoksia koskevan sääntelyn, vaikka direktiivin aiheuttamien muutosten pääpaino onkin YSL:n puolella.

3.7.1

BAT

Tärkein muutos IE-direktiivissä verrattuna IPPC-direktiiviin ja nykyiseen YSL:iin on BAT:aa koskeva muutos. BAT on ympäristön kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa, jossa huomioon otetaan kyseisen laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellinen sijainti sekä paikalliset olosuhteet. IPPC-direktiivin määritelmässä todetaan, että määritellyn parhaan tekniikan tason on sovellettava periaatteessa käytännön pohjaksi raja-arvoille (IPPC-direktiivi 2 artikla). Uudessa direktiivissä määritelmä ei enää sisällä sanaa periaatteessa, jolla oli merkitystä erityisesti siinä, että kaikissa yksittäisissä tapauksissa raja-arvoksi ei välttämättä voitu hyväksyä jotain geneeriseksi määriteltyä vaihteluväliä. Sanalla käytännön voidaan katsoa vaikutettavan parhaan käytettävissä olevan tekniikan kulloisenkin hetken määrittelyyn siinä, että määritelmän mukaista ei voi olla asettaa ehdottomiksi raja-arvoiksi tekniikan mahdollistamaa tiukinta mahdollista suoritustasoa, vaan tason päälle on huomioitava tietty toimintamarginaali tuotannon poikkeamia varten.

Nykyisin tiedot parhaista käytettävissä olevista tekniikoista kootaan niin kutsuttuihin BAT-vertailuasiakirjoihin (BAT reference document eli BREF). Näiden vertailuasiakirjojen avulla pyritään levittämään tietoa käytössä olevista hyvistä menetelmistä ja tehokkaimmista teknisistä ratkaisuista. Samalla asiakirjoissa pyritään katsomaan eri menetelmien ristikkäisvaikutuksia kokonaisuutena siten, että valituksi tulisi kokonaisvaltaisesti hyviä ratkaisuja. BAT-vertailuasiakirjat eivät nykyisin ole sitovia normeja, joissa esitettäisiin ehdottomia päästöjen raja-arvoja tai määritettäisiin hyväksytyt menetelmät tyhjentävästi, mutta ne ohjaavat varsin voimakkaasti käytännön lupaharkintaa.

Uuden IE-direktiivin mukaan BAT-vertailuasiakirjojen BAT-päätelmien päästötoimien sitovuutta vahvistettaisiin. Tapauskohtainen poikkeaminen olisi edelleen mahdollista, mutta tältä osin sanamuotoja on ankaroitettu. Tämä tarkoittaa käytännössä normiohjauksen lisäämistä ja tapauskohtaisen harkinnan vähentämistä. Tämä merkitsee myös BAT-periaatteen käsitteen muuttumista, koska sitovat raja-arvot – jotka väistämättä koskevat vain jotakin tiettyä ympäristön osaa – vähentävät tai ainakin vaikeuttavat mahdollisuuksia arvioida päästöjen merkitystä kokonaisuutena.

Käytännössä sitovuuden lisääminen tekee BAT-vertailuasiakirjojen BAT-päätelmistä hyvin pitkälti säädöksiin verrattavissa olevia kokonaisuuksia. BAT-päätelmät hyväksytään sääntelymenettelyssä (päätös 1999/468/EY 5, 7 ja 8 artikla) ja käännetään kansallisille kielille.

3.7.2

Valvonta

Jälkivalvonnan osalta on direktiivissä yksityiskohtaiset säännökset (23 artikla), jotka ovat pääosin uutta verrattuna IPPC-direktiiviin. Direktiivin mukainen ympäristötarkastuksia koskeva säännös johtaisi kansallisen lainsäädännön tarkistamiseen ja useampaan uuteen säännökseen, sillä esimerkiksi vaatimukset laitospölyntien suoritusasteesta on saatettava lainsäädännön tasolla säädetyiksi. Tehtyjen haastattelujen perusteella voidaan sanoa, ettei valvonnan osalta muutos käytännössä ole niin laaja, koska IE-direktiivin säännösten mukaiset menettelyt ovat jo suurelta osin käytäntöä, eli kyseessä on enemmän käytännön kirjaaminen säännöstasolle.

3.7.3

Toiminnan lopettaminen ja perustilaselvitys

Uusi säännös IPPC-direktiiviin verrattuna on myös direktiivin laitoksen sulkemista koskeva 22 artikla. Säännöksessä otetaan käyttöön perustilaselvitys, joka toiminnanharjoittajan olisi laadittava, jos laitoksen toimintoihin liittyy merkityksellisten vaarallisten aineiden käyttö, tuotanto tai ympäristöön päästäminen. Perustilaselvitystä käytettäisiin hyväksi laitoksen toiminnan päättyessä sen arvioimiseksi, onko maaperän tai pohjaveden tila muuttunut toiminnan johdosta. Säännöksessä säädetään muutenkin toiminnan lopettamisesta ja mahdollisesti sen johdosta ryhdyttävistä toimenpiteistä. Koska perustilaselvitys on uusi väline maaperän ja pohjaveden pilaantumiseen liittyen, on sen yhteensopivuutta kansallisten voimassaolevien säännösten kanssa erityisesti tarkasteltava.

3.7.4

Määritelmät

IE-direktiivissä on monia uusia määritelmiä tai määritelmien täsmennyksiä/muutoksia vanhoihin direktiiveihin nähden. Tärkeitä kokonaan uusia määritelmiä ovat esimerkiksi BAT-päätelmät ja perustilaselvitys. BAT-päätelmillä tarkoitetaan asiakirjaa, joka sisältää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan ne osat, joissa esitetään päätelmät parhaista käytettävissä olevista tekniikoista, niiden kuvaus, tiedot niiden sovellettavuuden arvioimiseksi, parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot, siihen liittyvä tarkkailu ja kulutustasot ja tarvittaessa asiaankuuluvat laitoksen kunnostustoimet. Perustilaselvityksellä tarkoitetaan tietoa merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tilasta.

3.7.5

Muita ehdotettuja muutoksia

Uutta IE-direktiivissä verrattuna IPPC-direktiiviin tai YSL:iin on Internetin käyttäminen tiedotuskanavana. Tämä nousee esiin direktiivin 24(2) artiklan kohdalla, jossa toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville muun muassa Internetin välityksellä tieto lupapäätöksistä, sekä 24(3)(a):n kohdalla, jossa toimivaltaisen viranomaisen on vastaavasti saatettava yleisön saataville muun muassa Internetin välityksellä tieto toimenpiteistä, jotka toiminnanharjoittaja on toiminnan päättyessä toteuttanut. Laajempaa Internetin käyttöä on syytä harkita näiden uudistusten yhteydessä, ja siitä onkin oma kappaleensa tässä selvityksessä luvussa 5.3. (Tietoverkon tehokkaampi hyödyntäminen tiedottamisessa ja kuulemisessa).

IE-direktiivi edellyttää lukuisia muutoksia YSA:n lupapäätöksen määräysosaan. Esimerkiksi tarkkailuvelvoitteita koskevat määräykset mm. mittausmenetelmien, mittaustiheyden, arviointimenettelyn ja tulosten viranomaisille toimittamisen osalta uudistuvat. Erityisesti maaperän ja pohjaveden pilaantumista ehkäisevistä toimenpiteistä on annettava riittävät määräykset. Hyvin olennaista direktiivissä on myös määrätä siitä, milloin päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun.

Muita pienempiä muutoksia on tehty lukuisia, mutta suurelta osin niiden merkitys on enemmän täsmentävä.

3.7.6

Muutokset ”tytärdirektiiveissä”

IE-direktiivin nk. LCP-direktiivin korvaavaan osaan on tullut lukuisia muutoksia nykyiseen sääntelyyn verrattuna. Joitakin keskeisiä määritelmiä, kuten polttolaitoskokonaisuuden käsitettä on täsmennetty, millä on vaikutusta jopa direktiivin soveltamisalaan. Polttolaitoksien päästöjen raja-arvoja on ankaroitettu sekä uusien että vanhojen laitosten osalta. IE-direktiivin uusittu LCP-osuus sisältää entisenkaltaisia joustoelementtjä, mutta niitä ei lähtökohtaisesti voida enää soveltaa nykyisen direktiivin poikkeuksien piirissä olleisiin laitoksiin. IE-direktiivi täsmentää jätteenpolton soveltamisalaa nk. jätteenpolttodirektiiviin verrattuna kaasutetun jätteen osalta. Jätettä käytäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia vaatimuksia on tiukennettu ja toisaalta lisätty joustoja päästöjen seurannassa ja mittauksissa. VOC-direktiivin korvaava osuus on IE-direktiivissä sisällöltään hyvin pitkälle nykyisen direktiivin mukainen. Sääntelyn rakennetta on muutettu melko paljon VOC-direktiivin nykymallista siirtämällä asioita varsinaisesta säädöstekstistä liitteisiin ja päinvastoin. Muutokset ovat kuitenkin tältä osin lähinnä kirjoitusteknisiä. Titaanidioksidilaitoksia koskevien nykyisten kolmen direktiivin säännökset on yhdistetty IE-direktiiviin.

3.7.7

Lähtökohtia IE-direktiivin muutosten säännösmuutosahmotelmissa

Säännösmuutosten hahmottelemisessa lähtökohdaksi on otettu, että jos IE-direktiivin säännös vastaa IPPC:tä, ei muutosta tarvita, vaikkei kansallinen säännös täysin vastaisi direktiiviä. Tästä lähtökohdasta on poikettu määritelmien kohdalla (esim. päästö ja ympäristölaatumormi), jotka on haluttu nostaa suurelta osin lain tasolle erityisesti oikeusministeriön ja perustuslakivaliokunnan viimeaikaisten, aiempaa tiukempien kannanottojen johdosta. Myös epäselvien sanamuotojen välttämiseksi on tästä lähtökohdasta poikettu.

4 Ympäristönsuojelulain uudistaminen²⁶

Seuraavassa esitetään YSL:n säännökset kokonaisuudessaan siten, että ensin on säännös (voimassa oleva säännös, muutettavaksi ehdotettava säännös tai kokonaan uusi säännöshahmotelma) ja tämän jälkeen kursivilla säännöshedotuksen lyhyet perustelut taikka sitä koskevia kommentteja. Säännökseen on **punaisella** merkitty IE-direktiivin johdosta aiheutuneet muutokset ja **sinisellä** muut YSL:n kehittämisideat.

I YLEINEN OSA

I luku Yleiset säännökset

1 § Tavoite

Tämän lain tavoitteena on:

- 1) ehkäistä ympäristön pilaantumista **ja sen vaaraa, sekä** poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia vahinkoja **sekä ehkäistä päästöjä;**
- 2) turvata terveellinen ja viihtyisä sekä luonnontaloudellisesti kestävä ja monimuotoinen ympäristö **sekä torjua ilmastonmuutosta;**
- 3) **edistää luonnonvarojen kestäväää käyttöä,** ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia;
- 4) tehostaa ympäristöä pilaavan toiminnan vaikutusten arviointia ja huomioon ottamista kokonaisuutena; **sekä**
- 5) parantaa kansalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa ympäristöä koskevaan päätöksentekoon.
- ~~6) edistää luonnonvarojen kestäväää käyttöä; sekä~~
- ~~7) torjua ilmastonmuutosta ja tukea muuten kestäväää kehitystä.~~

Nykyisessä muodossaan säännöksen alku (1.1 §:n 1 kohta) täyttää IE-direktiivin 1(1) artiklan. Direktiivissä on eroteltu päästöt ja pilaantuminen. Koska päästöt eivät aina johda havaittavaan pilaantumiseen, tulisi tavoitteeseen lisätä haittojen minimointia koskevaan kohtaan myös päästöjen vähentäminen. Hallituksen esityksessä olisi syytä mainita, että tavoite kohdistuu kaikkiin ympäristön osiin (ilma, vesi, maaperä), koska nämä on direktiivissä erikseen mainittu.

Haittojen minimointi (1 kohta): Ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen on voimassa olevan YSL:n keskeinen aineellinen tavoite. Lain tavoitesäännöksessä on mainittu myös muita ympäristönsuojelun näkökohtia, kuten jätteiden vähentäminen ja luonnonvarojen kestävä käyttö, mutta lain valvontamekanismit näiltä osin ovat ra-

²⁶ Säännösmuutoshahmotelmien lukuohje: Pohjana on voimassaoleva YSL (viimeisin muutos 253/2010). Perustelut on merkitty säännöksen perään kursivilla.

joittuneet pitkälti merkittävien pistemäisten päästölähteiden hallintaan (lupamenettely ja ilmoitusmenettely). Muun kuin ennakkovalvonnan alaisen toiminnan osalta lakia täydentävät monet muut säädökset, kuten metsälaki (1093/1996), maa-aineslaki, jätelaki jne. YSL:ssa tulisi kuitenkin kiinnittää nykyistä enemmän huomiota yleisesti velvoittaviin säännöksiin, jotka eivät olisi sidoksissa lain ennakkovalvontamekanismeihin. Nykyisessä järjestelmässä lain tavoitteiden toteutuminen yksittäisen päästölähteen hallinnassa on pitkälti sidoksissa ennakkovalvonnan soveltamisalaan, koska laki itsessään ei tarjoa riittävän täsmällisiä säännöksiä päästöjen hallintaan. Ottaen huomioon valtiontalouden tasapainottamistarpeet, valtion tuottavuusohjelma sekä EU:n tavoite hallinnollisen taakan vähentämisestä, on oletettavaa, että nykyinen hyvin laaja-alainen ennakkovalvontajärjestelmä tulisi tulevaisuudessa osin korvautumaan muin instrumentein, mikä edellyttää lain täsmentämistä monin osin.

Tavoitesäännös on laadultaan yleispiirteinen, mutta sitä täsmennetään YSL:n muilla säännöksillä. Kuten edellä todettiin, voimassa oleva laki ei tosiasiallisesti kaikilta osin tehokkaasti turvaa tavoitesäännöksen toteutumista erityisesti muun kuin pilaantumisen osalta.

Ympäristön pilaantumisen ja sen vaaran ehkäisemisellä ja pilaantumisesta aiheutuvien vahinkojen vähentämisellä ja poistamisella viitataan erityisesti päästöjen aiheuttamaan pilaantumiseen. Ympäristön pilaantuminen on määritelty lain 3 §:ssä. Ympäristön pilaantumisen vaaran ehkäisemisen nostamisella säännökseen korostetaan riskien minimoimista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavista toimintoista harjoitettaessa. Mikäli ympäristönsuojelulaisissa käytettäisiin johdonmukaisesti koko lain sisällä käsitettä riski vaaran sijasta, laki voisi olla informatiivisempi. Päästö itsessään voi olla laadultaan millaista tahansa yleisesti esim. NaapL:ssa tunnettua tyyppiä. Toisaalta esimerkiksi ympäristön muuttaminen voi johtaa luonnonolosuhteiden heikkenemiseen, mutta tämän tyyppiset vaikutukset eivät kuulu voimassa olevan YSL:n keskeiseen tavoitteistoon. Tältä osin MRL:n mekanismit ovat keskeisessä asemassa.

Hyvä elinympäristön laatu ja kestävä kehitys (2 kohta): Terveellinen ympäristö viittaa erityisesti terveydelliseen turvallisuuteen eli kääntäen tarkoitetaan sitä, ettei elinympäristön tule altistaa terveyttä olennaisesti vaarantaville tekijöille. Terveellisyys käsitteellä on lain luvanmyöntämisedellytyksissä erityisen voimakas asema verrattuna muihin haittatyypeihin. Toisaalta terveyshaitta tai sen vaara ei nykyisissä vaikuta suoraan luvantarpeeseen, vaan terveyshaitta on yksi NaapL:n mukaisen kohtuuttoman rasituksen ilmenemismuoto. Viihtyisyyden käsite laajentaa terveellisyysvaatimusta sellaisiin immisiotyypeihin, joilla ei ole välittömiä vaikutuksia terveyteen eli viihtyisyyden käsite laajentaa lain tavoitteistoa selvästi. Käytännössä viihtyisyyttä pyritään tukemaan sijoituspaikan ohjauksella ja yleisellä velvollisuudella käyttää parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Viihtyisä ympäristö on lähellä MRL:ssa käytettyä hyvän elinympäristön käsitettä, mutta ei sisällä sellaisia laadullisia tekijöitä kuin palvelujen läheisyys.

Säännöksen 2 kohdassa viitataan myös kestävä kehityksen periaatteeseen. Käsite on abstraktiotasoltaan korkea ja osin vaikeasti tulkittava, mutta viittaa siihen, että uusiutumattomia luonnonvaroja tulee kuluttaa säästeliäästi tulevien sukupolvien tarpeet huomioiden, uusiutuvia luonnonvaroja tulee hyödyntää suhteessa luonnon uudistumiskykyyn ja toiminnassa on pyrittävä energian tehokkaaseen käyttöön. Lisäksi kohdassa 2 viitataan monimuotoiseen ympäristöön, jolla viitataan luonnon biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen tarpeeseen.

Materiaalitehokkuus (3 kohta): Jätteiden synnyn ehkäisemisellä ja haitallisten vaikutusten vähentämisellä viitataan YSL:n kanssa rinnan sovellettavan jätelain (1072/1993) tavoitteisiin. Jätteiden synnyn ehkäisemisellä tarkoitetaan laajasti tulkittuna tuotteiden suunnittelemista materiaalitehokkaasti ja syntyvien sivuvirtojen hyödyntämistä välittömästi samalla paikalla mahdollisimman vähäisin lisäkäsittelyin. Jätteiden haitallisten vaikutusten ehkäisemisellä viitataan ensinnäkin siihen, että jätteiden määrän vähen-

tämisen lisäksi keskeisenä tavoitteena on jätteiden vaarattomuus. Viime kädessä jätteiden haitalliset vaikutukset estetään säätämällä niiden turvallisesta ja valvotusta käsittelystä. Nykyisellään kansallinen ja ylikansallinen ympäristönsuojelulainsäädäntö ei kaikilta osiltaan tue materiaalitehokkuuden edistämistä, vaan voi osin jopa muodostua sen esteeksi (esim. erilaiset sivuainevirrat ja niihin liittyvä jätestatusproblematiikka). Tältä osin lain uudistamisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, ettei luvantarve tee jätteen hyödyntämistä kannattamattomaksi.

Vaikutusten arviointi (4 kohta): Ympäristöä pilaavan toiminnan vaikutusten arvioinnin tehostamisella ja huomioimisella kokonaisuutena viitataan siihen, että lailla pyritään estämään haitallisten ympäristövaikutusten siirtyminen yhdestä ympäristön osasta toiseen. Lain tavoitteena on siis turvata järjestelmä, jossa hankkeita tarkastellaan kokonaisuutena ja pyritään ympäristönsuojelullisesti tehokkaaseen kokonaisratkaisuun. Lähtökohtana on myös se, että vaikutuksia ympäristöön arvioidaan riittävästi suhteessa hankkeen laajuuteen ja merkittävyyteen.

Mahdollisuus vaikuttaa (5 kohta): Tavoitesäännöksessä heijastuu voimakkaasti Suomen perustuslain (731/2000) 20 §, mikä näkyy erityisesti osallistumismahdollisuuksien turvaamisen esille nostamisena sekä yleisenä tavoitteena terveellisen ja viihtyisän elinympäristön turvaamisesta sekä kestävän kehityksen edistämisestä.

Säännöksen tarkoituksena on niiden aineellisen ja menettelyllisten tavoitteiden esilletuominen, joiden toteutuminen lain muissa säännöksissä pyritään turvaamaan. Säännöstä ei ole kirjoitettu velvoittavan oikeusnormin muotoon. Säännös ohjaa lain muiden säännösten tulkintaa: säännöksiä tulee soveltaa siten, että edesautetaan, mahdollistetaan ja turvataan tavoitesäännöksen toteutumista. Oikeudellisen argumentoinnin tulisi tukeutua pääsääntöisesti tavoitteita konkretisoiviin säännöksiin, vaikkakin myös tavoitesäännöksellä on merkitystä erityisesti muiden säännösten tulkinnassa.

Kuten edellä esitettiin, YSL:n tavoitesäännös on jo nykyisellään laaja-alainen. Voidaan todeta, että tavoitesäännös on ollut voimassa olevassa laissa jopa liian kunnianhimoisen verrattuna lain todelliseen substanssiin. Tavoitesäännöksessä on jonkin verran toistoa nykyisten kohtien 3 ja 6 sekä kohtien 2 ja 7 välillä ja tältä osin pykälää voisi kehittää nykyistä tiiviimmäksi yhdistämällä nämä kohdat yllä kuvatulla tavalla.

2 § Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan **teolliseen ja muuhun** toimintaan, josta aiheutuu tai saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista siten kuin jäljempänä säädetään. Lisäksi tätä lakia sovelletaan toimintaan, jossa syntyy jätettä, sekä jätteen hyödyntämiseen tai käsittelyyn.

Tätä lakia ei sovelleta toimintaan, josta säädetään merenkulun ympäristönsuojelulaissa (1672/2009) ellei siinä laissa toisin säädetä, eikä merensuojelulaissa (1415/1994) tarkoitettuun toimintaan. Tätä lakia ei myöskään sovelleta säteilystä aiheutuvien haittavaikutusten ehkäisemiseen siltä osin kuin siitä säädetään ydinenergiailaissa (990/1987) tai säteilylaissa (592/1991) eikä vesistön pilaantumisen ehkäisemiseen siltä osin kuin siitä määrätään Suomen ja Ruotsin välisessä rajajokisopimuksessa (SopS 54/1971). (29.12.2009/1676)

Asetuksella voidaan säätää poikkeuksia tämän lain soveltamisesta, jos se on tarpeen valtakunnan turvallisuuden, huoltovarmuuden tai puolustusvoimien toiminnan erityisluonteen vuoksi.

Tätä lakia sovellettaessa on noudatettava, mitä Suomea sitovissa kansainvälisissä merensuojelusopimuksissa määrätään. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi on lisäksi noudatettava, mitä muussa laissa säädetään.

Tätä lakia sovelletaan myös Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004) tarkoitettulla Suomen talousvyöhykkeellä. (26.11.2004/1061)

IE-direktiivin soveltamisala on nimenomaisesti teollinen toiminta. YSL:n soveltamisala on laajempi, joten se täyttää direktiivin lopputuleman osalta (2 artikla). Erityisesti luvanvaraisuuden arvioinnissa on myös Suomessa tosiasiallisesti hyödynnetty teollisen toiminnan käsitettä.

Säännökseen lisätyn muun toiminnan voidaan katsoa selventävän soveltamisalaa siten, että se kattaa myös muut ei-luvanvaraiset toiminnot, kuten haja-asutuksen jätevedet, puun pienpolton ja lietteen levittämisen.

Lain soveltamisala määritellään YSL 2.1 §:ssa positiivisesti siten, että se kattaa kaiken toiminnan, josta aiheutuu tai saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista siten kuin laissa muualla säädetään tai jossa syntyy tai käsitellään taikka hyödynnetään jätettä. Säännöksen muut momentit rajaavat tätä 1 momentin yleistä soveltamisalaa. Voimassa olevassa laissa yleistä luvanvaraisuutta koskeva 28.1 § (tämän raportin mukaisessa numeroinnissa YSL 5 luvun 1 §) ja lain soveltamisala on kirjoitettu analogisesti siten, että voi syntyä epäselvyys tulkitaanko lakia myös muuhun kuin luvanvaraiseen – ja osin ilmoituksenvaraiseen – toimintaan. Lähes koko lain instrumenttivalikoima on rakennettu lupajärjestelmän – ja vähäisissä määrin ilmoitusjärjestelmän – varaan. Kuitenkin esimerkiksi nykyinen YSL 85 § (tämän raportin mukaisessa numeroinnissa 18 luvun 11 §) osoittaa, että lainsäätäjän tarkoituksena ei ole ollut rajata lain soveltamisalaa vain luvan- ja ilmoituksenvaraista toimintaa koskevaksi. YSL:n soveltamisalan ei jatkossa tule lainkaan riippua mahdollisesta ennakkovalvontamenettelystä, vaan lakia tulisi soveltaa kaikkeen toimintaan, josta voi aiheutua lain 3.1 § 1 kohdan mukaista ympäristön pilaantumista. Tämä ei varsinaisesti edellytä muutoksia lain soveltamisalan määrittelyyn, vaan muutokset kohdistuvat luvanvaraisuutta koskeviin säännöksiin.

Säännöksen 2 momentissa on rajattu soveltamisalan ulkopuolelle joko kokonaan tai osittain sellaiset toiminnot, joista on säännelty omassa laissaan taikka Suomen ja Ruotsin välisessä rajajokisopimuksessa (SopS 54/1971). Ydinenergialaki (990/1987) ja säteilylaki (592/1991) rajaavat YSL:n soveltamisalaa vain säteilystä aiheutuvien haittavaikutusten ehkäisemisen osalta niiltä osin, kuin asiasta on mainituissa laissa säädetty. Näin ollen esimerkiksi ydinvoimalat ovat muulta osin YSL:n mukaisen lupamenettelyn piirissä. Merensuojelulaki koskee toimintaa Suomen talousvyöhykkeellä, joten merensuojelulaki rajaa YSL:n soveltamista maantieteellisesti.

Merenkulun ympäristönsuojelulaki on säädetty erillisenä. Sen tavoitteisto on kuitenkin pitkälti yhteneväinen YSL:n kanssa. YSL:n uudistamisen yhteydessä tulisikin arvioida, voitaisiinko merenkulun ympäristönsuojelusta säätää samassa laissa esim. omana lukunaan.

3 § Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *ympäristön pilaantumisella* sellaista ihmisen toiminnasta johtuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon, lämmön tai hajun päästämistä tai jättämistä ympäristöön, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa:
 - a) *terveyshaittaa;*
 - b) *haittaa luonnolle ja sen toiminnoille;*
 - c) *luonnonvarojen käyttämisen estymistä tai melkoista vaikeutumista;*
 - d) *ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä;*
 - e) *ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä;*
 - f) *vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle; tai*
 - g) *muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus;*
- 1a) *päästöllä* yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, energiaa, melua, värinää, säteilyä, valoa, lämpöä tai hajua;

- 2) *ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalla toiminnalla* laitoksen perustamista tai käyttämistä sekä siihen teknisesti ja toiminnallisesti kiinteästi liittyvää toimintaa taikka alueen käyttämistä tai toiminnan järjestämistä siten, että siitä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista; (21.4.2005/252)
- 2a) *paikallisesti merkittävällä haitalla/naapurushaitalla/immissiolla toiminnasta aiheutuvaa seurausta/rasitusta, joka tietyllä maantieteellisellä rajatulla alueella todennäköisesti aiheuttaa terveyshaittaa tai merkittävää yleistä viihtyisyyden vähenemistä esimerkiksi melun, tärinän, hajun tai ilmanlaadun heikentymisen vuoksi;*
- 3) *terveyshaitalla* ihmisessä todettavaa sairautta, muuta terveydenhäiriötä tai sellaisen tekijän tai olosuhteen esiintymistä, joka voi vähentää väestön tai yksilön elinympäristön terveellisyyttä;
- 4) *parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla (BAT)* mahdollisimman tehokkaita ja kehittyneitä, teknisesti ja *laitostyyppille* taloudellisesti toteuttamiskelpoisia tuotanto- ja puhdistusmenetelmiä *sekä suojarakennetekniikoita* ja toiminnan suunnittelu-, rakentamis-, ylläpito- sekä käyttötapoja, joilla voidaan ehkäistä toiminnan aiheuttama ympäristön pilaantuminen tai tehokkaimmin vähentää sitä. *Tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin.;*
- 5) *toiminnanharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa tai joka tosiasiallisesti *kokonaan tai osittain* määrää toiminnasta;
- 6) *vesistöillä* vesilain (264/1961) 1 luvun 1 §:n 2 momentin mukaista vesialuetta ja 3 §:n mukaisia aluevesiä;
- 7) *pohjavedellä* maa- tai kallioperässä olevaa; (14.6.2002/506)
- 8) *päästöraja-arvolla* ympäristöön suoraan tai epäsuoraan päästetyn 1 kohdassa tarkoitetun, laimentamattoman päästön arvoa, jota ei yhden tai useamman ajanjakson aikana saa ylittää ja joka ilmaistaan kokonaismääränä, pitoisuutena, prosenttisuutena tai muulla vastaavalla tavalla.; (14.6.2002/506)
- 9) *ympäristölaatuvaatimus* asetuksella annettuja eriteltyjä vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai ympäristön tietyn osan on tietyinä ajankohtana täytettävä;
- 10) *uudella tekniikalla* toimintaa koskevaa tekniikkaa, jolla kaupallisesti kehitettynä voidaan joko nostaa yleistä ympäristönsuojelun tasoa tai saavuttaa vähintään sama ympäristönsuojelun taso ja suuremmat kustannussäästöt kuin jo olemassa olevalla parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla;
- 11) *vaarallisilla aineilla* aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 2 artiklan 7 ja 8 kohdassa määritellyjä aineita tai seoksia;
- 12) *perustilaselvityksellä* tietoa merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tilasta;
- 13) *maaperällä* maankuoren ylintä kerrosta, joka sijaitsee kallioperän ja pinnan välissä. Maaperä muodostuu mineraalihiukkasista, orgaanisesta aineksestä, vedestä, ilmasta ja elävistä organismeista.;
- 14) *yleisesti sitovilla ympäristönsuojeluvaatimuksilla* parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan nojautuvia päästöjen raja-arvoja tai muita, vähintään alakohtaisia ehtoja ympäristön pilaantumisen vaaran ehkäisemiseksi, jotka on hyväksytty käytettäväksi suoraan lupamääräysten asettamisessa tai joita käytetään suoraan toiminnan ympäristövaikutusten ehkäisemisessä;
- 15) *jätteellä* jätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2008/98/EY) 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä;
- 16) *vaarallisella jätteellä* jätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2008/98/EY) 3 artiklan 2 alakohdassa määritellyä vaarallista jätettä;

Tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan määrittelyssä huomioon otettavista seikoista säädetään tarkemmin asetuksella. Määritelmien käyttämiseksi tarpeellisista, huomioon otettavista seikoista voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

IE-direktiivissä on yhteensä 47 määritelmää. Voimassaolevassa YSL:ssä määrittellemättömät IED-termejä ovat muun muassa aine, laitos, ympäristölaatu-normi, lupa, vaarallinen aine, lähtötilanneraportti sekä useita BAT-liitännäisiä käsitteitä. Määritelmiä olisi muutoksen jälkeen YSL 3 §:n lisäksi muualla laissa. Vain laajimmin käytetyt käsitteet määritellään lain 3 §:ssä – muut määritelmät olisivat laissa asiayhteyden kohdalla, kuten esimerkiksi uusien suuria laitoksia koskevan luvun kohdalla.

Ympäristön pilaantumisen käsite on määritelty YSL 3.1 § 1 kohdassa. Pilaantumien käsite on suhteellinen eli vaikka em. määritelmän mukaisesti esimerkiksi aineen jättäminen ympäristöön, joka aiheuttaa ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä on ympäristön pilaamista, ei KHO:n mukaan maa- ja kiviaineksien läjittäminen naapurin rajan läheisyyteen sinällään täyttänyt pilaantuminen määritelmää, koska aineksista ei aiheutunut päästöä tai päästön vaaraa (KHO 2003 t. 492). YSL 3.1 § 1 kohdan pilaantumisen määritelmä ei suoraan kiellä pilaamisen aiheuttamista, vaan pilaantumisen merkittävyyden arviointiin on hyödynnettävä muita säännöksiä, kuten NaapL:n 17.1 §:a (KHO 2004:83).

YSL:ssä käytetään pilaantumisen käsitettä, kun taas IED:ssä terminä on pilaaminen. Pilaantumisen määritelmä kattaa kaikki IED:n pilaamisen elementit. ”Päästön raja-arvo” täyttää direktiivin sisällön. Päästö on nykyisin määritelty pilaantumisen yhteydessä. Uudessa 1 a kohdassa päästö määriteltäisiin omassa kohdassaan. Tähän määritelmään on yhdistetty elementtejä päästön nykyisestä käsitteestä sekä IE-direktiivin 3 artiklan 4 kohdan mukaisesta päästön määritelmästä.

2a kohdassa esitetty naapuruushaitan käsite on vaihtoehtoinen säätämistapa, jonka esikuvana on ollut Saksan lainsäädäntö, naapurihaittakielttoon perustuvalla sääntelyllä.

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) yleisestä määritelmästä tulee säätää laissa, mutta IED tuo mukanaan useampia BAT-liitännäisiä käsitteitä. (Jäljempänä säädöshahmotelmissa on käytetty lyhennettä BAT monessa yhteydessä. Säädöksissä lyhenteiden käyttäminen ei ole tavanomaista, mutta eräissä EU:n sääntelystä johtuvissa tilanteissa näin on menetelty, esim. REACH.) Nämä muut käsitteet on määritelty suuria laitoksia koskevassa omassa luvussa. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan tulee olla yleisesti saatavilla ja toteutettavissa kohtuullisin kustannuksin eli tekniikan käytön tulee olla mahdollista taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla kyseisellä teollisuuden alalla. Yrityksen omalla taloudellisella tilalla ei voitane katsoa olevan varsinaista merkitystä BAT:n tai lupamääräysten tasoon taikka ankaruuteen. Asia voitaisiin tuoda määritelmässä nykyistä selkeämmin esille. Lisäksi määritelmässä voitaisiin painottaa tuotanto- ja puhdistusmenetelmien lisäksi rakenteellisia suojausratkaisuja, kuten maaperän pinnoittamista, nykyistä enemmän. Asian voidaan tulkita nykyisin sisältyvän määritelmän ”rakentamistapaan”, mutta suojaratkaisujen asemaa olisi syytä nykyisestä korostaa. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaate on keskeinen ympäristölupajärjestelmän kannalta, koska valtaosa viranomaisen harkinnanvarasta perustuu BAT:n arviointiin.

Toiminnanharjoittajalla tarkoitetaan YSL 3 § 1 momentin kohdan 5 mukaan tahoa, joka vastaa ympäristölle vaarallisesta toiminnasta. Toiminnanharjoittaja on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, tavallisesti yritys, yhdistys tai viranomainen. KHO:n ratkaisun KHO 2005 t. 1006 mukaan myös konkurssipesä, joka on vuokrannut tilojaan ympäristölle vaaralliseen toimintaan voi olla toiminnanharjoittaja.

Kohdat 9–16 olisivat uusia määritelmiä ja peräisin IE-direktiivin 3 artiklasta. Kohdan 14 mukaiset yleisesti sitovat ympäristönsuojeluvaatimukset viittaavat sekä nykyisiin

12 § ja 30 §:ään (tämän raportin mukaisessa numeroinnissa 3 luvun 5 § ja 5 luvun 11 §) että IE-direktiivin mukaisiin yleisesti sitoviin normeihin (IE-direktiivin 3 artiklan 47 kohta). Uudistuvien vesilain (HE 277/2009) ja jätelain (HE 199/2010) vaikutukset YSL:n mukaisiin, kuten myös IE-direktiivin myötä mahdollisesti YSL:iin lisättäviin, määritelmiin tulisi ottaa huomioon.

Säännöksen 2 momentti siirrettäisiin 4 kohtaan parhaan käyttökelpoisen tekniikan yhteyteen.

2 luku Yleiset velvollisuudet ja periaatteet

1 § (4 §) Yleiset periaatteet

Tämän lain mukaisessa Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että

- 1) haitalliset ympäristövaikutukset ehkäistään ennakolta tai, milloin haitallisten vaikutusten syntymistä ei voida kokonaan ehkäistä, rajoitetaan ne mahdollisimman vähäisiksi (ennaltaehkäisy ja haittojen minimoinnin periaate);
- 2) menetellään muutoin toiminnan laadun edellyttämällä huolellisuudella ja varovaisuudella ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä otetaan huomioon toiminnan aiheuttaman pilaantumisen vaaran todennäköisyys, onnettomuusriski sekä mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen ja niiden vaikutusten rajoittamiseen (varovaisuus- ja huolellisuusperiaate);
- 3) käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa (parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaate);
- 4) noudatetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoituksenmukaisia ja kustannustehokkaita eri toimien yhdistelmiä, kuten työmenetelmiä sekä raaka-aine- ja polttoainevalintoja (ympäristön kannalta parhaan käytännön periaate);
- 5) säästetään suunnitelmallisella toiminnalla luonnonvaroja ja energiaa..

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittaja vastaa vaikutuksien ennaltaehkäisystä ja ympäristöhaittojen poistamisesta tai rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi (aiheuttamisperiaate).

Nykyinen muotoilu vastaa luvanvaraisuuden määritelmää, vaikka yleisten velvollisuuksien tulisi koskea kaikkea toimintaa.

Uuden 5 kohdan lisäysshahmotelman muotoilussa on käytetty hyväksi Ruotsin ja Saksan lainsäädäntöä.

2 § (5 §) Yleiset velvollisuudet Selvilläolovelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on oltava riittävästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (selvilläolovelvollisuus). Lisäksi toiminnanharjoittajalla on oltava riittävä asiantuntemus ympäristönsuojelun toteuttamiseksi.

Jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi (pilaantumisen torjuntavelvollisuus). (29.5.2009/385)

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on lisäksi noudatettava jätelain (1072/1993) 4 ja 6 §:ssä säädettyjä yleisiä velvollisuuksia.

Uutta tämän lain soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa suunniteltaessa tai olemassa olevaa toimintaa muutettaessa on etukäteisesti kirjallisesti arvioitava 1 momentin mukaiset vaikutukset. Selvityksen sisällöstä säädetään tarkemmin asetuksella.

2 momentin mukaista kirjallista arviointia ei edellytetä toiminnalta, joka ei kuulu tämän lain mukaisen ennakkovalvonnan piiriin

Luvanvaraisen olemassa olevan toiminnan haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksia koskeva selvitys esitetään päätöksen tarkistamiseksi tehtävän hakemuksen yhteydessä.

Nykyisen 5 §:n yleiset velvollisuudet jaettaisiin uuteen tämän luvun 2 §:n selvilläolovelvollisuuteen ja 5 §:n toiminnanharjoittajan yleisiin velvollisuuksiin (nykyisen 5 §:n 2 ja 3 momentti).

1 momentin lisäysshahmotelman muotoilussa on käytetty hyväksi Ruotsin ja Saksan lainsäädäntöä.

Toiminnanharjoittajalla on selvilläolovelvollisuus toiminnan ympäristövaikutuksista, riskeistä ja ympäristövaikutusten vähentämismahdollisuuksista (1 momentti). Selvilläolovelvollisuus on kirjattu myös YVA-lakiin: sen mukaan selvilläolovelvollisuus koskee toiminnanharjoittajia riippumatta YVA-lain mukaisesta arviointivelvollisuudesta (YVA-laki 25 §). Selvilläolovelvollisuudella on huolellisuusperiaatetta täsmentävä funktio.

Ympäristölupajärjestelmän kannalta selvilläolovelvollisuus merkitsee käytännössä velvollisuutta seurata ympäristön tilaa ja erilaisia mittausvelvoitteita. Selvilläolovelvollisuus on siis käsitteellisesti erotettu tiedoista, jotka toiminnanharjoittajan on hankittava luvanmyöntämisedellytysten täyttämiseksi luvan hakemisen yhteydessä. Selvilläolovelvollisuus ei myöskään velvoita toiminnanharjoittajaa tuottamaan yleistä ympäristötietoa, joka ei ole erityisesti tarpeen toiminnan vaikutuksien selvittämiseksi.

Järjestelmän selkiyttämiseksi lupahakemuksen, ilmoituksen tai muun vastaavan asiakirjan vaikutusten arviointia koskevista yleisistä sisältövaatimuksista voitaisiin säätää selvilläolovelvollisuuden yhteydessä. Tiettyjä tarkkailuvelvoitteita voitaisiin asettaa kaikille ympäristölle vaaraa aiheuttaville toiminnoille riippumatta niihin sovellettavasta ennakkovalvontamenettelystä. Lupapäätöksessä annettavasta erityisestä selvitysvelvollisuusmääräyksestä säädettäisiin toisaalla tässä laissa.

3 § Aineiden käsittelyä koskevat yleiset velvollisuudet

Ainetta ei saa käsitellä tai säilyttää ympäristölle haittaa tai vaaraa aiheuttavalla tavalla.

Ainetta ei saa tarpeettomasti päästää ympäristöön, mikäli aineella on tai ennalta arvioiden saattaa olla haitallisia vaikutuksia ympäristöön.

Yleisenä periaatteena on velvollisuus valita tarpeeseen soveltuva ympäristölle vähiten haittaa aiheuttava kemikaali tai organismi ja mahdollisuuksien mukaan korvata käytössä olevat ympäristölle vaaraa aiheuttavat aineet tai organismit.

Aineen, sen päästön tai käsittelyn ei tarvitsisi ylittää pilaantumisen vaaran kynnystä, vaan se voitaisiin suoraan katsoa kielletyksi. Säännös olisi tarpeen täsmentämään yleisiä velvollisuuksia sellaisen toiminnan osalta, joka ei olisi ennakkovalvonnan piirissä. Käsittelyllä tarkoitettaisiin myös polttamista. Valtioneuvoston asetuksella voitaisiin mahdollisesti tarkentaa joitakin kiellettyjä toimenpiteitä.

4 § Laitteiden käyttöä koskevat yleiset ympäristönsuojelovelvollisuudet

Laitteet tulee suunnitella, huoltaa ja pitää kunnossa niin, että niiden käytöstä aiheutuu mahdollisimman vähän haitallisia ympäristövaikutuksia. (Valtioneuvoston asetuksella voidaan asettaa ympäristöllisiä suorituskykyvaatimuksia laitteille.)

Laitteita tulee käyttää niin, ettei käyttötavasta aiheudu vältettävissä olevia haitallisia ympäristövaikutuksia.

Säännöshahmotelman tarkoituksena olisi ilmaista yleinen velvollisuus käyttää laitteita mahdollisimman vähän ympäristövaikutuksia aiheuttavalla tavalla. Esimerkiksi säiliö olisi laite, kuten myös kone.

5 § Toiminnanharjoittajan yleiset velvollisuudet

Jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen tai sen vaaran ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi (pilaantumisen torjuntavelvollisuus). (29.5.2009/385)

Merkittävää ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittajan on etukäteen varauduttava poikkeuksellisiin tilanteisiin laatimalla riskinarviointi, varaamalla riittävät varusteet ja materiaalit, laatimalla toimintaohje sekä testaamalla laitteet ja harjoittamalla toimenpiteet laitteiden vika-, onnettomuus- ja ympäristövahinkotilanteita varten (ennaltavaraautumisvelvollisuus). Ennaltavaraautumissuunnitelman sisältövaatimuksista säädetään tarkemmin asetuksella.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on lisäksi noudatettava jätelain (1072/1993) 4 ja 6 §:ssä säädettyjä yleisiä velvollisuuksia.

Nykyisen 5 §:n 2 ja 3 momentti siirrettäisiin tähän uuteen 5 c §:ään 1 ja 3 momenteiksi. Lisäys 1 momenttiin ”tai sen vaaran” johtuisi IE-direktiivin 7(1)artiklan b) alakohdasta, jossa onnettomuustilanteiden lisäksi on mainittu vaaratilanteet.

Ympäristövastuudirektiivin toimeenpanon yhteydessä YSL 5 §:ään on lisätty uusi 2 momentti pilaantumisen torjuntavelvollisuudesta (tässä siis 1 momentti). Lakia olisi syytä täydentää vielä yhdellä momentilla, jolla määrättäisiin toiminnanharjoittajat varautumaan tyyppisimpiin, merkittäviin poikkeus- ja onnettomuustilanteisiin ennalta. Tällä uudella 2 momentilla täsmennettäisiin ja konkretisoitaisiin varovaisuus- ja huolellisuusperiaatetta. Varautumissuunnitelman sisältö, laajuus ja tarkkuustaso riippuisivat toiminnan luonteesta, mutta ei olisi sidoksissa toiminnan luvanvaraisuuteen. Suunnitelman sisältövaatimukset täsmennettäisiin asetuksella.

Jätelain (1072/1993) 4 §:ssä säädetään yleisistä huolehtimisvelvollisuuksista. Kaikessa toiminnassa on pyrittävä minimoimaan jätteiden syntyä ja jätteistä aiheutuva haittaa. Tavoitteisiin pyritään raaka-aineiden säästeliäällä käytöllä, neitseellisten raaka-aineiden korvaamisella jätteellä, varmistamalla tuotteiden kestävyys, korjattavuus ja uudelleen käytettävyys tai hyödynnettävyys sekä vaarattomuus jätteenä. Viranomaisen on puolestaan huolehdittava omassa toiminnassaan edellä mainittujen tavoitteiden toteutuminen. Jätelain 6 § koskee jätehuollon järjestämisen yleisiä huolehtimisvelvollisuuksia. Säännöksessä viitataan jätehierarkiaan eli tavoitteisiin hyödyntää jätettä ensisijaisesti materiaana ja toissijaisesti energiana. Lisäksi säännöksessä tavoitteenomaisesti - kuitenkin velvoittavan normin muodossa – edellytetään huolehtimaan jätteistä huolellisesti ja parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisesti. Lisäksi jätteet on kerättävä tarkoituksenmukaisesti toisistaan erillään, eikä erityisesti ongelmajätteitä saa sekoittaa. Viimeiseksi säännöksessä viitataan läheisyysperiaatteeseen eli velvoitetaan käsittelemään jätteet jossakin lähimmistä asianmukaisista jätteen käsittelypaikoista ja suunnittelemaan jätehuolto siten, että tällaisia asianmukaisia käsittelypaikkoja on joka paikassa riittävästi saatavilla.

6 § Sijoituspaikan valinta

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja että pilaantumista voidaan ehkäistä.

Toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon:

- 1) toiminnan luonne, kuten kesto, ajankohta, vaikutusten merkittävyys, ja pilaantumisen todennäköisyys sekä onnettomuusriski;
- 2) ympäristön erityispiirteet kuten herkkyys, erityiset luontoarvot, sietokyky ja nykyinen kuormitustaso;
- 3) alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisensa kaavanssa osoittamalle käyttötarkoitukselle tyypillinen ympäristövaikutus ja aluetta koskevat kaavamääräykset;
- 4) muut mahdolliset sijoituspaikat kiinteistöllä tai alueella, jotka ovat hankkeen toteuttajan hallinnassa.

Mikäli ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on välttämätöntä sijoittaa paikkaan, jossa pilaantuminen tai sen vaara on voimakkuudeltaan tai vaikutuksiltaan tavallista merkittävämpi, tulee toiminnanharjoittajan järjestää toiminta siten, että päästöt tai sen vaara ei olennaisesti poikkea 1 momentissa tarkoitettussa sijoituspaikassa toimimisesta.

Toiminnan luonne ja pilaantumisen todennäköisyys tuovat suhteellisuuden käsitteen sijoituspaikan soveltuvuuden arviointiin. Toiminnan luonteeseen vaikuttavia tekijöitä voivat olla mm. toiminnan kesto, toiminnan ajankohta ja aiheutuvien haittojen vakavuus. Sijoituspaikan valinnassa ei voimassa olevassa säännöksessä riittävällä tavalla huomioida ympäristöolosuhteita, kuten häiriintyvien kohteiden lukumäärää ja herkkyyttä, vaan tältä osin arviointi on sidoksissa alueen kaavaan. Myöskään nykyisessä sijoituspaikkaa koskevassa 6 §:ssä ei riittävällä tavalla huomioida alueen nykyistä kuormitustasoa tai ympäristön erityislaatuista, esimerkiksi poikkeuksellisia luontoarvoja.

Myöskään nykyisessä 6 §:ssä ei riittävän selkeästi tuoda esille toiminnan laajuuden merkitystä. Tapauksessa KHO 2003 t. 2178 todettiin, että sijoituspaikan hyväksyttävyyden tulee tutkia kaavaillun toiminnan laajuuden mukaan. Näin ollen se, että paikalla on jo harjoitettu tiettyä toimintaa pienimuotoisesti, ei sinällään merkitse, että paikka soveltuisi toiminnan laajennukseen. Tämä tulisi kirjata lakiin nykyistä selvemmin.

Ottaen huomioon, että nykyinen YSL 6 § on luonteeltaan osin tavoitteellinen ja että luvan myöntämisen edellytyksissä on tarkemmin huomioitu myös sijaintiin liittyviä tekijöitä, olisi sijoittamisen yleisissä edellytyksissä mahdollista monipuolisemmin kuvata hyvälle sijoituspaikalle tunnusomaisia tekijöitä. Sijoituspaikan yleisiä vaatimuksia tulisi täsmentää siten, että nykyistä selkeämmin arviointi suoritettaisiin toiminnan ja ympäristön luonteen keskinäisenä vertailuna. Sijoituspaikka voi soveltua vähäisemmälle ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalle toiminnalle ollen silti soveltumaton toiseen hankkeeseen. Keskeistä olisi huomioida toiminnan olennainen vaikutusalue ja sille sijoittuvan haittaa kärsivän joukon koko ja laatu sekä ympäristön arvotekijät, kuten lailla määritellyt suojeluarvot, ja toiminnan vaikutus niihin.

Sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa tulisi erityisesti huomioida alueen luonnon sietokyky ja ympäristöön jo kohdistuva rasitus. Olemassa oleva rasitus voi joko puoltaa tai muodostaa kielteisen vaikutuksen toiminnan sallimiselle. Keskeisenä arviointikriteerinä terveyshaitan arvioinnin kannalta on ympäristön laatu ja sille määritellyt tavoitetasot. Alueella sijaitsevat erityisen herkätkohteet kuten koulut, päiväkodit ja sairaalat voivat vaikuttaa toiminnan hyväksyttävyyteen. Erityisesti melu on päästönä sellainen, että se asettaa erityisvaatimuksia sijoituspaikan lähiympäristön rakenteelle, mutta myös onnettomuusriski ja pitkäaikaisen altistumisen aiheuttama vaara terveys-

haitasta (esim. pienhiukkasten, liuotinpäästöjen tms. vuoksi) voivat edellyttää tiettyä suojaetäisyyttä.

Voimassaoleva YSL 42 § (raportin YSL 6 luvun 10 §) edellyttää, ettei luvanvarainen toiminta saa olla asemakaavan vastaista. Tämä 6 § laajentaa kaavoituksen merkitystä paitsi luvanvaraisuuden ulkopuolelle jääviin hankkeisiin, myös muiden oikeusvaikutteisten kaavojen piiriin. Näillä ei ole kuitenkaan ehdotonta asemaa, vaan ne on huomioitava osana sijoituspaikan harkintaa. Merkittävää paikallista vaaraa aiheuttavien toimintojen osalta oikeusvaikutteisen kaavan ohjaavaa vaikutusta tulisi vahvistaa. Yleisenä periaatteena tulisi olla sijaintipaikan kaavoittaminen kyseiseen käyttötarkoitukseen. Keskeistä ei olisi kaavan osoittama täsmällinen käyttötarkoitus, vaan se, että toiminta luonteeltaan ja ympäristövaikutukseltaan vastaisi kaavavarausta. Kaavan laatimisen tueksi tulisi merkittävää paikallista vaaraa aiheuttaville toimintoille määrittää suoja-alue, jolle ei kaavassa saisi sijoittaa häiriintyviä kohteita eli tyypillisesti vakituista tai loma-asutusta, päiväkoteja, kouluja tms. Häiriintyvät kohdetyypit riippuisivat osin ympäristölle vaaraa aiheuttavan toiminnan luonteesta.

Nykyinen 6 § ei sisällä viittausta MRL:n mukaisiin valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin. MRL:n mukaan valtion viranomaisen on otettava valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet huomioon päätöksenteossaan. Valtakunnallisilla alueidenkäyttötavoitteilla ei voitane kuitenkaan yleisinä ja abstrakteina perustella sijoituspaikan soveltumattomuutta 6 §:ää sovellettaessa. Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet tulisi ottaa huomioon sijoituspaikan ohjauksessa kaavahierarkian mukaisesti. (Ks. myös KHO 2010:32)

Hallituksen esityksen (HE 84/1999) mukaan 6 §:llä tarkoitetaan erityisesti vaihtoehtoisia sijoittumiskohtia samalla kiinteistöllä. Vaihtoehtoisten sijoittumispaikkojen tulisi siten sijaita niin lähellä ajateltua sijoittumispaikkaa, ettei tästä aiheutuisi toimintaa suunnittelevalle kokonaan uutta hanketta. Tämä olisi tarpeen nykyistä selkeämmin ilmaista laissa.

Tosiasiallisesti toimintoja joudutaan sijoittamaan myös alueille, jotka eivät parhaalla mahdollisella tavalla sovellu tarkoitukseen. Tällöin tulee varmistaa, että teknisin tai toiminnallisin keinoin pilaantumista tai sen vaaraa rajoitetaan normaalia laajemmin toimenpitein. Luvanvaraisen toiminnan osalta tämä voidaan huomioida päätöksen määräyksissä. Momentilla olisi tärkeä asema sellaisten toimintojen sääntelyssä, jotka eivät kuulu luvanvaraisuuden piiriin.

Lupaharkintaan liittyvästä sijoituspaikan soveltuvuutta koskevasta harkinnasta olisi mahdollista säätää tarkemmin uudessa 6 luvussa lupaharkintaa koskevissa säännöksissä (ks. raportin sijoituspaikkaa koskeva luku 5.7.). Mikäli näin tehtäisiin, 6 § koskisi kaikkea toimintaa yleisesti.

7 § Naapurihaittakielto

Kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa ei saa käyttää siten, että naapurille, lähistöllä asuvalle tai kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa hallitsevalle aiheutuu kohtuutonta rasitusta ympäristölle haitallisista aineista, noesta, liasta, pölystä, hajusta, kosteudesta, melusta, tärinästä, säteilystä, valosta, lämmöstä tai muista vastaavista vaikutuksista.

Arvioitaessa rasituksen kohtuuttomuutta on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, rasituksen muu tavanomaisuus, rasituksen voimakkuus ja kesto, rasituksen syntymisen alkamisajankohta sekä muut vastaavat seikat.

Säännöshahmotelmassa on esitetty vaihtoehtoinen tapa säännellä naapurihaittaa kuin edellä määritelty 3.1 §:n 2 a kohdassa määritelty paikallisesti merkittävä haitta, josta säädettäisiin tarkemmin asetuksella.

NaapL:n 17 § olisi mahdollista kumota ja viitata NaapL:n haitan poistamista ja korvaamista koskevissa 18–20 §:ssä YSL:iin.

8 § (7 §) (29.5.2009/385) Maaperän pilaamiskielto

Maahan ei saa jättää, **tai** päästää **tai sijoittaa** jätettä tai muuta ainetta taikka organismeja tai mikro-organismeja siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus (maaperän pilaamiskielto).

Toimintaan, josta saattaa aiheutua aineen, organismin tai mikro-organismin pitoisuuden kasvu maaperässä siten, että alueen käyttö puhdistamattomana joihinkin käyttötarkoituksiin tulevaisuudessa rajoittuisi, on luvanvaraista. Luvantarpeeseen johtavista pitoisuuksista tai muista tekijöistä säädetään tarkemmin asetuksella.

Nykyisessä 7 §:ssä on säädetty yleisestä maaperän pilaamiskiellosta. Kiellolla toimeenpannaan myös ympäristövastuudirektiiviä. Maaperänpilaamiskielloilla on osin tavoitteellinen sävy ja tietyistä ympäristöluvanvaraisista toiminnoista on väistämättä seurauksena – yleensä rajatun alueen – maaperän pilaantuminen. Nykyisessä lupa-käytännössä alue edellytetään puhdistettavaksi ennen toiminnan lopettamista, mikäli tämä on ympäristönsuojellisesti tarpeen. Maaperän pilaamiskielto tulisi lieventää 2 momentilla, jossa tunnustettaisiin edellä mainittu tosiasia ja saatettaisiin maaperää pilaava toiminta luvanvaraiseksi. Luvantarpeen kynnyksen kvantifointiin voitaisiin hyödyntää nk. PIMA-asetuksen (valtioneuvoston asetus maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista 214/2007) raja-arvoja.

9 § (8 §) Pohjaveden pilaamiskielto

Ainetta tai energiaa ei saa panna tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että

- 1) tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin olennaisesti huonontua;
- 2) toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää; tai
- 3) toimenpide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaa loukata yleistä tai toisen yksityistä etua (pohjaveden pilaamiskielto).

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna toimenpiteenä pidetään myös asetuksella erikseen säädettyä toimenpidettä tai asetuksella kiellettyä ympäristölle ja terveydelle vaarallisten aineiden päästämistä pohjaveteen. Asetus voi koskea vain sellaisia toimenpiteitä, joita tarkoitetaan asianomaisessa Euroopan yhteisön direktiivissä.

Pohjaveden osalta tulisi arvioida voidaanko termiä ”tärkeä tai vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue” nykyisestä oikeudellisesti täsmentää. Pohjavesialueiden luokituksilla on käytännön toiminnassa nykyään tärkeä merkitys, vaikka niillä ei oikeudellisesti ole asemaa. Nykyinen luokitus tai pohjavesien rajauksien tarkkuus ei palvele riittävän hyvin hallinnollista päätöksentekoa.

2 momentti voisi olla syytä siirtää esim. pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaan uuteen 17 lukuun (nykyinen 12 luku). 2 momentin ensimmäinen virke pitäisi kirjoittaa uudelleen ja toisen virkkeen voisi poistaa.

10 § (103 §) Jätevesien yleinen puhdistamisvelvollisuus

Jos kiinteistöä ei ole liitetty yleiseen viemäriin eikä toimintaan tarvita tämän lain mukaista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Vesikäymälän jätevedet sekä muut talousjätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan tai altaaseen siten, että jätevesien puhdistus vastaa vähintään 18 §:n nojalla annetussa asetuksessa tarkoitettujen puhdistustoimien tehoa. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Säännös siirrettäisiin tähän nykyisestä 15 luvusta, 103 §:n kohdalta. Uudistamistarvetta harkittava.

11 § (9 §) Merta koskevat erityiset kiellot

Suomen maa-alueella, sisävesialueella, aluevesillä tai talousvyöhykkeellä ei saa ryhtyä toimeen, josta voi aiheutua merensuojelulaissa tarkoitettua meren pilaantumista Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolella. (26.11.2004/1061)

Suomen aluevesille tai talousvyöhykkeelle ei saa upottamis- tai muussa hylkäämistarkoituksessa laskea jätettä tai muuta ainetta suomalaisesta tai ulkomaisesta aluksesta, jäällä liikkuvasta ajoneuvosta, ilma-aluksesta tai merensuojelulain 4 §:n 2 kohdassa tarkoitettua avomeriyksiköstä taikka upottaa tai hylätä alusta, avomeriyksikköä tai ilma-alusta, ottaen huomioon, mitä vastaavasta toimenpiteestä talousvyöhykkeen ulkopuolella säädetään merensuojelulain 7 §:n 3 momentissa. Sama koskee aineen kaatamista rannalta mereen upottamis- tai hylkäämistarkoituksessa. (26.11.2004/1061)

Edellä 2 momentissa mainittu kiello ei koske lumen kaatamista mereen. Ruopausmassan sijoittamisesta vesialueelle säädetään vesilaisissa.

Merenpilaamiskiellon laajentamista koskemaan periaatteena kaikkia vesistöjä ja vähäisempiäkin vesiä tulisi harkita. Kiellosta poikkeaminen tapahtuisi edelleen luvalla tai vähäisemmän toiminnan osalta jollakin muulla ennakkovalvontajärjestelmällä.

12 § Ympäristötiedon saatavuus

Viranomaisen hallussa oleva ympäristötieto on viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaan julkista ja se on jokaisen saatavilla sitä pyydettyessä. Asiakirjojen salassapidosta säädetään lain 6 ja 7 luvuissa.

Viranomaisen on ylläpidettävä sähköistä ympäristöosallisuusluetteloa, johon jokainen voi ilmoittautua ympäristötiedon vastaanottajatahoksi. Ympäristöosallisuusluettelo ilmoittautuneilla tulee olla mahdollisuus vastaanottaa sähköisesti tietoa vireillä olevista lupa- ja valvonta-asioista alueellisesti ja paikallisesti kohdennettuna.

Ympäristöosallisuusluettelo ilmoittautunut osallinen voi hyväksyä tavallisen sähköisen tiedoksiannon sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 19 §:n mukaisesti käytettäväksi tiedoksiantotapana ympäristölupa- ja ympäristövalvonta-asioissa.

Esimerkiksi IE-direktiivin 23(6) artiklan 2 alakohdassa mainitut lupamääräysten mukaisesti saadut, viranomaisen hallussa olevat päästöjen tarkkailutulokset ovat viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaisia julkisia asiakirjoja.

Ympäristöosallisuusluettelo voisi muodostaa perustaa tulevaisuuden sähköiselle asiointille. Se olisi mahdollista käytännössä toteuttaa vaikkapa siten, että luettelo ilmoittauduttaisiin esim. kartan, postinumeron tai kiinteistörekisterinumerotiedon perusteella. Samalla osallinen voisi antaa suostumuksensa sähköiseen asiointiin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 19 §:n mukaisesti (muutettuna HE 111/2010, EV 160/2010).

3 luku Asetukset ja määräykset

1 § (10 §) Yleiset edellytyksetperusteet

Valtioneuvosto voi, siten kuin jäljempänä tässä luvussa säädetään, asetuksella antaa tarpeellisia säännöksiä ympäristöhaittojen ja -vahinkojen välttämiseksi, ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi sekä muutoin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi.

Tässä luvussa tarkoitettuja asetuksia annettaessa on 1 luvun 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi otettava huomioon, mitä 2 luvussa ~~4–6 §:ssä~~ säädetään.

Asetuksia valmisteltaessa on niille viranomaisille ja tahoille, joiden toimintaa tai etua asia erityisesti koskee, varattava tilaisuus lausunnon antamiseen. Lisäksi asetuksia valmisteltaessa on mahdollisuuksien mukaan annettava asiasta kiinnostuneille mahdollisuus ilmaista mielipiteensä tietoverkon välityksellä.

Perustuslakivaliokunnan näkemyksiä huomioon ottavia korjausajatuksia yleiseen asetuksenantovaltuutukseen (samalla otsikko muutettu).

2 § (11 §) Ympäristön laatu ja päästöt

Valtioneuvosto voi asetuksella säätää:

- ~~1) ympäristön laadusta, seurannasta ja tarkkailusta;~~
- ~~2) päästöistä ympäristöön tai yleiseen viemäriin, päästöjen rajoittamisesta sekä päästörajojen valvonnasta;~~
- ~~3) terveydelle tai ympäristölle vaarallisten aineiden ympäristöön tai yleiseen viemäriin päästämisen rajoittamisesta tai kieltämisestä;~~
- ~~4) erityisen häiritsevän melun ja tärinän aiheuttamisen rajoittamisesta tai kieltämisestä määrättyinä aikoina;~~
- ~~5) lietteen ympäristöön päästämisen tai sijoittamisen rajoittamisesta taikka terveydelle tai ympäristölle vaarallisia aineita sisältävän lietteen ympäristöön päästämisen kieltämisestä;~~
- ~~6) maataloudesta peräisin olevien nitraattien pääsystä vesiin sekä maataloudessa noudatettavista muista vesiensuojeluvaatimuksista.~~

Nykyisestä 11 §:stä erotettaisiin ympäristön laatua ja päästöjä koskevat säännökset omiksi kokonaisuudekseen 3 luvun 2 ja 3 §:ksi.

3 § Valtioneuvoston asetus päästöistä, niiden valvonnasta ja kieltämisestä

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi:

- 1) terveydelle tai ympäristölle vaarallisten aineiden ympäristöön päästämisen rajoittamisesta tai kieltämisestä;
- 2) ympäristölle haitallisista päästöistä, niiden rajoittamisesta sekä päästörajojen valvonnasta;
- 3) päästöistä yleiseen viemäriin, päästöjen rajoittamisesta sekä päästörajojen valvonnasta sekä terveydelle tai ympäristölle vaarallisten aineiden yleiseen viemäriin päästämisen rajoittamisesta tai kieltämisestä;
- 4) erityisen häiritsevän melun ja tärinän aiheuttamisen rajoittamisesta tai kieltämisestä määrättyinä aikoina;
- 5) lietteen ympäristöön päästämisen tai sijoittamisen rajoittamisesta taikka terveydelle tai ympäristölle vaarallisia aineita sisältävän lietteen ympäristöön päästämisen kieltämisestä;

- 6) maataloudesta peräisin olevien nitraattien pääsystä vesiin sekä maataloudessa noudatettavista muista vesiensuojeluvaatimuksista.

Nykyisestä 11 §:stä erotettaisiin päästöjä koskevat säännökset omaksi kokonaisuudekseen 3 luvun 3 §:ksi.

4 § Toimintoja koskevat yleisesti sitovat ympäristönsuojeluvaatimukset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/75/EU) 6 ja 17 artiklan mukaisia yleisesti sitovia ympäristönsuojeluvaatimuksia, jotka perustuvat parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Näitä vaatimuksia pidetään ajan tasalla sitä mukaa, kun paras käyttökelpoinen tekniikka kehittyy.

Näissä vaatimuksissa on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan säädöskokoelmassa.

Sen lisäksi, mitä tämän luvun 3 §:ssä säädetään, valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tämän luvun 5 §:ssä mainittujen/yleisesti kaikkien toimintojen eri toimintojen yleisesti sitovista ympäristönsuojeluvaatimuksista, jotka voivat koskea:

- 1) päästöjä ympäristöön sekä niiden ja niistä aiheutuvien haitallisten vaikutusten rajoittamista;
- 2) toimintojen sijoittumiseen liittyviä ympäristönsuojeluvaatimuksia, toiminnan sijoittumisen edellytyksiä eri alueilla ja vähimmäisetäisyyksiä altistuviin kohteisiin;
- 3) päästöjen ja niiden leviämisen ehkäisemiseksi, onnettomuuksien tai niiden vaaran ehkäisemiseksi ja energiatehokkuuden turvaamiseksi käytettäviä menetelmiä, laitteita, rakennuksia ja rakennelmia;
- 4) toiminnan laajuutta ja toiminta-aikoja;
- 5) jätteen käsittelyä ja hyödyntämistä;
- 6) tarkkailua ja toiminnanharjoittajan velvollisuutta antaa tietoja viranomaiselle;
- 7) toiminnan lopettamisen jälkeisiä toimia;
- 8) muita toimia 41–43, 45 ja 46 §:ssä säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.

Säännöshahmotelman 1 momentti perustuu IE-direktiivin 6 ja 17 artikloihin. Yleisesti sitovat ympäristönsuojeluvaatimukset määriteltäisiin edellä 1 luvun 3.1 §:n 14 kohdassa. Tietyille toiminnoille tarkoitetut vaatimukset voitaisiin säätää yleisesti sitovilla ympäristönsuojeluvaatimuksilla, jolloin riittää, että toimintoa koskevassa luvussa viitataan tällaisiin säännöksiin. Yleisesti sitovien ympäristönsuojeluvaatimusten olisi perustuttava parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan, ja niitä olisi pidettävä ajan tasalla sitä mukaa, kun paras käyttökelpoinen tekniikka kehittyy. IE-direktiivin 17(4) artiklan mukaan IE-direktiivin perusteella yleisesti sitovista ympäristönsuojeluvaatimuksista annettavassa valtioneuvoston asetuksessa olisi viitattava IE-direktiiviin tai niihin olisi liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaisiin virallisesti

5 § (12 §) (9.4.2010/253) Eräät 3 luvun 4 §:ssä tarkoitetut (ympäristövaikutuksiltaan vähäiset) toiminnot

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa seuraavia, ympäristövaikutuksiltaan vähäisiä toimialoja ja toimintoja koskevia tarkempia säännöksiä ympäristön pilaantumisen vaaran ehkäisemiseksi:

- 1) polttoaineteholtaan enintään 20 megawatin sähköä tai lämpöä tuottava laitos tai kattilalaitos sekä kaasua tai öljyä polttoaineena käyttävä polttoaineteholtaan alle 50 megawatin laitos tai kattilalaitos;
- 2) asfalttiasema;

- 3) polttonesteiden jakeluasema;
- 4) toiminta, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä;
- 5) muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu polttoaineteholtaan yli 20 mutta alle 50 megawatin sähköä tai lämpöä tuottava laitos tai kattilalaitos;
- 6) jätteen laitostaminen ja ammattimainen hyödyntäminen ja käsittely;
- 7) maatalous ja eläinsuojat, ~~karja-, turkis- ja metsätalous;~~
- 7a) turkistalous;
- 7b) metsätalous;
- 8) turvetuotanto;
- 9) kalankasvatus;
- 10) kivenmurskaamo, kivenlouhimo ja muu kivenlouhinta.
- x) muu toiminta esim. pienet sahat, pintakäsittely, betoniasemat, leipomot, muu elintarviketeollisuus, pienet jäteveden puhdistamot, ampumaradat.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut säännökset voivat, sen lisäksi mitä 11 §:ssä säädetään, koskea:

- 1) päästöjä ympäristöön sekä niiden ja niistä aiheutuvien haitallisten vaikutusten rajoittamista;
- 2) toimintojen sijoittumiseen liittyviä ympäristönsuojeluvaatimuksia, toiminnan sijoittumisen edellytyksiä eri alueilla ja vähimmäisetäisyyksiä altistuviin kohteisiin;
- 3) päästöjen ja niiden leviämisen ehkäisemiseksi, onnettomuuksien tai niiden vaaran ehkäisemiseksi ja energiatehokkuuden turvaamiseksi käytettäviä menetelmiä, laitteita, rakennuksia ja rakennelmia;
- 4) toiminnan laajuutta ja toiminta-aikoja;
- 5) jätteiden käsittelyä ja hyödyntämistä;
- 6) tarkkailua ja toiminnanharjoittajan velvollisuutta antaa tietoja viranomaiselle;
- 7) toiminnan lopettamisen jälkeisiä toimia;
- 8) muita toimia 41–43, 45 ja 46 §:ssä säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla valtioneuvoston asetuksella säädetään myös siitä riittävästä ajasta, jonka kuluessa toiminnanharjoittajan, jolla on asetuksen tullessa voimaan ympäristölupa asetuksessa tarkoitettuun toimintaan, on saatettava toimintansa asetuksen vaatimusten mukaiseksi.

Näiden toimintojen rekisteröintivelvollisuudesta säädetään 5 luvun 11 §:ssä.

Säännöksen sanamuotoa muutettaisiin koskemaan ympäristövaikutuksiltaan vähäisiä toimintoja.

1 momentin 7 kohta jaettu tarkemmin sanamuodoin 7, 7a ja 7b kohtiin. 1 momentin luetteloon voisi sisällyttää myös muita ympäristövaikutuksiltaan vähäisiä toimintoja, kuten muu toiminta esim. pienet sahat, pintakäsittely, betoniasemat, leipomot, muu elintarviketeollisuus, pienet jäteveden puhdistamot, ampumaradat, jotka on lueteltu viimeisessä kohdassa.

6 § (13 §) Moottorikäyttöiset ajoneuvot, työkoneet ja laitteet (11.12.2002/1100)

Valtioneuvosto voi asetuksella säätää:

- 1) moottorikäyttöisen ajoneuvon joutokäynnin rajoittamisesta muualla kuin tielikennelainsäädännössä tarkoitettulla tiellä; (11.12.2002/1100)
- 2) työkoneen tai laitteen päästöistä sekä markkinoille luovuttamisen tai käytön kieltämisestä, rajoittamisesta taikka merkitsemisestä.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa asetuksessa voidaan säätää, että työkoneen tai laitteen markkinoille luovuttajan tulee hankkia tyyppihyväksyntä tai osoittaa asetuksessa tarkemmin säädettävällä tavalla, että työkone tai laite täyttää asetuksen vaatimukset.

Tämän pykälän 1 momentin 2 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitettu asetus voidaan antaa vain, jos Euroopan yhteisön säädöksissä sitä edellytetään.

2 luvun 4 §:ssä säädettäisiin yleisistä periaatteista ja tämä 3 luvun 6 § tavallaan osittain täydentäisi sitä. Säännöksen muutostarvetta olisi harkittava.

7 § (14 §) Maaperä

Valtioneuvosto voi asetuksella säätää:

- 1) eri maankäyttötarkoituksissa maaperässä olevien haitallisten aineiden suurimmista sallituista pitoisuuksista tai haitallisten aineiden pitoisuuksista pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioimiseksi;
- 2) pilaantuneen maa-aineksen käsittelystä ja eristämisestä, puhdistamisen teknisistä vaatimuksista ja puhdistusmenetelmistä sekä tarkkailusta ja valvonnasta.

Valtioneuvosto voi antaa 1 momentissa tarkoitettuja asetuksia, jotka koskevat soveltuvin osin myös vesistön pohjakerrostumia.

8 § (15 §) Aineet, valmisteet ja tuotteet

Jos polttoaineen, orgaanisia liuottimia sisältävän tuotteen tai ilmakehään haitallisesti vaikuttavan aineen, valmisteen tai tuotteen käytöstä syntyy päästöjä, joista voidaan perustellusti arvioida aiheutuvan terveyshaittaa tai ympäristön pilaantumisen vaaraa, valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää: (21.4.2005/252)

- 1) aineen, valmisteen tai tuotteen valmistuksen, maahantuonnin, markkinoille luovuttamisen, maastaviennin, luovuttamisen tai käytön rajoittamisesta tai kieltämisestä;
- 2) valmistettavan, maahan tuotavan, markkinoille luovutettavan, maastavietävän tai käytettävän aineen, valmisteen tai tuotteen koostumuksesta sekä merkitsemisestä.

Kemikaaleja koskevista rajoituksista ja kielloista säädetään lisäksi kemikaalilaissa (744/1989) sekä tuotteiden turvallisuudesta kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetussa laissa (75/2004). (7.11.2008/681)

9 § (16 §) (21.4.2005/252) Muut asetukset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan lisäksi säätää Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten tai Suomen kansainvälisten velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi:

- 1) ympäristöluvan voimassaolosta, tarkistamisesta ja luvassa annettavista määräyksistä;
- 2) toiminnanharjoittajan velvollisuudesta luovuttaa tietoja asetuksessa säädettävälle viranomaiselle ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa käytettävistä kemikaaleista, toiminnassa syntyvistä päästöistä ja jätteistä sekä toiminnassa vastaanotetuista jätteistä;
- 3) muista ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarpeellisista vaatimuksista, jotka rinnastuvat 11–15 §:ssä säädettyihin vaatimuksiin.

Säännös olisi uudistettava.

10 § (17 §) (21.4.2005/252) Poikkeuksen myöntäminen

Ympäristöministeriö voi myöntää poikkeuksen 11–16 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen noudattamisesta siinä säädetyn perustein.

Poikkeus myönnetään hakemuksesta. Ennen poikkeuksen myöntämistä ympäristöministeriön on varattava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, asianomaiselle kunnalle ja 92 §:ssä tarkoitettulle rekisteröidylle yhteisölle tilaisuus tulla kuulluksi hakemuksen johdosta. Päätös on annettava tiedoksi siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään. (22.12.2009/1590)

Yhteistoteutukseen liittyvästä poikkeuksesta säädetään 111 §:ssä.

11 § (17 a §) (14.10.2005/814) Poikkeuksen myöntäminen eräissä tapauksissa

Suomen ympäristökeskus voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen ostaa tai myydä tietty määrä tuotetta, jonka haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pitoisuus ei vastaa orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta ja direktiivin 1999/13/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/42/EY täytäntöön panemiseksi annetun valtioneuvoston asetuksen raja-arvoa. Poikkeus voidaan myöntää tuotteille, joita käytetään sellaisten rakennusten ja vanhojen ajoneuvojen entistämistä ja ylläpitoa varten, joilla on erityistä historiallista ja kulttuurista arvoa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin niistä erityistä historiallista ja kulttuurista arvoa omaavista kohteista, joissa käytettäville tuotteille poikkeus voidaan myöntää.

Poikkeusta koskevan hakemuksen vireilläolosta on ilmoitettava ja asianosaisia kuultava sekä päätös annettava tiedoksi siten kuin hallintolaissa säädetään. Hakemuksesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

12 § (18 §) (21.4.2005/252) Talousjätevedet

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää vesikäymälän jätevesien ja muun talousjäteveden puhdistuslaitteista ja menetelmistä, umpikaivoista, näiden laitteiden käytöstä ja kunnossapidosta, imeytysalueesta ja lietteen poistamisesta ottaen erityisesti huomioon valtakunnalliset vesiensuojelun tavoitteet.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi hakemuksesta myöntää valtioneuvoston asetuksessa säädetystä velvoitteesta kiinteistökohtaisen poikkeuksen enintään viiden vuoden määräajaksi kerrallaan. Poikkeus voidaan myöntää, jos asetuksessa edellytetyt toimet kokonaisuutena arvioiden ovat kiinteistön jäteveden käsittelyvaatimusten noudattamiseksi kiinteistön haltijalle kohtuuttomat ja ympäristöön aiheutuva kuormitusta on pidettävä vähäisenä.

13 § (19 §) Kunnan ympäristönsuojelumääräykset

Kunnanvaltuusto voi antaa tämän lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä (kunnan ympäristönsuojelumääräykset). Määräykset eivät voi koskea tämän lain mukaan luvanvaraista toimintaa eivätkä 30 §:n 3 momentissa, 62 §:ssä tai 78 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset eivät myöskään voi koskea toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksesta säädetään valtioneuvoston asetuksessa ja joka rekisteröidään tietojärjestelmään siten kuin 65 §:n 1 tai 2 momentissa säädetään. (9.4.2010/253)

Määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittamisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;

- 4) alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan;
- 5) vyöhykkeitä ja alueita, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista; sekä (30.12.2004/1300)
- 7) vesien tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaisen vesienhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia. (30.12.2004/1300)

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein.

Ennen ympäristönsuojelumääräysten antamista on asianomaiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle varattava tilaisuus lausunnon antamiseen. Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Määräykset on lähetettävä tiedoksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. (22.12.2009/1590)

[14 § (110 b §) (15.11.2002/944) Orgaanisia liuottimia koskevan valtioneuvoston asetuksen valmistelu

Valtioneuvoston asetusta valmisteltaessa on niille, joiden etua tai oikeutta asia koskee, varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Toiminnan sijaintikunnalta ja vaikutusalueen kunnilta, asianomaisilta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta sekä valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettyiltä tahoilta on pyydettävä lausunto. Lisäksi 18 luvun 17 §:ssä tarkoitettulle rekisteröidylle yhdistykselle tai säätiölle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi päätöstä valmisteltaessa. (22.12.2009/1590)

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin 12 luvun 2 §:ssä tarkoitetun valtioneuvoston päätöksen valmistelussa noudatettavista aikamääristä ja seikoista, jotka on käytävä ilmi valtioneuvoston päätöksestä, sekä valtioneuvoston päätöksen täytäntöönpanon valvonnasta.

Säännös siirrettäisiin nykyisestä 15 luvusta, 110 b §:n kohdalta, kuitenkin niin, että 110 b §:n 1 momentti poistettaisiin ja valtioneuvoston päätös vaihdettaisiin asetukseksi. Viittauksella 12 luvun 2 §:ään tarkoitetaan nykyistä 110 a §:ää ja 18 luvun 17 §:ään nykyistä 92 §:ää.

Säännöstä voisi käyttää vaihtoehtoisena mallina osallistumisen järjestämiseksi yleisemminkin valtioneuvoston asetuksia valmisteltaessa.]

4 luku Viranomaiset ja niiden tehtävät

1 § (20 §) Valtion viranomaiset

Tämän lain mukaisen toiminnan yleinen ohjaus, seuranta ja kehittäminen kuuluu ympäristöministeriölle.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja edistää tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säädöksissä tarkoitettujen tehtävien hoitamista alueellaan, valvoo näiden säädösten noudattamista sekä käyttää osaltaan ympäristönsuojelun yleisen edun puhevaltaa tämän lain mukaisessa päätöksenteossa. (22.12.2009/1590)

Suomen ympäristökeskus toimii otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 sekä tietyistä fluoraatuista kasvihuonekaasuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 842/2006 mukaisena toimivaltaisena viranomaisena. (7.11.2008/681)

2 § (21 §) Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Kunnalle kuuluvista tämän lain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, joka käyttää osaltaan ympäristönsuojelun yleisen edun puhevaltaa tämän lain mukaisessa päätöksenteossa.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää tässä laissa tarkoitettua toimivaltaansa viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Toimivaltaa ei voida kuitenkaan siirtää viranhaltijalle asiassa, joka sisältää hallintopakon käyttämistä.

3 § (22 §) (22.12.2009/1590) Valvontaviranomaiset

Tämän lain mukaisia valvontaviranomaisia ovat elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Terveystieteiden tutkimuskeskukset ja kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetussa laissa tarkoitettujen valvontaviranomaisten valvovat tämän lain 13 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 108 d §:ssä tarkoitetun valtioneuvoston asetuksen noudattamista. Myös työsuojeluviranomaiset valvovat 13 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun valtioneuvoston asetuksen noudattamista ja elintarvikevalvontaviranomaiset 108 d §:ssä tarkoitetun valtioneuvoston asetuksen noudattamista. Suomen ympäristökeskus valvoo 15 §:ssä tarkoitetun orgaanisia liuottimia sisältäviä tuotteita koskevan valtioneuvoston asetuksen noudattamista.

Tullilaitos ja rajavartiolaitos valvovat tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista toimialallaan.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista siltä osin kuin on kyse yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) 2529/2001 muuttamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten noudattamisen valvonnasta. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ilmoittaa valvonnassa havaitsemistaan puutteista kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle näiden viranomaisten toimivaltaan tämän lain nojalla kuuluvia mahdollisia toimenpiteitä varten. Valvonnasta ja valvontaviranomaisten yhteistoiminnasta säädetään muutoin tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

4 § (23 §) (22.12.2009/1590) Ympäristölupaviranomaiset

Tämän lain mukaisia valtion lupaviranomaisia ovat aluehallintovirastot siten kuin aluehallintovirastoista annetussa laissa (896/2009) säädetään.

Ympäristölupaviranomaisena kunnassa toimii kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Aluehallintovirasto tukee kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimintaa toimialaansa kuuluvissa asioissa.

5 § (24 §) Muut viranomaiset ja laitokset

Valtion viranomaiset ja tutkimuslaitokset voivat toimia tämän lain mukaisina asiantuntijaviranomaisina tai -laitoksina siten kuin asetuksella tarvittaessa säädetään.

Ympäristöministeriö voi määrätä asiantuntijalaitoksen toimimaan ympäristöalan kansallisena vertailulaboratoriona.

Liikenteen turvallisuusvirasto, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus tai muu valtioneuvoston asetuksella säädettävä viranomainen huolehtii 13 §:n 2 momentissa tarkoitettusta tyyppihyväksynnästä siten kuin siitä valtioneuvoston asetuksella säädetään. (22.12.2009/1342)

Ympäristöministeriön nimeämä 1 momentissa tarkoitettu tai muu vaatimukset täyttävä laitos voi toimia 13 §:n 2 momentin mukaan tyyppihyväksyntään liittyvänä tarkastuslaitoksena tai muuna vastaavana laitoksena. Tällaiselle laitokselle asetettavista vaatimuksista ja vaatimusten noudattamisen valvonnasta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Ministeriö voi peruuttaa nimeämisen, jos laitos ei täytä asetuksen mukaisia vaatimuksia. Laitoksen on tässä laissa tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviään hoitaessaan noudatettava, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003), hallintolaissa ja kielilaissa (423/2003) säädetään. (21.4.2005/252)

6 § (25 §) (22.12.2009/1590) Ympäristön tilan seuranta

Kunnan on alueellaan huolehdittava paikallisten olojen edellyttämästä tarpeellisesta ympäristön tilan seurannasta. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus huolehtii ympäristön tilan seurannasta alueellaan. Suomen ympäristökeskuksen tehtävistä ympäristön tilan seurannassa säädetään erikseen.

Seurantatiedot on julkistettava ja niistä on tiedotettava tarvittavassa laajuudessa.

7 § (25 a §) (4.6.2004/459) Meluselvitykset ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmat

Meluselvitys ja meluntorjunnan toimintasuunnitelma on laadittava:

- 1) yli 100 000 asukkaan väestökeskittymistä, joita asukastiheydensä perusteella voidaan pitää kaupunkimaisina alueina;
- 2) yleisistä teistä, joiden liikennemäärä vuodessa on yli kolme miljoonaa ajoneuvoa;
- 3) rautateistä, joiden liikennemäärä vuodessa on yli 30 000 junaa; ja
- 4) siviili-ilmailuun käytettävistä lentoasemista, joilla ilma-alusten lentoonlähtöjen ja laskujen määrä, lukuun ottamatta kevyiden ilma-alusten lentoonlähtöjä ja laskuja koulutustarkoituksessa, yhdessä ylittää 50 000 vuodessa.

Meluselvityksessä kuvataan melun tunnuslukuja käyttäen yleisesti alueen nykyinen ja tuleva melutilanne, hiljaiset alueet mukaan lukien, sekä esitetään melulle altistuvien henkilöiden määrä ja alueella olevien asuinrakennusten määrä.

Meluntorjunnan toimintasuunnitelmalla pyritään torjumaan melua ja sen vaikutuksia sekä ehkäisemään melun lisääntymistä hiljaisilla alueilla.

8 § (25 b §) (4.6.2004/459) Meluselvitysten ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmien laatiminen

Meluselvityksen ja meluntorjunnan toimintasuunnitelman laatii maanteistä ja rautateistä Liikennevirasto, lentoasemista lentoaseman pitäjä ja muista liikennealueista liikennealueen pitäjä sekä väestökeskittymistä muiden kuin edellä mainittujen kohteiden osalta asianomainen kunta. Liikennevirasto ja lentoaseman pitäjä toimittavat laatimansa meluselvityksen ja toimintasuunnitelman asianomaiselle kunnalle, joka ottaa ne huomioon laatiessaan väestökeskittymän meluselvitystä ja toimintasuunnitelmaa. (22.12.2009/1342)

Meluselvitys ja toimintasuunnitelma tulee tarkistaa vähintään viiden vuoden välein niiden laatimisesta, jolloin toimintasuunnitelma ja tarvittaessa myös meluselvitys uusitaan. Toimintasuunnitelmaa tulee muuttaa ja täydentää tarvittaessa muulloinkin, jos alueella ilmenee melutilanteeseen oleellisesti vaikuttava uusi tekijä.

Meluntorjunnan toimintasuunnitelmaa laadittaessa tulee henkilöille, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin toimintasuunnitelma saattaa vaikuttaa, varata tilaisuus lausua mielipiteensä. Vaikutusalueen kunnilta, toimivaltaisilta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta, Liikennevirastolta, lentoaseman pitäjältä sekä asetuksella tarkemmin säädettäviltä tahoilta pyydetään lausunto. Lisäksi 92 §:ssä tarkoitettulle rekisteröidylle yhdistykselle tai säätiölle varataan tilaisuus lausua mielipiteensä toimintasuunnitelmaa valmisteltaessa. (22.12.2009/1342)

Meluselvitys ja meluntorjunnan toimintasuunnitelma tulee julkaista ja tiedottaa niistä tarvittavassa laajuudessa. Ne toimitetaan valtioneuvoston asetuksella säädettävälle viranomaiselle merkittäväksi 27 §:ssä tarkoitettuun ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Lisäksi ne lähetetään tiedoksi asianomaiselle kunnalle ja toimivaltaiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja tarpeen mukaan Liikennevirastolle ja lentoaseman pitäjälle. (22.12.2009/1342)

Valtioneuvoston asetuksella säädetään meluselvityksissä käytettävistä tunnusluvuista ja seikoista, jotka on käytävä ilmi meluselvityksestä ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmasta sekä siitä, mihin mennessä meluselvitys ja toimintasuunnitelma on viimeistään tehtävä, sekä myös tarvittaessa tarkemmin 25 a §:ssä tarkoitettujen alueiden nimeämisestä.

9 § (26 §) Valtakunnalliset suunnitelmat ja ohjelmat

Valtioneuvosto hyväksyy Euroopan yhteisön säädöksissä tarkoitettut ympäristönsuojelua koskevat valtakunnalliset suunnitelmat ja ohjelmat. Suunnitelmia ja ohjelmia valmisteltaessa on niille viranomaisille ja tahoille, joiden etua tai oikeutta asia koskee, sekä jäljempänä 92 §:ssä tarkoitetuille valtakunnallisille yhdistyksille ja säätiöille varattava tilaisuus antaa suunnitelma- ja ohjelmaluonnoksista lausuntonsa. Luonnos on julkaistava sähköisesti ja varattava yleisölle riittävän ajoissa mahdollisuus mielipiteiden esittämiseen. Hyväksytystä suunnitelmasta tai ohjelmasta perusteluineen sekä siitä, miten esitetyt mielipiteet on otettu huomioon, on tiedotettava sähköisesti. (14.10.2005/814)

Valtakunnallisesta ja alueellisesta jättesuunnitelmasta säädetään jätelaissa.

Suunnitelmia koskeva säännös voisi olla mahdollista siirtää 2 lukuun.

10 § (27 §) (9.4.2010/253) Ympäristönsuojelun tietojärjestelmä

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja Suomen ympäristökeskus ylläpitävät ympäristönsuojelun tietojärjestelmää, joka sisältää tarpeelliset tiedot:

- 1) tämän lain mukaisista ympäristölupaviranomaisten ja valvontaviranomaisten päätöksistä;
- 2) tämän lain mukaan rekisteröitävistä toiminnoista;
- 3) lupiin ja ilmoituksiin liittyvistä raporteista ja tarkkailusta;
- 4) jätelain mukaiseen jätetiedostoon merkittävistä seikoista;
- 5) tämän lain täytäntöönpanoon liittyvästä ympäristön tilan seurannasta ja tutkimuksista;
- 6) ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa käytetyistä kemikaaleista, syntyvistä päästöistä ja jätteistä sekä vastaanotetuista jätteistä;
- 7) muista tämän lain täytäntöönpanon kannalta tarpeellisista seikoista.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen huolehtivat siitä, että tietojärjestelmään merkitään niille 65 §:n nojalla toiminnoista rekisteröintiä varten ilmoitettavat tiedot.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyin salassapitovelvollisuuden estämättä kunnan on toimitettava ympäristönsuojelun tieto-

järjestelmään hallussaan olevat 1 momentin mukaiset tiedot. Kunnan ympäristön-suojeluviranomaisella on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada maksutta käyttöön tietojärjestelmästä valvonnan ja seurannan kannalta tarpeelliset tiedot.

Rekisteriin tallennettujen henkilötietojen salassapidosta ja luovuttamisesta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa sekä henkilötietojen muusta käsittelystä henkilötietolaissa (523/1999). Rekisteriin merkityt henkilötiedot säilytetään viisi vuotta toiminnan päättymisen jälkeen.

11 § (109 §) Salassapitovelvollisuus

Tämän lain mukaista tehtävää suorittavan salassapitovelvollisuuteen sovelletaan, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään. Toiminnan päästö- ja tarkkailutiedot sekä ympäristön laatu tiedot eivät kuitenkaan ole salassapidettäviä.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tämän lain mukaista tehtävää suorittaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta, liike- tai ammattisalaisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista luovuttaa:

- 1) valtion ja kunnan viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten;
- 2) syyttäjä-, poliisi- ja tulliviranomaisille rikoksen selvittämiseksi;
- 3) Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen niin edellyttäessä.

Säännös siirrettiin tähän 15 luvusta, 109 §:n kohdalta.

II ENNAKKOVALVONTA/LUPA JA REKISTERÖINTI

5 luku Luvantarve, rekisteröintivelvollisuus ja viranomaisten toimivalta (sis. ilmoitus/rekisteröintivelvollisuudet)

28 § Yleinen luvanvaraisuus

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan on oltava lupa (ympäristölupa). Asetuksella säädetään tarkemmin luvanvaraisista toiminnoista.

Ympäristölupa on lisäksi oltava:

- 1) toimintaan, josta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista eikä kyse ole vesilain 1 luvun 19 §:ssä tarkoitetusta toiminnasta;
- 2) jätevesien johtamiseen, josta saattaa aiheutua vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitetun uomien tai altaan pilaantumista;
- 3) toimintaan, josta saattaa ympäristössä aiheutua eräistä naapurisuhteista annetun lain (26/1920) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta;
- 4) jätteen laitos- tai ammattimaiseen hyödyntämiseen tai käsittelyyn;
- 5) öljyn ja kaasun etsintäporaukseen ja esiintymän hyväksikäyttöön sekä muihin niihin liittyvään toimintaan Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä. (26.11.2004/1061)

Luvan saaneen toiminnan päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävään tai muuhun olennaiseen toiminnan muuttamiseen on oltava lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos muutos ei lisää ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia tai riskejä eikä lupaa toiminnan muutoksen vuoksi ole tarpeen tarkistaa.

Yleinen luvanvaraisuutta koskeva säännös jaettaisiin useammaksi säännökseksi alla. Olennaista muutosta koskeva 3 momentti olisi myös omana säännöksenään tämän luvun 9 §:ssä.

1 § Yleinen luvantarve ja rekisteröintivelvollisuus

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalle toiminnalle on haettava lupa tai se on rekisteröitävä sen mukaan kuin jäljempänä säädetään. Aineiden päästämiseksi ympäristöön on haettava lupa tai se on rekisteröitävä sen mukaan kuin tämän luvun 4 §:ssä säädetään.

Ympäristölupaa ei tarvita 3 luvun 5 §:n 1 momentin 1–4 kohdassa tarkoitettuun toimintaan, jonka ympäristönsuojeluvaatimukset on säädetty 3 luvun 5 §:n nojalla valtioneuvoston asetuksella.

Luvanhakuvollisuudesta sekä ilmoitus- ja rekisteröintivelvollisuudesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella ottaen huomioon 3 luvun 1 §:ssä säädettyt asetusten antamista koskevat yleiset edellytykset.

Suurten laitosten luvantarpeesta on säädetty erikseen suuria laitoksia koskevassa 9 luvussa.

IE-direktiivin laitosluektion mukaiset laitokset ovat luvanvaraisia, mutta niistä säädetään erikseen suuria laitoksia koskevassa 9 luvussa.

Nykyinen ilmaus, jossa luvantarve on rajattu ainoastaan ympäristölle vaaraa aiheuttavan toiminnan käsitteeseen, ja jossa luvantarve konkretisoidaan asetuksella, ei ole perustuslain hengen mukainen. Myöskään YSL:n tavoitteiden kannalta keskeistä ei ole toimiala tai laitostyyppi, vaan toiminnan ympäristövaikutukset. Lain tasolla tulisikin nykyistä selkeämmin kuvata päästötyyppejä tai ympäristövaaran lajeja, jotka johtavat lupavelvollisuuteen. Luvantarvetta olisi edelleen mahdollista konkretisoida asetuksella, joka täsmentäisi laitostyyppisiä, joiden toiminnasta ennalta arvioiden aiheutuu laissa mainittua pilaantumisen vaaraa.

2 § Toimintojen luvantarve

Asetuksella tarkemmin säädettyjen, seuraavien toimialojen ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan on oltava ympäristölupa:

- 1) metsäteollisuus:
- 2) metalliteollisuus:
- 3) energian tuotanto:
- 4) kemianteollisuus:
- 5) kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely:
- 6) haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta:
- 7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto:
- 8) mineraalituotteiden valmistus:
- 9) nahan tai tekstiilien laitosten tuotanto tai käsittely:
- 10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:
- 11) eläinsuojat tai kalankasvatus:
- 12) liikenne:
- 13) jätevesien käsittely ja jätehuolto:

- 14) muu (edellä mainittuihin toimintoihin ympäristövaikutuksiltaan verrattava) ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta;
Asetuksella säädetään tarkemmin luvanvaraisista toiminnoista (niiden kapasiteettiin, kokoon, ympäristövaikutuksiin ja muihin rajaaviin ja täsmentäviin tekijöihin perustuen).

Hahmoteltu toimialoihin perustuvaa luvantarvetta YSA:n laitosluektion pohjalta. Luettelo ainakin jossakin määrin kuvaa niitä toimintoja, jotka ovat luvan tarpeessa. Säännöstä tulisi edelleen kehittää täsmällisemmäksi. Mikäli laitosluektion katsottaisiin tarpeelliseksi säätää kokonaan lain tasolla, tämä olisi lain liitteessä.

3 § Luvantarve erityisen vesistöhaitan perusteella

Ympäristölupa on oltava toimintaan, josta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista eikä kyse ole vesilain 1 luvun 19 §:ssä tarkoitettusta toiminnasta.

Ympäristölupa on myös oltava jätevesien johtamiseen, josta saattaa aiheutua vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua uoman tai altaan pilaantumista.

Säännöshahmotelma kattaisi nykyisen 28.2 §:n 1 ja 2 kohdat.

4 § (29 §) Luvantarve ainepäästöille

Asetuksella voidaan säätää, että tietyn haitallisen aineen päästö suoraan tai välillisesti mereen vaatii seurauksista riippumatta ympäristöluvan, jos se on tarpeen Suomea velvoittavan meren suojelua koskevan kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi. Asetus voi koskea koko maata, vaikka kansainvälinen sopimus koskisi vain osaa Suomen alueesta.

Asetuksella voidaan lisäksi säätää päästö vesiin tai yleiseen viemäriin luvanvaraiseksi siitä riippumatta, aiheutuuko päästöstä tämän lain mukaista pilaantumista. Asetus voi koskea vain asianomaisissa Euroopan yhteisön direktiiveissä tarkoitettuja päästöjä.

Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että päästö sisältää niin vähäisen määrän kyseisiä aineita, ettei niiden päästämisestä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa eikä haittaa vesihuoltolaitoksen toiminnalle.

Säännös on nykyinen 29 § lisättynä YSA 3 §:n toisella virkkeellä, joka olisi säännöksen 3 momentti. Aineet eivät yksistään välttämättä ylitä pilaantumisen vaaran kynnyksiä, mutta niiden vaarallisten ja haitallisten ominaisuuksien vuoksi on tarvetta kontrolloida niitä yksittäisenä.

5 § Luvantarve jätteiden hyödyntämiseen tai käsittelyyn

Jätelain mukaiseen jätteen laitos- tai ammattimaiseen hyödyntämiseen tai käsittelyyn on oltava lupa.

Säännöshahmotelma kattaisi nykyisen 28.2 §:n 4 kohdan. Jätteen laitos- ja ammattimaisella hyödyntämisellä tai käsittelyllä viittaa jätelain vastaavaan käsitteeseen.

6 § Luvantarve erityisen onnettomuusvaaran perusteella

Sellainen toiminta, josta tavanomaisessa toiminnassa ei aiheudu muutoin tarkoitettua ympäristön pilaantumisen vaaraa päästönä, mutta joka muodostaa ympäristölle merkittävää vaaraa häiriön, onnettomuuden tai muun poikkeuksellisen tilanteen vuoksi,

on luvanvaraista. Luvanvaraista toimintaa olisi ympäristölle vaaraa aiheuttavien aineiden varastointi, käsittely tai muu näihin rinnastettava toiminta.

Säännöshahmotelma koskisi erityisiä onnettomuusvaaratilanteita. Asetuksella voitaisiin säätää poikkeuksista sellaisten laitosten osalta, joiden onnettomuusriskiä hallitaan muun lain mukaisessa lupamenettelyssä. Tällaisissa tilanteissa muun lain mukaisessa menettelyssä tulisi pyytää tämän lain mukaisen lupaviranomaisen lausuntoa, joka tulisi ottaa huomioon.

7 § Luvantarve erityistoimintoihin

Öljyn ja kaasun etsintäporaukseen ja esiintymän hyväksikäyttöön sekä muuhun niihin liittyvään toimintaan Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä on oltava ympäristölupa. (26.11.2004/1061)

Säännös hahmotelma vastaisi nykyisen 28.2 §:n 5 kohtaa.

Pohjavesiä koskien voisi olla syytä ottaa tähän tai erityiseen säännökseen riskiperusteella luvittavaksi myös tärkeälle pohjavesialueelle sijoittuva toiminta. Tällöin YSA 1.2 §:n voisi nostaa tähän lain tasolle laajentaen samalla sen soveltamisalaa myös muihin kuin laitosluelessa mainittuihin toimintoihin

8 § Luvantarve naapurihaitan perusteella

Laitoksen toimintaan, josta saattaa aiheutua terveyshaittaa tai naapurille 2 luvun 7 §:n mukaista kohtuutonta räsitystä alentuneena viihtyisyytenä tai aineellisena haittana, on oltava lupa.

Kohtuuttomaksi on katsottava räsitys, joka:

- 1) voimakkuudellaan saattaa aiheuttaa vakavaa viihtyisyyden heikentymistä,
- 2) ilmenee ympäristössä toistuvasti ja säännöllisesti vähintään 30 päivänä vuodessa ja vähintään 2 tunnin kestoisena, ja
- 3) olennaisesti poikkeaa alueen tavanomaisesta räsityksestä.

Kohtuuttoman räsituksen arvioinnissa erityistä huomiota kiinnitetään alueen maankäytön suunnitteluun ja mitä tässä laissa säädetään sijoituspaikasta sekä muihin paikallisiin olosuhteisiin. Arvioinnissa tulee suhteuttaa laitoksen toiminnan merkitys ympäristössä muutoin esiintyvään räsitystasoon.

Jos naapuruussuhde on syntynyt vasta sen jälkeen, kun toiminta oli jo aloitettu, eikä toiminnan vaikutus ole aiemmasta olennaisesti lisääntynyt, vain terveyshaittaan rinnastettava räsitys on katsottava kohtuuttomaksi.

Nykyinen viittaus NaapL:iin YSL:n 28 §:ssä on varsin tulkinnanvarainen. Ensinnäkin luvanvaraisuus voisi koskea esim. maantietä, koska luvanvaraisuutta ei ole mitenkään rajattu laitokseen tai vastaavan käsitteeseen. Lisäksi aikaprioriteetin oikeudellisen merkityksen heikentäminen on viime vuosina ennestään lisännyt ongelmia asutuksen levitessä lähelle ympäristövaikutuksia aiheuttavaa toimintaa. Kohtuuttoman räsituksen käsite on olemassa olevista täsmennyksistään huolimatta hyvin tulkinnanvarainen.

Räsituksen keston tulisi olla kerrallaan merkittävä, esimerkiksi vähintään puoli työpäivää (4 h) ja toistua riittävän usein. Toistumisen määrän arvioinnissa voisi käyttää tukena esimerkiksi ilmoituksenvaraiselle tilapäistä melua aiheuttavalle toiminnalle säädettyä kestoja. Kohtuuttoman räsituksen arviointia voitaisiin selkiyttää asetuksella annettavien ympäristön laatumormien, kuten melutason ohjearvojen avulla. Tältä osin tulisi vielä tarkemmin säädellä kuinka kyseisiä ohjearvoja tulkitaan kohtuutonta räsitystä arvioitaessa.

29 § Asetus luvan tarpeesta

Asetuksella voidaan säätää päästö vesiin tai yleiseen viemäriin luvanvaraiseksi siitä riippumatta, aiheutuuko päästöstä tämän lain mukaista pilaantumista. Asetus voi koskea vain asianomaisissa Euroopan yhteisön direktiiveissä tarkoitettuja päästöjä.

Asetuksella voidaan lisäksi säätää, että tietyn haitallisen aineen päästö suoraan tai välillisesti mereen vaatii seurauksista riippumatta ympäristöluvan, jos se on tarpeen Suomea velvoittavan meren suojelua koskevan kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi. Asetus voi koskea koko maata, vaikka kansainvälinen sopimus koskisi vain osaa Suomen alueesta.

Säännös siirrettäisiin muutettuna ylle tämän luvun 4 §:n kohdalle.

9 § (28.3 §) Luvanvaraisen toiminnan olennainen muuttaminen

Luvan saaneen toiminnan olennaiseen muuttamiseen on oltava lupa. Olennaisella muutoksella tarkoitetaan laitoksen laajentamista, luonteen tai toiminnan muutosta, josta saattaa aiheutua merkittävästi lisääntyneitä tai muuttuneita päästöjä tai niiden vaikutuksia taikka uutta riskinarviointia edellyttävää vaaraa ympäristölle tai ihmisten terveydelle.

Toiminnan olennaisesti muuttuessa lupaa haetaan sille toiminnan osalle, joka muuttuu.

Olennaista muutosta koskeva säännös erotettaisiin tähän omaksi säännöksekseen entisen YSL 28.3 §:n kohdalta. Samalla olennaisen muutoksen määritelmää täsmennettäisiin. Säännöshahmotelma täyttäisi IE-direktiivin 3 artiklan 9-kohdan määritelmän sekä 20(2) artiklan. Olennaisen muutoksen määritelmä on erittäin tärkeä, koska se varsin usein on luvantarpeen synnyttäjänä. Olennaisen muutoksen arvioinnissa keskeinen lähtökohta on muutoksen ympäristövaikutus tai vaikutus riskiin. Lisääntyneiden tai muuttuneiden päästöjen tai niiden vaikutusten merkittävyydellä erotetaan ne vähäisistä muutoksista.

Olennaisena muutoksena ei pidetä esim. muutosta, jonka johdosta kapasiteetti ei kasva, päästöt eivät lisäänty ja käytettävä tekniikka pysyy pääosin samana. IE-direktiivin 20(3) artiklan mukaan laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksia tai laajennuksia pidetään olennaisina, jos pelkästään niiden johdosta saavutetaan IE-direktiivin liitteessä I vahvistetut kapasiteettia koskevat raja-arvot.

Melko usein ympäristövaikutuksia on hankala arvioida ilman hyvin kattavia selvityksiä, jolloin luvantarve voi lauetta. Viranomaisen on myös tulkinnut, ettei merkittävä toiminnan muutos voisi ilman luvan muuttamista tulla kyseeseen, koska toiminta ei enää kuvaukseltaan vastaisi sitä, jolle lupa on haettu. Tapauksessa KHO 2003 t. 294 KHO katsoi, että jakeluaseman säiliötilavuuden kasvattaminen edellytti YSL 28.3 §:n mukaan lupaa huolimatta siitä, että samassa yhteydessä jakeluaseman ympäristönsuojelurakenteita kohennettiin. Tapauksessa KHO 2003 t. 1110 KHO katsoi, että varalämpökeskuksen polttoaineen muuttaminen polttoöljystä maakaasuksi edellytti ympäristöluvan hakemista YSL 28.3 §:n nojalla. KHO vetosi perusteluissaan HE:n (HE 84/1999, s. 57) lausumaan, jossa todettiin, että päästöjen lisääntymisellä tarkoitetaan myös tilanteita, joissa eri aineiden suhteellinen osuus muuttuisi. KHO:n mukaan polttoöljyn käytön lopettaminen vähentäisi rikkidioksidipäästöjä, mutta lisäisi typenoksidipäästöjä.

Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskien olennaisena muutoksena pidetään ainoastaan tavanomaista jätettä käyttävän jätteenpolttolaitoksen tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnassa tapahtuvaa muutosta, johon liittyy vaarallisen jätteen poltto tai rinnakkaispoltto (IE-direktiivi 54 artikla).

Lupaviranomaisen harkintavallassa tulisi ympäristöperusteisesti olla, kuinka laajasti lupa tulisi asiasisällöllisesti käsitellä, mutta toiminnanharjoittaja hakisi lupaa vain muuttuvalle osalle.

10 § Rekisteröintivelvollisuus

Ympäristöpilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta, jota koskevat 3 luvun 5 §:ssä säädettyt valtioneuvoston asetuksella annetut yleiset ympäristönsuojeluvuatomukset, on tehtävä ilmoitus kunnan ympäristölupaviranomaiselle ympäristönsuojelun tietojärjestelmään rekisteröintiä varten. Ilmoitus on tehtävä viimeistään 90 päivää ennen toiminnan aloittamista.

Seuraavista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavista toiminnoista on ilmoitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään xx päivää ennen toiminnan aloittamista ympäristönsuojelun tietojärjestelmään rekisteröintiä varten:

- 1) maa- ja metsätaloudessa syntyvän luonnonmukaisen vaarattoman kasviperäisen jätteen hyödyntäminen tai käsittely maa- ja metsätaloudessa;
- 2) maa- ja kiviainesten ottamisessa taikka rakennus- tai maa- ja vesirakentamistoiminnassa syntyvän pilaantumattoman maa- ja kiviainesjätteen hyödyntäminen tai käsittely ottamis- tai rakennuspaikalla taikka muulla rakentamispaikalla, jossa jäte hyödynnetään tai käsitellään jätelain vastaavat vaatimukset täyttävän hyväksytyt suunnitelman tai luvan mukaisesti;
- 3) vaarattomaksi käsitellyn jätevesi- ja sakokaivolietteen taikka lannan tai vaarattoman tuhkan tai kuonan hyödyntäminen lannoitevalmisteena;
- 4) 103 a §:ssä tarkoitettussa toiminnassa syntyvän pysyvän jätteen, pilaantumattoman maa-aineksen ja turvetuotannossa syntyvän kaivannaisjätteen sijoittaminen kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman mukaisesti muuhun paikkaan kuin 103 b §:ssä tarkoitetulle suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavalle kaivannaisjätteen jätealueelle;
- 5) toiminnassa käytetään valtioneuvoston asetuksessa säädettyä haitallista ainetta;
- 6) toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa ja toiminnan päästöjen ehkäisemisen vähimmäistasosta tai muusta ympäristönsuojeluvuatomusten vähimmäistasosta on säädetty valtioneuvoston asetuksella.

Ympäristölupa vaaditaan kuitenkin aina 1 ja 2 momenteissa säädettyyn toimintaan, joka:

- 1) on 28 §:n 2 momentin 1–3 tai 5 kohdassa taikka 29 §:ssä tarkoitettua;
- 2) sijaitsee tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella;
- 3) todennäköisesti aiheuttaa luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettuja seurauksia;
- 4) on osa luvanvaraista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa.

Jos tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuun toimintaan on ympäristölupa, kun 3 luvun 5 §:n 1 momentin nojalla annettu valtioneuvoston asetus tulee sovellettavaksi, ympäristölupa raukeaa.

Rekisteröintivelvollisuutta koskeva säännös korvaisi osittain voimassa olevan lain 30 §:n ja 65 §:n 1 momentin. Viittaussäännökset 3 momentissa korjattava vastaamaan muutettua.

Säännösluonnoksesta puuttuu luvanvaraisuudesta rekisteröintiin liittyvä siirtämäsäännös.

11 § (30 §) (9.4.2010/253) Poikkeus luvanvaraisuudesta

Ympäristölupaa ei tarvita 12 §:n 1 momentin 1–4 kohdassa tarkoitettuun toimintaan, jonka ympäristönsuojeluvaatimukset on säädetty 12 §:n nojalla valtioneuvoston asetuksella. Toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Toiminnan rekisteröinnistä ympäristönsuojelun tietojärjestelmään säädetään 65 §:ssä.

Jos 1 momentissa tarkoitettuun toimintaan on ympäristölupa, kun valtioneuvoston asetus tulee sovellettavaksi, ympäristölupa raukeaa, ellei toimintaan ole kuitenkin oltava ympäristölupa 4 momentin nojalla.

Muuhun kuin 9 luvun 8 §:ssä tarkoitettuun suurten laitosten toimintaan ei tarvita lupaa toiminnan ollessa koeluonteista ja lyhytaikaista, kun Lupaa ei myöskään tarvita koeluonteiseen lyhytaikaiseen toimintaan, jonka tarkoituksena on kokeilla raaka- tai polttoainetta, valmistus- tai polttomenetelmää tai puhdistuslaitetta taikka hyödyntää tai käsitellä jätettä laitospäisesti tai ammattimaisesti tällaisen toiminnan vaikutusten, käyttökelpoisuuden tai muun näihin rinnastettavan seikan selvittämiseksi.

Ympäristölupa vaaditaan kuitenkin aina toimintaan, joka:

- 1) on 28 §:n 2 momentin 1–3 tai 5 kohdassa taikka 29 §:ssä tarkoitettua;
- 2) sijaitsee tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella;
- 3) todennäköisesti aiheuttaa luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettuja seurauksia;
- 4) on osa luvanvaraista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa.

Ympäristölupaa ei myöskään tarvita muuhun jätteen laitos- tai ammattimaiseen hyödyntämiseen tai käsittelyyn taikka muiden kuin ongelmajätteiden käsittelyyn syntypaikalla, jos näiden toimintojen ympäristönsuojeluvaatimuksista on säädetty valtioneuvoston asetuksella jätelain XX §:n tai tämän lain 3 luvun 5 §:n 1 momentin nojalla.

Jos tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuun toimintaan on ympäristölupa, kun 3 luvun 5 §:n 1 momentin nojalla annettu valtioneuvoston asetus tulee sovellettavaksi, ympäristölupa raukeaa.

Säännöksen olennaisia osia korvattaisiin rekisteröintivelvollisuutta koskevalla säännöksellä. Uudet 2 ja 3 momentin viittaussäännökset tarkistettava.

Uuden 1 momentin muutos liittyy IE-direktiivin 15(5) artiklaan, joka implementoitaisiin 9 luvun 8 §:ää koskien tilapäistä poikkeamista. Kun 9 luvun säännöksessä säädettäisiin suurten laitosten tilapäisistä poikkeamisista uusien tekniikoiden testausta ja käyttöä varten, koskisi tämä säännös ainoastaan muita kuin suurten laitosten toimintoja, kun kyseessä on koeluonteinen ja lyhytaikainen toiminta.

12 § (30 a §) (9.4.2010/253) Poikkeus eräiden jätteen käsittely- ja hyödyntämistoimintojen luvanvaraisuudesta

Ympäristölupaa ei tarvita 28 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun jätteiden hyödyntämiseen eikä käsittelyyn silloin, kun kysymyksessä on:

- 1) maa- ja metsätaloudessa syntyvän luonnonmukaisen vaarattoman kasviperäisen jätteen hyödyntäminen tai käsittely maa- ja metsätaloudessa;
- 2) maa- ja kiviainesten ottamisessa taikka rakennus- tai maa- ja vesirakentamistoiminnassa syntyvän pilaantumattoman maa- ja kiviainesjätteen hyödyntäminen tai käsittely ottamis- tai rakennuspaikalla taikka muulla rakentamispaikalla, jossa jäte hyödynnetään tai käsitellään jätelain vastaavat vaatimukset täyttävän hyväksytyt suunnitelman tai luvan mukaisesti;
- 3) vaarattomaksi käsitellyn jätevesi- ja sakokaivolietteen taikka lannan tai vaarattoman tuhkan tai kuonan hyödyntäminen lannoitevalmisteena;

- 4) 103 a §:ssä tarkoitetussa toiminnassa syntyvän pysyvän jätteen, pilaantumattoman maa-aineksen ja turvetuotannossa syntyvän kaivannaisjätteen sijoittaminen kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman mukaisesti muuhun paikkaan kuin 103 b §:ssä tarkoitetulle suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavalle kaivannaisjätteen jätealueelle.

Ympäristölupaa ei myöskään tarvita muuhun 28 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun jätteiden hyödyntämiseen tai muiden kuin ongelmajätteiden käsittelyyn syntypaikalla, jos näiden toimintojen ympäristönsuojeluvaatimuksista on säädetty valtioneuvoston asetuksella jätelain 18 §:n tai tämän lain 12 §:n 1 momentin nojalla.

Jos tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuun toimintaan on ympäristölupa, kun 12 §:n 1 momentin nojalla annettu valtioneuvoston asetus tulee sovellettavaksi, ympäristölupa raukeaa.

13 § (114 §) Luvanvaraisuuden muuttaminen

Jos tämän lain voimaantulon jälkeen säädetään luvanvaraiseksi toiminta, joka on aloitettu tai jonka aloittamisen kannalta olennaisesti toimiin on ryhdytty ennen luvanvaraisuuden voimaantuloa, on samalla säädettävä luvan hakemiseen varattavasta ajasta. Luvan hakemiseen varattavan ajan tulee olla vähintään yksi vuosi. Toimintaa voidaan kuitenkin jatkaa, kunnes lupa-asia on lainvoimaisesti ratkaistu.

Säännös siirrettäisiin nykyisestä 15 luvusta, 114 §:n kohdalta.

14 § (31 §) (22.12.2009/1590) Toimivaltainen lupaviranomainen

Aluehallintovirasto ratkaisee ympäristölupahakemuksen, jos:

- 1) toiminnalla saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia tai asian ratkaiseminen aluehallintovirastossa muuten on perusteltua toiminnan laatu tai luonne huomioon ottaen;
- 2) muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan ympäristövaikutukset saattavat kohdistua huomattavassa määrin sijaintikuntaa laajemmalle alueelle;
- 3) toiminta edellyttää ympäristöluvan lisäksi lupaa vesilain 2–9 luvun nojalla tai vesilaissa säädetyn muun kuin purkujohtoa koskevan tai 10 luvussa tarkoitetun käyttöoikeuden perustamista ja lupahakemukset on tämän lain 39 §:n mukaan käsiteltävä yhteiskäsittelyssä;
- 4) lupa on tarpeen 28 §:n 2 momentin 1 kohdan perusteella;
- 5) lupa on tarpeen yksinomaan 29 §:n nojalla; tai
- 6) lupa on tarpeen pilaantuneiden maa-ainesten käsittelyyn.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee muun kuin 1 momentissa tarkoitetun lupahakemuksen.

Jos toimintoihin on haettava lupaa siten kuin 35 §:n 4 momentissa säädetään, eri toimintojen lupa-asian ratkaisee aluehallintovirasto, jos yhdenkin toiminnan lupa-asian ratkaisu kuuluu sen toimivaltaan.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista toiminnoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

15 § (32 §) Lupaviranomainen toiminnan muuttuessa

Toiminnan muuttamista koskevan lupahakemuksen ratkaisee se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu ratkaista vastaavaa uutta toimintaa koskeva hakemus.

16 § (33 §) (22.12.2009/1590) Lupa-asian siirtäminen

Jos lupahakemus on pantu vireille kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa ja asian selvittämisen yhteydessä ilmenee, että toiminnasta voi aiheutua vesistön pilaantumista, on asia siirrettävä aluehallintoviraston ratkaistavaksi. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksessa siirtää päätösvaltaansa kuuluvan lupa-asian aluehallintoviraston ratkaistavaksi, jos asia vaatii sellaista asiantuntemusta, jota kunnassa ei voida saada. Lupa-asia voidaan siirtää aluehallintovirastolle myös muusta erityisestä syystä.

17 § (34 §) (22.12.2009/1590) Lupaviranomaisen alueellinen toimivalta

Lupahakemuksen ratkaisee se 31 §:n mukaan toimivaltainen lupaviranomainen, jonka toimialueelle toiminta sijoitetaan. Jos toiminta on alueen käyttämistä ja sitä harjoitetaan useamman kuin yhden lupaviranomaisen toimialueella, lupahakemuksen ratkaisee se viranomainen, jonka toimialueella merkittävin osa päästöjä aiheuttavasta toiminnasta sijaitsee.

Jos useiden samaa vesistöä kuormittavien toimintojen lupiin sisältyvät kalatalousmääräykset tulevat tarkistettaviksi samanaikaisesti ja niistä on tarkoituksenmukaista päättää yhtenä kokonaisuutena, asian ratkaisee 1 momentin mukaan toimivaltainen aluehallintovirasto.

Aluehallintovirasto ratkaisee kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan muutoin kuuluvan lupa-asian, jos toiminta sijaitsee tai toiminnat sijaitsevat usean ympäristönsuojeluviranomaisen toimialueella.

6 luku Lupamenettely ja lupaharkinta

1 § (35 §) Lupahakemus

Lupahakemus on toimitettava toimivaltaiselle lupaviranomaiselle. (22.12.2009/1590)

Hakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Jos hakemus koskee ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (468/1994) tarkoitettua toimintaa, hakemukseen on liitettävä mainitun lain mukainen arviointiselostus ennen päätöksentekoa. Hakemukseen on lisäksi tarvittaessa liitettävä luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettu arviointi.

Jos samalla toiminta-alueella sijaitsevalla usealla ympäristöluvanvaraisella toiminnalla on sellainen tekninen ja toiminnallinen yhteys, että niiden ympäristövaikutuksia tai jätehuoltoa on tarpeen tarkastella yhdessä, toimintoihin on haettava lupaa samanaikaisesti eri lupahakemuksilla tai yhteisesti yhdellä lupahakemuksella. Lupaa voidaan kuitenkin hakea erikseen, jos hakemuksen johdosta ei ole tarpeen muuttaa muita toimintoja koskevaa voimassa olevaa lupaa. (21.4.2005/252)

2 § (36 §) (22.12.2009/1590) Lausunnot

Aluehallintoviraston on pyydettävä lausunto hakemuksen tarkoittaman toiminnan sijaintikunnalta ja siltä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, jonka toimialueella toiminnan ympäristövaikutukset saattavat ilmetä sekä tarvittaessa vaikutusalueen kunnilta.

Lupaviranomaisen on pyydettävä sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, hakemuksesta lausunto:

- 1) kunnan ympäristönsuojeluviranomaisilta niissä kunnissa, joissa hakemuksen tarkoittaman toiminnan ympäristövaikutukset saattavat ilmetä;
- 2) asiassa yleistä etua valvovilta viranomaisilta; ja
- 3) lupaharkinnan kannalta muilta tarpeellisilta tahoilta.

Lupaviranomainen voi hankkia myös muita asiaan liittyviä tarpeellisia selvityksiä.

3 § (37 §) Muistutukset ja mielipiteet

Lupaviranomaisen on ennen asian ratkaisemista varattava niille, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea (asianosainen), tilaisuus tehdä muistutuksia lupa-asian johdosta.

Muille kuin asianosaisille on varattava tilaisuus ilmaista mielipiteensä.

Säännöksessä käytetty termi lupa-asia kattaisi IE-direktiivin 24(1) artiklan a-d alakohdat a) luvan myöntämistä uusia laitoksia varten, b) luvan myöntämistä olennaiseen muutokseen, c) luvan myöntämistä laitokseen, johon ehdotetaan sovellettavan 15 artiklan 4 kohtaa YSL 9 luvun 7 §:ää koskien poikkeamista BAT-päätelmien päästötasoista, tai kyseisen luvan ajantasaistamista, d) laitoksen luvan tai lupaehtojen tarkistamista 21 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti YSL 7 luvun 9.1 §:n 1 kohta.

4 § (38 §) Lupahakemuksesta tiedottaminen

Lupaviranomaisen on tiedotettava lupahakemuksesta **tietoverkossa sekä** kuuluttamalla siitä vähintään 30 päivän ajan asianomaisten kuntien ilmoitustauluilla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa (34/1925) säädetään. **Aluehallintoviranomaisen sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Alueellisen ympäristökeskuksen ja ympäristölupaviraston** on samoin kuulutettava lupahakemuksesta ilmoitustauluillaan. Kuulutuksesta tulee käydä ilmi asetuksessa tarkemmin säädetävät seikat. Kuulutuksen julkaisemisesta on ilmoitettava **tietoverkossa viranomaisen tietoverkkosivulla ainakin yhdessä toiminnan vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä**, jollei asian merkitys ole vähäinen tai ilmoittaminen on muutoin ilmeisen tarpeetonta.

Kuulutuksesta on annettava erikseen tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Kuulemisesta on muutoin voimassa, mitä hallintolaissa säädetään. Tiedoksianto on yhteisalueen järjestäytymättömälle osakaskunnalle sovelletaan, mitä vesilain 16 luvun 8 §:ssä säädetään. (21.4.2005/252)

IE-direktiivin liitteen IV kohdan 1 mukaan on yleisölle ilmoitettava mm. lupahakemuksesta mahdollisuuksien mukaan myös sähköisin viestimin. Sen vuoksi tietoverkko lisättäisiin 1 momenttiin. Tietoverkko on jätelaissa käyttöön otettu termi, jota nyt yhdenmukaisesti käytettäisiin YSL:ssa.

Kuuluttamisesta sanomalehdissä ja kuntien ilmoitustauluilla voisi olla perusteltua luopua. Kuntien ilmoitustauluilla ei liene käytännön merkitystä tiedonsaannin kannalta. Sanomalehtikuulutustenkin merkitys on koko ajan vähentynyt Internetin myötä. Lisäksi varsin usein ainakin kuntien kuuluslehdet ovat nykyisin ilmaisjakelulehtiä, jotka teoriassa jaetaan kaikkiin talouksiin, mutta joita käytännössä - ympäristösyistä - jaetaan talouksiin, jotka ovat kieltäneet mainosten jakamisen. Internetiä ja sanomalehtiä kuuluskanavana vertailtaessa on myös huomattava se, että maksulliset sanomalehdet leviävät vain tilaajille. Vaikka aivan kaikilla ei olekaan pääsyä Internetiin, sen "levikki"

on kuitenkin laajempi senkin vuoksi, että "tilaajalla" on käytössään "laajemman alueen" kuulutukset.

Kuuluttamisen pääasiallinen kanava olisi siis Internet, mutta kuulutukset voitaisiin laittaa - (tiedottamispäivän oikeellisuuden varmistamiseksi?) näkyviin myös lupaviranomaisten ilmoitustauluille, vaikka ne ovatkin tehottomin tiedottamiskanava. Muodollis-oikeudellisesti ensisijainen olisi viranomaisen ilmoitustaulu, mutta viranomaisella olisi velvollisuus julkaista kuulutus Internetissä omilla sivuilla (sekä mahdollisesti myös samanaikaisesti yleisemmällä "ympäristöhallinnon ympäristökuulutussivustolla", johon tiedot tulisivat automaattisesti viranomaisten sivuilta). Verrattuna sanomalehtikuulutamiseen on Internet-kuuluttaminen maksutonta sekä viranomaiselle että lukijoille. Voidaan sanoa, että tietoverkkoon on laajempi pääsy kuin maksulliseen sanomalehteen. Ks. tarkemmin myös selvityksen 5.3 luvusta koskien tietoverkon tehokkaampaa hyödyntämistä tiedottamisessa ja kuulemisessa.

5 § (39 §) Saman toiminnan lupien yhteiskäsittely

Vesien pilaantumista koskeva ympäristölupahakemus sekä samaa toimintaa koskeva vesilain mukainen lupahakemus ja hakemus 31 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun käyttöoikeuden saamiseksi on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Yhteiskäsittely ei ole tarpeen, jos toiminta edellyttää ympäristöluvan lisäksi pelkästään vesilain 9 luvun mukaista lupaa veden johtamiseen nesteenä käytettäväksi eikä veden johtamisen ja sen takaisin vesistöön päästämisen välillä ole välitöntä vesitaloudellista yhteyttä.

Jos lupa-asiaa käsiteltäessä ilmenee, että toimintaa varten on tarpeen myös vesilain mukainen lupa, luvan hakijan on lupaviranomaisen määräämässä kohtuullisessa ajassa tehtävä vesilain mukainen lupahakemus. Muussa tapauksessa vireillä oleva lupahakemus jätetään tutkimatta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut asiat käsitellään vesilain mukaisessa menettelyssä ottaen huomioon, mitä lupahakemuksen ja päätöksen sisällöstä säädetään tässä laissa tai tämän lain nojalla.

Tarvittava poikkeaminen vesilain 9 luvun 19 tai 20 §:ssä tarkoitetuista suoja-alueääräyksistä ratkaistaan samalla päätöksellä kuin vireillä oleva ympäristölupa-asia.

6 § (40 §) Eri toimintojen lupien samanaikainen käsittely

Jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien eri toimintojen yhteisvaikutus on lupaharkinnan kannalta huomattava ja näiden toimintojen ympäristölupa-asiat ovat vireillä samassa lupaviranomaisessa, asiat on käsiteltävä ja ratkaistava samanaikaisesti, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana.

Jos 35 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimintoja koskeva lupa-asia on pantu vireille eri lupahakemuksilla, hakemukset on käsiteltävä ja ratkaistava samanaikaisesti ottaen huomioon toimintojen muodostama kokonaisuus. (21.4.2005/252)

7 § (115 §) Määräajan pidentäminen

Jos ympäristöluvan määräyksen noudattaminen annetussa määräajassa tuottaa lupaviranomaiselle tai ympäristöministeriölle huomattavia vaikeuksia eikä määräyksen noudattamisen lykkääntymisestä aiheudu ympäristön merkittävän pilaantumisen vaaraa, lupaviranomainen voi hakemuksesta pidentää määräaikaa enintään kolmella vuodella. Lupaan on tehtävä pidentämisestä johtuvat tarpeelliset tarkistukset. Asia on käsiteltävä soveltuvin osin kuten lupahakemus.

Tämän pykälän nojalla ei saa pidentää määräaikaa, jos pidentäminen on vastoin tätä lakia, jätelakia tai niiden nojalla annettua asetusta taikka Suomea sitovia kansainvälisiä velvoitteita.

Säännös siirrettäisiin nykyisestä 15 luvusta, 115 §:n kohdalta.

8 § (41 §) Lupaharkinnan perusteet

Ympäristölupa myönnetään, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset.

Lupaviranomaisen on tutkittava asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset sekä luvan myöntämisen edellytykset. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään.

Luvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa ympäristön pilaantumista.

Lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään. Sataman jätehuoltosuunnitelmasta säädetään erikseen merenkulun ympäristönsuojelulaissa. (29.12.2009/1676)

Uusi 3 momentti perustuisi nykyisen 42 §:n 1 momenttiin muutettuna.

Nykyisen 3 momentin 1 virke korvautuisi tämän luvun 9 §:llä ja 2 virke siirrettäisiin tämän luvun 20 §:ään 3 momentiksi (jäte- ja jätehuoltomääräykset).

9 § Sijoituspaikkaa koskeva lupaharkinta

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja että pilaantumista voidaan ehkäistä.

Toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon toiminnan alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva käyttö, toiminnan luonne ja pilaantumisen todennäköisyys sekä onnettomuusriski ja toiminnan muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa ei saa sijoittaa luonnonsuojelusuunnitelman alueelle tai luonnonsuojelualueelle. Toimintaa ei myöskään saa sijoittaa luonnonsuojelulain mukaisesti osoitetulle suojellun luontotyypin alueelle tai erityisesti suojeltavan lajin esiintymispaikalle, mikäli sijoittamiselle ei ole saatu luonnonsuojelulain 31 §:n tai 48 §:n 2 momentin mukaista poikkeuslupaa. Toiminnan sijoittaminen luonnonsuojelulain 49 §:n lajisuojelun erityissäännöksen vastaisesti on niin ikään kielletty ilman luonnonsuojelulain 49 §:n 3 tai 4 momentin mukaista poikkeuslupaa. Sen lisäksi sovelletaan mitä luonnonsuojelulain 65-66 §:ssä säädetään.

Toiminta on sijoitettava vaarantamatta vedenhankintaa tai yleiseltä kannalta tärkeätä muuta käyttömahdollisuutta toiminnan vaikutusalueella.

Sijoituspaikan harkinta luvan myöntämisen yhteydessä tulisi säännellä tarkemmin kuin mitä yleisessä sijoituspaikan harkintaa koskevassa säännöksessä (nykyinen 6 §, uusi 2 luvun 6 §) on mielekästä yleisesti säätää. Luonnosteltu säännös on tässä muodossa osittain päällekkäinen nykyisen 6 §:n kanssa ja tätä säännöstä olisi mahdollista kehittää edelleen.

10 § Sijoituspaikka ja maankäyttöä koskevat suunnitelmat

Asemakaavan ja oikeusvaikutteisen yleiskaavan sekä maakuntakaavan erityisen aluevarauksen ja mahdollisen kaavamääräyksen mukainen ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollista sijoittaa maankäyttö- ja rakennuslain nojalla voimassa olevan kaavan mukaiseen käyttötarkoitukseen ja siinä osoitettuun toiminnalle tyypilliseen paikkaan maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n mukaisin maakuntakaavaa, 42 §:n mukaisin yleiskaavaa ja 58 §:n mukaisin asemakaavaa koskevin oikeusvaikutuksin. Toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti tai oikeusvaikutteisen yleiskaavan erityisen määräyksen vastaisesti.

Toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon, mitä toiminnan sijoituspaikkaa ja vaikutusalueetta koskevassa tulvariskien hallinnasta annetun lain (620/2010) mukaisessa tulvariskien hallintasuunnitelmassa on esitetty.

Perustuu osittain nykyiselle 42 §:lle. Säännöshahmotelmaan on lisätty viittaus kaavojen oikeusvaikutuksiin. Yleispiirteisten kaavojen osalta viittaa ns. viranomaisvaikutukseen, joka ratkaisun KHO 2010:32 mukaan merkityksellinen ero YSL:n ja vesilain välillä. Asemakaavan osalta vastaava viittaus ei olisi niin merkittävä. Säännösmuotilua olisi mahdollista hioa, sillä se sisältää osittain päällekkäisyyttä. Tarkoituksena olisi kuitenkin tuoda selvästi esille MRL:n kaavojen oikeusvaikutuksia (ns. viranomaisvaikutus) koskevat säännöt.

42 § Luvan myöntämisen edellytykset

~~Luvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa:~~

- ~~1) terveyshaittaa;~~
- ~~2) merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa;~~
- ~~3) edellä 7–9 §:ssä kiellettyä seurausta;~~
- ~~4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella;~~
- ~~5) eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.~~

~~Toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Sijoittamisessa on lisäksi noudatettava, mitä 6 §:ssä säädetään:~~

~~Jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminnan harjoittajan on lisäksi asetettava toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset huomioon ottaen riittävä vakuus tai esitettävä muu vastaava järjestely asianmukaisen jätehuollon järjestämiseksi. Muulta kuin kaatopaikkatoimintaa tai ongelmajätteen hyödyntämis- tai käsittelytoimintaa harjoittavalta voidaan jättää vakuus tai muu vastaava järjestely vaatimatta, jos tämä on riittävän vakavarainen ja kykenee muuten huolehtimaan asianmukaisesta jätehuollosta taikka jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminta on pienimuotoista. Kaivannaisjätteen jätealueen toiminnanharjoittajan on asetettava vakuus, jollei se jätteen määrä tai laatu huomioon ottaen ole tarpeeton. Vakuudesta tai muusta vastaavasta järjestelystä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. (23.5.2008/346)~~

~~Jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminnan harjoittajan käytettävissä tulee olla lisäksi toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä asiantuntemus.~~

Nykyisen 42 §:n 1 momentti siirrettäisiin muutettuna tämän luvun 8 §:ään. Nykyisen 1 momentin 1-3 kohdat siirrettäisiin omaksi säännöksekseen alle tämän luvun

13 §:n kohdalle (luvanmyöntämiseesteet). Nykyisen 1 momentin 4 kohta siirrettäisiin laajennettuna omaksi säännökseksen ylle tämän luvun 9 §:n 3 ja 4 momenteiksi (sijoituspaikkaa koskeva lupaharkinta). Nykyisen 1 momentin 5 kohta sisältyisi joko 3.1 §:n 2 a-kohdassa määriteltyyn paikallisesti merkittävään haittaan, josta säädettäisiin tarkemmin asetuksella, tai vaihtoehtoisesti 2 luvun 7 §:n naapurihaittakieltoon.

Nykyisen 2 momentin ajatus on siirretty omaksi säännökseksen ylle tämän luvun 10 §:ksi (sijoituspaikkaa ja maankäyttöä koskevat suunnitelmat). Nykyiset 3 ja 4 momentit siirrettäisiin omiksi säännöksikseen 24 §:ksi (vakuus) ja 25 §:ksi (asiantuntemus).

11 § Erityisten ympäristönsuojelusuunnitelmien huomioon ottaminen

Toiminta ei saa olla ristiriidassa 26 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin valtakunnallisiin suunnitelmiin ja ohjelmiin sisältyvien, toiminnanharjoittajaa sitovien velvoitteiden kanssa. Luvanvaraisen jätteen hyödyntämis- ja käsittelypaikan luvassa on otettava huomioon jätelain 40 §:n mukaiset jättesuunnitelmat. Luvassa on lisäksi otettava huomioon tarvittavissa määrin 26 §:n 1 momentin nojalla hyväksytyt muut suunnitelmat.

Luvassa on 42 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua pilaantumisen merkittävyyttä arvioitaessa otettava huomioon, mitä vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa on esitetty toiminnan vaikutusalueen vesien tilaan ja käyttöön liittyvistä seikoista.

Nykyinen 50 § siirrettäisiin tähän.

12 § Laatu- ja päästövaatimusten huomioon ottaminen

Ympäristölupaa myönnettäessä lähtökohtana ovat tämän lain ja jätelain nojalla valtioneuvoston asetuksella annetut yksilöidyt ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat sallittuja päästötasoja taikka -määriä sekä elinympäristön laatua.

Ajatuksena olisi, että laatu ja päästövaatimusten huomioon ottaminen olisi lähtökohtana (myös muunlaista terminologiaa voisi käyttää). Ajatus on osittain peräisin nykyisen 51 §:stä (lupamääräyksen suhde asetuksen vähimmäisvaatimukseen). Sinänsä voimassaolevan lain 41.1 § sisältää vastaavanlaisen ajatuksen.

13 § Luvanmyöntämiseesteet

Ympäristöluvan myöntäminen ei saa aiheuttaa haittaa kenenkään terveydelle.

Luvan myöntämisestä ei saa aiheutua merkittävää ympäristön pilaantumista taikka sen vaaraa.

Ympäristölupaa ei saa myöntää 2 luvun 8 §:ssä säädetyn maaperän pilaamiskiellon, 2 luvun 9 §:ssä säädetyn pohjaveden pilaamiskiellon, 2 luvun 11 §:ssä säädetyn merta koskevien erityiskiellojen, eikä 2 luvun 7 §:ssä säädetyn naapurihaittakiellon vastaisesti.

Nykyisen 42 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdat siirrettäisiin tähän omaksi säännökseksen. 3 momentti perustuisi nykyisen 42 §:n 1 momentin 3 kohtaan.

14 § (43 §) Lupamääräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi

Luvassa on annettava tarpeelliset määräykset:

- 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista; (14.6.2002/506)

- 2) jätteistä sekä niiden synnyn ja haitallisuuden vähentämisestä;
- 3) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa;
- 4) toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista, kuten alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä;
- 5) muista toimista, joilla ehkäistään, tai vähennetään tai selvitetään pilaantumista, sen vaaraa tai pilaantumisesta aiheutuvia haittoja.

Jos 1 momentin mukaisilla määräyksillä muussa kuin teollisessa toiminnassa tai energiantuotannossa ei toiminnan luonteesta johtuen voida riittävästi ehkäistä tai vähentää ympäristöhaittoja, voidaan luvassa antaa tarpeelliset määräykset tuotantomäärästä, -ravinnosta tai -energiasta.

Lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet.

Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä määrättyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen. (14.6.2002/506)

~~Polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitoksen ja kaasuturbiinin lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon mahdollisuus sähkön ja lämmön yhteistuotantoon, jos se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Tarkastelussa on lähtökohtana tilanne energiamarkkinoilla ja energian jakelussa. (15.11.2002/944)~~

~~Jos toiminta on päästökauppalain (683/2004) soveltamisalaan kuuluvaa, ei luvassa saa antaa päästökauppalain 2 §:ssä tarkoitetuille kasvihuonekaasupäästöille päästöraja-arvoja, elleivät ne ole tarpeen sen varmistamiseksi, ettei merkittävää paikallista pilaantumista aiheudu. (30.7.2004/684)~~

Nykyisen säännöksen 3 momentti jaettaisiin kahdeksi momentiksi. Nykyinen 4 momentti siirrettäisiin suuria polttolaitoksia koskevaan 10 lukuun, ja 5 momentti puolestaan erotettaisiin omaksi säännöksekseen tämän luvun 17 §:ksi (lupamääräysten suhde päästökauppalakiin).

Pykälän 1 momentin 5 kohtaa muutettaisiin siten, että kohdassa ei enää mahdollistettaisi muuta toimea koskevaa määräystä, jolla selvitetään pilaantumista, sen vaaraa tai pilaantumisesta aiheutuvia haittoja.

Selvittämistä koskien säädettäisiin tarkemmin uudella tämän luvun 15 §:llä. Nykyinen säännös on mahdollistanut tavoitteeltaan hyvin erityyppisten määräysten antamisen. Koska selvitysvelvollisuudesta määräämistä on pidettävä poikkeuksellisenä ratkaisutapana, on asiasta tarpeen tarkemmin määrätä. Nykyisen säännöksen osalta harkintaa rajoittaa ainoastaan määräyksen tarpeellisuus.

Materiaali- ja energiatehokkuus voisi tulla paremmin esiin tässä säännöksessä.

15 § Lupamääräykset selvitysvelvollisuuksista

Luvassa voidaan määrätä, että toiminnanharjoittajan on luvan tarkistamisen yhteydessä toimitettava erityinen selvitys pilaantumisesta, sen ehkäisemisestä taikka pilaantumisen ehkäisemiseksi tarpeellisesta tiedosta.

Erityisestä syystä luvassa voidaan lisäksi määrätä lupaviranomaiselle myöhemmin toimitettavasta erillisenä asiana ratkaistavasta selvityksestä (erillinen selvitysvelvollisuus), mikäli tämä on tarpeen pilaantumisen, sen vaaran tai pilaantumisesta

aiheutuvien haittojen selvittämiseksi; tai lupamääräyksen täsmentämiseksi taikka luvantäydentämiseksi.

Erillinen selvitysvelvollisuus voidaan määrätä vain, mikäli kysymyksessä olevien tietojen toimittaminen ennen luvan myöntämistä ei ole ollut lupahakemusta täydentämällä mahdollista. Erillistä selvitysvelvollisuutta ei voida määrätä, jos selvitettävä asia voi vaikuttaa edellä säädettyjen luvanmyöntämisedellytysten olemassaoloon.

Selvitysvelvollisuutta koskevassa määräyksessä on mahdollisimman tarkasti yksilöitävä vaadittavan selvityksen sisältö. Erillisen selvitysvelvollisuuden osalta on myös asetettava selvityksen esittämiseksi kohtuullinen määräaika. Selvitysvelvollisuutta koskevan määräyksen sisällöstä voidaan säätää tarkemmin asetuksella.

Lupaviranomaisen on 2 momentin mukaisen selvityksen saatuaan käsiteltävä asia soveltuvin osin kuten lupa-asia ja tehtävä selvitystä koskeva päätös viipymättä selvityksen toimittamisen jälkeen. Päätöksessään lupaviranomaisen on ratkaistava selvityksen riittävyys ja tarvittaessa tehtävä myönnettyä lupaa koskevat päätökset.

Lakiin lisättäisiin uusi säännös, joka olisi erityissäännös selvitysvelvollisuuksia koskevista määräyksistä. Selvitysvelvollisuuksia koskevia määräyksiä ei voitaisi antaa muilla perusteilla lukuun ottamatta 7 luvun 4 §:n 2 (nykyinen 55.2 §) momenttia. Tämä selkiyttäisi muun ohella rajanvetoa selvitys- ja tarkkailumääräysten välillä.

Säännöshahmotelman 1 momentti täydentäisi nykyistä 55 §:n 2 momenttia. Hallinnon toiminnan selkiyttämiseksi pääsääntönä olisi entistä voimakkaammin vaadittavien selvitysten pyytäminen lupahakemuksessa, hakemuksen täydennyksessä tai lupamääräysten tarkistamisen yhteydessä.

Säännöshahmotelman 2 momentin mukaan selvitysvelvollisuutta koskevaa määräystä ei tulisi antaa ilman erityistä syytä. Säännös korvaisi nykyisen 55 §:n 3 momentin ja sen muotoilulla korostettaisiin selvitystä koskevan määräyksen poikkeuksellista luonnetta. Erityisten syiden täyttymiseksi selvityksen tulisi olla luonteeltaan sellainen, että sitä ei voitaisi odottaa seuraavaan luvan tarkistamiseen asti ja selvitettävien seikkojen toimittaminen lupamenettelyn yhteydessä pitkittäisi kohtuuttomasti hakemuksen ratkaisemista. Selvitysvelvollisuudella ei tulisi tarpeettomasti siirtää asian ratkaisemista, vaan selvitysvelvollisuus voitaisiin määrätä vain, jos selvitettäväksi määrättäviä tietoja ei olisi mahdollista antaa hakemuksessa tai sen täydennyksessä. Tarkoituksena siis olisi, että YSA 9 §:n 2 momentin mukaisia lupahakemuksessa tarvittaessa esitettäviä tietoja ei tulisi siirtää selvitysvelvollisuutta koskevalla määräyksellä jälkikäteen toimitettavaksi ilman erityisen perusteltua syytä.

Yleisenä edellytyksenä selvitystä koskevalle määräykselle olisi, että selvitys täsmentää toiminnan vaikutuksia ja sillä hankittavat tiedot olisivat luvan kannalta merkittäviä. Pilaantumisen, sen vaaran tai pilaantumisesta aiheutuvien haittojen tulisi edes teoriassa olla niin suuria, että niihin puuttuminen määräyksellä voisi olla tarpeen. Mahdollisten ympäristövaikutusten tai niiden vaaran tulisi olla laadultaan sellaisia, että niiden selvittäminen välittömästi olisi tarpeen. Sen sijaan esimerkiksi parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen toteutumista voitaisiin selvittää vain luvan hakemisen tai tarkistamisen yhteydessä taikka lain 7 luvun 8 §:n 1 momentin (nykyinen 58) niin edellyttäessä. Lupaviranomaisen tulisi myös mahdollisuuksien mukaan arvioida selvityksellä saatavien hyötyjen ja siitä toiminnanharjoittajalle aiheutuvien kustannuksien suhdetta. Selvitysvelvollisuutta koskevaa määräystä ei voitaisi antaa yleisen ympäristötiedon tuottamiseksi tai ainoastaan yleisen selvilläolovelvollisuuden täyttämiseksi.

Säännöshahmotelman 3 momentin mukaan selvitystä ei voitaisi määrätä sellaisesta seikasta, jolla ennalta arvioiden voisi olla vaikutuksia luvanmyöntämisedellytyksien olemassaoloon.

Säännöshahmotelman 4 momentissa säädettäisiin selvitysvelvollisuutta koskevan määräyksen sisällöstä. Määräyksestä tulisi selvästi käydä ilmi viranomaiselle toimitet-

tavaksi vaadittu tieto ja sen muoto. Mikäli selvityksen tekijältä edellytettäisiin erityistä pätevyyttä, tulisi pätevyyttä tai puolueettomuutta koskevat ehdot esittää määräyksessä. Määräyksen tulisi sisältää määräaika selvityksen toimittamiselle. Määräajan tulisi olla kohtuullinen selvitettävän asian laatu huomioon ottaen. Määräyksiä ei tulisi antaa ehdollisena, mikäli ehto ei olisi erityisen konkreettinen ja selkeä ja ehdollisuudelle ei olisi olemassa erityisen merkitsevää tarvetta.

Säännöshahmotelman 5 momentissa annettaisiin asetuksenantovaltuutus tarkempien säännösten tarpeen varalle. Asetuksella voisi olla tarpeen tarkemmin säätää esimerkiksi selvitysmääräyksen sisällöstä, tarkoituksesta tai kohteesta. Asetuksenantovaltuutus kattaisi koko pykälän täsmentämisen.

Säännöshahmotelman 6 momentissa säädettäisiin selvitysasian ratkaisemisesta toiminnanharjoittajan laadittua ehdotuksensa selvitykseksi. Asiasta tehtäisiin siis aina erillinen kirjallinen hallintopäätös. Selvityksen ratkaisisi aina lupaviranomainen, eikä ratkaisuvaltaa voisi siirtää valvontaviranomaiselle. Asianosaisten oikeusturvan varmistamiseksi selvitysasiasia ratkaistaisiin soveltuvien osin kuten lupahakemus ja viranomaisen olisi ratkaistava asia viipymättä selvityksen saatuaan. Mahdollisen haitankärsijän etu edellyttäisi pääsääntönä kuulemisen järjestämistä. Tarvittaessa olisi pyydettävä viranomaisten lausunnot. Ratkaisusta tulisi käydä ilmi selvityksen riittävyys, selvityksen vaikutus lupapäätöksen sisältöön sekä perustelut. Lupaviranomaisen tekemä päätös olisi muutoksenhakukelpoinen.

YSL:n tarkkailumääräyksiä koskevaa tämän luvun 21 §:ää (nykyinen 46 §) ei tässä yhteydessä muutettaisi. Tarkkailu- ja selvitysmääräysten eron selventäminen on kuitenkin sillä tavoin tarpeen, että tarkkailumääräykset koskevat luonteeltaan toistuvaa toiminnan käyttö- ja päästötarkkailua sekä toiminnan vaikutusten tarkkailua. Kertaluonteiset vaikutus- tai päästöselvitykset tulisi pääsääntöisesti vaatia luvan hakemisen tai tarkistamisen yhteydessä, mikäli erityinen syy ei edellytä kertaluontoista selvittämistä luvan voimassaoloaikana. Mikäli kertaluontoinen vaikutus- tai päästöselvitys määrätään tehtäväksi luvan voimassaoloaikana, olisi noudatettava tämän säännöshahmotelman säännöksiä.

16 § Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arviointi

Lain 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun parhaan käyttökelpoisen tekniikan sisältöä arvioitaessa on otettava huomioon:

- 1) jätteiden määrän ja haitallisuuden vähentäminen;
- 2) käytettävien aineiden vaarallisuus sekä mahdollisuudet käyttää entistä haitattomampia aineita;
- 3) tuotannossa käytettyjen aineiden ja siinä syntyvien jätteiden uudelleen käytön ja hyödyntämisen mahdollisuus;
- 4) muodostuvien päästöjen laatu, määrä ja vaikutus;
- 5) käytettyjen raaka-aineiden laatu ja kulutus;
- 6) energian käytön tehokkuus;
- 7) toimintaan liittyvien riskien ja onnettomuusvaarojen ennaltaehkäisy sekä onnettomuuksien seurausten ehkäiseminen;
- 8) parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttöön ottamiseen liittyvä aika ja toiminnan suunnitellun aloittamisajankohdan merkitys sekä päästöjen ehkäisemisen ja rajoittamisen kustannukset ja hyödyt;
- 9) kaikki vaikutukset ympäristöön;
- 10) teollisessa mittakaavassa käytössä olevat tuotantoa ja päästöjen hallintaa koskevat menetelmät;
- 11) tekniikan ja luonnontieteellisen tiedon kehitys;
- 12) Euroopan yhteisöjen komission tai kansainvälisten toimielinten julkaisemat tiedot parhaasta käyttökelpoisesta tekniikasta.

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arviointia koskeva säännös nostettaisiin YSL:iin YSA 37 §:n kohdalta, koska IE-direktiivin myötä on lakitasolla tarpeen viitata tähän arviointia koskevaan säännökseen, kuten suuria laitoksia koskevan 9 luvun 4 ja 5 §:t. Itse säännös ei ole muuttunut ja vastaa sellaisenaan IE-direktiivin liitettä III.

17 § Lupamääräysten suhde päästökauppalakiin

Jos toiminta on päästökauppalain (683/2004) soveltamisalaan kuuluvaa, ei luvassa saa antaa päästökauppalain 2 §:ssä tarkoitetuille kasvihuonekaasupäästöille päästö-
raja-arvoja, elleivät ne ole tarpeen sen varmistamiseksi, ettei merkittävää paikallista
pilaantumista aiheudu. (30.7.2004/684)

Säännös siirrettäisiin nykyisen 43 §:n 5 momentista.

18 § (44 §) Kalatalousmääräykset

Jos jäteveden tai muun aineen päästämisestä saattaa aiheutua sellaisia vaikutuksia,
joita tarkoitetaan vesilain 2 luvun 22 §:ssä, ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset
määräykset kalatalousvelvoitteista tai kalatalousmaksusta. Määräyksiin sovelletaan
vesilain 2 luvun 22 ja 22 b §:ää.

19 § (45 §) Jäte- ja jätehuoltomääräykset

Luvassa on annettava lisäksi tarpeelliset määräykset jätteistä ja jätehuollosta jätelain
ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamiseksi sekä tämän lain 42 §:n 3 mo-
mentissa tarkoitettun vakuuden asettamisesta tai muusta vastaavasta järjestelystä.
Määräysten täytäntöönpanoon sovelletaan tätä lakia. (29.12.2009/1676)

Jätteen laitos- tai ammattimaista hyödyntämistä tai käsittelyä koskeva lupa
voidaan rajoittaa tietynlaisen jätteen hyödyntämiseen tai käsittelyyn. Luvassa voidaan
asettaa etusijalle tietyltä alueelta peräisin olevan jätteen käsittely.

Sataman jätehuoltosuunnitelmasta säädetään erikseen merenkulun ympäristön-
suojelulaissa. (29.12.2009/1676)

Uusi 2 momentti siirrettäisiin nykyisen 41 §:n 3 momentin 2 virkkeestä.

~~45 a § (23.5.2008/346) Kaivannaisjätettä koskevat määräykset~~

Säännös siirretty kaivannaisjätteitä koskevaan uuteen 14 lukuun.

20 § (46 §) Tarkkailumääräykset

Luvassa on annettava tarpeelliset määräykset toiminnan käyttötarkkailusta, pääs-
töjen, jätteiden ja jätehuollon, toiminnan vaikutusten sekä toiminnan lopettamisen
jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on mää-
rättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä sekä siitä, miten tulokset arvi-
oidaan ja miten tarkkailun tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle.

Lisäksi luvassa on määrättävä toiminnanharjoittaja toimittamaan valvontavirano-
maiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa päästöjen tarkkailun tuloksiin
perustuvat tiedot, joiden avulla voidaan tarkistaa lupamääräysten noudattaminen.

Toiminnanharjoittaja voidaan myös määrätä antamaan valvontaa varten muita
tarpeellisia tietoja. (14.6.2002/506)

Toiminnan vesiin kohdistuvien vaikutusten tarkkailumääräystä annettaessa
on otettava huomioon, mitä vesienhoidon järjestämisestä annetussa laissa tarkoite-

tussa vesien tilaa koskevassa seurantaohjelmassa on pidetty tarpeellisenä seurannan järjestämiseksi. Toiminnan tarkkailun tietoja voidaan käyttää vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa seurannassa ja vesienhoitosuunnitelman laadinnassa. (30.12.2004/1300)

Tarkkailua koskevia tarkempia säännöksiä voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella.

~~Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä useat luvanhaltijat yhdessä tarkkailemaan toimintojensa vaikutusta.~~

~~Luvassa voidaan toiminnanharjoittaja velvoittaa esittämään tarkkailusuunnitelma 1 momentissa tarkoitettun tarkkailun tarkemmasta järjestämisestä lupaviranomaisen tai sen määräämän viranomaisen hyväksyttäväksi niin ajoissa, että tarkkailu voidaan aloittaa toiminnan alkaessa tai muuna toiminnan vaikutusten kannalta tarkoituksen mukaisena ajankohtana. Tarkkailumääräyksiä ja hyväksytyä tarkkailusuunnitelmaa voidaan tarvittaessa muuttaa luvan voimassaolosta huolimatta. (14.6.2002/506)~~

~~Päätös 3 ja 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa on tehtävä noudattaen, mitä hallintolaissa säädetään, jollei päätöstä tehdä lupaa myönnettäessä tai muutettaessa. Päätöstä voidaan muuttaa viran puolesta tai luvanhaltijan, valvontaviranomaisen, yleistä etua valvovan viranomaisen, kunnan tai haittaa kärsivän asianosaisen vaatimuksesta. Päätös annetaan julkipanon jälkeen ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. (21.4.2005/252)~~

~~Lupaviranomaisen määräämän viranomaisen 4 momentissa tarkoitettuun päätökseen voidaan hakea kirjallisesti oikaisua lupaviranomaiselta 30 päivän kuluessa päätöksen julkipanosta. Oikaisuvaatimuksen johdosta tehtyyn lupaviranomaisen päätökseen haetaan muutosta siten kuin 96 §:ssä säädetään. (21.4.2005/252)~~

Nykyinen 1 momentti jaettaisiin kahdeksi momentiksi (1 ja 3 momentiksi). Siinä välissä oleva uusi 2 momentti on peräisin IE-direktiivin 14(1)(d) artiklasta, jonka mukaan tarkkailun tuloksiin perustuvat ja muut tarvittavat tiedot tulee toimittaa valvontaviranomaiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa. Tämä velvoite otettaisiin koskemaan kaikkia ympäristöluvanvaraisia toimintoja, eikä pelkästään suuria laitoksia, koska jo nykyinen käytäntö vastaa tätä.

Nykyisen säännöksen 3-6 momentit erotettaisiin alle omaksi säännökseksen.

Uusi 3 momentti antaisi mahdollisuuden säätää asetuksella tarkkailua koskevista perusvaatimuksista.

21 § Tarkkailumääräyksiä koskevat erityiset menettelysäännökset

Luvassa voidaan toiminnanharjoittaja velvoittaa esittämään tarkkailusuunnitelma tämän luvun 20 §:n 1 momentissa tarkoitettun tarkkailun tarkemmasta järjestämisestä lupaviranomaisen tai sen määräämän viranomaisen hyväksyttäväksi niin ajoissa, että tarkkailu voidaan aloittaa toiminnan alkaessa tai muuna toiminnan vaikutusten kannalta tarkoituksen mukaisena ajankohtana. Tarkkailumääräyksiä ja hyväksytyä tarkkailusuunnitelmaa voidaan tarvittaessa muuttaa luvan voimassaolosta huolimatta. (14.6.2002/506)

Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä useat luvanhaltijat yhdessä tarkkailemaan toimintojensa vaikutusta.

Päätös 1 ja 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa on tehtävä noudattaen, mitä hallintolaissa säädetään, jollei päätöstä tehdä lupaa myönnettäessä tai muutettaessa. Päätöstä voidaan muuttaa viran puolesta tai luvanhaltijan, valvontaviranomaisen, yleistä etua valvovan viranomaisen, kunnan tai haittaa kärsivän asianosaisen vaatimuksesta. Päätös annetaan julkipanon jälkeen ja siitä on tiedotettava siten kuin

53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. (21.4.2005/252)

Lupaviranomaisen määräämän viranomaisen 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen voidaan hakea kirjallisesti oikaisua lupaviranomaiselta 30 päivän kuluessa päätöksen julkipäivästä. Oikaisuvaatimuksen johdosta tehtyyn lupaviranomaisen päätökseen haetaan muutosta siten kuin 96 §:ssä säädetään. (21.4.2005/252)

Nykyisen 46 §:n 3-6 momentit erotettaisiin alle omaksi säännökseksi. Säännöksen 4 momentin tarpeellisuutta käytännössä merkitystä voisi miettiä.

22 § (47 §) Määräykset päästöistä viemäriin ja viemäriksi määrääminen

Jos teollisuusjätevedettä johdetaan yhdyskunnan jätevedenpuhdistamolle, ympäristöluvassa on tarvittaessa määrättävä jätevesien esikäsittelyä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Jos jäteveden johtamisesta vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun uomaan aiheutuu uoman pilaantumista, luvassa on samalla määrättävä, pidetäänkö uomaa vesilain 10 luvun 2 §:n nojalla osaksi tai kokonaan viemärinä.

Nykyinen 47 § ja 48 § yhdistettäisiin.

48 § Viemäriksi määrääminen

~~Jos jäteveden johtamisesta vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun uomaan aiheutuu uoman pilaantumista, luvassa on samalla määrättävä, pidetäänkö uomaa vesilain 10 luvun 2 §:n nojalla osaksi tai kokonaan viemärinä.~~

Nykyinen 47 § ja 48 § yhdistettäisiin.

23 § (49 §) Määräykset purkujohdosta

Luvassa on tarvittaessa vesilain mukaisesti määrättävä purkujohdon rakentamisesta ja sitä varten tarvittavasta käyttöoikeudesta. Vahingon, haitan ja muun edunmenetyksen korvaamiseen sovelletaan vesilain 11 lukua. Käyttöoikeuteen sovelletaan vesilain 12 lukua ja 21 luvun 8 §:ää.

24 § Vakuus

Jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset huomioon ottaen riittävä vakuus tai esitettävä muu vastaava järjestely asianmukaisen jätehuollon järjestämiseksi. Muulta kuin kaatopaikkatoimintaa tai ongelmajätteen hyödyntämis- tai käsittelytoimintaa harjoittavalta voidaan jättää vakuus tai muu vastaava järjestely vaatimatta, jos tämä on riittävän vakavarainen ja kykenee muuten huolehtimaan asianmukaisesta jätehuollosta taikka jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminta on pienimuotoista. Kaivannaisjätteen jätealueen toiminnanharjoittajan on asetettava vakuus, jollei se jätteen määrä tai laatu huomioon ottaen ole tarpeeton. Vakuudesta tai muusta vastaavasta järjestelystä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. (23.5.2008/346)

Nykyisen 42 §:n 3 momentti siirrettäisiin tähän omaksi säännöksekseen. Vakuuden suhteen tulisi ottaa huomioon jätelakiehdotus (HE 199/2010, muutokset YSL 43 a -43 c §:iin).

25 § Asiantuntemus

Luvanvaraista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan sekä jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminnan harjoittajan käytettävissä tulee olla lisäksi toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä asiantuntemus. Asiantuntemuksesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Nykyisen 42 §:n 4 momentti siirrettäisiin tähän omaksi säännöksekseen. Jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminnan lisäksi asiantuntemusta edellytettäisiin myös luvanvaraiselta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittajalta. Asiantuntemuksesta säädetäisiin tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

50 § Eräiden suunnitelmien ja ohjelmien vaikutus

Säännös siirrettäisiin ylle tämän luvun 11 §:n kohdalle.

26 § (51 §) (21.4.2005/252) Lupamääräyksen suhde asetuksen vähimmäisvaatimukseen

Lupamääräys voi olla tämän lain tai jätelain nojalla annettuun valtioneuvoston asetukseen sisältyvää yksilöityä ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimusta ankarampi:

- 1) luvan myöntämisen edellytysten täyttämiseksi;
- 2) asetuksella annetun ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksen turvaamiseksi;
- 3) vesien suojelemiseksi; tai
- 4) parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattamiseksi, jos Euroopan yhteisön säädöksen täytäntöönpanemiseksi annetussa valtioneuvoston asetuksessa näin säädetään.

4 kohdan sisältö laajenisi poistamalla viittaus Euroopan yhteisön säädöksiin.

7 luku Lupapäätös (sis. luvan voimassaolon)

1 § (52 §) Lupapäätöksen sisältö

Ympäristölupa myönnetään asian laadun mukaan toistaiseksi tai määräajaksi.

Lupapäätöksestä on käytävä ilmi ratkaisun perusteet ja päätöksen perustelut. Päätöksessä on vastattava lausunnoissa ja muistutuksissa tehtyihin yksilöityihin vaatimuksiin.

Jos hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettua lakia, lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointi on otettu huomioon lupaharkinnassa. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi, miten vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat on otettu huomioon. (30.12.2004/1300)

Jos lupa koskee 6 luvun 1 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimintoja, joita harjoittavat eri toiminnanharjoittajat, on yhteisessä lupapäätöksessä täsmennettävä kunkin toiminnanharjoittajan vastualueet.

Lupapäätöksen sisällöstä säädetään tarkemmin asetuksella.

Uusi 4 momentti vastaisi IE-direktiivin 4(3) artiklaa.

2 § (53 §) (21.4.2005/252) Lupapäätöksen antaminen

Lupaa koskeva päätös annetaan julkipanon jälkeen, ja sen katsotaan tulleen valitukseen oikeutettujen tietoon silloin, kun se on annettu.

Päätöksen antamisesta 1 momentin mukaisesti ilmoitetaan ennen sen antamispäivää päätöksen tehneen viranomaisen ilmoitustaululla. Julkipanoilmoituksessa on mainittava viranomainen, asian laatu, päätöksen antamispäivä ja valitus aika. Ilmoitus on pidettävä päätöksen tehneen viranomaisen ilmoitustaululla vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen voidaan hakea muutosta valittamalla. Päätöksen on oltava saatavana ilmoituksessa mainittuna antamispäivänä.

3 § (54 §) Lupapäätöksestä tiedottaminen

Päätös on toimitettava hakijalle ja niille, jotka ovat päätöstä erikseen pyytäneet, sekä valvontaviranomaisille ja asiassa yleistä etua valvoville viranomaisille. Päätöksen antamisesta on lisäksi ilmoitettava niille, jotka ovat tehneet muistutuksen asiassa tai ovat ilmoitusta erikseen pyytäneet sekä niille, joille on 38 §:n 2 momentin mukaan annettu lupahakemuksesta erikseen tieto. Jos muistutuskirjelmässä on useita allekirjoittajia, voidaan päätös toimittaa tai tieto päätöksen antamisesta ilmoittaa vain muistutuksen ensimmäiselle allekirjoittajalle.

Tieto päätöksestä on viipymättä julkaistava toiminnan sijaintikunnassa ja muussa kunnassa, jossa toiminnan vaikutukset saattavat ilmetä. Tieto päätöksestä on lisäksi julkaistava [tietoverkossa lupaviranomaisen tietoverkkosivuilla ainakin yhdessä toiminnan vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä](#), jollei asian merkitys ole vähäinen tai julkaiseminen on muutoin ilmeisen tarpeetonta.

Lupapäätöksen sisältö on julkaistava myös tietoverkon välityksellä.

Kuuluttamisesta ja tiedottamisesta sanomalehdissä ja kuntien ilmoitustauluilla voisi olla perusteltua luopua. Ks. perusteluja laajemmin 6 luvun 4 §:n kohdalla ja myös selvityksen 5.3 luvusta koskien tietoverkon tehokkaampaa hyödyntämistä tiedottamisessa ja kuulemisessa.

Säännöksen uusi 3 momentti perustuisi IE-direktiivin 24(2) artiklaan. Tässä ei lueteltaisi direktiivissä mainittuja päätöksen sisällön osia, jotka on julkaistava Internetissä, koska päätöksen sisällön katsotaan kattavan 1) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta ja myöhemmät ajan tasalle saattamiset, 2) päätöksen perusteena olevat seikat, sekä 3) sovellettaessa 9 luvun 7 §:n mukaista poikkeamista BAT-päätelmien parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvistä päästötasoista säännöksen 3 momentissa tarkoitetut perustelut tälle soveltamiselle.

Sanamuodolla päätöksen sisältö ei viitattaisi itse lupapäätökseen, koska joskus voi olla tarpeen poistaa siitä esimerkiksi henkilötietoja ennen sen julkaisemista tietoverkossa.

4 § (55 §) Luvan voimassaolo ja tarkistaminen

Määräaikainen lupa raukeaa määräajan päättyessä, jollei lupapäätöksessä ole toisin määrätty.

Toistaiseksi voimassa olevassa luvassa tulee määrätä, mihin mennessä hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi on tehtävä ja mitkä selvitykset on tuolloin esitettävä;

jollei tällaista määräystä ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana. Lupamääräyksiä on kuitenkin tarkistettava määräajoin, jos lupa koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin (96/61/EY) mukaan luvanvaraista toimintaa. Tarkistamista koskevaa määräystä tai luvan määräaikaaisuutta harkittaessa on otettava huomioon vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat ja toimenpideohjelmat. Erityisestä syystä myös määräaikaisessa luvassa voidaan määrätä lupamääräyksen tarkistamisesta. Luvan myöntäneen viranomaisen on käsiteltävä asia soveltuvin osin kuten lupahakemus. (30.12.2004/1300)

Luvassa voidaan erityisestä syystä määrätä, että lupaviranomainen voi täsmentää lupamääräystä tai täydentää lupaa 43 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisen selvityksen perusteella:

2 momentin 1 virkkeen muutoksella laajennettaisiin lupamääräysten tarkistaminen kaikkiin lupiin. Tarkistamisen aikaväli tulisi olla tarpeeksi pitkä - joidenkin toimintojen osalta hyvinkin pitkä, esim. yli 10 vuotta. Muutoksen voimaantulosäännöksessä tulisi määrittää aikataulu nyt tarkistamisen piiriin tulevilla luvilla. Tarkistaminen pitäisi voida tehdä riittävän keveässä menettelyssä.

Direktiivilaitosten eli suurten laitosten lupien tarkistamista koskeva säännös (2 momentin toinen virke) siirrettäisiin suuria laitoksia koskevaan 9 luvun 11 §:ään.

Säännöksen 2 momentin mukaisen menettelyn ensisijaisuutta korostettaisiin 6 luvun 15 §:ssä (lupamääräykset selvitysvelvollisuudesta). Nykyinen 3 momentti korvattaisiin 6 luvun 15 §:llä, jossa asiasta säädettäisiin nykyistä täsmällisemmin.

5 § Lupamääräysten tarkistaminen ilmoitusmenettelyssä

Lupamääräykset voidaan tarkistaa ilmoitusmenettelyssä, mikäli toiminta ei ole olennaisesti muuttunut lupapäätöksen antamisen jälkeen eikä harjoitettavan toiminnan ympäristössä ole tapahtunut merkittäviä muutoksia eikä toiminnassa ole ilmennyt toimintahäiriöitä tai -poikkeamia. Lupamääräyksiä ei voida myöskään tarkistaa ilmoitusmenettelyssä, mikäli toimintaan on kohdistunut 18 luvun 17 §:n mukainen valvonta-asian vireillepano. Lisäksi ilmoitusmenettelyä ei voida käyttää lupamääräysten tarkistamiseen, jos kyseinen luvassa poiketaan 9 luvun 7 §:n mukaisesti asetuksella säädetyistä BAT-päätelmissä kuvatuista parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvistä päästötasoista.

Lupaviranomainen tekee ilmoituksen johdosta päätöksen, jossa noudatetaan soveltuvin osin tämän luvun 1 §:ää. Ilmoitusmenettelyssä noudatetaan soveltuvin osin 6 luvun lupamenettelyä ja -harkintaa koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta muistutuksia ja mielipiteen ilmaisemista sekä lupahakemuksen tiedottamista koskevia 6 luvun 3 ja 4 §:iä.

Nykyisin ympäristöluvan tarkistamista koskevat samat menettelysäännökset kuin uuden laitoksen lupamenettelyä tai laitoksen olennaista muutosta koskevaa menettelyä. Tarkistamisessa ei kuitenkaan tarvitse arvioida koko laitoksen yleistä hyväksyttävyyttä, vaan ainoastaan selvittää toiminnan ympäristönsuojelullisen tason ajanmukaisuus, laitteiden toimintakuntoisuus sekä se, että laitos on edellisellä lupajaksolla kyennyt noudattamaan annettuja lupamääräyksiä. Keveämmällä tarkistamisenmenettelyllä voitaisiin vähentää lupaviranomaisen kuormitusta ja toiminnanharjoittajalle aiheutuvia kustannuksia ympäristönsuojelun tasoa heikentämättä. Lupien tarkistaminen ja muuttaminen voisi tapahtua joko lupamenettelyssä tai tiettyjen edellytysten täytyessä ilmoitusmenettelyssä.

Jos ilmoitusmenettelyn käsittelymenettelyt eivät täyty, tehdään tarkistaminen lupamenettelyssä. Viranomainen ei tekisi asiassa menettelyllistä valituskelpoista ratkaisua.

Toiminnanharjoittaja voisi kuitenkin pyytää, että tarkistaminen käsitellään lupamenettelyssä.

IE-direktiivin 24(1) artiklan c) kohdan mukaan yleisöllä, jota asia koskee, tulee olla mahdollisuus osallistua menettelyyn, joka koskee luvan myöntämistä laitokseen, johon ehdotetaan sovellettavan direktiivin 15(4) artiklaa, tai kyseisen luvan ajantasaistamista. IE-direktiivin 15(4) artikla koskee BAT-päätelmien sisältämistä päästötasoista poikkeamista. Jos lupa sisältää poikkeamisen BAT-päätelmien päästötasoista YSL 9 luvun 7 §:n mukaisesti, ei myöskään luvan tarkistaminen ole mahdollista ilmoitusmenettelyllä, koska tällöin asianosaisilla ei olisi mahdollisuutta osallistua. Voi olla, että suurilla laitoksilla lupamääräysten tarkistaminen tulee tapahtumaan muutoin kuin ilmoitusmenettelyllä.

6 § (56 §) Asetuksen noudattaminen

Jos asetuksella annetaan tämän lain tai jätelain nojalla jo myönnetyn luvan määräystä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava.

7 § (57 §) Luvan raukeaminen

Luvan myöntänyt viranomainen voi päättää, että lupa raukeaa, jos

- 1) toiminta on ollut keskeytyneenä yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta tai toiminnanharjoittaja ilmoittaa, ettei toimintaa aloiteta tai toiminta on keskeytetty pysyvästi;
- 2) toimintaa tai sen aloittamisen kannalta olennaisia toimia ei ole aloitettu viiden vuoden kuluessa luvan lainvoimaiseksi tulosta tai lupapäätöksessä määrätyn tätä pidemmän ajan kuluessa; tai
- 3) hakemusta lupamääräysten tarkistamiseksi ei ole tehty 55 §:n 2 momentin mukaisesti.

Asia on käsiteltävä soveltuvin osin kuten lupahakemus. Asian voi panna vireille lupaviranomainen omasta aloitteestaan, valvontaviranomainen, toiminnanharjoittaja, kunta tai haittaa kärsivä.

8 § (58 §) Luvan muuttaminen

Luvan myöntäneen viranomaisen on luvanhaltijan, valvontaviranomaisen, asianomaisen yleistä etua valvovan viranomaisen tai haitankärsijän hakemuksesta muutettava lupaa, jos

- 1) toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta;
- 2) toiminnasta aiheutuu tässä laissa kielletty seuraus;
- 3) parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan vähentää olennaisesti enemmän ilman kohtuuttomia kustannuksia;
- 4) olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet; tai
- 5) **se on tarpeen uusien tai tarkistettujen asetuksella annettujen ympäristönlautu-vaatimusten noudattamiseksi; tai**
- 65) **se on tarpeen Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen täytäntöönpanemiseksi annettujen säädösten noudattamiseksi.**

Kalatalousvelvoitteen tai kalatalousmaksun muuttamisesta on voimassa, mitä vesilain 2 luvun 22 §:n 4 momentissa ja 22 b §:ssä säädetään. Jos kalatalousvelvoitteen tai kalatalousmaksun perusteista on saatu uutta selvitystä 68 §:ssä tarkoitettussa korvausmenettelyssä, aluehallintovirasto voi samalla ottaa viran puolesta velvoitteen tai

maksun muuttamista koskevan asian käsiteltäväkseen sen estämättä, mitä määräysten muuttamisesta ja tarkistamisesta muutoin on voimassa. (22.12.2009/1590)

Asia on käsiteltävä soveltuvien osien kuten lupahakemus.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaa IE-direktiivin 21(5) artiklaa. 5 kohdassa on kyse uusien tai tarkistettujen ympäristölaatuvaatimusten lupaa tiukemmista vaatimuksista (vastaa direktiivin 21(5) artiklan c) kohtaa).

9 § Lupamääräysten vähäinen muuttaminen ilmoitusmenettelyssä

Lupamääräyksiä voidaan muuttaa ilmoitusmenettelyssä, mikäli toiminta ei ole olennaisesti muuttunut lupapäätöksen antamisen jälkeen eikä harjoitettavan toiminnan ympäristössä ole tapahtunut merkittäviä muutoksia eikä toiminnassa ole ilmennyt toimintahäiriöitä tai -poikkeamia. Lupamääräyksiä ei voida myöskään tarkistaa ilmoitusmenettelyssä, mikäli toimintaan on kohdistunut 18 luvun 17 §:n mukainen valvonta-asian vireillepano. Lisäksi ilmoitusmenettelyä ei voida käyttää lupamääräysten tarkistamiseen, jos kyseinen luvassa poiketaan 9 luvun 7 §:n mukaisesti asetuksella säädetyistä BAT-päätelmissä kuvatuista parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvistä päästötasoista.

Lupaviranomainen tekee ilmoituksen johdosta päätöksen, jossa noudatetaan soveltuvien osien tämän luvun 1 §:ää. Ilmoitusmenettelyssä noudatetaan soveltuvien osien 6 luvun lupamenettelyä ja -harkintaa koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta muistutuksia ja mielipiteen ilmaisemista sekä lupahakemuksen tiedottamista koskevia 6 luvun 3 ja 4 §:iä.

Säännöshahmotelma on samantyyppinen edellä tämän luvun 5 §:n lupamääräysten tarkistamista ilmoitusmenettelyssä koskevan säännöshahmotelman kanssa. Tässä säännöshahmotelmassa olisi kyse lupamääräysten vähäisestä muuttamisesta.

IE-direktiivin 24(1) artiklan c-kohdan mukaan yleisöllä, jota asia koskee, tulee olla mahdollisuus osallistua menettelyyn, joka koskee luvan myöntämistä laitokseen, johon ehdotetaan sovellettavan direktiivin 15(4) artiklaa, tai kyseisen luvan ajantasaistamista. IE-direktiivin 15(4) artikla koskee BAT-päätelmien sisältämistä päästötasoista poikkeamista. Jos lupa sisältää poikkeamisen BAT-päätelmien päästötasoista YSL 9 luvun 7 §:n mukaisesti, ei myöskään luvan tarkistaminen ole mahdollista ilmoitusmenettelyllä, koska tällöin asianosaisilla ei olisi mahdollisuutta osallistua.

10 § (59 §) Luvan peruuttaminen

Luvan myöntänyt viranomainen voi valvontaviranomaisen aloitteesta peruuttaa luvan, jos

- 1) hakija on antanut virheellisiä tietoja, jotka ovat olennaisesti vaikuttaneet luvan myöntämisen edellytyksiin;
- 2) lupamääräyksiä on valvontaviranomaisen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta toistuvasti rikottu siten, että toiminnasta aiheutuu ympäristön pilaantumisen vaaraa; tai
- 3) toiminnan jatkamisen edellytyksiä ei saada täytetyksi lupaa muuttamalla 58 §:n mukaisesti.

Asia on käsiteltävä soveltuvien osien kuten lupahakemus.

11 § (90 §) Toiminnan lopettaminen

Luvanvaraisen toiminnan tai 5 luvun 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun toiminnan päätyttyä toimintaa harjoittanut vastaa edelleen lupamääräysten tai valtioneuvoston asetuksen mukaisesti tarvittavista toimita pilaantumisen ehkäisemiseksi, toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta. 9 luvun mukaisen suuren laitoksen toiminnanharjoittajan on lisäksi ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta tuotanto-alue saatettaisiin 9 luvun 13 §:n mukaisesti tyydyttävään tilaan.

Jos toiminnanharjoittajaa ei enää ole tai häntä ei tavoiteta ja lopetetun toiminnan ympäristövaikutusten valvomiseksi on tarpeen tarkkailla ympäristöä, tarkkailusta vastaa toiminta-alueen haltija.

Jos lupa ei sisällä riittäviä määräyksiä toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimita, lupaviranomaisen on annettava tätä tarkoittavat määräykset. Asia on käsiteltävä soveltuvin osin kuten lupahakemus. Tarkkailua koskevat määräykset annetaan noudattaen soveltuvin osin, mitä tämän luvun 21 ja 22 §:ssä sekä 9 luvun 9 ja 10 §:ssä säädetään.

Ennen kuin ympäristönsuojelun tietojärjestelmään 8 luvun 6 §:n 1 momentin nojalla rekisteröity toiminta päättyy, kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on toimitettava suunnitelma toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimita.

Säännös siirrettäisiin tähän nykyisestä 13 luvusta, 90 §:n kohdalta (toiminnan lopettamisen jälkeiset velvollisuudet) lupapäätöksen voimassaoloa koskevien muiden säännösten yhteyteen. 1 momentin toinen virke olisi uusi ja perustuisi IE-direktiivin 11(1)artiklan h)-kohtaan. Uusi virke viittaisi 9 luvun 13 §:n säännöksiin toiminnan lopettamisesta ja perustilaselvityksestä.

Lupamääräyksiä annettaessa olisi otettava huomioon direktiivi 2000/60/EY yhteisön vesipolitiikan puitteista, direktiivin 2004/35/EY ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta, direktiivi 2006/118/EY pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta sekä maaperän suojelua koskevan asian kannalta merkityksellisen unionin oikeus. Em direktiivi viittaukset, jotka on mainittu IE-direktiivin 22(1) artiklassa, jätettäisiin säännöstekstistä pois, koska ne otetaan huomioon lupaharkinnassa muutoin ja niiden merkitys toiminnan lopettamiseen on toissijainen ja tulevat mahdollisesti huomioiduksi muuta kautta, jos siihen on syytä.

8 luku Ilmoitukset ja toiminnan rekisteröinti (menettely ja harkinta)

1 § (60 §) Melua ja tärinää aiheuttava tilapäinen toiminta

Toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Jos hanke toteutetaan usean kunnan alueella, ilmoitus tehdään sille elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jonka toimialueella melu tai tärinä pääasiallisesti ilmenee. (22.12.2009/1590)

Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 19 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole.

Ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta.

2 § (61 §) Koeluonteinen toiminta

Edellä 30 §:n 2 momentissa tarkoitettua koeluonteisesta toiminnasta on tehtävä kirjallinen ilmoitus toimivaltaiselle ympäristölupaviranomaiselle viimeistään 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista.

3 § (62 §) (21.4.2005/252) Poikkeukselliset tilanteet

Jos onnettomuudesta, tuotantohäiriöstä, rakennelman tai laitteen purkamisesta tai muusta niihin rinnastettavasta syystä aiheutuu päästöjä tai syntyy jätettä siten, että siitä voi aiheutua välitöntä ja ilmeistä ympäristön pilaantumisen vaaraa tai jätteen määrän tai ominaisuuksien vuoksi erityisiä toimia jätehuollossa, on toiminnasta vastaavan tai jätteen haltijan ilmoitettava tapahtuneesta viipymättä valvontaviranomaiselle.

Jos muusta kuin 1 momentissa tarkoitettua, toiminnasta riippumattomasta ja ennalta arvaamattomasta syystä aiheutuu odottamaton tilanne, jonka vuoksi lupamääräystä ei voida tilapäisesti noudattaa, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa valvontaviranomainen voi määräämillään ehdoilla hyväksyä välttämättömän lyhytaikaisen poikkeamisen tähän lakiin tai jätelakiin perustuvasta velvollisuudesta. Poikkeamisesta ei saa aiheutua terveyshaittaa tai merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Päätöksen poikkeamisesta tekee elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jos toiminnan lupasian käsittely kuuluu aluehallintoviraston toimivaltaan. Valvontaviranomaisen tulee poikkeamisen jälkeen tarvittaessa saattaa asia vireille lupaviranomaisessa siten kuin 58 §:ssä säädetään lupamääräyksen muuttamisesta. (22.12.2009/1590)

Uusi 3 momentti siirrettäisiin tähän nykyisen 64 §:n 3 momentista. 3 momentin soveltamisen laajuus ja sisältö pitäisi harkita 1 ja 2 momentin perusteella.

4 § (63 §) (21.4.2005/252) Kuuleminen

Edellä 60 ja 61 §:n mukaisen ilmoituksen vireilläolosta on ilmoitettava ja asianosaisia on kuultava siten kuin hallintolaissa säädetään, jos ilmoitettu toiminta saattaa olennaisesti vaikuttaa yleisiin tai yksityisiin etuihin. Edellä 62 §:ssä tarkoitettujen ilmoituksen vireilläolosta on ilmoitettava ja asianosaisia kuultava vastaavasti, jos siihen on erityistä syytä.

5 § (64 §) (21.4.2005/252) Ilmoituksen käsittely

Viranomaisen tarkastaa ilmoituksen ja tekee ilmoituksen johdosta päätöksen.

Viranomaisen on 60–62 §:ssä tarkoitettujen ilmoituksen johdosta annettava päätös, jossa päätöksessä voidaan antaa tarpeellisia määräyksiä toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä, toiminnan tarkkailusta ja tiedottamisesta asukkaille sekä toiminnan järjestämiseen liittyvien jätelain mukaisten velvollisuuksien täyttämistä. Viranomaisen voi kieltää tai keskeyttää muun kuin luvan nojalla harjoitetun toiminnan, jos yleiselle tai yksityiselle edulle aiheutuvia huomattavia haittoja ei voida määräyksillä riittävästi vähentää. Päätös annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. (9.4.2010/253)

Määräykset voidaan antaa tai toiminta kieltää, vaikka ilmoitusvelvollisuus olisi lyöty laimin.

Edellä 62 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa valvontaviranomainen voi määräämillään ehdoilla hyväksyä välttämättömän lyhytaikaisen poikkeamisen tähän lakiin tai jätelakiin perustuvasta velvollisuudesta. Poikkeamisesta ei saa aiheutua terveyshaittaa tai merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Päätöksen poikkeamisesta tekee elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jos toiminnan lupa-asian käsittely kuuluu aluehallintoviraston toimivaltaan. Valvontaviranomaisen tulee poikkeamisen jälkeen tarvittaessa saattaa asia vireille lupaviranomaisessa siten kuin 58 §:ssä säädetään lupamääräyksen muuttamisesta. (22.12.2009/1590)

Ilmoituksen johdosta annettavassa päätöksessä on annettava tarpeelliset määräykset kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmasta ja sen noudattamisesta. (23.5.2008/346)

Nykyinen 3 momentti siirrettäisiin 62 §:n 3 momentiksi.

~~64 a § (22.12.2009/1590) Poikkeukselliset tilanteet eräissä polttolaitoksissa~~

Säännös siirrettäisiin suuria polttolaitoksia koskevaan 10 luvun 4 §:ksi.

6 § (65 §) (9.4.2010/253) Toiminnan rekisteröinti

~~Edellä 30 §:n 1 momentissa tarkoitetusta toiminnasta, johon ei 30 §:n 4 momentin nojalla tarvita ympäristölupaa, on tehtävä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle 27 §:n mukaiseen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään rekisteröintiä varten. Ilmoitus on tehtävä viimeistään 90 päivää ennen toiminnan aloittamista.~~

~~Muusta kuin 1 momentissa tarkoitetusta toiminnasta, johon ei tarvitse hakea ympäristölupaa, on ilmoitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle hyvissä ajoin ennen toiminnan aloittamista 27 §:n mukaiseen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään rekisteröintiä varten, jos:~~

- ~~1) toiminta on 30 a §:n 2 momentissa tarkoitettua;~~
- ~~2) toiminnassa käytetään valtioneuvoston asetuksessa säädettyä haitallista ainetta;~~
- ~~3) toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa ja toiminnan päästöjen ehkäisemisen vähimmäistasosta tai muusta ympäristönsuojeluvaatimusten vähimmäistasosta on säädetty valtioneuvoston asetuksella.~~

~~Rekisteröinti-ilmoituksessa on oltava rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot toiminnanharjoittajasta, toiminnasta ja sen sijainnista sekä vaikutuksista. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ilmoituksen sisällöstä. Viranomainen ilmoittaa toiminnan rekisteröinnistä ilmoituksen tekijälle.~~

~~Satamasta on ilmoitettava ympäristönsuojelun tietojärjestelmään siten kuin siitä säädetään merenkulun ympäristönsuojelulaissa (1672/2009). Ilmoituksen tulee sisältää jätehuoltosuunnitelma, jota on noudatettava sen jälkeen, kun satama on rekisteröity ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Rekisteröinnistä ja ilmoitetusta jätehuoltosuunnitelmasta on lähetettävä tieto kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.~~

~~Rekisteröidyn toiminnan on täytettävä valtioneuvoston asetuksessa säädetty tai 26 §:n mukaisessa suunnitelmassa asetetut vaatimukset. Toiminnasta on annettava valvontaviranomaiselle seuranta varten tarpeelliset tiedot. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä toiminnan seurannasta.~~

~~Jos ympäristölupa raukeaa 30 §:n 2 momentin tai 30 a §:n 3 momentin nojalla, viranomainen rekisteröi toiminnan 27 §:n mukaiseen tietojärjestelmään ja ilmoittaa siitä toiminnanharjoittajalle.~~

Säännöksestä siirrettäisiin rekisteröintivelvollisuutta koskevaan uuden 5 luvun säännökseen rekisteröitävät toiminnat. Säännöksen mukaista menettelyä voisi kuvata tarkemminkin. Viittaussäännökset olisi korjattava.

III ERÄITÄ TOIMINTOJA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET

9 luku – Suuria laitoksia (IED laitoksia) koskevat erityiset säännökset

1 § Suuria laitoksia koskevat erityisvaatimukset

Suurissa laitoksissa on sen lisäksi, mitä edellä 6 luvussa on säädetty lupaharkinnasta ja 7 luvussa lupapäätöksestä, noudatettava tämän luvun säännöksiä.

Suurella laitoksella tarkoitetaan laitosta, jossa harjoitetaan teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/75/EU) liitteen I mukaan luvanvaraista toimintaa sekä mitä tahansa siihen suoraan liittyvää samassa paikassa tapahtuvaa toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa edellä mainittuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen.

IE-direktiivi uudistaisi parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamista sitomalla sen BAT-vertailuasiakirjoista erotettaviin BAT-päätelmiin ja niihin liittyviin päästötasoihin. Koska BAT-vertailuasiakirjoja (BREF-dokumentteja) ei laadita kuin direktiivilaitoksille (suuret laitokset), olisi kansallisiin toimintoihin ja suuriin laitoksiin sovellettava osittain eri säännöksiä. Tämä erottelu on hahmoteltu tehtäväksi säätämällä suuria laitoksia koskien oma lukunsa, jota sovellettaisiin ympäristöluvan lupaharkintaa koskevan 6 luvun ja lupapäätöstä koskevan 7 luvun rinnalla.

Suuren laitoksen määritelmällä viitataan IE-direktiivin liitteeseen 1, jossa on direktiivin 2 luvun soveltamisalaan kuuluvien laitosten lista. Suuren laitoksen määritelmän avulla viittaaminen direktiivissä tarkoitettuihin toimintoihin olisi ”kevyempää” kuin viittaamalla suoraan IE-direktiivin liitteeseen 1.

2 § Suuriin laitoksiin liittyvät BAT-määritelmät ja asetuksenantovaltuus

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *BAT-vertailuasiakirjalla* teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/75/EU) 13 artiklan mukaisesti järjestetyn tietojenvaihdon perusteella tietyistä toiminnoista laadittua asiakirjaa, jossa kuvataan erityisesti sovelletut tekniikat, tämänhetkiset päästöt ja kulutustasot, parhaan käyttökelpoisen tekniikan ja parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevien päätelmien määrittelemisessä huomioon otettavat tekniikat sekä uudet tekniikat.
- 2) *BAT-päätelmillä* asiakirjaa, joka sisältää parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan ne osat, joissa esitetään päätelmät parhaista käyttökelpoisista tekniikoista, niiden kuvaus, tiedot niiden sovellettavuuden arvioimiseksi, parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot, siihen liittyvä tarkkailu ja kulutustasot ja tarvittaessa asiaankuuluvat laitoksen kunnostustoimet.
- 3) *Parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvillä päästötasoilla* tarkoitetaan normaali- en toimintaedellytysten vallitessa saavutettua päästötasojen vaihteluväliä käytettäessä parasta käyttökelpoista tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää, sellaisena kuin se on kuvattu BAT-päätelmissä, ilmaistuna tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/75/EU) nojalla annetuista BAT-päätelmistä. Asetuksessa on säädettävä, milloin se tulee voimaan eri toimintojen

osalta ja mihin mennessä BAT-päätelmien muutoksista johtuvat lupien tarkistamiset on suoritettava.

1 momentissa säädettäisiin suuria laitoksia koskevan luvun tärkeistä määritelmistä: BAT-vertailuasiakirjan määritelmä perustuu IE-direktiivin 3 artiklan 10-kohtaan. BAT-päätelmien määritelmä perustuu IE-direktiivin 3 artiklan 11-kohtaan. Parhaaseen käytökelpoiseen tekniikkaan liittyvien päästötasojen määritelmä perustuu IE-direktiivin 3 artiklan 12-kohtaan. BREF-dokumenttien ja BAT-päätelmien laatimisesta on säädetty IE-direktiivin 13 artiklassa.

IE-direktiivin hyväksytyn kompromissimuotoilun 13(5) artiklan ja 75(2) artiklan mukaan BAT-päätelmistä hyväksytään päätökset komiteamenettelyä noudattaen, soveltaen neuvoston päätöstä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 1999/468/EY. On mahdollista, että muodollisesti hyväksytyssä IE-direktiivissä kysymys ratkaistaisiin Lissabonin sopimuksen johdosta toisinkin. BAT-päätelmien kansallinen voimaansaattaminen riippuu pitkälti siitä muodosta, jonka komissio valitsee päätelmien hyväksymistä koskevalla päätöksellä.

Tässä raportissa on päädytty hahmottelemaan BAT-päätelmiin viittaaminen siten, että jokaisesta BAT-päätelmästä annettaisiin vastaava valioneuvoston asetus. BAT-päätelmiä koskevasta asetuksenantovaltuudesta säädettäisiin 2 momentissa. Kun BAT-päätelmää koskeva päätös on tehty ja julkaistu, valmisteltaisiin sitä koskeva valtioneuvoston asetus tai sitä koskevan asetuksen muuttaminen, jolla BAT-päätelmät saatettaisiin kansalliselle tasolle. Jos asetus ei olisi sisällöllisesti laveampi kuin komission tekemä päätös BAT-päätelmästä, voisi kansallinen säädös olla vaihtoehtoisesti ympäristöministeriön asetus.

IE-direktiivin 21(3) artiklassa lupamääräysten tarkistaminen on liitetty BAT-päätelmiin: soveltamisalaan kuuluvaa laitosta koskevat lupamääräykset on tarkistettava neljän vuoden kuluessa laitoksen pääasiallista toimintaa koskevan BAT-päätelmän päättämisestä (IE-direktiivin 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti). BAT-päätelmää koskevassa asetuksessa tulisi ilmoittaa ajankohta, jonka kuluessa asianomaisten laitosten lupamääräykset olisi tarkistettava. Tästä säädettäisiin tarkemmin alempana tämän luvun 11 §:n kohdalla suurten laitosten ympäristölupien tarkistamisen yhteydessä.

3 § Suurten laitosten lupamääräykset

Lupamääräyksiä 7 luvun ja tämän luvun mukaisesti asetettaessa otetaan lähtökohdaksi BAT-päätelmiä koskevat valtioneuvoston asetukset. Lupaviranomainen voi asettaa myös tiukempia lupamääräyksiä kuin BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytökelpoista tekniikkaa käyttämällä voidaan saavuttaa, erityisesti ympäristölaatuvaatimusten niin edellyttäessä.

Ennen BAT-päätelmää koskevan valtioneuvoston asetuksen säätämistä käytetään lupamääräysten asettamisessa lähtökohtana BAT-vertailuasiakirjoissa olevia parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia päätelmiä lukuun ottamatta tämän luvun 6 §:ää koskien suurten laitosten päästöjen raja-arvoja sekä 7 §:ää koskien poikkeamista BAT-päätelmien päästötasoista.

Säännöshahmotelma vastaa IE-direktiivin 14 artiklan kohtia 3 ja 4. BAT-päätelmät olisi otettava lähtökohdaksi suurten laitosten lupamääräyksiä asetettaessa. Olisi mahdollista asettaa myös tiukempia lupamääräyksiä kuin ne, jotka voidaan saavuttaa BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytökelpoista tekniikkaa käyttämällä. Viittaus ympäristölaatuvaatimuksiin liittyy IE-direktiivin 18 artiklaan, jonka mukaan jonkin ympäristölaatunormin edellyttäessä ankarampia ehtoja kuin mitä parhaan käyttökelpoisen tekniikan avulla voidaan saavuttaa, lupaan on sisällytettävä lisäehtoja.

IE-direktiivin 13(7) artiklan mukaan ennen BAT-päätelmää koskevan päätöksen tekemistä 13(5) artiklan mukaisesti käytetään BAT-päätelminä komission ennen 83 artiklassa tarkoitettua päivämäärää hyväksymissä BAT-vertailuasiakirjoissa olevia parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia päätelmiä sovellettaessa tätä lukua sen 15 artiklan 3 ja 4 kohtaa lukuun ottamatta. 83 artikla koskee direktiivin voimaantuloa: Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. 15 artiklan 3 ja 4 kohdat koskevat päästöraja-arvojen asettamista BAT-päätelmien mukaisina ja poikkeamista päästöraja-arvojen asettamisesta BAT-päätelmien mukaisesti.

Ennen BAT-päätelmistä päättämistä käytetään BAT-vertailuasiakirjoja lähtökohtana lupamääräyksiä asetettaessa, mikä vastaa nykyistä käytäntöä. Koska IE-direktiivin myötä tehtäneen YSL:iin muutoksia, jotka muuttavat tätä nykyistä käytäntöä, olisi siirtymäaika koskien tehtävä säännöksiä joko siirtymäsäännöksiin tai vaihtoehtoisesti säätää siitä poikkeussäännöksenä varsin pitkää ylimenokautta koskien.

4 § Lupamääräykset, kun tekniikkaa ei kuvata BAT-päätelmissä

Käytettäessä sellaista parasta käyttökelpoista tekniikkaa, jota ei ole kuvattu asianomaisissa BAT-päätelmissä annetussa valtioneuvoston asetuksessa, lupaviranomainen varmistaa lupamääräyksiä annettaessa, että:

- 1) lupahakemuksessa esitetyssä ja lupapäätöksessä hyväksytyssä tekniikassa on otettu erityisesti huomioon 6 luvun 16 §:ssä luetellut parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnin perusteet; ja
- 2) noudatetaan päästöraja-arvoista säädettyjä edellytyksiä.

Jos asianomainen BAT-päätelmistä annettu valtioneuvoston asetus ei sisällä parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja, on lupamääräykset annettava varmistuen ympäristönsuojelun taso, joka vastaa BAT-päätelmistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa kuvattua parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Säännöshahmotelma vastaa IE-direktiivin 14 artiklan 5 kohtaa. Jos laitoksen toimintaa koskevissa BAT-päätelmissä ei olisi kuvattu tekniikkaa, jota laitoksessa käytetään, olisi lupamääräyksiä asetettaessa otettava huomioon 6 luvun 16 §:ssä (nykyinen YSA 37 §) luetellut parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnin perusteet - luvanhakija esittäisi parhaan käyttökelpoisen tekniikan lupahakemuksessa ja lupaviranomainen hyväksyisi sen lupapäätöksessä. Lisäksi lupamääräyksiä asetettaessa olisi noudatettava päästöraja-arvoista säädettyjä edellytyksiä. Jos BAT-päätelmät eivät sisältäisi päästötasoja, joihin tapauskohtaisesti asetettavia päästöjen raja-arvoja voitaisiin verrata, olisi lupamääräysten asettamisessa varmistettava, että saavutetaan sama ympäristönsuojelun taso kuin BAT-päätelmissä kuvattua parasta käyttökelpoista tekniikkaa käyttämällä saavutettaisiin.

5 § Lupamääräykset, kun toimintaa tai tuotantomenetelmää ei esitetä BAT-päätelmissä

Jos laitoksessa suoritettua toimintaa tai tuotantomenetelmää ei ole lainkaan esitetty BAT-päätelmissä, tai jos näissä päätelmissä ei esitellä toiminnan tai menetelmän kaikkia mahdollisia ympäristövaikutuksia, lupamääräykset on annettava kyseessä olevia toimintoja tai menetelmiä varten määriteltävän parhaan käyttökelpoisen tekniikan perusteella, jonka luvanhakija esittää lupahakemuksessa ja lupaviranomainen hyväksyy lupapäätöksessä. Erityisesti on otettava huomioon 6 luvun 16 §:ssä lueteltuihin parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnin perusteisiin. Lupaviranomaisen on kuultava toiminnanharjoittajaa ennen lupamääräysten antamista.

Säännöshahmotelma vastaa IE-direktiivin 14 artiklan 6 kohtaa. Jos asiaankuuluvat BAT-päätelmät eivät koskisi laitoksen toimintaa tai laitoksessa käytettyä tuotantomenetelmää, olisi lupamääräyksiä annettaessa määritettävä paras käyttökelpoinen tekniikka - luvanhakija esittäisi parhaan käyttökelpoisen tekniikan lupahakemuksessa ja lupaviranomainen hyväksyisi sen lupapäätöksessä. Paras käyttökelpoinen tekniikka olisi määritettävä erityisesti 6 luvun 16 §:n parhaan käyttökelpoisen tekniikan arviointikriteerejä hyväksi käyttäen. Tätä säännöstä sovellettaessa olisi lupaviranomaisen kuultava toiminnanharjoittajaa ennen lupamääräysten antamista.

6 § Suurten laitosten päästöjen raja-arvot

Sen lisäksi, mitä lupamääräyksistä pilaantumisen ehkäisemiseksi säädetään 6 luvun 14 §:ssä, on suuria laitoksia koskevissa lupamääräyksissä asetettava päästöjen raja-arvot. Raja-arvoilla varmistetaan, etteivät päästöt normaalien toimintaedellytysten vallitessa ylitä niitä parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja, jotka sisältyvät valtioneuvoston asetuksella säädettyihin BAT-päätelmiin. Tämä voidaan tehdä joko 2 tai 3 momenttia soveltamalla.

Lupamääräyksissä asetetaan päästöjen raja-arvot, jotka eivät ylitä parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja. Päästöjen raja-arvojen asettamisessa käytetään samaa tai lyhyempää ajanjaksoa ja samoja vertailuolosuhteita kuin parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvissä päästötasoissa.

Lupamääräyksissä asetetaan muut kuin 2 momentissa tarkoitetut päästöjen raja-arvot sovellettavien arvojen, ajanjaksojen ja viiteolosuhteiden osalta. Päästöjen raja-arvot on silloin asetettava niin, että päästöjen tarkkailun tulokset ovat saatavilla samalta ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot.

Lupamääräyksiin on varmistettava 3 momenttia sovellettaessa, että toiminnanharjoittaja toimittaa valvontaviranomaiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa yhteenvedon kyseisistä päästöjen tarkkailun tuloksista, joita voidaan verrata parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviin päästötasoihin. Valvontaviranomaisen on arvioitava vähintään kerran vuodessa päästöjen tarkkailun tuloksia sen varmistamiseksi, etteivät päästöt normaalien toimintaedellytysten vallitessa ole ylittäneet parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 15(3) artiklaan. Lupamääräyksissä olisi asetettava päästöraja-arvot. Raja-arvoilla varmistettaisiin, ettei BAT-päätelmien mukaisia parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja ylitettäisi. Tämä voitaisiin tehdä vaihtoehtoisilla tavoilla. Tässä olisi otettava huomioon, että parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot ilmaistaan päästötasojen vaihteluvälinä.

2 momentin vaihtoehdon mukaan päästöraja-arvot asetettaisiin BAT-päätelmien päästötasojen rajoissa. Tällöin raja-arvot olisi asetettava samalle tai lyhyemmälle ajanjaksolle ja samoihin vertailuolosuhteisiin kuin BAT-päätelmien päästötasot.

Toinen vaihtoehto olisi 3 momentin mukainen raja-arvojen asettaminen muutoin kuin 2 momentissa esitetyllä tavalla sovellettavien arvojen, ajanjaksojen tai viiteolosuhteiden osalta. Tällöin kuitenkin päästöjen tarkkailun tulosten olisi oltava saatavilla samalta ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisena kuin BAT-päätelmien parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot. Tämä päästöjen tarkkailua koskeva vaatimus perustuu IE-direktiivin 14(1) artiklan c-alakohdan ii)-alakohtaan.

4 momentin mukaan 3 momentin soveltamisen tapauksissa olisi toiminnanharjoittajan toimitettava viranomaiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa yhteenvedo päästöjen tarkkailun tuloksista, jotta niitä voitaisiin verrata BAT-päätelmien päästötasoihin. Tämä vaatimus perustuu IE-direktiivin 14(1) artiklan d-alakohdan ii)-alakohtaan.

Vähintään kerran vuodessa valvontaviranomaisen olisi arvioitava tarkkailun tuloksia ja näin huomattava, ovatko päästöt normaalien toimintaedellytysten vallitessa ylittäneet BAT-päätelmien parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot. Tämä vaatimus perustuu IE-direktiivin 15(3) artiklan 2 alakohtaan. Valvontaviranomaisen velvollisuudesta olisi mahdollista säätää toisaallakin.

7 § Poikkeaminen BAT-päätelmien päästötasoista

Lupaviranomainen voi erityistapauksissa lupapäätöksessä asettaa tämän luvun 6 §:stä poiketen lievempiä päästöjen raja-arvoja. Poikkeaminen on mahdollista vain, jos arvioidaan, että asetuksella säädetyissä BAT-päätelmissä kuvattujen parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvien päästötasojen noudattaminen johtaisi suhteetoman korkeisiin kustannuksiin verrattuna saavutettaviin ympäristöhyötyihin joko:

- 1) kyseessä olevan laitoksen maantieteellisen sijainnin tai paikallisten ympäristöolojen vuoksi; tai
- 2) kyseessä olevan laitoksen teknisten ominaisuuksien vuoksi.

Poikkeaminen 1 momentin nojalla ei saa kuitenkaan aiheuttaa merkittävää pilaantumista eikä vaarantaa ympäristönsuojelun korkean tason saavuttamista kokonaisuudessaan. 1 momenttia soveltamalla asetetut päästöjen raja-arvot eivät myöskään saa ylittää teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/75/EU) liitteissä vahvistettuja raja-arvoja.

Ympäristölupapäätöksessä on perusteltava poikkeaminen sekä esitettävä tehdyn arvioinnin tulos ja perustelut lupamääräyksille.

Lupaviranomaisen on arvioitava uudelleen poikkeamisen perusteet lupamääräysten tarkistamisen yhteydessä.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 15(4) artiklaan. Tässä säädettäisiin edellisestä 6 §:stä (Suurten laitosten päästöjen raja-arvot) poikkeamisen edellytyksistä. Poikkeaminen olisi mahdollista ensinnäkin arvioitaessa, että BAT-päätelmien päästötasojen noudattaminen johtaisi suhteettoman korkeisiin kustannuksiin verrattuna saavutettaviin ympäristöhyötyihin. Toiseksi tämä kustannus-hyöty-arvioinnin kohtuuttomuuden tulisi perustua joko 1) laitoksen maantieteelliseen sijaintiin tai paikallisiin ympäristöoloihin taikka 2) laitoksen teknisiin ominaisuuksiin. Poikkeamista rajoitettaisiin vielä sillä, ettei se kuitenkaan saisi aiheuttaa merkittävää pilaantumista eikä vaarantaa ympäristönsuojelun korkean tason saavuttamista kokonaisuudessaan. Lisäksi poikkeamiselle olisi ehdoton yläraja: päästöraja-arvot eivät saa ylittää IE-direktiivin liitteissä vahvistettuja raja-arvoja. IE-direktiivin liitteissä on asetettu raja-arvoja LCP-laitoksille, jätteenpolttolaitoksille ja jätettä käyttäville rinnakkaispolttolaitoksille sekä VOC-laitoksille. IE-direktiivin johdanto-osan 30 perustelukappaleen mukaan komission olisi tarkasteltava uudelleen tarvetta vahvistaa unionin laajuiset päästöjen raja-arvot.

Ympäristölupapäätöksessä olisi perusteltava poikkeaminen ja esitettävä tehdyn arvioinnin tulos sekä asetettujen edellytysten perustelut. Poikkeamisen perusteet olisi arvioitava uudelleen aina lupamääräysten tarkistamisen yhteydessä.

IE-direktiivin 15(4) artiklan 5 alakohdan mukaan komissio voisi tarvittaessa arvioida ja selkeyttää edelleen ohjeiden avulla perusteita, jotka olisi otettava huomioon tämän kohdan soveltamiseksi.

8 § Tilapäinen poikkeaminen

Lupaviranomainen voi myöntää suuria laitoksia koskien uusien tekniikoiden testausta ja käyttöä varten tilapäisen poikkeuksen 6 luvun 15 §:n 4 momentin ja tämän luvun 6 §:n vaatimusten sekä mukaisista ennaltaehkäisy- ja haittojen minimoinnin periaatteen sekä parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen soveltamisesta.

Poikkeus voidaan myöntää enintään yhdeksän kuukauden ajaksi sekä edellyttään, että kyseisen ajanjakson kuluttua tekniikan käyttö joko lopetetaan tai toiminnosta aiheutuvat päästöt saavuttavat vähintään parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 15(5) artiklaan. 6 luvun 15 §:llä viitataan siihen, että päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan (nykyinen 43.3 §:n toinen virke). Menettelynä tilapäisessä poikkeamassa voisi olla myös ilmoitusmenettely.

9 § Tarkkailua koskevat lupamääräykset

Suurten laitosten osalta tarkkailua koskien 6 luvun 21 §:n 1 momentin mukaisten määräysten on lähtökohtaisesti perustuttava valtioneuvoston asetuksella annetuissa BAT-päätelmissä kuvattuihin tarkkailua koskeviin päätelmiin.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 16(1) artiklaan. Tarkkailua koskevilla 6 luvun 21 §:n 1 momentin (nykyinen 46.1 §) mukaisilla vaatimuksilla viitattaisiin erityisesti mittausten menetelmiin, mittausten tiheyteen ja niiden arviointimenettelyyn. Näiden tulisi lähtökohtaisesti perustua BAT-päätelmiin.

10 § Maaperän ja pohjaveden suojelua ja tarkkailua koskevat lupamääräykset

Luvassa on oltava asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua koskevat lupamääräykset.

Tarpeen mukaan on luvassa oltava maaperään ja pohjaveteen joutuvien päästöjen ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden säännöllistä ylläpitoa ja valvontaa koskevat määräykset. Lisäksi tarpeen vaatiessa on luvassa oltava määräykset koskien sellaisten merkityksellisten vaarallisten aineiden määrääjain tehtävää maaperän ja pohjaveden tarkkailua, joita on todennäköisesti laitoksen alueella. Lupamääräysten asettamisessa on otettava huomioon maaperän ja pohjaveden pilaantumismahdollisuus laitoksen alueella.

Määräaikaisen tarkkailun 2 momentin mukainen aikaväli on määriteltävä kunkin yksittäisen laitoksen osalta luvassa tai yleisesti sitovissa ympäristönsuojeluvaatimuksissa. Määräaikainen tarkkailu on tehtävä vähintään kerran viidessä vuodessa pohjaveden osalta ja kerran 10 vuodessa maaperän osalta, jollei tällainen tarkkailu perustu pilaantumisvaaran järjestelmälliseen arviointiin.

Säännöshahmotelman 1 momentti perustuu IE-direktiivin 14(1) artiklan b-kohtaan. Sen lisäksi, että YSL:n 7 ja 8 §:issä on maaperän ja pohjaveden pilaamiskiellot, voi olla tarpeen asettaa luvassa maaperän ja pohjaveden suojelua koskevia lupamääräyksiä. Säännös olisi sinänsä informatiivinen.

2 momentin mukaan maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi suoritettavien toimenpiteiden säännöllistä ylläpitoa ja valvontaa koskevat määräykset tulisi tarvittaessa asettaa luvassa. Lisäksi määräykset olisi asetettava merkityksellisten vaarallisten aineiden määrääjain tehtävästä maaperän ja pohjaveden tarkkailusta, jos näitä olisi todennäköisesti laitoksen alueella ja tarkkailu olisi tarpeenmukaista. Määräyksiä asetettaessa olisi otettava huomioon maaperän ja pohjaveden pilaantumisen mahdollisuus laitoksen alueella. Säännöshahmotelma (2 momentti) perustuu IE-direktiivin 14(1) artiklan e-kohtaan. Merkityksellisillä vaarallisilla aineilla viitataan tässä vaarallisiin

aineisiin, joita on merkittävä määrä ja/tai jotka ovat sellaisessa olomuodossa, että niillä on merkitystä ympäristönsuojelun kannalta.

Aikaväli 2 momentin mukaiselle määräaikaiselle tarkkailulle määritettäisiin ympäristöluvassa tai yleisesti sitovissa ympäristönsuojeluvuatuimuksissa. Määräaikainen tarkkailu voisi perustua pilaantumisriskin järjestelmälliseen arviointiin. Jollei tällaista olisi tehty, määräaikainen tarkkailu olisi tehtävä vähintään kerran viidessä vuodessa pohjaveden osalta tai kerran 10 vuodessa maaperän osalta. Säännöshahmotelma (3 momentti) perustuu IE-direktiivin 16 artiklan 2 kohtaan.

Tämän säännöshahmotelman sovellettavuuden laajentaminen myös muihin toimintoihin, kuin suuriin laitoksiin, voisi olla tarpeellista. Koska määräaikainen tarkkailu perustuu ympäristöriskeen järjestelmälliseen arviointiin, voitaisiin pienen tai olemattoman riskin tilanteissa todeta ympäristöluvassa, ettei määräaikainen tarkkailu ole tarpeen.

11 § Suurten laitosten ympäristölupien tarkistaminen

Suuria laitoksia koskevia lupamääräyksiä on tarkistettava määräajoin.

Lupaviranomaisen on varmistettava, että uuden BAT-päätelmää koskevan asetuksen säätämisen jälkeen ja asetuksessa säädettyyn määräaikaan mennessä:

- 1) kaikki laitosta, jonka pääasiallista toimintaa kyseinen BAT-päätelmä koskee, koskevat lupamääräykset tarkistetaan ja tarvittaessa muutetaan tämän lain ja sen nojalla annettujen asetusten mukaisesti, erityisesti tämän luvun 6 §:n ja 7 §:n noudattamisen varmistamiseksi;
- 2) kyseinen laitos on tarkistettujen lupamääräysten mukainen.

Tarkistamisessa on otettava huomioon kaikki uudet tai ajan tasalle saatetut BAT-päätelmiä koskevat asetukset, joita sovelletaan laitokseen ja jotka on hyväksytty sen jälkeen, kun lupa myönnettiin tai sitä viimeksi tarkistettiin.

BAT-päätelmiä koskevissa asetuksissa säädetään määräaika, mihin mennessä lupaviranomaisten on tarkistettava luvat.

Jos laitosta ei koske mikään BAT-päätelmistä annettu asetus, lupamääräykset tarkistetaan ja tarvittaessa muutettava, jos parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehitys mahdollistaa merkittävät päästövähennykset.

1 momentin mukainen säännös siirrettäisiin tähän nykyisestä 55.2 §:n toisesta virkkeestä, joka nykyisessä muodossaan koskee direktiivilaitoksia.

Uutena tässä säännöshahmotelmassa olisi lupien tarkastamisen kytkeminen laitoksen pääasialliseen toimintaan liittyvän BAT-päätelmän laatimiseen tai uusimiseen (2 momentti). Tällaisessa tilanteessa kaikki laitosta koskevat lupamääräykset tarkistettaisiin ja tarvittaessa muutettaisiin. Erityisesti olisi kiinnitettävä huomiota päästöjen raja-arvojen määrittämiseen tämän luvun 6 §:n mukaisesti ja BAT-päätelmien sisältämistä päästötasoista poikkeamiseen tämän luvun 7 §:n mukaisesti. Määräaikaan mennessä tulisi myös laitoksen toiminnan olla mahdollisten uusien, BAT-päätelmien pohjalta tehtyjen lupamääräysten mukaista.

3 momentin mukaan tarkistamisessa olisi otettava huomioon kaikki uudet ja ajan tasalle saatetut BAT-päätelmistä annetut asetukset, joita laitokseen sovellettaisiin. BAT-päätelmistä annettavissa asetuksissa säädettäisiin, mihin mennessä luvat olisi oltava tarkistettuna: neljän vuoden kuluessa siitä, kun BAT-päätelmää koskeva päätös on tehty unionitasolla (IE-direktiivin 21(3) artikla).

Toiminnanharjoittajapuolelta on huomautettu tähän liittyvän mahdollisesti epäjatkuvuuskohtia; jos luvan tarkistamista haetaan vasta neljän vuoden kuluttua BAT-päätelmistä tehdystä päätöksestä, ei laitoksen toiminta välttämättä olisi uusien lupaehtojen mukaista tässä neljän vuoden määräajassa. Käytännössä lupa täytyisi hakea jo aikaisemmin, etenkin laitoksen hakiessa tämän luvun 7 §:n mukaista poikkeamista BAT-päätelmien päästötasoista. Tämän vuoksi luvan haun pitäisi olla mahdollista

ennakoivasti, vaikkei toiminnassa tapahtuisi mitään varsinaista muutosta. Toiminnanharjoittajapuolelta onkin esitetty ajatus, että luvat päivitetäisiin jo 1-2 vuotta ennen BAT-päätelmien noudattamisen määräaika. Tällöin mahdollinen tarve hakea poikkeusta tulisi esille lupakäsittelyssä, eikä jäisi niin paljon toiminnanharjoittajan oman käsityksen varaan hakea poikkeuksia tai tehdä toimenpiteitä BAT-päätelmien päästötötasoon pääsemiseksi tavoiteaikataulussa.

4 momentin mukaan, jos laitosta ei koskisi mikään BAT-päätelmistä annettu asetus, olisi lupamääräykset tarkistettava ja päivitettävä, kun parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehitys mahdollistaisi merkittävät päästövähennykset.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 21 artiklaan. Kuitenkin IE-direktiivin 21 artiklan 5 kohta on hahmoteltu otettavan huomioon luvan voimassaoloa ja tarkistamista koskevan YSL:n 7 luvun 4 §:n kohdalla.

12 § Perustilaselvitys

Toiminnanharjoittajan on laadittava perustilaselvitys, jos suuren laitoksen toimintoihin liittyy merkityksellisten vaarallisten aineiden käyttö, tuotanto tai ympäristöön päästäminen ja ottaen huomioon laitoksen alueen maaperän tai pohjaveden pilaantumisen mahdollisuus. Selvitys on toimitettava valvontaviranomaiselle ennen laitoksen toiminnan käynnistämistä tai ennen laitoksen luvan saattamista ajan tasalle ensimmäisen kerran x.x.20xx jälkeen.

Perustilaselvityksessä on oltava tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan määrittellä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tila vertailun tekemiseksi niiden tilasta toiminnan lopullisesti päättyessä. Perustilaselvityksessä on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- 1) tiedot laitoksen tämänhetkisestä käytöstä ja, jos tiedot ovat saatavilla, aikaisemmasta käytöstä;
- 2) olemassa olevat tiedot maaperän ja pohjaveden tilaa perustilaselvityksen laatimisen ajankohtana kuvastavista mittauksista, jos tietoja on saatavilla, tai vaihtoehtoisesti uusista maaperän ja pohjaveden mittauksista ottaen huomioon maaperän tai pohjaveden pilaantumismahdollisuuden kyseisessä laitoksessa käytettävien, siellä tuotettavien tai sieltä vapautuvien vaarallisten aineiden vuoksi.

Jos perustilaselvityksessä käy ilmi, että maaperä tai pohjavesi on ilmeisen pilaantunut, on noudatettava mitä tässä laissa ja ympäristönsuojelulainsäädännön voimaantulolaissa muutoin säädetään.

Jos muun kansallisen tai unionin lainsäädännön nojalla annetut tiedot täyttävät tämän kohdan vaatimukset, kyseiset tiedot voidaan sisällyttää tai liittää toimitettuun perustilaselvitykseen.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 22(2) artiklaan. Perustilaselvitys olisi laadittava, jos laitoksen toimintoihin liittyy merkityksellisten vaarallisten aineiden käyttö, tuotanto tai ympäristöön päästäminen, ja ottaen huomioon maaperän tai pohjaveden pilaantumisen mahdollisuus laitoksen alueella. Selvitys olisi laadittava ja toimitettava valvonta viranomaiselle uusien laitosten osalta ennen laitoksen toiminnan käynnistämistä ja olemassa olevien toimintojen osalta määräaikaan mennessä, joka olisi kaksi vuotta IE-direktiivin voimaantulosta, 6.1.2013.

Perustilaselvityksessä olisi esitettävä tiedot, joiden perusteella voitaisiin suorittaa vertailua maaperän ja pohjaveden pilaantumisesta toiminnan lopullisesti päättyessä. Tiedot olisi ainakin oltava laitoksen nykyisestä ja mahdollisuuksien mukaan edeltävästä käytöstä. Lisäksi olisi esitettävä tiedot olemassa olevat tiedot maaperän ja pohjaveden tilaa perustilaselvityksen laatimisen ajankohtana kuvastavista mittauksista, jos tietoja olisi saatavilla, tai vaihtoehtoisesti uusista maaperän ja pohjaveden mittauksista ottaen huomioon maaperän tai pohjaveden pilaantumismahdollisuuden

kyseisessä laitoksessa käytettävien, siellä tuotettavien tai sieltä vapautuvien vaarallisten aineiden vuoksi.

Jos perustilaselvitystä laadittaessa huomattaisiin, että maaperä tai pohjavesi on ilmeisen pilaantunut, olisi syytä olla mahdollista ryhtyä toimenpiteisiin jo ennen laitoksen toiminnan lopettamista.

Säännöshahmotelan soveltamisen tarpeellisuutta myös muiden kuin suurten laitosten joukossa (eli soveltumisen tarpeellisuutta joihinkin kansallisiin laitoksiin) voisi olla syytä miettiä.

Muutenkin maaperän ja pohjaveden suojelua koskevia säännöksiä olisi syytä miettiä perusteellisesti laajempänä kokonaisuutena, mukaan lukien maaperän ja pohjaveden pilaamiskiellet ja 17 luvun säännökset pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamisesta.

13 § Toiminnan lopettaminen ja perustilaselvitys

Suuren laitoksen toiminnan päättyessä on toiminnanharjoittajan arvioitava maaperän ja pohjaveden tila merkityksellisten laitoksessa käytettyjen, siellä tuotettujen tai sieltä vapautuneiden vaarallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen osalta. Jos perustilaselvityksessä vahvistettuun maaperän ja pohjaveden tilaan verrattuna laitoksen toiminta on aiheuttanut merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamaa maaperän tai pohjaveden huomattavaa pilaantumista, toiminnanharjoittajan on toteutettava tarvittavat toimet pilaantumisen johdosta alueen palauttamiseksi tuohon tilaan. Tällaisten toimien tekninen toteutettavuus voidaan ottaa huomioon tätä tarkoitusta varten.

Jos laitoksen maaperän ja pohjaveden pilaantuminen aiheuttaa merkittävää haitan vaaraa ihmisen terveydelle tai ympäristölle sellaisen luvan mukaisen toiminnan tuloksena, jota toiminnanharjoittaja harjoitti ennen kuin laitoksen lupa saatiin ajan tasalle ensimmäisen kerran x.x.20xx jälkeen ja ottaen huomioon lupahakemuksessa esitetyt tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista, toiminnanharjoittajan on puhdistettava laitosalue, jottei se enää, ottaen huomioon sen nykyisen tai tulevan käytön, aiheuttaisi tällaista haitan vaaraa.

Puhdistamisella tarkoitetaan tässä säännöksessä tarvittavien toimien toteuttamista, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 22(3) artiklan. Toiminnan lopullisesti päättyessä toiminnanharjoittajan olisi arvioitava maaperän ja pohjaveden tila merkityksellisten vaarallisten aineiden osalta, joita laitoksessa olisi käytetty, tuotettu tai laskettu ympäristöön. Pilaantuminen ollessa huomattavaa verrattuna perustilaselvityksessä esitettyyn ja sen aiheutuessa laitoksen toiminnan johdosta, on toiminnanharjoittajan palautettava alue perustilaselvityksen mukaiseen tilaan. Teknisten toimien toteutettavuus voitaisiin ottaa tässä huomioon.

2 momentti koskisi myös tilannetta, jossa laitoksen toiminta päättyy. Tässä tilanteessa aiheutuisi merkittävä haitan vaara ihmisen terveydelle tai ympäristölle ja haitan vaara aiheutuisi laitoksen maaperän ja pohjaveden pilaantumisen johdosta. Haitan vaaralla tarkoitetaan riskiä. Tilanteessa pilaantuminen olisi aiheutunut sellaisen toiminnan tuloksena, jota toiminnanharjoittaja harjoitti ennen kuin laitoksen lupa saatiin ajan tasalle ensimmäisen kerran x.x.20xx (kaksi vuotta direktiivin voimaantulosta) jälkeen. Huomioon otettaisiin myös lupahakemuksessa esitetyt tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista. Tällaisessa tilanteessa toiminnanharjoittajan olisi puhdistettava laitosalue, ettei siitä enää aiheutuisi edellä mainittua haitan vaaraa. Puhdistuksessa otettaisiin huomioon laitosalueen nykyinen ja tuleva käyttö.

Vaikka IE-direktiivissä ei ole määritelty puhdistamista, on tämä määritelmä erotettu em. säännöksen sisällöstä, jotta säännös olisi helpommin ymmärrettävissä.

14 § Toiminnan lopettaminen ilman perustilaselvitystä

Jos toiminnanharjoittajan ei tarvitse laatia tämän luvun 12 §:n mukaista perustilaselvitystä, toiminnanharjoittajan on suuren laitoksen toiminnan päättyessä puhdistettava laitosalue sen varmistamiseksi, ettei laitosalue enää aiheuta merkittävää haitan vaaraa ihmisen terveydelle tai ympäristölle maaperän tai pohjaveden pilaantumisen johdosta. Haitan vaaran arvioinnissa on otettava huomioon alueen nykyinen tai tuleva käyttö ja sen sijaintipaikka sekä olosuhteet sallitun toiminnan tuloksena.

Puhdistamisella tarkoitetaan tässä säännöksessä tarvittavien toimien toteuttamista, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 22artiklan 4 kohtaan. Tilanteessa laitoksen toiminta päättyisi eikä toiminnanharjoittajan olisi tarvinnut laatia perustilaselvitystä. Toiminnanharjoittajan olisi puhdistettava laitosalue, jos siitä aiheutuisi merkittävää haitan vaaraa ihmisen terveydelle tai ympäristölle maaperän tai pohjaveden pilaantumisen johdosta, joka olisi aiheutunut sallitun toiminnan tuloksena. Haitan vaaralla tarkoitetaan riskiä. Tässä otettaisiin huomioon laitosalueen nykyinen ja tuleva käyttö sekä lupahakemuksessa esitetyt tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista.

Vaikka IE-direktiivissä ei ole määritelty puhdistamista, on tämä määritelmä erotettu em. säännöksen sisällöstä, jotta säännös olisi helpommin ymmärrettävissä.

15 § Tiedon saaminen päästöjen tarkkailusta ja toimenpiteistä toiminnan lopullisesti päättymisestä

Valvontaviranomaisen on toimitettava julkisesti saataville lupamääräysten mukaisesti saadut viranomaisen hallussa olevat päästöjen tarkkailun tulokset.

Valvontaviranomaisen on toimitettava julkisesti saataville ja julkaistava myös tietoverkossa tieto toimenpiteistä, jotka toiminnanharjoittaja on toiminnan lopullisesti päätyttyä toteuttanut.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 24 artiklan 3 kohtaan.

10 luku Suuria polttolaitoksia koskevat erityiset säännökset²⁷

1 § Suurten polttolaitosten ilmapäästöjen rajoittaminen

Suurella polttolaitoksella tarkoitetaan kiinteää, nestemäistä tai kaasumaista polttoainetta käyttävien polttolaitosten ja kaasuturbiinien, joiden polttoaineteho on vähintään 50 MW.

Suuria polttolaitoksia koskevia säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta:

²⁷ Lähes täysin EU-sääntelyperustaiset IE-direktiivin muutamia teollisia toimintoja (suuret polttolaitokset, jätteenpolto, teollisuuden liuotinten käyttö, titaanidioksiditeollisuus) ja kaivannaisjätettä sekä otsonikerroksen suojelua koskevat erityisvaatimukset voisi esittää kaikki myös samassa luvussa niin, että tämän raportin YSL luvut 10-15 yhdistettäisiin.

- 1) laitoksiin, jotka käyttävät palamistuotteista suoraan lämmitykseen, kuivaukseen taikka esineiden tai aineiden muuhun käsittelyyn, kuten uudelleen lämmitysuneihin ja lämpökäsittelyuneihin;
- 2) jälkipolttolaitoksiin, jotka on suunniteltu puhdistamaan savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina;
- 3) katalyyttisiä krakkaus-katalyyttejä regeneroiviin laitteisiin;
- 4) laitteisiin, joilla rikkivety muunnetaan rikiksi;
- 5) kemianteollisuudessa käytettäviin reaktoreihin;
- 6) koksamoihin;
- 7) Cowperin ilmakuumentimiin;
- 8) ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen käytettäviin teknisiin laitteisiin;
- 9) merialueella toimivien lauttojen kaasuturbiineihin ja kaasumootoreihin;
- 10) laitoksiin, joihin sovelletaan jätteen polttoa koskevia lain 11 luvun säännöksiä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin suurten polttolaitosten rikikidioksidin, typenoksidien, hiilimonoksidin ja hiukkasten päästöraja-arvoista sekä muista ympäristönsuojelullisista vaatimuksista.

Säännöshahmotelman 1 ja 2 momentit perustuvat suuria polttolaitoksia koskevan asetuksen 2 §:ään, jonka säännökset näin siirrettäisiin tähän. Säännös vastaisi IE-direktiivin 28 artiklaa.

3 momentissa olisi suuria polttolaitoksia koskeva asetuksenantovaltuus.

2 § Polttolaitoskokonaisuus

Jos kahden tai useamman erillisen polttolaitoksen savukaasut poistetaan yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten yhdistelmää pidetään yhtenä polttolaitoksena ja niiden kapasiteetit on laskettava yhteen laskettaessa kokonaispolttoainetehoa.

Kun polttolaitoksessa, jonka toiminnan aloittamiseksi on myönnetty lupa 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen, rakennetaan tai on rakennettu kaksi laitosta tai useampia laitoksia siten, että niiden savukaasut voidaan tekniset ja taloudelliset tekijät huomioon ottaen poistaa yhteisen piipun kautta, pidetään tällaisten yksiköiden kokonaisuutta yhtenä polttolaitoksena ja niiden kapasiteetit on laskettava yhteen laskettaessa kokonaispolttoainetehoa.

Laskettaessa edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun polttolaitosten yhdistelmän kokonaispolttoainetehoa yksittäisiä polttolaitoksia, joiden polttoaineteho on alle 15 MW, ei oteta huomioon.

Säännöshahmotelma perustuisi IE-direktiivin 29 artiklaan (vastaavantyyppinen nykyinen säännös on asetuksen 4 §:ssä, joka ei sisällöllisesti ole sama).

3 § Polttolaitoksia koskevat erityiset lupamääräykset

Polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitoksen ja kaasuturbiinin lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon mahdollisuus sähkön ja lämmön yhteistuotantoon, jos se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Tarkastelussa on lähtökohtana tilanne energiamarkkinoilla ja energian jakelussa. (15.11.2002/944)

Säännös siirrettäisiin tähän nykyisen 43.4 §:n kohdalta.

4 § (64 a §) (22.12.2009/1590) Poikkeukselliset tilanteet eräissä polttolaitoksissa

Polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitoksen tai kaasuturbiinin toiminnanharjoittajan on ilmoitettava viipymättä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöistä ja rikkoontumisista sekä polttoaineen saatavuudessa ilmenneistä häiriöistä. Ilmoittamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi ilmoituksen johdosta antaa päätöksen, jossa voidaan antaa ilmoituksen tehneen toiminnanharjoittajan toimintaa koskevia määräyksiä, taikka kieltää tai keskeyttää toiminnan, jos se on tarpeen tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi. Päätös annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tässä tarkoitetun toimivallan käyttämisestä.

Säännös siirrettäisiin tähän 64 a §:n kohdalta.

5 § (110 a §) (15.11.2002/944) Valtioneuvoston päätös ympäristönsuojeluvaatimuksista tietyllä toimialalla sekä sen suhde ympäristölupaan

Valtioneuvosto voi päättää tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY ympäristönsuojeluvaatimusten täytäntöönpanemiseksi tietyihin toiminnanharjoittajiin kohdistuvasta yhteisestä velvoitteesta vähentää päästöjä ja velvoitteen yksityiskohtaisesta kohdistumisesta kuhunkin toiminnanharjoittajaan tietyllä toimialalla sekä näiden velvoitteiden muuttamisesta tarvittaessa.

Jos valtioneuvosto ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua päätöstä, toiminnanharjoittajien velvoitteet vähentää päästöjä perustuvat direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuun valtioneuvoston asetukseen.

Jos valtioneuvoston päätös poikkeaa tämän lain nojalla annetusta ympäristöluvasta, on noudatettava valtioneuvoston päätöstä. Lupamääräys voi olla valtioneuvoston päätöstä ankarampi, jos se on tarpeen luvan myöntämisen edellytysten täyttämiseksi tai valtioneuvoston asetuksella annettujen ympäristön laatuvaatimusten turvaamiseksi.

Valtioneuvoston päätös on annettava tiedoksi siten kuin hallintolaissa säädetään. (21.4.2005/252)

Säännös siirrettäisiin tähän nykyisestä 15 luvusta, 110 a §:n kohdalta. 110 a §:n 1 momentin sanamuodosta on poistettu ” orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY ja”, koska IE-direktiivissä ei ole vastaavaa kansallista suunnitelmaa kuin VOC-direktiivissä oli. Myös suuria polttolaitoksia koskeva direktiiviviittaus tulisi uudistaa IE-direktiivin myötä.

II luku Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten erityiset säännökset

1 § Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten ilma- ja vesipäästöjen rajoittaminen

Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia säännöksiä sovelletaan jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen, jossa poltetaan kiinteää tai nestemäistä jätettä.

Jätteenpolttolaitoksella tarkoitetaan jätteenpolttolaitoksella kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn, riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei, siten, että jäte poltetaan hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan.

Jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella tarkoitetaan kiinteää tai liikutettavaa laitosta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena, taikka jossa jätettä lämpökäsittellään muutoin sen käsittelemiseksi polttamalla jäte hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan.

Jos jätteen rinnakkaispolttoto tapahtuu niin, että laitoksen pääasiallinen tarkoitus on pikemminkin jätteiden lämpökäsittely kuin energian tai aineellisten tuotteiden tuottaminen, laitosta on pidettävä jätteenpolttolaitoksena.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten päästöjen vähentämisestä, päästöjen tarkkailusta sekä muista ympäristönsuojelullisista vaatimuksista.

Säännöshahmotelman jätteenpolttolaitoksen ja jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen määritelmät vastaisivat IE-direktiivin 3 artiklan 39 ja 40 kohtien määritelmiä. Jätteenpolttosäännösten soveltamisala 1 momentissa vastaisi IE-direktiivin 42(1) artiklan 1 alakohtaa. Soveltamisalan tarkennus 4 momentissa vastaisi IE-direktiivin edellä mainitun saman artiklan 5 alakohtaa. 5 momentissa olisi asetuksenantovaltuus. Lähtökohtaisesti jätteellä tarkoitetaan jätedirektiivin ja jätelain mukaista jätettä.

2 § Jätteen polttoa koskevat rajaukset

Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta:

- 1) jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen, jossa poltetaan ainoastaan seuraavia jätteitä:
 - a) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
 - b) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos jätteen polttamisesta syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - c) ensiomassan tuotannon tai massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos jäte poltetaan tuotantopaikalla rinnakkaispolttolaitoksessa ja syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - d) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsoija-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja sekä vastaava puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;
 - e) korkkijäte;
 - f) radioaktiivinen jäte;

- g) eläinten ruhot, joita poltetaan siten kuin niiden käsittelemisestä erikseen säädetään eläintautien ehkäisemiseksi;
- h) offshore-laitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsimisestä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla;
- 2) koelaitokseen, jota käytetään tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen poltto-prosessin kehittämiseksi ja jossa poltetaan jätettä alle 50 tonnia vuodessa.

Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia säännöksiä ei sovelleta kaasutus- tai pyrolyysilaitoksiin, jos jätteen tällaisesta lämpökäsittelystä syntyvät kaasut puhdistetaan niin, etteivät ne ole enää jätettä ennen niiden polttamista eivätkä ne voi aiheuttaa päästöjä, jotka ovat suurempia kuin maakaasun polttamisesta aiheutuvat päästöt.

Jos jätteen lämpökäsittelyssä käytetään muita prosesseja kuin hapetus, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen sisältyy sekä lämpökäsittelyprosessi että sitä seuraava polttoprosessi.

Jätteenpolttosäännösten soveltamisalan rajaukset vastaisivat IE-direktiivin 42 artiklan 1 kohdan 2 ja 4 alakohtia sekä 2 kohtaa.

2 ja 3 momenttiin liittyy myös jätteen kaasutusta koskeva KHO:n ratkaisu 2010:58, jossa puhdistamattoman tuotekaasun poltto rinnakkaispolttolaitoksessa katsottiin jätteen poltoksi.

12 luku Orgaanisia liuottimia käyttävien toimintojen erityiset säännökset

1 § Orgaanisia liuottimia käyttävät toiminnot

Valtioneuvoston asetuksella säädetään orgaanisia liuottimia käyttävien toimintojen ympäristönsuojelullisista vaatimuksista.

Säännöshahmotelmassa olisi VOC-laitoksia koskeva asetuksenantovaltuus.

13 luku Titaanidioksidia tuottavien laitosten erityiset säännökset

1 § Jätteen päästökielto

Seuraavien jätteiden päästäminen titaanidioksidia tuottavista laitoksista vesistöihin, meriin tai valtameriin on kielletty:

- kiinteä jäte,
- sulfaattimenetelmää käyttävissä laitoksissa titanyylisulfaattiliuoksen hydrolyysiä seuraavasta suodatusvaiheesta syntyvät emäliuokset sekä tällaisiin liuoksiin liittyvät happojätteet, jotka sisältävät yli 0,5 prosenttia vapaata rikkihappoa, ja erilaiset raskasmetallit, mukaan luettuna tällaiset emäliuokset, jotka on laimennettu siten, että ne sisältävät 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata suolahappoa,
- kloorimenetelmää käyttävissä laitoksissa syntyvä jäte, joka sisältää yli 0,5 prosenttia vapaata kloorivetyä ja erilaisia raskasmetalleja, mukaan luettuna tällainen jäte, jota on laimennettu niin, että se sisältää 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata rikkihappoa;

- d) suodatussuolat, lietteet ja nestemäiset jätteet, jotka syntyvät b ja c alakohdassa mainittujen jätteiden käsittelyssä (väkevöinnistä tai neutraloinnista) ja jotka sisältävät erilaisia raskasmetalleja, mutta ei neutraloituja, suodatettuja tai dekan-toituja jätteitä, joissa on vain rippeitä raskasmetalleista ja joiden pH-arvo ennen laimennuksia on suurempi kuin 5,5.

Säännöshahmotelma perustuu IE-direktiivin 67 artiklaan.

2 § Asetuksenantovaltuus titaanidioksidia tuottavista laitoksista

Valtioneuvosto voi asetuksella säätää tarkemmin teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/75/EU) VI luvussa tarkoitetuista titaanidioksidia tuottavista laitoksista.

Säännöksessä olisi asetuksenantovaltuus titaanidioksidia tuottavista laitoksista.

I 4 luku Kaivannaisjätteitä koskevat erityiset säännökset (YSL 103 a–103 b §)

1 § (45 a §) (23.5.2008/346) Kaivannaisjätettä koskevat määräykset

Kaivostoimintaa tai siihen rinnastettavaa toimintaa, rikastamoa, kivenlouhimoa, muuta kivenlouhintaa, kivenmurskausta tai turvetuotantoa koskevassa ympäristöluvassa on annettava lisäksi tarpeelliset määräykset kallio- tai maaperässä luonnollisesti esiintyvän orgaanisen tai epäorgaanisen aineksen irrotuksessa taikka sen varastoinnissa, rikastamisessa tai muussa jalostamisessa syntyvästä jätteestä (kaivannaisjäte) sekä toimintaa koskevasta kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmasta ja sen noudattamisesta.

Kaivannaisjätteen sijoittamiseen käytettävän alueen (kaivannaisjätteen jätealue) luvassa on annettava lisäksi tarpeelliset määräykset jätealueen perustamisesta, hoidosta, käytöstä poistamisesta ja jälkihoidosta sekä määräykset kaivannaisjätteen jätealueen sisäisestä pelastussuunnitelmasta, jos jätealueesta voi virheellisen toiminnan tai sen rakenteellisen vakauden tai siihen sijoitetun ongelmajätteen tai ympäristölle tai terveydelle vaarallisen kemikaalin vuoksi aiheutua merkittävää vaaraa ihmisten terveydelle, omaisuudelle tai ympäristölle (suuronnettomuuden vaaraa aiheuttava kaivannaisjätteen jätealue). Kaivannaisjätteen jätealueen määrittelyssä otetaan huomioon jätealueesta aiheutuva vaara sekä siihen sijoitettavien kaivannaisjätteiden alkuperä, laatu ja sijoittamisen kesto. Kaivannaisjätteen jätealueen määrittelystä ja jätealueesta aiheutuvan suuronnettomuuden vaaran arvioinnista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Säännös siirrettäisiin tähän nykyisen 45 a §:n kohdalta.

2 § (103 a §) (23.5.2008/346) Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma

Ympäristöluvanvaraisesta tai 61 §:n mukaan ilmoituksenvaraisesta kaivostoiminnasta, sitä valmisteleavasta tai siihen rinnastettavasta toiminnasta, rikastamosta, kivenlouhimosta, muusta kivenlouhinnasta, kivenmurskauksesta tai turvetuotannosta, jossa syntyy kaivannaisjätettä, on tehtävä kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma.

Jätehuoltosuunnitelmaa ei kuitenkaan tarvita, jos kivenlouhinta tai kivenmurskaus liittyy maa- ja vesirakentamiseen.

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma on laadittava siten, että ehkäistään kaivannaisjätteen syntyä ja vähennetään sen haitallisuutta sekä edistetään jätteen hyödyntämistä ja turvallista käsittelyä. Jätehuoltosuunnitelmaan on sisällytettävä tiedot alueen ympäristöstä, kaivannaisjätteestä, kaivannaisjätteen hyödyntämisestä, kaivannaisjätteen jätealueista, vaikutuksista ympäristöön, toimista ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, toiminnan tarkkailusta ja toiminnan lopettamiseen liittyvistä toimista. Jätehuoltosuunnitelman tavoitteista ja sisällöstä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Toiminnanharjoittajan on arvioitava ja tarvittaessa tarkistettava kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmaa vähintään viiden vuoden välein ja ilmoitettava tästä valvontaviranomaiselle. Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmaa on muutettava, jos kaivannaisjätteen määrä tai laatu taikka jätteen käsittelyn tai hyödyntämisen järjestelyt muuttuvat merkittävästi. Tällöin ympäristölupaa on muutettava siten kuin 58 §:ssä säädetään tai ilmoitusta koskevaa päätöstä on tarkistettava. Jos toiminta kuitenkin muuttuu olennaisesti, sovelletaan, mitä 28 §:n 3 momentissa säädetään.

Säännös siirrettäisiin tähän nykyisestä 15 luvusta 103 a §:n kohdalta.

3 § (103 b §) (23.5.2008/346) Suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavat kaivannaisjätteen jätealueet

Kaivannaisjätteen jätealueen toiminnanharjoittajan on oltava selvillä jätealueesta aiheutuvasta suuronnettomuuden vaarasta sekä huolehdittava jätealueen suunnittelusta, perustamisesta, hoidosta, käytöstä poistamisesta ja jälkihoidosta siten, että suuronnettomuudet ehkäistään.

Suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavasta kaivannaisjätteen jätealueesta on laadittava toimintaperiaateasiakirja sekä otettava käyttöön turvallisuusjohtamisjärjestelmä ja sisäinen pelastussuunnitelma. Niiden laatimisessa on otettava huomioon jätealueesta aiheutuva suuronnettomuuden vaara. Sisäisessä pelastussuunnitelmassa on esitettävä toimet, joilla torjutaan mahdollisen onnettomuuden vaikutuksia, rajoitetaan seuraukset mahdollisimman vähäisiksi ja varaudutaan onnettomuuden jälkien korjaamiseen, sekä toimet, joilla varoitetaan väestöä ja ilmoitetaan viranomaisille. Pelastussuunnitelmaan on sisällytettävä selvitys toimintaperiaateasiakirjasta ja turvallisuusjohtamisjärjestelmästä. Suunnitelmaa on arvioitava ja tarvittaessa tarkistettava vähintään kolmen vuoden välein sekä ilmoitettava tästä valvontaviranomaisille. Toimintaperiaateasiakirjasta ja turvallisuusjohtamisjärjestelmästä sekä sisäisestä pelastussuunnitelmasta ja sen toimittamisesta valvontaviranomaisille säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Toiminnanharjoittajan on nimettävä palveluksessaan oleva vastuhenkilö huolehtimaan siitä, että kaivannaisjätteen jätealueella toimitaan toimintaperiaateasiakirjan, turvallisuusjohtamisjärjestelmän ja sisäisen pelastussuunnitelman mukaisesti.

Toiminnanharjoittajan on tiedotettava suuronnettomuuden vaaran torjumista koskevista turvallisuustoimista sellaisille henkilöille ja yhteisöille, joihin kaivannaisjätteen jätealueella aiheutunut suuronnettomuus voi vaikuttaa. Tiedot turvallisuustoimista on päivitettävä vähintään kolmen vuoden välein ja merkittävistä muutoksista on tiedotettava. Tiedottamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksessa.

Mitä 1–4 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaan kaivannaisjätteen jätealueeseen sovelletaan vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden turvallisuudesta annetun lain (390/2005) 30–32 §:ssä säädettyjä vaatimuksia.

Säännös siirrettäisiin tähän nykyisestä 15 luvusta 103 b §:n kohdalta.

I5 luku – Otsonikerroksen suojelun erityiset säännökset (YSL 108 a–108 f §)

1 § (108 a §) (7.11.2008/681) Otsonikerrosta heikentäviä aineita ja tiettyjä fluorattuja kasvihuonekaasuja käsittelevien pätevyiden osoittaminen

Otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen sekä tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaisia aineita käsittelevällä tai niitä sisältäviä laitteita tai järjestelmiä asentavalla, kunnossapitävällä, huoltavalla tai niiden jätehuoltoa suorittavalla henkilöllä ja toiminnanharjoittajalla tulee olla aineiden päästöjen ehkäisemisen kannalta riittävä pätevyys.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun henkilön on osoitettava pätevyytensä otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen tai tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen taikka niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Jäähdytys-, ilmastointi- ja lämpöpumppulaitealalla henkilön tulee osoittaa pätevyytensä näyttötutkinnossa siten kuin ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa säädetään sekä opetussuunnitelmaperusteisessa ammatillisessa perustutkinnossa siten kuin ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa säädetään. Näyttötutkinnossa tutkintotoimikunta ja opetussuunnitelmaperusteisessa ammatillisessa perustutkinnossa koulutuksen järjestäjä antaa todistuksen pätevyytensä osoittaneelle henkilölle. Sammutuslaitteistoalalla, suurjännitekytkinlaitealalla ja ajoneuvojen ilmastointilaittealalla henkilön tulee osoittaa pätevyytensä Turvatekniikan keskuksen hyväksymän riittävän asiantuntevan tahon järjestämässä kokeessa. Fluorattuihin kasvihuonekaasuihin pohjautuvia liuottimia sisältävistä laitteista näitä kaasuja talteen ottavan henkilön tulee osoittaa pätevyytensä Suomen ympäristökeskuksen hyväksymän riittävän asiantuntevan tahon järjestämässä kokeessa. Riittävän asiantuntevana tahona pidetään näiden alojen oppilaitosta tai henkilöiden sertifiointia hoitavaa yritystä taikka laitteen tai laitteiston maahantuoja. Hyväksytysti suoritetusta kokeesta annetaan todistus pätevyytensä osoittaneelle henkilölle.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun asiantuntevan tahon henkilöstöön sovelletaan sen hoitaessa tässä laissa tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä ja sen on noudatettava, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa, sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa, hallintolaissa ja kielilaissa säädetään. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

Turvatekniikan keskus tai Suomen ympäristökeskus voi peruuttaa antamansa hyväksynnän järjestää kokeita henkilöiden pätevyiden arvioimiseksi, jos kokeiden järjestäjä ei enää toimi alalla tai muusta syystä ei enää täyty hyväksymisen edellytyksiä.

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 108 a §:n kohdalta.

2 § (108 b §) (7.11.2008/681) Toiminnan vastuuhenkilö ja laitteet

Edellä 108 a §:n 1 momentissa tarkoitetun toiminnanharjoittajan, ei kuitenkaan suurjännitekytkinlaitealan eikä fluorattuihin kasvihuonekaasuihin pohjautuvia liuottimia sisältävistä laitteista näitä kaasuja talteenottavan toiminnanharjoittajan, on nimettävä vastuuhenkilö, jonka tulee olla asianomaisen toiminnanharjoittajan pääasiallisessa palveluksessa ja jolla on 108 a §:n 1 momentissa tarkoitettu pätevyys. Toiminnanharjoittajalla tulee olla lisäksi asianmukaisen huoltotyön edellyttämät laitteet ja välineet.

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 108 b §:n kohdalta.

3 § (108 c §) (7.11.2008/681) Ilmoitus pätevyiden todentamiseksi ja pätevyyden todentaminen

Henkilön on tehtävä pätevyiden todentamista varten Turvatekniikan keskukselle ilmoitus. Ilmoituksesta tulee käydä ilmi tarpeelliset henkilö- ja yhteystiedot sekä osoitus 108 a §:n 2 momentin mukaisesta pätevyysvaatimusten täyttämistä. Pätevyysvaatimukset täyttävälle henkilölle Turvatekniikan keskus antaa pätevyystodistuksen.

Toiminnanharjoittajan on tehtävä valvontaa varten sekä otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen tai tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen taikka niiden nojalla tehdyn päätöksen edellyttämää pätevyiden todentamista varten Turvatekniikan keskukselle ilmoitus henkilöstön pätevyydestä sekä toiminnan luonteesta ja työvälineistä. Pätevyysvaatimukset täyttävälle toiminnanharjoittajalle Turvatekniikan keskus antaa pätevyystodistuksen. Ilmoitusvelvollisuus ei kuitenkaan koske suurjännitekytkinlaittealan eikä fluorattuihin kasvihuonekaasuihin pohjautuvia liuottimia sisältävistä laitteista näitä kaasuja talteenottavia toiminnanharjoittajia.

Turvatekniikan keskus voi päätöksellään peruuttaa pätevyystodistuksen, jos toiminnanharjoittaja tai henkilö ei enää täytä pätevyysvaatimuksia. Ennen pätevyystodistuksen peruuttamista Turvatekniikan keskuksen on varattava toiminnanharjoittajalle tai henkilölle tilaisuus korjata puute pätevyysvaatimuksissa, jollei puute ole niin olennainen, ettei sen poistaminen ole mahdollista kohtuullisessa määräajassa.

Turvatekniikan keskuksella on oikeus periä maksu 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja ilmoitusten käsittelystä ja pätevyystodistusten antamisesta. Maksuista säädetään tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella noudattaen, mitä valtion maksuperustelaisissa säädetään.

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 108 c §:n kohdalta.

4 § (108 d §) (7.11.2008/681) Valtioneuvoston asetukset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä:

- 1) 108 a §:n 2 momentissa ja 108 b §:ssä tarkoitettujen henkilön ja toiminnanharjoittajan koulutus- ja pätevyysvaatimuksista;
- 2) 108 c §:ssä tarkoitettujen ilmoitusten sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä;
- 3) 108 a §:n 1 momentissa tarkoitettuja aineita sisältävien laitteiden ja järjestelmien asennus-, kunnossapito- ja huoltotoiminnassa sekä näiden aineiden jätehuollossa tarvittavista laitteista ja välineistä;
- 4) valvontaviranomaisten tehtävistä 108 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen laitteiden ja järjestelmien asennus-, kunnossapito- ja huoltotoiminnan sekä jätehuollon valvonnassa.

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 108 d §:n kohdalta.

5 § (108 e §) (7.11.2008/681) Viranomaisen rekisteri

Turvatekniikan keskus pitää sille 108 c §:ssä säädettyjen tehtävien hoitamista varten rekisteriä tämän lain nojalla ilmoituksen tehneistä toiminnanharjoittajista. Lisäksi Turvatekniikan keskus pitää rekisteriä 108 c §:n nojalla annetuista pätevyystodistuksista ja vastuuhenkilöistä. Rekisteriin merkitään rekisteröitävän henkilön, liikkeen tai laitoksen nimi sekä tarpeelliset yhteystiedot. Pätevyystodistuksesta rekisteriin mer-

kitään myös sen peruste ja erityisosaamisen ala. Merkintä on poistettava rekisteristä rekisteröidyn henkilön tai toiminnanharjoittajan sitä pyytäessä tai toiminnanharjoittajan liiketoiminnan loppuessa taikka pätevyystodistuksen tultua peruutetuksi.

Rekisteriin tallennettujen tietojen salassapitoon ja luovuttamiseen sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia sekä muuhun henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia. Rekisteristä saa antaa tietoja jäljennöksinä ja yleisen tietoverkon kautta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 16 §:n 3 momentin estämättä.

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 108 e §:n kohdalta.

6 § (108 f §) (7.11.2008/681) Pätevyyden osoittaminen muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa

Edellä 108 a §:ssä tarkoitetun henkilön tai toiminnanharjoittajan pätevyys voidaan osoittaa myös muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa myönnetyllä pätevyystodistuksella, jos sen saamisen perustana olevat vaatimukset vastaavat, mitä otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa tai tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa taikka niiden nojalla säädetään.

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 108 f §:n kohdalta.

IV MUUT SÄÄNNÖKSET

I 6 luku Korvaukset

1 § (66 §) Sovellettavat säännökset

Tässä laissa tarkoitetusta toiminnasta aiheutuvien ympäristövahinkojen korvaamiseen sovelletaan ympäristövahinkojen korvaamisesta annettua lakia (737/1994). Vesistön pilaantumista koskevaan korvausasiaan sovelletaan kuitenkin lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään.

Mitä tässä luvussa säädetään vesistöstä, koskee soveltuvin osin myös vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja vesiä.

2 § (67 §) Korvauksista päättäminen lupa-asian yhteydessä

Myöntäessään ympäristöluvan on lupaviranomaisen samalla, jollei 68 §:stä muuta johdu, viran puolesta määrättävä toiminnasta johtuvasta vesistön pilaantumisesta aiheutuvat vahingot korvattavaksi. Ympäristövahinkojen korvaamisesta annetun lain 9 §:ää ei tällöin sovelleta. Korvausta määrättäessä on otettava huomioon, mitä 55 §:ssä säädetään luvan määräaikaaisuudesta ja mahdollisuudesta tarkistaa toistaiseksi myönnetyn luvan määräyksiä.

3 § (68 §) (22.12.2009/1590) Korvauksista päättäminen erikseen

Jos toiminnasta aiheutuvien vahinkojen yksityiskohtainen selvittäminen viivästyttäisi kohtuuttomasti lupa-asian ratkaisua, aluehallintovirasto voi ratkaista lupa-asian siltä osin kuin se koskee luvan myöntämistä ja siirtää asian myöhemmin ratkaistavaksi toiminnasta aiheutuvien 67 §:ssä tarkoitettujen vahinkojen korvaamisen osalta. Korvaus 49 §:ssä tarkoitettua käyttöoikeuden myöntämisestä on kuitenkin määrättävä luvan yhteydessä.

Aluehallintovirasto voi myös määrätä toiminnasta aiheutuvien vahinkojen korvaamisen joiltakin osin ratkaistavaksi myöhemmin, jos siihen tarpeellisen selvityksen puuttuessa tai muutoin on erityistä syytä. Luvan saaja on tällöin velvoitettava hankkimaan tarvittava selvitys ja hakemaan aluehallintovirastolta korvausratkaisun täydentämistä.

4 § (69 §) Vakuuden asettaminen korvausasiassa

Edellä 68 §:ssä tarkoitettussa lupapäätöksessä muu hakija kuin valtio, kunta tai kuntayhtymä on velvoitettava asettamaan ennen luvassa tarkoitettuun toimintaan ryhtymistä tai, jos siihen on jo ryhdytty, lupaviranomaisen määräämässä ajassa hyväksyttävä vakuus toiminnasta aiheutuvien vahinkojen korvaamisesta. Vakuuden asettamisesta, sen määrän tarkistamisesta ja vakuuden vapauttamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä vesilain 16 luvun 24 §:n 3 momentissa säädetään.

5 § (70 §) Muutoksenhakutuomioistuimen ratkaisu korvausasian käsittelemisestä

Jos muutoksenhakutuomioistuin muuttaa ympäristölupapäätöstä siten, että korvausta koskevaa ratkaisua on tarpeen muuttaa, tuomioistuimen on siirrettävä korvauskysymys kokonaan tai osittain lupaviranomaisen käsiteltäväksi, jollei se voi itse muuttaa korvausratkaisua.

6 § (71 §) (22.12.2009/1590) Ennen lupa-asian ratkaisua aiheutuneen vahingon korvaaminen

Aluehallintovirasto voi vesistön pilaantumista koskevan lupa-asian yhteydessä käsitellä myös vaatimuksen, joka koskee hakemuksessa tarkoitettua toiminnasta ennen lupa-asian ratkaisemista aiheutuneen vahingon korvaamista, jollei siitä aiheudu olennaista viivästystä. Jos vaatimusta ei käsitellä lupa-asian yhteydessä, aluehallintovirasto käsittelee sen erillisenä asiana.

7 § (72 §) (22.12.2009/1590) Ennakoimattoman vahingon korvaaminen

Korvausta vahingosta, jota lupaa myönnettäessä ei ole ennakoitu, voidaan aiemman ratkaisun estämättä vaatia aluehallintovirastolle tehtävällä hakemuksella. Samassa yhteydessä voidaan käsitellä vaatimus, joka koskee samalla toimenpiteellä luvasta poiketen aiheutetun vahingon korvaamista.

8 § (73 §) (22.12.2009/1590) Korvausasian käsittely käräjäoikeudessa

Käräjäoikeuden on jätettävä tutkimatta kanteella vireille tullut vahingonkorvausvaatimus, jos samasta asiasta johtuva korvausasia on tullut vireille lupaviranomaisessa.

Yleinen tuomioistuin ratkaisee 71 ja 72 §:n estämättä vesistön pilaantumista koskevasta rikoksesta johtuvan korvausvaatimuksen. Aluehallintoviraston on jätettävä tutkimatta korvausasia, jos käräjäoikeudessa on vireillä rikosasia, johon korvausvaatimus perustuu.

Käräjäoikeuden on ilmoitettava vesistön pilaantumista koskevan korvausasian vireille tulosta aluehallintovirastolle.

Käräjäoikeus ja muutoksenhakutuomioistuin voi pyytää lausunnon asianomaiselta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta tai aluehallintovirastolta, jos asian ratkaiseminen vaatii erityistä ympäristönsuojelun tai vesiasioiden tuntemusta.

9 § (74 §) Korvausasian käsittely lupaviranomaisessa

Korvaushakemuksesta, sen käsittelystä ja korvausasiassa annettavasta päätöksestä on soveltuvin osin voimassa, mitä lupahakemuksen käsittelystä 35–38, 53 ja 54 §:ssä säädetään.

Vesistön pilaantumisesta aiheutuvat korvauskysymykset voidaan määrätä käsiteltäväksi selvitysmenettelyssä tai katselmustoimituksessa vesilain mukaisesti.

Korvausasiasta on lisäksi soveltuvin osin voimassa, mitä vesilain 11 luvun 14–14 c §:ssä säädetään.

10 § (107 §) Kulujen korvaaminen korvausasiassa

Asianosaiselle aiheutuneiden kulujen korvaamiseen korvausta koskevassa asiassa sovelletaan, mitä oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta säädetään hallintolainkäytölaissa.

Jos asianosaiselle on myönnetty yleistä oikeusapua yleisestä oikeusavusta annetun lain (104/1998) nojalla, korvausasiasta päättävän viranomaisen on samalla päätettävä mainitun lain 24 §:n mukaisesti asianosaisen velvoittamisesta korvaamaan valtiolle asiasta aiheutuneet kulut sekä oikeusavun saajalle tämän asiassa suorittamat kulut ja omavastuuosuus.

Sirretty 15 luvusta, 107 §:n kohdalta.

17 luku Pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistaminen

1 § (75 §) Maaperän ja pohjaveden puhdistamisvelvollisuus

Se, jonka toiminnasta on aiheutunut maaperän tai pohjaveden pilaantumista, on velvollinen puhdistamaan maaperän ja pohjaveden siihen tilaan, ettei siitä voi aiheutua terveyshaittaa eikä haittaa tai vaaraa ympäristölle.

Jos maaperän pilaantumisen aiheuttajaa ei saada selville tai tavoiteta taikka tätä ei saada täyttämään puhdistamisvelvollisuuttaan ja jos pilaantuminen on tapahtunut alueen haltijan suostumuksella tai tämä on tiennyt tai tämän olisi pitänyt tietää alueen kunto sitä hankkiessaan, on alueen haltijan puhdistettava alueen maaperä siltä osin kuin se ei ole ilmeisen kohtuutonta. Alueen haltija vastaa samoin edellytyksin myös pilaantuneen pohjaveden puhdistamisesta, jos pilaantuminen on johtunut alueen maaperän pilaantumisesta.

Siltä osin kuin pilaantuneen alueen haltijaa ei voida velvoittaa puhdistamaan pilaantunutta maaperää, on kunnan selvitettävä maaperän puhdistamistarve ja puhdistettava maaperä.

2 § (76 §) Ilmoitusvelvollisuus

Jos maahan tai pohjaveteen on päässyt ainetta, joka saattaa aiheuttaa pilaantumista, on aiheuttajan välittömästi ilmoitettava siitä valvontaviranomaiselle.

3 § (77 §) (22.12.2009/1590) Selvitysvelvollisuus ja puhdistustarpeen arviointi

Jos maaperä tai pohjavesi on ilmeisesti pilaantunut, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi määrätä puhdistamisesta 75 §:n mukaan vastuussa olevan selvittämään pilaantuneen alueen laajuuden ja puhdistamistarpeen. Määräys annetaan noudattaen soveltuvien osin, mitä 13 luvussa säädetään.

Pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistustarpeen arvioinnissa on otettava huomioon pilaantuneen alueen, sen ympäristön tai pohjaveden nykyinen tai tuleva käyttö sekä pilaantumisesta terveydelle tai ympäristölle mahdollisesti aiheutuva vaara tai haitta.

4 § (78 §) (22.12.2009/1590) Maaperän puhdistaminen

Pilaantuneiden maa-ainesten käsittelyyn on oltava ympäristölupa.

Maaperän puhdistamiseen pilaantuneella alueella tai pilaantuneen maaperän aineksen poistamiseen toimitettavaksi muualla ~~1 momentin mukaisesti~~ käsiteltäväksi voidaan kuitenkin ryhtyä tekemällä siitä ilmoitus elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jos:

- 1) pilaantuneen alueen laajuus ja maaperän pilaantumisen aste on riittävästi selvitetty;
- 2) puhdistamisessa noudatetaan yleisesti käytössä olevaa hyväksyttävää puhdistusmenetelmää; ja
- 3) toiminnasta ei aiheudu ympäristön muuta pilaantumista.

Mikäli maaperän puhdistamisesta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa, tulee siihen olla ympäristölupa. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tulee tällöin siirtää ilmoitusasian käsittely aluehallintovirastoon lupa-asiana käsiteltäväksi.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tarkastaa ilmoituksen ja tekee sen johdosta päätöksen. Päätöksessä voidaan antaa tarvittavia määräyksiä toiminnan järjestämisestä ja valvonnasta. Päätös annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta.

Ilmoituksesta ja sen johdosta tehtävästä päätöksestä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Ilmoitusmenettelyn käyttö olisi lähtökohtana maaperän puhdistamisessa. Jos puhdistamisesta voisi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa, siihen on haettava ympäristölupa.

5 § Pohjaveden kunnostaminen

Pilaantuneiden pohjaveden kunnostamiseen on oltava aluehallintoviraston lupa. // kunnostamisesta tulee ilmoittaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Mikäli pohjaveden kunnostamisesta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa, tulee siihen olla ympäristölupa. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tulee tällöin siirtää ilmoitusasian käsittely aluehallintovirastoon lupa-asiana käsiteltäväksi.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tarkastaa ilmoituksen ja tekee sen johdosta päätöksen. Päätöksessä voidaan antaa tarvittavia määräyksiä toiminnan järjestämisestä ja valvonnasta. Päätös annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta.

Lupamenettelystä // Ilmoituksesta ja sen johdosta tehtävästä päätöksestä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Lupamenettely lienee ensisijainen vaihtoehto pohjaveden kunnostamisen osalta. Ilmoitusmenettelyn käyttöä voitaisiin harkita vaihtoehtona.

6 § (79 §) (22.12.2009/1590) Puhdistamisesta määrääminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on määrättävä pilaantuneen maaperän tai pohjaveden puhdistamisesta, jollei puhdistamisesta 75 §:n mukaan vastuussa oleva ryhdy siihen. Määräys annetaan noudattaen soveltuvin osin, mitä 13 luvussa säädetään.

Viranomainen voi 1 momentissa tarkoitetussa päätöksessä samalla määrätä muista tarpeellisista toimista, joihin on ryhdyttävä ympäristön tilan palauttamiseksi ennalleen tai aiheutuneen haitan vähentämiseksi tai poistamiseksi. Jos puhdistaminen edellyttää maa-ainesten käsittelyä pilaantuneella alueella, määräys annetaan noudattaen soveltuvin osin ympäristölupaa koskevia säännöksiä ja 13 luvun säännöksiä.

7 § (80 §) (22.12.2009/1590) Toimivallan siirto kunnalle

Ympäristöministeriö voi kunnan hakemuksesta ja kuultuaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusta ja aluehallintovirastoa päättää, että pilaantunutta maaperää koskevissa tässä luvussa tarkoitetuissa asioissa, lukuun ottamatta 75 §:n 3 momenttia, toimivaltaisena viranomaisena toimii kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Päätös voidaan antaa määräajaksi ja sitä voidaan erityisestä syystä muuttaa. Päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Ennen toimivallan siirtoa koskevan päätöksen tekemistä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksessa vireille tulleet 1 momentissa tarkoitetut asiat käsitellään loppuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksessa ja aluehallintovirastossa vireille tulleet asiat aluehallintovirastossa.

8 § (104 §) Selontekovelvollisuus pilaantuneesta alueesta

Maa-alueen luovuttajan tai vuokraajan on esitettävä uudelle omistajalle tai haltijalle käytettävissä olevat tiedot alueella harjoitetusta toiminnasta sekä jätteistä tai aineista, jotka saattavat aiheuttaa maaperän tai pohjaveden pilaantumista.

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 104 §:n kohdalta.

I 8 luku Valvonta, ympäristötarkastukset ja hallintopakko

1 § (95 §) (21.4.2005/252) Valvonnan järjestäminen

Tämän lain mukaisen valvonnan järjestämiseksi laaditaan valvontasuunnitelmia, joihin kuuluvat kaikki laitokset kansallisella, alueellisella tai paikallistasolla. Suunnitelmat tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle säännöllisesti. XXX laatii kansallisen valvontasuunnitelman, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus alueellisen valvontasuunnitelman ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen paikallisen valvontasuunnitelman.

Tämän lain nojalla muutoin annettavassa valtioneuvoston asetuksessa voidaan lisäksi säätää valvontaan liittyvistä toimista valvonnan tehokkuuden turvaamiseksi.

Ympäristöministeriö voi antaa valvontaviranomaisille tarkempia yleisiä ohjeita tämän lain noudattamisen valvonnasta.

Nykyinen 95 § siirrettäisiin tähän valvontaa koskevan luvun alkuun ja jaettaisiin useammaksi säännökseksi ottaen huomioon IE-direktiivin valvonnalle asettamat vaatimukset (IE-direktiivin 23 artikla).

Valvontasuunnitelmia laaditaan tällä hetkellä alueellisella tasolla. Säännösmuutosshahmotelma velvoittaisi laatimaan suunnitelmia myös paikalliselle ja kansalliselle tasolle. Säännöshahmotelma vastaa IE-direktiivin 23(1-2) artiklaa.

Säännöshahmotelman 2 ja 3 momentit vastaisivat nykyisen 95 §:n 2 momentin toista virkettä ja 3 momenttia.

2 § Valvontasuunnitelman sisältö

Valvontasuunnitelmaan on sisällyttävä:

- 1) merkittävien ympäristökysymysten yleisarvio,
- 2) valvontasuunnitelmaan kuuluva maantieteellinen alue,
- 3) suunnitelmaan kuuluvia laitoksia koskeva rekisteri,
- 4) menettelyt valvontasuunnitelman mukaisia ympäristötarkastuksia koskevien ohjelmien laatimiseksi,
- 5) muita kuin valvontasuunnitelman mukaisia ympäristötarkastuksia koskevat menettelyt, sekä
- 6) tarvittaessa eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat säännökset.

Säännöksessä säädettäisiin valvontasuunnitelman sisällöstä IE-direktiivin 23(3) artiklan mukaisesti.

3 § Ympäristötarkastukset

Ympäristötarkastuksella tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, jotka toimivaltainen viranomainen on suorittanut tai jotka on suoritettu sen puolesta laitosten lain ja sen nojalla annettujen asetusten sekä lupamääräysten noudattamisen tarkistamiseksi ja edistämiseksi sekä tarvittaessa niiden ympäristövaikutusten tarkkailemiseksi. Näitä toimenpiteitä ovat muun muassa laitospölyt, päästöjen tarkkailu sekä sisäisten selvitusten ja seuranta-asiakirjojen, tarkkailun sekä käytettyjen tekniikoiden ja laitoksen ympäristöasioiden hallinnan riittävyden tarkistaminen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin valvontasuunnitelman mukaisista ympäristötarkastuksista ja muista kuin valvontasuunnitelman mukaisista ympäristötarkastuksista.

Säännöshahmotelma vastaa IE-direktiivin ympäristötarkastuksen määritelmää (IE-direktiivin 3(1) artikla 21-kohta) kuitenkin sillä erolla, että lupamääräysten noudattamisen lisäksi tarkistettaisiin lain ja sen nojalla annettujen asetusten noudattaminen.

4 § (81 §) Ilmoitus valvontaviranomaiselle toiminnan muutoksista ja luvan haltijan vaihtumisesta

Ympäristöluvan haltijan on viipymättä ilmoitettava valvontaviranomaiselle toiminnan pysyvistä tai pitkäaikaisesta keskeyttämisestä sekä toiminnan valvonnan kannalta olennaisista muutoksista. **Toiminnanharjoittajan on myös ilmoitettava kaikista suunnitteilla olevista toiminnan muutoksista tai laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia.**

Luvan haltijan vaihtuessa on luvan uuden haltijan ilmoitettava vaihtumisesta. **Valvontaviranomainen tekee tarvittavat muutokset tietojärjestelmään.**

Lisäys 1 momentin loppuun johtuisi IE-direktiivin 20(1) artiklasta, jonka mukaan toiminnanharjoittajan tulee tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista laitoksessa suunnitteilla olevista muutoksista tai laitoksen laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia, ja tarpeen vaatiessa toimivaltainen viranomainen saattaa luvan ajan tasalle.

Toiminnanharjoittaja tiedottaisi lupaviranomaista suunnitteilla olevista muutoksista. Jos muutos olisi olennainen, edellyttäisiin luvan hakemista 5 luvun 8 §:n mukaisesti (nykyinen 28.3 §). Jos muutos olisi "vähäinen", voitaisiin mahdollisuuksien mukaan käyttää 7 luvun 5 ja 9 §:ää (5 § lupamääräysten tarkistaminen ilmoitusmenettelyssä, 9 § lupamääräysten vähäinen muuttaminen ilmoitusmenettelyssä). Jos muutoksen johdosta ei olisi tarpeen muuttaa lupaa, mutta toimintaa koskevat tiedot eivät olisi 4 luvun 10 §:n (nykyinen 27 §) mukaisessa ympäristönsuojelun tietojärjestelmässä ajan tasalla, olisi valvontaviranomaisen tehtävä tarvittavat päivitykset tietojärjestelmään. Tämä voisi auttaa esim. luvan sisältämän toiminnankuvauksen pitämisessä ajan tasalla.

5 § (82 §) (22.12.2009/1590) Tarkkailu toisen alueella

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi myöntää toiminnanharjoittajalle oikeuden tarkkailla toiminnan ympäristövaikutuksia ja ympäristön laatua toisen alueella, jollei alueen omistaja tai haltija ole antanut suostumustaan tähän.

Oikeus voidaan myöntää edellyttäen, ettei tarkkailusta aiheudu sanottavaa haittaa. Alueen omistajalle tai haltijalle on varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

6 § (83 §) Tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Tässä laissa tarkoitettulla viranomaisella tai sen määräämällä virkamiehellä tai viranhaltijalla on oikeus valvontaa ja tämän lain täytäntöönpanoa varten:

- 1) saada viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä tarpeellisia tietoja viranomaisilta sekä toiminnanharjoittajilta;
- 2) kulkea toisen alueella;
- 3) tehdä tarkastuksia ja tutkimuksia, suorittaa mittauksia ja ottaa näytteitä;
- 4) päästä paikkaan, jossa toimintaa harjoitetaan;
- 5) tarkkailla toiminnan ympäristövaikutuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu oikeus, johon ei liity julkisen vallan käyttöä, on myös muulla viranomaisen määräämällä henkilöllä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ei saa tehdä kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa, ellei toimenpiteiden suorittaminen ole välttämätöntä hengen,

terveyden, omaisuuden tai ympäristön suojelemiseksi. Asunnon tarkastuksesta säädetään terveydensuojelulaissa.

7 § (84 §) (22.12.2009/1590) Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Toiminnanharjoittajan on rikkomuksen tai laiminlyönnin huomattessaan viipymättä toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian.

Valvontaviranomainen voi:

- 1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia, sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä;
- 2) määrätä sen, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa;
- 3) määrätä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla menetellyt palauttamaan ympäristö ennalleen tai poistamaan rikkomuksesta ympäristölle aiheutunut haitta;
- 4) määrätä toiminnanharjoittajan riittävässä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua aiheuttaa epäillä sen aiheuttavan tämän lain vastaista pilaantumista.

Luvanvaraisen toiminnan osalta määräyksen antaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jos toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto tai se on 33 §:n nojalla myöntänyt ympäristöluvan, ja muutoin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Jos määräys koskee luvanvaraista toimintaa, jossa lupa-asia on käsiteltävä 39 §:n mukaisesti yhteiskäsittelyssä, määräys annetaan siten kuin hallintopakkoasiasta säädetään vesilain 21 luvussa. Jos määräys koskee ainoastaan tässä laissa tai sen nojalla säädetyn velvoitteen noudattamista, se annetaan kuitenkin tämän lain mukaisesti.

Määräystä ei voida antaa välittömästi 4 tai 6 §:n täytäntöönpanemiseksi.

Säännökseen hahmoteltu uusi 1 momentti perustuu IE-direktiivin 8(2) artiklan 1 alakohtaan, jonka b-kohdan mukaan toiminnanharjoittajan tulee toteuttaa viipymättä tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian. Muilta osin tämä säännös nykyisen muotoisena täyttää IE-direktiivin vaatimukset.

8 § (84 a §) (22.12.2009/1590) Määräys vesistön merkittävän pilaantumisen ja luontovahingon korjaamiseksi

Jos 84 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua rikkomuksen tai laiminlyönnin seurauksena aiheutuu merkittävää vesistön pilaantumista tai luonnonsuojelulain 5 a §:ssä tarkoitettu luontovahinko, on sen lisäksi, mitä tämän lain 84 §:n 1 momentissa säädetään, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen määrättävä toiminnanharjoittaja ryhtymään eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa (383/2009) tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin.

Jos vesistön merkittävä pilaantuminen tai luontovahinko on aiheutunut onnettomuuden tai muun ennakoimattoman syyn seurauksena, on elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen määrättävä vahingon aiheuttanut toiminnanharjoittaja eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin.

9 § (84 b §) (29.5.2009/385) Vesistön pilaantumisen merkittävyyden arviointi

Edellä 84 a §:ssä tarkoitettua vesistön pilaantumisen merkittävyyttä arvioitaessa on muun ohella otettava huomioon, mitä 50 §:n 2 momentissa säädetään. Tarkempia

säännöksiä pilaantumisen merkittävyyden arvioimisesta ja arvioinnissa huomioon otettavista seikoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

10 § (84 c §) (22.12.2009/1590) Ilmoitus vesistön merkittävästä pilaantumisesta ja luontovahingosta

Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle 84 a §:ssä tarkoitetusta vesistön merkittävästä pilaantumisesta ja luontovahingosta sekä niiden välittömästä uhasta.

11 § (85 §) Määräys pilaantumisen ehkäisemiseksi

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi toimittamansa tarkastuksen nojalla antaa muuta kuin luvanvaraista toimintaa koskevan yksittäisen määräyksen, joka on tarpeen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräyksen tulee olla kohtuullinen ottaen huomioon toiminnan luonne ja pilaantumisen merkittävyys.

12 § (86 §) Toiminnan keskeyttäminen

Jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta aiheutuu **tai uhkaa aiheutua** välitöntä terveyshaittaa tai merkittävää muuta välitöntä ympäristön pilaantumista, valvontaviranomainen voi keskeyttää toiminnan, jollei haittaa voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Toiminnanharjoittajaa tulee mahdollisuuksien mukaan kuulla ennen keskeyttämistä.

Keskeyttämistoimenpiteestä on laadittava pöytäkirja ja keskeyttämisestä on viivytyksettä tehtävä päätös. Viranomaisen on lisäksi annettava tieto siitä, miten toiminnan jatkamiseksi menetellään.

Hahmotelma sanamuodon tarkennukseksi liittyy IE-direktiivin 8(2) artiklan 2 alakohdtaan. Säännöksessä korostetaan riskiä verrattuna jo toteutuneeseen terveyshaittaan tai pilaantumiseen.

13 § (87 §) (29.6.2001/586) Aineita, valmisteita, tuotteita, laitteita ja koneita koskeva kieltö- tai velvoittamispäätös

Jos 13 §:n 1 momentin 2 kohdan tai 15 §:n nojalla annettua valtioneuvoston asetusta on rikottu, ympäristöministeriö voi:

- 1) kieltää valmistajaa, maahantuoja tai muuta markkinoille luovuttajaa taikka laitteen huoltajaa tai aineen käsittelijää jatkamasta toimintaansa;
- 2) kieltää säännösten vastaisen aineen, valmisteiden, tuotteen, laitteen tai koneen käytön, valmistuksen, kaupan pitämisen, myynnin tai muun luovuttamisen;
- 3) velvoittaa rikkojan saattamaan aineen, valmisteiden, tuotteen, laitteen tai koneen säännösten mukaiseksi tai muutoin täyttämään velvollisuutensa;
- 4) velvoittaa rikkoja toimittamaan aine, valmiste, tuote, laite tai kone taikka osa siitä asianmukaisesti käsiteltäväksi jätteenä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu aine, valmiste, tuote, laite tai kone on luovutettu markkinoille, ministeriö voi velvoittaa asetuksen vastaisesti menetelleen poistamaan sen markkinoilta ja toimimaan 1 momentissa säädetyllä tavalla.

Suomen ympäristökeskus päättää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua kiellosta tai velvoittamisesta, kun rikkomus koskee 15 §:n nojalla annettua orgaanisia liuottimia sisältäviä tuotteita koskevan valtioneuvoston asetuksen noudattamista sekä 17 a §:ssä tarkoitettua poikkeuslupapäätöksen noudattamista. Suomen ympäristökeskus

päättää myös kiellosta tai velvoittamisesta, kun rikkomus koskee otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen, tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen, 15 §:n nojalla otsonikerroksen suojaamiseksi annetun valtioneuvoston asetuksen ja 108 d §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen noudattamista sekä muutoin 108 a §:n 1–3 momentin, 108 b §:n ja 108 c §:n 1 ja 2 momentin mukaisten velvoitteiden noudattamista. Kiellon käyttää säännösten vastaista yksittäistä laitetta tai huoltovelvollisuuden täyttämistä koskevan velvoitteen antaa kuitenkin 22 §:n 1 momentissa tarkoitettu valvontaviranomainen. (7.11.2008/681)

14 § (88 §) Uhkasakko, teettämisuhka ja keskeyttämisuhka

Viranomaisen on tehostettava, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta, tämän lain nojalla antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään.

Jollei tästä laista muuta johdu, uhkasakkoa, teettämisuhkaa ja keskeyttämisuhkaa koskevaan asiaan sovelletaan muutoin, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

15 § (89 §) Viranhaltijan väliaikainen määräys

Edellä 84 §:ssä tarkoitetun määräyksen voi antaa tai 86 §:ssä tarkoitetun päätöksen tehdä kiireellisessä tapauksessa kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen määräämä viranhaltija. Asia on kuitenkin viivytyksettä saatettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen päätettäväksi.

90 § ~~Toiminnan lopettamisen jälkeiset velvoitteet~~

~~Luvanvaraisen toiminnan päätyttyä toimintaa harjoittanut vastaa edelleen lupamääräysten mukaisesti tarvittavista toimista pilaantumisen ehkäisemiseksi, toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta:~~

~~Jos toiminnanharjoittajaa ei enää ole tai ei häntä ei tavoiteta ja lopetetun toiminnan ympäristövaikutusten valvomiseksi on tarpeen tarkkailla ympäristöä, tarkkailusta vastaa toiminta-alueen haltija:~~

~~Jos lupa ei sisällä riittäviä määräyksiä toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimista, lupaviranomaisen on annettava tätä tarkoittavat määräykset. Asia on käsiteltävä soveltuvien osien kuten lupahakemus. Tarkkailua koskevat määräykset annetaan noudattaen soveltuvien osien, mitä 46 §:ssä säädetään:~~

~~Ennen kuin ympäristönsuojelun tietojärjestelmään 65 §:n 1 momentin nojalla rekisteröity toiminta päättyy, kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on toimitettava suunnitelma toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimista. (9.4.2010/253)~~

Säännös siirrettäisiin muunnettuna lupapäätöstä koskevan 7 luvun loppuun.

16 § (91 §) (22.12.2009/1590) Kuuleminen

Ennen tässä luvussa tarkoitetun määräyksen antamista viranomaisen on varattava sille, jota määräys koskee, tilaisuus tulla kuulluksi asiassa siten kuin hallintolaisissa säädetään. Tarvittaessa on kuultava myös muita asianosaisia, muita valvontaviranomaisia, lupaviranomaista ja yleistä etua valvovia viranomaisia.

17 § (92 §) (22.12.2009/1590) Vireillepano-oikeus

Jollei 77, 79, 84, 84 a, 85 tai 86 §:ssä tarkoitettu asia ole tullut vireille valvontaviranomaisen omasta aloitteesta, asian voi panna kirjallisesti vireille:

- 1) se, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea;
- 2) rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät;
- 3) toiminnan sijaintikunta ja muu kunta, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät;
- 4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sekä toiminnan sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen;
- 5) muu asiassa yleistä etua valvova viranomainen.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi panna vireille vaatimuksen 19 §:n 2 momentin 7 kohdan mukaisesta ympäristönsuojelumääräyksen antamista koskevasta asiasta, jos kunta ei ole antanut tätä koskevaa määräystä ja määräystä on pidetty vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa merkityksellisenä keinona vesien tilan kannalta.

Valvontaviranomaisen tulee vireillepanon johdosta selvittää asia ja tehdä asiassa päätös sekä tarvittaessa ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin. Viranomaisen on annettava päätöksensä 1 momentin mukaan vireille tullessa asiassa xxx kuukauden kuluessa asian vireille tulosta.

Säännöksen selkeyttämiseksi ja menettelyn nopeuttamiseksi 3 momentiksi lisätty tätä koskevia hahmotelmia. Tämä voisi olla tarpeen varsinkin ennakkovalvontaa kevennettäessä.

Säännöksen 1 momentissa voisi informatiivisuuden lisäämiseksi tuoda esiin viittaussäännösten sisältöä (77 § Selvitysvelvollisuus ja puhdistustarpeen arviointi, 79 § Puhdistamisesta määrääminen, 84 § Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen, 84 a § Määräys vesistön merkittävän pilaantumisen ja luontovahingon korjaamiseksi, 85 § Määräys pilaantumisen ehkäisemiseksi, 86 § Toiminnan keskeyttäminen).

18 § (93 §) Virka-apu

Poliisi on velvollinen antamaan virka-apua tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamiseksi. Sama velvollisuus on tullin- ja rajavartiolaitoksen omaisilla toimialallaan.

19 § (94 §) (22.12.2009/1590) Toiminta rikosasiassa

Valvontaviranomaisen tulee tehdä ilmoitus 116 §:ssä tarkoitettusta teosta tai laiminlyönnistä poliisille esitutkintaa varten. Ilmoitus saadaan kuitenkin jättää tekemättä, jos tekoa on pidettävä olosuhteet huomioon ottaen vähäisenä eikä yleisen edun ole katsottava vaativan syytteen nostamista.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on rikosasiassa asianomistaja, jos yleistä etua on loukattu.

~~95 § (21.4.2005/252) Valvonnan järjestäminen~~

~~Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tämän lain mukaisen valvonnan järjestämiseksi laadittava valvontasuunnitelma, jonka sisällöstä säädetään tarvittaessa ympäristöministeriön asetuksella. (22.12.2009/1590)~~

~~Ympäristöministeriö voi tarvittaessa asetuksella tarkemmin säätää tämän lain edellyttämien tarkastusten suorittamisesta ja valvonnan järjestämisestä. Tämän lain nojalla muutoin annettavassa valtioneuvoston asetuksessa voidaan lisäksi säätää valvontaan liittyvistä toimista valvonnan tehokkuuden turvaamiseksi.~~

~~Ympäristöministeriö voi antaa valvontaviranomaisille tarkempia yleisiä ohjeita tämän lain noudattamisen valvonnasta.~~

Säännös siirrettäisiin muunnettuna tämän luvun alkuun.

20 § (108 §) Mittausten ja tutkimusten laadunvarmistus

Tämän lain täytäntöönpanon edellyttämät mittaukset, testaukset, selvitykset ja tutkimukset on tehtävä pätevästi, luotettavasti ja tarkoituksenmukaisin menetelmin.

Ympäristöministeriö voi asetuksella säätää:

- 1) mittaus- ja testausmenetelmistä, standardeista ja laskentamalleista, joita on käytettävä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten soveltamisessa;
- 2) mittausten, testausten, selvitysten ja tutkimusten laadun varmistamisesta sekä tutkimuslaitosten valvonnasta.

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 108 §:n kohdalta.

21 § (116 §) Rangaistussäännökset

Rangaistus vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tehdystä ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain (39/1889) 48 luvun 1–4 §:ssä.

Joka muulla tavoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tahallaan tai huolimattomuudesta

- 1) laiminlyö tässä laissa tarkoitetun ilmoituksen tekemisen,
- 2) laiminlyö viranomaisen tämän lain nojalla antamaan määräykseen perustuvan velvollisuutensa taikka toimii vastoin viranomaiselle antamaansa ilmoitusta,
- 3) laiminlyö otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen tai tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaisen velvollisuutensa tai toimii epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006 5 tai 6 artiklassa taikka 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn velvollisuutensa vastaisesti taikka toimii 108 a §:n 1 momentin tai 108 b §:n taikka 108 d §:n 1–3 kohdan nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen vastaisesti, (7.11.2008/681)
- 4) laiminlyö pysyvistä organisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 7 artiklan mukaisen velvollisuutensa,
- 5) rikkoo 7–9 §:ssä tarkoitettua kieltoa, 2 luvun nojalla annettua asetusta, laiminlyö 75, 76, 90, 103, 103 a, 103 b tai 104 §:n mukaisen velvollisuutensa tai rikkoo 111 §:n nojalla annettuun ympäristöministeriön päätökseen sisältyviä ehtoja, on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, ympäristönsuojelulain rikkomisesta sakkoon.
(23.5.2008/346) (17.2.2006/137)

Rangaistus 109 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Moottorikäyttöisen ajoneuvon joutokäyntiä koskevan kiellon rikkomisesta voidaan määrätä suoritettavaksi pysäköintivirhemaksu sen mukaan kuin pysäköintivirhemaksusta annetussa laissa (248/1970) säädetään. (11.12.2002/1100)

Säännös siirrettäisiin tähän 15 luvusta, 116 §:n kohdalta. Direktiivi viittaukset tulisi uudistaa.

19 luku Muutoksenhaku ja päätöksen täytäntöönpano

1 § (96 §) Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun viranomaisen päätökseen saa hakea valittamalla muutoista Vaasan hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. ~~Ympäristölupapäätöstä koskeva valituskirjelmä liitteineen on toimitettava päätöksen tehneelle viranomaiselle. Viranomaisen on lähetettävä tieto ympäristölupapäätöksestä ja tehdyistä valituksista Vaasan hallinto-oikeudelle välittömästi valitusajan päättymisen jälkeen.~~ (21.4.2005/252)

Valtioneuvoston ja ympäristöministeriön päätöksestä valitetaan korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Suomen ympäristökeskuksen 17 a §:n nojalla tekemästä päätöksestä valitetaan Vaasan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. (14.10.2005/814)

Kunnan viranhaltijan 89 §:n nojalla antamasta määräyksestä tai päätöksestä ei saa valittaa. Edellä 33, 68 ja 70 §:ssä tarkoitettua asian siirtämistä toiselle viranomaiselle koskevasta päätöksestä sekä 71 §:ssä tarkoitettua korvausvaatimuksen erikseen käsittelemistä koskevasta ratkaisusta ei saa valittaa erikseen. Asian käsittelystä 105 §:n nojalla perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

Kunnan ympäristönsuojelumääräysten hyväksymistä sekä ympäristölupahakemuksen käsittelymaksua tarkoittavaa taksaa koskevaan päätökseen haetaan valittamalla muutoista siten kuin kuntalaissa (365/1995) säädetään. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on lisäksi oikeus hakea muutosta kunnan ympäristönsuojelumääräyksiä koskevaan päätökseen. (22.12.2009/1590)

Vaasan hallinto-oikeuden päätökseen haetaan valittamalla muutoista korkeimmalta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Säännöstä voisi yhdenmukaistaa muun hallintolainkäytön kanssa siten, että muutoksenhakua koskevat kirjelmät ohjautuisivat aina suoraan Vaasan hallinto-oikeuteen eikä päätöksen tehneelle viranomaiselle.

2 § (97 §) (22.12.2009/1590) Valitusoikeus

Valitusoikeus on:

- 1) sillä, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea;
- 2) rekisteröidyllä yhdistyksellä tai säätiöllä, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät;
- 3) toiminnan sijaintikunnalla ja muulla kunnalla, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät;
- 4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella sekä toiminnan sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella;
- 5) muulla asiassa yleistä etua valvovalla viranomaisella.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella on lisäksi oikeus valittaa yleisen ympäristönsuojeluedun valvomiseksi sellaisesta päätöksestä, jolla Vaasan hallinto-oikeus on muuttanut sen tekemää päätöstä tai kumonnut päätöksen.

3 § (97 a §) (21.4.2005/252) Muutoksenhaku eräissä tapauksissa

Tyyppihyväksyntää koskevasta viranomaisen päätöksestä sekä Turvatekniikan keskuksen 108 c §:n nojalla tekemästä päätöksestä antaa pätevyystodistus tai peruuttaa se valitetaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. (7.11.2008/681)

Se, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea, saa hakea oikaisua 24 §:n 3 momentissa tarkoitetun tarkastuslaitoksen tai muun vastaavan laitoksen päätökseen päätöksen tekijältä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusohje. Päätökseen, jolla oikaisuvaatimus on hylätty, saa hakea valittamalla muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Näyttötutkinnossa 108 a §:n mukaan osoitetun pätevyyden arviointiin tyytymätön opiskelija voi hakea muutosta arviointiin siten kuin ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998) säädetään. (7.11.2008/681)

Opetussuunnitelmaperusteisessa ammatillisessa perustutkinnossa 108 a §:n mukaan osoitetun pätevyyden arviointiin tyytymätön opiskelija voi hakea muutosta arviointiin siten kuin ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa (630/1998) säädetään. (7.11.2008/681)

Turvatekniikan keskuksen tai Suomen ympäristökeskuksen hyväksymän asiantuntevan tahon 108 a §:n nojalla tekemään päätökseen todistuksen antamisesta pätevyyden arvioinnin kohteena oleva saa hakea oikaisua kirjallisesti päätöksen tekijältä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusohje. Päätökseen, jolla oikaisuvaatimus on hylätty, saa hakea muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. (7.11.2008/681)

4 § (98 §) (21.4.2005/252) Kuuleminen valituksen johdosta

Ympäristölupapäätöstä koskevista valituksista on päätöksen antaneen viranomaisen tiedotettava kuuluttamalla vähintään 14 päivän ajan ilmoitustaulullaan ja asianomaisten kuntien ilmoitustauluilla. Valitusasiakirjat on pidettävä nähtävillä asianomaisissa kunnissa kuulutusajan. Viranomaisen on lisäksi varattava luvanhakijalle ja niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä yleistä etua valvoville viranomaisille tilaisuus vastineen antamiseen valituksen johdosta, jollei tämä ole ilmeisen tarpeetonta. Tieto valituksesta vastineen antamista varten annetaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Viranomaisen on samalla ilmoitettava, missä valitusasiakirjat ovat nähtävillä sekä minne vastinekirjelmät voidaan vastineen antamista varten varatussa ajassa toimittaa.

Päätöksen tehneen viranomaisen on toimitettava valitusasiakirjat, vastineet, muut päätösasiakirjat sekä tarvittaessa lausuntonsa Vaasan hallinto-oikeudelle viipymättä, mutta kuitenkin viimeistään 30 päivän kuluessa vastineen jättämiselle varatun määräajan päättymisestä.

5 § (99 §) Menettely muutoksenhakutuomioistuimessa

Sen lisäksi, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään katselmuksesta, muutoksenhakutuomioistuin tai sen määräyksestä sen puheenjohtaja, jäsen tai esittelijä voi suorittaa paikalla tarkastuksen.

Ympäristölupaa koskeva Vaasan hallinto-oikeuden päätös on annettava julkipanon jälkeen, jolloin sen katsotaan tulleen asianosaisen tietoon silloin, kun se on annettu. Päätöksestä on lisäksi viipymättä ilmoitettava toiminnan sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ilmoitustaululla.

Vaasan hallinto-oikeuden päätös on toimitettava valittajalle ja päätöksen jäljennös sitä pyytäneille asianosaisille sekä lupaa koskevassa asiassa toiminnanharjoittajalle, jos asianomainen ei ole valittajana. Jäljennös päätöksestä on lisäksi toimitettava aluehallintovirastolle, valvontaviranomaiselle, asiassa yleistä etua valvoville viranomaisille ja Suomen ympäristökeskukselle. (22.12.2009/1590)

Tämän lain mukaista hallintopakkoasiaa koskeva hallinto-oikeuden päätös annetaan tiedoksi todisteellisena tiedoksiantona siten kuin hallintolaisissa säädetään. (21.4.2005/252)

6 § (100 §) Päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

Toimintaa ei saa aloittaa tai muuttaa ennen kuin siihen oikeuttava lupapäätös on lainvoimainen. Valitus korvauksesta ei estä toiminnan aloittamista.

Lupaviranomaisen lainvoimaisen päätöksen täytäntöönpanosta on, siltä osin kuin on kysymys lain 11 luvun säännösten perusteella määrätyistä korvauksista tai 49 §:n nojalla myönnetystä käyttöoikeudesta ja siitä maksettavasta korvauksesta, soveltuvin osin voimassa, mitä lainvoimaisen tuomion täytäntöönpanosta säädetään.

7 § (101 §) (21.4.2005/252) Päätöksen täytäntöönpano muutoksenhausta huolimatta

Lupaviranomainen voi perustellusta syystä ja edellyttäen, ettei täytäntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, luvan hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräyksen muuttamisen varalle. Vaatimus vakuuden asettamisesta ei koske valtiota tai sen laitosta eikä kuntaa tai kuntayhtymää. Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä täytäntöönpanon lupapäätöstä suppeammaksi sekä määrätä täytäntöönpanon aloitusajankohdasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu oikeus voidaan myöntää samoin edellytyksin enintään 14 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä erikseen tehdystä hakemuksesta. Hakemuksesta on kuultava valvontaviranomaisia ja lupapäätökseen muutosta hakeneita. Päätös on tämän jälkeen tehtävä viivytyksettä. Päätökseen haetaan muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Päätös, jolla on myönnetty 1 momentissa tarkoitettu oikeus, on välittömästi toimitettava Vaasan hallinto-oikeudelle sekä muutosta hakeneille.

Viranomainen voi määrätä, että 46, 64, 64 a, 78, 79, 82, 84, 84 a ja 85–87 §:ssä tarkoitettua määräystä tai päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava. (29.5.2009/385)

8 § (101 a §) (21.4.2005/252) Täytäntöönpanoasian käsittely muutoksenhakutuomioistuimessa

Muutoksenhakutuomioistuin voi valituksesta kumota 101 §:ssä tarkoitetun määräyksen tai muuttaa sitä tai muutoinkin kieltää lupapäätöksen täytäntöönpanon. Hallinto-oikeuden päätöksestä täytäntöönpanoa koskevassa asiassa voidaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain pääasian yhteydessä.

Mikäli ainoastaan luvan hakija on hakenut muutosta myönteiseen ympäristölupapäätökseen eikä lupaviranomainen ole lupapäätöksessään antanut tämän luvun 7 §:n 1 momentin mukaista täytäntöönpanomääräystä, voi muutoksenhakutuomioistuin luvan hakijan pyynnöstä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen.

Se, joka on valittanut ympäristölupapäätöksestä, voi hallinto-oikeudessa vaatia 101 §:n 2 momentissa tarkoitettua ratkaisua kumottavaksi tai muutettavaksi ilman, että hänen olisi siitä erikseen valitettava. Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä tämän pykälän 1 momentissa säädetään.

Hallintolainkäyttölain 6 luvun säännöksiä lainvoimaa vailla olevan päätöksen täytäntöönpanosta ei sovelleta tämän lain mukaiseen muutoksenhakuun, siten että toiminta olisi aloitettavissa ilman lainvoimaista lupaa tai 101 §:ssä tarkoitettua määräystä. Jos lupa-asiassa on kysymys olemassa olevan toiminnan jatkamisesta, Vaasan hallinto-oikeus voi päätöksessään määrätä, että päätöstä on muutoksenhausta huolimatta kokonaan tai osittain noudatettava, jollei korkein hallinto-oikeus toisin määrää.

Hahmotelman mukaan, jos ainoastaan luvan hakija on hakenut muutosta myönteiseen ympäristölupapäätökseen eikä lupaviranomainen ole lupapäätöksessään antanut tämän luvun 7 §:n 1 momentin (nykyinen 101.1 §) mukaista täytäntöönpanomääräystä, voisi muutoksenhakutuomioistuin luvan hakijan pyynnöstä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen. Säännöksen tarkoituksena olisi sellaisissa selvissä tapauksissa, joissa lupa on myönnetty, mutta luvan hakija itse on valittanut lupapäätöksestä, eikä asiassa ole muita valituksia, mahdollistaa toiminnan aloittaminen. Tällaisissa asioissa lupapäätös ei voisi muuttua kuin luvanhakijan eduksi.

20 luku Erinäiset säännökset

1 § (102 §) Ilmanlaadun turvaaminen

Kunnan on varauduttava käytettävissään olevin keinoin toimiin, joilla estetään valtioneuvoston asetukseen perustuvan ilmanlaadun raja-arvon mahdollinen ylittyminen kunnan alueella. Raja-arvon ylitymisestä on tiedotettava ja varoitettava väestöä. Ilmanlaatua koskevassa valtioneuvoston asetuksessa määrätään, milloin varautuminen on välttämätöntä, ja tiedottamisen sekä varoituksen antamisen tarkemmasta sisällöstä.

Jos valtioneuvoston asetukseen perustuva ilmanlaadun raja-arvo ylittyy, kunnan on ryhdyttävä tarpeellisiin toimiin tai annettava määräyksiä liikenteen rajoittamiseksi ja päästöjen vähentämiseksi. Luvanvaraisista toiminnoista aiheutuvien päästöjen vähentämisestä sekä ennalta-arvaamatta ilmenevän ilman merkittävän pilaantumisen ehkäisemisestä säädetään erikseen.

Kunnan on tiedotettava ilmanlaadun turvaamiseksi laadittavien suunnitelmien tai ohjelmien valmistelusta yleisölle ja varattava tälle riittävän ajoissa mahdollisuus antaa suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta mielipiteensä. Mahdollisuus varataan

ilmoittamalla asiasta kunnan ilmoitustaululla tai paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä ja sekä lisäksi sähköisesti. Hyväksytystä suunnitelmasta tai ohjelmasta perusteluineen sekä siitä, miten esitetyt mielipiteet on otettu huomioon, on tiedotettava samalla tavoin kuin suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta. (14.10.2005/814)

~~103 §~~ Jätevesien yleinen puhdistamisvelvollisuus

Säännös siirrettiisiin 2 lukuun, yleisten velvollisuuksien kohdalle.

~~103 a § (23.5.2008/346)~~ Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma

Säännös siirrettiisiin kaivannaisjätteitä koskevaan 14 lukuun..

~~103 b § (23.5.2008/346)~~ Suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavat kaivannaisjätteen jätealueet

Säännös siirrettiisiin kaivannaisjätteitä koskevaan 14 lukuun.

~~104 §~~ Selontekovelvollisuus pilaantuneesta alueesta

Säännös siirrettiisiin pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaan uuteen 17 lukuun (nykyinen 12 luku).

2 § (105 §) (22.12.2009/1590) Käsittelymaksut

Tämän lain mukaisen luvan, ilmoituksen tai muun asian käsittelystä valtion viranomaisessa voidaan periä maksu, jonka suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) ja sen nojalla annettavassa valtioneuvoston asetuksessa tai ympäristöministeriön asetuksessa säädetään. Kunnalle perittävän maksun perusteen on soveltuvin osin vastattava valtion maksuperustelakia. Maksun perusteista määrätään tarkemmin kunnan hyväksymässä taksassa.

Maksua ei peritä viranomaisen eikä haittaa kärsivän asianosaisen aloitteesta vireillepannun asian käsittelystä. Muiden vaatimuksesta vireillepannun asian käsittelystä saadaan periä maksu, jos vireillepanoa on pidettävä ilmeisen perusteettomana.

3 § (106 §) (22.12.2009/1590) Todistajan kuuleminen

Aluehallintovirasto voi, jos se erityisestä syystä on tarpeen, kuulla todistajaa valllisesti ja asianosaista totuusvakuutuksen nojalla. Asianosaisille on varattava tilaisuus olla läsnä kuultaessa todistajaa tai asianosaista, ja heillä on oikeus esittää kysymyksiä sekä lausua käsityksensä todistajan tai asianosaisen kertomuksesta. Todistajalle maksettavasta korvauksesta on voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään.

~~107 §~~ Kulujen korvaaminen korvausasiassa

Säännös siirrettiisiin korvauksia koskevaan uuteen 16 lukuun (nykyinen 11 luku).

~~108 §~~ Mittausten ja tutkimusten laadunvarmistus

Säännös siirrettiisiin valvontaa ja hallintopakkoa koskevaan uuteen 18 lukuun (nykyinen 13 luku).

[108 a § \(7.11.2008/681\) Otsonikerrosta heikentäviä aineita ja tiettyjä fluorattuja kasvihuonekaasuja käsittelevien pätevyiden osoittaminen](#)

Säännös siirrettäisiin otsonikerroksen suojelua koskevaan uuteen omaan 15 lukuun.

[108 b § \(7.11.2008/681\) Toiminnan vastuuhenkilö ja laitteet](#)

Säännös siirrettäisiin otsonikerroksen suojelua koskevaan uuteen omaan 15 lukuun.

[108 c § \(7.11.2008/681\) Ilmoitus pätevyyden todentamiseksi ja pätevyyden todentaminen](#)

Säännös siirrettäisiin otsonikerroksen suojelua koskevaan uuteen omaan 15 lukuun.

[108 d § \(7.11.2008/681\) Valtioneuvoston asetukset](#)

Säännös siirrettäisiin otsonikerroksen suojelua koskevaan uuteen omaan 15 lukuun.

[108 e § \(7.11.2008/681\) Viranomaisen rekisteri](#)

Säännös siirrettäisiin otsonikerroksen suojelua koskevaan uuteen omaan 15 lukuun.

[108 f § \(7.11.2008/681\) Pätevyyden osoittaminen muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa](#)

Säännös siirrettäisiin otsonikerroksen suojelua koskevaan uuteen omaan 15 lukuun.

[4 § \(108 g §\) \(17.2.2006/137\) Pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevat erityiset säännökset](#)

Tämän lain mukaista lupa- tai ilmoitusasiaa käsiteltäessä on noudatettava, mitä pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 6 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklassa säädetään.

Edellä 1 momentissa mainitun asetuksen 7 artiklassa tarkoitettuina toimivaltaisina viranomaisina toimivat tämän lain mukaiset ympäristölupaviranomaiset. Asetuksen 7 artiklan valvontaan sovelletaan, mitä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnasta säädetään.

[109 § Salassapitovelvollisuus](#)

Säännös siirrettäisiin viranomaisia ja niiden tehtäviä koskevaan 4 lukuun (nykyinen 3 luku).

[5 § \(110 §\) Valtion rajat ylittävät vaikutukset](#)

Tässä laissa tarkoitetun toiminnan ympäristövaikutukset toisessa valtiossa otetaan tätä lakia sovellettaessa huomioon kuten vastaava vaikutus Suomessa, jollei asianomaisen valtion kanssa tehdystä sopimuksesta muuta johdu. Toisen valtion aluevesiin tai talousvyöhykkeeseen kohdistuviin pilaantumisvaikutuksiin sovelletaan 9 §:ää.

Jos toimintaan on haettava 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun rajajokisopimuksen mukaisen lupaviranomaisen lupa, ympäristölupa ei ole tarpeen yksinomaan 28 §:n 2

momentin 1 tai 2 kohdan nojalla. Ympäristölupapäätöksessä on otettava huomioon, mitä rajajokisopimuksen mukainen lupaviranomainen on päättänyt.

[110 a § \(15.11.2002/944\) Valtioneuvoston päätös ympäristönsuojeluvaatimuksesta tietyllä toimialalla sekä sen suhde ympäristölupaan](#)

Säännös siirrettiisiin VOC-laitoksia koskevaan 12 lukuun.

[110 b § \(15.11.2002/944\) Valtioneuvoston päätöksen valmistelu](#)

Säännös siirrettiisiin asetuksia ja määräyksiä koskevaan 3 lukuun (nykyinen 2 luku).

6 § (111 §) Yhteistoteutuksesta päättäminen

Ympäristöministeriö voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen valtioneuvoston 11 §:n nojalla antaman asetuksen päästöjä koskevista säännöksistä tietyn toiminnan osalta, jos toiminnanharjoittaja toteuttaa muualla Suomessa tai toisessa valtiossa ympäristönsuojelutoimia, joiden johdosta päästöt tai niiden vaikutukset kokonaisuutena olennaisesti vähentyvät (yhteistoteutus).

Yhteistoteutus edellyttää, että

- 1) se ei ole vastoin Suomea sitovia kansainvälisiä velvoitteita;
- 2) se on tarkoituksenmukaista ottaen huomioon toiminnan tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet ympäristönsuojelutoimien toteuttamiseksi; sekä
- 3) päästöjä ja ympäristönsuojelutoimia sekä niiden vaikutuksia voidaan seurata luotettavasti.

Jos toiminnasta aiheutuu alueellisia haitallisia ympäristövaikutuksia, on yhteistoteutuksesta päättämisen edellytyksenä lisäksi, että Suomen alueeseen kohdistuvat päästöt vähentyvät järjestelyn seurauksena.

Ministeriön päätökseen voidaan sisällyttää tarpeellisia ehtoja. Päätös ei syrjäytä toiminnalle tässä laissa tai sen nojalla muutoin asetettuja vaatimuksia.

7 § (112 §) Kuuleminen ja tiedottaminen yhteistoteutuksesta

Ennen 111 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemistä hakemuksesta on pyydetävä lausunto toiminnan sijaintikunnalta ja vaikutusalueen kunnilta, asianomaisilta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta sekä valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettäviltä tahoilta. Lisäksi 92 §:ssä tarkoitetulle rekisteröidylle yhdistykselle tai säätiölle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi hakemuksen johdosta. (22.12.2009/1590)

Hakemuksesta on kuulutettava virallisessa lehdessä. Lisäksi hakemuksesta on tiedotettava toiminnan sijaintikunnassa ja vaikutusalueen kunnassa siten kuin kuntalaissa säädetään.

Ministeriön päätös on annettava tiedoksi siten kuin hallintolaissa säädetään. (21.4.2005/252)

8 § (113 §) Yhteistoteutus päätöksen muuttaminen ja peruuttaminen

Yhteistoteutus päätöstä voidaan muuttaa tai päätös peruuttaa, jos

- 1) olosuhteet ovat päätöksen tekemisen jälkeen muuttuneet siten, ettei edellytyksiä yhteistoteutukselle enää ole;
- 2) osoittautuu, että päästöt eivät yhteistoteutuksen seurauksena olennaisesti vähenny tai yhteistoteutuksesta muuten aiheutuu olennaisesti arvioitua enemmän haitallisia ympäristövaikutuksia; tai

3) päätöksen muuttaminen tai peruuttaminen on tarpeen Suomen kansainvälisten velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi annettujen säädösten noudattamiseksi.

Ennen päätöksen tekemistä ympäristöministeriön on varattava 111 §:ssä tarkoitetulle toiminnanharjoittajalle tilaisuus tulla kuulluksi.

114 § Luvanvaraisuuden muuttaminen

Säännös siirrettäisiin luvantarvetta, rekisteröintivelvollisuutta ja viranomaisten toimivaltaa koskevaan 5 lukuun (nykyinen 4 luku).

115 § Määräajan pidentäminen

Säännös siirrettäisiin lupamenettelyä ja lupaharkintaa koskevaan 6 lukuun.

116 § Rangaistussäännökset

Säännös siirrettäisiin valvontaa ja hallintopakkoa koskevaan 18 lukuun (nykyinen 13 luku).

117 § Tarkemmat säännökset ja ohjeet

~~Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Ympäristöministeriö voi lisäksi antaa yleisiä ohjeita tämän lain täytäntöönpanemiseksi.~~

Säännös ei ole tarpeen, joten sen voisi poistaa.

21 luku Voimaantulo, Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen

1 § (118 §) Voimaantulo

Tämän lain voimaantulosta säädetään erikseen lailla.

IE-direktiivistä aiheutuneet muutostarpeita voimaantulosäännöksiin, mitkä on selvitetävä myöhemmin.

5 Muita ajatuksia YSL:n uudistamiseksi

5.1

Ohjauskeinovalikoimasta

Lupamenettelyä olisi suoralla normiohjauksella mahdollista keventää muullakin tavalla: esimerkiksi täydentämällä nykyistä lupamenettelyä päästöjä, päästölähteitä taikka ympäristönlaatua koskevilla normeilla. Normit olisi todennäköisesti mielekkäintä säätää toimialakohtaisesti. Normeilla voitaisiin korvata esimerkiksi yleisesti käytettyjä lupamääräyksiä.

Periaatteessa IE-direktiivi mahdollistaisi varsin laajaankin yleisesti sitovien ympäristönsuojeluvaatimusten käytön. Todennäköisesti lupajärjestelmää olisi yksinkertaisinta keventää toteuttamalla luvanvaraisia toimintoja koskeva normiohjaus kansallisin perustein. Tässä selvityksessä ei ole ollut mahdollista tarkemmin tutkia näitä kysymyksiä.

5.2

Ennakovalvontamenettelyt ja muut menettelyt

Ennakovalvontamenettelyt muodostuvat seuraavista osakokonaisuuksista:

- Suurten laitosten luvat (IE-direktiivin mukaiset laitokset, poislukien vähäiset VOC-laitokset)
- Muiden luvanvaraisten toimintojen luvat (kansallisesti luvanvaraisiksi säädettyt laitokset):
 - Tavallinen menettely (vastaa IE-direktiivin lupaa, BAT-päätelmiä lukuun ottamatta)
 - Nopeutettu menettely (aikarajoitettu lupakäsittely)
- Rekisteröinti (edellyttää ”YSL 12 §:n” mukaista asetusta (tämän raportin YSL 3 luvun 5 §))

Nykyisin ympäristöluvan tarkistamista koskevat samat menettelysäännökset kuin uuden laitoksen lupamenettelyä tai laitoksen olennaista muutosta koskevaa menettelyä. Tarkistamisessa ei kuitenkaan tarvitse arvioida koko laitoksen yleistä hyväksyttävyyttä, vaan ainoastaan selvittää toiminnan ympäristönsuojelullisen tason ajanmukaisuus, laitteiden toimintakuntoisuus sekä se, että laitos on edellisellä lupajaksolla kyennyt noudattamaan annettuja lupamääräyksiä. Keveämmällä tarkistamismenettelyllä voitaisiin vähentää lupaviranomaisen kuormitusta ja toiminnanharjoittajalle aiheutuvia kustannuksia ympäristönsuojelun tasoa heikentämättä. Lupien tarkistaminen ja muuttaminen voisi tapahtua joko lupamenettelyssä tai tiettyjen edellytysten täytyessä ilmoitusmenettelyssä.

Nopeutetun menettelyn käyttämisen edellytyksenä voisi olla, että toiminnan ympäristövaikutukset olisivat vähäisiä. Nopeutettua menettelyä voitaisiin käyttää esimerkiksi kuntien ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan kuuluvissa asetuksella määriteltävien toimintojen yhteydessä. Tämä voisi tapahtua osoittamalla asetuksen laitosluettelossa kevyeen menettelyyn sopivat toiminnot. Eräänä vaihtoehtona voisi olla se, että nopeutettua menettelyä käytettäisiin vain YSL 12 §:n (tämän raportin YSL 3 luvun 5 §) mukaisiin toimintoihin, joita koskevia toimialakohtaisia asetuksia ei ole annettu.

Nopeutetussa menettelyssä hyödynnettäisiin sähköistä asiointia tehokkaasti. Sähköinen asiointi olisi mahdollista toteuttaa jopa ilman varsinaista sähköistä asioiden käsittelyjärjestelmää.

Nopeutettu menettely tarkoittaisi lähtökohdiltaan rajoitettua luvan käsittelyaikaa. Käsittelyaika voisi olla esimerkiksi 2–3 kuukautta. Luvan käsittelyaika alkaisi siitä, kun hakemus on täydellinen. Hakemuksen vireilletulon jälkeen lupaviranomaisella olisi 1 kuukausi aikaa pyytää tarvittaessa täydennystä, jota pyydetäisiin sähköisesti. Täydennyspyyntöjen määrä olisi rajoitettu vain yhteen kertaan. Toiminnanharjoittajan tulisi vastata täydennyspyyntöön esimerkiksi 14 vuorokauden kuluessa. Saatuaan ”täydellisen” lupahakemuksen lupaviranomaisen tulisi kuulla osallisia ja pyytää tarpeellisia viranomaislausuntoja sähköisesti. Kuulemisaika voisi olla esimerkiksi 14 vuorokautta ja lausunnonantaja esimerkiksi 30 vuorokautta. Saatuaan mielipiteet ja muistutukset sekä lausunnot, olisi lupaviranomaisen kuultava toiminnanharjoittajaa sähköisesti. Tämä kuulemisaika voisi olla erittäin lyhyt, esimerkiksi 7 vuorokautta. Asia voitaisiin ratkaista, vaikka lupaviranomainen ei olisi saanut lausunnonantajan viranomaisen lausuntoa tai toiminnanharjoittajan vastinetta, kun määräajat olisivat päättyneet.

Aikajana nopeutetussa menettelyssä:

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
I-----I-----I----I----I----I-----I

1. Hakemus vireille
2. Mahdollinen täydennyspyyntö viimeistään max. 30 vrk ja hakemus lausunnolle (max. 30 vrk)
3. Hakija täydentää hakemustaan 3 vrk tiedoksiintoon + max. 14 vrk ja täydennetty hakemus lausunnolle
4. Kuuleminen koko hakemuksesta (max. 14 vrk)
5. Muistutukset ja lausunnot (+ 7vrk kuuluttamisen päättymisestä)
6. Hakijan vastaus (7 vrk)
7. Päätös (30 vrk sisällä hakijan vastauksesta)

Mikäli hakemusta koskevia lausuntoja pyydetäisiin samalla hetkellä kun toiminnanharjoittajalle esitettäisiin täydennyspyyntö, ja lausunnonantoviranomainen saisi täydennyksen ennen lausunnonantoajan päättymistä, olisi mahdollista edelleen lyhentää käsittelyn kokonaiskestoaikaa. Lausuntopyyntöissä voisi tällöin olla ilmoitus, että toiminnanharjoittajaa on pyydetty täydentämään asiakirjoja.

(6 luvun 6 a) § Nopeutettu lupamenettely

Ympäristövaikutuksiltaan vähäisiä, edellä 3 luvun 5 §:ssä tarkoitettuja toimintoja koskeva lupa-asia voidaan käsitellä tässä pykälässä kuvatussa nopeutetussa lupamenettelyssä, jos lupahakija on antanut lupahakemuksessa tai 2 luvun 12 §:n 3 momentissa tarkoitettua suostumuksensa sähköisestä asiointista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 19 §:ssä tarkoitettua sähköisen tiedoksiannon käyttämiseen lupa-asian käsittelyssä. Nopeutetussa lupamenettelyssä hakijan on varattava mahdol-

lisuus toiminnanharjoittamispaikan rajanaapureille antaa suostumuksensa sähköisen tiedoksiannon käyttämiseen kyseessä olevassa lupa-asiaassa.

Mikäli lupahakemus on puutteellinen, on lupaviranomaisen 30 vuorokauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta pyydettävä hakijaa sähköisenä viestinä/ tietoverkkoa hyväksi käyttäen täydentämään lupahakemustaan. Hakijan on täydennettävä hakemustaan 14 vuorokauden kuluessa saatuaan tiedon täydennyspyynnöstä siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 19 §:ssä säädetään.

Lupaviranomaisen on pyydettävä tarvittavat 6 luvun 2 §:n tarkoittamat lausunnot 30 vuorokauden kuluessa hakemuksen vireilletulosta. Poiketen 6 luvun 4 §:stä on lupaviranomaisen tiedotettava lupahakemuksesta kuuluttamalla siitä 14 päivän ajan omilla tietoverkkosivuillaan. Lisäksi kuulutuksesta on annettava tieto rajanaapureille. Muistutukset ja mielipiteet lupa-asiaan tulee antaa viimeistään seitsemän päivää kuulutuksen päättymisestä.

Hakijalle on varattava tilaisuus antaa vastauksensa lausuntojen, muistutusten ja mielipiteiden johdosta seitsemän päivän kuluessa saatuaan tiedon vastauspyynnöstä siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 19 §:ssä säädetään. Lupaviranomaisen on tehtävä lupapäätös viimeistään 30 päivän kuluessa hakijan vastauksen vastaanottamisesta.

Jollei lupaviranomainen ole tehnyt lupapäätöstä 4 momentin mukaisessa määräajassa, lupakäsittelymaksua on alennettava x %:lla.

Monissa muissa maissa on tyypillistä, että luvan käsittelylle on asetettu aikaraja. Näin on ainakin Saksassa, Belgian Valloniassa ja Alankomaissa. Käsittelyaika on tyypillisesti 3–8 kuukautta.

Edellytyksenä nopeutetun lupamenettelyn soveltamiselle on, että lupanhakija on suostunut joko hakemuksen tekemisen yhteydessä tai muutoin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 19 §:ssä tarkoitetun sähköisen tiedoksiannon käyttämiseen lupa-asian käsittelyssä. Naapureiden suostumus sähköiseen asiointiin ei olisi välttämätön edellytys nopeutetun lupamenettelyn soveltamiselle, mutta voisi johtaa esimerkiksi lupamaksun alentamiseen.

Naapureiden suostumuksessa on analogisesti seurattu rakennuslupamenettelyn puolella käytössä olevaa suostumusta. Kysymys ei olisi hankkeen hyväksymisestä, vaan suostumuksesta sähköisen asioinnin hyödyntämiselle menettelyn yhteydessä. Suostumusta varten olisi tarpeen laatia lomake tai valmis malli.

Lupa-asioiden osalliset (hakija ja haitankärsijä) voisivat myös etukäteen ilmoittautua ympäristölupahallinnon lupa-asiakkaisiksi ja antaa tässä yhteydessä suostumuksensa sähköiseen asiointiin. Tähän viitataan 1 momentin sanamuodolla ”lupanhakija on antanut lupahakemuksessa tai muutoin suostumuksensa”.

Sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 19 §:n mukaan (muutettuna HE 111/2010, EV 160/2010) tavallinen sähköinen tiedoksianto viesti katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, ellei muuta näytetä.

5.3

Tietoverkon tehokkaampi hyödyntäminen tiedottamisessa ja kuulemisessa

Sähköisellä asioinnilla lupamenettely voidaan järjestää kustannustehokkaammin ja lyhyemmin odotusajoin. Sähköisellä asioinnilla voidaan vähentää rutiininomaista työtä, joka kuluttaa aikaa ja henkilöstöresursseja. Lisäksi sähköisellä asioinnilla voi-

daan olennaisesti nopeuttaa asioinnin kokonaiskestoajaa. Kansalaisten palvelutasoa on mahdollista parantaa ja osallistumista helpottaa tietoverkossa kuuluttamisella ja sähköisellä kuulemisella.

Seuraavassa on esitelty eräitä alustavia hahmotelmia edellä mainitun kaltaisen sääntelyn havainnollistamiseksi.

§ Lupahakemuksesta tiedottaminen tietoverkossa

Lupaviranomaisen on tiedotettava lupahakemuksesta kuuluttamalla siitä 14 päivän ajan omilla tietoverkkosivuillaan. Lupaviranomaisen on myös kuulutettava lupahakemuksesta ”ympäristöhallinnon lupakuulutussivuilla”.

Osallinen voi ilmoittautua lupahakemuksesta ja hanketta koskevaan sähköisen tiedottamisen luetteloon. Viranomaisen on liitettävä jokainen halukkuutensa ilmoittanut luetteloon.

Lupaviranomainen ilmoittaa ”sähköisellä tiedonannolla” luetteloon ilmoittautuneille mahdollisuudesta kirjallisesti tietoverkon välityksellä tehdä muistutuksia ja ilmaista mielipiteitä asiassa. Lupaviranomaisen on myös ilmoitettava ”alueelliseksi lupa-asiakkaaksi ilmoittautuneille tahoille” mahdollisuudesta lausua asiassa.

Säännös voitaisiin liittää nykyisen lupahakemuksen kuuluttamista koskevan YSL 38 §:n yhteyteen sille vaihtoehtoisena menettelytapana. Säännöksen soveltamisala olisi esimerkiksi nopeutettu lupa menettely.

Säännöksen mukaan lupaviranomaisen tulisi kuuluttaa lupahankkeen vireilletulosta tietoverkossa sekä omilla tietoverkkosivuillaan että ympäristölupahallinnon yhteisillä lupakuulutussivuilla. Yhteisillä ympäristöhallinnon lupakuulutussivuilla julkaistaisiin tiedot sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisissa että aluehallintoviranomaisissa vireillä olevista ympäristölupahankkeista. Yksi mahdollisuus viranomaisen omien tietoverkkosivujen ajalla pysymiseen voisi olla verkkosivuilla oleva vievä linkki ympäristöhallinnon lupakuulutussivuille.

Lupahankkeen jatkokäsittelyn seuraamisesta kiinnostuneet (eli osalliset) voisivat ilmoittautua lupahakemuksesta koskevaan sähköisen tiedottamisen luetteloon. Kuulutuksessa ilmoitettaisiin määräpäivä, mihin mennessä osallisten tulisi ilmoittautua. Muut kuin listalle ilmoittautuneet menettäisivät asiassa puhevaltansa. Viranomaisen tulisi liittää osalliset sähköisen tiedottamisen hanketta koskevaan luetteloon.

Lupaviranomainen ilmoittaisi osallisille mahdollisuudesta tehdä muistutuksia ja lausua mielipiteitä asiassa. Sekä ilmoittaminen että muistutukset ja mielipiteiden antamiselle olisi lyhyt esittämisäika, esimerkiksi 7 vuorokautta.

”Alueelliseksi lupa-asiakkaaksi ilmoittautuneella taholla” tarkoitetaan tahoa, joka on etukäteen ilmoittanut paikallisesti rajatun alueen ympäristölupa-asiakkaaksi. Nämä tahot olisivat aina suoraan mukana alueellaan vireille tulevien lupahakemusten osallisten luettelossa ja saisivat tiedon mahdollisuudesta antaa muistutuksia ja mielipiteitä asiassa. Alueellisen rajauksen saisi valita esimerkiksi kunnan, postinumeron, kylän tai kaupunginosan perusteella. Tällöin esimerkiksi viranomaisen sivuilla asiakas antaisi sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain 19 §:n (muutos HE 111/2010) mukaisen suostumuksensa ja rastiittaisi, mitä kaikkia tietoja haluaisi seurata ja miltä alueelta.

Ympäristö- ja luonnonsuojeluyhdistykset voisivat ilmoittautua pysyviksi asiakkaiksi.

Lupa-asiassa tehtäisiin normaalin menettelyn mukaan päätös ja siitä ilmoitettaisiin normaalin tavan mukaan asianosaisille. Tämän säännöksen mukaisella sähköisen menettelyn hyödyntämisellä ei olisi tarkoitus muuttaa tai korvata julkipanoa päätöksen tiedoksiantotapana.

Luvantarve päästöjen perusteella

Teoreettisesta näkökulmasta luvantarpeen tulisi perustua toiminnan vaikutuksiin tai siitä ympäristölle aiheutuvaan pilaantumisen vaaraan. Tällöin määräävänä tekijänä voisi olla todellisen päästön arvioitu suuruus ympäristömediakohtaisesti taikka toiminnan aiheuttama riski tai haitta naapurustolle. Nykyinen yksinomainen laitosluettelomalli saattaa tosiasiallisesti asettaa toimialat ainakin jossain määrin eriarvoiseen asemaan. Perustuslain näkökulmastakin olisi perusteltua säätää luvantarpeesta nykyistä tarkemmin lain tasolla ympäristövaikutusperustaisesti.

Seuraavassa on esitelty eräitä alustavia hahmotelmia edellä kuvatun kaltaisen sääntelyn havainnollistamiseksi.

§ Luvantarve vesistöhaitan perustella

Toiminnalle on oltava ympäristölupa, jos toiminnassa maastoon tai vesistöön johdettavat vedet ennen mahdollisia puhdistamistoimia sisältävät:

- 1) ravinteita siten, että kemiallinen hapenkulutus ylittää xxx tai biologinen hapenkulutus ylittää xxx,
- 2) kiintoaineita siten, että kokonaispäästö ylittää xxxx,
- 3) orgaanisesti sitoutuneiden halogeeniyhdisteiden päästöjä, jotka ylittävät xxx,
- 4) kokonaistyyppipäästöjä, jotka ylittävät xxxx,
- 5) metallipäästöjä, jotka ylittävät liitteen x kokonaismäärät,
- 6) organismeja tai mikro-organismeja siten, että näistä saattaa aiheutua hygieenistä haittaa; tai
- 7) vesipäästöjen vaikutukseltaan edellä esitettyihin verrattavalle toiminnalla.

Lupa- tai valvontaviranomainen voi päätöksellään edellyttää lupaa myös edellä 1 momentissa kuvattua vähäisemmältä toiminnalta, jos toiminnan sijoituspaikka tai jätevesien purkupaikka tätä erityisesti edellyttää.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös välitöntä ja välillistä hallittua ja hallitsematonta veden pilaamista.

Lupaa ei kuitenkaan edellytetä toiminnalta, jonka vesipäästöt johdetaan sopimusperusteisesti luvanvaraiselle käsittelylaitokselle.

Vesipäästöjen osalta nykyisin luvantarve muodostuu joko laitosluettelon tai toiminnan aiheuttaman vesistön pilaantumisvaaran kautta. Vesistön pilaantumisvaara on jokseenkin hankalasti todennettavissa oleva mahdollinen seuraus. Lähtökohtaisesti luvanvaraista olisi tietyn kokonaispäästön aiheuttaminen. Lupavelvoitteen kynnysarvot voidaan määrittää nykyisten laitosluettelossa mainittujen laitostyyppien ominaispäästöjen ja kapasiteetin kynnysarvojen avulla. Lupaviranomainen voisi erityisillä perusteilla velvoittaa hakemaan lupaa vähäisemmällekin toiminnalle, mikäli ympäristöolosuhteet ja sijoituspaikka tätä edellyttäisivät. Myös sellainen toiminta, joka maaperän pilaamisen kautta aiheuttaa veden pilaantumista tai sen vaaraa 1 momentissa kuvattulla tavalla, olisi ko. pykälän nojalla luvanvaraista. Momentilla tarkoitetaan erityisesti huleveteen liukenevia päästöjä ja muita vastaavia muualta kuin prosessista peräisin olevia vesiä. Tältä osin luvantarpeen määräytyminen ei riippuisi siitä, johdetaanko vedet alueelta hallitusti vai ei eli pilaantumisen määrä arvioitaisiin tarvittaessa laskennallisesti. Maaperän ja pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttavat toiminnot olisivat luvanvaraisia suoraan pilaamiskieltoja koskevien pykäliden nojalla. Tältä osin luvanvaraisuutta koskevat momentit voitaisiin siirtää myös tähän luvanvaraisuutta koskevaan lukuun, mutta tällöin pilaamiskieltojen tietty ehdollisuus tulisi ainakin tiivistä kuvata jo pilaamiskieltopykälissä.

§ Luvantarve ilmapäästön perusteella

Luvanvaraista on toiminta, jossa savukaasujen tai muun pääosin kaasumaisen ympäristöön johdettavan aineen mukana leviää:

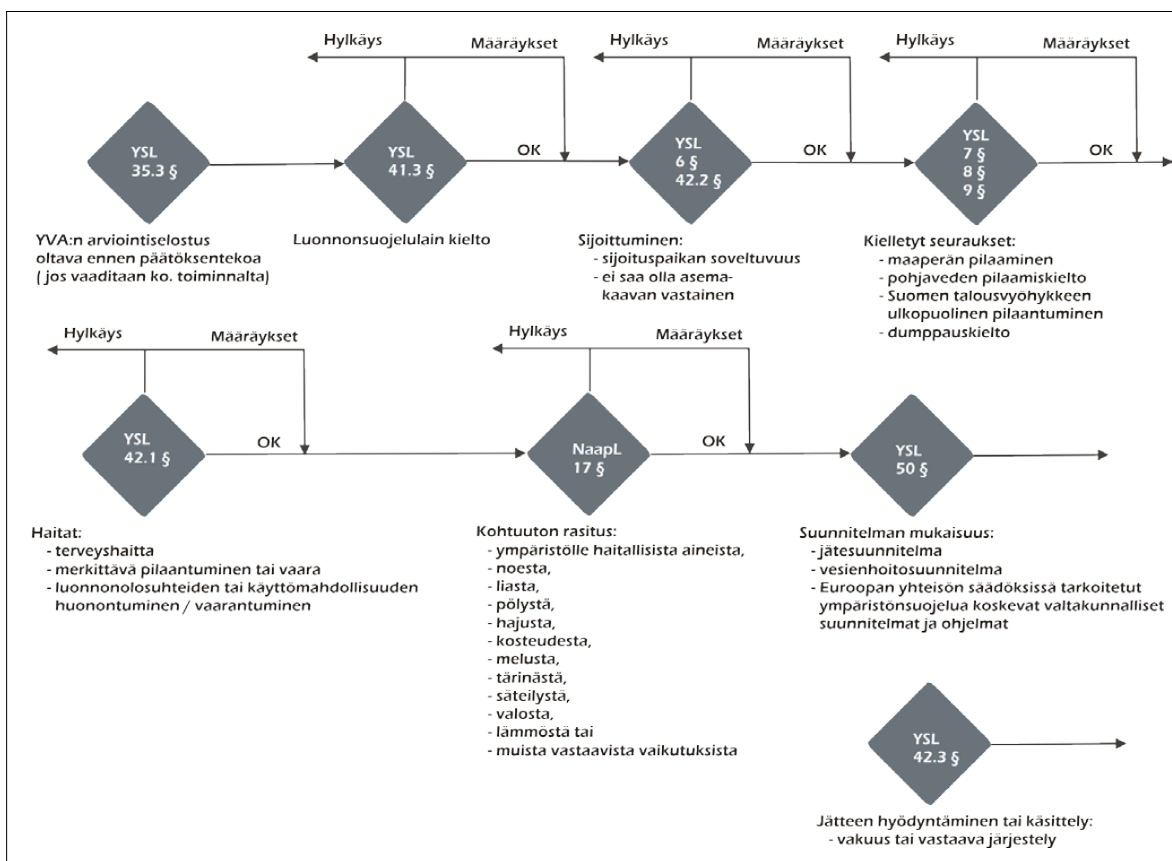
- 1) pienhiukkasia xxx,
- 2) typenoksideja xxx,
- 3) otsonia xxxx,
- 4) rikkivetyä xxx,
- 5) haihtuvia yhdisteitä tai
- 6) muita vaikutuksiltaan vastaavia ilman epäpuhtauksia.

5.5

Luvan myöntämisen edellytykset

Luvan myöntämisen edellytyksiä koskeva YSL 42 § ja lupamääräyksiä koskeva YSL 43 § ovat voimakkaassa vuorovaikutussuhteessa toisiinsa nähden. Käytännössä YSL 43 § määräyksillä varmistetaan YSL 42 §:n luvanmyöntämisedellytysten olemassaolo. Nykyinen luvanmyöntämisedellytysten arvioinnin vuokaavio on esitetty alla olevassa kuvassa.

Em. mukaisesti YSL 42 § on keskeinen paitsi luvanmyöntämisen mahdollistamiseksi myös lupamääräysten harkinnan pohjana. Tosiasiallisesti lähes kaikki YSL 42 §:n mukaiset arviointiperusteet ovat normeina varsin joustavia. Jopa melko yksiselitteiseksi mielletty terveyshaitan käsite on hankalasti arvioitavissa erityisesti sellaisten haittojen osalta, jotka voivat johtaa terveyshaittaan vain alhaisella todennäköisyydellä tai hyvin pitkän altistuksen perusteella. Lisäksi terveyshaitan muodostu-

miseen vaikuttaa olennaisesti altistuvan henkilön ominaisuudet: toiset ihmiset ovat huomattavasti herkempiä reagoimaan kuin toiset. Terveyshaitan arvioinnin tulisi perustua mahdollisimman pitkälle tieteelliseen tietoon eri aineiden ja yhdisteiden sekä energian (kuten melun) aiheuttamiin terveydellisiin seurauksiin. Terveyshaitan arvioinnin tukena voidaan hyödyntää erilaisia ympäristön laatonormeja sekä turvallisia altistustasoja eri aineille. HE 84/1999 sisältyvä toteamus, että terveyshaitalle ei ole säädetty merkittävyyskynnystä, edellyttäisi uudelleen arviointia. Esimerkiksi varsin lieväkin melualtistus voi herkällä yksilöllä aiheuttaa mm. verenpaineen kohoamista.

Yksi tulkinnanvaraisimmista luvanmyöntämisedellytyksissä on merkittävä muu ympäristön pilaantuminen tai sen vaara. Hallituksen esityksessä ei käsitellä avata kovinkaan paljoa.. Pilaantumisen tasoa olisi syytä konkretisoida joko ympäristön laatonormeilla tai päästöjen raja-arvolla. Koska terveyshaittaa, luonnonsuojeluarvoja ja naapuruussuhdehaittaa koskevat jo omat lainkohtansa, ei vaikeasti tulkittavalle merkittävälle ympäristön pilaantumiselle tai sen vaaralle nykyisenkaltaisena hyvin joustavana "kaatopykälänä" ole välttämättä tarvetta. Vaaran käsitteen arvioinnin tulisi perustua hyväksyttävään riskinarviointiin. Riskinarvioinnin toteuttaminen tulisi säätää lupamenettelyn keskeiseksi vaatimukseksi.

Sijoituspaikan harkinnassa voidaan lupamenettelyn yhteydessä arvioida lähinnä vaihtoehtoisia sijoituspaikkoja samalla kiinteistöllä. Tapauksessa KHO 2004 t. 3518 ei ollut KHO:n mukaan YSL 6 §:ssä ja 42.2 §:ssä edellytetyllä tavalla selvitetty, olisiko purkujohtoa mahdollista sijoittaa suunnitellusta poiketen haitattomammin siten, että jätevesien sekoittuminen voitaisiin turvata esitettyä ratkaisua paremmin.

YSL on päästöjen kontrollilaki eli sen mukaisessa lupaharkinnassa puututaan vain toiminnan vaikutuksiin ympäristössä, ei itse sijoituspaikkaan syntyviin luonnonsuhteiden muutoksista aiheutuviin vaikutuksiin, jollei näitä ole erityisesti luonnonsuojelulla turvattu. Käytännössä seurauksen tulee olla pilaantumista päästön kautta, ei rakentamisen tai muun toimenpiteen fyysistä muuttamista.

5.6

Lupaharkinnan perusteet

Lupaharkinnan perusteiden kannalta olennaista on kiinnittää huomiota lupaharkinnan sitomiseen nimenomaisesti YSL:iin ja jätelakiin sekä sen nojalla annettuihin asetuksiin. Lisäksi lupaharkinnassa on huomioitava luonnonsuojelulain vaatimukset. Myös vesilaki voi tulla sovellettavaksi vesilain ja YSL:n yhteismenettelyssä. YSL 41 §:n rajausta lupaharkinnan perusteista laventaa YSL 43 §, jossa on tarkempia aineellisia säännöksiä lupamääräyksistä. Muun lain soveltaminen voi siis olla mahdollista myös YSL 43 §:n perusteella. Lähtökohtaisesti jokaisen lupamääräyksen tulisi perustua johonkin YSL:n, jätelain tai niiden nojalla annetun asetuksen määräykseen, vaikka jokin määräys voisi olla perusteltavissa muulla normilla.

YSL 41.2 § takaa asianosaisille muita vahvemman aseman lupamenettelyssä. Viranomaisen on päätöksessä tuotava esille, miten lausunnot ja muistutukset on huomioitu päätöstä tehdessä. Näin ollen on täsmennetty mielipiteen ja muistutuksen merkityseroa.

5.7

Sijoituspaikan ympäristön muutosten rajoittaminen

Mahdollisten naapuruushaittojen ennalta ehkäisemiseksi olisi mahdollista ajatella säännöksiä, joilla rajoitettaisiin toiminnan sijoituspaikan ympäristössä tapahtuvia

muutoksia. Seuraavassa on karkeasti hahmoteltu tämän tyyppistä sääntelyä. Sääntely voisivat koskea ympäristöhaittoja sietämättömiä toimintoja (asutus, hoitolaitokset, oppilaitokset, tms.).

§ Ympäristösuoja-alue merkittävää vaaraa ympäristölle aiheuttavalle toiminnalle

Toiminnanharjoittajan tulee lupahakemuksessa määrittää riittäviin selvityksiin perustuva (ympäristöhaittoja sietämättömiä toimintoja koskeva) ympäristösuoja -alue paikallisesti merkittävää vaaraa aiheuttavalle toiminnalle. Lupaviranomainen vahvistaa ympäristösuoja-alueen ympäristölupapäätöksessä. Olemassa olevalle toiminnalle ympäristösuoja-alue tulee määrittää viimeistään luvan tarkistamisen yhteydessä. Ympäristösuoja-alueen laatimisesta ja sisältövaatimuksista säädetään tarkemmin asetuksella.

Ympäristösuoja-alueen ajanmukaisuus on tarkistettava luvan tarkistamisen yhteydessä tai toimintaa olennaisesti muutettaessa.

§ Ympäristösuoja-alueen oikeudelliset vaikutukset

Ympäristösuoja-alue tulee ottaa huomioon oikeusvaikutteista kaavaa laadittaessa. Ympäristösuoja-alueelle ei oikeusvaikutteisessa kaavassa saa osoittaa käyttötarkoitusta, jolle voidaan ennalta arvioida aiheutuvan häiriötä edellä x §:ssä tarkoitettua paikallisesti merkittävää vaaraa ympäristölle aiheuttavasta toiminnasta.

Mikäli ympäristösuoja-alueelle osoitetaan oikeusvaikutteisessa kaavassa 1 momentin mukainen käyttötarkoitus, vastaa kaavan laatija ympäristösuoja-alueen perustamisen mukaisen toiminnan aiheuttamien mahdollisten haittojen vähentämisen kustannuksista ja haittojen korvauksista.

Ympäristösuoja-alue ei estä kehittämästä olemassa olevia kiinteistöjä nykyisessä käyttötarkoituksessa. Ympäristösuoja-alueen perustamisen syy tulee mahdollisuuksien mukaan huomioida täydennysrakentamisessa.

§ Kunnan oikeus rajoittaa sijoittumista

Kunta voi lupahakemusta koskevassa lausunnossaan ilmoittaa, että toiminnan sijoituspaikka on soveltumaton, jos sijoittuminen merkittävästi rajoittaa kunnan maankäytön suunnittelua.

Mitä 1 momentissa todetaan, koskee myös muuta kuin sijoituspaikkakuntaa, jos vaikutukset olennaisesti ulottuvat kunnan alueelle.

Lupaviranomaisen tulee ottaa lausunto lupaharkinnassa huomioon ja tarvittaessa hylätä lupahakemus tai myöntää lupa enintään kymmeneksi vuodeksi, mikäli toiminnan rajoittaminen tai lopettaminen ei ole ilmeisen kohtuutonta.

Mikäli kunta rajoittaa olemassa olevan toiminnan sijoittumista, tulee kunnan mahdollisuuksien mukaan osoittaa toiminnalle vaihtoehtoinen sijoituspaikka.

Nykyisin ongelmana erityisesti melun osalta on, että kuntien maankäyttöratkaisujen johdosta asutus ulotetaan varsin lähelle ympäristöhaittoja aiheuttavia toimintoja. Tilannetta monimutkaistaa kaavoittajalle (kunnalle) rakennusoikeuden luomisesta syntyvä taloudellinen etu ja toisaalta tästä riippumaton toiminnanharjoittajan vastuu lisääntyvien haittojen poistamisesta. Voidaan todeta, että nykyisin ympäristölupa tarjoaa toiminnanharjoittajalle lähinnä luvan tarkistamisvälin mittaista suojaa. Luvan tarkistamisen yhteydessä saatetaan havaita muutos luvanmyöntämisedellytyksissä, jotka johtuvat uusista maankäyttösuunnitelmista ja joihin toiminnanharjoittaja ei näin ollen ole voinut vaikuttaa. Kaavoittajan vastuuta maankäytön suunnittelusta johtuvista

haitoista tulisi perusteellisesti arvioida. Toiminnanharjoittajille tulee määrätä velvollisuus määrittää toimintansa vaikutusalue (esim. melualue, jolla melutasot ylittävät valtioneuvoston asetuksien mukaiset ohjearvot) ja velvollisuus toimittaa tätä koskeva selvitys kaavoittajan käyttöön. Tämän jälkeen selvitys olisi otettava maankäytön suunnittelussa viran puolesta huomioon. Kunnalla tulisi kuitenkin olla mahdollisuus vaikuttaa myös olemassa olevien laitosten sijainnin hyväksyttävyyden arviointiin, jotta olemassa oleva laitos ei kohtuuttomasti suoja-alueensa tai ympäristövaikutustensa vuoksi haittaisi kunnan maankäytön kehittämistä.

5.8

Sijoittuminen pohjavesialueelle

Pohjaveden suojeleminen on lupakäytännössä tullut sijoituspaikan harkinnassa varsin ongelmalliseksi kysymykseksi. Tämän vuoksi on hahmoteltu säännöstä asian hallitsemiseksi.

§ Sijoittuminen tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueelle

Ympäristölle vaaraa aiheuttavalle toiminnalle tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella on oltava ympäristölupa.

Pohjavedelle vaaraa aiheuttavaa uutta toimintaa ei tule sijoittaa tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueelle. Kiellosta voidaan poiketa, mikäli yleinen tarve tätä edellyttää.

Mitä 2 momentissa sanotaan, koskee myös olemassa olevan toiminnan muuttamista, jos toiminnan muutos lisää ympäristölle aiheutuvaa vaaraa.

Jos toiminnasta teknisistä suojaustoimista huolimatta aiheutuu olennaista vaaraa erityisen tärkeälle talousveden ottoon käytettävälle tai vedenotto toimintaan varatulle pohjavesialueelle, ei lupaa toiminnan jatkamiselle voida myöntää.

Pohjaveden suojeleminen on lupakäytännössä noussut sijoituspaikan harkinnassa yhdeksi merkittävimmäksi tekijäksi. Yleisenä periaatteena tulisi olla – siirryttäessä mahdollisesti enenevissä määrin lupaa keveämpiin ohjausinstrumentteihin – että sijoittuminen vedenhankintaan soveltuvalla pohjavesialueelle alentaisi luvanhakukynnyksen jopa varsin vähäisiin toimintoihin. Lähes kaikki nykyisin luvanvarainen toiminta voi huonosti hallittuna vaarantaa pohjaveden. Siksi lähtökohtana uudistetussa laissa tulisi olla yleinen luvanvaraisuus pohjavesialueelle sijoituttaessa.

Uuden toiminnan osalta tulisi lähtökohtana olla sijoittuminen pohjavesialueen ulkopuolelle. Säännösluonnoksessa 2 momentissa käytetty sanamuoto eroaa 1 momentista. Ajatuksena on hieman supistaa momentin soveltamisalaa siten, että vain erityisesti pohjavettä vaarantavia uusia toimintoja ei lainkaan tulisi sijoittaa tärkeälle pohjavesialueelle. Kielto ei kuitenkaan olisi ehdoton, sillä Suomen kaupunkien sijoittumisesta johtuen tämä merkitsisi erittäin merkittävää rajoitusta tietyille alueille. Jatkossakin olisi mahdollista esimerkiksi harjoittaa polttoaineenjakelua pohjavesialueilla – myös uutta toimintaa - siinä laajuudessa kuin tämä olisi välttämätöntä riittävän palveluntarjonnan takaamiseksi. Lisäksi kansallisesti tai alueellisesti hyvin merkittävien hankkeiden toteuttaminen voisi edellyttää poikkeamista pääsäännöstä.

Viimeisessä momentissa edelleen kavennettaisiin soveltamisalaa vain kaikkein tärkeimpiin pohjavesialueisiin ja erityisen riskialttiisiin toimintoihin niillä. Tällaisessa tapauksessa jopa olemassa olevalle toiminnalle voitaisiin jättää lupa tarkistamisen yhteydessä myöntämättä, vaikka riskiä esitettäisiin teknisillä ratkaisuin olennaisesti

pienennettävän. Tämän momentin soveltaminen tulisi rajoittaa vain poikkeuksellisen tärkeiden pohjavesien suojaamiseen, ja lupaviranomaisen olisi hyvin huolellisesti perusteltava pilaantumisriskin olemassaolo ja pilaantumisen tavallista merkittävämpi haittavaikutus.

5.9

Lupamääräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi

Viranomaisella tulisi olla yhtenevä ratkaisukäytäntö koko toimialalle, kun arvioidaan lupamääräyksiä pilaantumisen ehkäisemiseksi, jolleivät paikalliset olosuhteet erityisesti vaadi tavallisesta poikkeavaa määräystä. Arvioinnissa ei voida huomioida esimerkiksi yksittäisten toiminnanharjoittajien taloudellista asemaa, mutta kaikelta toiminnalta ei myöskään voida vaatia markkinoiden parasta tekniikkaa. .

YSL 43.3 §:n mukaan lupamääräyksissä ei saa velvoittaa käyttämään tiettyä määrättyä tekniikkaa. KHO on linjannut, että näin voidaan kuitenkin menetellä, jos luvanmyöntämisedellytyksiä ei muutoin ole olemassa (KHO 2005 t. 762). Tältä osin oikeuskäytäntö tulisi viedä uuteen säännökseen. Tapauksessa KHO 2004 t. 775 KHO totesi, ettei tietyn tekniikan saatavilla oleminen automaattisesti edellytä sen käyttöön ottamista, jos tämä ei ole ympäristönsuojelullisesti erityisesti tarpeen. Päätöksellään KHO 2005 t. 2867 KHO linjasi, ettei vaatimus parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttämisestä koske luvan kohteena olevaa toimintaa itsessään, vaan ainoastaan siitä aiheutuvien päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista. KHO 2006:44: Asiassa oli kyse siitä voidaanko turvetuotantoalueen vesipäästöjen kemiallisen puhdistuksen tehokkuuden varmistamiseksi asettaa päästöraja-arvoja. KHO muutti ehdottomat raja-arvot tavoitteellisiksi, koska kuormituksen määrästä ja menetelmän puhdistustehosta ei ollut riittävästi tietoa. Tavoitteelliset raja-arvot nähtiin valvonnallisista syistä tarpeellisiksi. KHO perusteli kantaansa muun ohella sillä, että toiminnan vaikutuksia ympäristössä tulisi HE 84/1999 vp mukaan arvioida YSL 4 §:n yleisten periaatteiden suuntaisesti.

Ympäristölupamenettelyssä olosuhteista johtuen on tietyin edellytyksin mahdollista rajoittaa esimerkiksi tuotantomäärää, jos kyse ei ole teollisesta toiminnasta tai energiantuotannosta (KHO 2006 t. 610).

5.10

Luvan ulottuvuus

Ympäristöluvan ulottuvuus on keskeisesti oikeuksiin ja velvollisuuksiin vaikuttava asia, josta tulisi säätää YSL:ssa nykyistä tarkemmin. Nykyisellään laissa ei ole juurikaan määritelty luvan ulottuvuutta, vaan tarkastelu rajautuu toimintakokonaisuuden käsitteeseen. Sen sijaan esimerkiksi lupamääräyksiä koskevassa pykälässä ulottuvuus kuitataan sanalla ”tarpeelliset”.

KHO on tapauksessa KHO 2003 t. 1568 rajannut lannanlevitykseen käytettävät pellot tarkastelun ulkopuolelle; tapauksessa KHO 2002 t. 248 KHO puolestaan toteaa, että lannan levitys tulee ottaa huomioon lupaharkinnassa. Tapauksessa KHO 20.9.2005 t. 2414 ympäristökeskus ei saanut käsitellä sellaista lupahakemusta, joka koski raudan ja teräksen valmistuksessa syntyvien kuonien käsittelyä, koska samalla kiinteistöllä sijaisi rautaa ja terästä valmistava tehdas ja koska laitokset oli nähtävä toimintakokonaisuutena, jonka jokin osa kuuluu ympäristölupaviraston toimivaltaan. Esimerkiksi tapauksessa KHO 7.11.2005 t. 2882 KHO katsoi, että AYK

oli toimivaltainen lupaviranomainen ratkaisemaan sellaisen lupa-asian, jossa kive-
nmurskaamalla murskattiin myös muualta tuotua kiviaineista, koska kyseessä oli
jätteen käsittely.

5.11

Maa-aineslain yhdistäminen YSL:iin

YSL:a säädettyäessä pyrittiin ns. yhden luukun periaatteeseen. Kuitenkin lain rinnalle
jätettiin voimaan ympäristöllistä ennakkovalvontaa sisältäviä erillislakeja, kuten maa-
aineslaki. Maa-aineslain mukaisen luvan tarvitseva toiminto vaatii usein myös YSL:n
mukaisen luvan. Maa-aineslain tavoitesäännös on hyvin ylimalkainen ja sisältyy
sinänsä periaatteiltaan jo nykyiseen YSL:n tavoitesäännökseen. Mikäli maa-aineslain
aineelliset säännökset yhdistettäisiin YSL:iin, tulisi soveltamisalasäännöstä tarkastella
uudestaan tämän johdosta.

Hollon selvityksessä ehdotetaan vain uusia YSL 31 a ja 39 a §:iä, joilla maa-
aineslupa-asiat ja ympäristölupa-asiat yhdistettäisiin menettelyllisesti. Aineelliso-
keudellisesti sääntely siis pysyisi erillisenä. (Ks. Erkki J. Hollo: Selvitys maa-aines-
lupajärjestelmän yhdistämisestä ympäristölupamenettelyyn, Ympäristöministeriön
raportteja 15/2010, s. 55 ja 59-60.)

5.12

Hallinnolliset sanktiot (laiminlyöntimaksu)

Hallituksen esityksessä uudeksi jätelaiksi (HE 199/2010) ehdotetaan laiminlyönti-
maksun käyttöönottoa jätelakiehdotuksen 131 §:ssä kuvatuissa tapauksissa. Jätela-
kiehdotuksen laiminlyöntimaksusta tarkempia tietoja on ehdotuksen 131-133 §:ssä.

Vastaavasti YSL:n puolella olisi syytä miettiä, olisiko perusteita ottaa käyttöön
laiminlyöntimaksu tai vastaava hallinnollinen sanktio ja missä tapauksissa sitä sovel-
lettaisiin.

6 Ympäristönsuojeluasetuksen uudistaminen²⁸

I luku Ympäristöluvanvaraisuus

1 § (29.12.2009/1792) Luvanvaraisuus

Seuraavilla ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuilla toiminnoilla on oltava ympäristölupa:

- 1) metsäteollisuus:
 - a) massa-, paperi- tai kartonkitehdas;
 - b) lastulevyä, kuitulevyä, vaneria tai muita puulevyjä valmistava tai pinnoittava tehdas;
 - c) ikkunatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 10 000 ikkunayksikköä vuodessa;
 - d) ovitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 5 000 ovea vuodessa;
 - e) liimapuutehdas taikka sellainen muita liimattuja tai laminoituja puutuotteita valmistava tehdas, jossa liimojen kulutus on yli 25 tonnia vuodessa;
 - f) sahalaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 m³ vuodessa sahatavaraa, viilutehdas taikka sellainen kuorellisen puutavaran vesivarasto, jossa pidetään puutavaraa samanaikaisesti vähintään 20 000 m³, ei kuitenkaan vesivarasto, jossa on suljettu vesienkäsittelyjärjestelmä;
 - g) puun kylästämö taikka sellainen muu puunsuojakemikaaleja käyttävä laitos, jossa käytetään suojakemikaaleja yli 1 tonni vuodessa;
- 2) metalliteollisuus:
 - a) malmien pasutuslaitos tai sintraamo taikka koksamo;
 - b) rauta- tai terästehdas taikka rautalejeerinkejä valmistava tehdas;
 - c) muita kuin rautametalleja valmistava tehdas;
 - d) valimo tai muu sulatto, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa, kuumaupotuslaitos taikka akkutehdas;
 - e) rautametallin valssaamo tai takomo;
 - f) muiden kuin rautametallien valssaamo, takomo tai vetämö;
 - g) telakka;
 - h) laitos, jossa prosessikylpyihin kastamalla harjoitetaan metallien tai muovien elektrolyyttistä tai kemiallista pintakäsittelyä, piirilevyn valmistamista, peittämistä, fosfointia tai alumiinin anodisointia;
- 3) energian tuotanto:
 - a) ydinvoimalaitos;
 - b) öljyä, kivihiiltä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käyttävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu laitos, joiden suurin polttoaineteho on yli 5 megawattia tai

²⁸ Säännösmuutosshahmotelmien lukuohje: Pohjana on voimassaoleva YSA (viimeisin muutos 235/2010). Siihen on **punaisella** merkitty IE-direktiivin johdosta aiheutunevat muutokset ja puolestaan **sinisellä** muut YSL:n kehittämisideat. Perustelut on merkitty säännöksen perään kursiivilla.

- muu toiminta, jossa käytettävän polttoaineen energiamäärä on vuodessa vähintään 54 terajoulea;
- c) hiilidioksidin talteenottolaitos;
 - 4) kemianteollisuus:
 - a) epäorgaanisia peruskemikaaleja, kuten happoja, emäksiä, suoloja, ammoniakia, klooria, kloorivetyä, fluoria, fluorivetyä, hiilen oksideja, rikkiyhdisteitä, typen oksideja, vetyä, rikkidioksidia, karbonyylikloridia, epämetalleja, metallioksideja tai muita epäorgaanisia yhdisteitä valmistava tehdas;
 - b) orgaanisia peruskemikaaleja, kuten hiilivetyjä, alkoholeja, aldehydejä, ketoneita, karboksyylihappoja, estereitä, asetaatteja, eettereitä, peroksideja, epoksihartseja sekä fosforia, rikkiä, eettereitä, tyyppiä sisältäviä hiilivetyjä, halogenoituja hiilivetyjä tai organometallisia yhdisteitä valmistava tehdas taikka entsyymejä valmistava tehdas;
 - c) öljyn- tai kaasunjalostamo;
 - d) väriaineita tai pigmenttejä valmistava tehdas taikka sellainen maali-, väri- tai lakkatehdas, jonka tuotanto on vähintään 300 tonnia vuodessa;
 - e) muoviraaka-aineita, muovilaminaatteja, latekseja tai tekokuituja valmistava tehdas, kumitehdas tai liimatehdas;
 - f) räjähdysaineita, seoslannoitteita, niiden välituotteita tai muita lannoitteita, torjunta-aineita, suojauskemikaaleja tai biosidivalmisteita tai niiden tehoaineita valmistava tehdas;
 - g) lääkevalmisteita tai lääkeräaka-aineita valmistava tehdas;
 - h) pesuaineita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia vuodessa, taikka muita pinta-aktiivisia aineita kuin pesuaineita valmistava tehdas;
 - 5) kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely:
 - a) nestemäisten polttoaineiden jakeluasema, jonka polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on vähintään 10 m³, taikka muu polttonesteiden tai vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 m³, ei kuitenkaan voimansiirron suurmuuntaja-asema tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen ulkopuolella sijaitseva vähittäismyynnin valmiiksi pakattujen tuotteiden kappaletavaravarasto; (8.4.2010/235)
 - b) puun, turpeen tai hiilen kaasutus- tai nesteytyslaitos tai muu kiinteän, nestemäisen tai kaasumaisen polttoaineen valmistuslaitos, joissa valmistetaan polttoainetta vähintään 3 000 tonnia vuodessa taikka sähköteknisen hiilen tai grafiitin valmistuslaitos taikka puuta raaka-aineena käyttävää grillihiilen valmistuslaitos, jossa valmistetaan hiiltä vähintään 3 000 tonnia vuodessa;
 - c) kivihiilivarasto;
 - 6) haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta:
 - a) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on yli 150 kiloa tunnissa tai yli 200 tonnia vuodessa;
 - b) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutunut osuus, vähintään 10 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 20 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;
 - c) orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (435/2001) 3 §:ssä tarkoitettu toiminta;
 - 7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto:
 - a) kaivostoiminta ja koneellinen kullankaivuu;
 - b) malmin tai mineraalin rikastamo;

- c) kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maanrakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää;
 - d) turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus, jos tuotantoalue on yli 10 hehtaaria;
 - e) kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, joiden toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää;
 - f) kiinteä tai tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä asfalttiasema;
- 8) mineraalituotteiden valmistus:
- a) sementti- tai kalkkitehdas;
 - b) kiinteä betoniasema tai betonituotetehdas;
 - c) mineraalivillatehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 20 tonnia päivässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;
 - d) lasia tai lasikuitua valmistava tehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 20 tonnia päivässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;
 - e) asbestia tai asbestipohjaisia tuotteita käsittelevä laitos;
 - f) kevytsoratehdas tai kevytbetonitehdas, joiden tuotantomäärä on yli 3 000 tonnia vuodessa;
 - g) tiilitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 75 tonnia vuorokaudessa tai uunin tilavuus ylittää 4 m³ ja lastauskapasiteetti yli 300 kg/m³ uunia kohden;
 - h) keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantomäärä on vähintään 200 tonnia vuodessa;
 - i) kipsilevytehdas;
 - j) muu kuin a-i alakohdassa tarkoitettu mineraaleja sulattava laitos, mukaan lukien mineraalikuituja valmistava laitos, jonka sulatuskapasiteetti on suurempi kuin 20 tonnia vuorokaudessa;
- 9) nahan tai tekstiilien laitosten tuotanto tai käsittely:
- a) nahkatehdas tai turkismuokkaamo, ei kuitenkaan tuotteiden valmistus valmiiksi käsitellyistä nahoista;
 - b) kuitukangastehdas, kuitujen tai tekstiilien esikäsittelyä tai värjäystä suorittava laitos;
 - c) tekstiilien vesipesula, jonka kapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa, tai kemiallinen pesula, johon ei sovelleta orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ssä tarkoitettua poikkeusta
- 10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:
- a) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 tonnia ruhoja päivässä;
 - b) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 400 tonnia vuodessa; (8.4.2010/235)
 - c) kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa;
 - d) maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa maidon vastaanottokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa, taikka jäätelötehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;
 - e) sokeri- tai makeutusainetehdas;
 - f) perunan tai juuresten käsittely- tai jalostuslaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa;
 - g) tärkkelystehdas tai tärkkelysjohdannaisia valmistava tehdas;
 - h) margariinitehdas taikka kasvi- tai eläinperäisiä rasvoja tai öljyjä valmistava tehdas, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasvisöljyä valmistava tehdas;
 - i) einestehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia;
 - j) leipomo tai keksitehdas, joiden jauhojen kulutus on vähintään 20 000 tonnia vuodessa, taikka makeistehdas;

- k) vihannes-, hedelmä- tai marjavalmistetehtas, jonka raaka-aineen vastaanotto- kapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa;
 - l) virvoitusjuomatehtas tai mallas-, alkoholijuomien tai virvoitusjuomien pullot- tamo, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa;
 - m) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 500 000 litraa vuodessa;
 - n) mallastehtas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 tonnia vuodessa, taikka hiivatehtas;
 - o) alkoholitehtas tai alkoholijuomatehtas, joiden tuotantokapasiteetti on vä- hintään 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella;
 - p) rehuja tai rehuvalkuaista valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa;
 - q) rehusekoittamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa;
 - r) luujauhotehtas;
 - s) kahvipaahtimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodes- sa, taikka tupakkatehtas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;
 - t) liivattujen valmistus vuodista, nahoista ja luista;
 - u) muu kuin 10 kohdan a - t alakohdissa tarkoitettu kasviperäistä raaka-ainetta käyttävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalostuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain las- kettavan keskiarvon perusteella, tai muu kuin 10 kohdan alakohdissa tarkoitettu eläinperäistä raaka-ainetta käyttävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalostuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 75 tonnia vuorokaudessa;
- 11) eläinsuojat tai kalankasvatus:
- a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 30 lypsylehmälle, 80 lihanaudalle, 60 täysikasvuiselle emakolle, 210 lihasiialle, 60 hevoselle tai ponille, 160 uuhelle tai vuohelle, 2 700 munituskanalle tai 10 000 broilerille, taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 210 lihasiialle tarkoitettua eläinsuojaa;
 - b) vähintään 250 siitosnaarasminkein tai -hillerin taikka vähintään 50 siitosnaaras- ketun tai -supin taikka vähintään 50 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 250 siitosnaarasminkeille tarkoitettua turkistarhaa;
 - c) kalankasvatus- tai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kiloa vuo- dessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kiloa vuodessa, taikka kooltaan vähin- tään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä;
- 12) liikenne:
- a) pääosin kauppamerenkulun käyttöön tarkoitettu ja yli 1 350 tonnin vetoisille aluksille soveltuva satama tai lastaus- taikka purkulaituri;
 - b) lentopaikka;
 - c) yli 50 linja-auton tai kuorma-auton varikko tai vastaavan kokoinen työkone- varikko;
 - d) ulkona sijaitseva moottoriurheilurata;
 - e) kemikaaliratapiha tai terminaali, joilla siirretään terveydelle tai ympäristölle vaarallisia kemikaaleja kuljetusvälineestä toiseen tai varastoon taikka varastosta kuljetusvälineeseen;
- 13) jätevesien käsittely ja jätehuolto:

- a) puhdistamo, joka on tarkoitettu asukasvastineluvultaan vähintään 100 henkilön jätevesien käsittelemiseen, tai vähintään 100 henkilön asumisjätevesien johtaminen muualle kuin yleiseen viemäriin;
 - b) teollisuuden erillinen jätevedenpuhdistamo;
 - c) toiminta, johon sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta (362/2003);
 - d) kaatopaikka;
 - e) kaivannaisjätteistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (379/2008) tarkoitettu kaivannaisjätteen jätealue;
 - f) muu kuin 13 kohdan c - e alakohdissa tarkoitettu jäteasetuksen (1390/1993) liitteissä 5 tai 6 määritelty jätteen hyödyntäminen tai käsittely, joka on ammatti- maista tai laitosmaista;
- 14) muu toiminta;
- a) ulkona sijaitseva ampumarata;
 - b) pysyvä, ulkona sijaitseva laitosmainen suihkupuhalluspaikka;
 - c) kiinteä eläintarha tai huvipuisto;
 - d) krematorio ja pieneläinten polttolaitos.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun, mutta sitä vähäisempään toimintaan, on haettava ympäristölupaa, jos toiminta sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueelle ja toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Laitosluettelo voisi olla merkittävästi yksityiskohtaisempi ja se voisi sisältää esimerkiksi taulukkomuodossa kirjainsymbolein osoitetun eri toimintoja koskevan ennakovalvontamuodon ja -viranomaisen.

2 § (28.4.2005/259)

2 § on kumottu A:lla 28.4.2005/259.

3 § (12.10.2006/889) Ainepäästöjen luvanvaraisuus

Ympäristölupaa on haettava ympäristönsuojelulain 29 §:n nojalla, jos toiminnasta päästetään vesiin tai vesihuoltolaitoksen viemäriin tämän asetuksen liitteessä 1 mainittuja aineita. ~~Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että päästö sisältää niin vähäisen määrän kyseisiä aineita, ettei niiden päästämisestä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa eikä haittaa vesihuoltolaitoksen toiminnalle.~~

Säännöksen toinen virke nostettaisiin lakitasolle uuden YSL 5 luvun (luvanvarve, rekisteröintivelvollisuus ja viranomaisten toimivalta) ainepäästöjä koskevaan 4 §:n 3 momentiksi.

4 § Luvanvaraisuuden rajaus

Ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettua ympäristöluvanvaraista toimintaa ei ole:

- 1) maa- ja metsätaloudessa syntyvän ja siinä hyödynnettävän tai käsiteltävän luonnonmukaisen vaarattoman kasviperäisen jätteen hyödyntäminen tai käsittely;
- 2) maa- ja kiviainesten ottamisessa taikka rakennus- tai maa- ja vesirakentamistoiminnassa syntyvän pilaantumattoman maa- ja kiviainesjätteen hyödyntäminen tai käsittely ottamis- tai rakennuspaikalla taikka muulla rakentamispaikalla, jossa jäte hyödynnetään tai käsitellään jätelain (1072/1993) vastaavat vaatimukset täyttävän hyväksytyt suunnitelman tai luvan mukaisesti;

- 3) vaarattomaksi käsitellyn jätevesi- ja sakokaivolietteen taikka lannan tai vaaratoman tuhkan tai kuonan hyödyntäminen maanparannusaineena taikka lannoitteena; (5.6.2008/380)
- 4) kaivannaisjätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (379/2008) soveltamisalaan kuuluvan pysyvän jätteen, pilaantumattoman maa-aineksen ja turvetuotannon yhteydessä syntyvän kaivannaisjätteen sijoittaminen kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman mukaisesti muuhun paikkaan kuin suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavalle kaivannaisjätteen jätealueelle. (5.6.2008/380)

2 momentti on kumottu A:lla 25.9.2003/825.

2 luku Lupaviranomaisen toimivalta

5 § (29.12.2009/1792) Aluehallintovirastossa käsiteltävät lupa-asiat

Aluehallintovirasto ratkaisee seuraavien ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentissa sekä tämän asetuksen 1 §:ssä tarkoitettujen toimintojen ympäristölupa-asiat:

- 1) metsäteollisuus:
 - a) massa-, paperi- tai kartonkitehdas;
 - b) lastulevyä, kuitulevyä, vaneria tai muita puulevyjä valmistava tai pinnoittava tehdas;
 - c) ikkunatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 10 000 ikkunayksikköä vuodessa;
 - d) ovitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 5 000 ovea vuodessa;
 - e) liimapuutehdas taikka sellainen muita liimattuja tai laminoituja puutuotteita valmistava tehdas, jossa liimojen kulutus on yli 25 tonnia vuodessa;
 - f) kuorellisen puutavaran vesivarasto, jossa voidaan pitää puutavaraa samanaikaisesti vähintään 20 000 m³;
 - g) puun kyllästämö;
- 2) metalliteollisuus:
 - a) malmien pasutuslaitos tai sintraamo taikka koksamo;
 - b) rauta- tai terästehdas taikka rautalejeerinkejä valmistava tehdas;
 - c) muita kuin rautametalleja valmistava tehdas;
 - d) valimo tai muu sulatto, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa, kuumaupotuslaitos taikka akkutehdas;
 - e) rautametallin valssaamo tai takomo;
 - f) muiden kuin rautametallien valssaamo, takomo tai vetämö;
 - g) telakka;
 - h) laitos, jossa harjoitetaan metallien tai muovien elektrolyyttistä tai kemiallista pintakäsittelyä, piirilevyn valmistamista, peittaamista, fosfointia tai alumiinin anodisointia ja jonka tuotantolinjojen prosessikylpyjen yhteenlaskettu allastilavuus on vähintään 30 m³;
- 3) energian tuotanto:
 - a) ydinvoimalaitos
 - b) öljyä, kivihiiltä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käyttävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu laitos, jonka suurin polttoaineteho on vähintään 50 megawattia;
 - c) hiilidioksidin talteenottolaitos;
- 4) kemianteollisuus:
 - a) epäorgaanisia peruskemikaaleja, kuten happoja, emäksiä, suoloja, ammoniakia, klooria, kloorivetyä, fluoria, fluorivetyä, hiilen oksideja, rikkiyhdisteitä, typen

- oksideja, vetyä, rikkidioksidia, karbonyylikloridia, epämetalleja, metallioksideja tai muita epäorgaanisia yhdisteitä valmistava tehdas;
- b) orgaanisia peruskemikaaleja, kuten hiilivetyjä, alkoholeja, aldehydejä, ketoneita, karboksyylihappoja, estereitä, asetaatteja, eettereitä, peroksideja, epoksihartseja sekä fosforia, rikkiä, eettereitä, tyypeä sisältäviä hiilivetyjä, halogenoituja hiilivetyjä tai organometallisia yhdisteitä valmistava tehdas taikka entsyymejä valmistava tehdas;
- c) öljyn- tai kaasunjalostamo;
- d) väriaineita tai pigmenttejä valmistava tehdas taikka sellainen maali-, painoväri- tai lakkatehdas, jonka tuotanto on vähintään 300 tonnia vuodessa;
- e) muoviraaka-aineita, muovilaminaatteja, latekseja tai tekokuituja valmistava tehdas, kumitehdas tai liimatehdas;
- f) räjähdysaineita, seoslannoitteita, niiden välituotteita tai muita lannoitteita, torjunta-aineita, suojauskemikaaleja tai biosidivalmisteita tai niiden tehoaineita valmistava tehdas;
- g) lääkevalmisteita tai lääkeräaka-aineita valmistava tehdas;
- h) muita pinta-aktiivisia aineita kuin pesuaineita valmistava tehdas;
- 5) kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely:
- a) polttonesteiden tai vaarallisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 1000 m³;
- b) puun, turpeen tai hiilen kaasutus- tai nesteytyslaitos tai muu kiinteän, nestemäisen tai kaasumaisen polttoaineen valmistuslaitos, joissa valmistetaan polttoainetta vähintään 3 000 tonnia vuodessa, taikka sähköteknisen hiilen tai grafiitin valmistuslaitos;
- 6) haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta:
- a) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa näiden aineiden kulutus on yli 150 kiloa tunnissa tai yli 200 tonnia vuodessa;
- b) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;
- c) 1 §:n 1 momentin 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettu orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta, jossa liuottimien kulutus on vähintään 50 tonnia vuodessa tai vähintään 100 kiloa tunnissa;
- 7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto:
- a) kaivostoiminta ja koneellinen kullankaivuu;
- b) malmin tai mineraalin rikastamo;
- c) turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus, jos tuotantoalue on yli 10 hehtaaria;
- 8) mineraalituotteiden valmistus:
- a) sementti- tai kalkkitehdas;
- b) mineraalivillatehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 20 tonnia päivässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;
- c) lasia tai lasikuitua valmistava tehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 20 tonnia päivässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;
- d) asbestia tai asbestipohjaisia tuotteita käsittelevä laitos;
- e) tiilitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 75 tonnia vuorokaudessa tai uunin tilavuus ylittää 4 m³ ja lastauskapasiteetti yli 300 kg/ m³ uunia kohden;
- f) kipsilevytehdas;
- g) muu kuin 1 §:n 8 kohdan a - i alakohdissa tarkoitettu mineraaleja sulattava laitos, mukaan lukien mineraalikuituja valmistava laitos, jonka sulatuskapasiteetti on suurempi kuin 20 tonnia vuorokaudessa;
- 9) nahan tai tekstiilien laitosten tuotanto tai käsittely

- a) nahkatehdas tai turkismuokkaamo; ei kuitenkaan tuotteiden valmistus valmiiksi käsitellyistä nahoista;
 - b) kuitukangastehdas, kuitujen tai tekstiilien esikäsittelyä tai värjäystä suorittava laitos;
- 10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:
- a) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia ruhoja päivässä;
 - b) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 75 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella tai vähintään 22 500 tonnia vuodessa;
 - c) kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 75 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella tai vähintään 22 500 tonnia vuodessa;
 - d) maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa maidon vastaanottokapasiteetti on vähintään 60 000 tonnia vuodessa;
 - e) sokeri- tai makeutusainetehdas;
 - f) tärkkelystehdas tai tärkkelysjohdannaisia valmistava tehdas;
 - g) margariinitehdas taikka kasvi- tai eläinperäisiä rasvoja tai öljyjä valmistava tehdas; ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasvisöljyä valmistava tehdas;
 - h) einestehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa;
 - i) vihannes-, hedelmä- tai marjavalmistetehdas, jonka raaka-aineen vastaanottokapasiteetti on vähintään 20 000 tonnia vuodessa;
 - j) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 miljoonaa litraa vuodessa;
 - k) hiivatehdas;
 - l) alkoholitehdas tai alkoholijuomatehdas, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella;
 - m) rehuja tai rehuvalkuaista valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 tonnia;
 - n) luujauhotehdas;
 - o) liivatteen valmistus vuodista, nahoista ja luista;
 - p) muu kuin 1 §:n 10 kohdan a - t alakohdissa tarkoitettu kasviperäistä raaka-ainetta käyttävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalostuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella, tai muu kuin 10 kohdan alakohdissa tarkoitettu eläinperäistä raaka-ainetta käyttävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalostuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 75 tonnia vuorokaudessa;
- 11) eläinsuojat tai kalankasvatus
- a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 75 lypsylehmälle, 200 lihanaudalle, 250 täysikasvuiselle emakolle, 1 000 lihasialle, 30 000 munituskanalle tai 40 000 broilerille taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 1 000 lihasian eläinsuojaa;
 - b) vähintään 2 000 siitosnaarasminkein tai -hillerin taikka vähintään 600 siitosnaarasrasketun tai -supin taikka vähintään 800 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 2 000 siitosnaarasminkein turkistarhaa;
 - c) kalankasvatus- tai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kiloa vuodessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kiloa vuodessa, taikka kooltaan vähintään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä;
- 12) liikenne:
- a) pääosin kauppamerenkulun käyttöön tarkoitettu ja yli 1 350 tonnin vetoisille aluksille soveltuva satama tai lastaus- taikka purkulaituri;
 - b) lentoasema;

c) kemikaaliratapiha tai terminaali, joilla siirretään terveydelle tai ympäristölle vaarallisia kemikaaleja kuljetusvälineestä toiseen tai varastoon taikka varastosta kuljetusvälineeseen;

13) jätevesien käsittely ja jätehuolto:

a) puhdistamo, joka on tarkoitettu asukasvastineluvultaan vähintään 100 henkilön jätevesien käsittelemiseen, tai vähintään 100 henkilön asumisjätevesien johtaminen muualle kuin vesihuoltolaitoksen viemäriin;

b) teollisuuden erillinen jätevedenpuhdistamo;

c) toiminta, johon sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta, sekä ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaan luvanvarainen toiminta, jota koskee mainitun asetuksen 1 §:n 2 momentin 1 kohdan c, f ja g alakohtia;

d) kaatopaikka, mukaan lukien vähintään 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka;

e) kaivannaisjätteistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettu kaivannaisjätteen jätealue;

f) laitos tai paikka, jossa hyödynnetään tai käsitellään muualla kuin siinä syntyneitä ongelmajätteitä, ei kuitenkaan kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen ongelmajätteen vastaanotto- ja varastointipaikka tai ongelmajätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vastaanotto- ja varastointipaikka;

g) muu kuin tämän kohdan c - f alakohdissa tai 7 §:n 13 kohdan a - b alakohdissa tarkoitettu jätteen ammattimainen tai laitoksenmainen hyödyntäminen tai käsittely, jossa hyödynnetään tai käsitellään jätettä vähintään 10 000 tonnia vuodessa.

Aluehallintovirasto ratkaisee toiminnan ympäristöluvan, jos kyse on sotilaskäyttöön tarkoitettusta toiminnasta. Aluehallintovirasto ratkaisee lisäksi sellaisen 1 §:ssä tarkoitettuna toiminnan ympäristöluvan, jonka vesistön pilaantumista aiheuttavasta toiminnasta määrätään Suomen ja Ruotsin välisessä rajajokisopimuksessa (SopS 54/1971).

6 § (29.12.2009/1792)

6 § on kumottu A:lla 29.12.2009/1792.

7 § (29.12.2009/1792) Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa käsiteltävät lupa-asiat

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentin 2 - 4 kohdassa sekä seuraavien 1 §:ssä säädettyjen toimintojen ympäristölupa-asiat, jollei ympäristönsuojelulain 31 §:n 1 momentista tai edellä 5 §:stä muuta johdu:

1) metsäteollisuus:

a) sahalaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 m³ vuodessa sahatavaraa tai viilutehdas;

b) puunsuojakemikaaleja käyttävä laitos, jossa käytetään puunsuojakemikaaleja yli 1 tonni vuodessa;

2) metalliteollisuus:

laitos, jossa harjoitetaan metallien tai muovien elektrolyyttistä tai kemiallista pintakäsittelyä, piirilevyn valmistamista, peittaamista, fosfatointia tai alumiinin anodisointia ja jossa tuotantolinjojen prosessikyöpyjen yhteenlaskettu allastilavuus on alle 30 m³;

- 3) energian tuotanto:
 - öljyä, kivihiiltä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käyttävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu toiminta, jonka suurin polttoaineteho on yli 5 ja alle 50 megawattia tai muu toiminta, jossa käytettävän polttoaineen energiamäärä on vuodessa vähintään 54 terajoulea;
- 4) kemianteollisuus:
 - pesuaineita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia vuodessa;
- 5) kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely:
 - a) nestemäisten polttoaineiden jakeluasema, jonka polttoainesäiliöiden kokonais-tilavuus on vähintään 10 m³ taikka muu polttonesteiden tai vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 ja alle 1 000 m³; (8.4.2010/235)
 - b) puuta raaka-aineena käyttävää grillihiilen valmistuslaitos, jossa valmistetaan hiiltä yli 3 000 tonnia vuodessa;
 - c) kivihiilivarasto;
- 6) haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta:
 - a) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 10 ja alle 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 20 ja alle 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;
 - b) 1 §:n 1 momentin 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettu orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta, jossa liuottimien kulutus on alle 50 tonnia vuodessa tai alle 100 kiloa tunnissa;
- 7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto:
 - a) kivenlouhimo sekä muu kuin maanrakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää;
 - b) kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatusta tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatusta, joiden toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää;
 - c) kiinteä tai tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä asfalttiasema;
- 8) mineraalituotteiden valmistus:
 - a) kiinteä betoniasema tai betonituotetehdas;
 - b) kevytsoratehdas tai kevytbetonitehdas; joiden tuotantomäärä on yli 3 000 tonnia vuodessa;
 - c) keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantomäärä on vähintään 200 tonnia vuodessa;
- 9) nahan tai tekstiilien laitosmainen tuotanto tai käsittely:
 - tekstiilien vesipesula, jonka kapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa, tai kemiallinen pesula; johon ei sovelleta orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ssä tarkoitettua poikkeusta
- 10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:
 - a) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 tonnia ja alle 50 tonnia ruhoja päivässä;
 - b) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 400 tonnia vuodessa ja alle 22 500 tonnia vuodessa;
 - c) kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa ja alle 22 500 tonnia vuodessa; (8.4.2010/235)

- d) maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa maidon vastaanottokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa ja alle 60 000 tonnia vuodessa taikka jäätelötehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa; (8.4.2010/235)
- e) perunan tai juuresten käsittely- tai jalostuslaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa; (8.4.2010/235)
- f) einestehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia ja alle 30 000 tonnia vuodessa;
- g) leipomo tai keksitehdas, joiden jauhojen kulutus on vähintään 20 000 tonnia vuodessa taikka makeistehdas; (8.4.2010/235)
- h) vihannes-, hedelmä- tai marjavalmistetehdas, jonka raaka-aineen vastaanottokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa ja alle 20 000 tonnia vuodessa;
- i) virvoitusjuomatehdas tai mallas-, alkoholi- tai virvoitusjuomien pullottamo, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa;
- j) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 500 000 litraa vuodessa ja alle 5 miljoonaa litraa vuodessa;
- k) mallastehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 tonnia vuodessa;
- l) rehuja tai rehuvalkuaista valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa ja alle 20 000 tonnia vuodessa;
- m) rehusekoittamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa;
- n) kahvipaahtimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa, taikka tupakkatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;
- 11) eläinsuojat tai kalankasvatus
- a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 30 ja alle 75 lypsylehmälle, vähintään 80 ja alle 200 lihanaudalle, vähintään 60 ja alle 250 täysikasvuiselle emakolle, vähintään 60 hevoselle tai ponille, vähintään 210 ja alle 1 000 lihasialle, vähintään 160 uuhelle tai vuohelle, vähintään 2 700 ja alle 30 000 munituskanalle tai vähintään 10 000 ja alle 40 000 broilerille, taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 210 ja alle 1 000 lihasialle tarkoitettua eläinsuojaa;
- b) vähintään 250 ja alle 2 000 siitosnaarasminkin tai -hillerin taikka vähintään 50 ja alle 600 siitosnaarasketun tai -supin taikka vähintään 50 ja alle 800 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 250 ja alle 2 000 siitosnaarasminkin turkistarhaa;
- 12) liikenne:
- a) muu lentopaikka kuin lentoasema;
- b) yli 50 linja-auton tai kuorma-auton varikko tai vastaavan kokoinen työkonevarikko;
- c) ulkona sijaitseva moottoriurheilurata;
- 13) jätehuolto:
- a) alle 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka;
- b) kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen ongelmajätteen vastaanotto- ja varastointipaikka tai ongelmajätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vastaanotto- ja varastointipaikka;

c) muu kuin tämän kohdan a - b alakohdissa tai 5 §:n 13 kohdan c - f alakohdissa tarkoitettu jätteen ammattimainen tai laitospäinen hyödyntäminen tai käsittely, jossa hyödynnetään tai käsitellään jätettä alle 10 000 tonnia vuodessa;

14) muu toiminta:

- a) ulkona sijaitseva ampumarata;
- b) pysyvä, ulkona sijaitseva laitospäinen suihkupuhalluspaikka;
- c) kiinteä eläintarha tai huvipuisto;
- d) krematorio ja pieneläinten polttolaitos.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee lisäksi 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toiminnan ympäristölupa-asian.

Viranomaistoimivallasta olisi mahdollista säätää myös laitosluettelon yhteydessä.

3 luku Lupahakemus

8 § Lupahakemuksen tekeminen

Hakemus liitteinen on tehtävä kolmin kappalein. Lupaviranomainen voi pyytää tarvittaessa lisäkappaleita hakemuksesta ja sen liitteistä, jos se on tarpeen asian kulluttamisen ja lausuntojen pyytämisen vuoksi.

Hakemuksesta on käytävä tarvittaessa ilmi, mihin aineistoon ja laskenta-, tutkimus- tai arviointimenetelmään annetut tiedot perustuvat. Hakemuksen laatijalla tulee olla riittävä asiantuntemus.

9 § Lupahakemuksen yleinen sisältö

Lupahakemuksen tulee sisältää:

- 1) hakijan yksilöinti, yhteystiedot sekä laitoksen nimi, toimiala ja sijaintipaikka;
- 2) tiedot kiinteistöstä ja sillä sijaitsevista laitoksista ja toiminnasta sekä näiden haltijoista;
- 3) yleiskuvaus toiminnasta sekä yleisölle tarkoitettu tiivistelmä lupahakemuksessa esitetyistä tiedoista; (18.7.2002/621)
- 4) lupaharkinnan kannalta tarpeelliset tiedot toiminnan tuotannosta, prosesseista, laitteistoista, rakenteista ja niiden sijainnista;
- 5) tiedot toiminnan sijaintipaikasta ja sen ympäristöolosuhteista;
- 6) tiedot toiminnan päästöjen laadusta ja määrästä veteen, ilmaan ja maaperään sekä toiminnan aiheuttamasta melusta ja tärinästä;
- 7) arvio toiminnan eri vaikutuksista ympäristöön;
- 8) tiedot syntyvistä jätteistä sekä niiden ominaisuuksista ja määrästä;
- 9) toiminnan suunniteltu aloitusajankohta;
- 10) selvitys toiminnan sijaintipaikan rajanaapureista sekä muista mahdollisista asiansaisista, joita toiminta ja sen vaikutukset erityisesti saattavat koskea.

Lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää, ottaen huomioon toiminnan luonne ja sen vaikutukset, lupaharkinnan kannalta tarpeelliset seuraavat seikat:

- ~~1) käytettävissä olevat tiedot ympäristön laadusta;~~
- ~~2) tiedot käytettävistä raaka-aineista, kemikaaleista ja muista tuotantoon käytettävistä aineista, veden käytöstä, polttoaineista ja niiden varastoinnista, säilytyksestä sekä kulutuksesta;~~
- ~~3) tiedot käytettävästä energiasta ja arvio sen käytön tehokkuudesta;~~
- ~~4) arvio toimintaan liittyvistä riskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toiminista sekä toiminista häiriötilanteissa;~~

- 5) yksilöidyt tiedot toiminnan päästölähteistä ja niiden päästöistä sekä melutasosta;
- 6) arvio parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamisesta suunnitellussa toiminnassa;
- 7) selvitys päästöjen vähentämistä ja puhdistamista koskevista toimista;
- 8) tiedot veden hankinnasta ja viemäroinnistä;
- 9) tiedot liikenteestä ja liikennejärjestelyistä;
- 10) selvitys toimista jätteiden määrän tai niiden haitallisuuden vähentämisestä, jätteiden hyödyntämisestä, jätteiden keräyksestä ja kuljetuksesta sekä siitä, mihin jätteet on tarkoitus toimittaa hyödynnettäviksi tai käsiteltäviksi;
- 11) selvitys mahdollisesta ympäristöasioiden hallintajärjestelmästä;
- 12) tiedot toiminnan käyttötarkkailusta ja valvonnasta, ympäristöön kohdistuvien päästöjen ja niiden vaikutusten tarkkailusta sekä käytettävistä mittausmenetelmistä ja -laitteista, laskentamenetelmistä ja niiden laadunvarmistuksesta.

Edellä 2 momentissa mainitut tiedot on esitettävä aina lupahakemuksessa, jos hakemus koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY mukaan luvanvaraista toimintaa. Lupaviranomainen voi vaatia lisäksi tarvittaessa muita tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat tarpeen hakemuksen käsittelemiseksi. (18.7.2002/621)

Luvan hakijan tulee ilmoittaa käsityksensä siitä, miltä osin hakemus sisältää viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaan salassapidettäviä tietoja.

Lupahakemuksen sisältöä koskeva nykyinen 9 § jaettaisiin kolmeksi pykäläksi: 9 §, 9 a § ja 9 b §.

9 a § Lupahakemuksen erityinen sisältö

Lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää, ottaen huomioon toiminnan luonne ja sen vaikutukset, lupaharkinnan kannalta tarpeelliset seuraavat seikat:

- 1) käytettävissä olevat tiedot ympäristön laadusta;
- 2) tiedot käytettävistä raaka-aineista, kemikaaleista ja muista tuotantoon käytettävistä aineista, veden käytöstä, polttoaineista ja niiden varastoinnista, säilytyksestä sekä kulutuksesta;
- 3) tiedot käytettävästä ja tuotettavasta energiasta ja arvio sen käytön tehokkuudesta;
- 4) arvio toimintaan liittyvistä riskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista sekä toimista häiriötilanteissa;
- 5) yksilöidyt tiedot toiminnan päästölähteistä ja niiden päästöistä sekä melutasosta;
- 6) arvio parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamisesta suunnitellussa toiminnassa;
- 7) selvitys päästöjen vähentämistä ja puhdistamista koskevista toimista;
- 8) tiedot veden hankinnasta ja viemäroinnistä;
- 9) tiedot liikenteestä ja liikennejärjestelyistä;
- 10) selvitys toimista jätteiden **synnyn ehkäisemiseksi, niiden määrän tai niiden haitallisuuden vähentämisestä, jätteiden valmistelusta uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja hyödyntämisestä varten**, jätteiden keräyksestä ja kuljetuksesta sekä siitä, mihin jätteet on tarkoitus toimittaa hyödynnettäviksi tai käsiteltäviksi;
- 11) selvitys mahdollisesta ympäristöasioiden hallintajärjestelmästä;
- 12) tiedot toiminnan käyttötarkkailusta ja valvonnasta, ympäristöön kohdistuvien päästöjen ja niiden vaikutusten tarkkailusta sekä käytettävistä mittausmenetelmistä ja -laitteista, laskentamenetelmistä ja niiden laadunvarmistuksesta.
- 13) tiivistelmä hakijan tarkastelemista ehdotetun teknologian, tekniikoiden ja toimienpöytäpäivävalintoehdoista.

Edellä 21 momentissa mainitut tiedot on esitettävä aina lupahakemuksessa, jos hakemus koskee ~~ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY~~ suurta laitosta. Lisäksi tällaisen toiminnan ollessa kyseessä on lupahakemukseen tarvittaessa liitettävä ympäristönsuojelulain 9 luvun 12 §:n mukainen perustilaselvitys.

Lupaviranomainen voi vaatia lisäksi tarvittaessa muita tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat tarpeen hakemuksen käsittelemiseksi. (18.7.2002/621)

Uusi 9 a § perustuu nykyisen 9 §:n 2 ja 3 momentteihin. Lisäksi 3 momentti on jaettu kahdeksi momentiksi.

Säännöksen 1 momentin 3 kohtaan lisättäisiin käytettävän energian rinnalle tuotettava energia, koska IE-direktiivin 12(1) artiklan b-alakohdassa edellytetään lupahakemusten sisältävän tiedot käytetystä tai tuotetusta energiasta.

Jätteistä esitettäviä tietoja täydennettäisiin 10 kohtaan, jotta sanamuoto täyttäisi IE-direktiivin 12(1) artiklan h-alakohdan, jossa lupahakemuksessa edellytetään esitettävän tiedot toimenpiteistä, joilla jätteiden syntymistä laitoksesta ehkäistään ja syntyneitä jätteitä valmistellaan uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja hyödyntämistä varten.

Uusi 13 kohta perustuisi IE-direktiivin 12(1) artiklan 2 alakohtaan, jonka mukaan lupahakemuksessa on myös oltava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

2 momentin toinen virke edellyttäisi perustilaselvityksen laatimista tarvittaessa ja vastaa IE-direktiivin 12(1) artiklan e-alakohtaa. Perustilaselvityksestä on säädetty YSL:n suuria laitoksia koskevassa 9 luvun 12 §:ssä.

9 b § Salassapidettävät tiedot

Luvan hakijan tulee ilmoittaa käsityksensä siitä, miltä osin hakemus sisältää viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaan salassapidettäviä tietoja.

Uusi 9 b § olisi nykyisen 9 §:n 4 momentti.

10 § Hakemukseen liitettävät tiedot

Hakemukseen on liitettävä tarpeen mukaan:

- 1) **toiminnan aloittamisajankohta**, muut myönnetyt luvat ja mahdollinen sopimus yleiseen tai toisen viemäriin liittymisestä ja hakemuksessa tarkoitettujen jätevesien johtamisesta;
- 2) ajan tasalla oleva mittakaavaltaan riittävän tarkka kartta, josta ilmenee toiminnan sijainti, mahdolliset päästöjä aiheuttavat kohteet sekä toiminnan haitallisten vaikutusten arvioimiseksi olennaiset kohteet ja asianosaisten kiinteistöt;
- 3) asemapiirros, josta ilmenee rakenteiden ja ympäristön kannalta tärkeimpien prosessien ja päästökohtien sijainti;
- 4) prosessikaavio, josta ilmenee olennaiset päästölähteet;
- 5) vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005) tarkoitettu suuronnettomuuden vaaran arvioimiseksi laadittu selvitys tai ympäristönsuojelulain 103 b §:ssä tarkoitettu sisäinen pelastussuunnitelma; (5.6.2008/380)
- 6) ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (468/1994) tarkoitettu arviointiselostus, yhteysviranomaisen lausunto sekä luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:n mukainen arviointi **ja arvio toiminnan aiheuttamista riskeistä**

ympäristölle, toimenpidesuunnitelma riskien hallitsemiseksi sekä varautumissuunnitelma onnettomuustilanteita varten;

- 7) ehdotus tarkkailun järjestämiseksi.

Säännöksen 1 momentin 6 kohtaan lisättäisiin riskiajattelua.

11 § Lisätiedot vesipäästöjen vuoksi

Jos laitos tai toiminta aiheuttaa päästöjä vesistöön, hakemuksessa on oltava sen lisäksi, mitä 9 ja 10 §:ssä säädetään:

- 1) purkuvesistön yleiskuvaus ja tiedot virtaamista, veden laadusta, kalastosta sekä kalastuksesta;
- 2) tiedot vesistön käytöstä;
- 3) selvitys toiminnan vaikutuksesta vesien laatuun, kalastoon ja muihin vesieliöihin;
- 4) selvitys päästöjen vaikutuksista vesistön käyttöön;
- 5) selvitys vahinkojen ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi tarvittavista toimenpiteistä;
- 6) arvio mahdollisuuksista estää vesistön pilaantumisesta aiheutuva korvattava vahinko;
- 7) korvauskysymysten ratkaisemiseksi tarpeelliset kiinteistötiedot;
- 8) arvio päästöjen aiheuttamista vahingoista sekä ehdotus niiden korvaamisesta kiinteistöjen omistajille, haltijoille tai muille vahingonkärsijöille.

Yhdyskuntajätevedenpuhdistamo koskevassa hakemuksessa on oltava selvitys asukasvastineluvusta ja typenpoiston tarpeesta. Eläinsuojaa koskevassa hakemuksessa on oltava selvitys lannan ja virtsan levitykseen käytettävissä olevasta alueesta ja sen pinta-alasta sekä laidun- ja jaloittelualueista. Maidontuotantotilaa koskevassa hakemuksessa on lisäksi oltava selvitys maitojuonejätevesien käsittelystä. (12.10.2006/889)

Edellä 1 momentin mukaiset tiedot on esitettävä soveltuvin osin johdattaessa jätevesiä maahan tai muuhun uomaan kuin vesistöön.

12 § Lisätiedot jätteistä ja jätehuollosta

Jos toiminta koskee jätteen hyödyntämistä tai käsittelyä, hakemuksessa on oltava sen lisäksi, mitä 9–11 §:ssä säädetään, selvitys:

- 1) hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi aiotun jätteen laadusta ja määrästä;
- 2) alueesta, jolta jätettä aiotaan ottaa hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi;
- 3) hakijan järjestämästä jätteen keräyksestä ja kuljetuksesta;
- 4) jätteen hyödyntämisestä ja käsittelystä sekä kaaviopiirros hyödyntämisen tai käsittelyn kulusta;
- 5) hyödyntämisen tai käsittelyn tuottaman jätteen laajista, laadusta ja määrästä sekä siinä syntyvän jätteen hyödyntämisestä tai käsittelystä;
- 6) selvitys vakavaraisuudesta tai tarvittaessa vakuudesta tai muusta vastaavasta järjestelystä;
- 7) hakijan käytettävissä olevasta alan asiantuntemuksesta.
Kaatopaikkaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:
 - 1) kaatopaikan rakentamisesta ja rakenteesta;
 - 2) kaatopaikan käytöstä ja hoidosta;
 - 3) kaatopaikan valvonnasta ja tarkkailusta;
 - 4) kaatopaikan käytöstä poistamisesta ja jälkihoidosta;
 - 5) vahinkotilanteisiin varautumisesta ja niiden hoitamisesta.

Jos kaatopaikan pitäjä ei aseta vakuutta, on lupahakemuksessa esitettävä muu vastaava järjestely, jolla varmistetaan kaatopaikkaa koskevien vaatimusten täyttäminen sekä toiminnan lopettamisen ja jälkihoidon edellyttämien toimenpiteiden toteuttaminen.

~~Jos toimintaan sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta, toimintaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:~~

- ~~1) poltossa syntyvän lämmön hyödyntämisestä;~~
- ~~2) toimista polttojätteen määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi sekä syntyvän polttojätteen hyödyntämisestä tai käsittelemisestä. (15.5.2003/363)~~

Jos toimintaan sovelletaan kaivannaisjätteistä annettua valtioneuvoston asetusta, toimintaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot kaivannaisjätteen jätealueen ehdotetusta sijainnista ja tarvittaessa vaihtoehtoisista sijoituspaikoista. Lupahakemukseen tulee liittää kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma. (5.6.2008/380)

Säännöksen 4 momentti siirrettäisiin jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen uuteen 4 a §:ään (jätteen polttamista koskevan lupahakemuksen erityinen sisältö).

13 § (29.12.2009/1792) Lisätiedot pohjavesialueella

Jos toiminta sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella, hakemuksessa on oltava selvitys:

- 1) maaperän laadusta;
- 2) pohjaveden muodostumisesta;
- 3) pohjaveden korkeudesta ja virtauksista;
- 4) vedenottamoista ja kaivoista;
- 5) suojatoimenpiteistä;
- 6) vesilain (264/1961) nojalla annetuista suoja-alueääräyksistä.

14 § Toiminnan muuttamista koskeva hakemus

Jos toimintaa muutetaan siten, että siihen on haettava lupaa ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momentin perusteella, lupahakemuksesta on käytävä ilmi, miten toimintaa aiotaan muuttaa, miten muutos vaikuttaa aiempaan toimintaan sekä sen ympäristövaikutuksiin. Hakemuksessa on esitettävä soveltuvien osin, mitä 8–13 §:ssä säädetään.

Tarkennuksella selvennettäisiin, mitä olennaista muutosta koskevassa lupahakemuksessa tulisi esittää. Sen lisäksi, että hakemuksen tulisi sisältää muutoksen vaikutuksen aikaisempaa toimintaan ja ympäristövaikutuksiin, tulisi toiminnanharjoittajan esittää, miten toimintaa aiotaan muuttaa.

15 § Lupapäätöksen tarkistamista ja määräaikaisen luvan uudistamista koskeva hakemus

Jos aiemmin myönnettyä lupapäätöstä on tarkistettava ympäristönsuojelulain 55 §:ssä tarkoitettulla tavalla, on hakemuksessa tai sen liitteessä esitettävä voimassa olevassa lupapäätöksessä määrätyt ja muut tarpeelliset selvitykset. Lupaviranomainen voi vaatia tarvittaessa muita tietoja, jotka ovat tarpeen hakemuksen käsittelemiseksi sekä lupamääräysten muuttamiseksi. **Näitä muita tietoja voivat olla esimerkiksi**

päästötarkkailun tulokset ja muut tiedot, joiden perusteella on mahdollista verrata laitoksen toimintaa parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan, joka on kuvattu sitä koskevissa BAT-päätelmissä, ja parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviin päästötasoihin.

(Lupaviranomaisen on lupamääräyksiä tarkistaessaan otettava huomioon kaikki päästöjen tarkkailuista tai tarkastuksista saadut tiedot.)

Jos lupa on myönnetty määräajaksi ja siinä on samalla määrätty ympäristönsuojelulain 55 §:n nojalla, että uuden luvan saamiseksi on ennen määräaikaisen luvan voimassaoloajan päättymistä haettava lupaa, hakemuksessa on esitettävä soveltuvin osin, mitä 8–13 §:ssä säädetään.

Säännöksen 1 momentin loppuun lisättäisiin IE-direktiivin 21(2) artiklan mukainen esimerkkiluettelo. Suluissa oleva uusi 2 momentti on peräisin IE-direktiivin samasta kohdasta.

4 luku Lupahakemuksen käsittely ja lupapäätös

16 § Kuulutus lupahakemuksesta ja asiakirjojen nähtävilläpito

Lupahakemuksesta on kuulutettava sen jälkeen kun asia on riittävän yksityiskohtaisesti selvitetty. Hakemuksen täydentämiseksi lupaviranomainen voi pyytää lisätietoja ja järjestää tarvittaessa neuvotteluja.

Lupahakemusta koskevasta kuulutuksesta tulee käydä ilmi ainakin:

- 1) hakijan yksilöinti ja yhteystiedot;
- 2) kuvaus toiminnasta [mukaan lukien luvan hakemisen peruste sekä toiminnan nykyisin sallitut, toteutuneet ja hakemuksessa esitetyt tulevat laajuustiedot](#);
- 3) toiminnan sijoittamispaikka;
- 4) tiedot olennaisista päästöistä ja syntyvistä jätteistä;
- 5) tieto hakemusasiakirjojen nähtävilläpidosta;
- 6) tieto muistutusten ja mielipiteiden jättämiseksi;
- 7) tieto mahdollisesta julkisesta kuulemistilaisuudesta.

Jos lupaa on haettu ympäristönsuojelulain 35 §:n 4 momentissa tarkoitettuihin toimintoihin erillisillä hakemuksilla, voidaan niistä kuuluttaa yhteisesti yhdellä kuulutuksella. (12.10.2006/889)

Hakemusasiakirjat on toimitettava kuntaan pidettäväksi nähtävinä kuulutuksessa mainitussa paikassa.

Lisäyksellä säännöksen 2 momentin 2 kohtaan tarkennettaisiin, mitä toiminnankuvauksessa tulisi olla.

17 § (29.12.2009/1792) Lupahakemuksen käsittely

Lupahakemus on käsiteltävä joutuisasti. Lupaviranomaisen on hakemusta käsitellessään huolehdittava tarvittavasta yhteydenpidosta niihin viranomaisiin, jotka samanaikaisesti käsittelevät toiminnan muita lupa-asioita ja suunnitelmia.

Lupaviranomainen voi lupa-asian selvittämiseksi tarvittaessa järjestää neuvotteluja asianomaisen valvontaviranomaisen ja myös hakijan kanssa. Asian selvittämiseksi voidaan lisäksi järjestää yleisön kuulemistilaisuus, jossa voidaan esittää muistutuksia ja mielipiteitä sekä katselmus siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on pyydettävä lausunto elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, jos ympäristölupa-asia koskee toiminnan sijoit-

tumista tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella. Lupaviranomaisen on lentoaseman ympäristölupa-asiassa pyydettävä liikenne- ja viestintäministeriön lausunto. Lupaviranomaisen on lisäksi pyydettävä lausunto työ- ja elinkeinoministeriöltä harkitessaan ympäristönsuojelulain 43 §:n 4 momentissa tarkoitettua mahdollisuutta sähkön ja lämmön yhteistuotantoon sekä puolustusministeriöltä harkitessaan tämän asetuksen 4 b §:n 2 momentin soveltamista sotilasmailuun käytettävän lentopaikan ympäristölupa-asiassa. Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa lausuntoja periaatteellisesti tärkeistä terveyshaitan arvioimiseksi tarpeellisista seikoista sekä maa- ja metsätalousministeriö eläintautien tai eläimistä ihmisiin tarttuvien tautien vaaran vuoksi.

Lupaviranomaisen on asetettava 3 momentissa sekä ympäristönsuojelulain 36 §:ssä tarkoitetun lausunnon antamiselle asian laadun mukaan kohtuullinen määräaika. Jollei lausuntoa ole määräajassa annettu, asia voidaan ratkaista siitä huolimatta.

18 § Lupapäätöksen kertoelmaosan sisältö

Lupapäätöksen kertoelmaosasta tulee käydä ilmi tarpeellisilta osin seuraavat seikat:

- 1) hakijan yksilöintiä koskevat tiedot ja yhteystiedot;
- 2) luvan hakemisen peruste;
- 3) asian vireilletulo ja vireilletulon peruste;
- 3a) selvitys lupahakemuksen täydennyksistä päivämäärineen ja täydennyspyyntöjen perusteista;
- 4) selvitys toimintaa koskevista luvista ja kuvaus alueen kaavoitustilanteesta;
- 5) tiedot toiminnan sijaintipaikan ympäristön tilasta ja ympäristön laadusta, [siltä osin kuin asialla on ollut merkitystä asian ratkaisemisen kannalta](#), ja kohteista, joihin toiminnalla on vaikutusta;
- 6) toiminnan [ja sen laajuuden kuvaus](#) kuvaus sekä tiedot toiminnan nykyisestä luvan mahdollistamasta laajuudesta, edellisten kolmen vuoden toteutuneesta laajuudesta sekä hakemuksessa esitetystä laajuudesta;
- 7) keskeiset tiedot toiminnasta, käytetyistä prosesseista, raaka-aineista, [energiasta](#), polttoaineista ja tuotteista;
- 8) tiedot toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailusta;
- 9) tiedot toiminnasta aiheutuvista päästöistä ja jätteistä;
- 10) tiedot toiminnan eri vaikutuksista ympäristöön;
- 11) tiedot suunnitelluista ympäristönsuojelutoimista sekä jätteiden hyödyntämisestä ja käsittelystä;
- 12) tiedot toimintaan liittyvistä riskinarvioinneista ja onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista ja toimista onnettomuuksien aikana sekä toimista puhdistuslaitteiden toimintahäiriön tai muiden prosessihäiriöiden aikana;
- 13) hakemuksen käsittely;
- 14) lausunnot, muistutukset, mielipiteet, vastineet sekä niiden pääasiallinen sisältö;
- 15) tiedot tehdyistä tarkastuksista.

Lisäyksillä säännökseen tarkennettaisiin lupapäätöksen kertoelmaosan sisältöä. Yleisemmin kertoelma ei saisi muodostua suhteettoman laajaksi.

Lupien muutosten johdosta olisi tarpeen pitää yllä myös kertoelmaa. Tämä voisi olla tarkoituksenmukaisimmin tehtävissä sähköisen tietokannan avulla.

19 § Lupapäätöksen ratkaisuosan sisältö

Lupapäätöksen ratkaisuosasta tulee käydä ilmi seuraavat seikat:

- 1) asian ratkaisu ja miten asiassa tehdyt vaatimukset ja mahdollinen ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain mukainen selvitys ja yhteysviranomaisen lausunto on otettu huomioon;
- 2) luvan myöntämisen edellytysten varmistamiseksi annettavat ja valvonnan kannalta tarpeelliset lupamääräykset;
- 3) tämän asetuksen liitteen 2 mukaisia aineita koskevat päästöraja-arvot ja muut päästömääräykset, jos näitä aineita voi päästä ympäristöön tai vesihuoltolaitokseen viemäriin sellaisia määriä, että toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa tai haittaa vesihuoltolaitoksen toiminnalle; (12.10.2006/889)
- 4) määräykset sellaisista merkittävistä päästöistä, jotka leviävät ympäristöön Suomen valtion rajojen ulkopuolelle;
- 5) määräykset sellaisista ympäristön pilaantumisen vaaraa ehkäisevistä toimenpiteistä, jotka liittyvät toiminnan käynnistämiseen ja pysäyttämiseen, huoltoihin, vahinkoihin, väliaikaiseen toiminnan pysäyttämiseen ja lopulliseen toiminnan lakkauttamiseen;
- 6) määräykset toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailusta sekä määräykset toiminnan ympäristönsuojelun kehittämiseksi ja valvomiseksi;
- 7) mahdolliset korvauksia koskevat määräykset;
- 8) luvan ja lupamääräysten voimassaolo ja tarkistaminen;
- 9) mahdollinen määräys päätöksen täytäntöönpanosta muutoksenhausta huolimatta sekä tähän määräykseen liittyvä vakuuden asettaminen;
- 10) käsittelymaksu.

Lupapäätös ja määräykset on perusteltava. Päätöksessä on oltava myös sovelletut säännökset.

Lupapäätöksestä on tarvittaessa käytävä ilmi, miten lupaharkinnassa on otettu huomioon ympäristönsuojelulain 35 §:n 4 momentissa tarkoitettujen toimintojen tekninen ja toiminnallinen yhteys. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä tarvittaessa ilmi, miten ympäristöasioiden hallintajärjestelmät tai energiansäästösopimuksiin perustuvat toimet ja raportointi on otettu huomioon lupamääräyksiä asetettaessa. Päätöksessä on lisäksi mainittava, mitä ympäristönsuojelulain 56 §:ssä säädetään. (12.10.2006/889)

Päätökseen on liitettävä valitusosoitus tai ilmoitus mahdollisesta valituskiellosta.

Säännöksen 2 ja 3 momentit siirrettiisiin omaksi 19 a §:kseen. Säännöksen 1 momentin 5 kohtaan lisättäisiin IE-direktiivin 14(1) artiklan f)-kohdan mukaisesti pysäyttämistoimet.

19 a § Lupapäätöksen perusteleminen

Lupapäätös ja määräykset on perusteltava päätöksen kertoelmaosassa esitettyjen tietoihin pohjautuen. Perustelut on esitettävä jokaiselle määräykselle erikseen. Päätöksestä on käytävä ilmi myös sovelletut säännökset.

Lupapäätöksestä on tarvittaessa käytävä ilmi, miten lupaharkinnassa on otettu huomioon ympäristönsuojelulain 35 §:n 4 momentissa tarkoitettujen toimintojen tekninen ja toiminnallinen yhteys. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä tarvittaessa ilmi, miten ympäristöasioiden hallintajärjestelmät tai energiansäästösopimuksiin perustuvat toimet ja raportointi on otettu huomioon lupamääräyksiä asetettaessa. Päätöksessä on lisäksi mainittava, mitä ympäristönsuojelulain 56 §:ssä säädetään. (12.10.2006/889)

Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi kyseessä olevaan laitokseen tai toimintoon mahdollisesti liittyvät parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevat asiakirjat. Lisäksi lupapäätöksessä on vertailtava päästöjen raja-arvoja ja muita lupamääräyksiä suhteessa parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin.

(Jos laitosta koskevat vaatimukset on asetettu yleisesti sitovissa ympäristönsuojelunvaatimuksissa, on laitosta koskevassa ympäristöluvassa viitattava tällaisiin sääntöihin.)

Uuden säännöksen 1 ja 2 momentti olisivat peräisin nykyisen 19 §:n 2 ja 3 momentista. Puolestaan 3 momentti perustuisi IE-direktiivin 24(2) artiklan d)- ja e)-kohtiin. 3 momentissa edellyttäisiin lupapäätöksen perusteluissa esitettävän niiden BREF-dokumenttien nimet, joihin lupapäätöksen määräykset perustuvat, sekä vertailu lupamääräyksistä, erityisesti päästöjen raja-arvoista, suhteessa parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin. Tämä säännös on hahmoteltu koskemaan myös muita kuin suuria laitoksia, jotta kaikista lupapäätöksistä käy ilmi, mitä vertailuasiakirjoja on käytetty lupamääräyksiä määritettäessä ja miten ne suhtautuvat lupamääräyksiin..

4 momentin edellytys perustuisi IE-direktiivin 6(2) artiklaan, jonka mukaan hyväksytyssä yleisesti sitovia sääntöjä, on riittävä, että luvassa viitataan tällaisiin sääntöihin.

20 § Kaatopaikkaa koskevan lupapäätöksen määräykset

Sen lisäksi, mitä 18 ja 19 §:ssä säädetään, kaatopaikkaa koskevassa lupapäätöksessä on oltava määräykset:

- 1) kaatopaikan luokasta;
- 2) rakentamisesta ja hoidosta;
- 3) kaatopaikalle sijoitettavaksi hyväksytyyn jätteen määrästä ja lajista jätelain 75 §:n 1 kohdassa tarkoitetun luettelon mukaisesti; (10.1.2002/12)
- 4) kaatopaikan valvonnasta ja tarkkailusta;
- 5) vahinkotilanteisiin varautumisesta ja niiden hoitamisesta;
- 6) kaatopaikan käytöstä poistamista ja jälkihoitoa koskevista toimista;
- 7) miten kauan kaatopaikan pitäjän on vastattava kaatopaikan jälkihoidosta.

Edellä 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetun määräyksen tulee perustua arvioon siitä, miten kauan kaatopaikka aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle sen jälkeen, kun se on poistettu käytöstä. (4.12.2008/807)

~~20 a § (15.5.2003/363) Jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen määräykset~~

~~Sen lisäksi, mitä 18 ja 19 §:ssä säädetään, jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen soveltamisalaan kuuluvan toiminnan ympäristöluvassa on oltava seuraavat lupamääräykset:~~

- ~~1) poltettavat jätteet jäteluokittain siten kuin jäteluokista säädetään yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) liitteessä sekä näiden jätteiden suurimmat sallitut polttomäärät;~~
- ~~2) laitoksen suurimmasta sallitusta polttokapasiteetista;~~
- ~~3) päästöjen raja-arvoista jätteen polttamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa määritellyistä epäpuhtauksista;~~
- ~~4) jäteveden valvontaa koskevista seikoista sekä ainakin jäteveden happamuudesta, lämpötilasta ja virtauksesta;~~
- ~~5) näytteenotosta ja mittausmenettelyistä päästöjen raja-arvojen seuraamiseksi;~~
- ~~6) mittaustulosten tallentamisesta, käsittelystä ja esittämisestä valvontaviranomaiselle.~~

~~Ongelmajätteen polttamista koskevan toiminnan ympäristöluvassa on lisäksi oltava määräys ongelmajätteen pienimmästä ja suurimmasta massavirrasta ja lämpöarvosta sekä ongelmajätteen sisältämien epäpuhtauksien, kuten polykloorattujen~~

~~bifenyyliden (PCB), pentaklooratun fenolin (PCP), kloorin, fluorin, rikin ja raskasmetallien, enimmäismäärästä:~~

Säännös siirrettiisiin jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 b §:ksi (jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen erityiset määräykset).

21 § Toiminnan muuttamista koskevan lupapäätöksen sisältö

Jos toimintaa muutetaan ja siihen on haettava lupaa ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momentin perusteella, lupapäätöksestä on käytävä ilmi soveltuvien osin 18–20 §:ssä säädettyjen seikkojen lisäksi, miten muutos tai laajennus vaikuttaa toiminnan kokonaisuuteen, sekä perusteltu ratkaisu siitä, miten aiemmin myönnettyä lupapäätöstä on muutettava.

22 § Toistaiseksi myönnetyn luvan tarkistamista koskevan päätöksen sisältö

Jos aiemmin myönnettyä lupapäätöstä on tarkistettava ympäristönsuojelulain 55 §:n mukaisesti, on lupapäätöksestä käytävä ilmi soveltuvien osin edellä 18–20 §:ssä säädettyt seikat luvan myöntämisen edellytyksiä koskevaa harkintaa lukuun ottamatta. Päätöksestä on käytävä ilmi hakemukseen liittyvien selvitysten sisältö sekä perusteltu ratkaisu siitä, miltä osin lupamääräyksiä muutetaan, sekä uudet määräykset perusteluineen.

23 § (29.12.2009/1792) Lupapäätöksen lähettäminen viranomaisille

Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 54 §:ssä säädetään, lupaviranomaisen on lähetettävä päätös tiedoksi niille viranomaisille, joilta on pyydetty lausunto hakemuksesta. Työ- ja elinkeinoministeriöministeriölle on lähetettävä päätös, jos sähköntuotantolaitoksen lupahakemus on hylätty.

Aluehallintoviraston on lähetettävä tiedoksi lupapäätös Suomen ympäristökeskukselle.

5 luku Ilmoitusmenettely

24 § Ilmoituksen sisältö

Ympäristönsuojelulain 60–62 §:ssä tarkoitettusta ilmoituksesta on käytävä ilmi:

- 1) ilmoittajan yksilöinti ja yhteystiedot;
- 2) toiminnan sijainti;
- 3) työn, toimenpiteen tai tapahtuman laatu, kesto ja laajuus;
- 4) arvioidut tiedot päästöistä;
- 5) suunnitellut ympäristönsuojelutoimet;
- 6) toiminnan eri vaikutukset ympäristöön.

Ilmoitukseen tulee liittää tiedot toimintaa koskevista luvista sekä viranomaisten antamista lausunnoista.

Jos toimintaan sovelletaan kaivannaisjätteistä annettua valtioneuvoston asetusta, toimintaa koskevaan ilmoitukseen on liitettävä kaivannaisjätteen jätehuolto-suunnitelma. (5.6.2008/380)

25 § Ilmoitus pilaantuneen maaperän puhdistamisesta

Sen lisäksi, mitä 24 §:ssä säädetään, ympäristönsuojelulain 78 §:n mukaiseen pilaantuneen maaperän puhdistamista koskevaan ilmoitukseen on liitettävä:

- 1) tiedot kiinteistöstä, jolla pilaantunut maaperä sijaitsee, alueen suunnitellusta käyttötarkoituksesta sekä kiinteistön naapureista;
- 2) tiedot pilaantumisen aiheuttaneesta aineesta ja pilaantumisen aiheuttaneista tapahtumista;
- 3) yksityiskohtaiset tutkimustulokset maaperän ja pohjaveden pilaantuneisuuden selvittämisestä;
- 4) selvitys käytettävästä puhdistusmenetelmästä, jätteiden käsittelystä, selvitys puhdistustyön suorittamisesta ja työn valvonnasta;
- 5) kartta ja asemapiirros, joihin on merkitty asian käsittelyn kannalta merkitykselliset kohteet.

Ilmoitus tulee tehdä riittävän ajoissa kuitenkin viimeistään 30 päivää ennen puhdistamisen kannalta olennaisen vaiheen aloittamista.

26 § Ilmoituksen käsittely

Viranomaisen on ottaen huomioon lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 63 §:ssä säädetään, tarkastettava ilmoitus viivytyksettä ja tehtävä ilmoituksen käsittelyn mahdollisesti edellyttämä tarkastus.

27 § Ilmoituksen johdosta annettava päätös

Ilmoituksen johdosta annettavasta päätöksestä on käytävä ilmi ainakin seuraavat seikat:

- 1) ilmoittajan yksilöinti ja yhteystiedot;
- 2) toiminnan sijainti;
- 3) toiminnan kuvaus ja ilmoitetut ympäristönsuojelutoimet;
- 4) arvio toiminnan vaikutuksista ympäristöön ja selvitykset ympäristöhaitoista;
- 5) lausunnot ja asianosaisten kuuleminen;
- 6) tarpeelliset määräykset tai toimintaa koskeva kielto ja niiden perustelut ja sovelletut säännökset.

Päätökseen on liitettävä valitusosoitus.

6 luku Valvonta ja seuranta

28 § Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkitseminen

Ympäristönsuojelulain 65 §:n nojalla tehtävää tietojärjestelmään merkitsemistä varten on ilmoitettava:

- 1) toiminnanharjoittajan yksilöinti ja yhteystiedot;
- 2) toiminnan sijainti;
- 3) toiminnan kuvaus ja tärkeimmät prosessit;
- 4) aikaisemmat luvat ja ilmoitukset, lausunnot sekä liittymissopimukset;
- 5) selvitys ympäristönsuojelutoimista;
- 6) arvio toiminnan päästöistä ja vaikutuksista ympäristöön;
- 7) tarvittaessa selvitys valtioneuvoston tai ympäristöministeriön hyväksymän suunnitelman noudattamisesta.

Vaadittavien tietojen laajuutta harkittaessa on otettava huomioon toiminnan luonne ja vaikutukset ympäristöön sekä se, milloin toiminta on aloitettu ja sitä koskevat luvat tai ilmoitukset on käsitelty.

Ilmoitukseen on liitettävä tiedot toimintaa koskevista luvista sekä viranomaisten antamista lausunnoista.

29 § ~~-(29.12.2009/1792) Tarkastukset~~Valvontasuunnitelman mukainen ympäristötarkastus

Valvontaviranomaisen on ~~suoritettava~~ luvan saaneen toiminnan tarkastus riittävän usein toiminnan seuraamiseksi. ~~Valvontaviranomaisen on laadittava valvontasuunnitelman mukaisista ympäristötarkastuksista säännöllisesti ohjelmat, joihin sisältyy laitosvierailujen tiheys eri laitostyyppien osalta. Laitosvierailujen välinen ajanjakso määräytyy kyseessä olevien laitosten ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella. Suurissa laitoksissa ei kyseinen ajanjakso saa olla yhtä vuotta pitempi suurimmat riskit sisältävien laitosten osalta ja kolmea vuotta pitempi alhaisimmat riskit sisältävien laitosten osalta. Muiden toimintojen kohdalla laitosvierailu on tehtävä vähintään kerran lupien tarkistamisten välillä.~~

Ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin arviointiperusteisiin:

- 1) kyseessä olevien laitosten mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön ottaen huomioon päästötasot ja -tyypit, paikallisen ympäristön herkkyys ja onnettomuusriski;
- 2) tiedot lupamääräysten noudattamisesta; sekä
- 3) toiminnanharjoittajan osallistuminen ympäristöjärjestelmään.

Jos ympäristötarkastuksessa havaitaan, että lupamääräyksiä on huomattavasti rikottu, kuuden kuukauden kuluessa on tehtävä ylimääräinen tarkastuskäynti.

~~Valvontaviranomaisen on suoritettava luvan saaneen toiminnan tarkastus riittävän usein toiminnan seuraamiseksi. Tarkastus on suoritettava myös ympäristönsuojelulain 62 ja 76 §:n mukaisissa tilanteissa sekä tarvittaessa toiminnanharjoittajan tekemän tämän asetuksen 30 §:n mukaisen ilmoituksen johdosta. Tarkastus on suoritettava lisäksi toiminnanharjoittajan, asianosaisten ja muiden vaatimusten vuoksi, jollei tarkastusta ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana.~~

~~Tarkastuksen suorittaa ensisijaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Jos luvan on myöntänyt aluehallintovirasto, tarkastuksen suorittaa kuitenkin ensisijaisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.~~

~~Tarkastustoimintaa varten viranomaisten on tarvittaessa laadittava erillinen suunnitelma:~~

~~Tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus.~~

Nykyinen tarkastuksia koskeva 29 § jaettaisiin useammaksi säännökseksi: 1 momentin ensimmäinen virke olisi uusi valvontasuunnitelman mukainen laitostarkastus 29 §:ssä ja muu osa 1 momenttia olisi uusi 29 a § koskien muita kuin valvontasuunnitelman mukaisia ympäristötarkastuksia. 29.2 § siirrettäisiin omaksi 29 b §:ksi koskien toimivaltaista viranomaista, 3 momentti poistuisi asian siirryttyä YSL 18 luvun 1 momenttiin (valvonnan järjestäminen) ja 4 momentti olisi alla 29 c §:ssä omana tarkastuskertomuksia koskevana säännöksenään.

Valvontasuunnitelman mukaisia laitostarkastuksia koskeva säännöshahmotelma vastaa IE-direktiivin 23 artiklan 4-kohtaa, joka koskee rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia. Säännöksen 1 momentin mukaan tarkastuksia olisi tehtävä riittävän usein ja valvontaviranomaisen laatimat ohjelman mukaan. Laitosvierailujen tiheys olisi määritettävä ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella ja laitosvierailujen tiheydelle asetettaisiin maksimipituudet: suurten laitosten kohdalla laitosvierailu olisi

tehtävä vähintään kerran kolmessa vuodessa (suurimman riskin laitoksissa vähintään kerran vuodessa) ja muiden toimintojen osalta vähintään kerran lupakauden aikana.

2 momentissa kuvattaisiin vähimmäisperusteet, joilla riskiarviointi olisi tehtävä. 3 momentin mukaan uusi tarkastuskäynti olisi tehtävä puolen vuoden sisällä, mikäli alkuperäisessä tarkastuksessa havaittaisiin huomattavia puutteita.

29 a § Muu kuin valvontasuunnitelman mukainen ympäristötarkastus

Muu kuin valvontasuunnitelman mukainen ympäristötarkastus on tehtävä ympäristönsuojelulain 8 luvun 3 §:n mukaisissa poikkeuksellisissa tilanteissa ja 17 luvun 2 §:n mukaisissa maahan tai pohjaveteen päässeen aineen ilmoitustilanteissa sekä tarvittaessa toiminnanharjoittajan tekemän tämän asetuksen 30 §:n mukaan muutoksista sekä tavanomaisesta toiminnasta poikkeavista tapahtumista ja onnettomuuksista tekemän ilmoituksen johdosta. Tarkastus on tehtävä myös vaaratilanteiden johdosta sekä muiden tämän lain, sen nojalla annettujen asetusten ja luvan noudattamatta jättämisten tutkimiseksi. Tarkastus on tehtävä lisäksi toiminnanharjoittajan, asianosaisten ja muiden vaatimusten vuoksi, jollei tarkastusta ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana.

1 momentin mukaiset tarkastukset on tehtävä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.

Ennen luvan myöntämistä, tarkastamista tai muuttamista valvontaviranomaisen on tarpeen mukaan tehtävä tarkastus.

Säännöksen 1 momentin ensimmäinen lause vastaisi nykyisen 29 §:n 1 momentin toista virkettä täydennettynä pykäläviittauksia koskevilla selvennyksillä. Vaaratilanteiden johdosta tehtävien tarkastusten tarkoituksena on kiinnittää lisääntyvässä määrin huomiota toimintojen riskitilanteisiin – sinänsä IE-direktiivin mukaisella muutoksella vaaratilanne sisältyisi YSL 8 luvun 3 §:ään (nykyinen 62 §), mutta korostaminen voisi olla mahdollista. YSL:n, sen nojalla annettujen asetusten ja lupamääräysten noudattamatta jättämisen tutkimiseksi olisi myös tehtävä tarkastus. 1 momentin viimeinen virke vastaisi nykyisen 29 §:n 1 momentin kolmatta virkettä ja viittaisi vakaviin ympäristövalituksiin.

2 momentin mukaan tarkastukset olisi tehtävä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, joka onnettomuus- ja vaaratilanteissa sekä ympäristövalitusten kohdalla onkin olennaista. 3 momentin mukaan olisi ennen ympäristöluvan myöntämistä, tarkastamista tai muuttamista tarpeen mukaan tehtävä tarkastus. Tämä on olennainen osa lupaviranomaisen ja toiminnanharjoittajan vuoropuhelua.

Säännöshahmotelma vastaa IE-direktiivin 23 artiklan 5 kohtaa täydennettynä jo aiemmin YSA:ssa olleilla tarkastuksen suorittamisen perusteilla.

29 b § Ympäristötarkastuksen suorittava valvontaviranomainen

Ympäristötarkastuksen suorittaa ensisijaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Jos luvan on myöntänyt aluehallintovirasto, tarkastuksen suorittaa kuitenkin ensisijaisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Nykyinen 29 §:n 2 momentti siirrettäisiin tähän omaksi säännökseksen, joka liittyy niin valvontasuunnitelman mukaisiin ympäristötarkastuksiin kuin muihinkin ympäristötarkastuksiin.

29 c § Tarkastuskertomus

Laitosvierailusta on laadittava tarkastuskertomus, jossa selvitetään olennaisilta osilta, noudatetaanko laitoksessa lupamääräyksiä ja tarvitaanko lisätoimia.

Kertomus annetaan tiedoksi toiminnanharjoittajalle kahden kuukauden kuluessa laitosvierailusta ja saatetaan yleisön saataville.

Valvontaviranomaisen on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kaikki kertomuksessa esille tuodut tarvittavat toimet kohtuullisen ajan kuluessa.

Säännöshahmotelma vastaa IE-direktiivin 23(6) artiklassa olevat tarkastusraporttia koskevaa säännöstä.

30 § (29.12.2009/1792) Toimintaa koskevien tietojen ilmoittaminen

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava välittömästi valvontaviranomaiselle toimintaa koskevista sellaisista muutoksista sekä tavanomaisesta toiminnasta poikkeavista tapahtumista ja onnettomuuksista, joilla voi olla vaikutuksia ympäristöön tai luvan noudattamiseen. Jos luvan on myöntänyt aluehallintovirasto, ilmoitus on tehtävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

31 § Määräysten antaminen hallintopakkoasiassa

Ympäristönsuojelulain 84 §:n mukaisesta määräyksestä tulee käydä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- 1) se, johon velvoitteet kohdistuvat;
 - 2) asian vireilletulo;
 - 3) tehdyt tarkastukset ja selvitykset;
 - 4) asianosaisten kuuleminen;
 - 5) todettu velvoitteen rikkominen tai laiminlyönti ja määräysten kohteen menettelyn yhteys lain rikkomiseen;
 - 6) ympäristönsuojelulain 84 §:n nojalla asetettava päävelvoite sekä tarvittava määräaika sen toteuttamiselle;
 - 7) mahdollinen ympäristönsuojelulain 88 §:n mukainen uhka päävelvoitteen laiminlyönnin varalle;
 - 8) perustelut annettaville velvoitteille ja sovelletut säännökset.
- Päätökseen on liitettävä valitusosoitus.

7 luku Viranomaisia koskevat erinäiset säännökset

32 § (29.12.2009/1792) Asiantuntijaviranomaiset ja -laitokset

Ympäristönsuojelulain 24 §:n mukaisia asiantuntijaviranomaisia ovat maa- ja metsätalousministeriö ja sosiaali- ja terveysministeriö. Asiantuntijalaitoksia ovat Suomen ympäristökeskus, Metsäntutkimuslaitos, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Elintarviketurvallisuusvirasto, Ilmatieteen laitos, Valtion teknillinen tutkimuskeskus, Geologian tutkimuskeskus sekä Terveyden ja hyvinvoinnin laitos kukin toimialallaan.

Asiantuntijaviranomaisen ja -laitoksen tehtävänä on mahdollisuuksien mukaan sen lisäksi, mitä muualla säädetään, antaa eri viranomaisille asiantuntijalausuntoja sekä tehdä tarvittavia tutkimuksia.

33 § Suomen ympäristökeskuksen tehtävät

Suomen ympäristökeskuksen tehtävänä on sen lisäksi mitä muualla säädetään:

- 1) huolehtia parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen seurannasta ja tiedottaa siitä sekä uusien ja ajan tasalle saatettujen BAT-päätelmien julkaisemisesta sekä kannustaa uusien tekniikoiden, erityisesti BAT-vertailuasiakirjoissa määriteltyjen uusien tekniikoiden, kehittämistä ja soveltamista;
- 2) toimia otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3093/94 6 ja 17 artiklassa tarkoitettuna viranomaisena.
Suomen ympäristökeskus voi sopia, että ympäristönsuojelun tietojärjestelmän ylläpitoon osallistuu tarvittavilta osin muu asiantuntijalaitos, jolla on tehtävän edellyttämä asiantuntemus.

Lisäys säännöksen 1 momentin 1 kohtaan perustuisi IE-direktiivin 19 artiklan säännökseen, jonka mukaan uusien ja ajan tasalle saatettujen BAT-päätelmien julkaisemisesta on tiedotettava viranomaisia ja yleisöä, sekä 27 artiklaan, jonka mukaan jäsenvaltioiden on tarvittaessa kannustettava uusien tekniikoiden kehittämistä ja soveltamista, erityisesti BAT-vertailuasiakirjoissa määritettyjä uusia tekniikoita.

33 a § (29.12.2009/1792) Lupa- ja valvontaviranomaisten yhteistyö

Lupa- ja valvontaviranomaisten on oltava keskenään riittävässä yhteistyössä. Yhteistyön toteuttamiseksi valtion lupa- ja valvontaviranomaiset voivat perustaa neuvooantavia asiantuntijaryhmiä. Ryhmiin voidaan kutsua asiantuntijoita myös muista asiantuntijaviranomaisista tai -laitoksista.

34 § Kunnan tehtävät ympäristön tilan seurannassa

Kunnan tulee toimittaa ympäristönsuojelulain 25 §:n mukaiset tiedot ympäristönsuojelun tietojärjestelmään.

35 § Tarkastuslaitoksen toiminnan tarkemmat vaatimukset

Ympäristönsuojelulain 24 §:n 3 momentissa tarkoitettun laitoksen tulee sen lisäksi, mitä muualla tarkemmin säädetään, täyttää seuraavat vaatimukset:

- 1) laitos tai sen henkilöstöön kuuluva ei ole työkoneen tai laitteen suunnittelija, valmistaja, markkinoija, hankkija tai asennuksesta taikka kunnossapidosta vastaava eikä edellä tarkoitettujen osapuolten edustaja, eikä puolueettomuuden voida muusta erityisestä syystä katsoa vaarantuvan;
- 2) laitoksella on, jollei se ole valtion virasto tai laitos, toiminnan laajuus ja luonne huomioon ottaen riittävä vastuuvakuutus toiminnasta aiheutuvien vahinkojen korvaamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu laitos voi käyttää ulkopuolisia testaus-, tarkastus- ja muita palveluja. Laitoksen on tällöin huolehdittava, että ulkopuolinen palvelun suorittaja täyttää 1 momentissa säädetyt vaatimukset.

8 luku Erinäiset säännökset

36 § (12.10.2006/889) Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavia päästöjä koskevat yleiset vaatimukset

Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavat teollisuusjätevedet ja muut pilaavia aineita sisältävät jätevedet on esikäsiteltävä asianmukaisella tavalla:

- 1) vesihuoltolaitoksen päästöistä ympäristöön kohdistuvien haittojen estämiseksi tai muiden purkuvesistöä koskevien säännösten vaatimusten täyttämiseksi;
- 2) lietteen turvallisen, ympäristön kannalta hyväksyttävän käsittelyn ja hyödyntämisen varmistamiseksi;
- 3) viemäriverkon ja puhdistamojen työntekijöiden terveyden suojelemiseksi;
- 4) jäteveden ja lietteen käsittelyprosessien toiminnan vaikeutumisen estämiseksi;
- 5) viemäriverkon, puhdistamoiden ja niihin liittyvien laitteiden vaurioitumisen estämiseksi.

Vesihuoltolaitos voi kieltäytyä liittämästä laitoksen viemäriin kiinteistöä ja otamasta vastaan 1 momentissa tarkoitettuja jätevesiä, jos 1 momentissa säädetyt vaatimukset eivät täyty.

36 a § (12.10.2006/889) Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavista päästöistä määrääminen ympäristöluvassa

Ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset päästöraja-arvot ja muut päästömääräykset vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettaville teollisuusjätevesille tai muille vesille, jotka sisältävät liitteen 2 aineita, sen varmistamiseksi, että jätevedet esikäsitellään asianmukaisesti ja päästöjä tarkkaillaan. Lupaviranomaisen on lupa-asiaa käsiteltäessä kuultava vesihuoltolaitosta.

37 § Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arviointi

Säännös siirrettäisiin YSL:n lupamenettelyä ja lupaharkintaa koskevaan uuteen 6 luvun 16 §:n kohdalle.

9 luku Ilmoituksen tekeminen tai luvan hakeminen ympäristönsuojelulain voimaantultua

38 § Toiminnan ilmoittaminen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään

Ympäristönsuojelulainsäädännön voimaantulon voimaantulon jälkeen annettun lain (113/2000) 6 §:n mukainen ilmoitus tulee tehdä viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2001 sellaisesta ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaan luvanvaraisesta toiminnasta, johon ei ole myönnetty ympäristölupamenettelylain (735/1991) mukaista lupaa tai vesilain 10 luvun 3 §:n tai 24 §:n mukaista lupaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus tulee tehdä viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2002 muista ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaan luvanvaraisista toiminnoista, puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen toiminnoista sekä lentoasemasta. (22.2.2001/158)

Ilmoitusta ei tarvitse tehdä, jos:

- 1) toimintaan on tullut hakea ympäristönsuojelulain mukaista ympäristölupaa ennen 1 ja 2 momentissa tarkoitettua määräaika;
- 2) toimintaan tulee hakea lupaa 41–43 §:n mukaisesti.

39 § Ilmoituksen sisältö

Edellä 38 §:n mukaisesta ilmoituksesta tulee käydä ilmi toiminnan luonne huomioon ottaen:

- 1) ilmoittajan yksilöinti ja yhteystiedot;
- 2) toiminnan sijainti;
- 3) kuvaus toiminnasta;
- 4) tieto toimintaa koskevista ympäristönsuojelulainsäädännön voimaansaannosta annetun lain 4 §:ssä tarkoitetuista luvista tai muista vastaavista päätöksistä, vesien suojelua koskevista ennakkotoimenpiteistä annetun asetuksen (283/1962) mukaisesta lausunnosta ja viemäriin liittymissopimuksesta.

40 § (29.12.2009/1792) Ilmoituksen käsittely

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on lähetettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tarkastettavaksi 38 §:n mukainen vireillä oleva ilmoitus toiminnasta, jonka ympäristölupa-asia kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on lähetettävä tieto elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ilmoituksen johdosta tehtävistä toimenpiteistä.

Ilmoituksen tekijälle on lähetettävä tieto toiminnan merkitsemisestä ympäristönsuojelun tietojärjestelmään.

41 § Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002

Seuraavaan tämän asetuksen 1 §:ssä ja ympäristönsuojelulainsäädännön voimaansaannosta annetun lain 5 §:ssä tarkoitettuun toimintaan on haettava ympäristölupaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002, jos toimintaan ei ole myönnetty ympäristölupamenettelylain mukaista ympäristölupaa, johon sisältyy ilmansuojelulaissa (67/1982) tarkoitettu ilmalupa eikä toimintaan ole haettu ympäristönsuojelulain mukaista lupaa tätä ennen:

- 1) akkutehdas;
- 2) sementtitehdas;
- 3) kalkkitehdas;
- 4) asbestituotetehdas;
- 5) mineraalivillatehdas;
- 6) tekokuituja tai niiden raaka-aineita valmistava tehdas;
- 7) energialaitos, jonka polttoaineteho on yli 5 megawattia mutta enintään 50 megawattia;
- 8) kiinteä tai tietylle alueelle yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi sijoitettava siirrettävä kivenmurskaamo tai asfalttiasema.

Kaatopaikkaa varten, ei kuitenkaan pilaantumattoman maa-ainesjätteen kaatopaikkaan eikä kaivos- tai louhostoiminnassa syntyneen pysyvän jätteen kaatopaikkaan, on haettava ympäristölupaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 mennessä, jos siihen ei ole myönnetty ympäristölupaa 1 päivän lokakuuta 1997 jälkeen.

42 § Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003

Seuraavaan tämän asetuksen 1 §:ssä ja ympäristönsuojelulainsäädännön voimaantulon annettua lain 5 §:ssä tarkoitettuun toimintaan on haettava ympäristölupaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 mennessä, jollei toimintaan ole haettu ympäristönsuojelulain mukaista lupaa tätä ennen:

- 1) malmien pasutuslaitos tai sintraamo;
- 2) rauta- tai terästehdas tai koksamo;
- 3) muita kuin rautametalleja valmistava tehdas;
- 4) raudan kuumavalssauslaitos, jonka kapasiteetti on yli 20 tonnia raakaterästä tunnissa, tai kuumaupotuslaitos, jonka käsittelykapasiteetti on yli 2 tonnia tunnissa;
- 5) takomo, jossa käytetyn vasaran iskuenergia on yli 50 kilojoulea ja laitoksen lämpöteho on yli 20 megawattia;
- 6) valimo tai muu sulatto, jonka tuotantokapasiteetti on yli 20 tonnia vuorokaudessa tai lyijyn ja kadmiumin tuotantokapasiteetti on yli 4 tonnia vuorokaudessa;
- 7) metallien tai muovien elektrolyyttistä tai kemiallista pintakäsittelyä suorittava laitos, joiden tuotantolinjojen prosessikylpyjen tilavuus on vähintään 30 m³;
- 8) lasitehdas sekä mineraaleja sulattava muu laitos, mukaan lukien mineraalikuituja valmistava laitos, jonka sulatuskapasiteetti on suurempi kuin 20 tonnia vuorokaudessa; (18.7.2002/621)
- 9) tiilitehdas taikka keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 75 tonnia vuorokaudessa tai uunin tilavuus on yli 4 m³ täyttötiheyden ollessa yli 300 kiloa kuutiometriä kohden;
- 10) kuitujen tai tekstiilien esikäsittelyä sekä värjäystä suorittava laitos, jonka käsittelykapasiteetti on yli 10 tonnia vuorokaudessa;
- 11) nahkatehdas, jonka käsittelykapasiteetti on yli 12 tonnia tuotteita vuorokaudessa;
- 12) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on yli 50 tonnia ruhoja vuorokaudessa;
- 13) elintarviketehdas, jonka tuotantokapasiteetti on eläinperäisestä raaka-aineesta yli 75 tonnia vuorokaudessa tai kasvisperäisestä raaka-aineesta yli 300 tonnia vuorokaudessa;
- 14) maidonkäsittelylaitos, jonka vastaanottokapasiteetti on yli 200 tonnia maitoa vuorokaudessa;
- 15) mikrobiologisesti rehuvalkuaista valmistava tehdas tai luujauhotehdas;
- 16) sähköteknisen hiilen valmistus;
- 17) eläinsuoja, johon on tarkoitettu enemmän kuin 40 000 siipikarjapaikkaa, enemmän kuin 2 000 paikkaa yli 30 kiloa painaville lihasioille tai enemmän kuin 750 paikkaa emakoille.

43 § Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004

Seuraavaan tämän asetuksen 1 §:ssä ja ympäristönsuojelulainsäädännön voimaantulon annettua lain 5 §:ssä tarkoitettuun toimintaan on haettava lupaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004, jollei toimintaan ole haettu ympäristönsuojelulain mukaista lupaa tätä ennen:

- 1) massa-, paperi tai kartonkitehdas;
- 2) lastulevy-, kuitulevy- tai vaneritehdas;
- 3) energialaitos, jonka polttoaineteho on yli 50 megawattia;
- 4) epäorgaanisia peruskemikaaleja valmistava tehdas;
- 5) orgaanisia peruskemikaaleja tai entsyymejä valmistava tehdas;
- 6) väriaineita ja pigmenttejä valmistava tehdas;
- 7) perusmuoveja, polymeerejä tai tekokuituja valmistava tehdas;
- 8) synteettistä kumia valmistava tehdas;
- 9) pinta-aktiivisia aineita valmistava tehdas;

- 10) lannoitteita, räjähdysaineita, torjunta-aineita tai suojauskemikaaleja valmistava tehdas;
 - 11) lääkkeitä ja lääkeeraaka-aineita valmistava tehdas;
 - 12) kaasun- tai öljynjalostamo;
 - 13) kivihiiltä kaasuttavat ja nesteyttävät laitokset;
 - 14) polttonesteiden varasto, jonka varastosäiliöiden tilavuus on yhteensä yli 10 000 m³, tai varastoalue, jonka säiliöiden tilavuus on yhteensä yli 50 000 m³;
 - 15) laitos, jossa haihtuvien orgaanisten yhdisteiden kulutus on yli 150 kiloa tunnissa tai yli 200 tonnia vuodessa;
 - 16) laitos, jossa haihtuvien orgaanisten yhdisteiden kulutus, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva tai jäävä osuus, on vähintään 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 100 kiloa tunnissa, eikä toimintaan ole myönnetty ympäristölupaa, johon sisältyy ilmansuojelulaissa tarkoitettu ilmalupa;
 - 17) laitos, jossa hyödynnetään tai käsitellään ongelmajätettä ja jonka kapasiteetti on vähintään 10 tonnia vuorokaudessa;
 - 18) laitos, jossa poltetaan yhdyskuntajätettä vähintään kolme tonnia tunnissa;
 - 19) laitos, jossa hyödynnetään tai käsitellään ruhoja tai muuta eläinjätettä ja jonka kapasiteetti on enemmän kuin 10 tonnia vuorokaudessa tai 1 000 tonnia vuodessa;
 - 20) muu kuin 41 §:n 2 momentissa ja edellä 17–19 kohdassa tarkoitettu toiminta, jossa käsitellään muuta jätettä kuin ongelmajätettä ja jonka kapasiteetti on enemmän kuin 50 tonnia vuorokaudessa tai 5 000 tonnia vuodessa.
- Ympäristölupaa on haettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 myös muuhun kuin 41 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kaatopaikkaan.

44 § Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Liite I

Aineet, joiden päästöt vesiin tai vesihuoltolaitoksen viemäriin ovat ympäristöluvanvaraisia

1. elohopea ja sen yhdisteet;
2. kadmium ja sen yhdisteet;
3. arseeni ja seleeni sekä niiden yhdisteet;
4. kromi, lyijy, nikkeli, tallium, uraani sekä niiden yhdisteet;
5. orgaaniset halogeeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä;
6. orgaaniset tinayhdisteet ja ympäristölle vaaralliset orgaaniset fosforiyhdisteet;
7. syöpää aiheuttavat, perimää vaurioittavat tai lisääntymiselle vaaralliset yhdisteet;
8. antimoni, boori ja telluuri sekä niiden yhdisteet;
9. barium, beryllium, hopea, koboltti, kupari, molybdeeni, sinkki, tina, titaani ja vanadiini sekä niiden yhdisteet;
10. syanidit ja fluoridit;
11. kasvinsuojeluaineet ja biosidivalmisteet sekä niiden johdannaiset;
12. mineraaliöljyt ja öljyperäiset hiilivedyt;
13. pysyvät hiilivedyt ja pysyvät ja kertyvät myrkylliset orgaaniset aineet;
14. muut vesiympäristölle tai vesiympäristön kautta terveydelle tai ympäristölle vaaralliset tai haitalliset aineet sekä aineet ja seokset, jotka voivat haitata vesien käyttöä.

Liite 2

Tärkeimmät pilaantumista aiheuttavat aineet päästöjen raja-arvoja asetettaessa

Päästöt ilmaan

1. rikin oksidit ja muut rikkiyhdisteet;
2. typenoksidit ja muut typpiyhdisteet;
3. hiilimonoksidi;
4. haihtuvat orgaaniset yhdisteet;
5. metallit ja niiden yhdisteet;
6. hiukkaset;
7. asbesti, suspendoituneet hiukkaset ja kuidut;
8. kloori ja sen yhdisteet;
9. fluori ja sen yhdisteet;
10. arseeni ja sen yhdisteet;
11. syanidit;
12. aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia;
13. polyklooratut dibentsodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit.

Päästöt vesiin

1. orgaaniset halogeeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä;
2. organofosforiyhdisteet;
3. orgaaniset tinayhdisteet;
4. aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia;
5. pysyvät hiilivedyt ja pysyvät sekä biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet;
6. syanidit ja fluoridit; (12.10.2006/889)
7. metallit ja niiden yhdisteet;
8. arseeni ja sen yhdisteet;
9. biosidit ja kasvinsuojeluaineet;
10. suspendoituneet aineet;
11. rehevöitymistä aiheuttavat aineet, erityisesti nitraatit ja fosfaatit;
12. happitasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet.

7 Sektoriasetusten uudistaminen

7.1

LCP-asetus²⁹

Valtioneuvoston asetus polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta xx.xx.20xx/xx

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään x päivänä xkuuta 20xx annetun ympäristönsuojelulain (xx/xxxx) nojalla:

I luku Yleiset säännökset

1 § Tavoite

Tämän asetuksen tavoitteena on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen vähentämällä polttolaitoksista ja kaasuturbiineista ilmaan tulevia happamoittavia päästöjä ja hiukkaspäästöjä. Tavoitteen saavuttamiseksi näiden epäpuhtauksien päästöjä on rajoitettava vähintään siihen määrään kuin jäljempänä säädetään.

~~Tämän asetuksen tavoitteena on myös vähentää ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 luvan saaneissa laitoksissa rikkidioksidipäästöjä ja typenoksidien päästöjä siten, että päästöt pysyvät tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY liitteissä I ja II määrättyjä pienempinä.~~

2 § Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan kiinteää, nestemäistä tai kaasumaista polttoainetta käytäviin polttolaitoksiin ja kaasuturbiineihin, joiden polttoaineteho (P) on vähintään 50 megawattia (MW) ja joiden tarkoituksena on tuottaa energiaa.

~~Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta:~~

~~1) polttolaitoksiin, jotka käyttävät palamistuotteita suoraan hyväkseen valmistusprosesseissa;~~

²⁹ Säännösmuutosahmotelmien lukuohje: Pohjana on voimassaoleva valtioneuvoston asetus polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta (1017/2002, viimeisin muutos 447/2010). Siihen on punaisella merkitty IE-direktiivin johdosta aiheutunevat muutokset ja sinisellä muut muutokset. Perusteluja on merkitty säännöksen perään kursivilla. Ks. myös raportin liite 3, jossa on esitetty vertailu IE-direktiivin ja voimassaolevan LCP-asetuksen välillä.

- 2) laitoksiin, jotka käyttävät palamistuotteista suoraan lämmitykseen, kuivaukseen taikka esineiden tai aineiden muuhun käsittelyyn, kuten uudelleen lämmitys-uuneihin ja lämpökäsittelyuuneihin;
- 3) jälkipolttolaitoksiin, jotka on suunniteltu puhdistamaan savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina;
- 4) katalyyttisiä krakkaus-katalyyttejä regeneroiviin laitteisiin;
- 5) laitteisiin, joilla rikkivety muunnetaan rikiksi;
- 6) kemianteollisuudessa käytettäviin reaktoreihin;
- 7) koksaamoihin;
- 8) Cowperin ilmakehämääntimiin;
- 9) soodakattiloihin ja meesauuneihin;
- 10) ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen käytettäviin teknisiin laitteisiin;
- 11) merialueella toimivien lauttojen kaasuturbiineihin;
- 12) laitoksiin, jotka toimivat diesel-, bensiini- tai kaasukäyttöisillä moottoreilla.

Soveltamisala rajattaisiin YSL:n suuria polttolaitoksia koskevan 10 luvun 1 §:ssä.

3 § Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *päästöillä polttolaitoksesta ja kaasuturbiinista ilmaan tulevia epäpuhtauksia;*
- 2) *savukaasulla kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia päästöjä, joiden tilavuusvirrat ilmaistaan kuutiometreinä tunnissa standardi-lämpötilassa (273 K) ja -paineessa (101,3 kPa) vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen, jäljempänä (m³(n)/h);*
- 2) *päästöraja-arvolla sallittua päästö määrää, joka voidaan päästää ilmaan tietyn ajan kuluessa ja joka määritellään massan osuutena savukaasujen tilavuudesta, mg/m³(n), olettaen, että savukaasujen happipitoisuus nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita poltettaessa on kolme prosenttia, kiinteitä polttoaineita poltettaessa kuusi prosenttia ja kaasuturbiineissa polttoaineita poltettaessa 15 prosenttia savukaasujen tilavuudesta. Toimivaltainen viranomainen voi määritellä sellaisten CCGT-järjestelmien kaasuturbiinien, joissa käytetään lisäpolttoainetta, standardoidun happipitoisuuden ottaen huomioon kyseessä olevan laitokset erityisominaisuudet.;*
- 3) *rikinpoistoasteella polttolaitoksella tietyn ajan kuluessa talteen otetun rikin määrän suhdetta saman ajan kuluessa polttolaitoksella käytetyn ja polttolaitokseen syötetyn polttoaineen rikin määrään;*
- 4) *polttoaineella* kaikkia kiinteitä, nestemäisiä ja kaasumaisia aineita, joita polttolaitoksessa ja kaasuturbiinissa poltetaan lukuun ottamatta jätteitä, joiden polttamiseen sovelletaan jätteenpoltosta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/76/EY;
- 5) *polttolaitoksella* teknisiä laitteita, lukuun ottamatta kaasuturbiinia, joissa polttoaineet hapetetaan ja joissa syntyvää lämpöä voidaan käyttää;
- 6) *monipolttoainelaitoksella* polttolaitoksia, joissa voidaan samanaikaisesti tai vuorotellen polttaa kahta tai useampaa polttoainetta;
- 7) *olemassa olevalla laitoksella* toiminnassa olevaa polttolaitosta tai kaasuturbiinia, jonka toimintaan on saatu lupa ennen xxxx, taikka laitosta, jonka ympäristölupahakemus on kuulutettu ennen xxxx ja joka otetaan käyttöön viimeistään xxxx kuluttua asetuksen voimaantulosta;
- 8) *vanhalla olemassa olevalla laitoksella* laitosta jolle myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai jonka toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta

- käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003 ja jonka toiminnanharjoittaja ei ole sitoutunut 11 §:ssä tarkoitettulla tavalla rajoittamaan laitoksen käyntiaikaa;
- 9) *uudella laitoksella* muuta kuin 7 tai 8 kohdassa tarkoitettua polttolaitosta tai kaasuturbiinia, ~~jolle ympäristölupa myönnetään tämän asetuksen voimaantulon jälkeen;~~
 - 10) *biomassalla* tuotteita, jotka ovat peräisin maa- tai metsätalouden kasviaineksesta tai sen osasta, joita voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen polttoaineena, ja seuraavia polttoaineena käytettyjä jätteitä:
 - a) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
 - b) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos poltossa syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - c) ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos jätteen rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja siinä syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - d) korkkijäte;
 - e) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi siinä käytetyn puunsuoja-aineen tai pinnoituksen vuoksi sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja, kuten näitä aineita sisältävää rakennuksilta ja niiden purkamisesta peräisin olevaa puujätettä;
 - 11) *kaasuturbiinilla* lämpöenergian mekaaniseksi työksi muuttavaa pyörivää konetta, jonka pääosat ovat kompressori ja lämpölaite, jossa polttoaine hapetetaan ilman kuumentamiseksi, sekä turbiini;
 - 12) *piipulla* yhdestä tai useammasta savuhormista muodostuvaa rakennetta, jonka kautta savukaasut poistetaan ilmaan;
 - 13) *käyttötunneilla* tunteina ilmaistua aikaa, jona polttolaitos on kokonaisuudessaan tai osittain käynnissä ja aiheuttaa päästöjä ilmaan, lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysjaksoja;
 - 14) *kotimaisella kiinteällä polttoaineella* luonnossa esiintyvää puuta, turvetta tai muuta kiinteää polttoainetta, jota poltetaan kyseiselle polttoaineelle erityisesti suunnitellussa polttolaitoksessa ja jota saadaan paikallisesti;
 - 15) *pääasiallisella polttoaineella* polttoainetta, jolla on monipolttoainepolttolaitoksissa, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauks- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, käytetyistä kaikista polttoaineista korkein liitteessä x olevassa x osassa vahvistettu päästöjen raja-arvo tai, jos useilla polttoaineilla on sama päästöjen raja-arvo, polttoaine, jonka lämpöteho on kyseisistä polttoaineista suurin;
 - 16) *kaasumoottorilla* polttomoottoria, joka toimii Otto-syklin mukaisesti ja käyttää kipinäsytytystä tai kaksoispolttainemoottorin ollessa kyseessä puristusytytystä polttoaineen polttamiseen;
 - 17) *dieselmoottorilla* polttomoottoria, joka toimii diesel-syklin mukaisesti ja käyttää puristusytytystä polttoaineen polttamiseen;
 - 18) *pienellä erillisellä verkolla* sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY(26) 2 artiklan 26 alakohdassa tarkoitettua pientä erillistä verkkoa;

~~4 § Polttolaitoskokonaisuus~~

~~Kun polttolaitoksessa, jonka toiminnan aloittamiseksi on myönnetty lupa 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen, rakennetaan tai on rakennettu kaksi laitosta tai useampia laitoksia siten, että ympäristölupaviranomainen katsoo, että niiden savukaasut voidaan tekniset ja taloudelliset tekijät huomioon ottaen poistaa yhteisen piipun kautta, pidetään tällaisten yksiköiden kokonaisuutta yhtenä polttolaitoksena.~~

Säännös siirrettäisiin YSL:n suuria polttolaitoksia koskevaan 10 luvun 2 §:ään (polttolaitoskokonaisuus).

5 § Piipun korkeuden määrittäminen

Polttolaitoksen ja kaasuturbiinin ympäristöluvassa on määrättävä, että savukaasut poistetaan piipun kautta ulkoilmaan. Piipun korkeus on määritettävä siten, että ihmisen terveyttä ja ympäristöä suojellaan.

6 § (5 a §) Parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen

Lupamääräys voi olla tässä asetuksessa säädettyä vähimmäisvaatimusta ankarampi, jos parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen sitä edellyttää.

7 § (5 b §) Luvan hakeminen

Vanhan olemassa olevan laitoksen on haettava ympäristönsuojelulain (xx/20xx) 7 luvun 4 §:n mukaista luvan tarkistamista viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2014. Lupaa ei kuitenkaan ole haettava, jos lupa-asia on vireillä tämän asetuksen voimaantullessa eikä myöskään jos lupa-asia on ratkaistu 9 päivän joulukuuta 2002 jälkeen ja kyse on 11 §:n mukaisesta toiminnasta.

8 § (5 c §) Hiilidioksidin talteenottoa koskevat määräykset

Nimelliseltä sähköntuotantoteholtaan vähintään 300 megawatin polttolaitoksen, jonka toiminnan aloittamiseksi myönnetään ympäristölupa 26 päivänä kesäkuuta 2009 jälkeen, luvassa on määrättävä, että laitosalueelle varataan sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistolle, jos ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 10 §:n 2 momentissa tarkoitettussa selvityksessä esitettyjen tietojen perusteella talteenoton edellytykset täyttyvät.

2 luku Päästöjen vähentäminen ja raja-arvojen noudattaminen

9 § (6 §) Päästöraja-arvot uusille laitoksille

Uusien polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidin, typenoksidien, hiilimonoksidin ja hiukkasten päästöt eivät saa ylittää liitteen 1 taulukoiden 1–7 mukaisia päästöraja-arvoja milligrammoina normaalikuutiometrissä (mg/m³(n)) kuuden prosentin happipitoisuudessa poltettaessa kiinteitä polttoaineita ja kolmen prosentin happipitoisuudessa poltettaessa nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita sekä 15 prosentin happipitoisuudessa poltettaessa polttoaineita kaasuturbiinissa.

Liitteen 1 raja-arvoja ei sovelleta dieselmootoreihin, eikä soodakattiloihin, joita käytetään selluntuotantolaitoksessa.

10 § (8 §) Päästöraja-arvot olemassa oleville laitoksille

Olemassa olevien polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidin, typenoksidien, hiilimonoksidin ja hiukkasten päästöt ilmaan eivät saa 1 päivän tammikuuta 2016

jälkeen ylittää liitteen 2 taulukoiden 8–15 mukaisia päästöraja-arvoja milligrammoina normaalikuutiometrissä (mg/m³(n)) kuuden prosentin happipitoisuudessa poltettaessa kiinteitä polttoaineita ja kolmen prosentin happipitoisuudessa poltettaessa nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita sekä 15 prosentin happipitoisuudessa poltettaessa polttoaineita kaasuturbiinissa.

Liitteessä 2 vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sekä rikinpoiston vähimmäisasteita sovelletaan kunkin yhteisen piipun päästöihin suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon. Jos liitteessä 2 säädetään, että päästöjen raja-arvoja voidaan soveltaa polttolaitoksen osaan, jonka käyttötunteja on rajoitettu, kyseisiä raja-arvoja sovelletaan laitoksen mainittuun osaan, mutta ne vahvistetaan suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon.

Liitteen 2 raja-arvoja ei sovelleta dieselmootoreihin, eikä soodakattiloihin, joita käytetään selluntuotantolaitoksessa.

Polttoaineteholtaan yli 500 megawatin kiinteää polttoainetta polttavien laitosten typenoksidipäästöjä on vähennettävä 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen liitteen 2 taulukon 11 vaiheen II mukaisesti.

11 § (9 §) Jäljellä olevan käyntiajan vaikutus

Ympäristöluvassa voidaan määrätä, että olemassa olevassa polttolaitoksessa voidaan jättää noudattamatta 10 §:n 1 ja 2 momentin tarkoittamia päästöraja-arvoja 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivänä joulukuuta 2023 välisenä aikana, jos toiminnanharjoittaja sitoutuu siihen, että laitosta käytetään kyseisenä ajanjaksona enintään 17 500 tuntia.

Lupamääräystä ei voida kuitenkaan antaa sellaisen polttolaitoksen ympäristöluvassa, johon on sovellettu tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleen polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksiidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1017/2002) 9 §:n säännöstä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen laitosten lupien päästöraja-arvoja ei saa luvan tarkistamisen yhteydessä lieventää.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava tästä kirjallisesti asianomaiselle ympäristölupaviranomaiselle sekä valvontaviranomaiselle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

~~Lupamääräystä ei voida kuitenkaan antaa sellaisen polttoaineteholtaan yli 200 megawatin polttolaitoksen ympäristöluvassa, jonka toiminta on aloitettu ennen 1 päivä heinäkuuta 1987 ja johon on sovellettu tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleen kivihiihtä käyttävien voimalaitosten ja kattilalaitosten rikkidioksidipäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (256/1990) 4 §:n 2 momentin säännöstä.~~

Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tiedot siitä, kuinka paljon polttolaitokselle edellä 1 momentissa sallitusta jäljellä olevasta käyntiajasta on käytetty edellisen kalenterivuoden loppuun mennessä ja kuinka paljon sitä on jäljellä.

Ei ole täyttä varmuutta, onko Suomessa direktiivissä tarkoitettuja pieniä erillisiä verkkoja tai direktiivin tarkoittamia yli 1500 MW:n kotimaisen polttoaineen laitoksia (IE-direktiivin 33-34 artiklat).

12 § (11 §) Päästöraja-arvojen ja rikinpoistoasteen noudattaminen **tuusissa laitoksissa**

Päästöraja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:

- 1) yksikään raja-arvoon verrattava päästöjen vuorokausikeskiarvo ei ylitä raja-arvoja;
- 2) yksikään vahvistettu päiväkohtainen keskiarvo ei ole yli 110 prosenttia päästöjen raja-arvoista;
- 3) jos polttolaitoksissa on ainoastaan hiiltä käyttäviä kattiloita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle 50 MW, yksikään vahvistettu päiväkohtainen keskiarvo ei ole yli 150 prosenttia päästöjen raja-arvoista ja
- 4) 95 prosenttia vuoden aikana raja-arvoon verrattavista päästöjen tuntikeskiarvoista ei ylitä 200 prosenttia raja-arvosta.

Keskimmäisiä päästöarvoja laskettaessa ei oteta huomioon 21 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita, 19 §:n mukaisia puhdistinlaitteiden toimintahäiriöitä tai rikkoutumisia eikä käynnistyksen tai alasajon yhteydessä mitattuja arvoja.

Kertamittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos kunkin mittaussarjan tai muiden sellaisten menettelyjen tulokset, jotka on määritetty toimivaltainen viranomaisten antamien sääntöjen mukaisesti, eivät ylitä päästöjen raja-arvoja.

Raja-arvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot ja tuntikeskiarvot määritetään mitatuista raja-arvoon verrattavista tuntikeskiarvoista, jotka saadaan vähentämällä mitatusta arvosta raja-arvopitoisuudesta laskettu mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus. Mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus on **hiilimonoksidille 10 prosenttia**, rikkidioksidille ja typenoksideille 20 prosenttia päästöraja-arvosta ja hiukkasille 30 prosenttia päästöraja-arvosta.

Rikinpoistoastetta katsotaan noudatetun, jos liitteen 3 mukaisesti suoritettut mitaukset osoittavat, että kaikkien kalenterikuukausien keskiarvot tai kaikki liukuvat kuukausikeskiarvot saavuttavat vaaditun rikinpoistoasteen.

Polttolaitoksen tai kaasuturbiinin käynnistys- ja alasajojaksoja taikka häiriötilanteita ei oteta huomioon päästöraja-arvojen tai rikinpoistoasteen noudattamisen tarkasteluissa.

13 § (10 §) Päästöraja-arvot olemassa olevissa laitoksissa vuotuisen käyntiajan mukaan

Vanhoihin olemassa oleviin kemiallisten laitosten polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseen nestemäisiä tuotantojäännöksiä ei-kaupallisena polttoaineena ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MW, sovelletaan NOx-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttäviin vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MW ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NOx-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kiinteitä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NOx-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Nestemäisiä polttoaineita käyttäviin vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NOx-päästöjen raja-arvoa 400 mg/Nm³.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika

ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa kolmessa edellisessä momentissa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

Vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, jotka käyttävät jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³.

Vanhoihin olemassa oleviin kaasuturbiineihin, joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttö tuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 150 mg/Nm³, jos käytetään maakaasua, ja raja-arvoa 200 mg/Nm³, jos käytetään muita kaasuja tai nestemäisiä polttoaineita.

Sellaiseen edellisessä momentissa tarkoitettuun polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

Edellä 9–10 §:ssä tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumoottoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

Viimeinen momentti koskee myös uusia laitoksia.

14 § Kaukolämpölaitokset

Ympäristöluvassa voidaan määrätä vanhan olemassa olevan laitoksen päästöraja-arvoista ja rikinpoistoasteesta liitteestä 2 poiketen vuoden 2022 loppuun seuraavin edellytyksin:

- 1) nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 200 MW;
- 2) vähintään 50 prosenttia laitoksen hyötylämmöntuotannosta viiden vuoden jakson liukuvana keskiarvona toimitetaan höyrynä tai kuumana vetenä julkiseen kaukolämpöverkkoon; ja
- 3) polttolaitoksen luvassa, jota sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2015, säilytetään 31 päivään joulukuuta 2019 saakka vähintään erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti määritetyt rikkidioksidipäästöjen, typen oksidienpäästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.

14 § Hiukkaspäästöjen raja-arvot eräissä tapauksissa

Polttoaineteholtaan alle 500 megawatin kiinteää polttoainetta käyttävässä olemassa olevassa laitoksessa sekä sellaista nestemäistä polttoainetta käyttävässä olemassa olevassa laitoksessa, jossa polttoaineen tuhkapitoisuus on yli 0,06 prosenttia voidaan noudattaa hiukkaspäästöjen raja-arvoa, joka on enintään 100 mg/m³(n), jos toiminnanharjoittaja osoittaa lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksessa ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista noudattaa liitteen 2 taulukon 15 mukaista hiukkaspäästöjen raja-arvoa.

15 § Päästöjen raja-arvot vanhoissa olemassa olevissa laitoksissa eräissä tapauksissa

Vanhassa olemassa olevassa nestemäistä polttoainetta käyttävässä laitoksessa voidaan noudattaa hiukkaspäästöjen raja-arvoa 100 mg/m³(n), jos laitos toimii enintään 800 tuntia vuodessa laskettuna kolmen vuoden liukuvana keskiarvona.

Polttoaineteholtaan yli 200 megawatin mutta enintään 400 megawatin, kiinteää polttoainetta, ei kuitenkaan turvetta eikä biomassaa, polttavassa vanhassa olemas-

sa olevassa laitoksessa voidaan noudattaa rikkidioksidipäästöjen raja-arvoa, joka on enintään 800 mg/m³(n), jos toiminnanharjoittaja osoittaa lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksessa ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista noudattaa liitteen 2 taulukon 9 mukaista rikkidioksidipäästöjen raja-arvoa.

16 § Päästöraja-arvojen noudattaminen olemassa olevissa laitoksissa

Päästöraja-arvoja katsotaan jatkuvissa mittauksissa noudatetun, jos kalenterivuoden yhdenkään kalenterikuukauden keskiarvo ei ylitä raja-arvoja ja jos rikkidioksidin ja hiukkasten kaikista 48 tunnin keskiarvoista 97 prosenttia ja typenoksidien kaikista 48 tunnin keskiarvoista 95 prosenttia ei ylitä 110 prosenttia raja-arvoista. Vanhassa olemassa olevassa laitoksessa päästöraja-arvoja katsotaan jatkuvissa mittauksissa kuitenkin noudatetun, jos kalenterivuoden yhdenkään kalenterikuukauden keskiarvo ei ylitä raja-arvoa.

Päästöraja-arvoja katsotaan kertamittauksissa noudatetun, jos kunkin mittaussarjan tai muiden vastaavien menettelyjen tulokset, jotka lupaviranomainen on hyväksynyt, eivät ylitä raja-arvoja.

Polttolaitoksen ja kaasuturbiinin käynnistys- ja alasajojaksoja sekä häiriötilanteita ei oteta huomioon päästöraja-arvojen noudattamisen tarkasteluissa.

15 § (12 §) Valtioneuvoston asetus tiettyjen olemassa olevien laitosten ympäristönsuojeluvaatimuksista

Vanhoissa olemassa olevissa polttolaitoksissa rikkidioksidi- ja typenoksidipäästöjä sekä hiukkaspäästöjä voidaan vähentää ympäristönsuojelulain (86/2000) 12 luvun 2 §:ssä tarkoitetulla valtioneuvoston päätöksellä. Päätös ei koske laitoksia, joihin sovelletaan 13 §:ssä tarkoitettua jäljellä olevaa käyntiaikaa koskevaa säännöstä. Päätöksellä veloitetaan vähentämään laitosten, joita valtioneuvoston päätös koskee, päästöjä 1 päivästä tammikuuta 2016 ja 30 kesäkuuta 2020 välisenä aikana. Sellaisen laitoksen poistaminen käytöstä, jota valtioneuvoston päätös koskee, ei saa johtaa muiden vastaavien laitosten vuosittaisten kokonaispäästöjen lisääntymiseen.

Valtioneuvoston asetuksessa asetetaan kunkin siihen kuuluvan epäpuhtauden osalta enimmäismäärä, jossa määritellään päästöjen vuotuiset enimmäismäärät kaikille suunnitelmaan kuuluville laitoksille kunkin laitoksen nimellisen kokonaislämpötehon 31 päivänä joulukuuta 2010, sen todelliset vuotuiset käyttötunnit ja sen polttoaineenkulutuksen perusteella, jotka lasketaan kymmenen viimeisen toimintavuoden keskiarvona vuoteen 2010 saakka kyseinen vuosi mukaan luettuna.

Valtioneuvoston asetuksessa määrätään tarkkailusta ja raportoinnista sekä viranomainen, jolle toiminnanharjoittajien on toimitettava vuosittain päätöksen seurantaan koskevat tiedot ja joka arvioi laitosten päästöjen vähenemisen etenemistä.

Laitoksen, jota valtioneuvoston asetus koskee, on haettava ympäristönsuojelulain 28 §:n mukainen lupa ja noudatettava tämän asetuksen muita kuin päästöraja-arvoja koskevia säännöksiä. Luvan tarkistamisen yhteydessä nykyisiä päästöjen raja-arvoja ei saa lieventää.

Polttolaitoksessa, jossa poltetaan kiinteitä polttoaineita, jonka nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä 2 vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

Valtioneuvoston asetus ei voi koskea laitoksia,

- 1) joihin sovelletaan 11 §:ää (17 500 tunnin laitos);
- 2) jotka sijaitsevat jalostamoissa ja jotka käyttävät omaan kulutukseensa jalostamisjäännösten kaasutuksesta saatua lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja tai raakaöljyjä

jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa;

- 3) joihin sovelletaan 14 §:ää (kaukolämpölaitokset) tai
- 4) joihin on sovellettu tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleen polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1017/2002) 9 §:n säännöstä (20 000 tunnin laitokset).

1 momentin viittaus YSL 12 luvun 2 §:ään tarkoittaa nykyistä 110 a §:ää.

16 § (13 §) Valtioneuvoston asetuksen valmistelu

Ympäristöministeriö toimittaa valtioneuvoston päätöksen Euroopan yhteisöjen komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2013. Komissio arvioi 12 kuukauden kuluessa asiakirjan toimittamisesta, täyttääkö se asetetut vaatimukset. Jos komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle, ettei päätös täytä asetettuja vaatimuksia, on jäsenvaltion kuuden kuukauden kuluessa ilmoitettava komissiolle uusista ja muutetuista toimista, jotka se toteuttaa vaatimusten täyttämiseksi.

3 luku Poikkeukselliset tilanteet

17 § (14 §) Poikkeuksellisia tilanteita koskevat lupamääräykset

Lupaviranomaisen tulee ympäristöluvassa määrätä polttolaitoksen tai kaasuturbiinin savukaasujen puhdistinlaitteen rikkoutumisen tai sen toiminnan häiriön varalta, että toiminnanharjoittajan on käytettävä vähän päästöjä aiheuttavia polttoaineita. Jos vähän päästöjä aiheuttavien polttoaineiden käyttö ei ole mahdollista, lupaviranomaisen tulee ympäristöluvassa määrätä toiminnanharjoittaja rajoittamaan laitoksen toimintaa taikka keskeyttämään se määräajaksi tai toistaiseksi, jos laitos ei voi palata normaaliin toimintaan 24 tunnissa.

Lupaviranomaisen tulee ympäristöluvassa määrätä, että laitos saa toimia ilman savukaasujen puhdistinlaitteita enintään 120 tuntia **minkään 12 kuukauden ajanjakson** aikana.

18 § (15 §) Poikkeuksellisesta tilanteesta ilmoittaminen

Toiminnan harjoittajan on ilmoitettava ympäristönsuojelulain 64 a §:n mukaisesti polttolaitoksen ja kaasuturbiinin savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöistä ja rikkoontumisista 48 tunnin kuluessa niiden ilmenemisestä ja polttoaineen saatavuudessa ilmenneistä häiriöistä välittömästi alueelliselle ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

19 § (16 §) Määräykset poikkeuksellista tilannetta koskevan ilmoituksen johdosta

Alueellinen ympäristökeskus voi poikkeuksellista tilannetta koskevan ilmoituksen johdosta ympäristönsuojelulain 64 a §:n nojalla määrätä 14 §:ssä tarkoitetuista aikamääristä toisin, jos energian saanti on välttämätöntä turvata tai jos rikkoutunut laitos korvattaisiin rajoitetuksi ajaksi laitoksella, jonka päästöt olisivat suuremmat kuin rikkoutuneen laitoksen päästöt häiriötilanteessa.

Jos vähärikkisiä polttoaineita käyttävässä laitoksessa ei voida noudattaa laitosta koskevia päästöraja-arvoja sen vuoksi, että polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet poltto-aineen vakavan puutteen vuoksi, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä poikkeuksellisen tilanteen jatkuvan enintään kuuden kuukauden ajan.

Jos kaasumaisia polttoaineita käyttävässä laitoksessa ei voida noudattaa sitä koskevia päästöraja-arvoja polttoaineen saatavuudessa ilmenneiden puutteiden vuoksi ja jos laitokseen olisi tällöin asennettava savukaasujen puhdistinlaite, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä, että laitoksessa voidaan käyttää muuta kuin kaasumaista polttoainetta enintään 10 vuorokauden ajan. Jos energian saannin turvaaminen on välttämätöntä, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä muun polttoaineen käytön jatkuvan pidempään. Energian saannin turvaamisen välttämättömyydestä on pyydetty kauppa- ja teollisuusministeriön lausunto.

4 luku Valvonta ja tarkkailu

20 § (17 §) Tietojen toimittaminen

Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava alueelliselle ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle liitteessä 3 määritetyt tiedot polttolaitoksista ja kaasuturbiineista sekä toimista, joilla voidaan arvioida tämän asetuksen säännösten noudattamista.

Jalostamojen polttolaitosten päästöistä on tiedot toimitettava erikseen.

Ympäristölupaviranomainen voi ympäristöluvassa määrätä toiminnanharjoittajan toimittamaan myös muita kuin liitteessä 3 esitettyjä tietoja laitoksen päästöistä ja sen toiminnasta.

21 § (18 §) Päästöjen tarkkailu

Polttolaitoksen ja kaasuturbiinin päästöjä on tarkkailtava liitteen 3 mukaisesti.

5 luku Erinäiset säännökset

22 § (19 §) Päästöraja-arvojen määrittäminen monipolttoainelaitoksessa

Jos monipolttoainelaitoksessa poltetaan samanaikaisesti useampaa kuin yhtä polttoainetta, sen päästöraja-arvo määrätään eri polttoaineiden painotettujen päästöraja-arvojen summana. Painotetut päästöraja-arvot lasketaan siten, että kunkin polttoaineen antama teho kerrotaan vastaavalla päästöraja-arvolla ja näin saatu tulo jaetaan kaikkien käytettävien polttoaineiden antamien tehojen summalla. Päästöraja-arvo saadaan laskemalla yhteen näin saadut polttoainepainotetut päästöraja-arvot liitteen 4 laskentakaavan mukaisesti.

Monipolttoainelaitoksen, jossa poltetaan vuorotellen eri polttoaineita, päästöraja-arvona on kunkin käytettävän polttoaineen liitteiden 1 ja 2 taulukoiden 1–15 mukainen päästöraja-arvo.

23 § (20 §) Päästöraja-arvojen määrittäminen raakaöljyn jalostamistuotteita käyttävässä monipolttoainelaitoksessa

Monipolttoainelaitoksessa, joka käyttää omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauksen- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoainei-

den kanssa, noudatetaan sitä polttoainetta koskevia säännöksiä, jonka mukainen päästöraja-arvo on suurin (määrävä polttoaine), jos polttolaitoksen käytön aikana tuon polttoaineen osuus on kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summasta vähintään 50 prosenttia.

Jos määrävän polttoaineen osuus on alle 50 prosenttia, päästöraja-arvona noudatetaan päästöraja-arvoa, joka määrätään suhteellisesti yksittäisten polttoaineiden antaman tehon ja kaikkien polttoaineiden antamien tehojen summan suhteena laskemalla ensin määrävän polttoaineen päästöjen raja-arvo ja sitten määrittämällä polttoainepainotettujen päästöraja-arvojen summa. Määrävän polttoaineen päästöraja-arvo lasketaan kertomalla tämän polttoaineen päästöraja-arvo kahdella ja vähentämällä tästä luvusta sen polttoaineen päästöraja-arvo, jolla on alhaisin päästöraja-arvo. Määrävän polttoaineena pidetään polttoainetta, jolla liitteiden 1 ja 2 taulukoiden 1–15 mukaan on suurin päästöraja-arvo, ja jos kahdella polttoaineella on sama päästöraja-arvo, sitä polttoainetta, jolla on suurempi lämpöteho. Painotetut päästöraja-arvot lasketaan 19 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen päästöraja-arvojen sijaan voidaan jalostamon uusissa yksiköissä, joissa poltetaan useampaa kuin yhtä polttoainetta, noudattaa jalostamon kaikkien uusien polttolaitosten keskiarvona rikkidioksidin päästöraja-arvoa 600 mg/m³(n), ja olemassa olevissa yksiköissä, joissa poltetaan useampaa kuin yhtä polttoainetta, noudattaa jalostamon kaikkien olemassa olevien polttolaitosten keskiarvona rikkidioksidin päästöraja-arvoa 1000 mg/m³(n).

24 § (21 §) Päästöraja-arvot polttolaitoksen tai kaasuturbiinin olennaisessa muutoksessa

Jos polttolaitosta tai kaasuturbiinia muutetaan siten, että toiminnan päästöt tai niiden vaikutukset ympäristöön lisääntyvät, laitoksessa on noudatettava liitteen 1 taulukoiden 1–7 päästöraja-arvoja.

Jos polttolaitosta tai kaasuturbiinia laajennetaan vähintään 50 megawatilla, uuteen osaan sovelletaan liitteen 1 taulukoiden 1–7 mukaisia päästöraja-arvoja. Päästöraja-arvot määritetään suhteessa koko laitoksen polttoainetehoon. Säännöstä ei kuitenkaan sovelleta 23 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.

6 luku Voimaantulo

25 § (22 §) Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan x päivänä xkuuta 20xx.

Liitteen 3 määräyksiä sovelletaan olemassa oleviin polttolaitoksiin ja kaasuturbiineihin x päivästä xkuuta 20xx alkaen.

Tällä asetuksella kumotaan:

- 1) Valtioneuvoston asetus polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta 3.12.2002/1017.

Edellä 3 momentin 1 kohdassa mainitun valtioneuvoston päätöksen x §:n säännöksiä sovelletaan kuitenkin x päivään xkuuta 20xx saakka.

Liite I

Uusien polttolaitosten ja kaasuturbiinien, joiden polttoaineteho on suurempi tai yhtä suuri kuin 50 megawattia päästöraja-arvot

Ympäristölupaviranomainen voi määrittellä sellaisten CCGT-järjestelmien kaasuturbiinien, joissa käytetään lisäpolttoainetta, standardoidun happipitoisuuden ottaen huomioon kyseessä olevan laitokset erityisominaisuudet.

Taulukko 1. Kiinteitä polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot

Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo, mg SO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂		
	Polttoaine		
	Biomassa	Turve	Muut kiinteät
50 ≤ P ≤ 100	200	300	400
100 < P ≤ 300	200	200 (1)	200
P > 300	150	150 (2)	150 (3)

1) Jos päästöraja-arvoa ei turpeen ominaisuuksien vuoksi voida noudattaa näissä laitoksissa, niin vähintään 92 prosentin rikinpoistoastetta tai päästöraja-arvoa 300 mg SO₂/m³(n) – leijupolton osalta 250 -, on noudatettava.

2) Leijupolton osalta 200.

3) Kiertoleijupolton ja paineistetun polton osalta 200.

Taulukko 2. Nestemäisiä polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo, mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂
50 ≤ P ≤ 100	350
100 < P ≤ 300	200
P > 300	150

Taulukko 3. Kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Polttoaine	Päästöraja-arvo, mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂
Kaasumaiset yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksiiunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

Taulukko 4. Kiinteitä polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidipäästöraja-arvot

Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂	
	Biomassa ja turve	Muut kiinteät
50 ≤ P ≤ 100	250	300 (1)
100 < P ≤ 300	200	200
P > 300	150	150 (2)

1) Ruskohiilen pölypolton osalta 400.

2) Ruskohiilen pölypolton osalta 200.

Taulukko 5. Nestemäisiä polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidipäästöraja-arvot (I)

Polttolaitos	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂
MW	
50 ≤ P ≤ 100	300
100 < P ≤ 300	150
P > 300	100

I) Kevyitä tai keskisuurta nestemäisiä polttoaineita käyttäviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna CCGT), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 50 mg/Nm³ ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa 100 mg/Nm³.

Näitä päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

Taulukko 6. Kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidin ja hiilimonoksidin päästöraja-arvot

Laitostyyppi	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂	Päästöraja-arvo, mg CO/m ³ (n), 3 % O ₂
Muut polttolaitokset kuin kaasuturbiinit ja kaasumootorit	100	100
Kaasuturbiinit (myös CCGT)	50 (I)	100
Kaasumootorit	75	100

I) Yhden kierron kaasuturbiinien osalta, joiden hyötysuhde on yli 35% ISO-olosuhteissa, NO_x-päästöjen raja-arvo on 50x*≤/35, jossa ≤ on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina (ISO-olosuhteissa).

Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.

Tässä kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumootoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

Taulukko 7. Kiinteitä, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten hiukkaspäästöraja-arvot

Polttoaine	Päästöraja-arvo, mg/m ³ (n)	Päästöraja-arvo, mg/m ³ (n)
	Polttolaitos	
	50 ≤ P ≤ 300	P > 300
Kiinteä, 6 % O ₂	20	10 (I)
Nestemäinen, 3 % O ₂	20	10
Kaasumaiset, 3 % O ₂		
- Yleensä	5	5
- Masuunikaasut	10	10
- Terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30	30

Liite 2

Olemassa olevien polttolaitosten ja kaasuturbiinien, joiden polttoaineteho on suurempi tai yhtä suuri kuin 50 megawattia, päästöjen raja-arvot I.I.201x lukien

Taulukko 8. Kiinteitä polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita (I)

Polttoaineteho MW	Päästöraja-arvo, mg SO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂		
	Polttoaine		
	Biomassa	Turve	Muut kiinteät
50 ≤ P ≤ 100	200	300	400
100 < P ≤ 300	200	300	250
P > 300	200	200	200

I) Kiinteitä polttoaineita käytäviin vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

Taulukko 9. Nestemäisiä polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita (I)

Polttoaineteho MW	Päästöraja-arvo mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂
50 ≤ P ≤ 100	350
100 < P ≤ 300	250
P > 300	200

I) Nestemäisiä polttoaineita käytäviin vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa 850 mg/Nm³, kun on kyse laitoksista, joiden polttoaineteho on enintään 300 MW, ja 400 mg/Nm³, kun on kyse laitoksista, joiden polttoaineteho ylittää 300 MW.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

Taulukko 10. Kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita (I)

Polttoaine	Päästöraja-arvo, mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂
Kaasumaiset yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

I) Vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, jotka käyttävät jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja, sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³.

Taulukko 11. Kiinteitä polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidipäästöraja-arvot

Polttoaineteho	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂	
	Polttoaine	
MW	Biomassa ja turve	Muut kiinteät
50 ≤ P ≤ 100	300	300 (1)
100 < P ≤ 300	250	200
P > 300	200	200

1) Ruskohiilen pölypolton osalta 450.

Taulukko 12. Nestemäisiä polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidipäästöraja-arvot lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita

Polttoaineteho	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂
MW	
50 ≤ P ≤ 100	450
100 < P ≤ 300	200 (1)
P > 300	150 (1)

1) Vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä ja joiden polttoaineteho ei ylitä 500 MW, sovelletaan päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Vanhoihin olemassa oleviin kemiallisten laitosten polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseen nestemäisiä tuotantojäännöksiä ei-kaupallisena polttoaineena ja joiden lämpöteho ei ylitä 500 MW, sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Vanhoihin olemassa oleviin kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden polttoaineteho ei ylitä 500 MW, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kiinteitä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Vanhoihin olemassa oleviin nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden polttoaineteho ylittää 500 MW ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 400 mg/Nm³.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa kolmessa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

Kevyitä tai keskisuurta nestemäisinä polttoaineina käyttäviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 90 mg/Nm³ ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa 100 mg/Nm³.

Näitä päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

Taulukko 13. Kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidin ja hiilimonoksidin päästöraja-arvot

Laitostyyppi	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂	Päästöraja-arvo, mg CO/m ³ (n), 3 % O ₂
Maakaasukäyttöiset polttolaitokset lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita	100	100
Polttolaitokset, jotka käyttävät masuunikaasua, koksamokaasua tai jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita	200 (4)	-
Polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita	200 (4)	-
Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena maakaasua (1)	50 (2 (3	100
Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena muita kuin maakaasuja (4)	120	-
Kaasumoottorit	100	100

1) Maakaasu koostuu pääosin metaanista ja maakaasun tilavuudesta enintään 20 % on inerttejä kaasuja ja muita aineosia.

2) Päästöraja-arvoa 75 mg NO₂/m³(n), voidaan noudattaa tapauksissa, joissa kaasuturbiinin hyötysuhde määritetään ISO-olosuhteissa sähkön ja lämmön yhteistuotannossa olevissa kaasuturbiineissa, joiden kokonaishyötysuhde on yli 75 %, CCGT-järjestelmissä käytettävissä kaasuturbiineissa, joiden keskimääräinen vuosittainen sähkön tuotannon hyötysuhde on kaiken kaikkiaan yli 55 %, mekaanista voimansiirtoa tekevissä kaasuturbiineissa.

3) Yhden kierroksen kaasuturbiineissa, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luokkiin ja joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa, voidaan noudattaa päästöraja-arvoa $50 \leq /35$, jossa \leq on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina (ISO-olosuhteissa).

4) 300 mg/Nm³ vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, joiden polttoaineteho ei ylitä 500 MW.

Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.

Vanhoihin olemassa oleviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttö tuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 150 mg/Nm³, jos käytetään maakaasua, ja raja-arvoa 200 mg/Nm³, jos käytetään muita kaasuja tai nestemäisiä polttoaineita.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

Edellä vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumoottoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

Taulukko 14. Kiinteitä ja nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten hiukaspäästöraja-arvot

Polttoaine	Päästöraja-arvo, mg/m ³ (n)		
	Polttoaineteho, MW		
	50 ≤ P ≤ 100	100 ≤ P ≤ 300	P > 300
Biomassa ja turve, 6 % O ₂	30	20	20
Muu kiinteä, 6 % O ₂	30	25	20
Nestemäinen, 3 % O ₂ (l	30	25	20
Kaasumaiset, 3 % O ₂			
- Yleensä	5	5	5
- Masuunikaasut	10	10	10
- Terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30	30	30

I) Vanhoihin olemassa oleviin polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauksen- ja konversiojäännöksiä, päästöjen raja-arvo on 50 mg/Nm³.

Liite 3

Päästöjen tarkkailu ja mittaukset

1. Vähintään 100 megawatin polttolaitoksissa ja kaasuturbiineissa on savukaasujen rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspitoisuuksia mitattava jatkuvasti.

Savukaasujen CO-pitoisuus on mitattava jatkuvasti kussakin kaasumaisia polttoaineita käyttävässä, nimelliseltä kokonaislämpöteholtaan vähintään 100 MW:n polttolaitoksessa.

Päästöjä ei kuitenkaan tarvitse mitata jatkuvasti, jos laitoksen jäljellä oleva käyttöikä on enintään 10 000 tuntia.

Rikkidioksidi- tai hiukkaspäästöjä ei tarvitse mitata jatkuvasti maakaasua polttavista laitoksista ja kaasuturbiineista.

Rikkidioksidipäästöjä ei tarvitse mitata tunnetun rikkipitoisuuden omaavaa öljyä polttavista kaasuturbiineista tai laitoksista, joissa ei ole rikinpoistolaitteistoa.

Rikkidioksidipäästöjä ei tarvitse mitata jatkuvasti biomassaa polttavista yksiköistä, jos toiminnan harjoittaja osoittaa lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla, että rikkidioksidipäästöt eivät koskaan ylitä päästöraja-arvoa.

Jos laitoksen päästöjä ei mitata jatkuvasti, päästöjä on mitattava kertaluonteisesti vähintään joka kuudes kuukausi tai niiden määrää on arvioitava ympäristölupaviranomaisen hyväksymällä tavalla. Arvioinneissa on käytettävä soveltuvia Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeja, tai niiden puuttuessa ISO-standardeja tai muita kansallisia tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan, että toimitettavat tiedot ovat laadullisesti yhtä tasokkaita.

Kertaluonteisissa mittauksissa kaasukäyttöisissä laitoksissa on mitattava myös hiilimonoksidi. Kivihiltä tai ruskohiiltä käytävissä polttolaitoksissa on mitattava elohopean kokonaispäästöt vähintään kerran vuodessa..

2. Jos laitoksessa noudatetaan päästöraja-arvojen sijaan taulukon 1 alaviitteen 1 mukaista rikinpoistoastetta, laitosta koskevat kohdan 1 mukaiset velvoitteet rikkidioksidipäästöjen mittauksista. Laitoksessa käytettävän polttoaineen rikkipitoisuutta on lisäksi seurattava säännöllisesti.

3. Käytetyn polttoainetyypin tai laitoksen käyttötavan olennaisista muutoksista on ilmoitettava ympäristölupaviranomaiselle, joka päättää tarkkailuvaatimusten riittävyydestä tai niiden muuttamisesta.

4. Poistokaasujen happipitoisuutta, lämpötilaa, painetta ja vesihöyrypitoisuutta on mitattava jatkuvasti edellä 1-3 momenttien vaatimusten mukaisesti. Poistokaasujen vesihöyrypitoisuutta ei tarvitse kuitenkaan mitata jatkuvasti, jos poistokaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.

Epäpuhtauksien ja prosessiin liittyvien muuttujien edustavat mittaukset, näytteiden otto ja analysointi sekä automaattisten mittausjärjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on tehtävä CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä sovelletaan ISO-standardeja taikka kansallisia tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan, että toimitettavat tiedot ovat laadullisesti yhtä tasokkaita.

Jatkuvissa mittauksissa mittausjärjestelmän luotettavuus ja tulosten taso on tarkistettava rinnakkaismittauksin vähintään kerran vuodessa. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava valvontaviranomaiselle automaattisten mittausjärjestelmien tarkistusten tulokset.

5. Mittaustuloksen 95 prosentin luottamusvälin arvo ei saa ylittää seuraavia päästöjen raja- arvон prosenttiosuuksia:

Hiilimonoksidi 10 %

Rikkidioksidi 20 %

Typen oksidit 20 %

Hiukkaset 30 %

Raja-arvoon verrattavat päivittäiset keskiarvot ja tuntikeskiarvot määritetään mitatuista raja-arvoon verrattavista tuntikeskiarvoista, jotka saadaan vähentämällä mitatusta arvosta mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus laskettuna raja-arvon pitoisuudesta. Yhden mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus on rikkidioksidille ja typenoksideille enintään 20 prosenttia päästöjen raja-arvosta ja hiukkasille 30 prosenttia päästöjen raja-arvosta.

Jos jatkuvissa mittauksissa hylätään jonain päivänä enemmän kuin kolme tuntikeskiarvoa käytettävän mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, on mittaukset mitätöitävä. Jos useamman kuin 10 päivän mittaukset mitätöidään vuoden aikana, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on määrättävä toiminnanharjoittaja toteuttamaan toimia, joilla parannetaan jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän luotettavuutta.

Ympäristövalvontaviranomaisille vuosittain toimitettavat tiedot

6. Toiminnanharjoittajan on toimitettava vuosittain alueelliselle ympäristökeskuskelle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään tiedot rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten kokonaispäästöistä, laitoksen sisään syötetyn energian vuosittaisesta kokonaismäärästä polttoaineittain luokiteltuna, polttoaineiden rikkipitoisuudesta, päästöjen jatkuvien mittausten tuloksista sekä mittalaitteiden tarkastuksista ja yksittäisistä mittauksista. Polttoaineet luokitellaan seuraavasti: biomassa, kivihiili, turve, puu sekä muut kiinteät polttoaineet, raskas polttoöljy, kevyt polttoöljy ja muut nestemäiset polttoaineet, maakaasu sekä muut kaasumaiset polttoaineet.

Liite 4

Päästöraja-arvon määrittäminen monipolttoaineyksikössä

Monipolttoaineyksikön, jossa poltetaan samanaikaisesti useampaa kuin yhtä polttoainetta painotettu päästöraja-arvo (C_p) lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$C_p = C_1 + C_2 + \dots + C_n$, jossa

	$Q_{1\dots n} M_{1\dots n} \times C_{1\dots n}$
$C_{1\dots n} =$	$\frac{Q_1 M_1 + Q_2 M_2 + \dots + Q_n M_n}{Q_{1\dots n} M_{1\dots n}}$
	$Q_1 M_1 + Q_2 M_2 + \dots + Q_n M_n,$

Q = kunkin polttoaineen lämpöarvo (MJ/kg)

M = kunkin polttoaineen määrä (kg/h tai t/a)

$C_{1\dots n}$ = kunkin polttoaineen päästöraja-arvo yksikössä mg/m³(n) redusoituna eniten käytettävän polttoaineen happipitoisuuteen.

Jätteenpolttoasetus³⁰

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta xx/xxxx

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään x päivänä xkuuta 20xx annetun ympäristönsuojelulain (xx/xxxx) nojalla:

1 § Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan ~~jätteen~~ polttolaitokseen- tai ~~jätettä~~ käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen ~~siten kuin ympäristönsuojelulain 11 luvussa säädetään, jossa poltetaan kiinteää tai nestemäistä jätelaisissa (1072/1993) tarkoitettua jätettä.~~

~~Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta:~~

- ~~1) poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen, jossa poltetaan ainoastaan seuraavia jätteitä:

 - ~~a) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;~~
 - ~~b) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos jätteen polttamisesta syntyvä lämpö hyödynnetään;~~
 - ~~c) ensiomassan tuotannon tai massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos jäte poltetaan tuotantopaikalla rinnakkaispolttolaitoksessa ja syntyvä lämpö hyödynnetään;~~
 - ~~d) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja sekä vastaava puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;~~
 - ~~e) korkkijäte;~~
 - ~~f) radioaktiivinen jäte;~~
 - ~~g) eläinten ruhot, joita poltetaan siten kuin niiden käsittelemisestä erikseen säädetään eläintautien ehkäisemiseksi;~~
 - ~~h) offshore-laitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsimisestä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla;~~~~
- ~~2) koelaitokseen, jota käytetään tutkimukseen ja testaukseen polttoprosessin kehittämiseksi ja jossa poltetaan jätettä alle 50 tonnia vuodessa.

 - ~~Seuraaviin ongelmajätteisiin ei sovelleta tässä asetuksessa säädettyjä ongelmajätettä koskevia erityisvaatimuksia:~~
 - ~~1) palavat nestemäiset jätteet, mukaan lukien öljyjätehuollosta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (101/1997) määritellyt öljyjätteet, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

 - ~~a) polykloorattujen aromaattisten hiilivetyjen, kuten polykloorattujen bifenyyliden (PCB) tai pentaklooratun fenolin (PCP), massapitoisuus ei ole suurempi kuin öljyjätehuollosta annetussa valtioneuvoston päätöksessä sallittu pitoisuus;~~
 - ~~b) jätteet eivät sisällä jäteasetuksen (1390/1993) liitteessä 3 lueteltuja aineita sellaisina määrinä tai pitoisuuksina, että niiden polttaminen olisi jätelain 1 ja 6 §:n vastaista; ja~~
 - ~~c) jätteen tehollinen lämpöarvo on vähintään 30 MJ kilogrammaa kohti;~~~~
 - ~~2) palavat nestemäiset jätteet, jotka eivät voi aiheuttaa niiden polttamisesta suoraan syntyvissä savukaasuissa muita tai suurempia määriä epäpuhtauksia kuin ras-~~~~

³⁰ Säännösmuutosahmotelmien lukuohje: Pohjana on voimassaoleva valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta (362/2003). Siihen on punaisella merkitty IE-direktiivin johdosta aiheutunevat muutokset ja puolestaan sinisellä muut YSL:n kehittämissideat. Perustelut on merkitty säännöksen perään kurssiivilla.

kaan polttoöljyn ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (766/2000) tarkoitettujen polttoaineiden polttamisesta.

Soveltamisala ja sen rajaus nostettaisiin lakitasolle jätteenpolttolaitoksia koskevaan YSL:n säännösmuutoshahmotelmien 11 lukuun. Kolmannen momentin mukaista ongelmajätteitä koskevaa rajausta ei IE-direktiivissä ole, joten tämä rajaus poistettaisiin.

2 § Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- ~~1) jätteellä kiinteää tai nestemäistä jätelaissa tarkoitettua jätettä;~~
- ~~2) ongelmajätteellä kiinteää tai nestemäistä jätelaissa tarkoitettua ongelmajätettä;~~
- 3) *sekalaisella yhdyskuntajätteellä* asumisesta taikka kaupasta, teollisuudesta tai muista laitoksista peräisin olevaa jätettä, joka ominaisuuksiensa ja koostumuksensa vuoksi muistuttaa asumisesta syntyvää jätettä, ei kuitenkaan yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) liitteenä olevan luettelon luokassa 20 01 yksilöityjä jätelajeja eikä luettelon luokassa 20 02 mainittuja jätteitä;
- ~~4) polttolaitoksella jätteiden polttamiseen hapettamalla tai muulla lämpökäsittelyllä, kuten pyrolyysillä, kaasutuksella tai plasmakäsittelyllä, jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan, tarkoitettua kiinteää tai liikuteltavaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, mukaan lukien kaikki laitosalueen polttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitettut laitteistot, jätteen-, polttoaineen- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat polttojätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polttamisen valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitettut laitteet ja järjestelmät;~~
- ~~5) rinnakkaispolttolaitoksella kiinteää tai liikuteltavaa laitosta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä väkineisena tai lisäpolttoaineena, taikka jossa jätettä lämpökäsitellään muutoin sen käsittelemiseksi, mukaan lukien laitosalueen ja koko laitoksen kaikki rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitettut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat polttojätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polttamisen valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitettut laitteet ja järjestelmät;~~
- 6) *käytössä olevalla jätteenpoltto laitoksella* polttolaitosta, jonka
 - a) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2003 mennessä;
 - b) toimintaa koskevasta ympäristölupahakemuksesta on kuulutettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;
- 6a) *uudella jätteenpolttolaitoksella* jätteenpolttolaitosta, joka ei kuulu 6) kohdan soveltamisalaan
- 7) *käytössä olevalla jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta*, jonka
 - a) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2003 mennessä;
 - b) toimintaa koskevasta ympäristölupahakemuksesta on kuulutettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;

- c) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ja toiminta on aloitettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jossa lisäksi on aloitettu jätteen polttaminen 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;
- 8) *nimelliskapasiteetilla jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen huomioon erityisesti jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;*
- 9) ~~päästöillä aineiden, tärinän, lämmön tai melun välitöntä tai välillistä pääsyä laitoksessa sijaitsevista piste- tai hajakuormituslähteistä ilmaan, veteen tai maaperään;~~
- 10) ~~päästöjen raja-arvolla tiettyjen muuttujien avulla ilmaistua päästön massaa, pitoisuutta tai tasoa, joka ei saa ylittyä yhden tai useamman ajanjakson aikana;~~
- 11) *dioksiineilla ja furaaneilla tämän asetuksen liitteessä I lueteltuja polykloorattuja dibentso-p-dioksiineja ja dibentsofuraaneja;*
- 12) *polttajätteellä* sellaista kiinteää tai nestemäistä jätettä mukaan lukien pohjatuhka ja kuona, lento- ja kattilatuhka, savukaasun käsittelystä syntyvät kiinteät reakti-
ot tuotteet, savukaasun puhdistuksen jäteveden käsittelystä syntyvä liete, käytetyt katalyytit ja käytetty aktiivihili, *jonka jätteenpolttolaitos tai jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos tuottaa joka syntyy poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen polttoprosessissa, savukaasun tai jäteveden käsittelyssä taikka muissa poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen prosesseissa;*
- 13) *biomassalla tuotettaainesta*, joka muodostuu ~~kokonaan tai osittain~~ maa- tai metsätalouden kasviperäisestä aineksesta ja jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen *polttoaineena* sekä *ympäristönsuojelulain jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia* koskevia erityisiä säännöksiä koskevan 11 luvun 24 §:n 12 momentin 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja jätteitä.

Tämän asetuksen soveltamiseksi jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sisältyvät kaikki polttolinjat, jätteen rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitettut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, piiput sekä polton ja rinnakkaispoltonvalvontaan ja poltto- ja rinnakkaispoltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitettut laitteet ja järjestelmät.

Jätteenpolttolaitoksen ja jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen määritelmät nostetaan lakitasolle. Säännös muutoshahmotelmineen vastaa IE-direktiivin määritelmiä.

Huomioitavaa on, että nykyinen 9 kohdan päästön määritelmä eroaa hieman YSL:iin hahmotellusta päästön määritelmästä (YSL 1 luku 3 § 1 a) kohta). Myös 10 kohdan päästöjen raja-arvon määritelmä eroaa YSL:n vastaavasta määritelmästä (YSL 1 luku 3 § 1 a) kohta). Informatiivisuuden vuoksi tässä voisi olla hyvä toistaa YSL:n mukaiset päästön ja päästöraja-arvon määritelmät.

3 § Toiminnan järjestämisen yleiset vaatimukset

Jätteen polttamisessa on noudatettava, mitä ympäristönsuojelulaissa (86/2000), jätelaissa ja tässä asetuksessa säädetään sekä mitä siitä muutoin määrätään ympäristöluvassa.

Pjätteenpolttolaitoksen- tai **jätettä käyttävän** rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet siten, että ehkäistään ympäristölle aiheutuvat haitat ja erityisesti ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen samoin kuin haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, taikka vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista. Tartuntavaaraa aiheuttavaa kliinistä

jätettä ei saa sekoittaa muihin jäteluokkiin kuuluviin jätteisiin ennen polttoa, eikä sitä saa käsitellä laitoksessa muutoin ennen sen syöttöä polttouuniin.

4 § Laitoksen vastaava hoitaja

Pjätteenpolttolaitoksella- tai **jätettä käyttävällä** rinnakkaispolttolaitoksella on oltava nimetty vastaava hoitaja, jolla on tehtävään riittävä koulutus ja työkokemus. Vastaava hoitaja on ilmoitettava valvontaviranomaiselle.

4 a § Jätteen polttamista koskevan lupahakemuksen erityinen sisältö

Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulaisissa ja ympäristönsuojeluasetuksessa säädetään lupahakemuksen sisällöstä, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:

- 1) poltossa tai rinnakkaispoltossa syntyvän lämmön hyödyntämisestä lämmön, prosessihöyryn tai sähköntuotannon avulla;
- 2) toimista polttojätteen määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi sekä syntyvän polttojätteen hyödyntämisestä tai käsittelemisestä.

Säännös siirrettiisiin YSA 12.4 §:stä.

4 b § Jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen erityiset määräykset

Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojeluasetuksen 18 ja 19 §:ssä säädetään, ympäristöluvassa on oltava seuraavat lupamääräykset:

- 1) poltettavat tai rinnakkaispoltettavat jätteet jäteluokittain siten kuin jäteluokista säädetään yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) liitteessä sekä näiden jätteiden suurimmat sallitut polttomäärät;
- 2) laitoksen suurimmasta sallitusta poltto- tai rinnakkaispolttokapasiteetista;
- 3) ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen raja-arvoista;
- 4) jäteveden valvontaa koskevista seikoista sekä ainakin jäteveden happamuudesta, lämpötilasta ja virtauksesta;
- 5) näytteenotosta ja mittausmenettelyistä ja -tiheyksistä päästöjen raja-arvojen seuraamiseksi, mukaan lukien näytteenotto- tai mittauspaikan sijainti;
- 6) mittaustulosten tallentamisesta, käsittelystä ja esittämisestä valvontaviranomaiselle;
- 7) puhdistin- tai mittauslaitteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuva pisin sallittu aika, jona ilmaan joutuvat päästöt ja jätevesipäästöt saavat ylittää sallitut päästöjen raja-arvot.

Vaarallisen jätteen polttamista tai rinnakkaispolttamista koskevan toiminnan ympäristöluvassa on lisäksi oltava määräys ongelmajätteen pienimmästä ja suurimmasta massavirrasta ja lämpöarvosta sekä ongelmajätteen sisältämien epäpuhtauksien, kuten polykloorattujen bifenyyliden (PCB), pentaklooratun fenolin (PCP), kloorin, fluorin, rikin ja raskasmetallien sekä muiden pilaavien aineiden, enimmäismäärästä.

Säännös siirrettiisiin YSA 20 a §:stä, täydennettynä IE-direktiivin 45 artiklasta johtuvilla sanamuodon muutoksilla.

5 § Jätettä koskevat tiedot

Pjätteenpolttolaitoksen- tai **jätettä käyttävän** rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että vastaanotettujen jätteiden tiedot kirjataan ja jätteet

punnitaan jäte-erittäin. Jätteen paino on määritettävä mahdollisuuksien mukaan yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen mukaista jäteluokitusta noudattaen.

OngelmaVaarallisista jätteistä on oltava lisäksi tiedot:

- 1) jätteen fysikaalisista ominaisuuksista ja mahdollisuuksien mukaan kemiallisesta koostumuksesta sekä muut tiedot jätteen soveltuvuudesta polttamiseen aiotussa prosessissa;
- 2) jätteen vaarallisista ominaisuuksista, aineista, joiden kanssa sitä ei saa sekoittaa, ja jätteen käsittelemisessä noudatettavista muista varotoimista.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei tarvitse noudattaa, jos jäte on syntynyt **suuren laitoksen** toiminnanharjoittajan omassa toiminnassa ja jäte poltetaan **jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käytävässä** rinnakkaispolttolaitoksessa jätteen syntypaikalla ja toimintaa koskevalla ympäristöluvalla varmistetaan, että tätä asetusta muutoin noudatetaan.

Kolmannen momentin muutosten perusteena olisi IE-direktiivin 52(5) artikla. Suurella laitoksella viitattaisiin direktiivin II luvun soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin, jotka YSL:ia koskevissa säännösmuutoshahmotelmissa on määritelty 9 luvun 1 §:ssä. Lisäksi nykyiset termit polttolaitos ja rinnakkaispolttolaitos on saatettu IE-direktiivin mukaisesti jätteenpolttolaitokseksi ja jätettä käytäväksi rinnakkaispolttolaitokseksi.

6 § **OngelmaVaarallisen** jätteen vastaanoton vaatimukset

OngelmaVaarallisten jätteiden **jätteenpolttolaitoksen-** tai **jätettä käytävän** rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että:

- 1) ongelmajätteistä annettavista tiedoista sekä ongelmajätteiden pakkaamisesta ja merkitsemisestä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (659/1996) sekä tarvittaessa **jätteiden siirrosta annetussa Euroopan parlamentin ja Neuvoston asetuksessa 1013/2006 Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä taapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93** sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetuissa säännöksissä edellytetyt asiakirjat tarkastetaan;
- 2) tarpeelliset ja edustavat näytteet otetaan mahdollisuuksien mukaan ennen jäteerän purkamista 5 §:ssä tarkoitettujen tietojen tarkistamiseksi ja poltettavan jätteen laadun valvomiseksi sekä että nämä näytteet säilytetään vähintään yhden kuukauden ajan jäteerän polttamisesta.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei tarvitse noudattaa, jos jäte on syntynyt **suuren laitoksen** toiminnanharjoittajan omassa toiminnassa ja jäte poltetaan **jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käytävässä** rinnakkaispolttolaitoksessa jätteen syntypaikalla ja toimintaa koskevalla ympäristöluvalla varmistetaan, että tätä asetusta muutoin noudatetaan.

Otsikossa ja ensimmäisen momentin alussa termit saatettaisiin IE-direktiivissä käytettyjen termien tasalle. Ensimmäisen momentin 1-kohdan viittaus vanhaan jätteiden siirtoasetukseen korvattaisiin viittauksella uuteen asetukseen. Saman kohdan viittaus valtioneuvoston asetukseen 659/1996 olisi uudistettava uudella viittauksella, kun uusi vastaava asetus annetaan. Kirjoittamisen hetkellä nykyinen asetus on vielä voimassa.

Kolmannen momentin muutosten perusteena olisi IE-direktiivin 52(5) artikla. Suurella laitoksella viitattaisiin direktiivin II luvun soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin, jotka YSL:ia koskevissa säännösmuutoshahmotelmissa on määritelty 9 luvun 1 §:ssä. Lisäksi nykyiset termit polttolaitos ja rinnakkaispolttolaitos saatettaisiin IE-direktiivin mukaisesti jätteenpolttolaitokseksi ja jätettä käytäväksi rinnakkaispolttolaitokseksi.

7 § Energian talteenottaminen

Pjätteenpolttolaitoksen- tai **jätettä käyttävän** rinnakkaispolttolaitoksen polttoprosessissa syntyvä lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.

8 § Poltto-olosuhteet

Jätteen palamisen on **jätteen** polttolaitoksessa oltava mahdollisimman täydellistä siten, että kuonassa ja pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden hehikutushäviö alle viisi prosenttia aineksen kuivapainosta. Tämän varmistamiseksi jäte on tarvittaessa esikäsiteltävä.

Pjätteenpolttolaitos- tai **jätettä käyttävä** rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi **vähintään** 850 °C:seen mitattuna **polttouunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta ympäristöluvassa määrätystä palamiskammion edustavasta kohdasta.** **Pjätteen** polttolaitoksessa on edellä mainittu lämpötila saavutettava polttoilman viimeisen syötön jälkeen.

Jos **jätteen** polttolaitoksessa- tai **jätettä käyttävässä** rinnakkaispolttolaitoksessa poltettavan **ongelmavaarallisen** jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on **2 momentin vaatimusten noudattamiseksi** nostettava vähintään 1 100 °C:seen **vähintään** kahdeksi sekunniksi.

Jätteen polttolaitoksessa lämpötilat on mitattava **polttouunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta ympäristöluvassa määrätystä palamiskammion edustavasta kohdasta.**

Säännös muutoshahmotelmineen vastaa IE-direktiivin 50(1-2) artiklaa. Lämpötilojen edelle lisättäisiin "vähintään" IE-direktiivin mukaisesti. Toisen momentin ensimmäisen virkkeen loppuosa erotettaisiin omaksi momentikseen säännöksen loppuun, jotta lämpötilan mittausta koskeva säännös koskisi vain jätteenpolttolaitoksia, samalla tavalla kuin IE-direktiivissä, eikä myös jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia, kuten nykyään.

9 § Polttimet ja niiden käyttö

Pjätteen polttolaitoksen jokainen polttouuni on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Lisäpolttimen on oltava sellainen, että se kytkeytyy toimintaan automaattisesti, kun savukaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen alle 850 °C:en, tai poltettaessa **ongelmavaarallista** jätettä, jossa on enemmän kuin yksi prosentti orgaanisia halogenoituja aineita kloorina ilmaistuna, alle 1 100 °C:en, taikka jos lämpötila laskee alle 11 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan. Lisäpolttinta on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana mainittujen lämpötilojen ylläpitämiseksi ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä.

Käynnistuksen ja pysäytyksen aikana tai, kun savukaasun lämpötila laskee alle 850 tai 1 100 °C:en taikka jos lämpötila laskee alle 11 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan, Lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin raskaan polttoöljyn ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettujen polttoaineiden taikka neste- tai maakaasun polttamisesta.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin 50(3) artiklaa. 1 momentin termi polttouuni vastaisi IE-direktiivin termiä palamiskammio (IPPC-direktiivissä puolestaan käytettiin kukun linja –termiä).

Toisen momentin alku poistettaisiin, koska vaatimusta ei enää sisälly IE-direktiiviin. 2 momentin sisältämä viittaus VNa 689/2006 vastaisi direktiivin 1999/32/EY 2 artikla 2 alakohdassa määriteltyä kaasujy.

10 § Jätteen syöttäminen palotilaan

Pjätteenpolttolaitoksessa- tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syöttämisen

- 1) käynnistyksen aikana, kunnes savukaasun lämpötila on saavuttanut 850 °C:tta, tai 1 100 °C:tta poltettaessa ongelmaavaarallista jätettä, jonka sisältämien halogeenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kunnes 11 §:n mukaisesti määrätty lämpötila on saavutettu;
- 2) polton aikana, kun lämpötila alittaa 850 °C:tta, tai 1 100 °C:tta poltettaessa ongelmaavaarallista jätettä, jonka sisältämien halogeenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kunnes lämpötila alittaa 11 §:n mukaisesti määrätty lämpötilan on saavutettu; ja
- 3) polton aikana, kun tässä asetuksessa edellytetyt jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästöjen raja-arvoista ylittyy puhdistuslaitteissa ilmenevien häiriöiden tai vikojen vuoksi.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin 50(4) artiklaa. 3-kohdassa ei olisi välttämätöntä mainita ”tässä asetuksessa edellytetyt”, koska vastaava maininta on jätetty IE-direktiivistä pois. Sisältö säilyy samana, mutta sanamuoto olisi kevyempi. 2-kohdan sanamuoto korjattaisiin.

11 § Poltto-olosuhteiden määrittäminen ympäristöluvassa

Jos jätteenpolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan määrätä muista kuin 8–10 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, ettei syntyvän polttojätteen eikä sen sisältämien orgaanisten pilaavien aineiden epäpuhtauksien määrä ole suurempi kuin noudatettaessa 8 ja 9 §:ssä säädettyjä vaatimuksia.

Jos jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä ja laitoksessa käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan määrätä muista kuin 8 ja 10 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, että tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvoja ei ylitetä. Jos käytössä oleva jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos on sellu- ja paperiteollisuuden kuorikattila, jossa poltetaan sen omalla tuotantopaikalla syntynyttä jätettä ja joka oli toiminnassa ja jolla oli ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jolla oli lupa muuttaa toimintaolosuhteita tämän momentin mukaisesti, on ympäristöluvassa annettavan tällaisen lupamääräyksen edellytyksenä kuitenkin, että tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvoja ei ylitetä.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin 51 artiklaa. Sellu- ja paperiteollisuuden kuorikattilan osalta sanamuoto on muuttunut niin, ettei nykyinen ”käytössä

oleva rinnakkaispolttolaitos” enää vastaa tarkasti direktiivin 3 kohdan 2 alakohtaa. Tästä johtuen tehtäisiin täsmennys. Myös muita termejä saatettaisiin direktiivin sanamuotojen tasalle.

12 § Päästöjen johtaminen ilmaan

Pjätteenpolttolaitos- tai jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että ehkäistään sellaiset ilmaan johdettavat päästöt, jotka aiheuttavat merkittävää ilman pilaantumista maanpinnan tasolla. Savukaasut on poistettava savupiipun kautta hallitulla tavalla. Savupiipun korkeus on määritettävä ottaen huomioon, mitä ilmanlaadusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (711/2001) säädetään ja siten, ettei toiminnasta aiheudu terveyshaittaa taikka merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Säännöksen ensimmäistä virkettä vastaavaa säännöstä ei sisälly IE-direktiiviin.

13 § Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot

~~Pjätteenpolttolaitos, käsittelemättömän sekalaisen yhdyskuntajätteen rinnakkaispolttolaitos tai ongelmajätteen ja jätettä käyttävä~~ rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä V tai liitteessä II ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.

~~Muu kuin 1 momentissa tarkoitettu rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä~~ Jos jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä tai laitoksessa poltetaan käsittelemätöntä sekalaista yhdyskuntajätettä, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä VH ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen valvomiseksi tehtävien mittausten tulokset on muunnettava 19 §:n mukaisesti.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin 46(2) artiklaa. Nykyisen asetuksen sanamuodot saatettaisiin vastaamaan IE-direktiivin sanamuotoja. Tosin ”suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten” sijasta IE-direktiivissä käytetään ilmausta laitoksen päästöt eivät saa ylittää.

14 § Vesiin johdettavat päästöt

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästäminen vesistöön on ehkäistävää mahdollisimman tehokkaasti siten kuin ympäristöluvassa määrätään. Jäteveden epäpuhtaudet ~~mitattuna savukaasujen puhdistuksesta syntyvästä jätevedestä~~ eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV ilmaistuja päästöjen raja-arvoja. Jätevettä ei saa laimentaa päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi.

~~Päästöjen raja-arvoja sovelletaan paikassa, jossa savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi poistetaan jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta. Jos savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi käsitellään jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn tarkoitettussa käsittelylaitoksessa, päästöjen raja-arvoja on sovellettava paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta.~~

~~Pjätteenpolttolaitoksen- tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminta-alue ja sen jätteiden varastointialueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamat-~~

tomat päästöt ehkäistään. Laitosalueen hulevesille taikka laitosalueella tapahtuvista vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille on oltava allas tai säiliö, joka on riittävän suuri vesien säilyttämiseen. Jätevedet on tarvittaessa tutkittava ja käsiteltävä.

Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksen muun jäteveden kanssa ~~tai muussa jäteveden käsittelylaitoksessa, joka ei ole polttolaitoksen taikka rinnakkaispolttolaitoksen yhteydessä~~, toiminnanharjoittajan on tehtävä 20 §:ssä tarkoitetut mittaukset:

- 1) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- 2) yhdestä tai useammasta muusta kuin 1 kohdassa tarkoitettusta jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- 3) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen ~~lopullisesti jätteenpolttolaitoksesta- tai jätettä käyttävästä~~ rinnakkaispolttolaitoksesta.

Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään yhdessä muun jäteveden kanssa joko laitoksessa tai muualla, on ~~t~~toiminnanharjoittajan ~~on~~ tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen jätevesipäästöissä olevat päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä, sen selvittämiseksi, noudatetaanko tämän asetuksen liitteessä IV ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin 46(3-5) artiklaa sekä liitteen VI osan 6 kohtaa 3.2. Nykyisen ensimmäisen momentin "mitattuna savukaasujen puhdistuksesta syntyvästä jätevedestä" ei välttämättä vastaa direktiivin sanamuotoa, joten se korvattaisiin uudella 2 momentilla, joka vastaa direktiivin 46(4) artiklan 1 ja 2 alakohtaa. Nykyisen 4 momentin (eli uuden 5 momentin) alkuun lisättäisiin direktiivin sanamuotoa (46(4)(2)artiklan toinen virke) vastaava tarkennus.

15 § Polttojätteen käsittely

~~Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnasta syntyvän~~ polttojätteen määrää on vähennettävä ja haitallisuutta ehkäistävä mahdollisimman paljon. Polttojäte on mahdollisuuksien mukaan hyödynnettävä välittömästi laitoksessa tai muulla tavalla siten kuin siitä ympäristöluvassa määrätään.

Kuiva pölymäinen polttojäte, kuten kattilatuhkan sekä savukaasujen käsittelystä syntyvä kuiva polttojäte, on kuljetettava ja välivarastoitava tarvittaessa suljetuissa säiliöissä siten, että jätteen joutuminen ympäristöön estetään.

Ennen ~~poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen~~ polttojätteen käsittely- tai hyödyntämistapojen määrittämistä on selvitettävä eri polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja haitallisuus ympäristölle. Selvityksen tulee koskea polttojätteen liukoisien jakeen ja raskasmetallien liukoisien jakeen kokonaismäärää.

16 § Mittausjärjestelmän vaatimukset

Ennen ympäristöluvan myöntämistä on varmistauduttava siitä, että lupahakemuksessa esitetyt ilmaan ja veteen johdettavien päästöjen mittaamiseen ehdotetut mittausmenetelmät ovat tämän asetuksen liitteen III mukaiset.

~~P~~~~jätteenpolttolaitokseen-~~ tai ~~jätettä käyttävään~~ rinnakkaispolttolaitokseen on asennettava sellaiset mittauslaitteistot ja käytettävä sellaisia menetelmiä, joilla voidaan seurata laitoksen polttoprosessin kannalta merkityksellisiä muuttujia, olosuhteita ja päästöjä.

Valvontaviranomaisen on varmistettava, että ilmaan ja veteen johdettavien päästöjen seurantaan käytettävä automaattinen laitteisto on asianmukaisesti asen-

nettu. Valvontaviranomaisen on lisäksi varmistettava että laitteisto toimii ja että laitteistolle tehdään tarkastustestit kerran vuodessa. Kalibrointi on tehtävä rinnakkaismittauksilla viitemenetelmin ainakin kerran kolmessa vuodessa.

Säännöksen 2 momentin mukaista vaatimusta ei sisälly IE-direktiiviin, kuten ei myöskään 3 momentin viimeistä virkettä.

17 § Mittaukset ilmaan johdettavista päästöistä

Pjätteenpolttolaitoksessa- tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa on tehtävä tämän asetuksen liitteen III mukaiset ilmaan johdettavien päästöjen mittaukset seuraavasti:

- 1) jatkuvat mittaukset seuraavista epäpuhtauksista:
 - a) typenoksidit (NO_x), jos ympäristöluvassa on niitä koskeva päästöjen raja-arvo;
 - b) hiilimonoksidi (CO);
 - c) hiukkasten kokonaismäärä;
 - d) orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC);
 - e) suolahappo (HCl);
 - f) fluorivety (HF);
 - g) rikkidioksidi (SO₂);
- 2) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä muuttujista:
 - a) lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä taikka muusta ympäristöluvassa tai siinä määrättyssä tarkkailusuunnitelmaa koskevassa päätöksessä määritellystä palamiskammion edustavasta kohdasta;
 - b) savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö; ja
- 3) vähintään kahdesti vuodessa mittaukset raskasmetalleista, dioksiineista ja furaneista, kuitenkin siten, että **jätteenpolttolaitoksen- tai jätettä käyttävän** rinnakkaispolttolaitoksen ensimmäisen 12 käyttökuukauden aikana on mittaukset tehtävä vähintään joka kolmas kuukausi.

Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on todennettava asianmukaisesti vähintään kerran **jätteenpolttolaitoksen- tai jätettä käyttävän** rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa.

18 § Päästömittauksia koskevat erityissäännökset

Edellä 17 §:ssä tarkoitettuja mittauksia ei tarvitse tehdä seuraavissa erityistilanteissa:

- 1) fluorivedyn (HF) jatkuvia mittauksia, jos suolahapon (HCl) käsittelyssä on vaihteita, joilla varmistetaan, ettei suolahapon päästöjen raja-arvo ylity ja fluorivedyn päästöistä tehdään muutoin määräaikaiset mittaukset siten kuin 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään;
- 2) vesihöyrysisällön jatkuvia mittauksia, jos näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia;
- 3) suolahapon (HCl), fluorivedyn (HF) ja rikkidioksidin (SO₂) jatkuvia mittauksia, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että mainittujen epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää asetettuja päästöjen raja-arvoja ja mainittujen epäpuhtauksien päästöistä tehdään **muutoin** määräaikaiset mittaukset siten kuin 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään **tai ei mittauksia ollenkaan**;
- 4) typenoksidin (NO_x) jatkuvia mittauksia sellaisissa olemassa olevissa **jätteenpolttolaitoksissa tai olemassa olevissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden nimelliskapasiteetti on alle 6 tonnia tunnissa, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa jätteen laatua, käytettyä tekniikkaa ja päästöjä koskevien tietojen**

ja päästöjen tarkkailutulosten perusteella, etteivät typenoksidipäästöt missään tilanteessa voi ylittää määrättyjä päästöjen raja-arvoja, ja typenoksidipäästöistä tehdään määräaikaiset mittaukset siten kuin 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään.

Edellä 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyjen raskasmetallien määräaikaisten mittausten aikaväliä voidaan pidentää yhteen kertaan kahdessa vuodessa sekä dioksiinien ja furaanien määräaikaisten mittausten aikaväliä yhteen kertaan vuodessa, jos:

- 1) ~~jätteen rinnakkaispoltosta tai jätteenpoltosta syntyvät päästöt ovat kaikissa olosuhteissa alle 50 prosenttia tämän asetuksen liitteessä II tai liitteessä V raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille asetetuista päästöjen raja-arvoista;~~
- 2) poltettava jäte muodostuu ainoastaan muiden jätteiden kuin ~~ongelmavaarallisten~~ jätteiden sellaisista lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen; tai
- 2) ~~polnettavat jätteet täyttävät jätteiden laadunhallintaa koskevien yleisesti käytössä olevien ja voimassa olevien standardien kriteerit;~~
- 3) ~~jätteiden polttaminen on otettu huomioon jätelain 40 §:ssä tarkoitettussa suunnitelmassa; ja~~
- 4) toiminnanharjoittaja voi osoittaa luotettavasti jätteiden laatuun ja vastaavien jätteiden poltosta tehtyihin päästömittauksiin perustuen, että päästöt alittavat kaikissa olosuhteissa selvästi tämän asetuksen liitteessä II tai liitteessä V raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille ~~asetetut~~ **asetetut vahvistetut** päästöjen raja-arvot.

Edellä 1 momentin 3 ja 4 kohdissa tarkoitetuissa tapauksissa mittauksista on määrättävä erikseen ympäristöluvassa. Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ympäristöluvassa on määrättävä erikseen jätteiden laadusta ja ominaisuuksista sekä mittausten aikavälistä. ~~Viimeksi mainittua momenttia sovelletaan kuitenkin enintään vuoden 2004 loppuun asti.~~

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin VI liitteen 6 osan kohtia 2.3.-2.6. Säännöksen ensimmäisen momentin 3-kohdan sanamuoto olisi nykyistä laveampi sallien jatkuvien mittausten sijasta määräaikaisten mittausten ohella myös mahdollisuuden, ettei suolahapon, fluorivedyn ja rikkidioksidin mittauksia ole lainkaan, jos toiminnanharjoittaja voisi osoittaa, että mainittujen epäpuhtauksien päästöt eivät missään olosuhteissa voisi ylittää asetettuja päästöjen raja-arvoja. Tämä vastaisi IE-direktiivin VI liitteen 6 osan 2.5. kohdan ensimmäistä alakohtaa.

Ensimmäisen momentin 4 kohta olisi uusi ja vastaisi IE-direktiivin VI liitteen 6 osan 2.5. kohdan toista alakohtaa. Typenoksidin jatkuvasta mittauksesta voitaisiin luopua, kun kyseessä olisi sellainen olemassa oleva jätteenpolttolaitos, jonka nimelliskapasiteetti olisi alle 6 tonnia tunnissa, tai sellainen olemassa oleva jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos, jonka nimelliskapasiteetti olisi alle 6 tonnia tunnissa. Lisäksi edellytettäisiin, että toiminnanharjoittaja voisi osoittaa jätteen laatua, käytettyä tekniikkaa ja päästöjä koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailutulosten perusteella, etteivät typenoksidipäästöt missään tilanteessa voisi ylittää määrättyjä päästöjen raja-arvoja. Jatkuvien mittausten sijasta voitaisiin käyttää 17 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisia määräaikaisia mittauksia.

Toisen momentin lista uudistettaisiin vastaamaan IE-direktiivin VI liitteen 6 osan 2.6. kohtaa. Nykyiset 2 ja 3 kohta eivät enää sisälly direktiiviin, joten ne poistettaisiin. Uuden 1 kohdan tarkoittama poltto kattaa jätteen polttamisen sekä jätteenpolttolaitoksessa että jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa.

Nykyisen kolmannen momentin viimeinen virke poistettaisiin, koska IE-direktiivi ei sisällä kyseistä rajausta.

19 § Mittaustulosten muuntaminen päästöjen raja-arvojen tarkistamiseksi

Päästömittausten tulokset on muunnettava jäljempänä mainittuja olosuhteita vastaaviksi ja hapen osalta tämän asetuksen liitteessä VI tarkoitetun kaavan mukaisesti seuraavasti:

- 1) **jätteen**polttolaitosten savukaasussa (kuiva kaasu) lämpötila on 273,15 K, paine 101,3 kPa ja happipitoisuus 11 prosenttia;
- 2) öljyjätehuollosta annetussa valtioneuvoston päätöksessä määriteltyjen **mineraalipohjaisten** öljyjätteiden polttamisesta syntyvässä savukaasussa (kuiva kaasu) lämpötila on 273 K, paine 101,3 kPa ja happipitoisuus 3 prosenttia;
- 3) **jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten savukaasun lämpötila on 273,15 K ja paine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjauksen on tehty.**

Jos jätteitä poltetaan **jätteenpolttolaitoksessa-** tai **jätettä käyttävässä** rinnakkaispolttolaitoksessa hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan määrittää sen ympäristöluvassa määrätyn happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon polttoprosessin erityisolosuhteet.

Rjätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen polton mittaustulokset on määritettävä tämän asetuksen liitteen II mukaisesti laskettavan kokonaishappipitoisuuden mukaan.

OngelmaVaarallisten jätteiden **jätteenpolttolaitoksen-** tai **jätettä käyttävän** rinnakkaispolttolaitoksen päästöjen epäpuhtauksien mittaustulosten muuntamiseksi on tehtävä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin epäpuhtauspitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin VI liitteen 3 osan 1 kohtaa. Ensimmäisen momentin 2 kohtaan lisättäisiin ”mineraalipohjainen”, jolla viitataan jätedirektiivin (2000/98/EY) 3 artiklan 3 kohdassa määriteltyyn mineraalijäteöljyyn. Kyseisessä valtioneuvoston päätöksessä öljyjätteen mainitaan koostuvan kokonaan tai osittain mineraaliöljystä tai synteettisestä öljystä.

Ensimmäisen momentin uusi 3 kohta vastaisi IE-direktiivin liitteen VI 4 osan 1 kohdan loppua. Happipitoisuudesta ei ole jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen yhteydessä mainittu mitään, joten jätteenpolttolaitos ja jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos olisivat tämän säännöksen eri kohdissa. Jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osalta savukaasun happipitoisuudesta säädettäisiin liitteen II 2 kohdassa.

20 § Mittaukset vesiin johdettavista päästöistä

Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa on tehtävä tämän asetuksen liitteen III mukaiset vesiin johdettavien epäpuhtauksien mittaukset. Käsitellyn jäteveden seuranta on toteutettava ympäristönsuojelulain ja sen nojalla säädetyn mukaisesti.

Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistopaikassa:

- 1) jäteveden happamuuden, lämpötilan ja virtauksen jatkuvat mittaukset;
- 2) kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina tai ympäristöluvan määräyksen mukaisesti vuorokauden ajalta otetuista virtaukseen suhteutetuista edustavista näytteistä;
- 3) vuorokauden päästöjä edustavan näytteen ainakin kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut mittaukset tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitetuista epäpuhtauksista 2–10; ja
- 4) ainakin kerran puolessa vuodessa dioksiinien ja furaanien mittaukset, 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana kuitenkin ainakin kerran kolmessa kuukaudessa.

21 § Mittaustulosten tallentaminen

Kaikki mittaustulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta valvontaviranomainen voi tarvittaessa tarkastaa, että **tässä asetuksessa säädettyjä luvassa olevia** toimintaa koskevia **määräyksiävaatimuksia** ja **tämän asetuksen** päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin 48(4) artiklaa. Sanamuoto tarkistettaisiin vastaamaan direktiivin sanamuotoa.

22 § Ilmaan johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin

Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot eivät ylitä, jos:

- 1) yksikään vuorokausikeskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteen V kohdassa 1 mainittuja tai liitteessä II tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja;
- 2) vuoden aikana mitatuista vuorokausikeskiarvoista 97 prosenttia ei ylitä tämän asetuksen liitteessä V olevassa 5 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainitun päästön raja-arvoa;
- 3) yksikään puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteessä V olevassa 2 kohdan sarakkeessa A tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja, tai 97 prosenttia vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteessä V olevassa 2 kohdan sarakkeessa B tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja;
- 4) yksikään raskasmetallien sekä dioksiinien ja furaanien mittaustulos ei ylitä tämän asetuksen liitteessä V olevassa 3 ja 4 kohdassa mainittuja tai liitteessä II tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja; ja
- 5) tämän asetuksen liitteessä V olevassa 5 kohdan toisen luetelmakohdassa mainittuja tai liitteessä II tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja noudatetaan muutoin.

Päästöjen puolen tunnin ja kymmenen minuutin keskiarvot on määritettävä varsinaisen toiminta-ajan kuluessa mitatuista arvoista, joista on vähennetty tämän asetuksen liitteessä III tarkoitettut luottamusvälin arvot. Vuorokausikeskiarvot on laskettava näiden keskiarvoista. Varsinaiseen toiminta-aikaan ei lueta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jollei niiden aikana polteta jätettä.

Jotta 2 momentissa tarkoitettu vuorokausikeskiarvo olisi edustava, vuorokaudessa saa hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Samasta syystä vuodessa saa hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuvissa mittauksissa.

Näytteenottoaikana tehtyjen mittausten keskiarvot sekä fluorivedyn (HF), suolahapon (HCl) ja rikkidioksidin (SO₂) määräaikaisten mittausten keskiarvot on määritettävä 17 §:n 1 momentin 3 kohdan sekä tämän asetuksen liitteen III vaatimusten mukaisesti.

23 § Veteen johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin

Veteen johdettavien päästöjen raja-arvot eivät ylitä, jos:

- 1) kiintoaineksen kokonaismäärän **osaltamittaustuloksista** 95 prosenttia ja 100 prosenttia **mitatuista arvoista** eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä IV mainittuja vastaavia päästöjen raja-arvoja;
- 2) raskasmetallien mittaustuloksista enintään yksi vuodessa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV mainitut päästöjen raja-arvot tai, jos ympäristöluvassa on määrätty useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitettut päästöjen raja-arvot; ja

- 3) dioksiinien ja furaanien **osaltakahdesti-vuodessa** tehtävien mittausten tulokset eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitettua päästöjen raja-arvoa.

24 § Raja-arvojen ylittämisen ilmoittaminen

Jos tehdyistä mittauksista käy ilmi, että tämän asetuksen mukaiset päästöjen raja-arvot ylittyvät, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava asiasta viipymättä valvontaviranomaiselle.

IE-direktiivissä ei ole enää vastaavaa omaa säännöstä. IE-direktiivin implementointi ei siis edellyttäisi tämän säännöksen olemassaoloa, mutta säännös voi olla muuten tarpeen.

25 § Tiedottaminen

Valvontaviranomaisen on laadittava luettelo **jätteenpolttolaitoksista-** ja **jätettä käytävistä** rinnakkaispolttolaitoksista ja saatettava se yleisön saataville.

Pjätteenpolttolaitoksen- tai **jätettä käyttävän** rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on vuosittain laadittava valvontaviranomaiselle selvitys laitoksen toiminnasta. Selvityksessä on selostettava ainakin prosessin toiminta sekä ilmaan ja veteen johdetut päästöt verrattuna tämän asetuksen mukaisiin päästöjen raja-arvoihin. Yleisöllä on oltava oikeus tutustua selvityksiin. Selvitykset on julkaistava **tietoverkossa sähköisesti**.

Uudessa jätelaissa ja sen myötä YSL:ssä on hahmoteltu käytettävän termiä tietoverkko ilmaisemaan Internetiä, joten tässä tulisi käyttää yhdenmukaista termiä.

26 § Poikkeukselliset käyttöolosuhteet

Ympäristöluvassa on määrättävä pisin sallittu aika, jonka kuluessa puhdistuslaitteiden teknisesti välttämättömien seisokkien, häiriöiden tai vikojen vuoksi päästöt ilmaan ja veteen saavat ylittää säädetyt päästöjen raja-arvot, sekä aika, jonka päästöjen mittaamiseen tarkoitetut laitteet saavat olla poissa käytöstä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavallinen toiminta voi jatkua.

Jätteenpolttolaitoksessa- tai **jätettä käyttävässä** rinnakkaispolttolaitoksessa tai **yksittäisessä uunissapolttolinjalla** ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpolttoa keskeytymättä yli neljää tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät. Tällaisten tilanteiden yhteenlaskettu kesto koko laitoksen samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen yhdistetyissä linjoissa saa olla enintään 60 tuntia vuodessa. Tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa on huolehdittava muutoin, että 10 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaista vaatimusta noudatetaan.

Ilmaan johdettavien päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei **jätteenpolttolaitoksessa** saa missään olosuhteissa ylittää 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna. Myöskään ilmaan johdettavien hiilimonoksidin ja orgaanisen hiilen kokonaisuuden päästöjen raja-arvot eivät saa ylittyä. Kaikkien muiden 4 §:ssä ja 8–12 §:ssä tarkoitettujen vaatimusten tulee täyttyä.

IE-direktiivissä ei ole enää 1 momenttia vastaavaa säännöstä.

27 § Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan yhdyskuntajätettä polttavien laitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 23 päivänä kesäkuuta 1994 annettu valtioneuvoston päätös (626/1994), ongelmajätteen poltosta 28 päivänä elokuuta 1997 annettu valtioneuvoston päätös (842/1997) sekä öljyjätehuollosta 30 päivänä tammikuuta 1997 annetun valtioneuvoston päätöksen (101/1997) 7 §.

Käytössä olevaan poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen sovelletaan tätä asetusta 29 päivästä joulukuuta 2005 alkaen. Tällä asetuksella kumottavia säädöksiä sovelletaan niiden soveltamisalaan kuuluvaan käytössä olevaan poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen 28 päivään joulukuuta 2005 saakka. Siihen sovelletaan kuitenkin edellä todetun estämättä tämän asetuksen liitteissä erikseen mainittuja säännöksiä jo asetuksen voimaantulopäivästä.

Liite I

Dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien ekvivalenttikertoimet

Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien (toksisuusekvivalentin) määrittämiseksi seuraavien dibentso-p-dioksiinien ja **dibentso**furaanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:

		Toksisuusekvivalenttikerroin
2,3,7,8	Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD)	1
1,2,3,7,8	Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD)	0,01
	Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD)	0,001
2,3,7,8	Tetraklooridibentsofuraani (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
	Oktaklooridibentsofuraani (OCDF)	0,001

Säännös vastaa IE-direktiivin liitteen VI 2 osaa.

Liite II

Jätettä käyttävän rRinnakkaispolttolaitoksen ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvojen määrittäminen

Jätettä käyttävän rRinnakkaispolttolaitoksen raja-arvot määritellään tämän liitteen 1 kohdan laskukaavalla (sekoitussääntö), jos liitteen 2—4 kohdissa ei ole esitetty erityistä kokonaispäästöjen raja-arvoa C.

I. Päästöjen raja-arvojen laskenta

Kullekin savukaasun sisältämälle epäpuhtaudelle sekä hiilimonoksidille määritetään raja-arvo seuraavasti:

$$\frac{V_{\text{jäte}} \times C_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}} \times C_{\text{prosessi}}}{V_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}}} = C$$

V_{jäte} : pelkästään jätteen poltosta syntyvän savukaasun volyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä asetuksessa säädettyjen olosuhteiden mukaisesti muunnettuna.

Jos vaarallisten jätteiden polttamisen seurauksena syntyvä lämmönluovutus on alle 10 prosenttia laitoksen lämmön kokonaisluovutuksesta, V_{jäte} on laskettava (käsitteellisestä) määrästä jätettä, joka poltettuna vastaisi 10 prosentin lämmön luovutusta lämmön kokonaisluovutuksen ollessa määrätty.

C_{jäte}: jätteenpolttolaitoksille liitteen V päästöjen raja-arvot asiaankuuluvien epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin osalta.

V_{prosessi}: laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän savukaasun volyymi, joka määritetään tässä asetuksessa säädetyn happipitoisuuden perusteella. Jos säännökset puuttuvat näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen savukaasun todellista happipitoisuutta, jota ei ole laimennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeetonta ilmaa. Muiden olosuhteiden mukaisesti tapahtuvasta muuntamisesta säädetään tässä asetuksessa.

C_{prosessi}: tämän liitteen 2–4 kohdissa tietyille teollisuusaloille asetetut päästöjen raja-arvot, tai jos tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten savukaasussa esiintyvien asianomaisten epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvot, joista säädetään muualla laissa, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia säädöksiä ei ole, käytetään luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja. Jos tällaisia luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia.

C: tämän liitteen 2–4 kohdissa tietyille teollisuusaloille ja tietyille epäpuhtauksille asetetut kokonaispäästöjen raja-arvot ja happipitoisuus tai jos tällaiset raja-arvot puuttuvat, hiilimonoksidia ja asianomaisten epäpuhtauksien kokonaispäästöjen raja-arvot, joilla korvataan tämän asetuksen liitteissä asetetut päästöjen raja-arvot. Kokonaishappipitoisuus, jolla korvataan muuntamisen perustana oleva happipitoisuus, määritetään edellä tarkoitetun pitoisuuden perusteella, jossa otetaan huomioon osavolyymit.

2. Sementtiuuneja koskevat erityissäännökset

Jäljempänä olevan 2.1 kohdassa ja 2.2 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvoja sovelletaan vuorokausikeskiarvoina hiukkasten kokonaismäärään ja suolahappo- (HCl), fluorivety- (HF), typenoksidi- (NO_x), rikkidioksidi- (SO₂) ja orgaanisen hiilen kokonaismäärän (TOC) päästöihin (jatkuvat mittaukset), vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona raskasmetalleihin ja vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona dioksiineihin ja furaaneihin. ~~Arvot on ilmoitettu vuorokausikeskiarvoina (jatkuvien mittausten osalta).~~ Näytteenottoajat ja muut mittausvaatimukset määräytyvät 13, 17 ja 18 §:n mukaan. Kaikki arvot ilmaistaan mg/Nm³:ssa (dioksiinit ja furaanit ng/Nm³:ssa). Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen tarkistamiseksi tehtävien mittausten tulokset on muunnettava ~~seuraavia olosuhteita vastaaviksi: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuusteen 10 %, kuiva kaasu.~~

Säännös vastaa IE-direktiivin liitteen VI 4 osan 2.1. kohtaa. Jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten mittausten muunnettavuus on nostettu 19 §:ään. Yksiköt muutettu vastaamaan direktiivin säännöksiä.

2.1 Kokonaispäästöjen raja-arvot (C)

Epäpuhtaus	C
Hiukkasten kokonaismäärä	30
HCl	10
HF	1
NO_x-käytössä olevat laitokset	800(2)
NO_x muut laitokset	500 (3)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksiinit ja furaanit	0,1

~~(1 Toimivaltainen viranomainen voi sallia 1 päivään tammikuuta 2016 saakka poikkeuksia NO_x-päästöjen raja-arvoista Lepol-uunien ja pitkien kiertouunien osalta edellyttäen, että luvassa vahvistetaan NO_x-kokonaispäästöjen raja-arvoksi enintään 800 mg/Nm³.~~

~~(1 Alle kolme tonnia jätettä tunnissa polttavan sementtiuunin ympäristöluvassa voidaan määrätä, että hiukkaspäästöjen raja-arvo on 1 päivään tammikuuta 2008 saakka enintään 50 mg/m³.~~

~~(2 Käytössä olevan märkämenetelmällä toimivan sementtiuunin tai alle kolme tonnia jätettä tunnissa polttavan sementtiuunin ympäristöluvassa voidaan määrätä, että No_x-kokonaispäästöjen raja-arvo on 1 päivään tammikuuta 2008 saakka enintään 1 200 mg/m³.~~

~~(3 NO_x-päästön raja-arvoa ei sovelleta sementtiuuniin, jonka toimintaan on myönnetty ympäristölupa ja toiminta on aloitettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002, vaikka jätteen polttaminen aloitetaan 28 päivää joulukuuta 2004 jälkeen.~~

2.2 Rikkidioksidin (SO₂) ja orgaanisen hiilen (TOC) kokonaispäästöjen raja-arvot (C)

Epäpuhtaus	C
SO ₂	50
TOC	10

Ympäristöluvassa voidaan määrätä muita raja-arvoja, jos TOC ja SO₂ eivät ole peräisin jätteen poltosta.

2.3 Hiilimonoksidin (CO) päästöjen raja-arvot. Ympäristöluvassa voidaan määrätä CO-päästöjen raja-arvot.

3. Energiantuotantolaitoksia koskevat erityissäännökset

3.1 Vuorokausikeskiarvot (C_{prosessi}) polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 1017/2002 3 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisten olemassa olevien laitosten osalta 31 päivään joulukuuta 2015 ja muiden polttolaitosten osalta ...*saakka

Polttolaitosten nimellistä kokonaislämpötehoa määriteltäessä sovelletaan ympäristönsuojelulain suuria polttolaitoksia koskevan luvun 2 §:n polttolaitoskokonaisuuden määritelmää. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden, lukuun ottamatta biomassaa, osalta mg/Nm³(n):ssa (happipitoisuus 6 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	>300 MWth
SO ₂ Kiinteät polttoaineet yleensä		850	200	200
Turve		400	400-200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
NO _x		400	200	200+50
Hiukkaset	50	50	30	30

Ympäristöluvassa voidaan määrätä, että 1 päivään tammikuuta 2008 saakka leijuterrosteknologiaa ja kiinteitä polttoaineita käyttävässä käytössä olevassa 100—300 MWth:n rinnakkaispolttolaitoksessa käytetään seuraavia C_{prosessi}-arvoja raja-arvojen laskemisessa: NO_x-päästöjen osalta enintään 350 mg/m³(n) ja SO₂-päästöjen osalta enintään 850—400 mg/m³(n) (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin).

C_{prosessi} biomassan osalta mg/Nm³(n):ssa (happipitoisuus 6 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	>300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	200+50
Hiukkaset	50	50	30	30

Ympäristöluvassa voidaan määrätä, että 1 päivään tammikuuta 2008 saakka leijuterrosteknologiaa ja biomassaa polttoaineena käyttävässä käytössä olevassa 100–300 MWth:n rinnakkaispolttolaitoksessa käytetään NO_x-päästöjen raja-arvoa laskettaessa C_{prosessi}-arvoa, joka on enintään 350 mg/m³(n).

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta mg/Nm³(n):ssa (happipitoisuus 3 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		850	400–200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
NO _x		400	200	200+75
Hiukkaset	50	50	30	30

3.2. C_{prosessi} vuorokausikeskiarvona (mg/Nm³) polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 1017/2002 3 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisten olemassa olevien laitosten osalta 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen ja muiden polttolaitosten osalta ...*alkaen

Polttolaitosten nimellistä kokonaislämpötehoa määriteltäessä sovelletaan ympäristönsuojelulain 10 luvun 2 §:n polttolaitoskokonaisuuden määritelmää. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

3.2.1. C_{prosessi} polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 1017/2002 3 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisten olemassa olevien tarkoitettujen polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta, lukuun ottamatta biomassaa, (happipitoisuus 6 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		400 turve: 300	200	200
NO _x		300 ruskoshiilipöly: 400	200	200
Hiukkaset	50	30	25 turve: 20	20

C_{prosessi} biomassan osalta (happipitoisuus 6 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		300	250	200
Hiukkaset	50	30	20	20

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (happipitoisuus 3 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		350	250	200
NO _x		400	200	150
Hiukkaset	50	30	25	20

3.2.2. C_{prosessi} muiden kuin polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 1017/2002 3 §:n 1 momentin 7 kohdan polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta, lukuun ottamatta biomassaa, (happipitoisuus 6 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		400 turve: 300	200 turve: 300 lukuun ottamatta leijupolttoa 250	150 Kiertoleijupoltto tai paineistettu leijupoltto, tai turvetta käytettäessä kaiken leijupoltton osalta: 200
NO _x		300 turve: 250	200	150 ruskahiilen pölypoltto: 200
Hiukkaset	50	20	20	10 turve: 20

C_{prosessi} biomassan osalta (happipitoisuus 6 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		200	200	150
NO _x		250	200	150
Hiukkaset	50	20	20	20

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (happipitoisuus 3 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		350	200	150
NO _x		300	150	100
Hiukkaset	50	20	20	10

3.32 Kokonaispäästöjen raja-arvot (C)

Kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta ilmaistaan mg/Nm³(n):ssa (happipitoisuus 6 % kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3 % nestemäisten osalta). Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot ovat seuraavat:

Epäpuhtaus	C
Cd +Tl	0,05
Hg	0,05
Sb +As +Pb +Cr +Co +Cu +Mn +Ni +V	0,5

Kokonaispäästöjen raja-arvot **dioksiineille ja furaaneille** ilmaistaan ng/Nm³(n):ssa (happipitoisuus 6 % **kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3 % nestemäisten osalta**). Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot ovat seuraavat:

Epäpuhtaus	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

4. Muiden kuin kohdassa 2 ja 3 tarkoitettujen laitosten erityissäännökset

4.1 Kokonaispäästöjen raja-arvot (C)

Kokonaispäästöjen raja-arvot **dioksiineille ja furaaneille** ilmaistaan ng/Nm³(n):ssa. Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitatut kaikki keskiarvot ovat seuraavat:

Epäpuhtaus	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

Kokonaispäästöjen raja-arvot **raskasmetallien osalta** ilmaistaan ng/Nm³(n):ssa. Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitatut kaikki keskiarvot ovat seuraavat:

Epäpuhtaus	C
Cd +Tl	0,05
Hg	0,05

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin liitteen VI ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvojen määrittämistä jätettä käyttäville rinnakkaispolttolaitoksille koskevan 2 osan kohtia 1-4. Nykyinen kohta 3.1 jakaantuisi kahteen: kohtaan 3.1 joka vastaisi suurin piirtein aikaisempaa 3.1 kohtaa sekä uuteen kohtaan 3.2.

Liitteen II kolmannessa luvussa viitataan polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 1017/2002 3 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisiin olemassa oleviin laitoksiin. Voisi olla aiheellista määrittellä olemassa oleva laitos YSL:ssa.

Liite III

Mittausmenetelmät

Ilman ja veden epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseksi tehtävien mittausten on oltava edustavia.

Kaikkien epäpuhtauksien, myös dioksiinien ja furaanien, näytteenotto ja analyysi sekä automaattisten mittausjärjestelmien **laadunvarmistus sekä niiden** kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on tehtävä CENstandardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, käytetään sellaisia ISOstandardeja, kansallisia standardeja tai kansainvälisiä standardeja, jotka varmistavat vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.

Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin.

Päästöjen vuorokausikeskiarvoja koskevien yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia:

Hiilimonoksidi (CO)	10 %
Rikkidioksidi (SO ₂)	20 %
Typpidioksidi (NO ₂)	20 %
Hiukkasten kokonaismäärä	30 %
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä	30 %
Suolahappo (HCl)	40 %
Fluorivety (HF)	40 %.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin liitteen VI päästöjen tarkkailua koskevan 6 osan kohtaa 1 ”Mittaustekniikat”.

Liite IV

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavat päästöjen raja-arvot

Epäpuhtaudet	Päästöjen raja-arvot massapitoisuuksina suodattamattomissa näytteissä	
	(95 %) 30 mg/l	(100 %) 45 mg/l
1. Kiintoaineksen kokonaismäärä (I (2		
2. Elohopea ja sen yhdisteet elohopeana (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmium ja sen yhdisteet kadmiumina (Cd)	0,05 mg/l	
4. Tallium ja sen yhdisteet talliumina (Tl)	0,05mg/l	
5. Arseeni ja sen yhdisteet arseenina (As)	0,15 mg/l	
6. Lyijy ja sen yhdisteet lyijynä (Pb)	0,2 mg/l	
7. Kromi ja sen yhdisteet kromina (Cr)	0,5 mg/l	
8. Kupari ja sen yhdisteet kuparina (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikkeli ja sen yhdisteet nikkelinä (Ni)	0,5 mg/l	
10. Sinkki ja sen yhdisteet sinkkinä (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioksiinit ja furaanit liitteen I mukaisesti määritettyjen yksittäisten dioksiinien ja furaanien summana	0,3 ng/l	

(I Kiintoaineksella tarkoitetaan yhdyskuntajätevesistä annetun valtioneuvoston asetuksen (888/2006) yleisistä viemäreistä ja eräiltä teollisuudenaloilta vesiin johdettavien jätevesien sekä teollisuudesta yleiseen viemäriin johdettavien jätevesien käsittelystä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (365/1994) tarkoitettua kiintoainesta.

(2 Käytössä olevan polttolaitoksen ympäristöluvassa voidaan määrätä kiintoaineksen kokonaismäärän raja-arvoksi 1 päivään tammikuuta 2008 saakka raja-arvo, jonka mukaan kiintoaineksen kokonaismäärän mitatuista arvoista 80 prosenttia on enintään 30 mg/l eikä mikään arvoista saa olla suurempi kuin 45 mg/l.

Säännös muutoshahmotelmineen vastaisi IE-direktiivin liitteen VI savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavia raja-arvoja koskevaa osaa 5. Yleisistä viemäreistä ja eräiltä teollisuudenaloilta vesiin johdettavien jätevesien sekä teollisuudesta yleiseen viemäriin johdettavien jätevesien käsittelystä annettu valtioneuvoston päätös (365/1994) on kumottu valtioneuvoston asetuksella yhdyskuntajätevesistä (888/2006), joten viittaus kiintoainekseen tulisi tarkistaa.

Liite V

Jätteenpolttolaitoksen ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot

1. Vuorokausikeskiarvot

Hiukkasten kokonaismäärä	10 mg/Nm ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	10 mg/Nm ³
Suolahappo (HCl)	10 mg/Nm ³
Fluorivety (HF)	1 mg/Nm ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	50 mg/Nm ³
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina; koskee käytössä olevia jätteenpolttolaitoksia , joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, sekä uusia jätteenpolttolaitoksiamuita kuin käytössä olevia polttolaitoksia	200 mg/Nm ³ (*)
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina; koskee käytössä olevia jätteenpolttolaitoksia , joiden nimelliskapasiteetti on enintään 6 tonnia/tunti	400 mg/Nm ³ (*)

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitokseen, jossa poltetaan ainoastaan ongelmajätteitä.

Ympäristöluvassa voidaan käyttää olevan polttolaitoksen NO_x-päästöjen raja-arvojen osalta määrätä, että

— nimelliskapasiteetiltaan enintään 6 tonnia tunnissa olevien laitosten vuorokausikeskiarvojen raja-arvo on enintään 500 mg/m³ 1 päivään tammikuuta 2008 saakka;

— nimelliskapasiteetiltaan yli 6 tonnia mutta enintään 16 tonnia tunnissa olevien laitosten vuorokausikeskiarvojen raja-arvo on enintään 400 mg/m³ 1 päivään tammikuuta 2010 saakka

ja

— nimelliskapasiteetiltaan yli 16 tonnia mutta alle 25 tonnia tunnissa olevien laitosten, jotka eivät aiheuta päästöjä veteen, vuorokausikeskiarvojen raja-arvo on enintään 400 mg/m³ 1 päivään tammikuuta 2008 saakka.

Käytössä olevan polttolaitoksen ympäristöluvassa voidaan määrätä, että hiukkaspäästö on enintään 20 mg/m³ vuosikeskiarvona 1 päivään tammikuuta 2008 saakka.

2. Puolen tunnin keskiarvot

	(100%) A	(97%) B
Hiukkasten kokonaismäärä	30 mg/Nm ³	10 mg/Nm ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	20 mg/Nm ³	10 mg/Nm ³
Suolahappo (HCl)	60 mg/Nm ³	10 mg/Nm ³
Fluorivety (HF)	4 mg/Nm ³	2 mg/Nm ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	200 mg/Nm ³	50 mg/Nm ³
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina; koskee käytössä olevia polttolaitoksia, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, sekä uusia jätteenpolttolaitoksiamuita kuin käytössä olevia polttolaitoksia	400 mg/Nm ³ (*)	200 mg/Nm ³ (*)

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan ongelmajätteitä.

Käytössä olevan polttolaitoksen, jonka nimelliskapasiteetti on 6—16 tonnia tunnissa, ympäristöluvassa voidaan määrätä NO_x-päästöjen raja-arvoksi 1 päivään tammikuuta 2010 saakka raja-arvo, jonka mukaan puolen tunnin keskiarvo ei ole suurempi kuin 600 mg/m³ sarakkeen A osalta tai suurempi kuin 400 mg/m³ sarakkeen B osalta.

3. Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitatut kaikki keskiarvot

Kadmium ja sen yhdisteet kadmiumina (Cd)	yhteensä 0,05 mg/Nm ³	yhteensä 0,1 mg/m ³ (*)
Tallium ja sen yhdisteet talliumina (Tl)		
Elohopea ja sen yhdisteet elohopeana (Hg)	0,05 mg/Nm ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimoni ja sen yhdisteet antimonina (Sb)	yhteensä 0,5 mg/Nm ³	yhteensä 1 mg/m ³ (*)
Arseeni ja sen yhdisteet arseenina (As)		
Lyijy ja sen yhdisteet lyijynä (Pb)		
Kromi ja sen yhdisteet kromina (Cr)		
Koboltti ja sen yhdisteet koboltina (Co)		
Kupari ja sen yhdisteet kuparina (Cu)		
Mangaani ja sen yhdisteet mangaanina (Mn)		
Nikkeli ja sen yhdisteet nikkelinä (Ni)		
Vanadiini ja sen yhdisteet vanadiinina (V)		

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka raja-arvot käytössä olevalle polttolaitokselle, jolle on myönnetty ympäristöluva ennen 31 päivää joulukuuta 1996 ja jossa poltetaan ainoastaan ongelmajätteitä.

Taulukon raja-arvot koskevat myös kyseisten raskasmetallien ja niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.

4. Dioksiinit ja furaanit

Keskiarvot on määritettävä vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin pituisen näytteenottojakson aikana.

Raja-arvo viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään toksisuusekvivalentteina liitteen I mukaisesti.

Dioksiinit ja furaanit	0,1 mg/Nm ³
------------------------	------------------------

5. Hiilimonoksidi

Seuraavat hiilimonoksidipitoisuuksien (CO) raja-arvot eivät saa ylittyä (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta) savukaasuissa:

- 50 mg/Nm³ savukaasua vuorokausikeskiarvona,
- 100 mg/Nm³ puolen tunnin keskiarvona,
- 150 mg/Nm³ savukaasua vähintään 95 prosentissa kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista tai 100 mg/m³ savukaasua kaikissa puolen tunnin keskiarvoina määritetyissä mittauksissa.

Kummassakaan tapauksessa raja-arvo ei saa ylittyä minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana.

Ympäristöluvassa voidaan määrätä, että leijukerrostekniikkaa käyttävän jätteenpolttolaitoksen hiilimonoksidin päästöjen raja-arvo on enintään 100 mg/Nm³ tuntikeskiarvona.

Säännös muutoshahmotelmiseen vastaisi IE-direktiivin liitteen VI jätteenpolttolaitosten ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvoja koskevaa osaa 3.

Liite VI

Kaava, jolla lasketaan päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

$$ES = \frac{2I - OS}{2I - OM} \times EM$$

ES = laskettu päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

EM = mitattu päästöpitoisuus

OS = standardin mukainen happipitoisuus

OM = mitattu happipitoisuus

VOC-asetus³¹

Valtioneuvoston asetus orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta xx.xx.20xx/xx

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään x päivänä xkuuta 20xx annetun ympäristönsuojelulain (xx/xxxx) nojalla:

1 § Tavoite ja soveltamisala

Tämän asetuksen tavoitteena on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen vähentämällä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöistä ilmaan kohdistuvia välittömiä ja välillisiä vaikutuksia. Tavoitteen saavuttamiseksi näiden yhdisteiden päästöjä on rajoitettava vähintään siihen määrään kuin jäljempänä säädetään.

Tätä asetusta sovelletaan orgaanisia liuottimia käyttäviin toimintoihin, joissa liuottimia kulutetaan enemmän kuin se määrä, joka kullekin toiminnolle on määritelty liitteen 1 taulukoissa. Asetusta ei sovelleta liuottimia käyttäviin toimintoihin, joissa liuotin reagoi käytettävässä prosessissa.

2 § Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *laitoksella* kiinteää teknistä yksikköä, jossa harjoitetaan yhtä tai useampaa liitteessä 1 mainittua toimintoa sekä muuta siihen kiinteästi liittyvää toimintoa, joka on teknisesti sidoksissa samassa paikassa harjoitettaviin toimintoihin ja joka voi vaikuttaa päästöihin;

Ei välttämättä tarvitse määritellä tässä, jos päädyttäisiin määrittelemään laitos YSL:ssa.

- 2) *olemassa olevalla laitoksella 29 päivänä maaliskuuta 1999 toiminutta laitosta, tai jolle oli myönnetty lupa tai joka oli rekisteröity ennen 1 päivää huhtikuuta 2001;*

Oletetaan, että vireillä ei ole enää 2001 jätettyjä lupahakemuksia.

- 3) *pienellä laitoksella* laitosta, jossa käytetään liuottimia liitteen 1 taulukossa 1, 2, 5a, 5b, 5c, 11 ja 12 mainittuja alempia määriä enemmän ylittämättä kuitenkaan vastaavissa kohdissa mainittuja ylempiä määriä tai laitosta, joka muissa liitteen 1 toiminnoissa käyttää liuottimia enintään 10 tonnia vuodessa;
- 4) *olennaisella muutoksella*
 - a) pienessä laitoksessa laskennallisen kapasiteetin muutosta, joka lisää haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä yli 25 prosentilla;
 - b) muussa laitoksessa, jossa orgaanisten liuottimien kulutus on enintään 150 kiloa tunnissa tai enintään 200 tonnia vuodessa, laskennallisen kapasiteetin muutosta, joka lisää haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä yli 10 prosentilla;
 - c) muuta muutosta, joka voi aiheuttaa ympäristön pilaantumista;

³¹ Säännösmuutosahmotelmien lukuohje: Pohjana on voimassaoleva valtioneuvoston asetus orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta (435/2001, viimeisin muutos 838/2005). Siihen on punaisella merkitty IE-direktiivin johdosta aiheutunevat muutokset. Perustelut on merkitty säännöksen perään kurssiivilla.

- 5) *poistokaasulla* kaasumaista päästöä, joka sisältää haihtuvia orgaanisia yhdisteitä tai muita epäpuhtauksia ja joka vapautuu ilmaan poistoputkesta tai puhdistinlaitteistosta; poistokaasun tilavuusvirtaus ilmaistaan yksikössä m³/h vakioolosuhteissa (lämpötila 273,15 K, paine 101,3 Pa);
- 6) *hajapäästöillä* päästöjä, jotka vapautuvat ympäristöön muuna kuin poistokaasupäästönä. Liitteen 1 mukaisia liuotinjäämiä lopputuotteessa tai suljetussa pakkauksessa ei pidetä hajapäästöinä. Hajapäästönä ei myöskään pidetä poistokaasujen käsittelyssä hävitettyjä tai talteen otettuja orgaanisia liuottimia taikka orgaanisia yhdisteitä, jäteveden käsittelyssä hävitettyjä tai talteen otettuja orgaanisia liuottimia taikka orgaanisia yhdisteitä, kerätyn jätteen sisältämiä liuottimia eivätkä uudelleen käyttöä varten talteen otettuja liuottimia;
- 7) *kokonaispäästöillä* poistokaasupäästöjen ja hajapäästöjen yhteismäärää;
- 8) *päästöjen raja-arvolla* haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vakio-olosuhteissa laskettua päästömäärää, jota ei yhtenä tai useampana ajanjaksona saa ylittää ja joka ilmaistaan pitoisuutena, prosenttisuutena tai päästömääränä;
- 9) *aineilla* kemiallisia alkuaineita ja niiden yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnossa tai teollisesti tuotettuina;
- 10) *valmisteella* valmistetta, kuten se on määritelty kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) 3 artiklan 2 kohdassa;
- 11) *haihtuvalla orgaanisella yhdisteellä* orgaanista yhdistettä, jonka höyrypaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0.01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa sekä kreosoottien osaa, joka ylittää höyrypaineelle edellä asetetun arvon 293,15 K:n lämpötilassa;
- 12) *orgaanisella liuottimella* liuotinta, jota käytetään sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa raaka-aineiden, tuotteiden tai jätteaineiden liuottamiseen, puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen taikka liuotteena, dispergointiväliaineena, viskositeetin säätäjänä, pintajännityksen poistajana, pehmittimenä tai säilöntäaineena;
- 13) *halogenoidulla orgaanisella liuottimella* orgaanista liuotinta, jonka jokainen molekyyli sisältää vähintään yhden bromi-, kloori-, fluori- tai jodiatomin;
- 14) *pesuliuottimella laitteistojen puhdistamiseen käytettävää liuotinta*;
- 15) *pinnoitteella ja maalilla* orgaanisia liuottimia sisältävää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/42/EY 12 artiklan 8 alakohdassa tarkoitettua valmistetta, jota käytetään antamaan pinnalle koristava, suojaava tai muu käyttötärpeen mukainen vaikutus;
- 16) *liimalla* orgaanisia liuottimia sisältävää valmistetta, jota käytetään yhdistämään tuotteen erilliset osat toisiinsa;
- 17) *painovärillä* orgaanisia liuottimia sisältävää valmistetta, jota käytetään painatus-toiminnoissa tekstin tai kuvien painamiseen erilaisille pinnoille;
- 18) *lakalla* läpinäkyvää tai muuta lakkaamiseen käytettävää pinnoitetta;
- 19) *kulutuksella* laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien ja pesuliuottimien kokonaismäärää yhden kalenterivuoden tai muun 12 kuukauden ajanjakson aikana, lukuun ottamatta orgaanisia liuottimia, jotka otetaan talteen käytettäväksi uudelleen;
- 20) *käytöllä* kussakin toiminnoissa käytettyjen orgaanisten liuottimien ja käytettyjen valmisteiden sisältämien orgaanisten liuottimien määrää mukaan lukien laitoksen sisältä tai ulkopuolelta tulevat ja joka kerta käytettäessä laskettavat kierrätettävät liuottimet;
- 21) *orgaanisten liuottimien uudelleenkäytöllä* laitoksesta talteen otettujen orgaanisten liuottimien käyttöä teknisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin tai polttoaineeksi, ei kuitenkaan talteen otettujen liuottimien käsittelyä jätteenä;

- 22) *massavirralla* vapautuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden määrä ilmaistuna massayksikkönä tuntia kohti;
- 23) *laskennallisella kapasiteetilla* laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien enimmäismäärää laskettuna keskimäärin päivää kohti, jos laitos toimii suunnitellulla teholla ja normaalioloissa lukuun ottamatta käynnistyksiä, alasajoja sekä laitteiston huoltoa;
- 24) *hallituilla oloilla* tilanteita, joissa laitoksesta vapautuvat haihtuvat orgaaniset yhdisteet kootaan keskitetysti ja poistetaan ulkoilmaan joko puhdistamattomina tai puhdistinlaitteiston kautta ja jotka eivät siten ole hajapäästöjä;
- 25) *24 tunnin keskiarvolla* 24 tunnin aikana normaalitoiminnassa saatujen kaikkien hyväksyttävien lukemien aritmeettista keskiarvoa;
- 26) *käynnistys- ja alasajotoiminnalla* muuhun kuin säännöllisen tuotantotoiminnan vaihteluihin liittyvää toiminnan, laiteyksikön tai säiliön toiminnan käynnistämistä tai alasajoa taikka näiden saattamista käynnistys- tai alasajotilaan.

3 § Luvanvarainen toiminta

Sen lisäksi, mitä muualla säädetään luvanvaraisuudesta, seuraavilla toiminnoilla on oltava ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n 1 momentissa tarkoitettu lupa:

- 1) liitteen 1 toiminnot:
 - a) taulukossa 1 tarkoitettut painatustoiminnot;
 - b) taulukossa 2 tarkoitettu pintojen puhdistus;
 - c) taulukossa 4 tarkoitettu jatkuvatoiminen nauhapinnoitus;
 - d) taulukossa 8 tarkoitettu puun kyllästäminen;
 - e) taulukossa 12 tarkoitettu maalien, lakkojen, painovärien ja muiden pinnoitteiden sekä liimojen valmistus;
 - f) taulukossa 13 tarkoitettu kumin jalostus;
 - g) taulukossa 14 tarkoitettu kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto sekä kasviöljyjen jalostus;
 - h) taulukossa 15 tarkoitettu lääketeollisuus;
- 2) liitteen 1 toiminnot, joissa orgaanisten liuottimia kulutetaan enemmän kuin 10 tonnia vuodessa:
 - a) taulukossa 2 tarkoitettu muu pintojen puhdistus;
 - b) taulukossa 9 tarkoitettu jalkineiden valmistus;
 - c) taulukossa 10 tarkoitettu laminointi;
 - d) taulukossa 11 tarkoitettu liimaus;
- 3) liitteen 1 toiminnot, joissa orgaanisia liuottimia kulutetaan enemmän kuin 15 tonnia vuodessa:
 - a) taulukossa 3 tarkoitettu ajoneuvojen maalaus tuotantolaitoksen ulkopuolella; (20.10.2005/838)
 - b) taulukoissa 5a, 5b, 5c ja 5d tarkoitettut maalaus- ja pinnoitustoiminnot;
 - c) taulukossa 6 tarkoitettu lankalakkaus.

Laitoksen olennaiseen muutokseen on haettava ympäristönsuojelulain 5 luvun 9 §:n mukaisesti uusi lupa.

4 § Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään ilmoitettavat toiminnot

Seuraavat toiminnot on ilmoitettava ympäristönsuojelulain 65 §:n 1 momentin mukaan alueelliselle ympäristökeskukselle ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkitsemistä varten, jollei toimintaan ole haettava ympäristönsuojelulain 28 §:n nojalla lupaa:

- 1) liitteen 1 toiminnot, joissa orgaanisia liuottimia kulutetaan enintään 10 tonnia vuodessa:

- a) taulukossa 2 tarkoitettu muu pintojen puhdistus;
 - b) taulukossa 9 tarkoitettu jalkineiden valmistus;
 - c) taulukossa 10 tarkoitettu laminointi;
 - d) taulukossa 11 tarkoitettu liimaus;
- 2) liitteen 1 toiminnot, joissa orgaanisia liuottimia kulutetaan enintään 15 tonnia vuodessa:
- a) taulukossa 3 tarkoitettu ajoneuvojen maalaus ja ajoneuvojen maalaus tuotantolaitoksen ulkopuolella; (20.10.2005/838)
 - b) taulukoissa 5a ja 5c tarkoitettut maalaus- ja pinnoitustoiminnot;
 - c) taulukossa 6 tarkoitettu lankalakkaus.

5 § Kemiallista pesulaa koskeva poikkeus luvanvaraisuudesta

Kemiallisen pesulan toimintaan ei ympäristönsuojeluasetuksen 1 §:n 1 momentin 9 kohdan c alakohdasta poiketen tarvita ympäristölupaa, jos toiminnassa käytetään sellaisia pesulatoimintaan tarkoitettuja laitteita ja järjestelmiä, joista ei pääse päästöjä ilmaan eikä veteen ja toiminnassa syntyvät jätteet luovutetaan jätelain (1072/1993) 15 §:n mukaisesti käsiteltäväksi. Poikkeus ei kuitenkaan koske kemiallista pesulaa, joka sijaitsee tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella ja jonka toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava kemiallisen pesulan toiminnasta alueelliselle ympäristökeskukselle ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkitsemistä varten. Jos toiminta ei täytä edellä 1 momentin mukaisia edellytyksiä, valvontaviranomaisen on velvoitettava toiminnanharjoittaja hakemaan ympäristölupaa määräajassa. Kemiallisten pesuloiden vaatimuksista on säädetty liitteen 1 taulukossa 7.

6 § Päästöraja-arvot

Luvanvaraisen ja tietojärjestelmään merkittävän laitoksen toiminnoista aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden poistokaasujen päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen 1 mukaisia arvoja määritettynä milligrammoina orgaanista kokonaishiiltä (mg C) normaalikuutiometrissä (Nm³) ja hajapäästöt määritettynä prosentteina (%) käytetyistä liuottimista tai kokonaispäästöt määritettynä tuoteyksikköä kohden tai prosentteina käytetyistä liuottimista.

Poistokaasujen päästöraja-arvon ja hajapäästöjen raja-arvon sijaan voidaan käyttää kokonaispäästöraja-arvoa, jos sellainen on annettu näiden lisäksi liitteessä 1.

Luvanvaraisessa laitoksessa voidaan olla noudattamatta liitteessä 1 laitoksen toiminnolle määriteltyä hajapäästöjen raja-arvoa, jos raja-arvon noudattaminen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista. Toiminnanharjoittajan on osoitettava lupaviranomaiselle, että laitoksessa sovelletaan parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Luvanvaraisessa laitoksessa, jossa harjoitetaan liitteen 1 taulukkoon 5 a kuuluvaa maalausta, voidaan olla noudattamatta poistokaasujen päästöraja-arvoa ja hajapäästöjen raja-arvoa, jos maalausta ei voida tehdä hallituissa oloissa. Tällöin on noudatettava päästöjen vähentämishjelmaa. Jos vähentämishjelman käyttö ei mitenkään ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, on toiminnanharjoittajan osoitettava lupaviranomaiselle, että laitoksessa sovelletaan parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Olemassa olevan luvanvaraisen laitoksen toiminnoissa, jossa on päästöjen puhdistinlaitteisto ja jossa saavutetaan haihtuvien orgaanisten yhdisteiden poistokaasujen päästöraja-arvo 50 mg C/Nm³ poltolle ja päästöraja-arvo 150 mg C/Nm³ käytettäessä muuta puhdistinlaitteistoa, voidaan olla noudattamatta liitteen 1 mukaista poistokaasujen päästöraja-arvoa 12 vuoden ajan tämän asetuksen voimaantuloista. Tämä edellyttää, että toiminnanharjoittaja osoittaa lupaviranomaiselle, etteivät

laitoksen kokonaispäästöt ylitä päästöjä, jotka syntyisivät, jos laitoksessa noudatettaisiin liitteen 1 mukaista poistokaasujen päästöraja-arvoa ja hajapäästöjen raja-arvoa tai kokonaispäästöraja-arvoa.

6 a § (20.10.2005/838) Parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen

Lupamääräys voi olla tässä asetuksessa säädettyä vaatimusta ankarampi, jos parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen sitä edellyttää.

7 § Olennainen muutos olemassa olevassa laitoksessa

Jos tässä asetuksessa tarkoitettujen laitoksen toiminta muuttuu olennaisesti tai jos laitokseen olennaisen muutoksen johdosta sovelletaan asetusta ensimmäistä kertaa, olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään uutena laitoksena.

8 § Päästöjen vähentämishjelma

Edellä 6 §:ssä säädettyjen raja-arvojen sijaan toiminnanharjoittaja voi laatia laitospohjaisen päästöjen vähentämishjelman, jota on noudatettava. Tällöin laitoksen tulee vähentää päästöjään vähintään yhtä paljon, kuin jos noudatettaisiin 6 §:n raja-arvoja. Päästöjen vähentämishjelman tulee olla liitteen 2 mukainen tai muu vastaava ohjelma, jolla päästöt vähenevät saman verran.

Vähentämishjelmassa määritetty päästöjen tavoitearvo voidaan saavuttaa vaiheittain. Uuden laitoksen päästöt saavat olla enintään 1,5 kertaa tavoitearvon suuruiset toiminnan alkaessa ja enintään tavoitearvon suuruiset 31 päivästä lokakuuta 2004.

Olemassa olevassa laitoksessa päästöt saavat olla enintään 1,5 kertaa tavoitearvon suuruiset 31 päivästä lokakuuta 2004 ja enintään tavoitearvon suuruiset 31 päivästä lokakuuta 2007. Lupaviranomainen voi myöntää laitokselle lisäaikaa tavoitearvon saavuttamiseksi, jos liuotteettomien tai vähän liuotteita sisältävien tuotteiden kehitystyö on vielä kesken.

Päästöjen vähentämishjelma on esitettävä luvanvaraisesta laitoksesta haettaessa toiminnalle ympäristölupaa ja tietojärjestelmään merkittävästä laitoksesta ilmoitettaessa toiminta merkittäväksi tietojärjestelmään.

Jäljempänä 9 ja 10 §:ssä säädettyjä päästöraja-arvoja on noudatettava päästöjen vähentämishjelman käytöstä riippumatta.

9 § Tiettyjen terveydelle haitallisten aineiden korvaaminen ja päästöraja-arvo

Aineet ja seokset, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaaralliseksi ja jotka on merkittävä vaaralausekkeilla H340, H350, H350i, H360D tai H360F, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista vähemmän haitallisilla aineilla tai seoksilla mahdollisimman pian.

Edellä 1 momentissa mainituilla merkinnöillä varustettujen aineiden käytöstä aiheutuvat päästöt saavat olla enintään 2 milligrammaa (mg) normaalikuutiometrissä (Nm³), jos näiden yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 10 grammaa (g) tunnissa.

10 § Tiettyjen halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöraja-arvo

Sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351, päästöjen osalta on, jos vaaralauseketta H341 tai H351 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöjen raja-arvoa 20 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

Sellaisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F, tai sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351, on hallittujen olosuhteiden päästöjä rajoitettava siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, eivätkä ne saa 1 momentin mukaisia päästöjen raja-arvoja.

11 § Päästöraja-arvojen soveltaminen useampaa toimintoa harjoittavassa laitoksessa

Laitoksessa, jossa harjoitetaan kahta tai useampaa liitteessä 1 mainittua toimintoa, voidaan soveltaa liitteen 1 taulukoiden päästöraja-arvoja kuhunkin toimintoon erikseen.

Laitoksessa voidaan soveltaa myös kokonaispäästörajaa, joka ei saa ylittää päästöä, joka saadaan laskemalla yhteen kunkin toiminnon vuosittainen päästö olettaen, että kuhunkin toimintoon sovelletaan 6 §:n 1 momentin vaatimuksia.

Laitoksen, jossa harjoitetaan kahta tai useampaa liitteessä 1 mainittua toimintoa, joissa käytetään edellä 9 ja 10 §:ssä mainittuja aineita, on noudatettava 9 ja 10 §:ssä säädettyjä päästöraja-arvoja kuhunkin toimintoon erikseen.

13 § Päästöjen tarkkailu luvanvaraisissa laitoksissa

Ympäristölupaviranomainen taikka ympäristönsuojelulain 46 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa sen määräämä viranomainen määrää laitoksen poistokaasupäästöjen jatkuvatoimisista tai määräajoin suoritettavista mittauksista ja seurannan yksityiskohdista hyväksyessään laitoksen tarkkailusuunnitelman.

Jos laitoksen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästö puhdistuslaitteiston jälkeen lopullisessa poistokohdassa on keskimäärin yli 10 kiloa orgaanista kokonaishiiltä tunnissa, poistokaasupäästöjä on mitattava jatkuvatoimisesti.

Määräajoin suoritettavaan mittaukseen on sisällytettävä vähintään kolme mitauslukemaa yhden mittausjakson aikana.

14 § Tietojen toimittaminen ja valvonta ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkityistä toiminnoista

Toiminnanharjoittajan, jonka toiminta on merkitty ympäristönsuojelun tietojärjestelmään, on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tiedot siitä, miten laitos on noudattanut tämän asetuksen säännöksiä. Selvityksessä tulee olla valvonnan kannalta olennaiset, edellistä vuotta koskevat tiedot, kuten tiedot toiminnassa käytetyistä liuottimista, päästöraja-arvojen noudattamisesta ja päästöjen tarkkailusta sekä tiedot vähennyssuunnitelman tavoitteiden saavuttamisesta.

Uudesta laitoksesta toimitetaan ensimmäistä täyttä toimintavuotta koskevat tiedot ja olemassa olevasta laitoksesta toimitetaan ensimmäisen kerran vuotta 2006 koskevat tiedot.

15 § Päästöraja-arvojen noudattaminen

Toiminnanharjoittajan on lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla osoitettava, että laitos noudattaa poistokaasujen päästöraja-arvoja ja hajapäästöjen raja-arvoja tai kokonaispäästöraja-arvoja tai päästöjen vähentämishjelmaa taikka muita 6 §:n vaatimuksia.

Liitteessä 3 kuvattua päästöjen hallintasuunnitelmaa voidaan käyttää hyväksi arvioitaessa päästöraja-arvojen noudattamista.

Jatkuvissa mittauksissa päästöraja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:

- a) mikään 24 tunnin keskiarvo ei normaalitoiminnan aikana ylitä päästöjen raja-arvoja; ja
- b) mikään tuntikeskiarvoista ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.

Määräajoin suoritettavissa mittauksissa päästöraja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yhden mittausjakson aikana:

- a) kaikkien lukemien keskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja; ja
- b) mikään tuntikeskiarvoista ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.

Liitteen 1 poistokaasujen päästöraja-arvojen noudattamista tarkastellaan kokonaisuhiilenä, jollei liitteessä 1 muuta säädetä. Edellä 9 ja 10 §:ssä säädettyjen päästöraja-arvojen noudattamista tarkastellaan yksittäisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massojen summana.

16 § Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä kesäkuuta 2001. Olemassa oleviin laitoksiin sovelletaan sen 14 §:ää 1 päivästä tammikuuta 2006 ja 6 §:n 1–3 momenttia, 8 §:n 5 momenttia, 9–13 §:ää sekä 15 §:ää 31 päivästä lokakuuta 2007. (9.9.2004/851)

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava 4 §:ssä tarkoitettu olemassa oleva toiminta merkittäväksi tietojärjestelmään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004. (20.10.2005/838)

Edellä 5 §:ssä tarkoitettusta olemassa olevasta toiminnasta ilmoitus tietojärjestelmään merkitsemistä varten tulee tehdä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2004. Ympäristöluvan hakemiselle tarvittaessa asetettava määräaika ei näissä toiminnoissa saa asettaa 31 päivää joulukuuta 2004 myöhemmäksi.

Liite I

Soveltamisalaan kuuluvat toiminnot ja niiden päästörajaarvot

I. Painatus

Painatuksella tarkoitetaan tekstien ja /tai kuvien jäljentämistä, jossa painoväri siirretään kuvansiirtäjän avulla jollekin pinnalle. Tämä sisältää asiaan kuuluvat lakkaus-, pinnoitus- ja laminointitekniikat.

Tätä asetusta sovelletaan kuitenkin vain seuraaviin prosesseihin:

- * *Fleksopaino*; painatustoiminto, jossa painopintana käytetään kumia tai valopoly-meerejä, joiden päällä painovärit ovat painamatta jätettävien alueiden yläpuolella, ja jossa käytetään haihtumalla kuivuvia nestemäisiä painovärejä.
- * *Heatset-rainoffset-painatus*; rainapainatustoiminto, jossa painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina ja jossa kuvansiirtäjää käytetään siten, että painettava ja painamatta jätettävä alue ovat samassa tasossa. Painamatta jätettävä alue käsitellään vettä vastaanottavaksi ja siten painoväriä hylkiväksi. Painettava alue käsitellään siten, että se ottaa vastaan ja välittää edelleen painoväriin painettavalle pinnalle. Painoväriin sisällyttämisen orgaanisen liuotimen haihtuminen tapahtuu uunissa, jossa kuumaa ilmaa käytetään painetun materiaalin kuumentamiseksi.
- * *Painatusprosessiin liittyvä laminointi*; kahden tai useamman joustavan materiaalin liittämistä yhteen laminaattien tuottamiseksi.
- * *Julkaisusyväpaino*; syväpaino, jota käytetään aikakauslehdissä, esitteissä, luettelossa tai vastaavissa tuotteissa olevan paperin painatukseen tolueenipohjaisia painovärejä käyttäen.
- * *Syväpaino*; painatustoiminto, jossa käytetään lieriömäistä painopintaa, jolloin painettava alue on painamatta jätettävän alueen alapuolella, ja jossa käytetään nestemäisiä, haihtumalla kuivuvia painovärejä. Syvennykset täytetään painovärillä ja painamatta jätettävät alueet puhdistetaan ylimääräisestä painoväristä ennen kuin painettava pinta koskettaa lieriötä ja nostaa painoväriin syvennyksistä.
- * *Rotaatioseripaino*; rainapainatustoiminto, jossa painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina ja jossa painoväri puristetaan painettavalle pinnalle huokoisen painopinnan läpi, jolloin painettava alue on avoinna ja painamatta jätettävä alue on eristetty, ja jossa käytetään nestemäisiä, ainoastaan haihtumalla kuivuvia painovärejä.
- * *Lakkaus*; toiminto, jossa pakkausmateriaalin myöhempää sulkemista varten tarkoitettu lakka tai liima levitetään joustavalle materiaalille.

Taulukko 1.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Heatset-rainaoffset-painatus (>15)	> 15-25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				(1) Liuotinjäämää lopputuotteessa ei pidetä hajapäästöjen osana.
Julkaisusyväpaino (>25)	>25	75	10	15			
Muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino, muut laminointi- tai lakkausyksiköt (>15) tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino (>30)	> 15-25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				(1) Liuottimien kulutus tekstiilien ja kartongin rotaatioseripainolle.

2. Pintojen puhdistus

Pintojen puhdistuksella tarkoitetaan kemiallista pesua lukuun ottamatta toimintoa, jossa käytetään orgaanisia liuottimia epäpuhtauksien, kuten esimerkiksi rasvan poistamiseksi materiaalin tai tuotteen pinnalta mukaan lukien rasvanpoisto. Puhdistustoimintoa, johon kuuluu useampi kuin yksi vaihe ennen jotakin muuta toimintoa, pidetään yhtenä pinnan puhdistustoimintona. Huoltoasemalla tapahtuvaa autojen pesutoimintaa ei pidetä tässä tarkoitettuna pintojen puhdistuksena.

Taulukko 2.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus tonnia/vuosi	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Pintojen puhdistus ⁽¹⁾ (>1)	> 1-5 > 5	20 ⁽²⁾ 20 ⁽²⁾	15 10				(1) Käyttäen 9 ja 10 §:ssä määriteltyjä yhdisteitä. (2) Raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massa-an mg/Nm ³ , eikä hiilen kokonaismäärään.
Muu pintojen puhdistus (>2)	> 2-10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				(1) Näitä arvoja ei sovelleta laitoksiin, jotka osoittavat ympäristölupaviranomaiselle, että kaikkien käytettyjen puhdistusaineiden keskimääräinen orgaanisten liuottimien pitoisuus ei ylitä 30 painoprosenttia.

3. Ajoneuvojen maalaus (≤ 15 t/a) ja ajoneuvojen maalaus tuotantolaitoksen ulkopuolella

Ajoneuvojen maalauksella tuotantolaitoksen ulkopuolella tarkoitetaan teollista tai kaupallista maalaustoimintoa tai siihen liittyvää rasvanpoistotoimintoja, joilla tehdään ajoneuvolaissa (1090/2002) määriteltyjen autojen tai niiden osien alkuperäistä maalausta korjaustyyppisillä materiaaleilla, kun se suoritetaan alkuperäisten tuotantolinjojen ulkopuolella, ja ajoneuvolaissa määriteltyjen perävaunujen maalausta.

Uusi direktiivi 2007/46/EY.

Taulukko 3.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus tonnia/vuosi	Poistokaasujen päästöarvo (mg C/Nm ³)	Päästöarvo Hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöarvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Ajoneuvojen maalaus (≤ 15)	≤ 15	50 ⁽¹⁾	25				(1) Osoitettaessa päästöarvon noudattamista 15 §:n 4 momentin mukaisesti mittauskeston on oltava 15 minuuttia.
Korjausmaalaus		50 ⁽¹⁾	25				

4. Jatkuva toiminen nauhapinnoitus

Jatkuva toiminen nauhapinnoitus tarkoittaa toimintoa, jossa rulla terästä, ruostumatonta terästä, päällystettyä terästä, kupariseoksia tai alumiininauhaa pinnoitetaan jatkuvassa prosessissa joko kalvolla tai laminaatilla.

Taulukko 4.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus tonnia/vuosi	Poistokaasujen päästöarvo (mg C/Nm ³)	Päästöarvo Hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöarvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Jatkuva toiminen nauhapinnoitus (>25)	> 25	50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Laitosten, jotka käyttävät tekniikoita, joilla talteen otettujen liuottimien uudelleen käyttö on mahdollista, päästöarvo on 150 mg C/Nm ³

5. Maalaus, pinnoitus

Maalauksella tai pinnoituksella tarkoitetaan toimintoa, jossa levitetään yksi tai useampi kerros maalia, lakkaa tai muuta pinnoitetta jollekin seuraavista pinnoista:

- * Ajoneuvot
 - uudet henkilö- ja pakettiautot
 - kuorma-autojen ohjaamot, jotka on määritelty kuljettajan tilaksi, ja niihin liittyvän teknisen välineistön kotelot

- pakettiautot, jotka on ajoneuvolaissa määritelty luokkaan N1 ja kuorma-autot, jotka on ajoneuvolaissa määritelty N2- ja N3- luokkiin, kuitenkin ilman ohjaamo-
- linja-autot, jotka on ajoneuvolaissa määritelty M2 - ja M3-luokkiin
- * Perävaunut, jotka on määritelty ajoneuvolaissa luokkiin O1, O2, O3 ja O4
- * Metall- ja muovipinnat, mukaan lukien lentokoneiden, laivojen, junien, traktoreiden ja niitä vastaavien pinnat
- * Puupinnat
- * Tekstiili-, kangas-, folio- ja paperipinnat
- * Nahka

Tähän toimintoon ei kuulu kappaleiden pinnoitus metalleilla, joka tehdään elektroforeesi- tai sumutustekniikalla. Jos maalauksen tai pinnoituksen jossain vaiheessa sama kappale painetaan jollain tekniikalla, niin painatusvaihe katsotaan maalauksen tai pinnoitustoiminnon osaksi.

Taulukko 5a

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Muu pinnoitus, mukaan lukien metallin, muovin, tekstiilien ⁽¹⁾ , folion ja paperin pinnoitus tai maalaus (>5)	> 5-15 > 15	100 ⁽¹⁾ , ⁽²⁾ 50/75 ⁽³⁾ , ⁽⁴⁾	25 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾				(1) Päästöraja-arvoa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivaukseen. (2) Ensimmäistä päästöraja-arvoa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista pinnoitukseen. (3) Tekstiilien pinnoituslaitoksissa, jotka käyttävät tekniikoita, joilla talteen otettujen liuottimien uudelleenkäyttö on mahdollista, tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin sovellettava päästöraja-arvo on yhteensä 150 mg C/Nm ³ . (4) Maalauksessa, jota ei voi tehdä hallituissa oloissa (kuten laivanrakennuksessa, lentokoneen valmistuksessa) voidaan olla noudattamatta näitä arvoja 6 §:n 4 momentin mukaisesti. (5) Tekstiilien rotaatioseripaino kuuluu kohdassa 1 tarkoitettuun toimintoon.

Taulukko 5b

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	(Liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Puupintojen maalaus (>15)	> 15-25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				(1) Päästöraja-arvoa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan maalaukseen ja kuivausprosesseihin. (2) Ensimmäistä arvoa sovelletaan kuivaukseen, toista maalaukseen.

Taulukko 5c

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erytysmääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Nahan viimeistely (>10)	>10-25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Päästöraja-arvot on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmistetun tuotteen neliometriä kohden. (1) Viimeisteltäessä nahkaa, jota käytetään sisustamiseen ja kulutushyödykkeinä yksittäisissä nahkatuotteissa, kuten laukuissa, vöissä, lompakoissa jne.

Ajoneuvojen maalausteollisuus

Kokonaispäästöraja-arvot ilmaistaan vapautuneen liuottimen grammamääränä suhteessa tuotteen neliömetreinä ilmaistuun pinta-alaan ja vapautuneen liuottimen kilomääränä suhteessa auton koriin.

Kaikkien jäljempänä olevassa taulukossa esitettyjen tuotteiden pinta-alat määritellään seuraavasti:

- pinta-ala laskettuna elektroforesitekniikalla käsitellystä kokonaisalueesta yhdessä kaikkien niiden osien pinta-alojen kanssa, jotka mahdollisesti lisätään maalausprosessin seuraavissa vaiheissa silloin, kun ne maalataan samoilla maaleilla kuin kyseinen tuote, tai laitoksessa maalatun tuotteen kokonaispinta-ala.

Elektroforesitekniikalla käsiteltävän alueen pinta-ala lasketaan seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\frac{2 \times \text{tuotteen korin kokonaispaino}}{\text{metallilevyn keskimääräinen paksuus} \times \text{metallilevyn tiheys}}$$

Tätä menetelmää sovelletaan myös muihin levyistä valmistettuihin maalattuihin osiin.

Tietokoneavusteista suunnittelua (CAD) tai vastaavia muita menetelmiä käytetään laskettaessa muiden osien lisäämisestä aiheutuvia pinta-aloja tai laitoksessa maalatun alueen kokonaispinta-ala.

Jäljempänä olevassa taulukossa esitetty päästöjen kokonaisraja-arvo viittaa kaikkiin samassa laitoksessa suoritettaviin prosessivaiheisiin elektroforesitekniikasta tai mistä tahansa muusta maalausprosessista lähtien aina loppuvaiheen vahaukseen ja suoja-pinnoitteen kiillotukseen asti, prosessilaitteiston puhdistukseen käytetty liuotin sekä suihkemaalikatokset ja muut kiinteät rakenteet sekä tuotannon aikana että

sen ulkopuolella mukaan lukien. Kokonaispäästöraja-arvo ilmaistaan orgaanisten yhdisteiden massojen summana maalatun tuotteen kokonaispinta-alan neliometriä kohden sekä niiden summana auton koria kohden.

Taulukko 5d

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Tuotannon määrä (viittaa maalatun tuotteen vuosituotantoon)	Kokonaispäästöjen raja-arvot	
		Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset
Uusien autojen maalaus (>15)	> 5 000	45 g/m ² tai 1,3 kg/kori + 33 g/m ²	60 g/m ² tai 1,9 kg/kori + 41 g/m ²
	≤ 5 000 itsekantavaa rakennetta tai >3 500 alustalle rakennettu	90 g/m ² tai 1,5 kg/kori + 70 g/m ²	90 g/m ² tai 1,5 kg/kori + 70 g/m ²
Uusien kuorma-autojen ohjaamojen maalaus (>15)	≤ 5 000 > 5 000	65 55	85 75
Uusien pakettiautojen ja kuorma-autojen maalaus (>15)	≤ 2 500 > 2 500	90 70	120 90
Uusien linja-autojen maalaus (>15)	≤ 2 000 > 2 000	210 150	290 225

Maalaamoissa, joissa maalataan taulukossa 5d määriteltyjä ajoneuvoja ja joissa liuottimia kulutetaan vähemmän kuin taulukon 5d mainittu kulutus, on noudatettava tämän liitteen kohdan 3 ajoneuvojen maalaus (≤ 15 t/a) ja ajoneuvojen maalaus tuotantolaitoksen ulkopuolella vaatimuksia.

6. Lankalakkkaus

Lankalakkkauksella tarkoitetaan muuntimiin, moottoreihin ja muihin vastaaviin tarkoitetuissa käämeissä käytettävien metallijohtimien pinnoitusta.

Taulukko 6.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Lankalakkkaus (>5)	>5				10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		(1) Sovelletaan laitoiksiin, joissa langan keskimääräinen halkaisija on ≤ 0,1 mm. (2) Sovelletaan kaikkiin muihin laitoiksiin.

7. Kemiallinen pesu

Kemiallisella pesulla tarkoitetaan teollista tai kaupallista toimintoa, jossa vaatteiden, huonekalujen tai vastaavien kulutustavaroiden puhdistamiseen tarkoitettussa laitoksessa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä, lukuun ottamatta tahrojen ja jälkien poistamista manuaalisesti tekstiili- ja vaatetusteollisuudessa.

Taulukko 7.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Kemiallinen pesu						20 g/kg ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	(1) Ilmaistu vapautuneen liuottimen massana puhdistettua tuotekiloa kohden. (2) Edellä 10 §:ssä määritellyä päästöraja-arvoa ei sovelleta tällä sektorilla.

8. Puun kyllästäminen

Kyllästämisellä tarkoitetaan puutavaran säilymistä parantavaa toimintoa.

Taulukko 8.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Puun kyllästys (>25)	> 25	100 ⁽¹⁾		45		11 kg/m ³	(1) Ei sovelleta kreosootilla tapahtuvaan kyllästyksen.

9. Jalkineiden valmistus

Jalkineiden valmistuksella tarkoitetaan kokonaisten jalkineiden tai niiden osien tuottamiseen tarkoitettuja toimintoja.

Taulukko 9.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Jalkineiden valmistus (>5)	>5					25 g paria kohden	Kokonaispäästöraja-arvot on ilmaistu vapautuneen liuottimien grammamääränä valmista jalkineparia kohden.

10. Laminointi

Laminoinnilla tarkoitetaan puun ja/tai muovin kiinnittämisestä yhteen laminaattien tuottamiseksi.

Taulukko 10.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Laminointi (>5)	> 5				30 g/m ²		

11. Liimaus

Liimauksella tarkoitetaan muita kuin edellä kohdissa 9 ja 10 tarkoitettuja toimintoja, jossa liima levitetään johonkin pintaan, painatukseen liittyvää liimausta ja laminointia lukuun ottamatta.

Taulukko 11.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja-arvo (mg C/Nm ³)	Päästöraja-arvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöraja-arvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Liimaus (>5)	> 5-15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				(1) Jos käytetään tekniikkaa, joka mahdollistaa talteen otetun liuottimen uudelleenkäytön, poistokaasujen päästöraja-arvo on 150 mg C/Nm ³)

12. Maalien, lakkojen, painovärien ja muiden pinnoitteiden sekä liimojen valmistus

Valmistuksella tarkoitetaan maalien, lakkojen, painovärien ja muiden pinnoitteiden sekä liimojen valmistusta sekoittamalla pigmenttejä, hartseja ja liima-aineita orgaanisiin liuottimiin tai muihin kantoaineisiin. Valmistuksella tarkoitetaan myös välituotteiden valmistusta, jos tapahtuu samassa toimipaikassa edellä tarkoitettujen toimintojen kanssa. Valmistukseen kuuluvat esidispergointi ja dispergointi, viskositettiin ja värisävyjen säätäminen sekä lopputuotteen pakkaamiseen liittyvät toimet.

Taulukko 12.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöarvo (mg C/Nm ³)	Päästöarvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöarvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Maalien, lakkojen, painovärien ja muiden pinnoitteiden sekä liimojen valmistus (>100)	> 100 - 1 000	150	5		5 % käytetyistä liuottimista		Hajapäästöihin ei lasketa liuotinta, joka myydään osana kyseistä valmistetta suljetussa pakkauksessa.
	> 1 000	150	3		3 % käytetyistä liuottimista		

13. Kumin jalostus

Jalostuksella tarkoitetaan luonnonkumin tai synteettisen kumin sekoitus-, jauhamis-, seostus-, kalanterointi-, ekstrudointi- ja vulkanointitoimintoja sekä kaikki avustavia toimintoja luonnonkumin tai synteettisen kumin muuttamiseksi lopputuotteeksi.

Taulukko 13.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöarvo (mg C/Nm ³)	Päästöarvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöarvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Kumin jalostus (> 15)	> 15	20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25 % käytetyistä liuottimista		(1) Jos käytetään tekniikkaa, joka mahdollistaa talteen otetun liuottimen uudelleenkäytön, poistokaasujen päästöarvo on 150 mg C/Nm ³ . (2) Hajapäästöihin ei lasketa liuotinta, joka myydään osana kyseistä tuotetta tai valmistetta suljetussa pakkauksessa.

14. Kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto ja kasviöljyjen jalostustoiminnot

Kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutolla ja kasviöljyjen jalostuksella tarkoitetaan toimintoa kasviöljyjen uuttamiseksi siemenistä ja muista kasviaineksista, kuivajäämien käsittelyä eläinrehun tuottamiseksi, siemenistä ja kasvi- tai eläinaineksista saatujen rasvojen ja kasviöljyjen puhdistamista.

Taulukko 14.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöarvo (mg C/Nm ³)	Päästöarvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöarvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalostus (> 10)	> 10				Eläinrasva: 1,5 kg/tonni Risiiniöljy: 3,0 kg/tonni Rapsin tai rypsin siemen: 1,0 kg/tonni Auringonkukan siemen: 1,0 kg/tonni Soijapavut (tavallinen murskaus): 0,8 kg/tonni Soijapavut (valkoiset hiutaleet): 1,2 kg/tonni Muut siemenet ja muut kasviainekset: 3 kg/tonni ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonni ⁽²⁾ 4 kg/tonni ⁽³⁾		(1) Ympäristölupaviranomaisen on asetettava kokonaispäästöarvot yksittäisiä siemeniä ja muita kasviaineksia käsitteleville laitoksille tapauskohtaisesti käyttäen parasta käyttökel-poista tekniikkaa. (2) Sovelletaan kaikkiin fraktiointiprosesseihin öljy/vesisaostusta lukuun ottamatta. (3) Sovelletaan öljy/vesisaostukseen.

15. Lääketeollisuus

Lääketeollisuudella tarkoitetaan tässä asetuksessa lääkelain (395/1987) mukaista lääkevalmisteiden teollista valmistusta, lääkeaineiden valmistusta kemiallisella synteesillä, käymisprosessilla, uutolla sekä näiden formulointia ja viimeistelyä, sekä lääkeeraaka-aineiden valmistusta, jos se tapahtuu samassa paikassa.

Taulukko 15.

Toiminto (liuottimien kulutus tonnia/vuosi)	Liuottimien kulutus (tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöarvo (mg C/Nm ³)	Päästöarvo hajapäästöille (prosentteina käytetyistä liuottimista)		Kokonaispäästöarvo		Erityismääräykset
			Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet Laitokset	Olemassa olevat laitokset	
Lääketeollisuus (> 50)	> 50	20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % käytetyistä liuottimista	15 % käytetyistä liuottimista	(1) Jos käytetään tekniikkaa, joka mahdollistaa talteen otetun liuottimen uudelleenkäytön, poistokaasujen päästöarvo on 150 mg C/Nm ³ . (2) Hajapäästöihin ei lasketa liuotinta, joka myydään osana kyseistä tuotetta tai valmistetta suljetussa pakkauksessa.

Liite 2

Päästöjen vähentämishjelma

Päästöjen vähentämishjelmaa voidaan käyttää laitoksessa liitteessä 1 määriteltyjen poistokaasujen päästöraja-arvojen ja hajapäästöjen raja-arvojen tai kokonaispäästöraja-arvojen sijasta. Vähentämishjelmalla on päästävä samaan päästöjen vähennykseen kuin jos liitteen 1 päästöraja-arvoja noudatettaisiin laitoksessa.

Toiminnanharjoittaja esittää päästöjen vähennysohjelman lupa- tai valvontaviranomaiselle asetuksen 8 § 4 momentin mukaisesti.

Vähentämishjelma voidaan laatia laitokselle, jossa käytetään maaleja, lakkoja, painovärejä tai muita pinnoitteita taikka liimoja. Tavoitteena on erityisesti vähentää laitoksella käytettävien tuotteiden keskimääräistä liuotepitoisuutta tai tehostaa kiintoaineiden käyttöä, jotta laitoksen kokonaispäästöt vähenisivät prosentuaalisesti vuosittaisista vertailupäästöistä tiettyyn määrään, jota kutsutaan päästöjen tavoitearvoksi. Päästöjen tavoitearvoon on saavutettava asetuksen 8 §:ssä säädettyssä aikataulussa.

Vuosittainen vertailupäästö (ARE):

Vertailupäästö määritellään siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin tilannetta, jossa laitoksessa ei ole tehty päästöjen vähennystoimia tai tilannetta, jossa vähennys-suunnitelma laaditaan.

Vertailupäästö lasketaan seuraavasti:

- 1) Määritetään vuodessa kulutetun maalin taikka pinnoitteen, painovärin, lakan tai liiman sisältämän kiintoaineen kokonaismäärä. Kiintoaineella tarkoitetaan tässä kaikkia sellaisia aineita maaleissa taikka pinnoitteissa, painoväreissä, lakoissa tai liimoissa, joista tulee kiinteitä veden tai haihtuvien orgaanisten yhdisteiden haihduttua.
- 2) Vertailupäästö lasketaan kertomalla kohdassa 1 määritetty kiintoaineen kokonaismäärä taulukossa 2.1 esitetyllä kertoimella. Taulukon kertoimet ovat vakioita, jotka kuvaavat kussakin toiminnossa käytettävän tuotteen tyypillistä kiintoaineen ja liuottimien määrän suhdetta, kun toiminnossa käytetään perinteisiä liuotin-pohjaisia tuotteita. Jos lupaviranomaiselle tai tietojärjestelmään merkittäväksi ilmoitettavan laitoksen kohdalla valvontaviranomaiselle voidaan perustellusti osoittaa, että toiminnossa käytettävän tuotteen kiintoaineen ja liuottimen määrän suhteesta saatava kerroin on jokin muu kuin jäljempänä oleva vakio, niin sitä voidaan käyttää vertailupäästön laskennassa.

Taulukko 2.1

Soveltamisala	Kerroin
Syväpaino, fleksopaino, laminointi painatuksen osana, lakkaus painatuksen osana	4
Puupintojen maalaus/pinnoitus	4
Tekstiilien, kankaan, folion tai paperin maalaus/pinnoitus	4
Liimaus	4
Jatkuvatoiminen nauhapinnoitus	3
Ajoneuvojen maalaus (≤ 15 t/a) ja ajoneuvojen maalaus tuotantolaitoksen ulkopuolella	3
Elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvat pinnoitukset	2,33
Ilmailu- ja avaruusalan pinnoitukset	2,33
Muu pinnoitus	1,5
Rotaatioseripaino	1,5

Päästöjen tavoitearvo (TE):

- 3) Päästöjen tavoitearvo on yhtä suuri kuin vuosittainen vertailupäästö kerrottuna prosenttimäärällä, joka on (liitteen 1 hajapäästöjen raja-arvo + 15) laitoksille, jotka kuuluvat liitteen 1 kohtaan ajoneuvojen maalaus (≤ 15 t/a) ja ajoneuvojen maalaus tuotantolaitoksen ulkopuolella (taulukko 3) tai ovat liitteen 1 kohtien muu pinnoitus taikka maalaus (taulukko 5a) ja puupintojen maalaus (taulukko 5b) alempien liuottimien kulutusmäärien mukaiset; (liitteen 1 hajapäästöjen raja-arvo + 5) kaikille muille laitoksille.
- 5) Asetuksen vaatimuksia katsotaan noudatetun silloin, kun liitteen 3 mukaisen liuottimien hallintasuunnitelman avulla tai muutoin lupaviranomaisen tai tietojärjestelmään merkittäväksi ilmoitettavan laitoksen kohdalla valvontaviranomaisen hyväksymällä tavalla määritetty todellinen vuosittainen päästö on pienempi tai yhtä suuri kuin päästöjen tavoitearvo (TE).

Liite 3

LIUOTTIMIEN HALLINTASUUNNITELMA

Liuottimien hallintasuunnitelmaa voidaan käyttää varmistettaessa liitteen 1 päästö-
raja-arvojen noudattamista lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla, hahmoteltaessa
päästöjen vähennystoimia sekä arvioitaessa laitoksella käytettävien liuottimien ku-
lutusta, päästöjä ja muiden säännösten noudattamista.

Prosessiin menevä orgaanisten liuottimien määrä eli orgaanisten liuottimien käyttö
(I):

$$I=I1 + I2$$

I1. Toiminnassa käytettävien orgaanisten liuottimien tai käytettävien valmisteiden
sisältämien orgaanisten liuottimien määrä ajanjaksolla, jolta ainetase lasketaan.

I2. Talteen otettujen orgaanisten liuottimien tai talteen otettujen valmisteiden sisäl-
tämien orgaanisten liuottimien määrä, joka käytetään uudelleen liuottimena toimin-
nassa. Kierrätetty liuotin lasketaan joka kerta, kun sitä käytetään toiminnassa.

Prosessista tai toiminnasta poistuva orgaanisten liuottimien määrä (O):

O1. Poistokaasupäästöt

O2. Veteen liuenneet orgaaniset liuottimet

O3. Prosessista valmistuviin tuotteisiin epäpuhtauksina tai jääminä sitoutuneen or-
gaanisen liuottimen määrä.

O4. Orgaanisten liuottimien päästöt ilmaan, joita ei ole otettu talteen. Tähän kuuluu
yleisilmanvaihdon, kuten ovien, ikkunoiden, tuuletusaukkojen ja muiden vastaavien
aukkojen kautta vapautuvat orgaanisten liuottimien päästöt ilmaan.

O5. Kemiallisista tai fysikaalisista reaktioista kuten poistokaasujen käsittelystä esi-
merkiksi polttamalla tai muilla tavoin hävitetyt taikka adsorboimalla talteen otetut
orgaaniset liuottimet taikka orgaaniset yhdisteet tai jäteveden käsittelyssä hävitetyt
tai talteen otetut orgaaniset liuottimet taikka orgaaniset yhdisteet edellyttäen, ettei
niitä lasketa kohdissa O6, O7 tai O8.

O6. Kerätyn jätteen sisältämät orgaaniset liuottimet.

O7. Orgaaniset liuottimet tai valmisteiden sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka myy-
dään kaupallista arvoa omaavana tuotteena.

O8. Muut kuin kohdassa O7 tarkoitetut valmisteiden sisältämät orgaaniset liuottimet,
jotka otetaan talteen uudelleen käyttöä varten muualle kuin prosessiin.

O9. Muulla tavoin vapautuvat orgaaniset liuottimet.

Hallintasuunnitelman käyttö hajapäästöjen (F) määrittämisessä

Hajapäästöjen (F) laskennassa voidaan käyttää seuraavia yhtälöitä:

$$F=I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

tai

$$F= O2 + O3 + O4 + O9$$

Hajapäästön raja-arvo ilmaistaan/lasketaan prosentteina (%) prosessissa käytetyistä
liuottimista (I).

Hallintasuunnitelman käyttö liitteen 2 mukaisen vähentämishojelman noudattamisessa

Jos laitoksessa noudatetaan päästöjen vähentämishojelmaa, niin vuosittainen liuottimien kulutus (C) voidaan määrittää hallintasuunnitelman avulla seuraavasti:

$$C = I1 - O8$$

Pinnoitteiden tai maalien, painovärien, lakkojen taikka liimojen kiintoainepitoisuuden määrittäminen vuosittaisten vertailupäästöjen (ARE) ja tavoitepäästöjen (TE) laskemiseksi, voidaan tehdä vastaavasti vuosittaisesta kulutuksesta ottamalla huomioon käytetyn tuotteen kuiva-ainepitoisuus (% tai g/l) ja kuiva-aineen tiheys (g/l).

Hallintasuunnitelman käyttö kokonaispäästöjen (E) laskennassa

Hallintasuunnitelma on tehtävä vuosittain, jotta laitoksen tai toiminnallisen yksikön kokonaispäästöt (E) voidaan määrittää. Päästöt voidaan määrittää seuraavasti:

$$E = F \text{ (hajapäästöt) } + O1 \text{ (poistokaasupäästöt)}$$

Laitoksessa, jossa harjoitetaan kahta tai useampaa asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa ja jossa sovelletaan asetuksen 11 §:n toisessa momentissa tarkoitettua kokonaispäästörajaa, olisi hallintasuunnitelma tehtävä vuosittain, jotta voidaan laskea kaikista asiaankuuluvista toiminnoista aiheutuneet kokonaispäästöt ja jotta voidaan verrata päästöjä niihin kokonaispäästöihin, jotka olisi saavutettu noudattamalla kullekin toiminnalle erikseen liitteessä 1 säädettyjä päästörajaa-arvoja.

Titaanidioksidiasetus

Valtioneuvoston asetus titaanidioksidia tuottavista laitoksista xx.xx.20xx/xx

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään x päivänä xkuuta 20xx annetun ympäristönsuojelulain (xx/xxxx) nojalla:

1 § Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan titaanidioksidia tuottaviin laitoksiin.

2 § Toiminnan järjestämisen yleiset vaatimukset

Titaanidioksidin tuottamisessa on noudatettava, mitä ympäristönsuojelulaissa (86/2000), jätelaissa ja tässä asetuksessa säädetään sekä mitä siitä muutoin määrätään ympäristöluvassa.

3 § Veteen joutuvien päästöjen vähentäminen

Laitosten päästöt veteen eivät saa ylittää liitteessä 1 olevassa 1 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

4 § Ilmaan joutuvien päästöjen estäminen ja vähentäminen

Happopisaroiden päästöt laitoksista on estettävä.

Laitosten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteessä 1 olevassa 2 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

5 § Päästöjen tarkkailu

Luvassa on oltava tarpeelliset määräykset toiminnanharjoittajan velvollisuudesta suorittaa veteen joutuvien päästöjen tarkkailu, jotta valvontaviranomainen voi todentaa, että lupamääräyksiä ja 3 §:ä noudatetaan.

Luvassa on oltava tarpeelliset määräykset toiminnanharjoittajan velvollisuudesta suorittaa ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailu, jotta valvontaviranomainen voi todentaa, että lupamääräyksiä ja 4 §:ä noudatetaan. Tällaiseen tarkkailuun on sisällyttävä vähintään liitteessä 1 olevassa 3 kohdassa vahvistettu päästöjen tarkkailu.

Tarkkailu on toteutettava CEN-standardien mukaisesti, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.

6 § Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan...

Liite I

Titaanidioksidia tuottavia laitoksia koskevat tekniset määräykset

I Veteen joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Sulfaattimenetelmää käyttävät teollisuuslaitokset (vuosittaisena keskiarvona): 550 kg sulfaattia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;
2. Kloridimenetelmää käyttävät teollisuuslaitokset (vuosittaisena keskiarvona):
 - a) käytettäessä luonnonrutiilia 130 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti,
 - b) käytettäessä synteettistä rutiilia 228 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti,
 - c) käytettäessä kuonaa 330 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti. Laitoksiin, jotka aiheuttavat päästöjä suolaiseen veteen (suistovesiin, rannikkovesiin, avomerelle), voidaan soveltaa päästöjen raja-arvona 450 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti kuonaa käytettäessä.
3. Sellaisiin laitoksiin, jotka käyttävät kloridimenetelmää ja useampaa kuin yhtä malmityyppiä, on 2 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovellettava samassa suhteessa kuin malmeja on käytetty.

2 Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Päästöjen raja-arvot, jotka ilmaistaan massapitoisuuksina kuutiometriä (Nm³) kohden 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n ilmanpaineessa.
2. Hiukkaspäästöt 50 mg/Nm³ tuntikeskiarvona niiden päälähteistä ja 150 mg/Nm³ tuntikeskiarvona mistä tahansa muusta lähteestä;
3. SO₂-ekvivalenttina lasketut uutosta ja kalsinoinnista syntyneet kaasumaiset rikkidioksidija rikkiatrioksidipäästöt, mukaan lukien happopisarat:
 - a) 6 kilogrammaa tuotettua titaanidioksiditonnia kohti vuosittaisena keskiarvona;
 - b) jätehappojen käsittelylaitoksissa 500 mg/Nm³ tuntikeskiarvona
4. Kloorin osalta laitoksissa, jotka käyttävät kloridimenetelmää:
 - a) 5 mg/Nm³ päiväkeskiarvona;
 - b) 40 mg/Nm³ kullakin hetkellä.

3 Päästöjen tarkkailu

Ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailuun on sisällyttävä vähintään seuraavien jatkuva tarkkailu:

- a) uutosta ja kalsinoinnista syntyneet kaasumaiset rikkidioksidi- ja rikkiatrioksidipäästöt sulfaattimenetelmää käyttävien laitosten jätehappojen käsittelylaitoksissa,
- b) päälähteistä oleva kloori kloridimenetelmää käyttävissä laitoksissa
- c) päälähteiden hiukkaspäästöt.

8 Yhteenveto ja ehdotukset lyhyesti

IE-direktiivin myötä ympäristönsuojelulakia (YSL) on välttämätöntä uudistaa laajalajaisesti. Direktiivin yksityiskohtaisen sääntely ja siitä johtuva kansallisen lainsäädännön uudistamistarve johtaa merkittäviin muutoksiin. IE-direktiivin johdosta YSL:iin tulisi uusia tai muuttuneita pykälä ja eräitä muutoksia olisi tehtävä myös ympäristönsuojeluasetukseen (YSA). IE-direktiivi korvaa myös eräät teollisia toimintoja koskevat erityisvaatimukset, joista aiemmin on säädetty omina toimialakohtaisina direktiiveinään, minkä johdosta vastaavat kansalliset valtioneuvoston asetukset olisi uudistettava.

Tärkein muutos IE-direktiivissä verrattuna aiempaan IPPC-direktiiviin ja nykyiseen YSL:iin on parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT) koskeva merkittävä periaatteellinen ja käytännön toimintaakin koskeva muutos. IE-direktiivin mukaan BAT-vertailuasiakirjojen BAT-päätelmiin sisältyvät päästötasot tulisivat sitoviksi. Tapauskohtainen poikkeaminen olisi edelleen mahdollista, mutta tarkasti säädellyin ja tiukoin edellytyksin. Tämä tarkoittaa käytännössä normiohjauksen lisäämistä ja tapauskohtaisen harkinnan vähentämistä. Samalla muuttuu myös BAT-periaatteen koko ajattelutapa, sillä sitovat päästötasot - jotka väistämättä koskevat vain jotakin tiettyä ympäristön osaa - vähentävät tai ainakin vaikeuttavat mahdollisuuksia arvioida päästöjen merkitystä kokonaisuutena.

Tärkeä muutos on myös direktiivin jälkivalvontaa koskevat yksityiskohtaiset säännökset. Direktiivin mukainen ympäristötarkastuksia koskeva säännös johtaa kansallisen lainsäädännön tarkistamiseen ja jakamiseen useampaan uuteen säännökseen. Eräs olennainen muutos on direktiivin laitoksen sulkemista koskevat säännökset, jotka tuovat mukanaan perustilaselvityksen käsitteen. Koska perustilaselvitys on uusi väline maaperän ja pohjaveden pilaantumiseen liittyen, on sen yhteensopivuutta voimassaolevien kansallisten säännösten kanssa tarkasteltava erityisesti.

Uutta IE-direktiivissä on niin ikään Internetin käyttäminen tiedotuskanavana, esimerkiksi lupapäätöksestä tiedottamisessa. Internetin käytön laajentamista koskemaan muitakin tilanteita on syytä harkita näiden uudistusten yhteydessä. Lisäksi IE-direktiivissä on monia uusia määritelmiä tai määritelmien täsmennyksiä vanhoihin direktiiveihin nähden. Tärkeitä kokonaan uusia määritelmiä ovat esimerkiksi edellä mainitut BAT-päätelmät ja perustilaselvitys.

Myös suuria polttolaitoksia (LCP-laitos), jätteenpolttolaitoksia ja orgaanisia liuotimia käyttäviä laitoksia (VOC-laitos) koskevat valtioneuvoston asetukset tulee päivittää IE-direktiivin johdosta. LCP-laitoksia koskeva sääntely muuttuu IE-direktiivin johdosta monelta osin. Joitakin keskeisiä määritelmiä, kuten polttolaitoskokonaisuuden käsitettä on täsmennetty, millä on vaikutusta jopa direktiivin soveltamisalaan. Polttolaitoksien päästöjen raja-arvoja on ankaroitettu sekä uusien että vanhojen laitosten osalta. Jätteenpolton soveltamisalaa on tarkennettu jätteenpolttodirektiiviin verrattuna kaasutetun jätteen osalta. Lisäksi jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia vaatimuksia on tiukennettu ja toisaalta lisätty joustoja päästöjen seurannan

nassa ja mittauksissa. VOC-laitoksia koskeva osuus on IE-direktiivissä kuitenkin sisällöltään hyvin pitkälle nykyisen direktiivin mukainen. Titaanidioksidilaitoksia koskevien nykyisten kolmen direktiivin säännökset on yhdistetty IE-direktiiviin, ja titaanidioksidilaitoksista tulisi säätää valtioneuvoston asetuksella.

IE-direktiivin johdosta muutoksia on välttämätöntä tehdä YSL:iin useaan eri kohtaan. Myös meneillään olevat jätelakiuudistus ja vesilakiuudistus tuovat YSL:iin lukuisia muutoksia. Ottaen huomioon sen, että YSL:ia jo nykyisessä muodossaan luonnehditaan vaikeaselkoiseksi, ja nyt tiedossa olevat muutokset, olisi käytännöllistä uudistaa YSL:ia laajemminkin sekä rakenteellisesti että sisällöllisesti IE-direktiivistä johtuvien muutosten tekemisen yhteydessä. Muissa maissa toteutettuja uudistuksia olisi hyvä käyttää mahdollisuuksien mukaan esikuvina. Mielenkiintoisia uudistuksia ovat esimerkiksi toimialakohtaisten vaatimusten ja teknisen vaatimustason laatiminen Englannissa ja Walesissa sekä sähköisen asioinnin ja ”yhden luukun” kehittäminen ympäristölupiin Alankomaissa.

YSL:n lukurakenne on edelleen sinällään käyttökelpoinen, mutta IE-direktiivistä johtuvat muutokset voisi olla mielekästä lisätä lakiin omina lukuina: suuria laitoksia (IED-laitoksia), suuria polttolaitoksia, jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käytäviä rinnakkaispolttolaitoksia, orgaanisia liuottimia käyttäviä toimintoja sekä titaanidioksidia tuottavia laitoksia koskevat luvut. Lisäksi nykyisen YSL:n säännökset koskien kaivannaisjätteitä ja otsonikerroksen suojelua voisi erottaa omiksi luvuikseen. Eräitä säännöksiä olisi mielekästä siirtää sellaisenaan toiseen lukuun sopivamman asiakokonaisuuden yhteyteen. Myös lukujen sisällä on mahdollista säätää asioista johdonmukaisemmin.

Asetuksenantovaltuuksia koskien on olennaista, mistä tulee säätää laissa ja mistä voidaan säätää asetuksella. Tähän kysymykseen saadaan lisävalaistusta jätelain uudistamisen eduskuntakäsittelyn yhteydessä. Yksiselitteistä ratkaisua kysymykseen ei ole, kun otetaan huomioon vaatimukset lainsäädännön informatiivisuudesta ja yksityiskohtaisuuden asteesta sekä tarpeettoman lainsäädännön muutospaineen aiheuttaminen pienten yksityiskohtia koskevien kysymysten kohdalta (esim. laitoslutetelon kapasiteettirajat tai aineluettelot).

Raportissa on hahmoteltu suuri määrä erilaisia, muuhun kuin IE-direktiiviin perustuvia YSL:n sisällöllisiä muutoksia: osa on pieniä sanamuodon tarkistuksia ja osa laajempia uudistuksia. Keskeisimmät uudistukset koskevat seuraavia kysymyksiä:

Yleisiä velvollisuuksia koskien lain 1 luvussa olisi mahdollista täsmentää yleisiä periaatteita ja selvilläolovelvollisuutta sekä säätää aineiden käsittelyä ja laitteiden käyttöä koskevat yleiset ympäristönsuojelovelvollisuudet. Keskeistä näissä muutoksissa olisi se, että ne koskisivat myös ei-luvanvaraisia toimintoja. Osa velvollisuuksista olisi kuitenkin käytännössä luvanhakuvelvollistenkin kannalta erittäin merkityksellisiä.

Sijoituspaikkaa koskien YSL:ssa voitaisiin erottaa yleinen valintasäännös ja lupaharkintaan sisältyvä sijoituspaikkaharkinta. Naapurihaitasta olisi tarkoituksenmukaisinta säätää YSL:n puolella, johon tarpeelliselta osin viitattaisiin NaapL:ssa.

YSL:iin voitaisiin myös sisällyttää yleissäännös ympäristötiedon saatavuudesta, jonka yhteydessä luotaisiin perusta ympäristötiedon sähköiselle saatavuudelle ja sähköisen asioinnin käyttöönottamiselle. Lisäksi yleisesti sitovista ympäristönsuojeluvaatimuksista voisi olla tarpeen lisätä säännös, joka kattaisi sekä EU-lähtöiset että kansalliset vaatimukset.

Ympäristöluvantarpeen sääntelyn osalta raportissa on esitetty uusi mahdollinen sääntelytapa jakamalla ennakkovalvonnan tarve sitä kuvaavien otsikoiden alle: säännökset yleisestä luvantarpeesta ja rekisteröintivelvollisuudesta, toimintojen luvantarpeesta, luvantarpeesta erityisen vesistöhaitan perusteella, luvantarpeesta ainepäästöille, luvantarpeesta jätteiden hyödyntämiseen ja käsittelyyn, luvantarpeesta erityisen onnettomuusvaaran perusteella, luvantarpeesta erityisiin toimintoihin sekä

lupantarpeesta naapurihaitan perusteella. Voimassa olevaan lakiin sisältyvä ilmaus, jossa lupantarve on rajattu ainoastaan ympäristölle vaaraa aiheuttavan toiminnan käsitteeseen, ja jossa lupantarve konkretisoidaan asetuksella, ei ole perustuslain hen- gen mukainen. Luvanvaraisten toimintojen osalta asetuksenantovaltuutusta onkin pyritty saamaan täsmällisempään muotoon toimialoihin perustuvan lupantarpeen avulla. Lisäksi luvanvaraisen toiminnan olennaisesta muuttamisesta voitaisiin säätää omana säännöksenään aiempaa täsmällisemmin.

Lupamenettelyä koskien olisi jatkossa mahdollista uudistaa menettelyä siten, että lupahakemuksen ja päätöksen tiedottaminen tapahtuisi Internetissä ja samalla sanomalehtitiedottamisesta luovuttaisiin. Luvan tarkistamista voitaisiin keventää mahdollistamalla tarkistaminen ilmoitusmenettelyssä tietyin rajauksin. Vastaava uudistus voitaisiin tehdä myös lupamääräysten vähäisen muuttamisen osalta. Lu- pamenettelyn keventämistä on raportissa luonnosteltu myös nopeutetun menettelyn kautta. Nopeutettu menettely tarkoittaisi lähtökohdiltaan rajoitettua luvan käsit- telyaikaa ja perustuisi olennaisilta osin lupa-asioinnin tietoverkkoa hyödyntävään sähköiseen menettelyyn.

Lupaharkintaa olisi ilmeisen tarpeen uudistaa jo edellä mainitun sijoituspaik- kaharkinnan ohella vahvistamalla maankäyttösuunnitelmien roolia. Selvitysvelvolli- suuksia koskevaa säännöstöä tulisi selkiyttää. Lisäksi raportissa on tarkasteltu mah- dollisuutta hahmotella säännöstä erityisestä ympäristösuoja-alueesta, jossa mahdol- listen naapurushaittojen ennalta ehkäisemiseksi rajoitettaisiin toiminnan sijoituspai- kan ympäristössä tapahtuvia muutoksia.

Valvontaa koskien IE-direktiivin mukanaan tuomat uudistukset olisi mielekästä ulottaa koko YSL:n laajuudelle. Valvonnan järjestämisestä, valvontasuunnitelman sisällöstä sekä ympäristötarkastuksista voitaisiin säätää nykyistä tarkemmin. Pak- kotoimiasian vireillepano-oikeutta voitaisiin selkeyttää ja menettelyä nopeuttaa säätämällä viranomaiselle velvollisuus tehdä vireillepanon johdosta päätös määräa- jassa. Pilaantuneen maaperän puhdistamistilanteissa voisi nykykäytäntöä seuraten tehdä ilmoituksesta menettelyn pääsääntö. Lisäksi YSL:iin tulisi harkita pohjaveden kunnostamisesta koskevan säännöksen tuomista lakiin.

Eräät raportissa esitetyt ehdotukset (esimerkiksi nopeutettu menettely, tarkista- minen ilmoitusmenettelyssä ja Internetin hyödyntäminen) toteutuessaan keventäi- sivät hallinnollista taakkaa. Tämän lisäksi tulisi myös aineellista normistoa kehit- tää ja laatia sen soveltamista koskevaa ohjeistoa toiminnanharjoittajan näkökulmaa silmällä pitäen. Ympäristölupajärjestelmän tehostamista olisi siis syytä edelleen jat- kaa ympäristönsuojelun tasoa vaarantamatta. Todennäköisesti lupajärjestelmää olisi tarkoituksenmukaisinta keventää toteuttamalla luvanvaraisia toimintoja koskeva normiohjaus kansallisin perustein.

Implementing the IPPC Directive in the UK (focus on England and Wales)

Implementing the IPPC Directive in the UK (focus on England and Wales)	1
1 The UK Permit Application and Technical Guidance Package	2
2 The Environmental Permitting (England and Wales) Regulations 2010 (SI 2010/675) (EPR 2010)	2
3 IED Relevant Regulations.....	4
3.1 The Titanium Dioxide Directive.....	4
3.2 The Solvent Emissions Directive	4
3.3 The Waste Incineration Directive	4
3.4 The Large Combustion Plants Directive	5
3.5 The IPPC Directive	5
4 Regulatory Guidance Package (England and Wales).....	6
5 UK Government Guidance to Local Government	7
6 UK Government Guidance to the Environment Agency	8
7 UK Government Guidance on specific IED relevant directives	9
8 Agency Guidance - Regulatory Guidance Note Series (RGNs)	9
9 Permit Application Pack Guidance Notes:.....	10
10 Technical Guidance Note (TGN) Series	10
11 Sector Technical Guidance Notes	11
12 Agency Horizontal Technical Guidance Notes	11
13 Site Condition Report (SCR) (baseline report).....	13
14 Appreciating the Scope of UK Guidance.....	13
15 Recent UK Technical Guidance produced with IED in Mind?.....	14

Implementing the IPPC Directive in the UK (focus on England and Wales)

Key policy are taken by the Department for the Environment, Food and Rural Affairs (DEFRA) in consultation with the Environment Agency (EA). Two legal instruments implement the IPPC Directive in the UK. - the Pollution Prevention and Control Act 1999 (PPC) and (the details) in the Environmental Permitting Regulations (England and Wales) 2010 (EPR 2010) under section 2 of the PPC Act 1999. In the UK the Environment Agency for England and Wales (EA) and the Scottish Environment Protection Agency (SEPA) are the regulator for the majority of IPPC installations (so called Part A installations)). UK local authorities (municipal/city councils) administer IPPC pollution control for smaller less polluting installations known as Part A (2) installations.

In England and Wales, the environmental regulation of businesses is undertaken by the Environment Agency and many local authorities. The agency also develops their own strategies based on Government guidance and these feed into the governmental priorities, but also include finer regulatory detail.

In situations such as this, where Member States have regulation fully or partially outside of the main ministerial apparatus, this approach is potentially transferable to other member states.

1 The UK Permit Application and Technical Guidance Package

Extensive use has been made of online resources to enable efficient permit administration and the dissemination of guidance materials. Focussing on just one jurisdiction (England and Wales) this system operates to deliver the requirements of the Environmental Permitting (England and Wales) Regulations 2010.

2 The Environmental Permitting (England and Wales) Regulations 2010 (SI 2010/675) (EPR 2010)

Made in exercise of the powers conferred by section 2 and 7(9) of, and Schedule 1 to, the **Pollution Prevention and Control Act 1999**. Cover permitting for installations under the IPPC Directive, waste licensing and other permitting systems.

EPR 2010 came into force in April 2010 combining 14 Directives and UK 41 Regulations into one new regime where this new integrated environmental permit regime now combines permitting for:

- IPPC (i.e. including LCP and Waste incineration) + (including proposed IED - SED/VOC + TiO₂)
- Waste (including mines waste)
- Discharges to surface waters and groundwater
- Radioactive substances

Aimed to integrate existing separate permitting regimes (percieved as unnecessarily complex and burdensome for industry) and various additional amending Regulation. Environmental permitting regimes have developed independently of each other with a variety of approaches. EPR 2010 builds on an earlier amalgamation of IPPC and waste licensing law to consolidate the majority permitting into one permitting and compliance system.

The system is built in a flexible manner with a view to allow easy inclusion of further permitting systems in the future – a flexible and cost effective transposition tool for suitable “pipeline” directives.

The Regulations **transpose the requirements of a wide range of EU Directives**, largely through the **use of schedules to the Regulations** identifying particular requirements which must be delivered through the permitting system, on an article by article basis in the case of directives. Each directive or policy area covered by the new Regime has a specific Schedule as follows (IED relevant areas in bold):

- **Integrated Pollution Prevention and Control Directive - Schedule 7 – Part A installations and Part A mobile plant**

and Part B mobile plant

- Waste Framework Directive - Schedule 9 – Waste operations
- Landfill Directive - Schedule 10 – Landfill
- End-of Life Vehicles Directive - Schedule 11 – Waste motor vehicles
- Waste Electrical and Electronic Equipment Directive - Schedule 12 – Waste electrical and electronic equipment
- **Waste Incineration Directive - Schedule 13 – Waste incineration**
- **Solvent Emissions Directive - Schedule 14 – SED installations**
- **Large Combustion Plant Directive - Schedule 15 – Large combustion plants**
- Asbestos Directive - Schedule 16 – Asbestos
- **Titanium Dioxide Directive - Schedule 17 – Titanium dioxide**
- Petrol Vapour Recovery Directive - Schedule 18 – Petrol vapour recovery
- Batteries Directive - Schedule 19 – Waste batteries and accumulators
- Mining Waste Directive - Schedule 20 – Mining waste operations
- Water discharge activities - Schedule 21 – Water discharge activities
- Groundwater Directive - Schedule 22 – Groundwater activities
- Radioactive substances activities - Schedule 23 – Radioactive substances activities.

If an installation falls under more than one Schedule then each set of Schedule requirements must be complied with. e.g. a waste incinerator must meet the requirements of the IPPC, Waste Incineration and Waste Framework Directives contained in Schedules 7, 13 and 9.

The Regulations specify which facilities require an Environmental Permit and which facilities can be exempt from those requirements. Some waste operations regulated under other regimes, are described as 'excluded waste operations' and these are not regulated facilities and some facilities may be exempt from the requirement for an environmental permit, subject to compliance with certain requirements including registration. When registered, these facilities are known as exempt facilities and are not then regulated facilities.

Link to online copy of the new EPR Regulations 2010 -
http://www.opsi.gov.uk/si/si2010/draft/ukdsi_9780111491423_en_1

This is a single regime approach with benefits for business and regulator:

- reduced administration costs, simpler guidance, unified charging – lower regulatory costs for business and regulator
- flexible, risk based regime that maintains level of environmental protection
- common permitting framework
- first leg of this process was identified as a “best practice” case study in the EU Best Project Report (June 2006)

Regulatory efficiencies are claimed:

- 25% admin burden reduction by 2010
- More recognition of operators performance
- More risk based - more outcome focussed
- Regulator deals with good companies differently
- Cleverer sanctions

3 IED Relevant Regulations

For the purposes of this report the IED specific regulations of interest in the EPR 2010 are as follows:

New IED related permit activities are included in the regulations in **Schedules**:

- **13- Waste Incineration**
- **14- SED Installations (VOC)**
- **15- Large Combustion Plants (LCP) and**
- **17- Titanium Dioxide.**

The legislative approach taken is one of referring the EPR2010 Regulations back to the source directive articles directly, e.g. Directive 92/112/EEC - The Titanium Dioxide Directive article 4 objective is: *“To ensure that discharges of waste into certain waters arising from processes covered by the Directive are prohibited.”* the EPR2010 Regulations simply specify this objective of the directive in its Schedule 17 paragraph 3(a) as being one which *“the regulator must exercise its relevant functions (Regulation 35(2)(1)) so as to ensure compliance with the following provisions of the Titanium Dioxide Directive-”* namely: *“Article 4”*. This approach allows future “pipeline” directives to be accommodated by amending regulations which simply add additional Schedules to the EPR2010 Regulations.

3.1 The Titanium Dioxide Directive

(Directive 92/112/EEC) Directive article	Objective	EPR 2010 provision
4	To ensure that discharges of waste into certain waters arising from processes covered by the Directive are prohibited.	Schedule 17 para 3(a)
6	To ensure that discharges of waste arising from processes covered by the Directive comply with stated limits.	Schedule 17 para 3(b)
9 and Annex	To ensure that discharges into the atmosphere arising from processes covered by the Directive comply with stated limits.	Schedule 17 para 3(c)
10	To ensure that discharges within the Directive are monitored.	Schedule 17 para 3(d)
11	To ensure that waste from the Titanium dioxide industry is avoided or reused where feasible and disposed of without endangering human health or harming the environment.	Schedule 17 para 3(e)

3.2 The Solvent Emissions Directive

(Directive 1999/13/EC, amended by Regulation (EC) No. 1882/2003 and Directive 2004/42/EC) Directive article	Objective	EPR 2010 provision
4(4)	To set requirements where an installation undergoes a substantial change.	Schedule 14 para 3(1)(a)
5 and Annex II	To set the requirements to be met in the operation of installations falling within the Directive.	Schedule 14 para 3(1)(b) and 3(2)(a) and (c)

3.3 The Waste Incineration Directive

(Directive 2000/76/EC) Directive article	Objective	EPR 2010 provision
--	------------------	---------------------------

4(2)	To impose requirements to be met in a permit application.	Schedule 13 para 3
4(3) to (5)	To impose requirements relating to the decision to grant a permit and its content	Schedule 13 para 4(1)(a)
5	To impose requirements relating to the delivery and reception of waste	Schedule 13 para 4(1)(b)
6 and Annex V	To establish operating conditions for plants within the Directive	Schedule 13 paras 4(1)(c) and 4(2)(a) and (d)

3.4 The Large Combustion Plants Directive

(Directive 2001/80/EC) Directive article	Objective	EPR 2010 provision
4(1) to (4) and Annexes III to VII	To ensure plants within the scope of the Directive meet emission limits or achieve reductions in emissions through participation in the national emission reduction plan	Schedule 15 paras 3(1)(a) and 3(2)
5(1)	To allow a derogation from the emission limits in Annex III for certain plants	Schedule 15 para 3(1)(b)
6	To require consideration of combined generation of heat and power	Schedule 15 para 3(1)(c)
7	To set requirements relating to plant malfunction or breakdown, and to allow suspension or derogation from emission limits in certain cases	Schedule 15 para 3(1)(d) and 3(3)
8	To set requirements for multi-firing units	Schedule 15 para 3(1)(e)
9	To set requirements on method of discharge of waste gases	Schedule 15 para 3(1)(f)
10 and Part B of Annexes III to VII	To set emission limit values for extended plants	Schedule 15 para 3(1)(g)
12 and Annex VIII(A)	To ensure monitoring of emissions	Schedule 15 para 3(1)(h)
13	To ensure competent authorities are informed of monitoring results	Schedule 15 para 3(1)(i)
14(1), (2) and (4)	Makes provision on the interpretation of Annexes III to VII	Schedule 15 para 3(1)(j)

3.5 The IPPC Directive

(Directive 2008/1/EC) Directive article	Objective	Regulations provision
3	To set the general principles governing the operation of installations within the Directive.	Schedule 7 para 5(1)(a)
6(1)	To impose requirements to be met in a permit application.	Schedule 7 para 4
9(1) to (6) and Annex III	To impose requirements in relation to the conditions of a permit.	Schedule 7 para 5(1)(b) and 5(2)(a) to (d)
10	To require additional conditions in a permit where environmental quality standards are stricter than best available techniques would achieve	Schedule 7 para 5(1)(c)
11 and Annex IV	To require competent authorities to follow best available techniques	Schedule 7 para 8
12	To require notification of changes to installations and to require a permit application where the change is substantial.	Schedule 7 para 5(1)(d) and 5(2)(e)
13	To ensure permits are reviewed and updated where necessary	Regulation 34 and Schedule 7 para 7
14	To ensure permit conditions are complied with, the operator informs the competent authority of monitoring results and incidents or accidents significantly affecting the environment and the operator enable inspections, sampling and information gathering by the competent authority.	Schedule 7 para 5(1)(e)
15(1) and Annex V	To ensure early and effective public participation in permitting procedures.	Schedule 7 para 6
19(2) and Annex II	To set minimum emission limit values.	Schedule 7 para 5(1)(f)

Each of these objectives and the mapped regulation in EPR 2010 is fully explained in the guidance for each directive (see later).

The UK (England and Wales) approach to transposition and delivery of the directives is via the use of detailed guidance from Government on the directives and how implementing national legislation is to be interpreted and then also in the form of more detailed technical guidance produced by the agencies that describes how to comply with the law.

4 Regulatory Guidance Package (England and Wales)

The Total Regulatory Package to deliver EPR 2010 includes:

- **Government guidance on:**
- EPR 2010 regulations – so called “core guidance”
- EPR 2010 and delivery of the requirements of directives for the agencies (and local government for small footprint activities)
- technical guidance to local authorities/municipal councils (small footprint activities)
- **Agency technical guidance** – for operator and regulator itself on:
 - application forms – for permits, variations etc. plus
 - regulatory and legal guidance notes, how the process works...
 - technical risk assessment tools – options appraisal for impact mitigation e.g. environmental risk and impact assessment to allow choice/comparison of mitigation options and how to justify deviation from BAT
 - horizontal technical guidance notes
 - sector/industry specific technical guidance notes
 - permit templates – general standard permit conditions and conditions for specific activities
 - decision document template – standardised presentation of key issues and decision check-list for public registers

Figure1. illustrates the interrelationships between EC level guidance, Government level guidance and agencies' guidance in the UK. Separate Government guidance is available for local authority/government regulation under the regime (green boxes above). Yellow boxes consist of Agency guidance produced according to the content of BREFs and the core regulatory guidance from the Government. The integrated package should produce good quality applications promote efficient administration/determination and consistent permits adequately formulated on basis of good technical applications. See orange box.

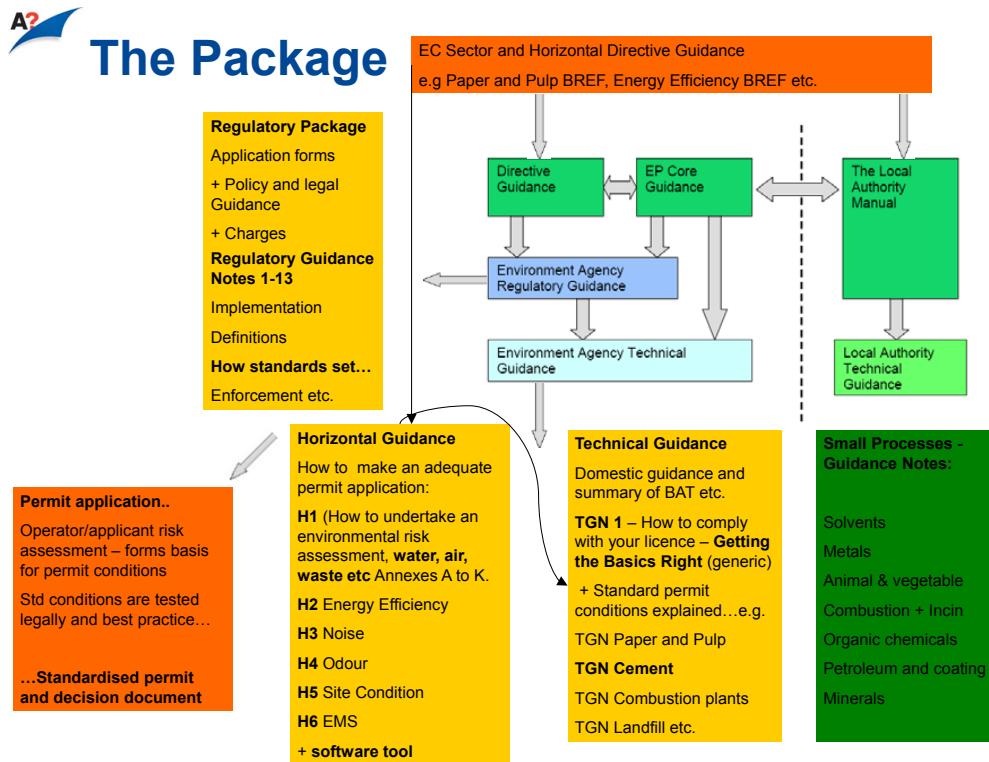

Figure 1. UK Government and Agencies' Guidance

5 UK Government Guidance to Local Government

Government guidance on small processes is supplied direct to local government by the **Department of the Environment, Food and Rural Affairs (DEFRA)** e.g. IPPC Guidance for local government – Policy and Procedure - Manual advises on how the local government pollution control regime works etc.
<http://www.defra.gov.uk/environment/quality/pollution/ppc/localauth/pubs/guidance/documents/ggm-part-a-march-2010-update.pdf>

Technical Guidance notes for small footprint processes are also supplied direct to local government from DEFRA -
<http://www.defra.gov.uk/environment/quality/pollution/ppc/localauth/pubs/guidance/notes/pnotes/index.htm>

e.g. **Combustion and Incineration**

- [PG 1/3 \(95\)](#) - Boilers and Furnaces, 20-50 MW Net Rated Thermal Input (non-consolidated unofficial version with additional guidance [AQ23 \(04\)](#))
- [PG 1/4 \(95\)](#) - Gas Turbines, 20-50 MW Net Thermal Input (non consolidated)

- unofficial version with additional guidance [AQ24 \(04\)](#)
- [PG1/1 \(04\)](#) - Waste Oil and Recovered Oil Burners less than 0.4MW (332 KB) ...

e.g Solvents

General guidance on SED can be found at page 231 onwards of the - General Guidance Manual on Policy and Procedures for A2 and B Installations at:
<http://www.defra.gov.uk/environment/quality/pollution/ppc/localauth/pubs/guidance/documents/ggm-part-a-march-2010-update.pdf>

Other relevant processes and sector guidance notes for SED are:

- SG6 surface treatment sector using organic solvents.
- 6/3(04) chemical treatment of timber and wood-based products.
- 6/7(04) printing and coating of metal packaging.
- 6/8(04) textile and fabric coating and finishing.
- 6/13(04) coil coating processes.
- 6/14(04) film coating processes.
- 6/15(04) coating in drum manufacturing and reconditioning.
- 6/16(04) printworks.
- 6/17(04) printing of flexible packaging. Chapter 34 – Solvent Emissions Directive and the Paints Directive
- 6/18(04) paper coating processes.
- 6/20(04) paint application in vehicle manufacturing.
- 6/22(04) leather finishing processes.
- 6/23(04) coating of metal and plastic.
- 6/25(04) vegetable oil extraction and fat and oil refining.
- 6/28(04) rubber processes.
- 6/32(04) adhesive coating processes.
- 6/33(04) wood coating processes.
- 6/34a(04) refinishing – original coating of road vehicles and trailers.
- 6/34b(06) refinishing – re-spraying of road vehicles
- 6/35(96) metal and other thermal spraying processes
- 6/40(06) coating and recoating of aircraft and aircraft components.
- 6/41(04) coating and recoating of rail vehicles.
- 6/43(04) finishing of pharmaceutical products.
- 6/44(04) manufacture of coating materials (formerly 6/10 + 6/11).
- 6/45(04) surface cleaning
- 6/46(04) dry cleaning

These individual guidance notes can all be found at:

<http://www.defra.gov.uk/environment/quality/pollution/ppc/localauth/pubs/guidance/notes/pnotes/index.htm>

6 UK Government Guidance to the Environment Agency

Core environmental permitting advice (interpretation of EPR Regulations 2010) is supplied to the Agencies (The Environment Agency for England and Wales (EA) and the Scottish Environment Protection Agency (SEPA)) as so called **Environmental Permitting Core**

Guidance, which describes the general permitting and compliance requirements, and guidance on each of the European directives implemented through the EPR regime - <http://www.defra.gov.uk/environment/policy/permits/documents/ep2010guidance.pdf>

7 UK Government Guidance on specific IED relevant directives

The Government policy guidance that supports the EPR 2010 has been produced by DEFRA and updated to fully support implementation (all guidance was updated in March 2010):

IPPC Directive -

<http://www.defra.gov.uk/environment/policy/permits/documents/ep2010ippc.pdf>

Large Combustion Plant Directive -

<http://www.defra.gov.uk/environment/policy/permits/documents/ep2010largecombustionplants.pdf>

Solvent Emissions Directive -

<http://www.defra.gov.uk/environment/policy/permits/documents/ep2010solvents.pdf>

Waste Incineration Directive -

<http://www.defra.gov.uk/environment/policy/permits/documents/ep2010wasteincineration.pdf>

There is no separate Government guidance being produced for the **Titanium Dioxide Directive** but there is guidance contained in the Environment Agency's technical guidance notes i.e. **Non - Ferrous Metals and the Production of Carbon and Graphite (EPR 2.03)** at <http://publications.environment-agency.gov.uk/pdf/GEHO0209BPIR-e-e.pdf>

8 Agency Guidance - Regulatory Guidance Note Series (RGNs)

These are high level guidance notes on implementation of the Regulations which have been produced by the Agencies. They sit below UK government guidance.

They have been prepared for Agency staff and to help applicants too. (Hyperlinks to real documents for illustration):

- [RGN No. 1 Understanding the meaning of Operator \(v4.0\) \(PDF, 315KB\)](#)
- [RGN No. 2 Understanding the meaning of regulated facility \(v2.0\) \(PDF 416KB\)](#)
- [RGN No. 2 Appendices \(v2.0\) \(PDF, 656KB\)](#)
 1. Understanding of Schedule 1 to the EPR Regulations
 2. Defining scope of the installation
- [RGN No. 3 Deciding applications are duly made and requests for further information \(v2.0\) \(PDF, 310KB\)](#)
- [RGN No. 4 Setting standards for environmental protection \(v2.0\) \(PDF, 160KB\)](#)

- [RGN No. 5 Operator competence \(v2.0\) \(PDF, 349KB\)](#)
- [RGN No. 6 Determinations involving sites of high public interest \(v2.0\) \(PDF, 105KB\)](#)
- [RGN No. 7 Appeals to Secretary of State or Welsh Ministers \(v3.0\) \(PDF, 85KB\)](#)
- [RGN No. 8 Substantial changes in operation at installations, mining waste facilities and other facilities involving solvents and combustion \(v2.0\) \(PDF, 180KB\)](#)
- [RGN No. 9 Surrender \(v2.0\) \(PDF, 137KB\)](#)
- [RGN EPR 10 Dealing with the death, financial difficulties or striking off of an operator \(PDF, 82KB\)](#) - This guidance note applied to waste and installations only.
- [RGN No. 11 Enforcement powers \(v1.0\) \(PDF, 406KB\)](#)
- [RGN EPR 13 Defining Waste Recovery: Permanent Deposit of Waste on Land \(v1.0\) \(PDF, 398KB\)](#)
- [LFD 1 Understanding the Landfill Directive \(v2.0\) \(PDF, 485KB\)](#)

9 Permit Application Pack Guidance Notes:

- [Application for a new bespoke permit](#)
- [Application for a new standard rules permit](#)
- [Change \(variation\) of an existing permit](#)
- [Transfer of permit](#)
- [Surrender of permit](#)

These application related guides are supplemented by guidance on fees and charges for applications and subsistence (annual charges for holding licences) which is based on risk and complexity.

<http://www.environment-agency.gov.uk/business/regulation/38811.aspx>

10 Technical Guidance Note (TGN) Series

The technical guidance produced by the UK Agencies; namely the Environment Agency for England and Wales (EA) and the Scottish Environment Protection Agency (SEPA) takes into account the information contained in BREFs and lays down the indicative standards and expectations in the UK. TGNs support setting appropriate environmental standards in permits. General guidance on the permit process and specific sector guidance – e.g. Cement industry, Paper and pulp industry etc. Also horizontal guidance – cross-sector guidance on specific environmental issues, energy efficiency, noise, how to do an impact assessment etc. All in addition to the sector and horizontal EC BREF guidance documents. Applicants to carry out risk assessment and identify technical measures using TGNs e.g. assess hazards, receptors and impacts from using technical abatement measures if still significant impacts alternative measures needed to mitigate impacts (iterative approach).

Generic technical guidance on how to comply with an environmental permit is also available which deals with the main permit groups of IPPC, waste management, mining wastes, discharges to surface and ground waters.

<http://publications.environment-agency.gov.uk/pdf/GEHO0610BSUZ-e-e.pdf>

11 Sector Technical Guidance Notes

These have been written for each individual sector based on BREF documents (hyper links). These identify indicative BAT:

- [Intensive farming \(pigs and poultry\)](#)
- [Mining waste](#)
- [Discharges to surface water and groundwater](#)
- [IPPC Waste treatment and storage](#)
- [Paper, pulp and cardboard manufacturing](#)
- [Food and drink](#)
- [Chemicals](#)
- [Waste incineration activities](#)
- [Energy - Gasification, liquefaction and refining industry](#)
- [Printing and textiles - coating activities](#)
- [Production and processing of metals](#)
- [Coke, iron and steel](#)
- [Cement and lime activities](#)
- [Combustion plants, including power stations](#)
- [Groundwater](#)
- [Landfill](#)
- [Radioactive substance — nuclear](#)
- [Radioactive substances activities — radioactive substances users](#)
- [Clinical waste](#)

Examples:

Combustion Activities (EPR 1.01) - <http://publications.environment-agency.gov.uk/pdf/GEHO0209BPIN-e-e.pdf>

Incineration of Waste (EPR 5.01) - <http://publications.environment-agency.gov.uk/pdf/GEHO0209BPIO-e-e.pdf>

Titanium Dioxide (EPR 2.03) - <http://publications.environment-agency.gov.uk/pdf/GEHO0209BPIR-e-e.pdf>

These guidance notes detail BAT and how BAT levels are derived plus how BAT levels relate to other Directives' requirements.

A separate Government guide on the **Solvent Emissions Directive** was produced by DEFRA -

<http://www.defra.gov.uk/environment/policy/permits/documents/ep2010solvents.pdf>

12 Agency Horizontal Technical Guidance Notes

This guidance helps applicants assess risks to the environment and human health when applying for a **bespoke** permit under the Environmental Permitting Regulations 2010.

The H1 Environmental Risk Assessment framework consists of an overview guide and a set of supporting technical annexes (a to k) for specific risks.

A software tool is being developed and will form part of a consultation on the H1 guidance which is due to take place in August 2010. A new H1 Software Tool will be available after this date.

In order to obtain a Permit to operate an installation covered by IPPC the Operator must demonstrate that the best available techniques are being used. The Sector Guidance explains how an Application for an IPPC Permit should be structured and the information which should be provided. It then lays down the indicative BAT standards and benchmark emission levels, which should normally be achieved in that sector in the UK (derived from the BREF). In many cases, the requirements for IPPC can be demonstrated simply by implementing the indicative BAT as given in the relevant sector BREF or IPPC Technical Guidance Note, without the need for further assessment. However, there are often circumstances where an Operator needs to provide an installation-specific assessment to justify that BAT is being implemented.

Where the most appropriate technique at the local level is not self-evident, a local assessment of the costs and benefits of the available options may be needed to establish the best option. Therefore, the approach to be taken in determining BAT for an installation will usually be a combination of compliance with indicative sector BAT, together with installation-specific BAT assessment for those aspects, which require local circumstances to be taken into account. In summary, a BAT assessment is usually required in the following circumstances:

BAT Assessment is required:

- where more than one candidate for BAT exists for the prevention and minimisation of a particular pollutant or pollutants,
- where an operator proposes to deviate from indicative BAT given in the BREF or Agencies' guidance, or
- where no indicative BAT is given for the activity, e.g. for a new technology or process.

The UK agencies have produced a methodology to aid this decision process called **IPPC Horizontal Guidance Note for Environmental Risk Assessment Annex K – Justifying and cost-benefit of control measures** (which is essentially a BAT appraisal). In particular, the Environmental assessment guide provides the preferred methods for quantifying environmental impacts to all media; the preferred method for calculating costs and includes guidelines on how to resolve any cross media conflicts. The methods can be used either to conduct a costs/benefits appraisal of options to determine BAT for selected releases from an installation where deviation from indicative BAT in Guidance Notes is proposed; where several candidate Best Available Techniques exist or no indicative BAT is provided in Guidance Notes.

H1 Environmental Risk Assessment

- [H1 Environmental risk assessment for permits - Overview \(PDF, 377KB\)](#)
- [H1: Annex A - Amenity and accident risks from installations and waste operations \(PDF, 441KB\)](#)
- [H1: Annex B - Intensive farming \(PDF, 556KB\)](#)

- [H1: Annex C - Accidents \(PDF, 417KB\)](#)
- [H1: Annex D - Surface water discharges \(basic\) \(PDF, 985KB\)](#)
- [H1: Annex E - Surface water discharges \(complex\) \(PDF, 925KB\)](#)
- [H1: Annex F - Air emissions \(PDF, 752KB\)](#)
- [H1: Annex G - Disposal or recovery of waste produced on site \(PDF, 384KB\)](#)
- [H1: Annex H - Global warming potential \(PDF, 418KB\)](#)
- [H1: Annex I - Landfill \(PDF, 564KB\)](#)
- [H1: Annex J – Groundwater \(PDF, 1MB\)](#)
- [Annex Ji- Prior examination for discharges to land of waste sheep dip and pesticide washings \(PDF, 1.3MB\)](#)
- [Annex Jii - Module on small discharges to groundwater \(PDF, 589KB\)](#)
- [H1: Annex K - Justifying and cost-benefit analysis of control measures \(PDF, 453KB\)](#)

H2 Energy Efficiency Guidance - [Energy Efficiency \(PDF, 493KB\)](#)

H3 Noise Guidance – [H3 Noise Guidance](#)

H4 Odour Guidance - [H4 Odour Management Guidance](#)

H5 Site Condition Report Guidance

- [H5 Site Condition Report - guidance for applicants \(PDF, 51KB\)](#)
- [H5 Site Condition Report - template \(Word, 102KB\)](#)

H6 Environmental Management Systems - [EMS \(PDF, 1MB\)](#)

13 Site Condition Report (SCR) (baseline report)

The UK guidance already requires baseline site reporting etc.

The UK IPPC application requires the preparation of a site report to provide a point of reference against which later determinations can be made of whether there has been any deterioration of the site under IPPC and also information on the vulnerability of the site.

Operations should not lead to deterioration of the site. Should any instances arise which have, or might have, impacted on the state of the site the operator should record them along with any further investigation or ameliorating work carried out. This will ensure that there is a coherent record of the state of the site throughout the period of the IPPC permit. This is as important for the protection of the operator as it is for the protection of the environment. Any changes to this record should be submitted annually with the emissions inventory information.

This baseline setting is particularly important where previous contaminating activities may have taken place (many sites have been used for industrial purposes for 200 years or more). See guidance note H5 - Site Reports

- http://www.environment-agency.gov.uk/static/documents/Business/h5_scr_guidance_2099540.pdf

14 Appreciating the Scope of UK Guidance

The scope and depth of the UK guidance that has been produced so far in support of IPPC, waste management and other permitting areas is difficult to fully capture and/or describe in a concise report. However, navigating through the broad scheme shown in

Figure 1. above by accessing some of the on-line guidance materials listed is the best way to appreciate the level of integration and “customer friendliness” achieved so far.

Concise Permits/Decision Documents

One immediate benefit of a centralised permit system has been the generation of shorter, concise permits containing standard operational conditions (e.g. including monitoring and reporting periods) and standard format decision documents recording the outcome of the permitting process, reasons for decisions plus context information have been one outcome. For example, operators in different parts of the country can expect a very similar standard and format permit for similar installations etc. e.g. A permit for a 680 MW gas fired power station with permit length of only 9 pages of conditions, plus 17 pages of annexes.

Permit Exemptions

N.B. Many exempted processes/activities do not need a permit and a specific regulatory guidance web resource is maintained to address industry queries on all subjects See NetRegs - <http://www.netregs.gov.uk/>

Other less complicated activities can obtain standard permits provided they qualify as low impact installations –

<http://www.environment-agency.gov.uk/business/topics/permitting/32334.aspx>

15 Recent UK Technical Guidance produced with IED in Mind?

Cement Industry Example - How to Comply with your Environmental Permit – Additional Guidance for: The cement industry (EPR 3.01a), The Environment Agency, Bristol, January 2010

<http://www.environment-agency.gov.uk/business/sectors/117278.aspx>

This document is currently out to consultation, so has not yet been finalised. The guidance explains:

- **Technical and wider regulatory context to the guidance**
How to comply with objectives of the domestic permitting regime and how the sector guidance note is supported by other horizontal guidance notes.
- **Guidance Derivation**
How the guidance is based on the EU BAT Reference (BREF) note for the cement, lime and magnesium oxide industries adopted by the EU Information Exchange Forum (IEF) on 1 April 2009.
- **BAT Rules**
How any deviation from BAT is to be justified on a cost benefit basis. The additional horizontal guidance note H1 ‘Environmental Risk Assessment’, gives a formal method of assessing options which can be used where major decisions are to be made on BAT.

- **BAT Associated Emission Level (BAT-AEL) and Emission Limit Values (ELVs)**
Guidance note provides indicative standards for BAT techniques as well as emission levels. How tighter standards than BAT may be required where an environmental quality standard (EQS) may be threatened, or due to sensitive local receptors or other local environmental conditions. How other EC Directives may set other emission levels that may be stricter than BAT.
- **Waste Incineration Directive (WID)**
Guidance for kilns that also burn wastes as fuels and explanation of how BAT AELs relate to WID limits etc.
- **Annex 1 to EPR 3.01a gives indicative BAT levels for releases to air for cement works**
This states emission levels in tables based on continuous emission monitoring (CEMs) during the period of operation at stated standard reference conditions. Values shown are daily averages and units are mg/Nm³ unless otherwise indicated.

Full table reproduced below

Pollutant	Kiln type (or other source)	BAT Emission level	WID Limit
NO_x (expressed as NO ₂)	Pre-heater kiln	200 - 450 <small>Note 1 & 2</small>	800
	Lepol and long rotary kilns	400 - 800 <small>Note 1</small>	800
SO_x (expressed as SO ₂)	All kilns	<50 - 400 <small>Note 3</small>	500 <small>Note 4</small>
Particulates from kilns	All kilns	<10 - 20	30
CO	All kilns	No Indicative standard <small>Note 5</small>	Can be set by competent authority
TOC	All kilns burning waste-derived fuels	10 <small>Note 6</small>	10 <small>Note 6</small>
HCl	All kilns	<10 <small>Note 7</small>	10
HF	All kilns	<1.0 <small>Note 7</small>	1.0

NOTES

- 1) Depending on initial NO_x levels and ammonia slip.
- 2) The upper level is 500mg/m³ where after using primary measures to reduce NO_x emissions the level is still greater than 1000mg/m³.
- 3) The range takes into account the sulphur content of the raw materials.
- 4) Exemption may be granted if you can demonstrate that SO₂ emissions are not due to the incineration of waste.
- 5) Primary control to minimise CO may prejudice other interrelated releases, for example NO_x releases.
- 6) This BAT emission level is taken from WID. Exemption may be granted if you can demonstrate that TOC emissions are not due to the incineration of waste.
- 7) Measured as the daily average or averaged over the sampling period (spot measurements, for at least half an hour).

Pollutant	Pollutant (or other source)	BAT Emission level	WID Limit
Mercury and compounds	All kilns	<0.05 <small>Note 8 & 9</small>	0.05
Cadmium and thallium and compounds	All kilns	<0.05 <small>Note 8</small>	0.05
Group III metals <small>Note 10</small>	All kilns	<0.5 <small>Note 8</small>	0.5
Dioxins and furans (PCDD/F)	All kilns	<0.05 - 0.1 <small>Note 11</small> ng I-TEQ/Nm ³	0.1 ng I-TEQ/Nm ³
Ammonia slip <small>Note 12</small>	All kilns if using SNCR to reduce NO _x releases.	30 <small>Note 12</small>	Not applicable
Particulates – non kiln sources <small>Note 13</small>	Kiln coolers and milling operations	<10 - 20	Not applicable
Particulates – other sources <small>Note 14</small>	All other point sources of particulates.	<10	Not applicable

8) Averaged over the sampling period (spot measurements, for at least half an hour).

9) Low levels have been reported. Values above 0.03mg/m³ should be investigated. Values close to 0.05mg/m³ require consideration of additional measures or techniques to reduce these emissions.

10) Group III metals are: antimony (Sb), arsenic (As), chromium (Cr), cobalt (Co), copper (Cu), lead (Pb), manganese (Mn), nickel (Ni), and vanadium (V).

11) Averaged over the sampling period of six to eight hours.

12) Ammonia slip is the increase in NH₃ emissions over background levels due to additions of ammonia or urea when using SNCR to reduce NO_x emissions. The correlation between NO_x abatement efficiency and NH₃ slip has to be considered. Depending on the initial NO_x level and on the NO_x abatement efficiency, the NH₃ slip may be higher up to 50mg/m³. For Lepol and long rotary kilns, the level may be even higher.

13) Sources such as kiln coolers, coal mills and cement mills.

14) Sources such as raw material crushers, storage of raw materials, solid fuels, clinker and cement, conveyors and elevators, dispatch of cement and so on.

Gary Watkins 21.9.2010

Ympäristönsuojelulain ja ympäristönsuojeluasetuksen vertailu IE-direktiiviin

Taulukossa vertaillaan voimassa olevaa ympäristönsuojelulakia (viimeisin huomioon otettu muutos on 253/2010) sekä ympäristönsuojeluasetusta (viimeisin huomioon otettu muutos on 235/2010) IE-direktiivin artikloihin 1-27 (ns. päädirektiivi). YSL:n ja YSA:n säännöksistä, joita vastaavia ei ole IE-direktiivissä, on näkyvissä vain otsikot.

Säännösmuutoshahmotelma on merkittynä punaisella keskimmäiseen sarakkeeseen.

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
I luku Yleiset säännökset		
<p>I § Tavoite Tämän lain tavoitteena on:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia vahinkoja; 2) turvata terveellinen ja viihtyisä sekä luonnontaloudellisesti kestävä ja monimuotoinen ympäristö; 3) ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia; 4) tehostaa ympäristöä pilaavan toiminnan vaikutusten arviointia ja huomioon ottamista kokonaisuutena; 5) parantaa kansalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa ympäristöä koskevaan päätöksentekoon; 6) edistää luonnonvarojen kestävää käyttöä; sekä 7) torjua ilmastonmuutosta ja tukea muuten kestävää kehitystä. 		<p>I artikla Kohde Tässä direktiivissä säädetään teollisesta toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä. Siinä säädetään myös ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvien päästöjen ehkäisemisestä, tai jos se ei ole mahdollista, päästöjen vähentämisestä ja jätteiden syntymisen ehkäisemisestä koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttamiseksi.</p>
<p>2 § Soveltamisala Tätä lakia sovelletaan toimintaan, josta aiheutuu tai saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista siten kuin jäljempänä säädetään. Lisäksi tätä lakia sovelletaan toimintaan, jossa syntyy jätettä, sekä jätteen hyödyntämiseen tai käsittelyyn. Tätä lakia ei sovelleta toimintaan, josta säädetään merenkulun ympäristönsuojelulaissa (1672/2009) ellei siinä laissa toisin säädetä, eikä merensuojelulaissa (1415/1994) tarkoitettuun toimintaan. Tätä lakia ei myöskään sovelleta säteilystä aiheutuvien haittavaikutusten ehkäisemiseen siltä osin kuin siitä säädetään ydinenergialaissa (990/1987) tai säteilylaissa (592/1991) eikä vesistön pilaantumisen ehkäisemiseen siltä osin kuin siitä määrätään Suomen ja Ruotsin välisessä rajajokisopimuksessa (SopS 54/1971). (29.12.2009/1676) Asetuksella voidaan säätää poikkeuksia tämän lain soveltamisesta, jos se on tarpeen valtakunnan turvallisuuden, huoltovarmuuden tai puolustusvoimien toiminnan erityisluonteen vuoksi. Tätä lakia sovellettaessa on noudatettava, mitä Suomea sitovissa kansainvälisissä merensuojelusopimuksissa määrätään. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi on lisäksi noudatettava, mitä muussa laissa säädetään. Tätä lakia sovelletaan myös Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004) tarkoitettulla Suomen talousvyöhykkeellä. (26.11.2004/1061)</p>		<p>2 artikla Soveltamisala 1. Tätä direktiiviä sovelletaan II–VI luvussa tarkoitettuun pilaantumista aiheuttavaan teolliseen toimintaan. 2. Tätä direktiiviä ei sovelleta uusien tuotteiden ja prosessien tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen.</p>
<p>3 § Määritelmät Tässä laissa tarkoitetaan:</p>		<p>3 artikla Määritelmät Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
<p>1) ympäristön pilaantumisella sellaista ihmisen toiminnasta johtuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon, lämmön tai hajun päästämistä tai jättämistä ympäristöön, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa:</p> <p>a) terveyshaittaa;</p> <p>b) haittaa luonnolle ja sen toiminnoille;</p> <p>c) luonnonvarojen käyttämisen estymistä tai melkoista vaikeutumista;</p> <p>d) ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä;</p> <p>e) ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä;</p> <p>f) vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle; tai</p> <p>g) muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus;</p>		<p>2) pilaamisella' aineiden, värinän, lämmön tai melun päästämistä ihmisen toimesta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään siten, että seuraukset voivat aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristön laadulle, tai että se vahingoittaa aineellista omaisuutta tai heikentää tai estää ympäristön virkistyskäyttöä tai ympäristön muuta oikeutettua käyttöä;</p>
	<p>1 a) päästöllä yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, energiaa, melua, värinää, säteilyä, valoa, lämpöä tai hajua;</p>	<p>4) 'päästöllä' laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, värinää, lämpöä tai melua;</p>
<p>2) ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalla toiminnalla laitoksen perustamista tai käyttämistä sekä siihen teknisesti ja toiminnallisesti kiinteästi liittyvää toimintaa taikka alueen käyttämistä tai toiminnan järjestämistä siten, että siitä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista; (21.4.2005/252)</p>		<p>3) 'laitoksella' kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I tai liitteessä VII olevassa osassa I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää samassa paikassa tapahtuvaa toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa mainituissa liitteissä lueteltuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen:</p>
<p>3) terveyshaitalla ihmisessä todettavaa sairautta, muuta terveydenhäiriötä tai sellaisen tekijän tai olosuhteen esiintymistä, joka voi vähentää väestön tai yksilön elinympäristön terveellisyyttä;</p>		
<p>4) parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla mahdollisimman tehokkaita ja kehittyneitä, teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia tuotanto- ja puhdistusmenetelmiä ja toiminnan suunnittelu-, rakentamis-, ylläpito- sekä käyttötapoja, joilla voidaan ehkäistä toiminnan aiheuttama ympäristön pilaantuminen tai tehokkaimmin vähentää sitä;</p>	<p>4) parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla (BAT) mahdollisimman tehokkaita ja kehittyneitä, teknisesti ja laitostyyppille taloudellisesti toteuttamiskelpoisia tuotanto- ja puhdistusmenetelmiä sekä suojarakenneratkaisuja ja toiminnan suunnittelu-, rakentamis-, ylläpito- sekä käyttötapoja, joilla voidaan ehkäistä toiminnan aiheuttama ympäristön pilaantuminen tai tehokkaimmin vähentää sitä. Tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin.;</p>	<p>9) 'parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla' (best available techniques, BAT) tietyn toiminnan ja siinä käytettävien menetelmien tehokkainta ja edistyneintä astetta, joka osoittaa sellaiset tekniset ja käytännölliset ominaisuudet, jotka soveltuvat käytännön pohjaksi rajarvoille ja muille lupaehdoille, joilla on tarkoitus estää, tai milloin se ei ole mahdollista, vähentää päästöjä ja vaikutuksia koko ympäristöön;</p> <p>a) 'tekniikoilla' sekä käytettyjä menetelmiä että laitoksen suunnittelua, rakennetta, ylläpitoa, käyttöä ja tapaa, jolla sen toiminta pysäytetään;</p> <p>b) 'käytettävissä olevilla tekniikoilla' menetelmiä, jotka on kehitetty sellaisessa mittakaavassa, että niiden käyttö kyseisellä teollisuuden alalla on mahdollista taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla kustannukset ja hyöty huomioon ottaen, riippumatta siitä, ovatko nämä menetelmät kyseisessä jäsenvaltiossa käytössä tai tuotetaan niitä siellä, kunhan kyseinen toiminnanharjoittaja voi käyttää niitä kohtuullisin ehdoin;</p> <p>c) 'parhaalla' tehokkainta, kun pyritään saavuttamaan yleisesti koko ympäristön suojelun korkea taso.</p>
<p>5) toiminnanharjoittajalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa tai joka tosiasiallisesti määrää toiminnasta</p>	<p>5) toiminnanharjoittajalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa tai joka tosiasiallisesti kokonaan tai osittain määrää toiminnasta</p>	<p>14) 'toiminnanharjoittajalla' ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käytettävää rinnakkaispolttolaitosta tai jolla on kokonaan tai osittain määräysvalta tällaiseen laitokseen, taikka, jos kansallisessa oikeudessa niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu määräävä taloudellinen päätäntävalta tällaisen laitoksen teknisen toiminnan suhteen;</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
6) vesistöillä vesilain (264/1961) I luvun 1 §:n 2 momentin mukaista vesialuetta ja 3 §:n mukaisia aluevesiä		
7) pohjavedellä maa- tai kallioperässä olevaa vettä		19) 'pohjavedellä' yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pohjavettä; 2 EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.
8) päästöraja-arvolla ympäristöön suoraan tai epäsuoraan päästetyn I kohdassa tarkoitettun, laimentamattoman päästön arvoa, jota ei yhden tai useamman ajanjakson aikana saa ylittää ja joka ilmaistaan kokonaisuudessaan määränä, pitoisuutena, prosenttisuutena tai muulla vastaavalla tavalla.		19) 'pohjavedellä' yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pohjavettä; 2 EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1. 5) 'päästöjen raja-arvolla' tietyillä erityisillä parametreillä ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyn ajanjakson tai tiettyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää. 15 artikla Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet 1. Pilaavien aineiden päästöjen raja-arvoja sovelletaan siihen hetkeen, jona päästöt tulevat laitoksesta ulos, eikä mahdollisesti ennen tuota hetkeä tapahtunutta laimentumista oteta huomioon kyseisten arvojen määrittelyssä. Mitä tulee pilaavien aineiden epäsuoriin päästöihin veteen, vedenpuhdistamon vaikutus voidaan ottaa huomioon kyseessä olevan laitoksen päästöjen raja-arvoja määritettäessä, edellyttäen että näin taataan koko ympäristön suojelun vastaava taso ja ettei lisätä ympäristön pilaantumista.
	9) ympäristönlaatuvaatimus asetuksella annettuja eriteltyjä vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai ympäristön tietyn osan on tietyssä ajankohtana täytettävä; 10) uudella tekniikalla toimintaa koskevaa tekniikkaa, jolla kaupallisesti kehitettynä voidaan joko nostaa yleistä ympäristönsuojelun tasoa tai saavuttaa vähintään sama ympäristönsuojelun taso ja suuremmat kustannussäästöt kuin jo olemassa olevalla parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla; 11) vaarallisilla aineilla aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 2 artiklan 7 ja 8 kohdassa määritellyjä aineita tai seoksia; 12) perustilaselvityksellä tietoa merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tilasta; 13) maaperällä maankuoren ylintä kerrosta, joka sijaitsee kallioperän ja pinnan välissä. [Maaperä muodostuu mineraalihiukkasista, orgaanisesta aineksesta, vedestä, ilmasta ja elävistä organismeista.]; 14) yleisesti sitovilla ympäristönsuojeluväitöksillä parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan nojautuvia päästöjen raja-arvoja tai muita, vähintään alakohtaisia ehtoja ympäristön pilaantumisen vaaran ehkäisemiseksi, jotka on hyväksytty käytettäväksi suoraan lupamääräysten asettamisessa tai joita käytetään suoraan toiminnan ympäristövaikutusten ehkäisemisessä; 15) jätteellä jätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2008/98/EY) 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä; 16) vaarallisella jätteellä jätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2008/98/EY) 3 artiklan 2 alakohdassa määritettyä vaarallista jätettä;	6) 'ympäristölaatuvaatimilla' unionin oikeudessa eriteltyjä vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai ympäristön tietyn osan on tietyssä ajankohtana täytettävä; 13) 'uudella tekniikalla' teollisuuden toimintaa koskevaa uutta tekniikkaa, jolla kaupallisesti kehitettynä voidaan joko nostaa yleistä ympäristönsuojelun tasoa tai saavuttaa vähintään sama ympäristönsuojelun taso ja suuremmat kustannussäästöt kuin jo olemassa olevalla parhaalla käytössä olevalla tekniikalla; 17) 'vaarallisilla aineilla' aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 2 artiklan 7 ja 8 kohdassa määritellyjä aineita tai seoksia; 18) 'lähtötalanneraportilla' tietoa merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tilasta; 20) 'maaperällä' maankuoren ylintä kerrosta, joka sijaitsee kallioperän ja pinnan välissä. Maaperä muodostuu mineraalihiukkasista, orgaanisesta aineksesta, vedestä, ilmasta ja elävistä organismeista; 47) 'yleisesti sitovilla säännöillä' päästöjen raja-arvoja tai muita, vähintään alakohtaisia ehtoja, jotka on hyväksytty käytettäväksi suoraan lupaehtojen asettamisessa. 36) 'jätteellä' jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä; 37) 'vaarallisella jätteellä' direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 2 alakohdassa määritettyä vaarallista jätettä;

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
		<p>7) 'luvalla' kirjallista lupaa käyttää laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osaa tai koko laitosta;</p> <p>15) 'yleisöllä' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen oikeuden tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;</p> <p>16) 'yleisöllä, jota asia koskee' yleisöä, johon lupamenettely vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, tai yleisöä, jonka etua päätös luvan myöntämisestä taikka luvan tai lupaehtojen saattamisesta ajan tasalle koskee; tätä määrittelyä sovellettaessa kansalaisjärjestöillä, jotka edistävät ympäristönsuojelua ja jotka täyttävät kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset, katsotaan olevan etu tässä asiassa.</p> <p>22) 'siipikarjalla' siipikarjaa sellaisena kuin se on määritelty eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 15 lokakuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/539/ETY 1 2 artiklan 1 alakohdassa;</p>
Tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan määrittelyssä huomioon otettavista seikoista säädetään tarkemmin asetuksella.	[Tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan määrittelyssä huomioon otettavista seikoista säädetään tarkemmin asetuksella.] [Siirto 4 kohtaan BAT-määrittely-yhteyteen]	
<p>4 § Yleiset periaatteet</p> <p>Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että</p> <p>1) haitalliset ympäristövaikutukset ehkäistään ennakolta tai, milloin haitallisten vaikutusten syntymistä ei voida kokonaan ehkäistä, rajoitetaan ne mahdollisimman vähäisiksi (ennaltaehkäisy ja haittojen minimoinnin periaate);</p> <p>2) menetellään muutoin toiminnan laadun edellyttämällä huolellisuudella ja varovaisuudella ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä otetaan huomioon toiminnan aiheuttaman pilaantumisen vaaran todennäköisyys, onnettomuusriski sekä mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen ja niiden vaikutusten rajoittamiseen (varovaisuus- ja huolellisuusperiaate);</p>		<p>II artikla Toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleiset periaatteet</p> <p>Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta laitoksia käytetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:</p> <p>a) kaikki asiaankuuluvat pilaantumista estävät toimenpiteet toteutetaan;</p> <p>c) merkittävää pilaantumista ei aiheuteta;</p> <p>g) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi;</p>
3) käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa (parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaate);		<p>II artikla, 1 kohta</p> <p>b) käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa;</p>
4) noudatetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoituksenmukaisia ja kustannustehokkaita eri toimien yhdistelmiä, kuten työmenetelmiä sekä raaka-aine- ja polttoainevalintoja (ympäristön kannalta parhaan käytännön periaate).		<p>II artikla, 1 kohta</p> <p>d) jätteiden syntyminen ehkäistään direktiivin 20 08/98/ EY mukaisesti;</p> <p>e) jos jätteitä syntyy, ne valmistellaan uudelleenkäyttöä varten, kierrätetään tai käytetään hyödyksi tärkeysjärjestyksessä ja direktiivin 2008/98/EY mukaisesti, tai, jos tämä on teknisesti ja taloudellisesti mahdotonta, ne loppukäsitellään siten, että niillä ei ole ympäristövaikutuksia tai vaikutus on mahdollisimman vähäistä;</p> <p>f) energiankäyttö on tehokasta;</p>
Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittaja vastaa vaikutuksien ennaltaehkäisystä ja ympäristöhaittojen poistamisesta tai rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi (aiheuttamisperiaate).		<p>[II artikla</p> <p>Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta laitoksia käytetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:]</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>5 § Yleiset velvollisuudet Toiminnanharjoittajan on oltava riittävästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (selvilläolovelvollisuus). Jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi (pilaantumisen torjuntavelvollisuus). (29.5.2009/385) Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on lisäksi noudatettava jätelain (1072/1993) 4 ja 6 §:ssä säädettyjä yleisiä velvollisuuksia.</p>	<p>5 § Yleiset velvollisuudet Toiminnanharjoittajan on oltava riittävästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (selvilläolovelvollisuus). Jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen tai sen vaaran ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi (pilaantumisen torjuntavelvollisuus). (29.5.2009/385) Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on lisäksi noudatettava jätelain (1072/1993) 4 ja 6 §:ssä säädettyjä yleisiä velvollisuuksia.</p>	<p>7 artikla, 1 kohta Ympäristövastuusta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY1 soveltamista rajoittamatta jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavan vaaratilanteen tai onnettomuuden sattuessa sen varmistamiseksi, että: b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä toimenpiteet ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja vaaratilanteiden tai onnettomuuksien mahdollisen laajenemisen estämiseksi;</p>
6 § Sijoituspaikan valinta		
7 § (29.5.2009/385) Maaperän pilaamiskielto		
8 § Pohjaveden pilaamiskielto		
9 § Merta koskevat erityiset kiellot		
	<p>9 a § Ympäristötiedon saatavuus Viranomaisen hallussa oleva ympäristötieto on viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaan julkista ja se on jokaisen saatavilla sitä pyydettyessä. Asiakirjojen salassapidosta säädetään lain 6 ja 7 luvuissa.</p>	<p>24 artikla Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn 4. Edellä 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyistä rajoituksista muuta johdu.</p>
2 luku Asetukset ja määräykset		
<p>10 § Yleiset perusteet Valtioneuvosto voi, siten kuin jäljempänä tässä luvussa säädetään, asetuksella antaa tarpeellisia säännöksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi. Tässä luvussa tarkoitettuja asetuksia annettaessa on otettava huomioon, mitä 4–6 §:ssä säädetään. Asetuksia valmisteltaessa on niille viranomaisille ja tahoille, joiden toimintaa tai etua asia erityisesti koskee, varattava tilaisuus lausunnon antamiseen.</p>		<p>6 artikla Yleisesti sitovat säännöt Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tietyille laitosten, polttolaitosten, jätteenpolttolaitosten tai jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten ryhmille tarkoitettujen vaatimukset yleisesti sitoviin sääntöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lupavelvoitteen soveltamista. Jos hyväksytään yleisesti sitovia sääntöjä, on riittävää, että luvassa viitataan tällaisiin sääntöihin.</p>
11 § Ympäristön laatu ja päästöt		
	<p>11 a § Toimintoja koskevat yleisesti sitovat ympäristönsuojeluvaatimukset Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/xx/EU) 6 ja 17 artiklan mukaisia yleisesti sitovia ympäristönsuojeluvaatimuksia, jotka perustuvat parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Näitä vaatimuksia pidetään ajan tasalla sitä mukaa, kun paras käyttökelpoinen tekniikka kehittyy. (Näissä vaatimuksissa on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan säädöskokoelmassa.)</p>	<p>17 artikla Yleisesti sitovat säännöt 1. Yleisesti sitovia sääntöjä hyväksyessään jäsenvaltioiden on varmistettava yhtenäinen lähestymistapa ja korkea ympäristönsuojelun taso, joka vastaa sellaista ympäristönsuojelun tasoa, joka voidaan saavuttaa yksittäisiä lupaehtoja noudattamalla. 2. Yleisesti sitovien sääntöjen on perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, mutta 14 ja 15 artiklan säännösten noudattamisen varmistamiseksi niissä ei suositella tietyn erityisen tekniikan tai teknologian käyttöä. 3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti sitovia sääntöjä ajantasaistetaan sitä mukaa, kun paras käytettävissä oleva tekniikka kehittyy, jotta varmistetaan 21 artiklan noudattaminen. 4. Näissä [1–1 b] kohdan mukaisissa yleisesti sitovissa säännöissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti.</p>
12 § (9.4.2010/253) Eräät toiminnot		
13 § Moottorikäyttöiset ajoneuvot, työ koneet ja laitteet (11.12.2002/1100)		
14 § Maaperä		
15 § Aineet, valmisteet ja tuotteet		
16 § (21.4.2005/252) Muut asetukset		

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
17 § (21.4.2005/252) Poikkeuksen myöntäminen		
17 a § (14.10.2005/814) Poikkeuksen myöntäminen eräissä tapauksissa		
18 § (21.4.2005/252) Talousjätevedet		
19 § Kunnan ympäristönsuojelumääräykset		
3 luku Viranomaiset ja niiden tehtävät		
20 § Valtion viranomaiset		
21 § Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen		
22 § (22.12.2009/1590) Valvontaviranomaiset		
23 § (22.12.2009/1590) Ympäristölupaviranomaiset		
24 § Muut viranomaiset ja laitokset		
25 § (22.12.2009/1590) Ympäristön tilan seuranta		
25 a § (4.6.2004/459) Meluselvitykset ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmat		
25 b § (4.6.2004/459) Meluselvitysten ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmien laatiminen		
26 § Valtakunnalliset suunnitelmat ja ohjelmat		
27 § (9.4.2010/253) Ympäristönsuojelun tietojärjestelmä		
4 luku Ympäristöluvan tarve		
<p>28 § Yleinen luvanvaraisuus Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan on oltava lupa (ympäristölupa). Asetuksella säädetään tarkemmin luvanvaraisista toiminnoista. Ympäristölupa on lisäksi oltava: 1) toimintaan, josta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista eikä kyse ole vesilain 1 luvun 19 §:ssä tarkoitetusta toiminnasta; 2) jätevesien johtamiseen, josta saattaa aiheutua vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitetun uoman tai altaan pilaantumista; 3) toimintaan, josta saattaa ympäristössä aiheutua eräistä naapuruussuhteista annetun lain (26/1920) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisitusta; 4) jätteen laitos- tai ammattimaiseen hyödyntämiseen tai käsittelyyn; 5) öljyn ja kaasun etsintäporaukseen ja esiintymän hyväksikäyttöön sekä muuhun niihin liittyvään toimintaan Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä. (26.11.2004/1061)</p>		<p>4 artikla Lupavelvollisuus 1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta ei käytetä ilman lupaa. Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön laitosten rekisteröintiä koskevan menettelyn sellaisten laitosten osalta, joka kuuluvat ainoastaan V luvun soveltamisalaan. Rekisteröintimenettely on määriteltävä sitovassa säännöksessä ja siihen on sisällyttävä ainakin toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle antama ilmoitus aikomuksesta käyttää laitosta.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>Luvan saaneen toiminnan päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävään tai muuhun olennaiseen toiminnan muuttamiseen on oltava lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos muutos ei lisää ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia tai riskejä eikä lupaa toiminnan muutoksen vuoksi ole tarpeen tarkistaa.</p>	<p>28 a § Luvanvaraisen toiminnan olennainen muuttaminen</p> <p>Luvan saaneen toiminnan olennaiseen muuttamiseen on oltava lupa. Olennaisella muutoksella tarkoitetaan laitoksen laajentamista, luonteen tai toiminnan muutosta, josta saattaa aiheutua merkittävästi lisääntyneitä tai muuttuneita päästöjä tai niiden vaikutuksia taikka uutta riskinarviointia edellyttävää vaaraa ympäristölle tai ihmisten terveydelle. Toiminnan olennaisesti muuttuessa lupaa haetaan sille toiminnan osalle, joka muuttuu.</p>	<p>3 artikla, 1 kohta</p> <p>8) 'olennaisella muutoksella' laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen luonteen tai toiminnan muutosta tai tällaisen laitoksen laajennusta, josta saattaa aiheutua merkittäviä ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia.</p> <p>20 artikla Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset</p> <p>1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista laitoksessa suunnitteilla olevista muutoksista tai laitoksen laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia. Tarpeen vaatiessa toimivaltainen viranomainen saattaa luvan ajan tasalle.</p> <p>2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jottei mihinkään toiminnanharjoittajan suunnittelemaan olennaiseen muutokseen ryhdytä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa. Lupahakemuksen ja toimivaltaisen viranomaisen päätöksen on katettava ne laitoksen osat ja 12 artiklassa luetellut yksityiskohdat, joihin olennainen muutos voi vaikuttaa.</p> <p>3. Laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksia tai laajennuksia pidetään olennaisina, jos pelkästään niiden johdosta saavutetaan liitteessä I vahvistetut kapasiteettia koskevat raja-arvot.</p>
<p>29 § Asetus luvan tarpeesta</p>		
<p>30 § (9.4.2010/253) Poikkeus luvanvaraisuudesta</p> <p>Ympäristölupaa ei tarvita 12 §:n 1 momentin 1–4 kohdassa tarkoitettuun toimintaan, jonka ympäristönsuojeluvaatimukset on säädetty 12 §:n nojalla valtioneuvoston asetuksella. Toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Toiminnan rekisteröinnistä ympäristönsuojelun tietojärjestelmään säädetään 65 §:ssä.</p> <p>Jos 1 momentissa tarkoitettuun toimintaan on ympäristölupa, kun valtioneuvoston asetus tulee sovellettavaksi, ympäristölupa raukeaa, ellei toimintaan ole kuitenkin oltava ympäristölupa 4 momentin nojalla.</p> <p>Lupaa ei myöskään tarvita koeluonteiseen lyhytaikaiseen toimintaan, jonka tarkoituksena on kokeilla raaka- tai polttoainetta, valmistus- tai polttomenetelmää tai puhdistuslaitetta taikka hyödyntää tai käsitellä jätettä laitosmaisesti tai ammattimaisesti tällaisen toiminnan vaikutusten, käyttökelpoisuuden tai muun näihin rinnastettavan seikan selvittämiseksi.</p> <p>Ympäristölupa vaaditaan kuitenkin aina toimintaan, joka:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) on 28 §:n 2 momentin 1–3 tai 5 kohdassa taikka 29 §:ssä tarkoitettua; 2) sijaitsee tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella; 3) todennäköisesti aiheuttaa luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettuja seurauksia; 4) on osa luvanvaraista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa. 	<p>30 § (9.4.2010/253) Poikkeus luvanvaraisuudesta</p> <p>Ympäristölupaa ei tarvita 12 §:n 1 momentin 1–4 kohdassa tarkoitettuun toimintaan, jonka ympäristönsuojeluvaatimukset on säädetty 12 §:n nojalla valtioneuvoston asetuksella. Toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Toiminnan rekisteröinnistä ympäristönsuojelun tietojärjestelmään säädetään 65 §:ssä.</p> <p>Jos 1 momentissa tarkoitettuun toimintaan on ympäristölupa, kun valtioneuvoston asetus tulee sovellettavaksi, ympäristölupa raukeaa, ellei toimintaan ole kuitenkin oltava ympäristölupa 4 momentin nojalla.</p> <p>Muuhun kuin [IED-luvun tilapäistä poikkeamista koskevassa §:ssä] tarkoitettuun suurten laitosten toimintaan ei tarvita lupaa toiminnan ollessa koeluonteista ja lyhytaikaista, kun tarkoituksena on kokeilla raaka- tai polttoainetta, valmistus- tai polttomenetelmää tai puhdistuslaitetta taikka hyödyntää tai käsitellä jätettä laitosmaisesti tai ammattimaisesti tällaisen toiminnan vaikutusten, käyttökelpoisuuden tai muun näihin rinnastettavan seikan selvittämiseksi.</p> <p>Ympäristölupa vaaditaan kuitenkin aina toimintaan, joka:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) on 28 §:n 2 momentin 1–3 tai 5 kohdassa taikka 29 §:ssä tarkoitettua; 2) sijaitsee tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella; 3) todennäköisesti aiheuttaa luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettuja seurauksia; 4) on osa luvanvaraista ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa. 	<p>15 artikla Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet</p> <p>5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää tilapäisiä poikkeuksia tämän artiklan 2 ja 3 kohdan ja 11 artiklan a ja b alakohdan vaatimusten soveltamisesta uusien teknologioiden testausta ja käyttöä varten enintään yhdeksän kuukauden ajaksi, edellyttäen, että kyseisen ajanjakson kuluttua tekniikan käyttö joko lopetetaan tai toiminnosta aiheutuvat päästöt saavuttavat vähintään parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytyt tekstit)
30 a § (9.4.2010/253) Poikkeus eräiden jätteen käsittely- ja hyödyntämistoimintojen luvanvaraisuudesta		
5 luku Lupaviranomaisten toimivalta		
31 § (22.12.2009/1590) Toimivaltainen lupaviranomainen		
32 § Lupaviranomainen toiminnan muuttuessa		
33 § (22.12.2009/1590) Lupa-asian siirtäminen		
34 § (22.12.2009/1590) Lupaviranomaisen alueellinen toimivalta		
6 luku Lupamenettely		
<p>35 § Lupahakemus Lupahakemus on toimitettava toimivaltaiselle lupaviranomaiselle. (22.12.2009/1590) Hakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Jos hakemus koskee ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (468/1994) tarkoitettua toimintaa, hakemukseen on liitettävä mainitun lain mukainen arviointiselostus ennen päätöksentekoa. Hakemukseen on lisäksi tarvittaessa liitettävä luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettu arviointi. Jos samalla toiminta-alueella sijaitsevalla usealla ympäristöluvanvaraisella toiminnalla on sellainen tekninen ja toiminnallinen yhteys, että niiden ympäristövaikutuksia tai jätehuoltoa on tarpeen tarkastella yhdessä, toimintoihin on haettava lupaa samanaikaisesti eri lupahakemuksilla tai yhteisesti yhdellä lupahakemuksella. Lupaa voidaan kuitenkin hakea erikseen, jos hakemuksen johdosta ei ole tarpeen muuttaa muita toimintoja koskevaa voimassa olevaa lupaa. (21.4.2005/252)</p>		<p>12 artikla Lupahakemukset 1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupahakemus sisältää seuraavat tiedot: ...</p> <p>5 artikla 3. Kun on kyse uudesta laitoksesta tai olennaisesta muutoksesta, johon sovelletaan direktiivin 85/337/ETY 4 artiklaa, kaikki mainitun direktiivin 5, 6, 7 ja 9 artiklaa soveltamalla saadut asiaankuuluvat tiedot tai päätelmät tutkitaan ja otetaan huomioon lupaa myönnettäessä.</p> <p>4 artikla 2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lupa koskee kahta tai useampaa laitosta tai laitoksen osaa, jotka ovat saman toiminnanharjoittajan käytössä ja sijaitsevat samassa paikassa. Jos lupa koskee kahta tai useampaa laitosta, luvan on sisällettävä ehdot sen varmistamiseksi, että kukin laitos noudattaa tämän direktiivin vaatimuksia. 3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lupa koskee useita osia eri toiminnanharjoittajien käytössä olevasta laitoksesta. Tällaisissa tapauksissa luvassa on täsmennettävä kunkin toiminnanharjoittajan vastuualueet.</p>
36 § (22.12.2009/1590) Lausunnot		
<p>37 § Muistutukset ja mielipiteet Lupaviranomaisen on ennen asian ratkaisemista varattava niille, joiden oikeutta tai etua saattaa koskea (asianosainen), tilaisuus tehdä muistutuksia lupa-asian johdosta. Muille kuin asianosaisille on varattava tilaisuus ilmaista mielipiteensä.</p>		<p>24 artikla Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti menettelyihin, jotka koskevat a) luvan myöntämistä uusia laitoksia varten, b) luvan myöntämistä olennaiseen muutokseen, c) laitoksen luvan tai lupaehtojen tarkistamista 21 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti, Tällaisessa osallistumisessa sovelletaan liitteessä IV säädettyä menettelyä. 4. Edellä 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyistä rajoituksista muuta johdu.</p> <p>LIITE IV Yleisön osallistuminen päätöksentekoon 3. Yleisöllä, jota asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle huomautuksensa ja mielipiteensä ennen kuin lupahakemuksesta päätetään.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>38 § Lupahakemuksesta tiedottaminen Lupaviranomaisen on tiedotettava lupahakemuksesta kuuluttamalla siitä vähintään 30 päivän ajan asianomaisten kuntien ilmoitustauluilla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa (34/1925) säädetään. Alueellisen ympäristökeskuksen ja ympäristölupaviraston on samoin kuulutettava lupahakemuksesta ilmoitustauluillaan. Kuulutuksesta tulee käydä ilmi asetuksessa tarkemmin säädettävät seikat. Kuulutuksen julkaisemisesta on ilmoitettava ainakin yhdessä toiminnan vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä, jollei asian merkitys ole vähäinen tai ilmoittaminen on muutoin ilmeisen tarpeetonta. Kuulutuksesta on annettava erikseen tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee. Kuulemisesta on muutoin voimassa, mitä hallintolaissa säädetään. Tiedoksiantoon yhteisalueen järjestäytymättömälle osakaskunnalle sovelletaan, mitä vesilain 16 luvun 8 §:ssä säädetään. (21.4.2005/252)</p>	<p>38 § Lupahakemuksesta tiedottaminen Lupaviranomaisen on tiedotettava lupahakemuksesta tietoverkossa sekä kuuluttamalla siitä vähintään 30 päivän ajan asianomaisten kuntien ilmoitustauluilla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa (34/1925) säädetään. [Alueellisen ympäristökeskuksen ja ympäristölupaviraston] on samoin kuulutettava lupahakemuksesta ilmoitustauluillaan. Kuulutuksesta tulee käydä ilmi asetuksessa tarkemmin säädettävät seikat. Kuulutuksen julkaisemisesta on ilmoitettava ainakin yhdessä toiminnan vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä, jollei asian merkitys ole vähäinen tai ilmoittaminen on muutoin ilmeisen tarpeetonta. Kuulutuksesta on annettava erikseen tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee. Kuulemisesta on muutoin voimassa, mitä hallintolaissa säädetään. Tiedoksiantoon yhteisalueen järjestäytymättömälle osakaskunnalle sovelletaan, mitä vesilain 16 luvun 8 §:ssä säädetään. (21.4.2005/252)</p>	<p>LIITE IV Yleisön osallistuminen päätöksentekoon 1. Yleisölle on ilmoitettava (julkisin ilmoituksin tai muin asianmukaisin tavoin, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisin viestimin) seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa: ... 5. Jäsenvaltiot päättävät yksityiskohtaisista järjestelyistä yleisölle tiedottamiseksi (esimerkiksi jakamalla ilmoituksia tietyllä alueella tai ilmoittamalla asiasta paikallisissa sanomalehdissä) sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi (esimerkiksi kirjallisten lausuntojen tai julkisen kuulemisen avulla). On asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän liitteen mukaisesti jää riittävästi aikaa.</p>
<p>39 § Saman toiminnan lupien yhteiskäsittely</p>		
<p>40 § Eri toimintojen lupien samanaikainen käsittely Jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien eri toimintojen yhteisvaikutus on lupaharkinnan kannalta huomattava ja näiden toimintojen ympäristölupa-asiat ovat vireillä samassa lupaviranomaisessa, asiat on käsiteltävä ja ratkaistava samanaikaisesti, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Jos 35 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimintoja koskeva lupa-asia on pantu vireille eri lupahakemuksilla, hakemukset on käsiteltävä ja ratkaistava samanaikaisesti ottaen huomioon toimintojen muodostama kokonaisuus. (21.4.2005/252)</p>		<p>5 artikla 2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta luvan myöntämisen menettely ja -ehdot olisivat täysin yhteensovitetuina silloin, kun mukana on useita toimivaltaisia viranomaisia tai useita toiminnanharjoittajia tai jos myönnetään useampi lupa, jotta voidaan taata tehokas yhtenäinen menettely kaikkien menettelyn osalta toimivaltaisten viranomaisten välillä.</p>
<p>7 luku Lupaharkinta</p>		
<p>41 § Lupaharkinnan perusteet Ympäristölupa myönnetään, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset. Lupaviranomaisen on tutkittava asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset sekä luvan myöntämisen edellytykset. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään. Lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään. Sataman jätehuoltosuunnitelmasta säädetään erikseen merenkulun ympäristönsuojelulaissa. (29.12.2009/1676)</p>		<p>5 artikla Luvan myöntäminen 1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä lupa, jos laitos vastaa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisessa tai unionin oikeudessa vahvistettujen muiden vaatimusten soveltamista. 2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta luvan myöntämisen menettely ja -ehdot olisivat täysin yhteensovitetuina silloin, kun mukana on useita toimivaltaisia viranomaisia tai useita toiminnanharjoittajia tai jos myönnetään useampi lupa, jotta voidaan taata tehokas yhtenäinen menettely kaikkien menettelyn osalta toimivaltaisten viranomaisten välillä. 3. Kun on kyse uudesta laitoksesta tai olennaisesta muutoksesta, johon sovelletaan direktiivin 85/337/ETY 4 artiklaa, kaikki mainitun direktiivin 5, 6, 7 ja 9 artiklaa soveltamalla saadut asiaankuuluvat tiedot tai päätelmät tutkitaan ja otetaan huomioon lupaa myönnettäessä.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>42 § Luvan myöntämisen edellytykset Luvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa; 3) edellä 7–9 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta. <p>Toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Sijoittamisessa on lisäksi noudatettava, mitä 6 §:ssä säädetään.</p> <p>Jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminnan harjoittajan on lisäksi asetettava toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset huomioon ottaen riittävä vakuus tai esitettävä muu vastaava järjestely asianmukaisen jätehuollon järjestämiseksi. Muulta kuin kaatopaikkatoimintaa tai ongelmajätteen hyödyntämis- tai käsittelytoimintaa harjoittavalta voidaan jättää vakuus tai muu vastaava järjestely vaatimatta, jos tämä on riittävän vakavarainen ja kykenee muuten huolehtimaan asianmukaisesta jätehuollosta taikka jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminta on pienimuotoista. Kaivannaisjätteen jätealueen toiminnanharjoittajan on asetettava vakuus, jollei se jätteen määrä tai laatu huomioon ottaen ole tarpeeton. Vakuudesta tai muusta vastaavasta järjestelystä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. (23.5.2008/346)</p> <p>Jätteen hyödyntämis- tai käsittelytoiminnan harjoittajan käytettävissä tulee olla lisäksi toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä asiantuntemus.</p>		<p>14 artikla Lupaehdot 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 11 ja 18 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi. b) asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua koskevat vaatimukset sekä laitoksen tuottaman jätteen tarkkailua ja jätehuoltoa koskevat toimenpiteet</p>
<p>43 § Lupamääräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi Luvassa on annettava tarpeelliset määräykset:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista; (14.6.2002/506) 2) jätteistä sekä niiden synnyn ja haitallisuuden vähentämisestä; 3) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa; 4) toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista, kuten alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä; 5) muista toimista, joilla ehkäistään, vähennetään tai selvitetään pilaantumista, sen vaaraa tai pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. <p>Jos 1 momentin mukaisilla määräyksillä muussa kuin teollisessa toiminnassa tai energiantuotannossa ei toiminnan luonteesta johtuen voida riittävästi ehkäistä tai vähentää ympäristöhaittoja, voidaan luvassa antaa tarpeelliset määräykset tuotantomäärästä, -ravinnosta tai -energiasta.</p>		<p>14 artikla Lupaehdot 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 11 ja 18 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi. b) asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua koskevat vaatimukset sekä laitoksen tuottaman jätteen tarkkailua ja jätehuoltoa koskevat toimenpiteet</p>
<p>Lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käytökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä määrättyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen. (14.6.2002/506)</p>		<p>15 artikla Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet 2. Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tekniset toimenpiteet perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, määrittämättä kuitenkaan tietyn tekniikan tai teknologian käyttämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>Polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin poltto- laitoksen ja kaasuturbiinin lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon mahdollisuus sähkön ja lämmön yhteistuotantoon, jos se on teknisesti ja taloudelli- sesti toteutettavissa. Tarkastelussa on lähtökohtana tilanne energiamarkkinoilla ja energian jakelussa. (15.11.2002/944)</p>	<p>[Polttoaineteholtaan vähintään 50 me- gawatin polttolaitoksen ja kaasuturbiinin lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon mahdollisuus sähkön ja lämmön yhteistuotantoon, jos se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Tarkastelussa on lähtökohtana tilanne energiamarkkinoilla ja energian jakelussa. (15.11.2002/944)] [Siirto YSL:n LCP-lukuun]</p>	
<p>Jos toiminta on päästökauppalain (683/2004) sovelta- misalaa kuuluvaa, ei luvassa saa antaa päästökauppalain 2 §:ssä tarkoitetuille kasvihuonekaasupäästöille päästö- raja-arvoja, elleivät ne ole tarpeen sen varmistamiseksi, ettei merkittävää paikallista pilaantumista aiheudu. (30.7.2004/684)</p>		<p>9 artikla Kasvihuonekaasujen päästöt 1. Jos tietyn laitoksen kasvihuonekaasupääs- töjen on direktiivin 2003/87/EY liitteessä I täsmennetty liittyvän kyseisessä laitoksessa har- joitettavaan toimintaan, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu. 2. Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaati- muksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipääs- töjä laitosalueella. 3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa tarpeellisilta osin. 4. Edellä olevaa 1–3 kohtaa ei sovelleta lai- toksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.</p>
	<p>43 x § Parhaan käyttökelpoisen tekni- kan arviointi Ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua parhaan käyttökelpoi- sen tekniikan sisältöä arvioitaessa on otetta- va huomioon: 1) jätteiden määrän ja haitallisuuden vähen- täminen; 2) käytettävien aineiden vaarallisuus sekä mahdollisuudet käyttää entistä haitattomam- pia aineita; 3) tuotannossa käytettyjen aineiden ja siinä syntyvien jätteiden uudelleen käytön ja hyödyntämisen mahdollisuus; 4) muodostuvien päästöjen laatu, määrä ja vaikutus; 5) käytettyjen raaka-aineiden laatu ja ku- lutus; 6) energian käytön tehokkuus; 7) toimintaan liittyvien riskien ja onnetto- muusvaarojen ennaltaehkäisy sekä onnettomuuksien seurausten ehkäiseminen; 8) parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyt- töön ottamiseen liittyvä aika ja toiminnan suunnitellun aloittamisajankohdan merkitys sekä päästöjen ehkäisemisen ja rajoittamisen kustannukset ja hyödyt; 9) kaikki vaikutukset ympäristöön; 10) teollisessa mittakaavassa käytössä olevat tuotantoa ja päästöjen hallintaa koskevat menetelmät; 11) tekniikan ja luonnontieteellisen tiedon kehitys; 12) Euroopan yhteisöjen komission tai kan- sainvälisten toimielinten julkaisemat tiedot parhaasta käyttökelpoisesta tekniikasta.</p>	

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytyt tekstit)
	<p>[IED-luku] 1 § Suuria laitoksia koskevat erityisvaatimukset Suurissa laitoksissa on sen lisäksi, mitä edellä [6 luvussa on säädetty lupaharkinnasta ja 7 luvussa lupapäätöksestä], noudatettava tämän luvun säännöksiä. Suurella laitoksella tarkoitetaan laitosta, jossa harjoitetaan teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/xx/EU) liitteen I mukaan luvanvaraista toimintaa sekä mitä tahansa siihen suoraan liittyvää samassa paikassa tapahtuvaa toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa edellä mainittuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen.</p>	
	<p>[IED-luku] 2 § Suuriin laitoksiin liittyvät BAT-määritelmät ja asetuksenantovaltuus Tässä laissa tarkoitetaan: 1) BAT-vertailuasiakirjalla teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/xx/EU) 13 artiklan mukaisesti järjestetyn tietojenvaihdon perusteella tietyistä toiminnoista laadittua asiakirjaa, jossa kuvataan erityisesti sovelletut tekniikat, tämänhetkiset päästöt ja kulutustasot, parhaan käyttökelpoisen tekniikan ja parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevien päätelmien määrittelyssä huomioon otettavat tekniikat sekä uudet tekniikat. 2) BAT-päätelmissä asiakirjaa, joka sisältää parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan ne osat, joissa esitetään päätelmät parhaista käyttökelpoisista tekniikoista, niiden kuvaus, tiedot niiden sovellettavuuden arvioimiseksi, parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot, siihen liittyvä tarkkailu ja kulutustasot ja tarvittaessa asiaankuuluvat laitoksen kunnostustoimet. 3) Parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvillä päästötasoilla tarkoitetaan normaalien toimintaedellytysten vallitessa saavutettua päästötasojen vaihteluväliä käytettäessä parasta käyttökelpoista tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää, sellaisena kuin se on kuvattu BAT-päätelmissä, ilmaistuna tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/xx/EU) nojalla annetuista BAT-päätelmissä. Asetuksessa on säädettävä, milloin se tulee voimaan eri toimintojen osalta ja mihin mennessä BAT-päätelmien muutoksista johuvat lupien tarkistamiset on suoritettava.</p>	<p>3 artikla Määritelmät Tässä direktiivissä tarkoitetaan: 10) 'BAT-vertailuasiakirjalla' 13 artiklan mukaisesti järjestetyn tietojenvaihdon perusteella tietyistä toiminnoista laadittua asiakirjaa, jossa kuvataan erityisesti sovelletut tekniikat, tämänhetkiset päästöt ja kulutustasot, parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien päätelmien määrittelyssä huomioon otettavat tekniikat sekä uudet tekniikat ottaen erityisesti huomioon liitteessä III luetellut perusteet; 11) 'BAT-päätelmissä' asiakirjaa, joka sisältää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan ne osat, joissa esitetään päätelmät parhaista käytettävissä olevista tekniikoista, niiden kuvaus, tiedot niiden sovellettavuuden arvioimiseksi, parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot, siihen liittyvä tarkkailu ja kulutustasot ja tarvittaessa asiaankuuluvat laitoksen kunnostustoimet; 12) 'parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvillä päästötasoilla' normaalien toimintaedellytysten vallitessa saavutettua päästötasojen vaihteluväliä käytettäessä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää, sellaisena kuin se on kuvattu BAT-päätelmissä, tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa ilmaistuna.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
	<p>[IED-luku] 3 § Suurten laitosten lupamääräykset Lupamääräyksiä [7 luvun ja tämän luvun] mukaisesti asettaessa otetaan lähtökohdaksi BAT-päätelmiä koskevat valtioneuvoston asetukset. Lupaviranomainen voi asettaa myös tiukempia lupamääräyksiä kuin BAT-päätelmissä kuvattua parasta käyttökelpoista tekniikkaa käyttämällä voidaan saavuttaa, erityisesti ympäristölaatuvaatimusten niin edellyttäessä. (Ennen BAT-päätelmää koskevan valtioneuvoston asetuksen säätämistä käytetään lupamääräysten asettamisessa lähtökohtana BAT-vertailuasiakirjoissa olevia parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia päätelmiä lukuun ottamatta [tämän luvun 6 §:ää koskien suurten laitosten päästöjen raja-arvoja sekä 7 §:ää] koskien poikkeamista BAT-päätelmien päästötasoista.)</p>	<p>14 artikla Lupaehdot 3. BAT-päätelmät otetaan lähtökohdaksi lupaehdotja määritettäessä. 4. Toimivaltainen viranomainen voi asettaa tiukempia lupaehdotja kuin ne, jotka voidaan saavuttaa BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa käyttämällä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 artiklan soveltamista. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi asettaa tällaisia tiukempia ehtoja.</p>
	<p>[IED-luku] 4 § Lupamääräykset, kun tekniikkaa ei kuvata BAT-päätelmissä Käytettäessä sellaista parasta käyttökelpoista tekniikkaa, jota ei ole kuvattu asianomaisissa BAT-päätelmissä annetussa valtioneuvoston asetuksessa, lupaviranomainen varmistaa lupamääräyksiä annettaessa, että: 1) lupahakemuksessa esitetystä ja lupapäätöksessä hyväksytyssä tekniikassa on otettu erityisesti huomioon [6 luvun 16 §:ssä] luetellut parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnin perusteet; ja 2) noudatetaan päästöraja-arvoista säädettyjä edellytyksiä. Jos asianomainen BAT-päätelmistä annettu valtioneuvoston asetus ei sisällä parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja, on lupamääräykset annettava varmistuen ympäristönsuojelun taso, joka vastaa BAT-päätelmistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa kuvattua parasta käyttökelpoista tekniikkaa.</p>	<p>14 artikla Lupaehdot 5. Jos toimivaltainen viranomainen asettaa lupaehdotja sellaisen parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella, jota ei ole lainkaan kuvattu asiaankuuluviissa BAT-päätelmissä, sen on varmistettava seuraavaa: a) kyseinen tekniikka määritetään ottaen erityisesti huomioon liitteessä III luetellut perusteet; ja b) noudatetaan 15 artiklassa säädettyjä edellytyksiä. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin BAT-päätelmiin ei sisälly parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna tekniikassa varmistetaan ympäristönsuojelun taso, joka vastaa BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.</p>
	<p>[IED-luku] 5 § Lupamääräykset, kun toimintaa tai tuotantomenetelmää ei esitetä BAT-päätelmissä Jos laitoksessa suoritettua toimintaa tai tuotantomenetelmää ei ole lainkaan esitetty BAT-päätelmissä, tai jos näissä päätelmissä ei esitellä toiminnan tai menetelmän kaikkia mahdollisia ympäristövaikutuksia, lupamääräykset on annettava kyseessä olevia toimintoja tai menetelmiä varten määriteltävän parhaan käyttökelpoisen tekniikan perusteella, jonka luvanhakija esittää lupahakemuksessa ja lupaviranomainen hyväksyy lupapäätöksessä. Erityisesti on otettava huomioon [6 luvun 16 §:ssä] lueteltuihin parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnin perusteisiin. Lupaviranomaisen on kuultava toiminnanharjoittajaa ennen lupamääräysten antamista.</p>	<p>14 artikla Lupaehdot 6. Jos laitoksessa suoritettua toimintaa tai tuotantomenetelmän tyyppiä ei ole lainkaan käsitelty BAT-päätelmissä, tai jos näissä päätelmissä ei käsitellä toiminnan tai menetelmän kaikkia mahdollisia ympäristövaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen on toiminnanharjoittajaa ensin kuultuaan asetettava lupaehdot kyseessä olevia toimintoja tai menetelmiä varten määrittelmänsä parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella kiinnittäen erityistä huomiota liitteessä III lueteltuihin perusteisiin.</p>
		<p>7. Liitteessä I olevassa 6.6 alakohdassa tarkoitettujen laitosten osalta sovelletaan tämän artiklan 1–6 kohtaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaan liittyvän eläinsuojelulainsäädännön soveltamista.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
	<p>[IED-luku] 6 § Suurten laitosten päästöjen raja-arvot Sen lisäksi, mitä lupamääräyksistä pilaantumisen ehkäisemiseksi säädetään [6 luvun 14 §:ssä], on suuria laitoksia koskevissa lupamääräyksissä asetettava päästöjen raja-arvot. Raja-arvoilla varmistetaan, etteivät päästöt normaalien toimintaedellytysten vallitessa ylitä niitä parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja, jotka sisältyvät valtioneuvoston asetuksella säädettyihin BAT-päätelmiin. Tämä voidaan tehdä joko 2 tai 3 momenttia soveltamalla. Lupamääräyksissä asetetaan päästöjen raja-arvot, jotka eivät ylitä parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja. Päästöjen raja-arvojen asettamisessa käytetään samaa tai lyhyempää ajanjaksoa ja samoja vertailuolosuhteita kuin parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvissä päästötasoissa. Lupamääräyksissä asetetaan muut kuin 2 momentissa tarkoitetut päästöjen raja-arvot sovellettavien arvojen, ajanjaksojen ja viiteolosuhteiden osalta. Päästöjen raja-arvot on silloin asetettava niin, että päästöjen tarkkailun tulokset ovat saatavilla samalta ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot. Lupamääräyksiin on varmistettava 3 momenttia sovellettaessa, että toiminnanharjoittaja toimittaa valvontaviranomaiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa yhteenvedon kyseisistä päästöjen tarkkailun tuloksista, joita voidaan verrata parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviin päästötasoihin. Valvontaviranomaisen on arvioitava vähintään kerran vuodessa päästöjen tarkkailun tuloksia sen varmistamiseksi, etteivät päästöt normaalien toimintaedellytysten vallitessa ole ylittäneet parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviä päästötasoja.</p>	<p>15 artikla, päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet 3. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava päästöjen raja-arvot, joilla varmistetaan, etteivät päästöt normaalien toimintaedellytysten vallitessa ylitä parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja, jotka on vahvistettu 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa BAT-päätelmistä tehdyissä päätöksissä, jollakin seuraavista: a) vahvistamalla päästöjen raja-arvot, jotka eivät ylitä parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja. Kyseiset päästöjen raja-arvot on ilmoitettava samalta tai lyhyemmältä ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot; tai b) vahvistamalla muut kuin a alakohdassa tarkoitetut päästöjen raja-arvot sovellettavien arvojen, ajanjaksojen ja viiteolosuhteiden osalta. Toimivaltaisen viranomaisen on b alakohtaa sovellettaessa arvioitava vähintään kerran vuodessa päästöjen tarkkailun tuloksia sen varmistamiseksi, etteivät päästöt normaalien toimintaedellytysten vallitessa ole ylittäneet parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
	<p>[IED-luku] 7 § Poikkeaminen BAT-päätelmien päästötasoista Lupaviranomainen voi erityistapauksissa lupapäätöksessä asettaa [tämän luvun 6 §:stä] poiketen lievempiä päästöjen raja-arvoja. Poikkeaminen on mahdollista vain, jos arvioidaan, että asetuksella säädettyissä BAT-päätelmissä kuvattujen parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvien päästötasojen noudattaminen johtaisi suhteettoman korkeisiin kustannuksiin verrattuna saavutettaviin ympäristöhyötyihin joko: 1) kyseessä olevan laitoksen maantieteellisen sijainnin tai paikallisten ympäristöolojen vuoksi; tai 2) kyseessä olevan laitoksen teknisten ominaisuuksien vuoksi. Poikkeaminen I momentin nojalla ei saa kuitenkaan saa aiheuttaa merkittävää pilaantumista eikä vaarantaa ympäristönsuojelun korkean tason saavuttamista kokonaisuudessaan. I momenttia soveltamalla asetetut päästöjen raja-arvot eivät myöskään saa ylittää teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/xx/EU) liitteissä vahvistettuja raja-arvoja. Ympäristölupapäätöksessä on perusteltava poikkeaminen sekä esitettävä tehdyn arvioinnin tulos ja perustelut lupamääräyksille. (Lupaviranomaisen on arvioitava uudelleen poikkeamisen perusteet lupamääräysten tarkistamisen yhteydessä.)</p>	<p>15 artikla, päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet 4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi erityistapauksissa vahvistaa vähemmän tiukkoja päästöjen raja-arvoja, sanotun rajoittamatta 18 artiklan soveltamista. Kyseistä poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan, kun arvioinnista käy ilmi, että BAT-päätelmissä kuvattuun parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen saavuttaminen johtaisi suhteettoman suuriin kustannuksiin ympäristöhyötyihin verrattuna a) kyseessä olevan laitoksen maantieteellisen sijainnin ja paikallisten ympäristöolojen vuoksi; tai b) kyseessä olevan laitoksen teknisten ominaisuuksien vuoksi. Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava lupaehtoihin sisällytettävään liitteeseen perustelut ensimmäisen alakohdan soveltamiselle mukaan lukien arvioinnin tulos sekä asetettujen edellytysten perustelut. Ensimmäisen alakohdan mukaisesti asetetut raja-arvot eivät kuitenkaan saa ylittää tämän direktiivin liitteissä vahvistettuja raja-arvoja, sikäli kuin ne ovat sovellettavissa. Toimivaltaisten viranomaisten on joka tapauksessa varmistettava, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso. Komissio voi 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettujen tietojen perusteella ja etenkin tätä kohtaa sovellettaessa tarvittaessa arvioida ja selkeyttää edelleen ohjeiden avulla perusteita, jotka on otettava huomioon tämän kohdan soveltamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava uudelleen ensimmäisen alakohdan soveltamista osana kutakin 21 artiklan mukaisesti tehtävää lupaehtojen tarkistamista. 24 artikla Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn 2. Kun päätös luvan myöntämisestä, tarkistamisesta tai saattamisesta ajan tasalle on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville muun muassa internetin välityksellä a ja b alakohdan osalta seuraavat tiedot: f) jos on myönnetty 15 artiklan 4 kohdan mukainen poikkeus, erityiset syyt poikkeuksen myöntämiselle kyseisessä kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti sekä asetetut ehdot.</p>
	<p>[IED-luku] 8 § Tilapäinen poikkeaminen Lupaviranomainen voi myöntää suuria laitoksia koskien uusien tekniikoiden testausta ja käyttöä varten tilapäisen poikkeuksen 6 luvun 15 §:n 4 momentin ja tämän luvun 6 §:n vaatimusten sekä mukaisista ennaltaehkäisyn ja haittojen minimoinnin periaatteen sekä parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen soveltamisesta. Poikkeuslupa voidaan myöntää enintään yhdeksän kuukauden ajaksi sekä edellyttäen, että kyseisen ajanjakson kuluttua tekniikan käyttö joko lopetetaan tai toiminnosta aiheutuvat päästöt saavuttavat vähintään parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyvät päästötasot.</p>	<p>15 artikla, päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet 5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää tilapäisiä poikkeuksia tämän artiklan 2 ja 3 kohdan ja 11 artiklan a ja b alakohdan vaatimusten soveltamisesta uusien tekniikoiden testausta ja käyttöä varten enintään yhdeksän kuukauden ajaksi, edellyttäen, että kyseisen ajanjakson kuluttua tekniikan käyttö joko lopetetaan tai toiminnosta aiheutuvat päästöt saavuttavat vähintään parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
44 § Kalatalousmääräykset		
45 § Jäte- ja jätehuoltomääräykset		
45 a § (23.5.2008/346) Kaivannaisjätettä koskevat määräykset		
<p>46 § Tarkkailumääräykset Luvassa on annettava tarpeelliset määräykset toiminnan käyttötarkkailusta, päästöjen, jätteiden ja jätehuollon, toiminnan vaikutusten sekä toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on määrättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä sekä siitä, miten tulokset arvioidaan ja miten tarkkailun tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle. Toiminnanharjoittaja voidaan myös määrätä antamaan valvontaa varten muita tarpeellisia tietoja. (14.6.2002/506)</p> <p>Toiminnan vesiin kohdistuvien vaikutusten tarkkailumääräystä annettaessa on otettava huomioon, mitä vesienhoidon järjestämisestä annetussa laissa tarkoitettua vesien tilaa koskevassa seurantaohjelmassa on pidetty tarpeellisena seurannan järjestämiseksi. Toiminnan tarkkailun tietoja voidaan käyttää vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa seurannassa ja vesienhoitosuunnitelman laadinnassa. (30.12.2004/1300)</p> <p>Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä useat luvan haltijat yhdessä tarkkailemaan toimintojensa vaikutusta. Luvassa voidaan toiminnanharjoittaja velvoittaa esittämään tarkkailusuunnitelma I momentissa tarkoitettua tarkkailun tarkemmasta järjestämisestä lupaviranomaisen tai sen määräämän viranomaisen hyväksyttäväksi niin ajoissa, että tarkkailu voidaan aloittaa toiminnan alkaessa tai muuna toiminnan vaikutusten kannalta tarkoituksenmukaisena ajankohtana. Tarkkailumääräyksiä ja hyväksyttyä tarkkailusuunnitelmaa voidaan tarvittaessa muuttaa luvan voimassaolosta huolimatta. (14.6.2002/506)</p> <p>Päätös 3 ja 4 momentissa tarkoitettua tapauksessa on tehtävä noudattaen, mitä hallintolaissa säädetään, jollei päätöstä tehdä lupaa myönnettäessä tai muutettaessa. Päätöstä voidaan muuttaa viran puolesta tai luvan haltijan, valvontaviranomaisen, yleistä etua valvovan viranomaisen, kunnan tai haittaa kärsivän asianosaisen vaatimuksesta. Päätös annetaan julkipanon jälkeen ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. (21.4.2005/252)</p> <p>Lupaviranomaisen määräämän viranomaisen 4 momentissa tarkoitettuun päätökseen voidaan hakea kirjallisesti oikaisua lupaviranomaiselta 30 päivän kuluessa päätöksen julkipanosta. Oikaisuvaatimuksen johdosta tehtyyn lupaviranomaisen päätökseen haetaan muutosta siten kuin 96 §:ssä säädetään. (21.4.2005/252)</p>	<p>46 § Tarkkailumääräykset Luvassa on annettava tarpeelliset määräykset toiminnan käyttötarkkailusta, päästöjen, jätteiden ja jätehuollon, toiminnan vaikutusten sekä toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on määrättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä sekä siitä, miten tulokset arvioidaan ja miten tarkkailun tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle.</p> <p>Lisäksi luvassa on määrättävä toiminnanharjoittaja toimittamaan valvontaviranomaiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa päästöjen tarkkailun tuloksiin perustuvat tiedot, joiden avulla voidaan tarkistaa lupamääräysten noudattaminen.</p> <p>Toiminnanharjoittaja voidaan myös määrätä antamaan valvontaa varten muita tarpeellisia tietoja. (14.6.2002/506)</p> <p>Toiminnan vesiin kohdistuvien vaikutusten tarkkailumääräystä annettaessa on otettava huomioon, mitä vesienhoidon järjestämisestä annetussa laissa tarkoitettua vesien tilaa koskevassa seurantaohjelmassa on pidetty tarpeellisena seurannan järjestämiseksi. Toiminnan tarkkailun tietoja voidaan käyttää vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa seurannassa ja vesienhoitosuunnitelman laadinnassa. (30.12.2004/1300)</p> <p>Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä useat luvan haltijat yhdessä tarkkailemaan toimintojensa vaikutusta.</p> <p>Luvassa voidaan toiminnanharjoittaja velvoittaa esittämään tarkkailusuunnitelma I momentissa tarkoitettua tarkkailun tarkemmasta järjestämisestä lupaviranomaisen tai sen määräämän viranomaisen hyväksyttäväksi niin ajoissa, että tarkkailu voidaan aloittaa toiminnan alkaessa tai muuna toiminnan vaikutusten kannalta tarkoituksenmukaisena ajankohtana. Tarkkailumääräyksiä ja hyväksyttyä tarkkailusuunnitelmaa voidaan tarvittaessa muuttaa luvan voimassaolosta huolimatta. (14.6.2002/506)</p> <p>Päätös 3 ja 4 momentissa tarkoitettua tapauksessa on tehtävä noudattaen, mitä hallintolaissa säädetään, jollei päätöstä tehdä lupaa myönnettäessä tai muutettaessa. Päätöstä voidaan muuttaa viran puolesta tai luvan haltijan, valvontaviranomaisen, yleistä etua valvovan viranomaisen, kunnan tai haittaa kärsivän asianosaisen vaatimuksesta. Päätös annetaan julkipanon jälkeen ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. (21.4.2005/252)</p> <p>Lupaviranomaisen määräämän viranomaisen 4 momentissa tarkoitettuun päätökseen voidaan hakea kirjallisesti oikaisua lupaviranomaiselta 30 päivän kuluessa päätöksen julkipanosta. Oikaisuvaatimuksen johdosta tehtyyn lupaviranomaisen päätökseen haetaan muutosta siten kuin 96 §:ssä säädetään. (21.4.2005/252)</p>	<p>14 artikla Lupaehtot I. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet II ja 18 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi.</p> <p>Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava vähintään:</p> <p>c) päästöjen tarkkailua koskevat asianmukaiset vaatimukset, joissa täsmennetään: i) mittausmenetelmät, mittausten tiheys ja niiden arviointimenettely; ja ii) sovellettaessa 15 artiklan 3 kohdan b alakohtaa, että päästöjen tarkkailun tulokset ovat saatavilla samalta ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot;</p> <p>d) jotka velvoittavat toimittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa: i) c kohdassa tarkoitettua päästöjen tarkkailun tuloksiin perustuvat tiedot ja muut tiedot, joiden avulla toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa lupaehtojen noudattamisen ja ii) 15 artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa yhteenvedon kyseisistä päästöjen tarkkailun tuloksista, jota voidaan verrata parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviin päästötasoihin;</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
	<p>[IED-lukuun] § Tarkkailua koskevat lupamääräykset Suurten laitosten osalta tarkkailua koskien 6 luvun 21 §:n 1 momentin mukaisten määräysten on lähtökohtaisesti perustuttava valtioneuvoston asetuksella annetuissa BAT-päätelmissä kuvattuihin tarkkailua koskeviin päätelmiin.</p>	<p>16 artikla Tarkkailuvaatimukset 1. Edellä 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tarkkailuvaatimusten on tapauksen mukaan perustuttava BAT-päätelmissä kuvattuihin tarkkailua koskeviin päätelmiin.</p>
	<p>[IED-lukuun] § Maaperän ja pohjaveden suojelua ja tarkkailua koskevat lupamääräykset Luvassa on oltava asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua koskevat lupamääräykset. Tarpeen mukaan on luvassa oltava maaperän ja pohjaveteen joutuvien päästöjen ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden säännöllistä ylläpitoa ja valvontaa koskevat määräykset. Lisäksi tarpeen vaatiessa on luvassa oltava määräykset koskien sellaisten merkityksellisten vaarallisten aineiden määräjoiin tehtävää maaperän ja pohjaveden tarkkailua, joita on todennäköisesti laitoksen alueella. Lupamääräysten asettamisessa on otettava huomioon maaperän ja pohjaveden pilaantumismahdollisuus laitoksen alueella. Määräaikaisen tarkkailun 2 momentin mukainen aikaväli on määriteltävä kunkin yksittäisen laitoksen osalta luvassa tai yleisesti sitovissa ympäristönsuojeluvuorokausissa. Määräaikainen tarkkailu on tehtävä vähintään kerran viidessä vuodessa pohjaveden osalta ja kerran 10 vuodessa maaperän osalta, jollei tällainen tarkkailu perustu pilaantumisvaaran järjestelmälliseen arviointiin.</p>	<p>14 artikla Lupaehdot, 1 kohta b) asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua koskevat vaatimukset sekä laitoksen tuottaman jätteen tarkkailua ja jätehuoltoa koskevat toimenpiteet e) asianmukaiset vaatimukset, jotka koskevat maaperään ja pohjaveteen joutuvien päästöjen ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden säännöllistä ylläpitoa ja valvontaa b kohdan mukaisesti, ja asianmukaiset vaatimukset, jotka koskevat sellaisten merkityksellisten vaarallisten aineiden määräjoiin suoritettavaa maaperän ja pohjaveden tarkkailua, joita on todennäköisesti laitoksen alueella, ottaen huomioon maaperän ja pohjaveden pilaantumismahdollisuuden laitoksen alueella;</p> <p>16 artikla Tarkkailuvaatimukset 2. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä 14 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen määräaikaisen tarkkailun tiheys kunkin yksittäisen laitoksen osalta luvassa tai yleisesti sitovissa säännöissä. Määräaikainen tarkkailu on suoritettava vähintään kerran viidessä vuodessa pohjaveden osalta ja kerran 10 vuodessa maaperän osalta, jollei tällainen tarkkailu perustu pilaantumisriskin järjestelmälliseen arviointiin, sanotun rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.</p>
47 § Määräykset päästöistä viemäriin		
48 § Viemäriksi määrääminen		
49 § Määräykset purkujohdosta		
50 § Eräiden suunnitelmien ja ohjelmien vaikutus		
<p>51 § (21.4.2005/252) Lupamääräyksen suhde asetuksen vähimmäisvaatimukseen Lupamääräys voi olla tämän lain tai jätelain nojalla annettuun valtioneuvoston asetukseen sisältyvää yksilöityä ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimusta ankarampi: 1) luvan myöntämisen edellytysten täyttämiseksi; 2) asetuksella annetun ympäristön laatuvaatimuksen turvaamiseksi; 3) vesien suojelemiseksi; tai 4) parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattamiseksi, jos Euroopan yhteisön säädöksen täytäntöönpanemiseksi annetussa valtioneuvoston asetuksessa näin säädetään.</p>	<p>51 § (21.4.2005/252) Lupamääräyksen suhde asetuksen vähimmäisvaatimukseen Lupamääräys voi olla tämän lain tai jätelain nojalla annettuun valtioneuvoston asetukseen sisältyvää yksilöityä ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimusta ankarampi: 1) luvan myöntämisen edellytysten täyttämiseksi; 2) asetuksella annetun ympäristön laatuvaatimuksen turvaamiseksi; 3) vesien suojelemiseksi; tai 4) parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattamiseksi.</p>	<p>18 artikla Ympäristönlaatonormit Jos jokin ympäristönlaatonormi edellyttää ankarampia ehtoja kuin mitä parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla voidaan saavuttaa, lupaan on sisällytettävä lisäehtoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita toimenpiteitä, joihin voidaan ryhtyä ympäristönlaatonormien noudattamiseksi.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
8 luku Lupapäätös		
<p>52 § Lupapäätöksen sisältö Ympäristölupa myönnetään asian laadun mukaan toistaiseksi tai määräajaksi. Lupapäätöksestä on käytävä ilmi ratkaisun perusteet ja päätöksen perustelut. Päätöksessä on vastattava lausunnoissa ja muistutuksissa tehtyihin yksilöityihin vaatimuksiin. Jos hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annettua lakia, lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointi on otettu huomioon lupaharkinnassa. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi, miten vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat on otettu huomioon. (30.12.2004/1300) Lupapäätöksen sisällöstä säädetään tarkemmin asetuksella.</p>	<p>52 § Lupapäätöksen sisältö Ympäristölupa myönnetään asian laadun mukaan toistaiseksi tai määräajaksi. Lupapäätöksestä on käytävä ilmi ratkaisun perusteet ja päätöksen perustelut. Päätöksessä on vastattava lausunnoissa ja muistutuksissa tehtyihin yksilöityihin vaatimuksiin. Jos hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annettua lakia, lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointi on otettu huomioon lupaharkinnassa. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi, miten vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat on otettu huomioon. (30.12.2004/1300) Jos lupa koskee 35 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimintoja, joita harjoittavat eri toiminnanharjoittajat, on yhteisessä lupapäätöksessä täsmennettävä kunkin toiminnanharjoittajan vastuualueet. Lupapäätöksen sisällöstä säädetään tarkemmin asetuksella.</p>	<p>LIITE IV Yleisön osallistuminen päätöksentekoon 4. Päätöstä tehdessä tämän liitteen mukaisen kuulemisen tulokset on otettava asianmukaisesti huomioon. 4 artikla 3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lupa koskee useita osia eri toiminnanharjoittajien käytössä olevasta laitoksesta. Tällaisissa tapauksissa luvassa on täsmennettävä kunkin toiminnanharjoittajan vastuualueet.</p>
53 § (21.4.2005/252) Lupapäätöksen antaminen		
<p>54 § Lupapäätöksestä tiedottaminen Päätös on toimitettava hakijalle ja niille, jotka ovat päätöstä erikseen pyytäneet, sekä valvontaviranomaisille ja asiassa yleistä etua valvoville viranomaisille. Päätöksen antamisesta on lisäksi ilmoitettava niille, jotka ovat tehneet muistutuksen asiassa tai ovat ilmoitusta erikseen pyytäneet sekä niille, joille on 38 §:n 2 momentin mukaan annettu lupahakemuksesta erikseen tieto. Jos muistutuskirjelmässä on useita allekirjoittajia, voidaan päätös toimittaa tai tieto päätöksen antamisesta ilmoittaa vain muistutuksen ensimmäiselle allekirjoittajalle. Tieto päätöksestä on viipymättä julkaistava toiminnan sijaintikunnassa ja muussa kunnassa, jossa toiminnan vaikutukset saattavat ilmetä. Tieto päätöksestä on lisäksi julkaistava ainakin yhdessä toiminnan vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä, jollei asian merkitys ole vähäinen tai julkaiseminen on muutoin ilmeisen tarpeetonta.</p>	<p>54 § Lupapäätöksestä tiedottaminen Päätös on toimitettava hakijalle ja niille, jotka ovat päätöstä erikseen pyytäneet, sekä valvontaviranomaisille ja asiassa yleistä etua valvoville viranomaisille. Päätöksen antamisesta on lisäksi ilmoitettava niille, jotka ovat tehneet muistutuksen asiassa tai ovat ilmoitusta erikseen pyytäneet sekä niille, joille on 38 §:n 2 momentin mukaan annettu lupahakemuksesta erikseen tieto. Jos muistutuskirjelmässä on useita allekirjoittajia, voidaan päätös toimittaa tai tieto päätöksen antamisesta ilmoittaa vain muistutuksen ensimmäiselle allekirjoittajalle. Tieto päätöksestä on viipymättä julkaistava toiminnan sijaintikunnassa ja muussa kunnassa, jossa toiminnan vaikutukset saattavat ilmetä. Tieto päätöksestä on lisäksi julkaistava ainakin yhdessä toiminnan vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä, jollei asian merkitys ole vähäinen tai julkaiseminen on muutoin ilmeisen tarpeetonta. Lupapäätöksen sisältö on julkaistava myös tietoverkon välityksellä.</p>	<p>24 artikla Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn 2. Kun päätös luvan myöntämisestä, tarkistamisesta tai saattamisesta ajan tasalle on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville muun muassa internetin välityksellä a ja b alakohdan osalta seuraavat tiedot: a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta ja myöhemmät ajan tasalle saattamiset, b) päätöksen perusteena olevat seikat, c) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset ja selvitys siitä, miten nämä tulokset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä, d) kyseessä olevaan laitokseen tai toimintoon liittyvien parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen nimet, e) tiedot siitä, miten lupaehdot, päästöjen raja-arvot mukaan lukien, on määritelty verrattuna parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin, f) jos 15 artiklan 4 kohtaa sovelletaan, 15 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut syyt tälle soveltamiselle.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
YSL 9 luku Luvan voimassaolo		
<p>55 § Luvan voimassaolo ja tarkistaminen Määräaikainen lupa raukeaa määräajan päättyessä, jollei lupapäätöksessä ole toisin määrätty. Toistaiseksi voimassa olevassa luvassa tulee määrätä, mihin mennessä hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi on tehtävä ja mitkä selvitykset on tuolloin esitettävä, jollei tällaista määräystä ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana. Lupamääräyksiä on kuitenkin tarkistettava määräajoin, jos lupa koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin (96/61/EY) mukaan luvanvaraista toimintaa. Tarkistamista koskevaa määräystä tai luvan määräaikaisuutta harkittaessa on otettava huomioon vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat ja toimenpideohjelmat. Erityisesti syystä myös määräaikaisessa luvassa voidaan määrätä lupamääräyksen tarkistamisesta. Luvan myöntäneen viranomaisen on käsiteltävä asia soveltuvin osin kuten lupahakemus. (30.12.2004/1300) Luvassa voidaan erityisestä syystä määrätä, että lupaviranomainen voi täsmentää lupamääräystä tai täydentää lupaa 43 §:n I momentin 5 kohdan mukaisen selvityksen perusteella.</p>	<p>55 § Luvan voimassaolo ja tarkistaminen Määräaikainen lupa raukeaa määräajan päättyessä, jollei lupapäätöksessä ole toisin määrätty. Toistaiseksi voimassa olevassa luvassa tulee määrätä, mihin mennessä hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi on tehtävä ja mitkä selvitykset on tuolloin esitettävä, jollei tällaista määräystä ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana. Tarkistamista koskevaa määräystä tai luvan määräaikaisuutta harkittaessa on otettava huomioon vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat ja toimenpideohjelmat. Erityisestä syystä myös määräaikaisessa luvassa voidaan määrätä lupamääräyksen tarkistamisesta. Luvan myöntäneen viranomaisen on käsiteltävä asia soveltuvin osin kuten lupahakemus. (30.12.2004/1300) Luvassa voidaan erityisestä syystä määrätä, että lupaviranomainen voi täsmentää lupamääräystä tai täydentää lupaa 43 §:n I momentin 5 kohdan mukaisen selvityksen perusteella.</p>	
	<p>[IED-lukuun] § Suurten laitosten ympäristölupien tarkistaminen Suuria laitoksia koskevia lupamääräyksiä on tarkistettava määräajoin. Lupaviranomaisen on varmistettava, että uuden BAT-päätelmää koskevan asetuksen säätämisen jälkeen ja asetuksessa säädettyyn määräaikaan mennessä: 1) kaikki laitosta, jonka pääasiallista toimintaa kyseinen BAT-päätelmä koskee, koskevat lupamääräykset tarkistetaan ja tarvittaessa muutetaan tämän lain ja sen nojalla annettujen asetusten mukaisesti, erityisesti [tämän luvun 6 §:n ja 7 §:n] noudattamisen varmistamiseksi; 2) kyseinen laitos on tarkistettujen lupamääräysten mukainen. Tarkistamisessa on otettava huomioon kaikki uudet tai ajan tasalle saatetut BAT-päätelmiä koskevat asetukset, joita sovelletaan laitokseen ja jotka on hyväksytty sen jälkeen, kun lupa myönnettiin tai sitä viimeksi tarkistettiin. BAT-päätelmiä koskevissa asetuksissa säädetään määräaika, mihin mennessä lupaviranomaisten on tarkistettava luvat. Jos laitosta ei koske mikään BAT-päätelmistä annettu asetusta, lupamääräykset tarkistetaan ja tarvittaessa muutettava, jos parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehitys mahdollistaa merkittävät päästövähennykset.</p>	<p>21 artikla Toimivaltaisen viranomaisen suorittama lupaehtojen tarkistus ja ajan tasalle saattaminen 1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen tarkistaa lupaehdot säännöllisesti 2–5 kohdan mukaisesti ja saattaa ne tarpeen vaatiessa ajan tasalle tämän direktiivin säännösten noudattamisen varmistamiseksi. 3. Viiden vuoden kuluessa siitä, kun 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka koskevat laitoksen pääasiallista toimintaa, on julkaistu, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että: a) kaikki kyseistä laitosta koskevat lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle tämän direktiivin ja, tapauksen mukaan, erityisesti sen 15 artiklan 3 ja 4 kohdan noudattamisen varmistamiseksi; b) laitos on kyseisten lupaehtojen mukainen. Tarkistamisessa on otettava huomioon kaikki uudet tai ajan tasalle saatetut BAT-päätelmät, joita sovelletaan laitokseen ja jotka on hyväksytty 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti sen jälkeen kun lupa myönnettiin tai sitä viimeksi tarkistettiin. 4. Jos laitosta ei koske mikään BAT-päätelmistä, lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle, jos parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys mahdollistaa merkittävät päästövähennykset.</p>
56 § Asetuksen noudattaminen		
57 § Luvan raukeaminen		

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>58 § Luvan muuttaminen Luvan myöntäneen viranomaisen on luvanhaltijan, valvontaviranomaisen, asianomaisen yleistä etua valvovan viranomaisen tai haitankärsijän hakemuksesta muutettava lupaa, jos</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta; 2) toiminnasta aiheutuu tässä laissa kielletty seuraus; 3) parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan vähentää olennaisesti enemmän ilman kohtuuttomia kustannuksia; 4) olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet; tai 5) se on tarpeen Suomea sitovan kansainvälisen veloitteen täytäntöönpanemiseksi annettujen säädösten noudattamiseksi. <p>Kalatalousvelvoitteen tai kalatalousmaksun muuttamisesta on voimassa, mitä vesilain 2 luvun 22 §:n 4 momentissa ja 22 b §:ssä säädetään. Jos kalatalousvelvoitteen tai kalatalousmaksun perusteista on saatu uutta selvitystä 68 §:ssä tarkoitettua korvausmenettelyssä, aluehallintovirasto voi samalla ottaa viran puolesta veloitteen tai maksun muuttamista koskevan asian käsiteltäväkseen sen estämättä, mitä määräysten muuttamisesta ja tarkistamisesta muutoin on voimassa. (22.12.2009/1590)</p> <p>Asia on käsiteltävä soveltuvin osin kuten lupahakemus.</p>	<p>58 § Luvan muuttaminen Luvan myöntäneen viranomaisen on luvanhaltijan, valvontaviranomaisen, asianomaisen yleistä etua valvovan viranomaisen tai haitankärsijän hakemuksesta muutettava lupaa, jos</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta; 2) toiminnasta aiheutuu tässä laissa kielletty seuraus; 3) parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan vähentää olennaisesti enemmän ilman kohtuuttomia kustannuksia; 4) olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet; tai 5) se on tarpeen uusien tai tarkistettujen asetuksella annettujen ympäristönlautuavainusten noudattamiseksi; tai 6) se on tarpeen Suomea sitovan kansainvälisen veloitteen täytäntöönpanemiseksi annettujen säädösten noudattamiseksi. <p>Kalatalousvelvoitteen tai kalatalousmaksun muuttamisesta on voimassa, mitä vesilain 2 luvun 22 §:n 4 momentissa ja 22 b §:ssä säädetään. Jos kalatalousvelvoitteen tai kalatalousmaksun perusteista on saatu uutta selvitystä 68 §:ssä tarkoitettua korvausmenettelyssä, aluehallintovirasto voi samalla ottaa viran puolesta veloitteen tai maksun muuttamista koskevan asian käsiteltäväkseen sen estämättä, mitä määräysten muuttamisesta ja tarkistamisesta muutoin on voimassa. (22.12.2009/1590)</p> <p>Asia on käsiteltävä soveltuvin osin kuten lupahakemus.</p>	<p>20 artikla Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset 1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista laitoksessa suunnitteilla olevista muutoksista tai laitoksen laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia. Tarpeen vaatiessa toimivaltainen viranomainen saattaa luvan ajan tasalle.</p> <p>21 artikla Toimivaltaisen viranomaisen suorittama lupaehtojen tarkistus ja ajan tasalle saattaminen 5. Lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle ainakin seuraavissa tapauksissa: a) laitoksen aiheuttama pilaantuminen on niin merkittävää, että luvan nojalla voimassa olevat päästöjen raja-arvot on tarkistettava tai uusien päästöjen raja-arvoja on lisättävä; b) toiminnan turvallisuus vaatii toisenlaisten tekniikkojen käyttöönottoa; c) kun se on tarpeen uusien tai tarkistettujen ympäristönlautuavainusten noudattamiseksi 18 artiklan mukaisesti.</p>
<p>59 § Luvan peruuttaminen</p>		
<p>60 § Melua ja ääntä aiheuttava tilapäinen toiminta</p>		
<p>61 § Koeluonteinen toiminta</p>		
<p>62 § (21.4.2005/252) Poikkeukselliset tilanteet Jos onnettomuudesta, tuotantohäiriöstä, rakennelman tai laitteen purkamisesta tai muusta niihin rinnastettavasta syystä aiheutuu päästöjä tai syntyy jätettä siten, että siitä voi aiheutua välitöntä ja ilmeistä ympäristön pilaantumisen vaaraa tai jätteen määrän tai ominaisuuksien vuoksi erityisiä toimia jätehuollossa, on toiminnasta vastaavan tai jätteen haltijan ilmoitettava tapahtuneesta viipymättä valvontaviranomaiselle.</p>		<p>7 artikla Vaaratilanteet ja onnettomuudet Ympäristövastuusta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY soveltamista rajoittamatta jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavan vaaratilanteen tai onnettomuuden sattuessa sen varmistamiseksi, että: a) toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä; b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä toimenpiteet ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja vaaratilanteiden tai onnettomuuksien mahdollisen laajenemisen estämiseksi; c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisia pitämät täydentävät toimenpiteet ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja vaaratilanteiden tai onnettomuuksien mahdollisen laajenemisen estämiseksi.</p>
<p>Jos muusta kuin I momentissa tarkoitettusta, toiminnasta riippumattomasta ja ennalta arvaamattomasta syystä aiheutuu odottamaton tilanne, jonka vuoksi lupamääräystä ei voida tilapäisesti noudattaa, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle.</p>		<p>8 artikla Lupaehtojen noudattamatta jättäminen 1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupaehtoja noudatetaan. 2. Jos lupaehtoja rikotaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle;</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>63 § (21.4.2005/252) Kuuleminen</p> <p>64 § (21.4.2005/252) Ilmoituksen käsittely Viranomaisen on 60–62 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen johdosta annettava päätös, jossa voidaan antaa tarpeellisia määräyksiä toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä, toiminnan tarkkailusta ja tiedottamisesta asukkailla sekä toiminnan järjestämiseen liittyvien jätelain mukaisten velvollisuuksien täyttämistä. Viranomaisen voi kieltää tai keskeyttää muun kuin luvan nojalla harjoitetun toiminnan, jos yleiselle tai yksityiselle edulle aiheuttavia huomattavia haittoja ei voida määräyksillä riittävästi vähentää.</p> <p>Päätös annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. (9.4.2010/253) Määräykset voidaan antaa tai toiminta kieltää, vaikka ilmoitusvelvollisuus olisi lyöty laimin.</p> <p>Edellä 62 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa valvontaviranomainen voi määräämillään ehdoilla hyväksyä välttämättömän lyhytaikaisen poikkeamisen tähän lakiin tai jätelakiin perustuvasta velvollisuudesta. Poikkeamisesta ei saa aiheutua terveyshaittaa tai merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Päätöksen poikkeamisesta tekee elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jos toiminnan lupa-asian käsittely kuuluu aluehallintoviraston toimivaltaan. Valvontaviranomaisen tulee poikkeamisen jälkeen tarvittaessa saattaa asia vireille lupaviranomaisessa siten kuin 58 §:ssä säädetään lupamääräyksen muuttamisesta. (22.12.2009/1590)</p> <p>Ilmoituksen johdosta annettavassa päätöksessä on annettava tarpeelliset määräykset kaivannaisjätteen jätehuolto suunnitelmasta ja sen noudattamisesta. (23.5.2008/346)</p>		<p>7 artikla, 1 kohta Ympäristövastuusta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EYI soveltamista rajoittamatta jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavan vaaratilanteen tai onnettomuuden sattuessa sen varmistamiseksi, että: c) toimivaltainen viranomais vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisina pitämät täydentävät toimenpiteet ympäristölle aiheuttavien seurausten rajoittamiseksi ja vaaratilanteiden tai onnettomuuksien mahdollisen laajenemisen estämiseksi.</p>
<p>64 a § (22.12.2009/1590) Poikkeukselliset tilanteet eräissä polttolaitoksissa Polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitoksen tai kaasuturbiinin toiminnanharjoittajan on ilmoitettava viipymättä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöistä ja rikkoon- tumisista sekä polttoaineen saatavuudessa ilmenneistä häiriöistä. Ilmoittamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.</p> <p>Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi ilmoituksen johdosta antaa päätöksen, jossa voidaan antaa ilmoituksen tehneen toiminnanharjoittajan toimintaa koskevia määräyksiä, taikka kieltää tai keskeyttää toiminnan, jos se on tarpeen tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi. Päätös annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tässä tarkoitetun toimivallan käyttämisestä.</p>	<p>[64 a § (22.12.2009/1590) Poikkeukselliset tilanteet eräissä polttolaitoksissa Polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitoksen tai kaasuturbiinin toiminnanharjoittajan on ilmoitettava viipymättä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöistä ja rikkoon- tumisista sekä polttoaineen saatavuudessa ilmenneistä häiriöistä. Ilmoittamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.</p> <p>Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi ilmoituksen johdosta antaa päätöksen, jossa voidaan antaa ilmoituksen tehneen toiminnanharjoittajan toimintaa koskevia määräyksiä, taikka kieltää tai keskeyttää toiminnan, jos se on tarpeen tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi. Päätös annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on tiedotettava siten kuin 53 ja 54 §:ssä säädetään ympäristölupapäätöksen antamisesta ja tiedottamisesta. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tässä tarkoitetun toimivallan käyttämisestä.] [Siirto YSL:n LCP-lukuun]</p>	

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
65 § (9.4.2010/253) Toiminnan rekisteröinti		
11 luku Korvaukset		
12 luku Pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistaminen		
13 luku Valvonta ja hallintopakko	18 luku Valvonta, ympäristötarkastukset ja hallintopakko	
<p>81 § Ilmoitus toiminnan muutoksista ja luvanhaltijan vaihtumisesta Ympäristöluvan haltijan on viipymättä ilmoitettava valvontaviranomaiselle toiminnan pysyvistä tai pitkäaikaisista keskeyttämisestä sekä toiminnan valvonnan kannalta olennaisista muutoksista. Luvanhaltijan vaihtuessa on luvan uuden haltijan ilmoitettava vaihtumisesta.</p>	<p>81 § Ilmoitus toiminnan muutoksista ja luvanhaltijan vaihtumisesta Ympäristöluvan haltijan on viipymättä ilmoitettava valvontaviranomaiselle toiminnan pysyvistä tai pitkäaikaisesta keskeyttämisestä sekä toiminnan valvonnan kannalta olennaisista muutoksista. Toiminnanharjoittajan on myös ilmoitettava kaikista suunnitteilla olevista toiminnan muutoksista tai laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia. Luvanhaltijan vaihtuessa on luvan uuden haltijan ilmoitettava vaihtumisesta.</p>	<p>20 artikla Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset 1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista laitoksessa suunnitteilla olevista muutoksista tai laitoksen laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia. Tarpeen vaatiessa toimivaltainen viranomainen saattaa luvan ajan tasalle.</p>
82 § (22.12.2009/1590) Tarkkailu toisen alueella		
<p>83 § Tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus Tässä laissa tarkoitettulla viranomaisella tai sen määräämällä virkamiehellä tai viranhaltijalla on oikeus valvontaa ja tämän lain täytäntöönpanoa varten: 1) saada viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä tarpeellisia tietoja viranomaisilta sekä toiminnanharjoittajilta; 2) kulkea toisen alueella; 3) tehdä tarkastuksia ja tutkimuksia, suorittaa mittauksia ja ottaa näytteitä; 4) päästä paikkaan, jossa toimintaa harjoitetaan; 5) tarkkailla toiminnan ympäristövaikutuksia. Edellä 1 momentissa tarkoitettu oikeus, johon ei liity julkisen vallan käyttöä, on myös muulla viranomaisen määräämällä henkilöllä. Edellä 1 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ei saa tehdä kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa, ellei toimenpiteiden suorittaminen ole välttämätöntä hengen, terveyden, omaisuuden tai ympäristön suojelemiseksi. Asunon tarkastuksesta säädetään terveydensuojelulaissa.</p>		<p>23 artikla Ympäristötarkastukset, 1. kohta 2 alakohta Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat antavat toimivaltaisille viranomaisille kaiken tarvittavan avun, jotta nämä pystyvät suorittamaan laitosvierailuja, ottamaan näytteitä ja keräämään kaiken tehtävänsä suorittamiseen tämän direktiivin mukaisesti tarvittavan tiedon.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>84 § (22.12.2009/1590) Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen Valvontaviranomainen voi:</p> <p>1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia, sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä;</p> <p>2) määrätä sen, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa;</p> <p>3) määrätä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla menetellyt palauttamaan ympäristö ennalleen tai poistamaan rikkomuksesta ympäristölle aiheutunut haitta;</p> <p>4) määrätä toiminnanharjoittajan riittävissä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua aihetta epäillä sen aiheuttavan tämän lain vastaista pilaantumista.</p> <p>Luvanvaraisen toiminnan osalta määräyksen antaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jos toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto tai se on 33 §:n nojalla myöntänyt ympäristöluvan, ja muutoin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.</p> <p>Jos määräys koskee luvanvaraista toimintaa, jossa lupa-asia on käsiteltävä 39 §:n mukaisesti yhteiskäsittelyssä, määräys annetaan siten kuin hallintopakkoasiasta säädetään vesilain 21 luvussa. Jos määräys koskee ainoastaan tässä laissa tai sen nojalla säädetyn velvoitteen noudattamista, se annetaan kuitenkin tämän lain mukaisesti.</p> <p>Määräystä ei voida antaa välittömästi 4 tai 6 §:n täytäntöönpanemiseksi.</p>	<p>84 § (22.12.2009/1590) Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen Toiminnanharjoittajan on rikkomuksen tai laiminlyönnin huomattavissa viipymättä toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian.</p> <p>Valvontaviranomainen voi:</p> <p>1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia, sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä;</p> <p>2) määrätä sen, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa;</p> <p>3) määrätä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla menetellyt palauttamaan ympäristö ennalleen tai poistamaan rikkomuksesta ympäristölle aiheutunut haitta;</p> <p>4) määrätä toiminnanharjoittajan riittävissä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua aihetta epäillä sen aiheuttavan tämän lain vastaista pilaantumista.</p> <p>Luvanvaraisen toiminnan osalta määräyksen antaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jos toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto tai se on 33 §:n nojalla myöntänyt ympäristöluvan, ja muutoin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.</p> <p>Jos määräys koskee luvanvaraista toimintaa, jossa lupa-asia on käsiteltävä 39 §:n mukaisesti yhteiskäsittelyssä, määräys annetaan siten kuin hallintopakkoasiasta säädetään vesilain 21 luvussa. Jos määräys koskee ainoastaan tässä laissa tai sen nojalla säädetyn velvoitteen noudattamista, se annetaan kuitenkin tämän lain mukaisesti.</p> <p>Määräystä ei voida antaa välittömästi 4 tai 6 §:n täytäntöönpanemiseksi.</p>	<p>8 artikla Lupaehtojen noudattamatta jättäminen</p> <p>1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupaehdot noudatetaan.</p> <p>2. Jos lupaehdot rikotaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että</p> <p>a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle;</p> <p>b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian;</p> <p>c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisia pitämät täydentävät toimenpiteet toiminnan saattamiseksi säännösten mukaiseksi.</p>
<p>84 § (22.12.2009/1590) Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen</p>		
<p>84 b § (29.5.2009/385) Vesistön pilaantumisen merkittävyyden arviointi</p>		
<p>84 c § (22.12.2009/1590) Ilmoitus vesistön merkittävästä pilaantumisesta ja luontovahingosta</p>		
<p>85 § Määräys pilaantumisen ehkäisemiseksi</p>		
<p>86 § Toiminnan keskeyttäminen Jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta aiheutuu välitöntä terveyshaittaa tai merkittävää muuta välitöntä ympäristön pilaantumista, valvontaviranomainen voi keskeyttää toiminnan, jollei haittaa voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Toiminnanharjoittajaa tulee mahdollisuuksien mukaan kuulla ennen keskeyttämistä.</p> <p>Keskeyttämistoimenpiteestä on laadittava pöytäkirja ja keskeyttämisestä on viivytyksettä tehtävä päätös. Viranomaisen on lisäksi annettava tieto siitä, miten toiminnan jatkamiseksi menetellään.</p>	<p>86 § Toiminnan keskeyttäminen Jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta aiheutuu tai uhkaa aiheutua välitöntä terveyshaittaa tai merkittävää muuta välitöntä ympäristön pilaantumista, valvontaviranomainen voi keskeyttää toiminnan, jollei haittaa voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Toiminnanharjoittajaa tulee mahdollisuuksien mukaan kuulla ennen keskeyttämistä.</p> <p>Keskeyttämistoimenpiteestä on laadittava pöytäkirja ja keskeyttämisestä on viivytyksettä tehtävä päätös. Viranomaisen on lisäksi annettava tieto siitä, miten toiminnan jatkamiseksi menetellään.</p>	<p>8 artikla, 2. kohta 2 alakohta Silloin kun lupaehtojen rikkomisesta aiheutuu ihmisten terveydelle välitöntä vaaraa tai se uhkaa aiheuttaa välittömiä huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle ja kunnes toiminta on ensimmäisen alakohdan b ja c ala kohdan mukaisesti saatettu lupaehtojen mukaiseksi, laitoksen, polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen, jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen tai näiden osan toiminta on keskeytettävä.</p>
<p>87 § (29.6.2001/586) Aineita, valmisteita, tuotteita, laitteita ja koneita koskeva kielto- tai veloitamispäätös</p>		
<p>88 § Uhkasakko, teettämisuhka ja keskeyttämisuhka</p>		
<p>89 § Viranhaltijan väliaikainen määräys</p>		

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>90 § Toiminnan lopettamisen jälkeiset velvoitteet</p> <p>Luvanvaraisen toiminnan tai 30 §:n I momentissa tarkoitettun toiminnan päätyttyä toimintaa harjoittanut vastaa edelleen lupamääräysten tai valtioneuvoston asetuksen mukaisesti tarvittavista toimista pilaantumisen ehkäisemiseksi, toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta. (9.4.2010/253)</p> <p>Jos toiminnanharjoittajaa ei enää ole tai ei häntä ei tavoiteta ja lopetetun toiminnan ympäristövaikutusten valvomiseksi on tarpeen tarkkailla ympäristöä, tarkkailusta vastaa toiminta-alueen haltija.</p> <p>Jos lupa ei sisällä riittäviä määräyksiä toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimista, lupaviranomaisen on annettava tätä tarkoittavat määräykset. Asia on käsiteltävä soveltuvin osin kuten lupahakemus. Tarkkailua koskevat määräykset annetaan noudattaen soveltuvin osin, mitä 46 §:ssä säädetään.</p> <p>Ennen kuin ympäristönsuojelun tietojärjestelmään 65 §:n I momentin nojalla rekisteröity toiminta päättyy, kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on toimitettava suunnitelma toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimista. (9.4.2010/253)</p>	<p>90 § Toiminnan lopettamisen jälkeiset velvoitteet</p> <p>Luvanvaraisen toiminnan tai 30 §:n I momentissa tarkoitettun toiminnan päätyttyä toimintaa harjoittanut vastaa edelleen lupamääräysten tai valtioneuvoston asetuksen mukaisesti tarvittavista toimista pilaantumisen ehkäisemiseksi, toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta. Suuren laitoksen toiminnanharjoittajan on lisäksi ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta tuotantoalue saatettaisiin 90 b §:n mukaisesti tyydyttävään tilaan.</p> <p>Jos toiminnanharjoittajaa ei enää ole tai häntä ei tavoiteta ja lopetetun toiminnan ympäristövaikutusten valvomiseksi on tarpeen tarkkailla ympäristöä, tarkkailusta vastaa toiminta-alueen haltija.</p> <p>Jos lupa ei sisällä riittäviä määräyksiä toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimista, lupaviranomaisen on annettava tätä tarkoittavat määräykset. Asia on käsiteltävä soveltuvin osin kuten lupahakemus. Tarkkailua koskevat määräykset annetaan noudattaen soveltuvin osin, mitä 46 §:ssä säädetään. Ennen kuin ympäristönsuojelun tietojärjestelmään 65 §:n I momentin nojalla rekisteröity toiminta päättyy, kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on toimitettava suunnitelma toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimista.</p>	<p>11 artikla Toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleiset periaatteet</p> <p>Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta laitoksia käytetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:</p> <p>h) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään toiminnan lopullisen päättymisen jälkeen, jotta pilaantumisvaara vältettäisiin ja tuotantoalue saatettaisiin 22 artiklan mukaisesti määriteltyyn tyydyttävään tilaan.</p> <p>22 artikla Laitoksen sulkeminen</p> <p>1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava lupaehdot sen varmistamiseksi, että laitoksen toiminnan lopullisesti päättyessä noudatetaan tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/60/EY, direktiivin 2004/35/EY, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EYI ja maaperän suojelua koskevan asian kannalta merkityksellisen unionin oikeuden soveltamista.</p>
	<p>[IED-lukuun]</p> <p>90 a § Perustilaselvitys</p> <p>Toiminnanharjoittajan on laadittava perustilaselvitys, jos suuren laitoksen toimintoihin liittyy merkityksellisten vaarallisten aineiden käyttö, tuotanto tai ympäristöön päästäminen ja ottaen huomioon laitoksen alueen maaperän tai pohjaveden pilaantumisen mahdollisuus. Selvitys on toimitettava valvontaviranomaiselle ennen laitoksen toiminnan käynnistämistä tai ennen laitoksen luvan saattamista ajan tasalle ensimmäisen kerran x.x.20xx jälkeen.</p> <p>Perustilaselvityksessä on oltava tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan määrittellä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tila vertailun tekemiseksi niiden tilasta toiminnan lopullisesti päättyessä. Perustilaselvityksessä on oltava ainakin seuraavat tiedot:</p> <p>1) tiedot laitoksen tämänhetkisestä käytöstä ja, jos tiedot ovat saatavilla, aikaisemmasta käytöstä;</p> <p>2) olemassa olevat tiedot maaperän ja pohjaveden tilaa perustilaselvityksen laatimisen ajankohtana kuvastavista mittauksista, jos tietoja on saatavilla, tai vaihtoehtoisesti uusista maaperän ja pohjaveden mittauksista ottaen huomioon maaperän tai pohjaveden pilaantumismahdollisuuden kyseisessä laitoksessa käytettävien, siellä tuotettavien tai sieltä vapautuvien vaarallisten aineiden vuoksi.</p> <p>Jos muun kansallisen tai unionin lainsäädännön nojalla annetut tiedot täyttävät tämän kohdan vaatimukset, kyseiset tiedot voidaan sisällyttää tai liittää toimitettuun perustilaselvitykseen.</p>	<p>22 artikla Laitoksen sulkeminen</p> <p>2. Jos laitoksen toimintoihin liittyy merkityksellisten vaarallisten aineiden käyttö, tuotanto tai ympäristöön päästäminen ja ottaen huomioon mahdollisuuden laitoksen alueen maaperän tai pohjaveden pilaantumiseen, toiminnanharjoittajan on laadittava ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle lähtötilanneraportti ennen laitoksen toiminnan käynnistämistä tai ennen laitoksen luvan saattamista ajan tasalle ensimmäisen kerran * jälkeen.</p> <p>Lähtötilanneraportissa on oltava tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan määrittellä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tila määrällisen vertailun tekemiseksi niiden tilasta 3 kohdan mukaisesti toiminnan lopullisesti päättyessä.</p> <p>Lähtötilanneraportissa on oltava ainakin seuraavat tiedot:</p> <p>a) tiedot laitoksen tämänhetkisestä käytöstä ja, jos tiedot ovat saatavilla, aikaisemmasta käytöstä;</p> <p>b) olemassa olevat tiedot maaperän ja pohjaveden tilaa lähtötilanneraportin laatimisen ajankohtana kuvastavista mittauksista, jos tietoja on saatavilla, tai vaihtoehtoisesti uusista maaperän ja pohjaveden mittauksista ottaen huomioon maaperän tai pohjaveden pilaantumismahdollisuuden kyseisessä laitoksessa käytettävien, siellä tuotettavien tai sieltä vapautuvien vaarallisten aineiden vuoksi.</p> <p>Jos muun kansallisen tai unionin lainsäädännön nojalla annetut tiedot täyttävät tämän kohdan vaatimukset, kyseiset tiedot voidaan sisällyttää tai liittää toimitettuun lähtötilanneraporttiin. Komissio antaa ohjeet lähtötilanneraportin sisällöstä.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytyt teksti)
	<p>[IED-lukuun] 90 b § Toiminnan lopettaminen ja perustilaselvitys Suuren laitoksen toiminnan päättyessä on toiminnanharjoittajan arvioitava maaperän ja pohjaveden tila merkityksellisten laitoksessa käytettyjen, siellä tuotettujen tai sieltä vapautuneiden vaarallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen osalta. Jos perustilaselvityksessä vahvistettuun maaperän ja pohjaveden tilaan verrattuna laitoksen toiminta on aiheuttanut merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamaa maaperän tai pohjaveden huomattavaa pilaantumista, toiminnanharjoittajan on toteutettava tarvittavat toimet pilaantumisen johdosta alueen palauttamiseksi tuohon tilaan. Tällaisten toimien tekninen toteutettavuus voidaan ottaa huomioon tätä tarkoitusta varten.</p> <p>Jos laitoksen maaperän ja pohjaveden pilaantuminen aiheuttaa merkittävää haitan vaaraa ihmisen terveydelle tai ympäristölle sellaisen luvan mukaisen toiminnan tuloksena, jota toiminnanharjoittaja harjoitti ennen kuin laitoksen lupa saatettiin ajan tasalle ensimmäisen kerran x.x.20xx jälkeen ja ottaen huomioon lupahakemuksessa esitetyt tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista, toiminnanharjoittajan on puhdistettava laitosalue, jottei se enää, ottaen huomioon sen nykyisen tai tulevan käytön, aiheuttaisi tällaista haitan vaaraa.</p> <p>Puhdistamisella tarkoitetaan tässä säännöksessä tarvittavien toimien toteuttamista, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen.</p>	<p>3. Toiminnanharjoittajan on laitoksen toiminnan lopullisesti päättyessä arvioitava maaperän ja pohjaveden tila merkityksellisten laitoksessa käytettyjen, siellä tuotettujen tai sieltä vapautuneiden vaarallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen osalta. Jos 2 kohdassa tarkoitetussa lähtötilanneraportissa vahvistettuun maaperän ja pohjaveden tilaan verrattuna laitoksen toiminta on aiheuttanut merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamaa maaperän tai pohjaveden huomattavaa pilaantumista, toiminnanharjoittajan on toteutettava tarvittavat toimet pilaantumisen johdosta alueen palauttamiseksi tuohon tilaan. Tällaisten toimien tekninen toteutettavuus voidaan ottaa huomioon tätä tarkoitusta varten.</p> <p>Toiminnanharjoittajan on laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti, ja jos laitoksen maaperän ja pohjaveden pilaantuminen aiheuttaa merkittävän riskin ihmisen terveydelle tai ympäristölle sellaisen luvan mukaisen toiminnan tuloksena, jota toiminnanharjoittaja harjoitti ennen kuin laitoksen lupa saatettiin ajan tasalle ensimmäisen kerran * jälkeen ja ottaen huomioon olosuhteet 13 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista, toteutettava tarvittavat toimet, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen, jotta laitosalue ei enää, ottaen huomioon sen nykyisen tai hyväksytyyn tulevan käytön, aiheuttaisi tällaista riskiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.</p>
	<p>[IED-lukuun] 90 c § Toiminnan lopettaminen ilman perustilaselvitystä Jos toiminnanharjoittajan ei tarvitse laatia 90 a §:n mukaista perustilaselvitystä, toiminnanharjoittajan on suuren laitoksen toiminnan päättyessä puhdistettava laitosalue sen varmistamiseksi, ettei laitosalue enää aiheuta merkittävää haitan vaaraa ihmisen terveydelle tai ympäristölle maaperän tai pohjaveden pilaantumisen johdosta. Haitan vaaran arvioinnissa on otettava huomioon alueen nykyinen tai tuleva käyttö ja sen sijaintipaikka sekä olosuhteet sallitun toiminnan tuloksena.</p> <p>Puhdistamisella tarkoitetaan tässä säännöksessä tarvittavien toimien toteuttamista, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen.</p>	<p>4. Jos toiminnanharjoittajan ei tarvitse laatia 2 kohdassa tarkoitettua lähtötilanneraporttia, on laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti toteutettava tarvittavat toimet, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen sen varmistamiseksi, ettei laitosalue, ottaen huomioon sen nykyisen tai hyväksytyyn tulevan käytön, enää, sallitun toiminnan tuloksena ja ottaen huomioon olosuhteet 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti perustetun laitoksen alueella, aiheuta merkittävää riskiä ihmisen terveydelle tai ympäristölle maaperän tai pohjaveden pilaantumisen johdosta.</p>
	<p>[IED-lukuun] 90 d § Tiedon saaminen päästöjen tarkkailusta ja toimenpiteistä toiminnan lopullisesti päättyemisestä Valvontaviranomaisen on toimitettava julkisesti saataville lupamääräysten mukaisesti saadut viranomaisen hallussa olevat päästöjen tarkkailun tulokset.</p> <p>Valvontaviranomaisen on toimitettava julkisesti saataville ja julkaistava myös tietoverkossa tieto toimenpiteistä, jotka toiminnanharjoittaja on toiminnan lopullisesti päättyessä toteuttanut.</p>	<p>24 artikla Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn 3. Toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava julkisesti saataville: a) asiaan liittyvä tieto toimenpiteistä, jotka toiminnanharjoittaja on toiminnan lopullisesti päättyessä toteuttanut 22 artiklan mukaisesti, b) lupaehtojen mukaisesti saadut, toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöjen tarkkailutulokset.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
91 § (22.12.2009/1590) Kuuleminen		
<p>92 § (22.12.2009/1590) Vireillepano-oikeus Jollei 77, 79, 84, 84 a, 85 tai 86 §:ssä tarkoitettu asia ole tullut vireille valvontaviranomaisen omasta aloitteesta, asian voi panna kirjallisesti vireille:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) se, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea; 2) rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuin ympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät; 3) toiminnan sijaintikunta ja muu kunta, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät; 4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sekä toiminnan sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen; 5) muu asiassa yleistä etua valvova viranomainen. <p>Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi panna vireille vaatimuksen 19 §:n 2 momentin 7 kohdan mukaisesta ympäristönsuojelumääräyksen antamista koskevasta asiasta, jos kunta ei ole antanut tätä koskevaa määräystä ja määräystä on pidetty vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa merkityksellisenä keinona vesien tilan kannalta.</p>		<p>25 artikla Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus 3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun tai oikeuden heikentämisen, tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus.</p> <p>Kaikkien kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen edun katsotaan olevan I kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla riittävä.</p> <p>Niillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista heikentää I kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.</p>
93 § Virka-apu		
94 § (22.12.2009/1590) Toiminta rikosasiassa		
<p>95 § (21.4.2005/252) Valvonnan järjestäminen Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tämän lain mukaisen valvonnan järjestämiseksi laadittava valvontasuunnitelma, jonka sisällöstä säädetään tarvittaessa ympäristöministeriön asetuksella. (22.12.2009/1590) Ympäristöministeriö voi tarvittaessa asetuksella tarkemmin säätää tämän lain edellyttämien tarkastusten suorittamisesta ja valvonnan järjestämisestä. Tämän lain nojalla muutoin annettavassa valtioneuvoston asetuksessa voidaan lisäksi säätää valvontaan liittyvistä toimista valvonnan tehokkuuden turvaamiseksi. Ympäristöministeriö voi antaa valvontaviranomaisille tarkempia yleisiä ohjeita tämän lain noudattamisen valvonnasta.</p>	<p>95 § (21.4.2005/252) Valvonnan järjestäminen Tämän lain mukaisen valvonnan järjestämiseksi laaditaan valvontasuunnitelmia, joihin kuuluvat kaikki laitokset kansallisella, alueellisella tai paikallistasolla. Suunnitelmat tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle säännöllisesti. XXX laatii kansallisen valvontasuunnitelman, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus alueellisen valvontasuunnitelman ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen paikallisen valvontasuunnitelman. Tämän lain nojalla muutoin annettavassa valtioneuvoston asetuksessa voidaan lisäksi säätää valvontaan liittyvistä toimista valvonnan tehokkuuden turvaamiseksi. Ympäristöministeriö voi antaa valvontaviranomaisille tarkempia yleisiä ohjeita tämän lain noudattamisen valvonnasta.</p>	<p>23 artikla Ympäristötarkastukset 1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön laitosten ympäristötarkastuksia koskeva järjestelmä, jossa tutkitaan kyseisten laitosten kaikki asiaan kuuluvat ympäristövaikutukset. 2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki laitokset kuuluvat ympäristötarkastussuunnitelmaan kansallisella, alueellisella tai paikallistasolla, ja varmistettava, että tätä suunnitelmaa tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.</p>
	<p>95 a § Valvontasuunnitelman sisältö Valvontasuunnitelmaan on sisällyttävä:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) merkittävien ympäristökysymysten yleisarvio, 2) valvontasuunnitelmaan kuuluva maantieteellinen alue, 3) suunnitelmaan kuuluvia laitoksia koskeva rekisteri, 4) menettelyt valvontasuunnitelman mukaisia ympäristötarkastuksia koskevien ohjelmien laatimiseksi, 5) muita kuin valvontasuunnitelman mukaisia ympäristötarkastuksia koskevat menettelyt, sekä 6) tarvittaessa eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat säännökset. 	<p>3. Kuhunkin ympäristötarkastussuunnitelmaan on sisällyttävä:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) merkittävien ympäristökysymysten yleisarvio, b) tarkastussuunnitelmaan kuuluva maantieteellinen alue, c) suunnitelmaan kuuluvia laitoksia koskeva rekisteri, d) menettelyt 4 kohdassa tarkoitettuja rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevien ohjelmien laatimiseksi, e) edellä olevan 5 kohdan mukaisesti toteutettavia muita kuin rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevat menettelyt, f) tarvittaessa eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat säännökset.

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
	<p>95 b § Ympäristötarkastukset Ympäristötarkastuksella tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, jotka toimivaltainen viranomainen on suorittanut tai jotka on suoritettu sen puolesta laitosten lain ja sen nojalla annettujen asetusten sekä lupamääräysten noudattamisen tarkistamiseksi ja edistämiseksi sekä tarvittaessa niiden ympäristövaikutusten tarkkailemiseksi. Näitä toimenpiteitä ovat muun muassa laitospäästysten ja seuranta-asiakirjojen, tarkkailun sekä käytettyjen tekniikoiden ja laitoksen ympäristöasioiden hallinnan riittävyyden tarkistaminen. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin valvontasuunnitelman mukaisista ympäristötarkastuksista ja muista kuin valvontasuunnitelman mukaisista ympäristötarkastuksista.</p>	<p>3 artikla Määritelmät Tässä direktiivissä tarkoitetaan: 21) "ympäristötarkastuksella" kaikkia toimenpiteitä (mukaan lukien laitospäästysten, päästöjen tarkkailun sekä sisäisten selvitysten ja seuranta-asiakirjojen, tarkkailun sekä käytettyjen tekniikoiden ja laitoksen ympäristöasioiden hallinnan riittävyyden tarkistaminen), jotka toimivaltainen viranomainen on suorittanut tai jotka on suoritettu sen puolesta laitosten lupaehtojen noudattamisen tarkistamiseksi ja edistämiseksi sekä tarvittaessa niiden ympäristövaikutusten tarkkailemiseksi.</p>
<p>14 luku Muutoksenhaku ja päätöksen täytäntöönpano</p>		
<p>96 § Muutoksenhaku Tämän lain nojalla annettuun viranomaisen päätökseen saa hakea valittamalla muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Ympäristölupapäätöstä koskeva valituskirjelmä liitteineen on toimitettava päätöksen tehneelle viranomaiselle. Viranomaisen on lähetettävä tieto ympäristölupapäätöksestä ja tehdyistä valituksista Vaasan hallinto-oikeudelle välittömästi valitusajan päättymisen jälkeen. (21.4.2005/252) Valtioneuvoston ja ympäristöministeriön päätöksestä valitetaan korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Suomen ympäristökeskuksen 17 a §:n nojalla tekemästä päätöksestä valitetaan Vaasan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. (14.10.2005/814) Kunnan viranhaltijan 89 §:n nojalla antamasta määräyksestä tai päätöksestä ei saa valittaa. Edellä 33, 68 ja 70 §:ssä tarkoitettu asia siirtämistä toiselle viranomaiselle koskevasta päätöksestä sekä 71 §:ssä tarkoitettu korvausvaatimuksen erikseen käsittelemistä koskevasta ratkaisusta ei saa valittaa erikseen. Asian käsittelystä 105 §:n nojalla perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta. Kunnan ympäristönsuojelumääräysten hyväksymistä sekä ympäristölupahakemuksen käsittelymaksua tarkoittavaa taksaa koskevaan päätökseen haetaan valittamalla muutosta siten kuin kuntalaissa (365/1995) säädetään. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on lisäksi oikeus hakea muutosta kunnan ympäristönsuojelumääräyksiä koskevaan päätökseen. (22.12.2009/1590) Vaasan hallinto-oikeuden päätökseen haetaan valittamalla muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.</p>		<p>25 artikla Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluvilla, jota asia koskee, on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä 24 artiklan säännösten soveltamisalaa kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy: a) asia koskee riittävästi kyseessä olevaa yleisöä b) kyseessä oleva yleisö väittää oikeuttaan heikennettävän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä edellytetään tällaista ennakkoehtoa, 2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä vaiheessa muita päätöksiä, toimia tai laiminlyöntejä vastaan voidaan esittää huomautuksia. 4. Edellä oleva 1, 2 ja 3 kohta ei estä mahdollisuutta, että hallintoviranomainen alustavasti tutkii asian, eivätkä ne vaikuta vaatimukseen, jonka mukaan hallinnolliset muutoksenhakumenettelyt on saatettava loppuun ennen kuin asia saatetaan tuomioistuimessa tutkittavaksi, silloin kun kansallisessa lainsäädännössä on tällainen vaatimus. Kyseisen menettelyn on oltava oikeudenmukainen, tasapuolinen ja nopea, eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle. 5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön saatavilla on käytännön tietoja mahdollisuudesta turvautua hallinnollisiin ja tuomioistuimessa tapahtuviin muutoksenhakumenettelyihin.</p>

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>97 § (22.12.2009/1590) Valitusoikeus Valitusoikeus on:</p> <p>1) sillä, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea;</p> <p>2) rekisteröidyllä yhdistyksellä tai säätiöllä, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toimintaalueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät;</p> <p>3) toiminnan sijaintikunnalla ja muulla kunnalla, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät;</p> <p>4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella sekä toiminnan sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella;</p> <p>5) muulla asiassa yleistä etua valvovalla viranomaisella. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella on lisäksi oikeus valittaa yleisen ympäristönsuojeluedun valvomiseksi sellaisesta päätöksestä, jolla Vaasan hallinto-oikeus on muuttanut sen tekemää päätöstä tai kumonnut päätöksen.</p>		<p>25 artikla Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus</p> <p>3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun tai oikeuden heikentämisen, tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus.</p> <p>Kaikkien kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen edun katsotaan olevan I kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla riittävä.</p> <p>Niillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista heikentää I kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.</p>
97 a § (21.4.2005/252) Muutoksenhaku eräissä tapauksissa		
98 § (21.4.2005/252) Kuuleminen valituksen johdosta		
99 § Menettely muutoksenhakutuomioistuimessa		
100 § Päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus		
101 § (21.4.2005/252) Päätöksen täytäntöönpano muutoksenhausta huolimatta		
101 a § (21.4.2005/252) Täytäntöönpanoasian käsittely muutoksenhakutuomioistuimessa		
15 luku Erinäiset säännökset		
102 § Ilmanlaadun turvaaminen		
103 § Jätevesien yleinen puhdistamisvelvollisuus		
103 a § (23.5.2008/346) Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma		
103 b § (23.5.2008/346) Suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavat kaivannaisjätteen jätealueet		
104 § Selontekovelvollisuus pilaantuneesta alueesta		
105 § (22.12.2009/1590) Käsittelymaksut		
106 § (22.12.2009/1590) Todistajan kuuleminen		
107 § Kulujen korvaaminen korvausasiassa		
108 § Mittausten ja tutkimusten laadunvarmistus		
108 a § (7.11.2008/681) Otsonikerrosta heikentäviä aineita ja tiettyjä fluorattuja kasvihuonekaasuja käsittelevien pätevyyden osoittaminen		
108 b § (7.11.2008/681) Toiminnan vastuhenkilö ja laitteet		
108 c § (7.11.2008/681) Ilmoitus pätevyyden todentamiseksi ja pätevyyden todentaminen		
108 d § (7.11.2008/681) Valtioneuvoston asetukset		
108 e § (7.11.2008/681) Viranomaisen rekisteri		
108 f § (7.11.2008/681) Pätevyyden osoittaminen muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa		
108 g § (17.2.2006/137) Pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevat erityiset säännökset		
109 § Salassapitovelvollisuus		

Voimassa oleva YSL (viim. muutos 253/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
<p>110 § Valtion rajat ylittävät vaikutukset Tässä laissa tarkoitettun toiminnan ympäristövaikutukset toisessa valtiossa otetaan tätä lakia sovellettaessa huomioon kuten vastaava vaikutus Suomessa, jollei asianomaisen valtion kanssa tehdystä sopimuksesta muuta johdu. Toisen valtion aluevesiin tai talousvyöhykkeeseen kohdistuviin pilaantumisvaikutuksiin sovelletaan 9 §:ää. Jos toimintaan on haettava 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun rajajokisopimuksen mukaisen lupaviranomaisen lupa, ympäristölupa ei ole tarpeen yksinomaan 28 §:n 2 momentin 1 tai 2 kohdan nojalla. Ympäristölupapäätöksessä on otettava huomioon, mitä rajajokisopimuksen mukainen lupaviranomainen on päättänyt.</p>		<p>26 artikla Valtioiden rajat ylittävät vaikutukset 1. Jos jäsenvaltio toteaa, että tietyin laitoksen käytöllä on todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia toisen jäsenvaltion ympäristöön, tai jos jäsenvaltio, johon laitoksen käyttö todennäköisesti vaikuttaa merkittävästi, sitä pyytää, sen jäsenvaltion, jonka alueella 4 artiklan tai 20 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa on haettu, on toimitettava kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle liitteen IV mukaisesti toimitettavat tai saataville annettavat tiedot samanaikaisesti kun ne annetaan yleisön saataville. Nämä tiedot ovat pohjana tarvittaville neuvotteluille kahden jäsenvaltion välisissä keskinäisissä suhteissa vastavuoroisuus- ja yhdenvertaisuusperiaatteiden mukaisesti. 2. Jäsenvaltiot varmistavat keskinäisissä suhteisensa, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakemukset annetaan asianmukaisesti ajaksi yleisesti saataville mahdollisesti altistumisen kohteena olevassa jäsenvaltiossa, jotta tämä valtio voisi ottaa kantaa asiaan ennen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä. 3. Kun toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen hakemuksesta, 1 ja 2 kohdan mukaisten kuulemisten tulokset on otettava huomioon. 4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti kuulluille jäsenvaltioille hakemusta koskevasta päätöksestä ja toimitettava niille 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot. Näiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot annetaan yleisön, jota asia koskee, saataville asianmukaisella tavalla niiden omalla alueella.</p>
<p>110 a § (15.II.2002/944) Valtioneuvoston päätös ympäristönsuojeluvaatimuksista tietyllä toimialalla sekä sen suhde ympäristölupaan</p>		
<p>110 b § (15.II.2002/944) Valtioneuvoston päätöksen valmistelu</p>		
<p>111 § Yhteistoteutuksesta päättäminen</p>		
<p>112 § Kuuleminen ja tiedottaminen yhteistoteutuksesta</p>		
<p>113 § Yhteistoteutus päätöksen muuttaminen ja peruuttaminen</p>		
<p>114 § Luvanvaraisuuden muuttaminen</p>		
<p>115 § Määräajan pidentäminen</p>		
<p>116 § Rangaistussäännökset</p>		
<p>117 § Tarkemmat säännökset ja ohjeet</p>		
<p>16 luku Voimaantulo</p>		
<p>118 § Voimaantulo</p>		

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
1 luku Ympäristöluvanvaraisuus		
1 § (29.12.2009/1792) Luvanvaraisuus		
2 § (28.4.2005/259)		
3 § (12.10.2006/889) Ainepäästöjen luvanvaraisuus		
4 § Luvanvaraisuuden rajaus		
4 a § (23.5.2001/436) Kemiallisen pesulan poikkeus luvanvaraisuudesta		
4 b § (8.4.2010/235) Puolustusvoimia koskevat erityissäännökset		
2 luku Lupaviranomaisen toimivalta		
5 § (29.12.2009/1792) Aluehallintovirastossa käsiteltävät lupa-asiat		
6 § (29.12.2009/1792)		
7 § (29.12.2009/1792) Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa käsiteltävät lupa-asiat		
3 luku Lupahakemus		
8 § Lupahakemuksen tekeminen		
9 § Lupahakemuksen sisältö Lupahakemuksen tulee sisältää: 1) hakijan yksilöinti, yhteystiedot sekä laitoksen nimi, toimiala ja sijaintipaikka; 2) tiedot kiinteistöstä ja sillä sijaitsevista laitoksista ja toiminnasta sekä näiden haltijoista;		12 artikla Lupahakemukset I. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupahakemus sisältää seuraavat tiedot: a) tiedot laitoksesta ja sen toiminnasta,
3) yleiskuvaus toiminnasta sekä yleisölle tarkoitettu tiivistelmä lupahakemuksessa esitetyistä tiedoista; (18.7.2002/621)		12 artikla , 1 kohta 2 alakohta Lupahakemuksessa on myös oltava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.
4) lupaharkinnan kannalta tarpeelliset tiedot toiminnan tuotannosta, prosesseista, laitteistoista, rakenteista ja niiden sijainnista;		12 artikla Lupahakemukset I. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupahakemus sisältää seuraavat tiedot: a) tiedot laitoksesta ja sen toiminnasta,
5) tiedot toiminnan sijaintipaikasta ja sen ympäristöolosuhteista;		12 artikla , 1 kohta 1 alakohta d) tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista,
6) tiedot toiminnan päästöjen laadusta ja määrästä veteen, ilmaan ja maaperään sekä toiminnan aiheuttamasta melusta ja tärinästä;		f) tiedot laitoksen arvioitujen päästöjen laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristöelementtiin sekä päästöjen merkittävien ympäristövaikutusten erittely,
7) tiedot syntyvistä jätteistä sekä niiden ominaisuuksista ja määrästä;		
8) arvio toiminnan eri vaikutuksista ympäristöön;		f) tiedot laitoksen arvioitujen päästöjen laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristöelementtiin sekä päästöjen merkittävien ympäristövaikutusten erittely,
9) toiminnan suunniteltu aloitusajankohta; 10) selvitys toiminnan sijaintipaikan rajanaapureista sekä muista mahdollisista asianosaisista, joita toiminta ja sen vaikutukset erityisesti saattavat koskea.		
Lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää, ottaen huomioon toiminnan luonne ja sen vaikutukset, lupaharkinnan kannalta tarpeelliset seuraavat seikat: 1) käytettävissä olevat tiedot ympäristön laadusta;		
2) tiedot käytettävistä raaka-aineista, kemikaaleista ja muista tuotantoon käytettävistä aineista, veden käytöstä, polttoaineista ja niiden varastoinnista, säilytyksestä sekä kulutuksesta; 3) tiedot käytettävästä energiasta ja arvio sen käytön tehokkuudesta;	2) tiedot käytettävistä raaka-aineista, kemikaaleista ja muista tuotantoon käytettävistä aineista, veden käytöstä, polttoaineista ja niiden varastoinnista, säilytyksestä sekä kulutuksesta; 3) tiedot käytettävästä ja tuotettavasta energiasta ja arvio sen käytön tehokkuudesta;	b) tiedot raaka- ja lisäaineista, muista aineista sekä laitoksessa käytetystä tai tuotetusta energiasta,

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
4) arvio toimintaan liittyvistä riskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista sekä toimista häiriötilanteissa;		i) muista toimenpiteistä, jotta noudatettaisiin II artiklan mukaisia toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleisiä periaatteita,
5) yksilöidyt tiedot toiminnan päästölähteistä ja niiden päästöistä sekä melutasosta;		c) tiedot laitoksen päästölähteistä,
6) arvio parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamisesta suunnitellussa toiminnassa; 7) selvitys päästöjen vähentämistä ja puhdistamista koskevista toimista;		g) tiedot ehdotetusta teknologiasta ja muista tekniikoista, joilla pyritään estämään laitoksen aiheuttamat päästöt, tai jos se ei ole mahdollista, vähentämään niitä,
8) tiedot veden hankinnasta ja viemäroinnistä; 9) tiedot liikenteestä ja liikennejärjestelyistä;		
10) selvitys toimista jätteiden määrän tai niiden haitallisuuden vähentämisestä, jätteiden hyödyntämisestä, jätteiden keräyksestä ja kuljetuksesta sekä siitä, mihin jätteet on tarkoitus toimittaa hyödynnettäviksi tai käsiteltäviksi;	10) selvitys toimista jätteiden synnyn ehkäisemiseksi , niiden määrän tai niiden haitallisuuden vähentämisestä, jätteiden valmistelusta uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja hyödyntämistä varten , jätteiden keräyksestä ja kuljetuksesta sekä siitä, mihin jätteet on tarkoitus toimittaa hyödynnettäviksi tai käsiteltäviksi;	h) tiedot toimenpiteistä, joilla jätteiden syntymistä laitoksesta ehkäistään ja syntyneitä jätteitä valmistellaan uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja hyödyntämistä varten,
11) selvitys mahdollisesta ympäristöasioiden hallintajärjestelmästä;		
12) tiedot toiminnan käyttötarkkailusta ja valvonnasta, ympäristöön kohdistuvien päästöjen ja niiden vaikutusten tarkkailusta sekä käytettävistä mittausmenetelmistä ja -laitteista, laskentamenetelmistä ja niiden laadunvarmistuksesta.		j) tiedot toimenpiteistä ympäristöön joutuvien päästöjen tarkkailemiseksi,
	13) tiivistelmä hakijan tarkastelemista ehdotetun teknologian, tekniikoiden ja toimenpiteiden päävaihtoehdoista.	k) tiivistelmä hakijan tarkastelemista ehdotetun teknologian, tekniikoiden ja toimenpiteiden päävaihtoehdoista.
Edellä 2 momentissa mainitut tiedot on esitettävä aina lupahakemuksessa, jos hakemus koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY mukaan luvanvaraista toimintaa. Lupaviranomainen voi vaatia lisäksi tarvittaessa muita tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat tarpeen hakemuksen käsittelemiseksi. (18.7.2002/621)	Edellä 1 momentissa mainitut tiedot on esitettävä aina lupahakemuksessa, jos hakemus koskee teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2010/xx/EU) liitteen I mukaan luvanvaraista toimintaa. Lisäksi tällaisen toiminnan ollessa kyseessä on tarvittaessa toimitettava [IED-luvun 90 a §:n] mukainen perustilaselvitys. Lupaviranomainen voi vaatia lisäksi tarvittaessa muita tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat tarpeen hakemuksen käsittelemiseksi.	e) tarvittaessa 22 artiklan 2 kohdan mukainen lähtötilanne raportti,
Luvan hakijan tulee ilmoittaa käsityksensä siitä, miltä osin hakemus sisältää viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaan salassapidettäviä tietoja.		
10 § Hakemukseen liitettävät tiedot Hakemukseen on liitettävä tarpeen mukaan: 1) muut myönnetyt luvat ja mahdollinen sopimus yleiseen tai toisen viemäriin liittymisestä ja hakemuksessa tarkoitettujen jätevesien johtamisesta; 2) ajan tasalla oleva mittakaavaltaan riittävän tarkka kartta, josta ilmenee toiminnan sijainti, mahdolliset päästöt ja aiheuttavat kohteet sekä toiminnan haitallisten vaikutusten arvioimiseksi olennaiset kohteet ja asianosaisten kiinteistöt; 3) asemapiirros, josta ilmenee rakenteiden ja ympäristön kannalta tärkeimpien prosessien ja päästökohtien sijainti; 4) prosessikaavio, josta ilmenee olennaiset päästölähteet; 5) vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005) tarkoitettu suuronnettomuuden vaaran arvioimiseksi laadittu selvitys tai ympäristönsuojelulain 103 b §:ssä tarkoitettu sisäinen pelastussuunnitelma; (5.6.2008/380) 6) ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (468/1994) tarkoitettu arviointiselostus, yhteysviranomaisen lausunto sekä luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:n mukainen arviointi; 7) ehdotus tarkkailun järjestämiseksi.		12 artikla Lupahakemukset 2. Silloin kun direktiivissä 85/337/ETY säädettyjen vaatimusten mukaisesti hankitut tiedot tai direktiivin 96/82 mukaisesti laadittu turvallisuuskertomus tai muut mitä tahansa muuta lainsäädäntöä soveltamalla hankitut tiedot täyttävät jonkin I kohdassa säädetyin vaatimuksin, voidaan nämä tiedot esittää lupahakemuksessa tai liittää ne siihen.

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
11 § Lisätiedot vesipäästöjen vuoksi		
<p>12 § Lisätiedot jätteistä ja jätehuollosta Jos toiminta koskee jätteen hyödyntämistä tai käsittelyä, hakemuksessa on oltava sen lisäksi, mitä 9–11 §:ssä säädetään, selvitys:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi aiotun jätteen laadusta ja määrästä; 2) alueesta, jolta jätettä aiotaan ottaa hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi; 3) hakijan järjestämästä jätteen keräyksestä ja kuljetuksesta; 4) jätteen hyödyntämisestä ja käsittelystä sekä kaaviopiirros hyödyntämisen tai käsittelyn kulusta; 5) hyödyntämisen tai käsittelyn tuottaman jätteen laadusta ja määrästä sekä siinä syntyvän jätteen hyödyntämisestä tai käsittelystä; 6) selvitys vakavaraisuudesta tai tarvittaessa vakuudesta tai muusta vastaavasta järjestelystä; 7) hakijan käytettävissä olevasta alan asiantuntemuksesta. <p>Kaatopaikkaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kaatopaikan rakentamisesta ja rakenteesta; 2) kaatopaikan käytöstä ja hoidosta; 3) kaatopaikan valvonnasta ja tarkkailusta; 4) kaatopaikan käytöstä poistamisesta ja jälkihoidosta; 5) vahinkotilanteisiin varautumisesta ja niiden hoitamisesta. <p>Jos kaatopaikan pitäjä ei aseta vakuutta, on lupahakemuksessa esitettävä muu vastaava järjestely, jolla varmistetaan kaatopaikkaa koskevien vaatimusten täyttäminen sekä toiminnan lopettamisen ja jälkihoidon edellyttämien toimenpiteiden toteuttaminen.</p> <p>Jos toimintaan sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta, toimintaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poltossa syntyvän lämmön hyödyntämisestä; 2) toimista polttojätteen määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi sekä syntyvän polttojätteen hyödyntämisestä tai käsittelemisestä. (15.5.2003/363) <p>Jos toimintaan sovelletaan kaivannaisjätteistä annettua valtioneuvoston asetusta, toimintaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot kaivannaisjätteen jätealueen ehdotetusta sijainnista ja tarvittaessa vaihtoehtoisista sijoituspaikoista. Lupahakemukseen tulee liittää kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma. (5.6.2008/380)</p>	<p>12 § Lisätiedot jätteistä ja jätehuollosta Jos toiminta koskee jätteen hyödyntämistä tai käsittelyä, hakemuksessa on oltava sen lisäksi, mitä 9–11 §:ssä säädetään, selvitys:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi aiotun jätteen laadusta ja määrästä; 2) alueesta, jolta jätettä aiotaan ottaa hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi; 3) hakijan järjestämästä jätteen keräyksestä ja kuljetuksesta; 4) jätteen hyödyntämisestä ja käsittelystä sekä kaaviopiirros hyödyntämisen tai käsittelyn kulusta; 5) hyödyntämisen tai käsittelyn tuottaman jätteen laadusta ja määrästä sekä siinä syntyvän jätteen hyödyntämisestä tai käsittelystä; 6) selvitys vakavaraisuudesta tai tarvittaessa vakuudesta tai muusta vastaavasta järjestelystä; 7) hakijan käytettävissä olevasta alan asiantuntemuksesta. <p>Kaatopaikkaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kaatopaikan rakentamisesta ja rakenteesta; 2) kaatopaikan käytöstä ja hoidosta; 3) kaatopaikan valvonnasta ja tarkkailusta; 4) kaatopaikan käytöstä poistamisesta ja jälkihoidosta; 5) vahinkotilanteisiin varautumisesta ja niiden hoitamisesta. <p>Jos kaatopaikan pitäjä ei aseta vakuutta, on lupahakemuksessa esitettävä muu vastaava järjestely, jolla varmistetaan kaatopaikkaa koskevien vaatimusten täyttäminen sekä toiminnan lopettamisen ja jälkihoidon edellyttämien toimenpiteiden toteuttaminen.</p> <p>[Jos toimintaan sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta, toimintaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poltossa syntyvän lämmön hyödyntämisestä; 2) toimista polttojätteen määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi sekä syntyvän polttojätteen hyödyntämisestä tai käsittelemisestä. (15.5.2003/363)]<i>[Siirto jätteenpolttoasetukseen]</i> <p>Jos toimintaan sovelletaan kaivannaisjätteistä annettua valtioneuvoston asetusta, toimintaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot kaivannaisjätteen jätealueen ehdotetusta sijainnista ja tarvittaessa vaihtoehtoisista sijoituspaikoista. Lupahakemukseen tulee liittää kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma. (5.6.2008/380)</p> 	
13 § (29.12.2009/1792) Lisätiedot pohjavesialueella		

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>14 § Toiminnan muuttamista koskeva hakemus Jos toimintaa muutetaan siten, että siihen on haettava lupaa ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momentin perusteella, lupahakemuksesta on käytävä ilmi, miten muutos vaikuttaa aiempaan toimintaan sekä sen ympäristövaikutuksiin. Hakemuksessa on esitettävä soveltuvin osin, mitä 8–13 §:ssä säädetään.</p>	<p>14 § Toiminnan muuttamista koskeva hakemus Jos toimintaa muutetaan siten, että siihen on haettava lupaa ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momentin perusteella, lupahakemuksesta on käytävä ilmi, miten toimintaa aiotaan muuttaa, miten muutos vaikuttaa aiempaan toimintaan sekä sen ympäristövaikutuksiin. Hakemuksessa on esitettävä soveltuvin osin, mitä 8–13 §:ssä säädetään.</p>	<p>20 artikla Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset 2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jottei mihinkään toiminnanharjoittajan suunnittelemaan olennaiseen muutokseen ryhdytä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa. Lupahakemuksen ja toimivaltaisen viranomaisen päätöksen on katettava ne laitoksen osat ja 12 artiklassa luetellut yksityiskohdat, joihin olennainen muutos voi vaikuttaa.</p>
<p>15 § Lupapäätöksen tarkistamista ja määräaikaisen luvan uudistamista koskeva hakemus Jos aiemmin myönnettyä lupapäätöstä on tarkistettava ympäristönsuojelulain 55 §:ssä tarkoitetulla tavalla, on hakemuksessa tai sen liitteessä esitettävä voimassa olevassa lupapäätöksessä määrätyt ja muut tarpeelliset selvitykset. Lupaviranomainen voi vaatia tarvittaessa muita tietoja, jotka ovat tarpeen hakemuksen käsittelemiseksi sekä lupamääräysten muuttamiseksi. Jos lupa on myönnetty määräajaksi ja siinä on samalla määrätty ympäristönsuojelulain 55 §:n nojalla, että uuden luvan saamiseksi on ennen määräaikaisen luvan voimassaoloajan päättymistä haettava lupaa, hakemuksessa on esitettävä soveltuvin osin, mitä 8–13 §:ssä säädetään.</p>	<p>15 § Lupapäätöksen tarkistamista ja määräaikaisen luvan uudistamista koskeva hakemus Jos aiemmin myönnettyä lupapäätöstä on tarkistettava ympäristönsuojelulain 55 §:ssä tarkoitetulla tavalla, on hakemuksessa tai sen liitteessä esitettävä voimassa olevassa lupapäätöksessä määrätyt ja muut tarpeelliset selvitykset. Lupaviranomainen voi vaatia tarvittaessa muita tietoja, jotka ovat tarpeen hakemuksen käsittelemiseksi sekä lupamääräysten muuttamiseksi. Näitä muita tietoja voivat olla esimerkiksi päästötarkkailun tulokset ja muut tiedot, joiden perusteella on mahdollista verrata laitoksen toimintaa parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan, joka on kuvattu sitä koskevissa BAT-päätelmissä, ja parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan liittyviin päästötasoihin. (Lupaviranomaisen on lupamääräyksiä tarkistaessaan otettava huomioon kaikki päästöjen tarkkailuista tai tarkastuksista saadut tiedot.) Jos lupa on myönnetty määräajaksi ja siinä on samalla määrätty ympäristönsuojelulain 55 §:n nojalla, että uuden luvan saamiseksi on ennen määräaikaisen luvan voimassaoloajan päättymistä haettava lupaa, hakemuksessa on esitettävä soveltuvin osin, mitä 8–13 §:ssä säädetään.</p>	<p>21 artikla Toimivaltaisen viranomaisen suorittama lupaehtojen tarkistus ja ajan tasalle saattaminen 2. Toiminnanharjoittajan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki lupaehtojen tarkistamiseen tarvittavat tiedot mukaan lukien erityisesti päästötarkkailun tulokset ja muut tiedot, joiden perusteella on mahdollista verrata laitoksen toimintaa parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, joka on kuvattu sitä koskevissa päätelmissä, ja parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviin päästötasoihin. Toimivaltaisen viranomaisen on lupaehtoja tarkistaessaan otettava huomioon kaikki päästöjen tarkkailuista tai tarkastuksista saadut tiedot.</p>

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
4 Luku Lupahakemuksen käsittely ja lupapäätös		
<p>16 § Kuulutus lupahakemuksesta ja asiakirjojen nähtävilläpito Lupahakemuksesta on kuulutettava sen jälkeen kun asia on riittävän yksityiskohtaisesti selvitetty. Hakemuksen täydentämiseksi lupaviranomainen voi pyytää lisätietoja ja järjestää tarvittaessa neuvotteluja. Lupahakemusta koskevasta kuulutuksesta tulee käydä ilmi ainakin:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hakijan yksilöinti ja yhteystiedot; 2) kuvaus toiminnasta; 3) toiminnan sijoittamispaikka; 4) tiedot olennaisista päästöistä ja syntyvistä jätteistä; 5) tieto hakemusasiakirjojen nähtävilläpidosta; 6) tieto muistutusten ja mielipiteiden jättämiseksi; 7) tieto mahdollisesta julkisesta kuulemistilaisuudesta. <p>Jos lupaa on haettu ympäristönsuojelulain 35 §:n 4 momentissa tarkoitettuihin toimintoihin erillisillä hakemuksilla, voidaan niistä kuuluttaa yhteisesti yhdellä kuulutuksella. (12.10.2006/889)</p> <p>Hakemusasiakirjat on toimitettava kuntaan pidettäväksi nähtävinä kuulutuksessa mainitussa paikassa.</p>		<p>LIITE IV Yleisön osallistuminen päätöksen tekoon</p> <p>1. Yleisölle on ilmoitettava (julkisin ilmoituksin tai muin asianmukaisin tavoin, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisin viestimin) seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) lupahakemus tai tilanteen mukaan ehdotus luvan tai lupaehdojen tarkistamiseksi 21 artiklan mukaisesti, mukaan lukien 12 artiklan 1 kohdassa lueteltujen seikkojen kuvaus; b) tarvittaessa tieto, että päätökseen sovelletaan kansallista tai valtiotoiseen ulottuvien ympäristövaikutusten arviointimenettelyä taikka että siitä käydään 26 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja; c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä tietoja, joille huomautukset (tai kysymykset) voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta; d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on olemassa; e) tilanteen mukaan yksityiskohtaiset tiedot ehdotuksesta luvan tai lupaehdojen tarkistamiseksi; f) milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot annetaan saataville; g) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä 5 kohdan mukaista yleisön osallistumista ja kuulemista varten. <p>2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa yleisön, jota asia koskee, saataville saatetaan:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) kansallisen oikeuden mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja ohjeet, joita toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille on annettu ajankohtana, jona yleisölle, jota asia koskee, annetaan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot; b) direktiivin 2003/4/EY mukaisesti muut kuin 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti ja jotka annetaan saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on ilmoitettu 1 kohdan mukaisesti.
17 § (29.12.2009/1792) Lupahakemuksen käsittely		
18 § Lupapäätöksen kertoelmaosan sisältö		
<p>19 § Lupapäätöksen ratkaisuosan sisältö Lupapäätöksen ratkaisuosasta tulee käydä ilmi seuraavat seikat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) asian ratkaisu ja miten asiassa tehdyt vaatimukset ja mahdollinen ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain mukainen selvitys ja yhteysviranomaisen lausunto on otettu huomioon; 2) luvan myöntämisen edellytysten varmistamiseksi annettavat ja valvonnan kannalta tarpeelliset lupamääräykset; 		<p>14 artikla Lupaehdot 1. kohta 2 alakohta Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava vähintään:</p>
<ol style="list-style-type: none"> 3) tämän asetuksen liitteen 2 mukaisia aineita koskevat päästöraja-arvot ja muut päästömääräykset, jos näitä aineita voi päästä ympäristöön tai vesihuoltolaitokseen viemäriin sellaisia määriä, että toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa tai haittaa vesihuoltolaitoksen toiminnalle; (12.10.2006/889) 		<ol style="list-style-type: none"> a) päästöjen raja-arvot pilaaville aineille, liitteessä II luetelluille ja muille pilaaville aineille, joita voidaan päästää kyseisestä laitoksesta merkittäviä määriä, ottaen huomioon niiden ominaisuudet ja siirtymisen ympäristön elementistä toiseen; 2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi päästöjen raja-arvoja voidaan täydentää tai ne voidaan korvata vastaavilla parametreilla ja teknisillä toimenpiteillä vastaavan ympäristönsuojelun tason varmistamiseksi.

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
4) määräykset sellaisista merkittävistä päästöistä, jotka leviävät ympäristöön Suomen valtion rajojen ulkopuolelle;		1. kohta g) määräykset epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimoinnista;
5) määräykset sellaisista ympäristön pilaantumisen vaaraa ehkäisevistä toimenpiteistä, jotka liittyvät toiminnan käynnistämiseen, huoltoihin, vahinkoihin, väliaikaiseen toiminnan pysäyttämiseen ja lopulliseen toiminnan lakkauttamiseen;	5) määräykset sellaisista ympäristön pilaantumisen vaaraa ehkäisevistä toimenpiteistä, jotka liittyvät toiminnan käynnistämiseen ja pysäyttämiseen , huoltoihin, vahinkoihin, väliaikaiseen toiminnan pysäyttämiseen ja lopulliseen toiminnan lakkauttamiseen;	f) laitoksen muuhun kuin tavanomaiseen käyttöön liittyvät toimenpiteet, kuten laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimet, vuodot, virhetoiminnot, väliaikainen seisautus tai lopullinen toiminnan lakkauttaminen;
6) määräykset toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailusta sekä määräykset toiminnan ympäristönsuojelun kehittämiseksi ja valvomiseksi;		h) määräykset päästöjen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi tai viittaus muualla täsmennettyihin sovellettaviin vaatimuksiin.
7) mahdolliset korvauksia koskevat määräykset; 8) luvan ja lupamääräysten voimassaolo ja tarkistaminen; 9) mahdollinen määräys päätöksen täytäntöönpanosta muutoksenhausta huolimatta sekä tähän määräykseen liittyvä vakuuden asettaminen; 10) käsittelymaksu. Lupapäätös ja määräykset on perusteltava. Päätöksessä on oltava myös sovelletut säännökset. Lupapäätöksestä on tarvittaessa käytävä ilmi, miten lupaharkinnassa on otettu huomioon ympäristönsuojelulain 35 §:n 4 momentissa tarkoitettujen toimintojen tekninen ja toiminnallinen yhteys. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä tarvittaessa ilmi, miten ympäristöasioiden hallintajärjestelmät tai energiansäästösopimuksiin perustuvat toimet ja raportointi on otettu huomioon lupamääräyksiä asetettaessa. Päätöksessä on lisäksi mainittava, mitä ympäristönsuojelulain 56 §:ssä säädetään. (12.10.2006/889) Päätökseen on liitettävä valitusosoitus tai ilmoitus mahdollisesta valituskiellosta.		
	Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi kyseessä olevaan laitokseen tai toimintoon mahdollisesti liittyvät parasta käytökelpoista tekniikkaa koskevat asiakirjat. Lisäksi lupapäätöksessä on vertailtava päästöjen raja-arvoja ja muita lupamääräyksiä suhteessa parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin.	24 artikla Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn 2. Kun päätös luvan myöntämisestä, tarkistamisesta tai saattamisesta ajan tasalle on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville muun muassa internetin välityksellä a ja b alakohdan osalta seuraavat tiedot: a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta ja myöhemmät ajan tasalle saattamiset, b) päätöksen perusteena olevat seikat, c) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset ja selvitys siitä, miten nämä tulokset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä, d) kyseessä olevaan laitokseen tai toimintoon liittyvien parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen nimet, e) tiedot siitä, miten 14 artiklassa tarkoitettujen lupaehtojen, päästöjen raja-arvojen mukaan lukien, on määriteltävä verrattuna parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin, f) jos on myönnetty 15 artiklan 4 kohdan mukainen poikkeus, erityiset syyt poikkeuksen myöntämiselle kyseisessä kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti sekä asetetut ehdot.
	(Jos laitosta koskevat vaatimukset on asetettu yleisesti sitovissa ympäristönsuojelunvaatimuksissa, on laitosta koskevassa ympäristöluvassa viitattava tällaisiin sääntöihin.)	6 artikla Yleisesti sitovat säännöt Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tietyille laitosten, polttolaitosten, jätteenpolttolaitosten tai jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten ryhmille tarkoitettuja vaatimuksia yleisesti sitoviin sääntöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lupalvelvoitteen soveltamista. Jos hyväksytään yleisesti sitovia sääntöjä, on riittävä, että luvassa viitataan tällaisiin sääntöihin.

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
20 § Kaatopaikkaa koskevan lupapäätöksen määräykset		
<p>20 a § (15.5.2003/363) Jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen määräykset</p> <p>Sen lisäksi, mitä 18 ja 19 §:ssä säädetään, jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen soveltamisalaan kuuluvan toiminnan ympäristöluvassa on oltava seuraavat lupamääräykset:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poltettavat jätteet jäteluokittain siten kuin jäteluokista säädetään yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) liitteessä sekä näiden jätteiden suurimmat sallitut polttomäärät; 2) laitoksen suurimmasta sallitusta polttokapasiteetista; 3) päästöjen raja-arvoista jätteen polttamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa määritellyistä epäpuhtauksista; 4) jäteveden valvontaa koskevista seikoista sekä ainakin jäteveden happamuudesta, lämpötilasta ja virtauksesta; 5) näytteenotosta ja mittausmenettelyistä päästöjen raja-arvojen seuraamiseksi; 6) mittaustulosten tallentamisesta, käsittelystä ja esittämisestä valvontaviranomaiselle. <p>Ongelmajätteen polttamista koskevan toiminnan ympäristöluvassa on lisäksi oltava määräys ongelmajätteen pienimmästä ja suurimmasta massavirrasta ja lämpöarvosta sekä ongelmajätteen sisältämien epäpuhtauksien, kuten polykloorattujen bifenyyliden (PCB), pentaklooratun fenolin (PCP), kloorin, fluorin, rikin ja raskasmetallien, enimmäismäärästä.</p>	<p>[20 a § (15.5.2003/363) Jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen määräykset</p> <p>Sen lisäksi, mitä 18 ja 19 §:ssä säädetään, jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen soveltamisalaan kuuluvan toiminnan ympäristöluvassa on oltava seuraavat lupamääräykset:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poltettavat jätteet jäteluokittain siten kuin jäteluokista säädetään yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) liitteessä sekä näiden jätteiden suurimmat sallitut polttomäärät; 2) laitoksen suurimmasta sallitusta polttokapasiteetista; 3) päästöjen raja-arvoista jätteen polttamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa määritellyistä epäpuhtauksista; 4) jäteveden valvontaa koskevista seikoista sekä ainakin jäteveden happamuudesta, lämpötilasta ja virtauksesta; 5) näytteenotosta ja mittausmenettelyistä päästöjen raja-arvojen seuraamiseksi; 6) mittaustulosten tallentamisesta, käsittelystä ja esittämisestä valvontaviranomaiselle. <p>Ongelmajätteen polttamista koskevan toiminnan ympäristöluvassa on lisäksi oltava määräys ongelmajätteen pienimmästä ja suurimmasta massavirrasta ja lämpöarvosta sekä ongelmajätteen sisältämien epäpuhtauksien, kuten polykloorattujen bifenyyliden (PCB), pentaklooratun fenolin (PCP), kloorin, fluorin, rikin ja raskasmetallien, enimmäismäärästä.] <i>[Siirto jätteenpolttoasetukseen]</i></p>	
21 § Toiminnan muuttamista koskevan lupapäätöksen sisältö		
22 § Toistaiseksi myönnetyn luvan tarkistamista koskevan päätöksen sisältö		
23 § (29.12.2009/1792) Lupapäätöksen lähettämisen viranomaisille		
5 luku Ilmoitusmenettely		
24 § Ilmoituksen sisältö		
25 § Ilmoitus pilaantuneen maaperän puhdistamisesta		
26 § Ilmoituksen käsittely		
27 § Ilmoituksen johdosta annettava päätös		
6 luku Valvonta ja seuranta		
28 § Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkitseminen		

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>29 § (29.12.2009/1792) Tarkastukset Valvontaviranomaisen on suoritettava luvan saaneen toiminnan tarkastus riittävän usein toiminnan seuraamiseksi. Tarkastus on suoritettava myös ympäristönsuojelulain 62 ja 76 §:n mukaisissa tilanteissa sekä tarvittaessa toiminnanharjoittajan tekemän tämän asetuksen 30 §:n mukaisen ilmoituksen johdosta. Tarkastus on suoritettava lisäksi toiminnanharjoittajan, asianosaisten ja muiden vaatimusten vuoksi, jollei tarkastusta ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana.</p> <p>Tarkastuksen suorittaa ensisijaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Jos luvan on myöntänyt aluehallintovirasto, tarkastuksen suorittaa kuitenkin ensisijaisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.</p> <p>Tarkastustoimintaa varten viranomaisten on tarvittaessa laadittava erillinen suunnitelma.</p> <p>Tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus.</p>	<p>29 a § Muu kuin valvontasuunnitelman mukainen ympäristötarkastus Muu kuin valvontasuunnitelman mukainen ympäristötarkastus on tehtävä ympäristönsuojelulain 62 ja 76 §:n mukaisissa tilanteissa sekä tarvittaessa toiminnanharjoittajan tekemän tämän asetuksen 30 §:n mukaisen ilmoituksen johdosta.</p> <p>Tarkastus on tehtävä myös vaaratilanteiden johdosta sekä muiden tämän lain, sen nojalla annettujen asetusten ja luvan noudattamatta jättämisten tutkimiseksi.</p> <p>Tarkastus on suoritettava lisäksi toiminnanharjoittajan, asianosaisten ja muiden vaatimusten vuoksi, jollei tarkastusta ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana.</p> <p>I momentin mukaiset tarkastukset on tehtävä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.</p> <p>Ennen luvan myöntämistä, tarkastamista tai muuttamista valvontaviranomaisen on tarpeen mukaan tehtävä tarkastus.</p>	<p>23 artikla Ympäristötarkastukset 5. Muita kuin rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia on tehtävä vakavien ympäristövalitusten, vakavien ympäristöonnettomuuksien, vaaratilanteiden ja sääntöjen noudattamatta jättämisten tutkimiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja tapauksen mukaan ennen luvan myöntämistä, tarkistamista tai saattamista ajan tasalle.</p>
	<p>29 § (29.12.2009/1792) Valvontasuunnitelman mukainen ympäristötarkastus Valvontaviranomaisen on suoritettava luvan saaneen toiminnan tarkastus riittävän usein toiminnan seuraamiseksi.</p> <p>Valvontaviranomaisen on laadittava valvontasuunnitelman mukaisista ympäristötarkastuksista säännöllisesti ohjelmat, joihin sisältyy laitosvierailujen tiheys eri laitostyyppien osalta. Laitosvierailujen välinen ajanjakso määräytyy kyseessä olevien laitosten ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella.</p> <p>Suurissa laitoksissa ei kyseinen ajanjakso saa olla yhtä vuotta pitempi suurimmat riskit sisältävien laitosten osalta ja kolmea vuotta pitempi alhaisimmat riskit sisältävien laitosten osalta. Muiden toimintojen kohdalla laitosvierailu on tehtävä vähintään kerran lupien tarkistamisten välillä.</p> <p>Ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin arviointiperusteisiin:</p> <p>1) kyseessä olevien laitosten mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön ottaen huomioon päästötasot ja -tyypit, paikallisen ympäristön herkkyyks ja onnettomuusriski;</p> <p>2) tiedot lupamääräysten noudattamisesta; sekä</p> <p>3) toiminnanharjoittajan osallistuminen ympäristöjärjestelmään.</p> <p>Jos ympäristötarkastuksessa havaitaan, että lupamääräyksiä on huomattavasti rikottu, kuuden kuukauden kuluessa on tehtävä ylimääräinen tarkastuskäynti.</p>	<p>23 artikla Ympäristötarkastukset 4. Toimivaltainen viranomainen laatii säännöllisesti rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevat ohjelmat, joihin sisältyy laitosvierailujen tiheys eri laitostyyppien osalta.</p> <p>Laitosvierailujen välinen ajanjakso määräytyy kyseessä olevien laitosten ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella, eikä kyseinen ajanjakso saa olla yhtä vuotta pitempi suurimmat riskit sisältävien laitosten osalta ja kolmea vuotta pitempi alhaisimmat riskit sisältävien laitosten osalta.</p> <p>Jos tarkastuksessa on havaittu, että lupaehtoja on huomattavasti rikottu, kuuden kuukauden sisällä tehdään ylimääräinen tarkastuskäynti.</p> <p>Ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin arviointiperusteisiin:</p> <p>a) kyseessä olevien laitosten mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön ottaen huomioon päästötasot ja -tyypit, paikallisen ympäristön herkkyyks ja onnettomuusriski;</p> <p>b) tiedot lupaehtojen noudattamisesta;</p> <p>c) toiminnanharjoittajan osallistuminen unionin ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) asetuksen (EY) N:o 1221/2009 (34) mukaisesti.</p> <p>Komissio voi antaa ohjeet ympäristöriskien arviointia koskevia perusteita varten.</p>
	<p>29 b § Ympäristötarkastuksen suorittava valvontaviranomainen Ympäristötarkastuksen suorittaa ensisijaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Jos luvan on myöntänyt aluehallintovirasto, tarkastuksen suorittaa kuitenkin ensisijaisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.</p>	

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
	<p>29 c § Tarkastuskertomus Laitosvierailusta on laadittava tarkastuskertomus, jossa selvitetään olennaisilta osilta, noudatetaanko laitoksessa lupamääräyksiä ja tarvitaanko lisätoimia. Kertomus annetaan tiedoksi toiminnanharjoittajalle kahden kuukauden kuluessa laitosvierailusta ja saatetaan yleisön saataville. Valvontaviranomaisen on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kaikki kertomuksessa esille tuodut tarvittavat toimet kohtuullisen ajan kuluessa.</p>	
30 § (29.12.2009/1792) Toimintaa koskevien tietojen ilmoittaminen		
31 § Määräysten antaminen hallintopakkoasiassa		
7 luku Viranomaisia koskevat erinäiset säännökset		
32 § (29.12.2009/1792) Asiantuntijaviranomaiset ja -laitokset		
<p>33 § Suomen ympäristökeskuksen tehtävät Suomen ympäristökeskuksen tehtävänä on sen lisäksi mitä muualla säädetään: 1) huolehtia parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittämisen seurannasta ja tiedottaa siitä; 2) toimia otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3093/94 6 ja 17 artiklassa tarkoitettuna viranomaisena. Suomen ympäristökeskus voi sopia, että ympäristönsuojelun tietojärjestelmän ylläpitoon osallistuu tarvittavilta osin muu asiantuntijalaitos, jolla on tehtävän edellyttämä asiantuntemus.</p>	<p>33 § Suomen ympäristökeskuksen tehtävät Suomen ympäristökeskuksen tehtävänä on sen lisäksi mitä muualla säädetään: 1) huolehtia parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittämisen seurannasta ja tiedottaa siitä sekä uusien ja ajan tasalle saatettujen BAT-päätelmien julkaisemisesta sekä kannustaa uusien tekniikoiden, erityisesti BAT-vertailuasiakirjoissa määriteltyjen uusien tekniikoiden, kehittämistä ja soveltamista; 2) toimia otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3093/94 6 ja 17 artiklassa tarkoitettuna viranomaisena. Suomen ympäristökeskus voi sopia, että ympäristönsuojelun tietojärjestelmän ylläpitoon osallistuu tarvittavilta osin muu asiantuntijalaitos, jolla on tehtävän edellyttämä asiantuntemus.</p>	<p>19 artikla Parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomaisena seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitystä tai että siitä ja uusien tai ajan tasalle saatettujen BAT-päätelmien julkaisemisesta tiedotetaan viranomaiselle, ja toimitettava nämä tiedot niille kansalaisille, joita asia koskee.</p> <p>27 artikla Uudet tekniikat 1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa kannustettava uusien tekniikoiden kehittämistä ja soveltamista, erityisesti BAT-vertailuasiakirjoissa määritettyjä uusia tekniikoita.</p>
33 a § (29.12.2009/1792) Lupa- ja valvontaviranomaisten yhteistyö		
34 § Kunnan tehtävät ympäristön tilan seurannassa		
35 § Tarkastuslaitoksen toiminnan tarkemmat vaatimukset		
8 luku Erinäiset säännökset		
36 § (12.10.2006/889) Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavia päästöjä koskevat yleiset vaatimukset		
36 a § (12.10.2006/889) Vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavista päästöistä määrääminen ympäristöluvassa		

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
<p>37 § Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arviointi Ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun parhaan käyttökelpoisen tekniikan sisältöä arvioitaessa on otettava huomioon:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jätteiden määrän ja haitallisuuden vähentäminen; 2) käytettävien aineiden vaarallisuus sekä mahdollisuudet käyttää entistä haitattomampia aineita; 3) tuotannossa käytettyjen aineiden ja siinä syntyvien jätteiden uudelleen käytön ja hyödyntämisen mahdollisuus; 4) muodostuvien päästöjen laatu, määrä ja vaikutus; 5) käytettyjen raaka-aineiden laatu ja kulutus; 6) energian käytön tehokkuus; 7) toimintaan liittyvien riskien ja onnettomuusvaarojen ennaltaehkäisy sekä onnettomuuksien seurausten ehkäiseminen; 8) parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttöön ottamiseen liittyvä aika ja toiminnan suunnitellun aloittamisajankohdan merkitys sekä päästöjen ehkäisemisen ja rajoittamisen kustannukset ja hyödyt; 9) kaikki vaikutukset ympäristöön; 10) teollisessa mittakaavassa käytössä olevat tuotantoa ja päästöjen hallintaa koskevat menetelmät; 11) tekniikan ja luonnontieteellisen tiedon kehitys; 12) Euroopan yhteisöjen komission tai kansainvälisten toimielinten julkaisemat tiedot parhaasta käyttökelpoisesta tekniikasta. 	<p>[Siirto YSL 43 x §:n kohdalle]</p>	<p>IED LIITE III Parhaan käytettävissä olevan tekniikan määrittelyperusteet</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Vähän jätteitä tuottavien teknisten keinojen käyttö; 2. Mahdollisimman vaarattomien aineiden käyttö; 3. Prosessissa käytettyjen ja tuotettujen aineiden ja jätteiden talteenotto- ja kierrätyskeinojen kehittäminen kun se on tarpeellista; 6. Kyseessä olevien päästöjen luonne, vaikutukset ja laajuus; 9. Prosessissa käytettävien raaka-aineiden (vesi mukaan luettuna) kulutus ja ominaisuudet sekä energiankäytön tehokkuus; 11. Onnettomuuksien ehkäisy ja niiden ympäristöurausten minimoimisen tarve; 8. Parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönottoon vaadittava aika; 7. Uusien tai olemassa olevien laitosten käyttöönottopäivä; 10. Päästöjen kokonaisvaikutuksen ja ympäristöriskien ehkäisy ja minimoimisen tarve; 4. Vertailukelpoiset prosessit, laitteet ja toimintamenetelmät, joita on kokeiltu menestyksekkäästi teollisessa mittakaavassa; 5. Tekniikan kehitys ja muutokset tieteellisessä tiedossa ja ymmärtämyksessä; 12. Julkisoikeudellisten kansainvälisten järjestöjen julkaisemat tiedot.
<p>9 luku Ilmoituksen tekeminen tai luvan hakeminen ympäristönsuojelulain voimaantultua</p>		
<p>38 § Toiminnan ilmoittaminen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään</p>		
<p>39 § Ilmoituksen sisältö</p>		
<p>40 § (29.12.2009/1792) Ilmoituksen käsittely</p>		
<p>41 § Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002</p>		
<p>42 § Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003</p>		
<p>43 § Luvan hakeminen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004</p>		
<p>44 § Voimaantulo</p>		
<p>Liite I (12.10.2006/889) Aineet, joiden päästöt vesiin tai vesihuoltolaitoksen viemäriin ovat ympäristöluvanvaraisia</p>		

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
<p>Liite 2 Tärkeimmät pilaantumista aiheuttavat aineet päästöjen raja-arvoja asetettaessa Päästöt ilmaan</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rikin oksidit ja muut rikkiyhdisteet; 2) typenoksidit ja muut typpiyhdisteet; 3) hiilimonoksidi; 4) haihtuvat orgaaniset yhdisteet; 5) metallit ja niiden yhdisteet; 6) hiukkaset; 7) asbesti, suspendoituneet hiukkaset ja kuidut; 8) kloori ja sen yhdisteet; 9) fluori ja sen yhdisteet; 10) arseeni ja sen yhdisteet; 11) syanidit; 12) aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia; 13) polyklooratut dibentsodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit. 		<p>IED LIITE II Pilaavien aineiden luettelo</p> <p>ILMA</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rikin oksidit ja muut rikkiyhdisteet 2. Typen oksidit ja muut typpiyhdisteet 3. Hiilimonoksidi 4. Helposti haihtuvat orgaaniset yhdisteet 5. Metallit ja niiden yhdisteet 6. Hiukkaset mukaan luettuna pienhiukkaset 7. Asbesti (suspendoituneet hiukkaset, kuidut) 8. Kloori ja sen yhdisteet 9. Fluori ja sen yhdisteet 10. Arseeni ja sen yhdisteet 11. Syanidit 12. Aineet ja seokset, joilla osoitetaan olevan ilman välityksellä karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia. 13. Polyklooratut dibentsodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit.
<p>Päästöt vesiin</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) orgaaniset halogeeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä; 2) organofosforiyhdisteet; 3) orgaaniset tinayhdisteet; 4) aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia; 5) pysyvät hiilivedyt ja pysyvät sekä biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet; 6) syanidit ja fluoridit; (12.10.2006/889) 7) metallit ja niiden yhdisteet; 8) arseeni ja sen yhdisteet; 9) biosidit ja kasvinsuojeluaineet; 10) suspendoituneet aineet; 11) rehevöitymistä aiheuttavat aineet, erityisesti nitraatit ja fosfaatit; 12) happitasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet. 		<p>VESI</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organohalogeeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä. 2. Organofosforiyhdisteet 3. Orgaaniset tinayhdisteet 4. Aineet ja seokset, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia vesiympäristössä tai sen välityksellä 5. Pysyvät hiilivedyt ja pysyvät ja biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet 6. Syanidit

Liite 3 LCP-asetuksen vertailu IE-direktiivin LCP-lukuun

Taulukossa vertaillaan voimassaolevaa kansallista LCP-asetusta (valtioneuvoston asetus polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidi-, typenoksidi- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta 1017/2002) IE-direktiivin lukuun III polttolaitoksia koskevista erityissäännöksistä (artiklat 28-41) sekä nk. LCP-direktiiviin 2001

IE-direktiivi	LCP-d (2001/80/EY)
<p>3 artikla</p> <p>Määritelmät</p> <p>Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p> <p>4) "päästöillä" laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, tärinää, lämpöä tai melua;</p> <p>LIITE V I osa: Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen</p> <p>5) "päästöjen raja-arvolla" tietyillä erityisillä parametreilla ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyn ajanjakson tai tiettyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää.</p> <p>LIITE V I osa: (jatkoa kohdasta savukaasu) -- sekä standardoidussa happipitoisuudessa, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien muiden polttolaitosten kuin kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 15 prosenttia.</p> <p>27) "rikinpoistoasteella" polttolaitoksen tietyn ajan kuluessa ilmaan päästämättä jättämän rikin määrän suhdetta polttolaitoksen laitteisiin syötetyn ja saman ajan kuluessa käytetyn kiinteän polttoaineen rikin määrään;</p> <p>14) "toiminnanharjoittajalla" ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta tai jolla on kokonaan tai osittain määräysvalta tällaiseen laitokseen, taikka, jos kansallisessa oikeudessa niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu määräävä taloudellinen päätäntävalta tällaisen laitoksen teknisen toiminnan suhteen;</p> <p>23) "polttoaineella" kaikkia kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia poltettavia aineita; + artikla 28 j kohta</p> <p>24) "polttolaitoksella" teknisiä laitteita, joissa polttoaineet hapetetaan, jotta täten syntyvää lämpöä voidaan käyttää;</p> <p>31) "monipolttoainepolttolaitoksella" polttolaitoksia, joissa voidaan yhtä aikaa tai vuorotellen polttaa kahta tai useampaa polttoainetta;</p> <p>Puuttuu -- myönnetty lupa ensimmäistä kertaa 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen, tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet tällaista lupaa koskevan täydellisen hakemuksen mainittuna päivänä tai sen jälkeen – (artikla 29)</p>	<p>2 artikla</p> <p>Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p> <p>1) "päästöillä" aineiden päästämistä ilmaan polttolaitoksesta;</p> <p>2) "savukaasulla" kaasupäästöjä, jotka sisältävät kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia päästöjä; niiden tilavuusvirrat on ilmaistava kuutiometreinä tunnissa standardilämpötilassa (273 K) ja -paineessa (101,3 kPa) vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen, jäljempänä (Nm³/h);</p> <p>3) "päästöjen raja-arvolla" polttolaitoksesta tulevien savukaasujen sisältämän aineen sallittua määrää, joka voidaan päästää ilmaan tietyn ajan kuluessa; se määritellään massan osuutena savukaasujen tilavuudesta, mg/Nm³, olettaen, että savukaasun happipitoisuus nestemäisten ja kaasumaisten polttoaineiden osalta on kolme prosenttia, kiinteiden polttoaineiden osalta kuusi prosenttia ja kaasuturbiinien osalta 15 prosenttia savukaasun tilavuudesta;</p> <p>4) "rikinpoistoasteella" polttolaitoksella tietyn ajan kuluessa ilmaan päästämättä jätetyn rikin määrän suhdetta polttolaitoksen laitteisiin syötetyn ja saman ajan kuluessa käytetyn polttoaineen rikin määrään;</p> <p>5) "käyttäjällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää polttolaitosta tai jolla on taikka jolle on uskottu päätösvalta sitä koskeissa taloudellisissa ratkaisuissa;</p> <p>6) "polttoaineella" kaikkia kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia poltettavia aineita, joita polttolaitoksessa poltetaan, lukuun ottamatta jätteitä, joihin sovelletaan yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 8 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/369/ETY(9), yhdyskuntajätteiden olemassa olevien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 21 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä, 89/429/ETY(10), ja vaarallisten jätteiden polttamisesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/67/EY(11), tai myöhempää yhteisön säädöstä, jolla kumotaan ja korvataan yksi tai useampia näistä direktiiveistä;</p> <p>7) "polttolaitoksella" teknisiä laitteita, joissa polttoaineet hapetetaan, jotta täten syntyvää lämpöä voidaan käyttää.</p> <p>8) "monipolttoaineyksiköllä" polttolaitoksia, joissa voidaan yhtä aikaa tai vuorotellen polttaa kahta tai useampaa polttoainetta;</p> <p>9) "uudella laitoksella" polttolaitoksia, joiden alkuperäinen rakennuslupa, tai, jos tällaista menettelyä ei ole, alkuperäinen käyttö lupa on myönnetty 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen;</p>

IE-direktiivi	LCP-d (2001/80/EY)
<p>Puuttuu -- on myönnetty lupa ensimmäistä kertaa 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen, tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet tällaista lupaa koskevan täydellisen hakemuksen mainittuna päivänä tai sen jälkeen -- (artikla 29)</p> <p>30) "biomassalla" mitä tahansa seuraavista: a) tuotteita, jotka muodostuvat maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen polttoaineena; b) seuraavia jätteitä: i) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte; ii) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syntyvä lämpö hyödynnetään; iii) ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään; iv) korkkijäte; v) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja ja johon kuuluu erityisesti tällainen puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;</p> <p>32) "kaasuturbiinilla" lämpöenergian mekaaniseksi työksi muuttavaa pyörivää konetta, jonka pääosat ovat kompressori, lämpölaite, jossa polttoaine hapetetaan työaineen kuumentamiseksi, ja turbiini;</p> <p>25) "piipulla" yhdestä tai useammasta savuhormista muodostuvaa rakennetta, jonka kautta savukaasut poistetaan ilmaan;</p> <p>26) "käyttötunneilla" tunteina ilmaistua aikaa, jona polttolaitos on kokonaisuudessaan tai osittain käynnissä ja aiheuttaa päästöjä ilmaan, lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysjaksoja;</p> <p>28) "kotimaisella kiinteällä polttoaineella" luonnossa esiintyvää kiinteää polttoainetta, jota poltetaan kyseiselle polttoaineelle erityisesti suunnitellussa polttolaitoksessa ja jota saadaan paikallisesti;</p> <p>29) "pääasiallisella polttoaineella" polttoainetta, jolla on monipolttoainepolttolaitoksissa, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauks- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, käytetyistä kaikista polttoaineista korkein liitteessä V olevassa I osassa vahvistettu päästöjen raja-arvo tai, jos useilla polttoaineilla on sama päästöjen raja-arvo, polttoaine, jonka lämpöteho on kyseisistä polttoaineista suurin;</p> <p>33) "kaasumootorilla" polttomootoria, joka toimii Otto-syklin mukaisesti ja käyttää kipinäsytytystä tai kaksoispolttoainemootorin ollessa kyseessä puristusytystä polttoaineen polttamiseen;</p> <p>34) "dieselmootorilla" polttomootoria, joka toimii diesel-syklin mukaisesti ja käyttää puristusytystä polttoaineen polttamiseen;</p> <p>35) "pienellä erillisellä verkolla" sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY(26) 2 artiklan 26 alakohdassa tarkoitettua pientä erillistä verkkoa;</p>	<p>10) "olemassa olevalla laitoksella" polttolaitoksia, joiden alkuperäinen rakennuslupa, tai, jos tällaista menettelyä ei ole, alkuperäinen käyttölupa on myönnetty ennen 1 päivää heinäkuuta 1987;</p> <p>11) "biomassalla" tuotteita, jotka muodostuvat maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta tai sen osasta, jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen polttoaineena, ja seuraavia polttoaineena käytettyjä jätteitä: a) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte, b) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syntyvä lämpö hyödynnetään, c) ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään, d) korkkijäte, e) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja, ja johon kuuluu erityisesti tällainen puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;</p> <p>12) "kaasuturbiinilla" lämpöenergian mekaaniseksi työksi muuttavaa pyörivää konetta, jonka pääosat ovat kompressori, lämpölaite, jossa polttoaine hapetetaan työaineen kuumentamiseksi, ja turbiini;</p> <p>13) "syrjäisimmillä alueilla" Ranskan merentakaisia departementteja Ranskan osalta, Azoreja ja Madeiraa Portugalin osalta ja Kanariansaaria Espanjan osalta.</p> <p>Espanjaa koskeva poikkeus 5 artiklassa</p> <p>8 artikla -- sovelletaan suurimman päästöarvon polttoainetta (pääasiallinen polttoaine) --</p>
<p>28 artikla</p> <p>Soveltamisala</p> <p>Tätä lukua sovelletaan polttoainetyypistä riippumatta polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW.</p> <p>Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin polttolaitoksiin:</p>	<p>I artikla ja 2 artikla</p> <p>Tämä direktiivi koskee polttoainetyypistä (kiinteä, nestemäinen, kaasumainen) riippumatta polttolaitoksia, joiden nimellisteho on vähintään 50 MW.</p> <p>Tätä direktiiviä sovelletaan vain energiantuotantoon tarkoitettuihin polttolaitoksiin, lukuun ottamatta niitä, jotka käyttävät palamistuotteita suoraan hyväkseen valmistusprosesseissa. Tätä direktiiviä ei sovelleta erityisesti seuraaviin laitoksiin:</p>

IE-direktiivi	LCP-d (2001/80/EY)
<p>a) laitokset, joissa palamistuotteita käytetään esineiden tai materiaalien suoraan lämmitykseen, kuivaukseen tai muuhun käsittelyyn,</p> <p>b) jälkipolttolaitokset, jotka on suunniteltu puhdistamaan savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina,</p> <p>c) katalyyttisiä krakkaus-katalyyttejä regeneroivat laitteet,</p> <p>d) laitteet, joilla rikkivety muunnetaan rikiksi,</p> <p>e) kemianteollisuudessa käytetyt reaktorit,</p> <p>f) koksaaamot,</p> <p>g) Cowperin ilmankuumentimet,</p> <p>h) ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen käytettävät tekniset laitteet,</p> <p>i) offshore-lautoilla käytettävät kaasuturbiinit ja kaasumootorit,</p> <p>j) laitokset, joissa käytetään polttoaineena muita kuin 3 artiklan 30 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä.</p>	<p>a) laitokset, joissa palamistuotteita käytetään suoraan lämmitykseen, kuivaukseen tai esineiden tai materiaalien muuhun käsittelyyn, esimerkiksi uudelleenlämmitysunit ja lämpökäsittelyunit,</p> <p>b) jälkipolttolaitokset, toisin sanoen kaikki tekniset laitteet, jotka on suunniteltu puhdistamaan savukaasuja polttamalla, ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina,</p> <p>c) katalyyttisiä krakkaus-katalyyttejä regeneroivat laitteet,</p> <p>d) laitteet, joilla rikkivety muunnetaan rikiksi,</p> <p>e) kemianteollisuudessa käytetyt reaktorit,</p> <p>f) koksaaamot,</p> <p>g) Cowperin ilmankuumentimet,</p> <p>h) ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen käytettävät tekniset laitteet,</p> <p>i) offshore-lautoilla käytettävät kaasuturbiinit,</p> <p>j) kaasuturbiinit, joille on myönnetty lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden osalta on toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan jätetty täydellinen lupahakemus ennen 27 päivää marraskuuta 2002, edellyttäen, että laitos on otettu käyttöön viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 1 kohdan ja liitteessä VIII olevan A ja B osan soveltamista.</p> <p>Laitokset, jotka toimivat diesel-, bensiini- tai kaasukäyttöisillä moottoreilla, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.</p> <p>2 artikla 6 kohta</p>

IE-direktiivi	Kansallinen (VNa 1017/2002)
	<p>5 a § Parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen</p> <p>Lupamääräys voi olla tässä asetuksessa säädettyä vähimmäisvaatimusta ankarampi, jos parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen sitä edellyttää.</p> <p>5-b § Luvan hakeminen</p> <p>Vanhan olemassa olevan laitoksen on haettava ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n mukaista lupaa viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2007. Lupaa ei kuitenkaan ole haettava, jos lupa-asia on vireillä tämän asetuksen voimaantullessa eikä myöskään jos lupa-asia on ratkaistu 9 päivän joulukuuta 2002 jälkeen eikä toiminnanharjoittaja halua, että laitoksen lupa-asian ratkaisemisessa sovelletaan 10-b §:n säännöksiä.</p>
<p>29 artikla</p> <p>Yhdistämissäännöt</p> <p>1. Jos kahden tai useamman erillisen polttolaitoksen savukaasut poistetaan yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten yhdistelmää pidetään yhtenä polttolaitoksena ja niiden kapasiteetit on laskettava yhteen laskettaessa nimellistä kokonaislämpötehoa.</p> <p>2. Kun vähintään kaksi erillistä polttolaitosta, joille on myönnetty lupa ensimmäistä kertaa 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen, tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet tällaista lupaa koskevan täydellisen hakemuksen mainittuna päivänä tai sen jälkeen, on rakennettu siten, että niiden savukaasut voitaisiin tekniset ja taloudelliset tekijät huomioon <i>in the judgement of the competent authority</i> ottaen poistaa yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten yhdistelmää pidetään yhtenä polttolaitoksena, ja niiden kapasiteetit on laskettava yhteen laskettaessa nimellistä kokonaislämpötehoa.</p>	<p>4 § Polttolaitoskokonaisuus</p> <p>Kun polttolaitoksessa, jonka toiminnan aloittamiseksi on myönnetty lupa 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen, rakennetaan tai on rakennettu kaksi laitosta tai useampia laitoksia siten, että ympäristölupaviranomainen katsoo, että niiden savukaasut voidaan tekniset ja taloudelliset tekijät huomioon ottaen poistaa yhteisen piipun kautta, pidetään tällaisten yksiköiden kokonaisuutta yhtenä polttolaitoksena.</p>

IE-direktiivi	Kansallinen (VNa 1017/2002)
<p>Laskettaessa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun polttolaitosten yhdistelmän nimellistä kokonaislämpötehoa yksittäisiä polttolaitoksia, joiden nimellinen lämpöteho on alle 15 MW, ei oteta huomioon.</p>	
<p>30 artikla</p> <p>Päästöjen raja-arvot</p> <p>1. Polttolaitosten savukaasut on poistettava hallitulla tavalla yhdestä tai useammasta savuhormista koostuvan savupiipun kautta; savupiipun korkeus määritetään siten, että ihmisen terveyttä ja ympäristöä suojellaan.</p> <p>Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskeissa luvissa, joille on myönnetty lupa ennen...*(36) tai joiden toiminnanharjoittajat ovat jättäneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivämäärää, edellyttäen, että polttolaitoksen toiminta käynnistyy viimeistään...*(37) *</p> <p>* on oltava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden polttolaitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>3. Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskeissa luvissa, jotka eivät kuulu 2 kohdan soveltamisalaan, on oltava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden polttolaitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>4 Liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sekä kyseisessä liitteessä olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita sovelletaan kunkin yhteisen piipun päästöihin suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon. Jos liitteessä V säädetään, että päästöjen raja-arvoja voidaan soveltaa polttolaitoksen osaan, jonka käyttötunteja on rajoitettu, kyseisiä raja-arvoja sovelletaan laitoksen mainittuun osaan, mutta ne vahvistetaan suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon.</p> <p>5. Toimivaltainen viranomainen voi antaa tavallisesti vähärikkistä polttoainetta käyttävälle polttolaitokselle luvan poiketa rikkidioksidille 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisveloitteesta enintään kuuden kuukauden ajaksi, jos toiminnanharjoittaja ei kykene noudattamaan näitä raja-arvoja sen vuoksi, että vähärikkisen polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet polttoaineen vakavan puutteen takia.</p> <p>Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista.</p> <p>6. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan poiketa 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisveloitteesta, jos polttolaitoksen joka käyttää vain kaasumaista polttoainetta on turvaututtava muihin polttoaineisiin kaasun toimituksessa ilmenneen äkillisen keskeytyksen vuoksi, ja sen olisi tästä syystä oltava varustettu savukaasun puhdistuslaitteella. Poikkeusta ei saa myöntää yli 10 päivän ajaksi, paitsi jos se on energiahuollon turvaamiseksi välttämätöntä.</p> <p>Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kustakin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta erityistapauksesta.</p> <p>Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista.</p> <p>7. Jos polttolaitosta laajennetaan, liitteessä V olevassa 2 osassa yksilöityjä päästöjen raja-arvoja sovelletaan muutoksen kohteena olevaan laitoksen laajennusosaan ja ne määritetään suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon. Jos polttolaitokseen tehdään muutoksia, joilla voi olla seurauksia ympäristölle ja jotka vaikuttavat sellaiseen laitoksen osaan, jonka nimellislämpöteho on 50 MW tai enemmän, liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovelletaan siihen laitoksen osaan, joka on muuttunut koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon nähden.</p> <p>8. Liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta seuraaviin polttolaitoksiin: a) dieselmoottorit b) soodakattilat, joita käytetään selluntuotantolaitoksissa.</p>	<p>5 § Piipun korkeuden määrittäminen</p> <p>Polttolaitoksen ja kaasuturbiinin ympäristöluvassa on määrättävä, että savukaasut poistetaan piipun kautta ulkoilmaan. Piipun korkeus on määritettävä siten, että ihmisen terveyttä ja ympäristöä suojellaan.</p> <p>8 § Olemassa olevien polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöt ilmaan eivät saa 1 päivän tammikuuta 2008 jälkeen ylittää liitteen 2 taulukoiden 9–15 mukaisia päästöraja-arvoja milligrammoina normaalkuutiometrissä (mg/m³(n)) kuuden prosentin happipitoisuudessa poltettaessa kiinteitä polttoaineita ja kolmen prosentin happipitoisuudessa poltettaessa nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita sekä 15 prosentin happipitoisuudessa poltettaessa polttoaineita kaasuturbiinissa.</p> <p>Uusien polttolaitosten ja kaasuturbiinien rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöt eivät saa ylittää liitteen 1 taulukoiden 1–8 mukaisia päästöraja-arvoja milligrammoina normaalkuutiometrissä (mg/m³(n)) kuuden prosentin happipitoisuudessa poltettaessa kiinteitä polttoaineita ja kolmen prosentin happipitoisuudessa poltettaessa nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita sekä 15 prosentin happipitoisuudessa poltettaessa polttoaineita kaasuturbiinissa.</p> <p>Ks. 10 - 13 §:t päästöraja-arvoista</p> <p>Jos vähärikkisiä polttoaineita käyttävässä laitoksessa ei voida noudattaa laitosta koskevia päästöraja-arvoja sen vuoksi, että polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet poltto-aineen vakavan puutteen vuoksi, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä poikkeuksellisen tilanteen jatkuvan enintään kuuden kuukauden ajan.</p> <p>Jos kaasumaisia polttoaineita käyttävässä laitoksessa ei voida noudattaa sitä koskevia päästöraja-arvoja polttoaineen saatavuudessa ilmenneiden puutteiden vuoksi ja jos laitokseen olisi tällöin asennettava savukaasujen puhdistinlaite, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä, että laitoksessa voidaan käyttää muuta kuin kaasumaista polttoainetta enintään 10 vuorokauden ajan. Jos energian saannin turvaaminen on välttämätöntä, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä muun polttoaineen käytön jatkuvan pidempään. Energian saannin turvaamisen välttämättömyydestä on pyydettävä kauppa- ja teollisuusministeriön lausunto.</p> <p>21 §: Jos polttolaitosta tai kaasuturbiinia muutetaan siten, että toiminnan päästöt tai niiden vaikutukset ympäristöön lisääntyvät, laitoksessa on noudatettava liitteen 1 taulukoiden 1–8 päästöraja-arvoja.</p> <p>Jos polttolaitosta tai kaasuturbiinia laajennetaan vähintään 50 megawattilla, uuteen osaan sovelletaan liitteen 1 taulukoiden 1–8 mukaisia päästöraja-arvoja. Päästöraja-arvot määritetään suhteessa koko laitoksen polttoainetehtäviin. Säännöstä ei kuitenkaan sovelleta 20 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.</p> <p>2 §:n 9 ja 12 kohta.</p>

IE-direktiivi	Kansallinen (VNa 1017/2002)
<p>9. Komissio tarkastelee parhaan käytettävissä olevan tekniikan pohjalta, onko tarpeen vahvistaa unionin laajuisia päästöjen raja-arvoja tai muuttaa liitteessä V vahvistettuja päästöjen raja-arvoja seuraaville polttolaitoksille:</p> <p>a) 8 kohdassa tarkoitetut polttolaitokset;</p> <p>b) jalostamojen polttolaitokset, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, ottaen huomioon jalostamojen energiajärjestelmien erityisominaisuudet;</p> <p>c) polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja kuin maakaasua.</p> <p>d) kemiallisten laitojen polttolaitokset, joissa käytetään nestemäisiä tuotantojäännöksiä muuna kuin kaupallisena polttoaineena omaan käyttöön.</p> <p>Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä kyseisen tarkastelun tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä tarvittaessa säädösehdotuksen.</p>	
<p>31 artikla</p> <p>Rikinpoistoaste</p> <p>Jäsenvaltiot voivat soveltaa sellaisiin kotimaisiin kiinteitä polttoaineita polttaviin polttolaitoksiin, jotka eivät pysty noudattamaan 30 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja rikkidioksidipäästöjen raja-arvoja kyseisen polttoaineen ominaisuuksista johtuen, liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita mainitussa liitteessä olevassa 6 osassa vahvistettujen noudattamista koskevien sääntöjen mukaisesti edellyttäen, että toimivaltainen viranomais on vahvistanut etukäteen 72 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun teknisen raportin.</p> <p>Jäsenvaltiot voivat soveltaa jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin, jotka eivät pysty noudattamaan liitteessä VI olevan 4 osan 3.1 tai 3.2 kohdassa tarkoitettuja rikkidioksidille asetettuja C-prosessin arvoja kotimaisen kiinteän polttoaineen ominaisuuksien vuoksi, kyseisten C-prosessin arvojen sijasta liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita mainitun liitteen 6 osassa vahvistettujen noudattamista koskevien sääntöjen mukaisesti. Jos jäsenvaltiot soveltavat kyseisiä rikinpoiston vähimmäisasteita, liitteessä VI olevan 4 osan 1 kohdassa tarkoitettu C-jäte on yhtä suuri kuin 0 mg/Nm³.</p> <p>Komissio tutkii 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä, voidaanko liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita soveltaa, ja ottaa huomioon erityisesti parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja rikkidioksidipäästövähennyksistä saadut edut.</p>	
<p>32 artikla</p> <p>Kansallinen siirtymäsuunnitelma</p> <p>I. Jäsenvaltiot voivat laatia ja toteuttaa 1 päivän tammikuuta 2016 ja 30 päivän kesäkuuta 2020 välisenä aikana kansallisen siirtymäsuunnitelman, joka kattaa polttolaitokset, joille myönnettiin ensimmäinen lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen tuota ajankohtaa edellyttäen, että laitos aloitti toimintansa 27 päivään marraskuuta 2003 mennessä. Suunnitelman on katettava jokaisen suunnitelmaan kuuluvan polttolaitoksen osalta yksi tai useampi seuraavista epäpuhtauksista: typen oksidit, rikkidioksidi ja hiukkaset. Kaasuturbiinien osalta suunnitelmaan kuuluvat vain typen oksidien päästöt.</p> <p>Kansallinen siirtymäsuunnitelma ei koske seuraavia polttolaitoksia:</p> <p>a) laitokset, joihin sovelletaan 33 artiklan 1 kohtaa; (17 500 h:n laitokset)</p> <p>b) laitokset, jotka sijaitsevat jalostamoissa ja jotka käyttävät omaan kulutukseensa jalostamisjäännösten kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja tai raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa;</p>	<p>12 §</p> <p>Olemassa olevissa polttolaitoksissa, joiden toiminnan aloittamiseksi on myönnetty lupa ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 ja jotka olivat toiminnassa vuonna 2000, rikkidioksidi- ja typenoksidipäästöjä sekä hiukkaspäästöjä voidaan vähentää ympäristönsuojelulain (86/2000) 110 a §:ssä tarkoitetulla valtioneuvoston päätöksellä. Päätös ei koske laitoksia, joihin sovelletaan 9 §:ssä tarkoitettua jäljellä olevaa käyntiaikaa koskevaa säännöstä.</p> <p>Valtioneuvoston päätöksestä tulee käydä ilmi päästöjen vähentämisveloitteet vuoden 2008 ja 2016 alusta lukien kussakin laitoksessa, toimet ja aikataulut veloitteiden saavuttamiseksi sekä veloitteet päätöksen toteutumisen seurannan varmistamiseksi. Vuonna 2008 ja 2016 käytössä olevien laitojen oletettu käyntiaika, käytettävä polttoaine ja polttoaineteho lasketaan vuoden 2000 lopussa päättyvän viiden edellisen kalenterivuoden keskiarvona vuotuisen käyntiajan, käytetyn polttoaineen ja polttoainetehon perusteella.</p>

IE-direktiivi	Kansallinen (VNa 1017/2002)
<p>c) laitokset, joihin sovelletaan 35 artiklaa; (kukkolämpölaitokset) d) laitokset, joille on myönnetty direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu poikkeus. (20 000 h:n laitokset)</p> <p>2. Suunnitelmaan kuuluvat polttolaitokset voidaan vapauttaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen noudattamisesta suunnitelmaan kuuluvien epäpuhtauksien osalta tai tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta.</p> <p>31 päivänä joulukuuta 2015 sovellettavassa polttolaitoksen luvassa on vähintään säilytettävä erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/11/EY vaatimusten mukaisesti määritetyt rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.</p> <p>Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa I osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>3. Kansallisessa siirtymäsuunnitelmassa asetetaan kunkin siihen kuuluvan epäpuhtauden osalta enimmäismäärä, jossa määritellään päästöjen vuotuiset enimmäismäärät kaikille suunnitelmaan kuuluville laitoksille kunkin laitoksen nimellisen kokonaislämpötehon 31 päivänä joulukuuta 2010, sen todelliset vuotuiset käyttötunnit ja sen polttoaineenkulutuksen perusteella, jotka lasketaan kymmenen viimeisen toimintavuoden keskiarvona vuoteen 2010 saakka kyseinen vuosi mukaan luettuna.</p> <p>Vuoden 2016 enimmäismäärä lasketaan direktiivin 2001/80/EY liitteissä III–VII vahvistettujen asiaa koskevien päästöjen raja-arvojen tai tarvittaessa direktiivin 2001/80/EY liitteessä III vahvistettujen rikinpoistoasteiden perusteella. Jos on kyse kaasuturbiineista, käytetään direktiivin 2001/80/EY liitteessä VI olevassa B osassa kyseisille laitoksille vahvistettuja typen oksidien päästöjen raja-arvoja. Vuosien 2019 ja 2020 enimmäismäärä lasketaan tämän direktiivin liitteessä V olevassa I osassa vahvistettujen asiaa koskevien päästöjen raja-arvojen perusteella tai tarvittaessa tämän direktiivin liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettujen asiaa koskevien rikinpoistoasteiden perusteella. Vuosien 2017 ja 2018 enimmäismäärät vahvistetaan suorittamalla enimmäismäärien lineaarinen vähennys vuosien 2016 ja 2019 välillä.</p> <p>Se, että kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan kuuluva laitos suljetaan tai se ei enää kuulu III luvun soveltamisalaan, ei saa johtaa suunnitelmaan kuuluvien muiden laitosten vuosittaisten päästöjen kokonaismäärän lisääntymiseen.</p> <p>4. Kansallisen siirtymäsuunnitelman on myös sisällettävä 41 artiklan b alakohdan mukaisesti laadittujen täytäntöönpanosääntöjen mukaiset määräykset tarkkailusta ja raportoinnista sekä kunkin laitoksen osalta suunnitellut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 päivästä heinäkuuta 2020 alkaen sovellettavia päästöjen raja-arvoja noudatetaan oikea-aikaisesti.</p> <p>5. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä annettava kansalliset siirtymäsuunnitelmansa tiedoksi komissiolle. Komissio tekee suunnitelmista arvion ja jos komissio ei ole esittänyt vastaväitteitä 12 kuukauden kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta, kyseessä oleva jäsenvaltio voi katsoa suunnitelmansa tulleen hyväksytyksi.</p> <p>Jos komissio katsoo, ettei suunnitelma ole 41 artiklan b alakohdan mukaisesti laadittujen täytäntöönpanosääntöjen mukainen, se ilmoittaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle, ettei sen suunnitelmaa voida hyväksyä. Jäsenvaltion komissiolle toimittaman suunnitelman uuden version arvioinnin osalta toisessa alakohdassa tarkoitettu määräaika on kuusi kuukautta.</p> <p>6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle suunnitelman mahdollisista myöhemmistä muutoksista.</p>	<p>Laitoksen, jota valtioneuvoston päätös koskee, on haettava ympäristönsuojelulain 28 §:n mukainen lupa ja noudatettava tämän asetuksen muita kuin päästöraja-arvoja koskevia säännöksiä.</p> <p>8.2 § Polttoaineteholtaan yli 500 megawatin kiinteää polttoainetta polttavien laitosten typenoksidipäästöjä on vähennettävä 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen liitteen 2 taulukon 12 vaiheen II mukaisesti.</p> <p>Päätöksellä veloitetaan vähentämään laitosten, joita valtioneuvoston päätös koskee, päästöjä vähintään yhtä paljon kuin ne vähentyisivät noudattamalla 8 ja 10 §:ssä tarkoitettuja päästöraja-arvoja ensimmäisessä vaiheessa 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen ja toisessa vaiheessa 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.</p> <p>Sellaisen laitoksen poistaminen käytöstä, jota valtioneuvoston päätös koskee, ei saa johtaa muiden vastaavien laitosten vuosittaisten kokonaispäästöjen lisääntymiseen.</p> <p>Valtioneuvoston päätöksessä määrätään viranomainen, jolle toiminnanharjoittajien on toimitettava vuosittain päätöksen seurantaan koskevat tiedot ja joka arvioi laitosten päästöjen vähenemisen etenemistä.</p>
<p>33 artikla</p> <p>Määräaikaispoikkeus</p> <p>I. Polttolaitokset voidaan vapauttaa 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen ja tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta sekä</p>	<p>9 § Jäljellä olevan käyntiajan vaikutus</p>

IE-direktiivi	Kansallinen (VNa I017/2002)
<p>laitosten sisällyttämisestä 32 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan seuraavin edellytyksin:</p> <p>a) polttolaitoksen toiminnanharjoittaja sitoutuu toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä toimittamassaan kirjallisessa ilmoituksessa käyttämään laitosta enintään 17 500 käyttötuntia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana;</p> <p>b) toiminnanharjoittajan on joka vuosi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle käyttötuntien määrät 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen;</p> <p>c) 31 päivänä joulukuuta 2015 sovellettavassa polttolaitoksen luvassa erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/11/EY vaatimusten mukaisesti määritetyt rikkidioksidipäästöjen, typen oksidienpäästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot on säilytettävä vähintään polttolaitoksen jäljellä olevan toiminta-ajan.</p> <p>Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa I osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; ja</p> <p>d) polttolaitokselle ei ole myönnetty direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua poikkeusta.</p> <p>2. Jokaisen jäsenvaltion on 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä toimitettava komissiolle luettelo kaikista polttolaitoksista, joihin I kohtaa sovelletaan, mukaan lukien niiden nimellinen kokonaislämpöteho, käytetyt polttoainetyypit ja sovellettavat rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot. Niiden laitosten osalta, joihin I kohtaa sovelletaan, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain käyttötuntien määrät 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.</p> <p>3. Jos polttolaitos on ...*(38) osa pientä erillistä verkkoa ja tuona ajankohtana sen osuus kyseisen verkon sähköntoimituksesta on vähintään 35 prosenttia eikä se teknisten ominaisuuksiensa takia voi noudattaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja, tämän artiklan I kohdan a alakohdassa tarkoitettujen käyttötuntien määrä on 18 000 1 päivän tammikuuta 2020 ja viimeistään 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana ja tämän artiklan I kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu päivämäärä on 1 päivä tammikuuta 2020.</p> <p>4. Jos polttolaitos, jonka nimellinen kokonaislämpöteho on yli 1500 MW, aloitti toimintansa ennen 31 päivää joulukuuta 1986 ja polttaa kotimaista kiinteää polttoainetta, jonka tehollinen lämpöarvo on alle 5800 kJ/kg, kosteuspitoisuus yli 45 prosenttia, yhdistetty kosteus- ja tuhkapitoisuus yli 60 painoprosenttia ja kalsiumoksidipitoisuus yli 10 prosenttia, I kohdan a alakohdassa tarkoitettu käyttötuntien määrä on 32 000.</p>	<p>Ympäristöluvassa voidaan määrätä, että olemassa olevassa polttolaitoksessa, jonka toiminnan aloittamiseksi on myönnetty lupa ennen 1 päivää heinäkuuta 1987, voidaan jättää noudattamatta 8 §:n päästöraja-arvoja, jos toiminnanharjoittaja sitoutuu siihen, että laitosta käytetään enintään 20 000 tuntia 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava tästä kirjallisesti asianomaiselle ympäristölupaviranomaiselle sekä valvontaviranomaiselle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2004.</p> <p>Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava alueelliselle ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tiedot siitä, kuinka paljon polttolaitokselle edellä I momentissa sallitusta jäljellä olevasta käyntiajasta on käytetty edellisen kalenterivuoden loppuun mennessä ja kuinka paljon sitä on jäljellä.</p> <p>Ks. 10 - 13 §:t päästöraja-arvoista</p> <p>8.2 § Polttoaineteholtaan yli 500 megawatin kiinteää polttoainetta polttavien laitosten typenoksidipäästöjä on vähennettävä 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen liitteen 2 taulukon I2 vaiheen II mukaisesti.</p> <p>Lupamääräystä ei voida kuitenkaan antaa sellaisen polttoaineteholtaan yli 200 megawatin polttolaitoksen ympäristöluvassa, jonka toiminta on aloitettu ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 ja johon on sovellettu tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleen kivihiltä käyttävien voimalaitosten ja kattilalaitosten rikkidioksidipäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (256/1990) 4 §:n 2 momentin säännöstä.</p>
<p>34 artikla</p> <p>Pienet erilliset verkot</p> <p>I. Polttolaitokset, jotka ovat ...* pienten erillisten verkkojen osia, voidaan vapauttaa 31 päivään joulukuuta 2019 saakka 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen ja tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta. Kyseisten polttolaitosten luissa on 31 päivään joulukuuta 2019 saakka vähintään säilytettävä erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/11/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut päästöjen raja-arvot.</p>	

IE-direktiivi	Kansallinen (VNa 1017/2002)
<p>2. Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava tyyden oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa I osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>3. Jos jäsenvaltiossa on tämän luvun soveltamisalaa kuuluvia polttolaitoksia, jotka ovat pienten erillisten verkkojen osia, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ennen ... (39) luettelo kyseisistä polttolaitoksista, pienen erillisen verkon vuosittainen kokonaisenergiankulutus ja yhteenliittämistä toisiin verkkoihin peräisin olevan energian määrä.</p>	
<p>35 artikla</p> <p>Kaukolämpölaitokset</p> <p>1. Polttolaitokset voidaan 31 päivään joulukuuta 2022 saakka vapauttaa velvoitteesta noudattaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja ja 31 artiklassa tarkoitettuja rikinpoistoasteita seuraavin edellytyksin:</p> <p>a) nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 200 MW;</p> <p>b) laitos on saanut luvan ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai sen toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen tuota ajankohtaa, edellyttäen, että laitos aloitti toimintansa 27 päivään marraskuuta 2003 mennessä.</p> <p>c) vähintään 50 prosenttia laitoksen hyötylämmöntuotannosta viiden vuoden jakson liukuvana keskiarvona toimitetaan höyrynä tai kuumana vetenä julkiseen kaukolämpöverkkoon; ja</p> <p>d) polttolaitoksen luvassa, jota sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2015, säilytetään 31 päivään joulukuuta 2019 saakka vähintään erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti määritetyt rikkidioksidipäästöjen, tyyden oksidienpäästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.</p> <p>2. Jokaisen jäsenvaltion on 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä toimitettava komissiolle luettelo kaikista polttolaitoksista, joihin I kohtaa sovelletaan, mukaan lukien niiden nimellinen kokonaislämpöteho, käytetyt polttoainetyypit ja sovellettavat rikkidioksidipäästöjen, tyyden oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot. Kaikkien polttolaitosten osalta, joihin I kohtaa sovelletaan, ja I kohdassa mainitun ajanjakson kuluessa jäsenvaltioiden on lisäksi ilmoitettava komissiolle vuosittain viiden edeltävän vuoden liukuvana keskiarvona kunkin laitoksen sellaisen hyötylämmöntuotannon osuus, joka toimitettiin höyrynä tai kuumana vetenä julkiseen kaukolämpöverkkoon.</p>	
<p>36 artikla</p> <p>Hiilidioksidin geologinen varastointi</p> <p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien sellaisten polttolaitosten toiminnanharjoittajat, joiden nimellinen sähköntuotantoteho on vähintään 300 megawattia ja joiden alkuperäinen rakennuslupa, tai jos tällaista menettelyä ei ole, alkuperäinen käyttö lupa myönnetään hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY(40) voimaantulon jälkeen, ovat arvioineet seuraavien ehtojen täyttymisen:</p> <p>a) sopivia varastointipaikkoja on käytettävissä;</p> <p>b) irtolaitteistot ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa;</p> <p>c) hiilidioksidin talteenoton jälkiasentaminen on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa.</p> <p>2. Jos I kohdan ehdot täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että laitosalueella varataan sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistoille. Toimivaltaisen viranomaisen on, erityisesti ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun osalta määritettävä ehtojen täyttymisen I kohdassa tarkoitettua arvioinnin ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella.</p>	<p>5 c §</p> <p>Hiilidioksidin talteenottoa koskevat määräykset</p> <p>Nimelliseltä sähköntuotantoteholtaan vähintään 300 megawatin polttolaitoksen, jonka toiminnan aloittamiseksi myönnetään ympäristölupa 26 päivänä kesäkuuta 2009 jälkeen, luvassa on määrättävä, että laitosalueelle varataan sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistolle, jos ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 10 §:n 2 momentissa tarkoitettussa selvityksessä esitettyjen tietojen perusteella talteenoton edellytykset täyttyvät.</p>
<p>37 artikla</p> <p>Päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöt tai rikkoutuminen</p> <p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvissa määrätään menettelyistä puhdistinlaitteiden toimintahäiriön tai rikkoutumisen varalta.</p>	<p>14 §</p> <p>Poikkeuksellisia tilanteita koskevat lupamääräykset</p> <p>Lupaviranomaisen tulee ympäristöluvassa määrätä polttolaitoksen tai kaasuturbiinin savukaasujen puhdistinlaitteen rikkoutumisen tai sen</p>

IE-direktiivi	Kansallinen (VNa 1017/2002)
<p>2. Rikkoutumisen sattuessa toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja vähentää toimintaa tai keskeyttää sen, jos normaaliin toimintaan ei voida palata 24 tunnin kuluessa, tai käyttää laitosta vähän epäpuhtauksia tuottavilla polttoaineilla.</p> <p>Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöstä tai rikkoutumisesta 48 tunnin kuluessa.</p> <p>Ilman puhdistinlaitteita tapahtuvan toiminnan yhteenlaskettu kesto ei saa ylittää 120 tuntia minkään 12 kuukauden jakson aikana.</p> <p>Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa mainittuihin aikarajoihin, seuraavissa tapauksissa:</p> <p>a) se on välttämätöntä energiahuollon turvaamiseksi, b) rikkoutunut polttolaitos korvattaisiin rajoitetuksi ajaksi toisella laitoksella, mikä johtaisi päästöjen lisääntymiseen.</p>	<p>toiminnan häiriön varalta, että toiminnanharjoittajan on käytettävä vähän päästöjä aiheuttavia polttoaineita. Jos vähän päästöjä aiheuttavien polttoaineiden käyttö ei ole mahdollista, lupaviranomaisen tulee ympäristöluvassa määrätä toiminnanharjoittaja rajoittamaan laitoksen toimintaa taikka keskeyttämään se määräajaksi tai toistaiseksi, jos laitos ei voi palata normaaliin toimintaan 24 tunnissa.</p> <p>Toiminnan harjoittajan on ilmoitettava ympäristönsuojelulain 64 a §:n mukaisesti polttolaitoksen ja kaasuturbiinin savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöistä ja rikkoontumisista 48 tunnin kuluessa niiden ilmenemisestä ja polttoaineen saatavuudessa ilmenneistä häiriöistä välittömästi alueelliselle ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. (15 §)</p> <p>Lupaviranomaisen tulee ympäristöluvassa määrätä, että laitos saa toimia ilman savukaasujen puhdistinlaitteita enintään 120 tuntia yhden kalenterivuoden aikana. (14 §)</p> <p>16 § Määräykset poikkeuksellista tilannetta koskevan ilmoituksen johdosta</p> <p>Alueellinen ympäristökeskus voi poikkeuksellista tilannetta koskevan ilmoituksen johdosta ympäristönsuojelulain 64 a §:n nojalla määrätä 14 §:ssä tarkoitetuista aikamääristä toisin, jos energian saanti on välttämätöntä turvata tai jos rikkoutunut laitos korvattaisiin rajoitetuksi ajaksi laitoksella, jonka päästöt olisivat suuremmat kuin rikkoutuneen laitoksen päästöt häiriötilanteessa.</p> <p>Jos vähärikkisiä polttoaineita käyttävässä laitoksessa ei voida noudattaa laitosta koskevia päästöraja-arvoja sen vuoksi, että polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet poltto-aineen vakavan puutteen vuoksi, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä poikkeuksellisen tilanteen jatkuvan enintään kuuden kuukauden ajan.</p> <p>Jos kaasumaisia polttoaineita käyttävässä laitoksessa ei voida noudattaa sitä koskevia päästöraja-arvoja polttoaineen saatavuudessa ilmenneiden puutteiden vuoksi ja jos laitokseen olisi tällöin asennettava savukaasujen puhdistinlaite, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä, että laitoksessa voidaan käyttää muuta kuin kaasumaista polttoainetta enintään 10 vuorokauden ajan. Jos energian saannin turvaaminen on välttämätöntä, alueellinen ympäristökeskus voi hyväksyä muun polttoaineen käytön jatkuvan pidempään. Energian saannin turvaamisen välttämättömyydestä on pyydettävä kauppa- ja teollisuusministeriön lausunto.</p>
<p>38 artikla</p> <p>Ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailu</p> <p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilman epäpuhtauksia tarkkaillaan liitteessä V olevan 3 osan mukaisesti.</p> <p>2. Päästöjen tarkkailuun käytettävän automaattisen laitteiston asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustesti vuosittain liitteessä V olevan 3 osan mukaisesti.</p> <p>3. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava päästöjen tarkkailussa käytettävien näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainti.</p> <p>4. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että luvassa olevia toimintaa koskevia vaatimuksia ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.</p>	<p>17 § Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava alueelliselle ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle liitteessä 3 määrätty tiedot polttolaitoksista ja kaasuturbiineista sekä toimista, joilla voidaan arvioida tämän asetuksen säännösten noudattamista.</p> <p>Jalostamojen polttolaitosten päästöistä on tiedot toimitettava erikseen.</p> <p>Ympäristölupaviranomainen voi ympäristöluvassa määrätä toiminnanharjoittajan toimittamaan myös muita kuin liitteessä 3 esitettyjä tietoja laitoksen päästöistä ja sen toiminnasta.</p> <p>18 § Polttolaitoksen ja kaasuturbiinin päästöjä on tarkkailtava liitteen 3 mukaisesti.</p>
<p>39 artikla</p> <p>Päästöjen raja-arvojen noudattaminen</p> <p>Ilmaa pilaavien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä V olevassa 4 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.</p>	<p>7 §</p>

IE-direktiivi	Kansallinen (VNa 1017/2002)
<p>40 artikla</p> <p>Monipolttoainepolttolaitokset</p> <p>1. Toimivaltaisen viranomaisen on kahta tai useampaa polttoainetta samanaikaisesti käyttävän monipolttoainepolttolaitoksen osalta asetettava päästöjen raja-arvot seuraavasti:</p> <p>a) kirjataan kutakin yksittäistä polttoainetta ja epäpuhtautta koskeva päästöjen raja-arvo, joka vastaa liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa säädettyä koko polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, b) määritetään polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot, jotka saadaan kertomalla a-alakohdassa tarkoitettu yksilöllinen päästöjen raja-arvo kunkin polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla tulos kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla, c) lasketaan yhteen polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.</p> <p>2. Jos on kyse 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista monipolttoainepolttolaitoksista, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, 1 kohdan mukaisesti asetettujen päästöjen raja-arvojen sijasta voidaan soveltaa seuraavia päästöjen raja-arvoja:</p> <p>a) jos polttolaitoksen käytön aikana pääasiallisen polttoaineen osuus kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summasta on vähintään 50 prosenttia, liitteessä V olevassa 1 osassa pääasialliselle polttoaineelle asetettu päästöjen raja-arvo;</p> <p>b) jos pääasiallisen polttoaineen osuus kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summasta on alle 50 prosenttia, seuraavasti määritetty päästöjen raja-arvo:</p> <p>i) kirjataan liitteessä V olevassa 1 osassa kullekin käytetylle polttoaineelle vahvistetut päästöjen raja-arvot, jotka vastaavat polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa;</p> <p>ii) lasketaan pääasiallisen polttoaineen päästöjen raja-arvo kertomalla kyseiselle polttoaineelle i alakohdan mukaisesti määritetty päästöjen raja-arvo kertomalla kaksi ja vähentämällä tästä luvusta päästöjen raja-arvoltaan alhaisimman käytetyn polttoaineen liitteessä V olevassa 1 osassa asetettu päästöjen raja-arvo, joka vastaa polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa;</p> <p>iii) määritetään kunkin käytetyn polttoaineen polttoainepainotettu päästöjen raja-arvo kertomalla i ja ii alakohdassa määritetty päästöjen raja-arvo kyseessä olevan polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla tulos kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla;</p> <p>iv) lasketaan yhteen iii alakohdassa määritetyt polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.</p> <p>3. Jos on kyse 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista monipolttoainepolttolaitoksista, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti asetettujen päästöjen raja-arvojen sijasta voidaan soveltaa liitteessä V olevassa 7 osassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen raja-arvojen keskiarvoja.</p>	<p>19 §</p> <p>Päästöraja-arvojen määrittäminen monipolttoaineyksikössä</p> <p>Jos monipolttoaineyksikössä poltetaan samanaikaisesti useampaa kuin yhtä polttoainetta, sen päästöraja-arvo määrätään eri polttoaineiden painotettujen päästöraja-arvojen summana. Painotetut päästöraja-arvot lasketaan siten, että kunkin polttoaineen antama teho kerrotaan vastaavalla päästöraja-arvolla ja näin saatu tulo jaetaan kaikkien käytettävien polttoaineiden antamien tehojen summalla. Päästöraja-arvo saadaan laskemalla yhteen näin saadut polttoainepainotetut päästöraja-arvot liitteen 4 laskentakaavan mukaisesti.</p> <p>Monipolttoaineyksikön, jossa poltetaan vuorotellen eri polttoaineita, päästöraja-arvona on kunkin käytettävän polttoaineen liitteiden 1 ja 2 taulukoiden 1–15 mukainen päästöraja-arvo.</p> <p>Monipolttoaineyksikössä, joka käyttää omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, noudatetaan sitä polttoainetta koskevia säännöksiä, jonka mukainen päästöraja-arvo on suurin (määrävä polttoaine), jos polttolaitoksen käytön aikana tuon polttoaineen osuus on kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summasta vähintään 50 prosenttia.</p> <p>Jos määrävän polttoaineen osuus on alle 50 prosenttia, päästöraja-arvona noudatetaan päästöraja-arvoa, joka määrätään suhteellisesti yksittäisten polttoaineiden antaman tehon ja kaikkien polttoaineiden antamien tehojen summan suhteena laskemalla ensin määrävän polttoaineen päästöjen raja-arvo ja sitten määrittämällä polttoainepainotettujen päästöraja-arvojen summa. Määrävän polttoaineen päästöraja-arvo lasketaan kertomalla tämän polttoaineen päästöraja-arvo kahdella ja vähentämällä tästä luvusta sen polttoaineen päästöraja-arvo, jolla on alhaisin päästöraja-arvo. Määrävän polttoaineena pidetään polttoainetta, jolla liitteiden 1 ja 2 taulukoiden 1–15 mukaan on suurin päästöraja-arvo, ja jos kahdella polttoaineella on sama päästöraja-arvo, sitä polttoainetta, jolla on suurempi lämpöteho. Painotetut päästöraja-arvot lasketaan 19 §:ssä tarkoitettulla tavalla.</p> <p>Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen päästöraja-arvojen sijaan voidaan jalostamon uusissa yksiköissä, joissa poltetaan useampaa kuin yhtä polttoainetta, noudattaa jalostamon kaikkien uusien polttolaitosten keskiarvona rikkidioksidin päästöraja-arvoa 600 mg/m³(n), ja olemassa olevissa yksiköissä (2002), joissa poltetaan useampaa kuin yhtä polttoainetta, noudattaa jalostamon kaikkien olemassa olevien polttolaitosten keskiarvona rikkidioksidin päästöraja-arvoa 1000 mg/m³(n).</p>
<p>41 artikla</p> <p>Täytäntöönpanosäännöt</p> <p>Laaditaan täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat:</p> <p>a) 3 artiklan 26 kohdassa ja liitteessä V olevan 4 osan 1 kohdassa tarkoitettujen käynnistys- ja pysäytysaikojen määrittämistä; ja b) 32 artiklassa tarkoitettuja kansallisia siirtymäsuunnitelmia ja erityisesti päästöjen enimmäismäärien asettamista sekä niihin liittyvää tarkkailua ja raportointia.</p> <p>Nämä täytäntöönpanosäännöt hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio tekee aiheelliset ehdotukset viimeistään ... (41).</p>	

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa 1017/2002)																																																																				
<p>Polttolaitoksiin liittyvät tekniset säännökset</p> <p>I osa</p> <p>30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevat päästöjen raja-arvot (<i>olemassa olevat laitokset</i>)</p> <p>1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoidussa happipitoisuudessa, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien muiden polttolaitosten kuin kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 15 prosenttia.</p> <p>2. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoareita.</p> <table border="1" data-bbox="113 763 676 965"> <thead> <tr> <th>Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)</th> <th>Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet</th> <th>Biomassa</th> <th>Turve</th> <th>Nestemäiset poltto-aineet</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50-100</td> <td>400</td> <td>200</td> <td>300</td> <td>350</td> </tr> <tr> <td>100-300</td> <td>250</td> <td>200</td> <td>300</td> <td>250</td> </tr> <tr> <td>> 300</td> <td>200</td> <td>200</td> <td>200</td> <td>200</td> </tr> </tbody> </table> <p>Kiinteitä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³.</p> <p>Nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa 850 mg/Nm³, kun on kyse laitoksista, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 300 MWth, ja 400 mg/Nm³, kun on kyse laitoksista, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 300 MWth.</p> <p>Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa kahdessa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.</p> <p>3. SO₂-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoareita.</p> <table border="1" data-bbox="113 1753 676 1939"> <tbody> <tr> <td>Yleensä</td> <td>35</td> </tr> <tr> <td>Nestekaasu</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni</td> <td>400</td> </tr> <tr> <td>Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni</td> <td>200</td> </tr> </tbody> </table>	Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa	Turve	Nestemäiset poltto-aineet	50-100	400	200	300	350	100-300	250	200	300	250	> 300	200	200	200	200	Yleensä	35	Nestekaasu	5	Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400	Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200	<p>Liite 2</p> <p>Olemassa olevien polttolaitosten ja kaasuturbiinien, joiden polttoaineteho on suurempi tai yhtä suuri kuin 50 megawattia, päästöjen raja-arvot 1.1.2008 lukien</p> <p>Taulukko 9. Kiinteitä polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot</p> <table border="1" data-bbox="708 730 1487 958"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Polttoainetehto MW</th> <th colspan="4">Päästöraja-arvo, mg SO₂/m³(n), 6 % O₂</th> </tr> <tr> <th>Biomassa</th> <th>Turve Lupa ennen 1.1.1994</th> <th>Lupa 1.1.1994 jälkeen</th> <th>Muut kiinteät</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50 ≤ P ≤ 100</td> <td>400</td> <td>800</td> <td>400</td> <td>2 000</td> </tr> <tr> <td>100 < P ≤ 400</td> <td>400</td> <td>800—400¹ lineaarinen vähennys</td> <td>400</td> <td>2 000—400 lineaarinen vähennys</td> </tr> <tr> <td>P > 400</td> <td>400</td> <td>400</td> <td>400</td> <td>400</td> </tr> </tbody> </table> <p>1) pölypolttolaitoksissa voidaan noudattaa päästöraja-arvoa 800–600 mg SO₂/m³(n), lineaarinen vähennys</p> <p>Taulukko 10. Nestemäisiä polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästö-raja-arvot</p> <table border="1" data-bbox="708 1137 1487 1249"> <thead> <tr> <th>Polttoainetehto MW</th> <th>Päästöraja-arvo mg SO₂/m³(n), 3 % O₂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50 ≤ P ≤ 300</td> <td>1 700</td> </tr> <tr> <td>300 < P ≤ 500</td> <td>1 700—400 lin. vähennys</td> </tr> <tr> <td>P > 500</td> <td>400</td> </tr> </tbody> </table> <p>Taulukko 11. Kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästö-raja-arvot</p> <table border="1" data-bbox="708 1742 1487 1888"> <thead> <tr> <th>Polttoaine</th> <th>Päästöraja-arvo mg SO₂/m³(n), 3 % O₂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kaasumaiset yleensä</td> <td>35</td> </tr> <tr> <td>Nestekaasu</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>Jalostamojakeiden kaasutuksessa saadut lämpöarvoltaan vähäiset kaasut, masuunikaasu, koksamokaasu</td> <td>800</td> </tr> </tbody> </table>	Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo, mg SO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂				Biomassa	Turve Lupa ennen 1.1.1994	Lupa 1.1.1994 jälkeen	Muut kiinteät	50 ≤ P ≤ 100	400	800	400	2 000	100 < P ≤ 400	400	800—400 ¹ lineaarinen vähennys	400	2 000—400 lineaarinen vähennys	P > 400	400	400	400	400	Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂	50 ≤ P ≤ 300	1 700	300 < P ≤ 500	1 700—400 lin. vähennys	P > 500	400	Polttoaine	Päästöraja-arvo mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂	Kaasumaiset yleensä	35	Nestekaasu	5	Jalostamojakeiden kaasutuksessa saadut lämpöarvoltaan vähäiset kaasut, masuunikaasu, koksamokaasu	800
Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa	Turve	Nestemäiset poltto-aineet																																																																	
50-100	400	200	300	350																																																																	
100-300	250	200	300	250																																																																	
> 300	200	200	200	200																																																																	
Yleensä	35																																																																				
Nestekaasu	5																																																																				
Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400																																																																				
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200																																																																				
Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo, mg SO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂																																																																				
	Biomassa	Turve Lupa ennen 1.1.1994	Lupa 1.1.1994 jälkeen	Muut kiinteät																																																																	
50 ≤ P ≤ 100	400	800	400	2 000																																																																	
100 < P ≤ 400	400	800—400 ¹ lineaarinen vähennys	400	2 000—400 lineaarinen vähennys																																																																	
P > 400	400	400	400	400																																																																	
Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂																																																																				
50 ≤ P ≤ 300	1 700																																																																				
300 < P ≤ 500	1 700—400 lin. vähennys																																																																				
P > 500	400																																																																				
Polttoaine	Päästöraja-arvo mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂																																																																				
Kaasumaiset yleensä	35																																																																				
Nestekaasu	5																																																																				
Jalostamojakeiden kaasutuksessa saadut lämpöarvoltaan vähäiset kaasut, masuunikaasu, koksamokaasu	800																																																																				

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa I017/2002)																																																																																											
<p>Polttolaitoksiin, jotka käyttävät jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai toiminnanharjoittajille, jotka olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³. (Huom! vanhat voivat noudattaa vanhaa raja-arvoa)</p> <p>4. NO_x-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.</p> <table border="1" data-bbox="86 591 577 882"> <thead> <tr> <th>Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)</th> <th>Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet</th> <th>Biomassa ja ture</th> <th>Nestemäiset polttoaineet</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50-100</td> <td>300</td> <td>300</td> <td>450</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td>Ruskohiilen pölypolton osalta 450</td> <td></td> </tr> <tr> <td>100-300</td> <td>200</td> <td>250</td> <td>200 (I)</td> </tr> <tr> <td>> 300</td> <td>200</td> <td>200</td> <td>150 (I)</td> </tr> </tbody> </table> <p>Huomautukset</p> <p>(I) Polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauksen- ja konversiojäännöksiä ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MWth ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.</p> <p>Kemiallisten laitosten polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseen nestemäisiä tuotantojäännöksiä ei-kaupallisena polttoaineena ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MWth ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.</p> <p>Kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.</p> <p>Kiinteitä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.</p> <p>Nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 400 mg/Nm³.</p>	Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja ture	Nestemäiset polttoaineet	50-100	300	300	450			Ruskohiilen pölypolton osalta 450		100-300	200	250	200 (I)	> 300	200	200	150 (I)	<p>Taulukko 12. Kiinteitä polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidipäästöjen raja-arvot</p> <table border="1" data-bbox="675 591 1422 763"> <thead> <tr> <th rowspan="3">Polttoainetehto MW</th> <th colspan="4">Päästöjen raja-arvo, mg NO₂/m³(n), 6 % O₂</th> </tr> <tr> <th colspan="2">I vaihe 31.12.2015 saakka</th> <th colspan="2">II vaihe 1.1.2016 lähtien</th> </tr> <tr> <th>Polttoaine Turve</th> <th>Muut kiinteät</th> <th>Polttoaine Turve</th> <th>Muut kiinteät</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50 ≤ P ≤ 100</td> <td>600</td> <td>600</td> <td>600</td> <td>600</td> </tr> <tr> <td>100 < P ≤ 500</td> <td>600</td> <td>600</td> <td>600</td> <td>600</td> </tr> <tr> <td>500 < P ≤ 1000</td> <td>500</td> <td>500</td> <td>200</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td>P > 1000</td> <td>200</td> <td>200</td> <td>200</td> <td>200</td> </tr> </tbody> </table> <p>Taulukko 13. Nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidipäästöjen raja-arvot</p> <table border="1" data-bbox="675 882 1422 987"> <thead> <tr> <th rowspan="3">Polttoainetehto MW</th> <th colspan="3">Päästöjen raja-arvot, mg NO₂/m³(n), 3 % O₂</th> </tr> <tr> <th rowspan="2">Polttoaine Nestemäinen</th> <th colspan="2">Kaasumainen</th> </tr> <tr> <th>450</th> <th>300</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50 ≤ P ≤ 500</td> <td>450</td> <td>300</td> <td></td> </tr> <tr> <td>P > 500</td> <td>400</td> <td>200</td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>Taulukko 14. Nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita polttavien kaasuturbiinien typenoksidipäästöjen raja-arvot</p> <table border="1" data-bbox="675 1128 1422 1256"> <thead> <tr> <th rowspan="3">Polttoainetehto MW</th> <th colspan="4">Päästöjen raja-arvot, mg NO₂/m³(n), 15 % O₂</th> </tr> <tr> <th rowspan="2">Polttoaine Nestemäinen</th> <th colspan="2">Kaasumainen</th> <th rowspan="2">Lupa 1.4.1991 jälkeen</th> </tr> <tr> <th>Lupa ennen 1.4.1991</th> <th>Lupa 1.4.1991 jälkeen</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>100 ≤ P ≤ 500</td> <td>200</td> <td>150</td> <td>100</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>P > 500</td> <td>120</td> <td>150</td> <td>100</td> <td>100</td> </tr> </tbody> </table>	Polttoainetehto MW	Päästöjen raja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂				I vaihe 31.12.2015 saakka		II vaihe 1.1.2016 lähtien		Polttoaine Turve	Muut kiinteät	Polttoaine Turve	Muut kiinteät	50 ≤ P ≤ 100	600	600	600	600	100 < P ≤ 500	600	600	600	600	500 < P ≤ 1000	500	500	200	200	P > 1000	200	200	200	200	Polttoainetehto MW	Päästöjen raja-arvot, mg NO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂			Polttoaine Nestemäinen	Kaasumainen		450	300	50 ≤ P ≤ 500	450	300		P > 500	400	200		Polttoainetehto MW	Päästöjen raja-arvot, mg NO ₂ /m ³ (n), 15 % O ₂				Polttoaine Nestemäinen	Kaasumainen		Lupa 1.4.1991 jälkeen	Lupa ennen 1.4.1991	Lupa 1.4.1991 jälkeen	100 ≤ P ≤ 500	200	150	100	100	P > 500	120	150	100	100
Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja ture	Nestemäiset polttoaineet																																																																																									
50-100	300	300	450																																																																																									
		Ruskohiilen pölypolton osalta 450																																																																																										
100-300	200	250	200 (I)																																																																																									
> 300	200	200	150 (I)																																																																																									
Polttoainetehto MW	Päästöjen raja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂																																																																																											
	I vaihe 31.12.2015 saakka		II vaihe 1.1.2016 lähtien																																																																																									
	Polttoaine Turve	Muut kiinteät	Polttoaine Turve	Muut kiinteät																																																																																								
50 ≤ P ≤ 100	600	600	600	600																																																																																								
100 < P ≤ 500	600	600	600	600																																																																																								
500 < P ≤ 1000	500	500	200	200																																																																																								
P > 1000	200	200	200	200																																																																																								
Polttoainetehto MW	Päästöjen raja-arvot, mg NO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂																																																																																											
	Polttoaine Nestemäinen	Kaasumainen																																																																																										
		450	300																																																																																									
50 ≤ P ≤ 500	450	300																																																																																										
P > 500	400	200																																																																																										
Polttoainetehto MW	Päästöjen raja-arvot, mg NO ₂ /m ³ (n), 15 % O ₂																																																																																											
	Polttoaine Nestemäinen	Kaasumainen		Lupa 1.4.1991 jälkeen																																																																																								
		Lupa ennen 1.4.1991	Lupa 1.4.1991 jälkeen																																																																																									
100 ≤ P ≤ 500	200	150	100	100																																																																																								
P > 500	120	150	100	100																																																																																								

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa 1017/2002)																						
<p>Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa kolmessa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.</p> <p>5. Kevyitä tai keskitiskeitä nestemäisinä polttoaineina käytäviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 90 mg/Nm³ ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa 100 mg/Nm³.</p> <p>Näitä päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.</p> <p>6. NO_x- ja CO-päästöjen (mg/Nm³) raja-arvot kaasukäyttöisten polttolaitosten osalta:</p> <table border="1" data-bbox="121 725 676 1173"> <thead> <tr> <th></th> <th>NO_x</th> <th>CO</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Maakaasukäyttöiset polttolaitokset lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita</td> <td>100</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>Polttolaitokset, jotka käyttävät masuunikaasua, koksamokaasua tai jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita</td> <td>200(4)</td> <td>–</td> </tr> <tr> <td>Polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita</td> <td>200(4)</td> <td>–</td> </tr> <tr> <td>Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena maakaasua(1)</td> <td>50(2)(3)</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena muita kuin maakaasuja(4)</td> <td>120</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Kaasumootorit</td> <td>100</td> <td>100</td> </tr> </tbody> </table> <p>Huomautukset:</p> <p>(1) Maakaasu on luonnossa esiintyvä metaani, jonka tilavuudesta on enintään 20 % reagoimattomia kaasuja ja muita aineosia.</p> <p>(2) 75 mg/Nm³ seuraavissa tapauksissa, joissa kaasuturbiinin hyötysuhde määritetään ISO-olosuhteissa:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) sähköä ja lämpöä yhdistetysti tuottavissa järjestelmissä käytetyt kaasuturbiinit, joiden kokonaisyötysuhde on yli 75 % (ii) kombilaitoksessa (CCGT) käytetyt kaasuturbiinit, joiden keskimääräinen vuosittainen sähkön tuotannon hyötysuhde on kaiken kaikkiaan yli 55 % (iii) mekaanisen voimansiirron kaasuturbiinit. <p>(3) Yksikiertoisille kaasuturbiineille, jotka eivät kuulu yhteenkään huomautuksessa 2 mainittuun luokkaan ja joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa, NO_x-päästöjen raja-arvo on 50x[*]η/35, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina ISO-olosuhteissa.</p> <p>(4) 300 mg/Nm³ polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MW_{th} ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003.</p> <p>Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.</p> <p>Kaasuturbiineihin (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT), joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttö tuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 150 mg/Nm³, jos käytetään maakaasua, ja raja-arvoa 200 mg/Nm³, jos käytetään muita kaasuja tai nestemäisiä polttoaineita.</p>		NO _x	CO	Maakaasukäyttöiset polttolaitokset lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	100	100	Polttolaitokset, jotka käyttävät masuunikaasua, koksamokaasua tai jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	200(4)	–	Polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	200(4)	–	Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena maakaasua(1)	50(2)(3)	100	Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena muita kuin maakaasuja(4)	120	-	Kaasumootorit	100	100		
	NO _x	CO																					
Maakaasukäyttöiset polttolaitokset lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	100	100																					
Polttolaitokset, jotka käyttävät masuunikaasua, koksamokaasua tai jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	200(4)	–																					
Polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	200(4)	–																					
Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena maakaasua(1)	50(2)(3)	100																					
Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena muita kuin maakaasuja(4)	120	-																					
Kaasumootorit	100	100																					

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa I017/2002)																																																																					
<p>Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.</p> <p>Tässä kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumootoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.</p> <p>7. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.</p> <table border="1" data-bbox="87 696 584 898"> <thead> <tr> <th>Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)</th> <th>Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet</th> <th>Biomassa ja turve</th> <th>Nestemäiset polttoaineet (l)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50-100</td> <td>30</td> <td>30</td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>100-300</td> <td>25</td> <td>20</td> <td>25</td> </tr> <tr> <td>> 300</td> <td>20</td> <td>20</td> <td>20</td> </tr> </tbody> </table> <p>Huomautukset:</p> <p>(l) Polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislous- ja konversiojäännöksiä ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, päästöjen raja-arvo on 50 mg/Nm³.</p> <p>8. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.</p> <table border="1" data-bbox="87 1249 584 1377"> <tbody> <tr> <td>Yleensä</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>Masuunikaasu</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla</td> <td>30</td> </tr> </tbody> </table>	Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet (l)	50-100	30	30	30	100-300	25	20	25	> 300	20	20	20	Yleensä	5	Masuunikaasu	10	Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30	<p>Taulukko 15. Kiinteitä, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten hiukkaspäästöraja-arvot</p> <table border="1" data-bbox="671 696 1461 1032"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Polttoaine</th> <th colspan="3">Päästöraja-arvot, mg/m³(n)</th> </tr> <tr> <th>Polttoaineteho 50 ≤ P ≤ 300</th> <th>MW</th> <th>P > 300 MW</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kiinteä, 6% O₂</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>- Lupa ennen 1.1.1994</td> <td>50</td> <td></td> <td>50</td> </tr> <tr> <td>- Lupa 1.1.1994 jälkeen</td> <td>50</td> <td></td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>Nestemäinen, 3% O₂</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>- Lupa ennen 1.1.1994</td> <td>50</td> <td></td> <td>50</td> </tr> <tr> <td>- Lupa 1.1.1994 jälkeen</td> <td>50</td> <td></td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>Kaasumaiset, 3 % O₂</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>- Yleensä</td> <td>5</td> <td></td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>- Masuunikaasu</td> <td>10</td> <td></td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>- Terästeollisuuskaasut, joita voidaan käyttää muualla</td> <td>50</td> <td></td> <td>50</td> </tr> </tbody> </table>	Polttoaine	Päästöraja-arvot, mg/m ³ (n)			Polttoaineteho 50 ≤ P ≤ 300	MW	P > 300 MW	Kiinteä, 6% O ₂				- Lupa ennen 1.1.1994	50		50	- Lupa 1.1.1994 jälkeen	50		30	Nestemäinen, 3% O ₂				- Lupa ennen 1.1.1994	50		50	- Lupa 1.1.1994 jälkeen	50		30	Kaasumaiset, 3 % O ₂				- Yleensä	5		5	- Masuunikaasu	10		10	- Terästeollisuuskaasut, joita voidaan käyttää muualla	50		50
Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet (l)																																																																			
50-100	30	30	30																																																																			
100-300	25	20	25																																																																			
> 300	20	20	20																																																																			
Yleensä	5																																																																					
Masuunikaasu	10																																																																					
Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30																																																																					
Polttoaine	Päästöraja-arvot, mg/m ³ (n)																																																																					
	Polttoaineteho 50 ≤ P ≤ 300	MW	P > 300 MW																																																																			
Kiinteä, 6% O ₂																																																																						
- Lupa ennen 1.1.1994	50		50																																																																			
- Lupa 1.1.1994 jälkeen	50		30																																																																			
Nestemäinen, 3% O ₂																																																																						
- Lupa ennen 1.1.1994	50		50																																																																			
- Lupa 1.1.1994 jälkeen	50		30																																																																			
Kaasumaiset, 3 % O ₂																																																																						
- Yleensä	5		5																																																																			
- Masuunikaasu	10		10																																																																			
- Terästeollisuuskaasut, joita voidaan käyttää muualla	50		50																																																																			
<p>2 osa</p> <p>30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevat päästöjen raja-arvot (<i>uudet laitokset</i>)</p> <p>I. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoituna happipitoisuuteen, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien muiden polttolaitosten kuin kaasuturbiinien ja kaasumootorien osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumootorien osalta 15 prosenttia.</p> <p>Toimivaltainen viranomainen voi määrittellä sellaisten CCGT-järjestelmien kaasuturbiinien, joissa käytetään lisäpolttoainetta, standardoidun happipitoisuuden ottaen huomioon kyseessä olevan laitokset erityisominaisuudet.</p>	<p>Liite I</p> <p>Uusien polttolaitosten ja kaasuturbiinien, joiden polttoaineteho on suurempi tai yhtä suuri kuin 50 megawattia päästöraja-arvot</p>																																																																					

IE-direktiivi LIITE V

2. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Nimellinen kokonais-lämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa	Turve	Nestemäiset polttoaineet
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 Leijupolton osalta 250	200
> 300	150 Kiertoleijupolton ja paineistetun leijupolton osalta 200	150	150 Leijupolton osalta 200	150

3. SO₂-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

4. NO_x-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Nimellinen kokonais-lämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet
50-100	300 Ruskohiilen pölypolton osalta 400	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 Ruskohiilen pölypolton osalta 200	150	100

5. Kevyitä tai keskitiskeitä nestemäisinä polttoaineina käyttäviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna CCGT), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 50 mg/Nm³ ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa 100 mg/Nm³.

Näitä päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

Kansallinen (VNa 1017/2002)

Taulukot 1.-2. Kiinteitä ja nestemäisiä polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot

Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo, mg SO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂ Polttoaine Biomassa	Turve	Muut kiinteät	3 % O ₂ Nestemäiset polttoaineet
50 ≤ P ≤ 100	200	400	850	850
100 < P ≤ 300	200	200(1)	200	400-200
P > 300	200	200	200	150

- 1) Jos päästöraja-arvoa ei turpeen ominaisuuksien vuoksi voida noudattaa näissä laitoksissa, niin vähintään 2) 92 prosentin rikinpoistoastetta tai päästöraja-arvoa 300 mg SO₂/m³(n), on noudatettava.

Taulukko 3. Kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten rikkidioksidipäästöraja-arvot

Polttoaine	Päästöraja-arvo mg SO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂
Kaasumaiset yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

Taulukko 4. Kiinteitä polttoaineita polttavien polttolaitosten typenoksidipäästöraja-arvot

Polttoainetehto MW	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 6 % O ₂ Polttoaine Biomassa	Muut kiinteät	3 % O ₂ Nestemäiset polttoaineet
50 ≤ P ≤ 100	400	400	400
100 < P ≤ 300	300	200	200
P > 300	150	150	175

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa I017/2002)																																																																		
<p>6. NO_x- ja CO-päästöjen (mg/Nm³) raja-arvot kaasukäyttöisten polttolaitosten osalta:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>NO_x</th> <th>CO</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Muut polttolaitokset kuin kaasuturbiinit ja kaasumoottorit</td> <td>100</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>Kaasuturbiinit (myös CCGT)</td> <td>50(I)</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>Kaasumoottorit</td> <td>75</td> <td>100</td> </tr> </tbody> </table> <p>Huomautukset</p> <p>(I) Yhden kierron kaasuturbiinien osalta, joiden hyötysuhde on yli 35% ISO-olosuhteissa, NO_x-päästöjen raja-arvo on 50*η/35, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina (ISO-olosuhteissa).</p> <p>Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.</p> <p>Tässä kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumoottoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.</p> <p>7. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)</th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50- 300</td> <td>20</td> </tr> <tr> <td>> 300</td> <td>10 20 biomassan ja turpeen osalta</td> </tr> </tbody> </table> <p>8. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.</p> <table border="1"> <tbody> <tr> <td>Yleensä</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>Masuunikaasu</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla</td> <td>30</td> </tr> </tbody> </table>		NO _x	CO	Muut polttolaitokset kuin kaasuturbiinit ja kaasumoottorit	100	100	Kaasuturbiinit (myös CCGT)	50(I)	100	Kaasumoottorit	75	100	Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)		50- 300	20	> 300	10 20 biomassan ja turpeen osalta	Yleensä	5	Masuunikaasu	10	Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30	<p>Taulukon 7 raja-arvoja ei sovelleta alle 500 tuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Toiminnan harjoittajan on toimitettava ympäristöluviranomaiselle vuosittain selvitys tällaisen laitoksen käyttöajasta.</p> <p>Taulukko 6. Kaasumaisia polttoaineita polttavien typenoksidipäästöraja-arvot</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Polttoaineteho MW</th> <th colspan="2">Päästöraja-arvo mg NO₂/m³(n), 3 % O₂</th> </tr> <tr> <th>Polttoaine Maakaasu^{*)}</th> <th>Muut kaasumaiset</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50 ≤ P ≤ 300</td> <td>150</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td>P > 300</td> <td>100</td> <td>200</td> </tr> </tbody> </table> <p>*Maakaasu koostuu pääosin metaanista ja maakaasun tilavuudesta enintään 20 % on inerttejä kjaasuja ja muita ainesosia</p> <p>Taulukko 7. Kasuturbiinissa poltettavien pottoaineiden typenoksidipäästöraja-arvot</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Polttoaine MW</th> <th>Päästöraja-arvo, mg NO₂/m³(n), 15 % O₂ (kuorma yli 70 %)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Maakaasu (viite 1)</td> <td>50 (viite 2)</td> </tr> <tr> <td>Nestemäiset polttoaineet (viite 3)</td> <td>120</td> </tr> <tr> <td>Kaasumaiset muu kuin maakaasu</td> <td>120</td> </tr> </tbody> </table> <p>Viite 1: Maakaasu koostuu pääosin metaanista ja maakaasun tilavuudesta enintään 20 % on inerttejä kaasuja ja muita aineosia. Viite 2: Päästöraja-arvoa 75 mg NO₂/m³(n), voidaan noudattaa tapauksissa, joissa kaasuturbiinin hyötysuhde määritetään ISO-olosuhteissa - sähkön ja lämmön yhteistuotannossa olevissa kaasuturbiineissa, joiden kokonaishyötysuhde on yli 75 %, - CCGT-järjestelmissä käytettävissä kaasuturbiineissa, joiden keskimääräinen vuosittainen sähkön tuotannon hyötysuhde on kaiken kaikkiaan yli 55 %, - mekaanista voimansiirtoa tekevissä kaasuturbiineissa. Yhden kierroksen kaasuturbiineissa, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luokkiin ja joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa , voidaan noudattaa päästöraja-arvoa 50*η /35, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina (ISO-olosuhteissa). Viite 3: Nestemäisten polttoaineiden päästöraja-arvoa sovelletaan ainoastaan kevyt- ja keksitiseitä polttavissa kaasuturbiineissa.</p> <p>Taulukko 8. Kiinteitä, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita polttavien polttolaitosten hiukkaspäästöraja-arvot</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Polttoaine</th> <th colspan="2">Päästöraja-arvo, mg /m³(n)</th> </tr> <tr> <th>Polttolaiteteho 50 ≤ P ≤ 100 MW</th> <th>P > 100 MW</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kiinteä, 6 % O₂</td> <td>50</td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>Nestemäinen, 3 % O₂</td> <td>50</td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>Kaasumaiset, 3 % O₂</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>- Yleensä</td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>- Masuunikaasut</td> <td>10</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>- Terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla</td> <td>30</td> <td>30</td> </tr> </tbody> </table>	Polttoaineteho MW	Päästöraja-arvo mg NO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂		Polttoaine Maakaasu ^{*)}	Muut kaasumaiset	50 ≤ P ≤ 300	150	200	P > 300	100	200	Polttoaine MW	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 15 % O ₂ (kuorma yli 70 %)	Maakaasu (viite 1)	50 (viite 2)	Nestemäiset polttoaineet (viite 3)	120	Kaasumaiset muu kuin maakaasu	120	Polttoaine	Päästöraja-arvo, mg /m ³ (n)		Polttolaiteteho 50 ≤ P ≤ 100 MW	P > 100 MW	Kiinteä, 6 % O ₂	50	30	Nestemäinen, 3 % O ₂	50	30	Kaasumaiset, 3 % O ₂			- Yleensä	5	5	- Masuunikaasut	10	10	- Terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30	30
	NO _x	CO																																																																	
Muut polttolaitokset kuin kaasuturbiinit ja kaasumoottorit	100	100																																																																	
Kaasuturbiinit (myös CCGT)	50(I)	100																																																																	
Kaasumoottorit	75	100																																																																	
Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)																																																																			
50- 300	20																																																																		
> 300	10 20 biomassan ja turpeen osalta																																																																		
Yleensä	5																																																																		
Masuunikaasu	10																																																																		
Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30																																																																		
Polttoaineteho MW	Päästöraja-arvo mg NO ₂ /m ³ (n), 3 % O ₂																																																																		
	Polttoaine Maakaasu ^{*)}	Muut kaasumaiset																																																																	
50 ≤ P ≤ 300	150	200																																																																	
P > 300	100	200																																																																	
Polttoaine MW	Päästöraja-arvo, mg NO ₂ /m ³ (n), 15 % O ₂ (kuorma yli 70 %)																																																																		
Maakaasu (viite 1)	50 (viite 2)																																																																		
Nestemäiset polttoaineet (viite 3)	120																																																																		
Kaasumaiset muu kuin maakaasu	120																																																																		
Polttoaine	Päästöraja-arvo, mg /m ³ (n)																																																																		
	Polttolaiteteho 50 ≤ P ≤ 100 MW	P > 100 MW																																																																	
Kiinteä, 6 % O ₂	50	30																																																																	
Nestemäinen, 3 % O ₂	50	30																																																																	
Kaasumaiset, 3 % O ₂																																																																			
- Yleensä	5	5																																																																	
- Masuunikaasut	10	10																																																																	
- Terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30	30																																																																	

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa 1017/2002)
<p>3 osa</p> <p>Päästöjen tarkkailu</p> <p>1. Savukaasujen SO₂-, NO_x- ja hiukkaspitoisuudet on mitattava jatkuvasti kaikissa nimelliseltä kokonaislämpöteholtaan vähintään 100 MW:n polttolaitoksissa.</p> <p>Savukaasujen CO-pitoisuus on mitattava jatkuvasti kussakin kaasumaisia polttoaineita käyttävässä, nimelliseltä kokonaislämpöteholtaan vähintään 100 MW:n polttolaitoksessa.</p> <p>2. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja jatkuvia mittauksia ei edellytetä seuraavissa tapauksissa:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) niiden polttolaitosten osalta, joiden jäljellä oleva käyttöikä on alle 10 000 käyttötuntia, b) maakaasua käyttävistä laitoksista peräisin olevan SO₂:n ja hiukkasten osalta, c) tunnetun rikkipitoisuuden omaavaa öljyä polttavista polttolaitoksista peräisin olevan SO₂:n osalta tapauksissa, joissa ei ole savukaasun rikinpoistolaitteistoa, d) biomassaa polttavista polttolaitoksista peräisin olevan SO₂:n osalta, jos käyttäjä pystyy osoittamaan, että SO₂-päästöt eivät missään olosuhteissa voi olla korkeampia kuin määrätty päästöjen raja-arvot. <p>3. Jos jatkuvia mittauksia ei edellytetä, rikkidioksidin, typen oksidien, hiukkasten ja kaasukäyttöisten laitosten osalta myös hiilimonoksidin mittausten suorittamista on vaadittava vähintään joka kuudes kuukausi.</p> <p>4. Kivihiiltä tai ruskohiiltä käyttävissä polttolaitoksissa on mitattava elohopean kokonaispäästöt vähintään kerran vuodessa.</p> <p>5. SO₂- ja NO_x-päästöt voidaan 3 kohdassa tarkoitettujen SO₂- ja NO_x-päästöjen mittausten sijaan mitata myös muilla toimivaltaisen viranomaisen todentamalla ja hyväksymillä mittauksilla. Näissä menetelmissä on käytettävä soveltuvia Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeja heti, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on käytettävä ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavan tieteellisen arvon omaavien tietojen toimittaminen.</p> <p>6. Merkittävistä käytetyn polttoainetyypin tai laitoksen käyttötavan muutoksista on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, ovatko 1–4 kohdassa vahvistetut valvontavaatimukset yhä riittävät vai onko niitä muutettava.</p> <p>7. Edellä 1 kohdan mukaisesti on jatkuvasti mitattava myös savukaasun happipitoisuutta, lämpötilaa, painetta ja vesihöyrypitoisuutta. Savukaasun vesihöyrypitoisuuden jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen, jos näytteen otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.</p> <p>8. Näytteiden otto pilaavista aineista ja näytteiden analysointi sekä prosessiin liittyvien muuttujien mittaukset sekä automaattisten mittausjärjestelmien laadunvarmistus sekä näiden järjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on tehtävä CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.</p> <p>Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin.</p>	<p>Liite 3</p> <p>Päästöjen tarkkailu ja mittaukset</p> <p>Vähintään 100 megawatin polttolaitoksissa ja kaasuturbiineissa on savukaasujen rikkidioksidi-, typenoksiidi- ja hiukkaspitoisuuksia mitattava jatkuvasti.</p> <p>Päästöjä ei kuitenkaan tarvitse mitata jatkuvasti, jos laitoksen jäljellä oleva käyttöikä on enintään 10 000 tuntia.</p> <p>Rikkidioksidi- tai hiukkaspäästöjä ei tarvitse mitata jatkuvasti maakaasua polttavista laitoksista ja kaasuturbiineista.</p> <p>Rikkidioksidipäästöjä ei tarvitse mitata tunnetun rikkipitoisuuden omaavaa öljyä polttavista kaasuturbiineista tai laitoksista, joissa ei ole rikinpoistolaitteistoa.</p> <p>Rikkidioksidipäästöjä ei tarvitse mitata jatkuvasti biomassaa polttavista yksiköistä, jos toiminnan harjoittaja osoittaa lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla, että rikkidioksidipäästöt eivät koskaan ylitä päästöraja-arvoa.</p> <p>Jos laitoksen päästöjä ei mitata jatkuvasti, päästöjä on mitattava kertaluonteisesti vähintään joka kuudes kuukausi tai niiden määrää on arvioitava ympäristölupaviranomaisen hyväksymällä tavalla. Arvioinneissa on käytettävä soveltuvia Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeja, tai niiden puuttuessa ISO-standardeja tai muita kansallisia tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan, että toimitettavat tiedot ovat laadullisesti yhtä tasokkaita.</p> <p>Käytetyn polttoainetyypin tai laitoksen käyttötavan olennaisista muutoksista on ilmoitettava ympäristölupaviranomaiselle, joka päättää tarkkailuvaatimusten riittävydestä tai niiden muuttamisesta.</p> <p>Poistokaasujen happipitoisuutta, lämpötilaa, painetta ja vesihöyrypitoisuutta on mitattava jatkuvasti edellä 1–3 momenttien vaatimusten mukaisesti. Poistokaasujen vesihöyrypitoisuutta ei tarvitse kuitenkaan mitata jatkuvasti, jos poistokaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.</p> <p>Epäpuhtauksien ja prosessiin liittyvien muuttujien edustavat mittaukset, näytteiden otto ja analysointi sekä automaattisten mittausjärjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on tehtävä CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä sovelletaan ISO-standardeja taikka kansallisia tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan, että toimitettavat tiedot ovat laadullisesti yhtä tasokkaita.</p> <p>Jatkuvissa mittauksissa mittausjärjestelmän luotettavuus ja tulosten taso on tarkistettava rinnakkaismittauksin vähintään kerran vuodessa.</p>

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa 1017/2002)														
<p>Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle automaattisten mittausjärjestelmien tarkistusten tulokset.</p> <p>9. Päästöjen raja-arvojen osalta yhden mittaustuloksen 95 prosentin luottamusvälin arvo ei saa ylittää seuraavia päästöjen raja-arvon prosenttiosuuksia:</p> <table border="1" data-bbox="86 465 520 600"> <tr> <td>Hiilimonoksidi</td> <td>10 %</td> </tr> <tr> <td>Rikkidioksidi</td> <td>20 %</td> </tr> <tr> <td>Typen oksidit</td> <td>20 %</td> </tr> <tr> <td>Hiukkaset</td> <td>30 %</td> </tr> </table> <p>10. Vahvistetut päivittäiset keskiarvot ja tuntikeskiarvot on määritettävä mitatuista vahvistetuista tuntikeskiarvoista sen jälkeen, kun niistä on vähennetty 9 kohdassa esitetty luottamusvälin arvo.</p> <p>Sellaisena päivänä, jona yli kolme tuntikeskiarvoa on hylättävä automaattisen mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, tehdyt mittaukset on mitätöitävä. Jos useamman kuin 10 päivän mittaukset mitätöidään mainituista syistä vuoden aikana, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että käyttäjä toteuttaa riittävät toimenpiteet, joilla parannetaan automaattisen mittausjärjestelmän luotettavuutta.</p> <p>11. Laitoksissa, joiden on noudatettava 31 artiklassa tarkoitettuja rikinpoistoasteita, on myös tarkkailtava säännöllisesti polttolaitoksessa poltetun polttoaineen rikkipitoisuutta. Toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava käytetyn polttoainetyypin merkittävistä muutoksista.</p>	Hiilimonoksidi	10 %	Rikkidioksidi	20 %	Typen oksidit	20 %	Hiukkaset	30 %	<p>Päästöjen tarkkailu ja mittaukset</p> <p>5. Jatkuvien mittausten laadun varmistamiseksi tehtyjen mittausten mittaustuloksen 95 prosentin luottamusvälin arvo ei saa ylittää seuraavia päästöjen raja-arvon prosenttiosuuksia:</p> <table border="1" data-bbox="673 479 1066 586"> <tr> <td>Rikkidioksidi</td> <td>20 %</td> </tr> <tr> <td>Typen oksidit</td> <td>20 %</td> </tr> <tr> <td>Hiukkaset</td> <td>30 %</td> </tr> </table> <p>Jos jatkuvissa mittauksissa hylätään jonain päivänä enemmän kuin kolme tuntikeskiarvoa käytettävän mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, on mittaukset mitätöitävä. Jos useamman kuin 10 päivän mittaukset mitätöidään vuoden aikana, alueellisen ympäristökeskuksen on määrättävä toiminnanharjoittaja toteuttamaan toimia, joilla parannetaan jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän luotettavuutta.</p> <p>Määritetty 7 §</p> <p>Raja-arvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot ja tuntikeskiarvot määritetään mitatuista raja-arvoon verrattavista tuntikeskiarvoista, jotka saadaan vähentämällä mitatusta arvosta raja-arvopitoisuudesta laskettu mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus. Mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus on rikkidioksidille ja typenoksidille 20 prosenttia päästöraja-arvosta ja hiukkasille 30 prosenttia päästöraja-arvosta.</p> <p>Polttoaineteholtaan yli 300 megawatin polttolaitosten ja kaasuturbiinien, joille on myönnetty lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, rikkidioksidin ja typenoksidien ja hiukkasten pitoisuuksia on mitattava jatkuvasti. Rikkidioksidin- ja hiukkaspitoisuuksia voidaan kuitenkin seurata kertamittauksin tai muiden sopivien määrittämenetelmien avulla, jos tällaisia mittauksia tai menetelmiä, jotka lupaviranomaisen on hyväksyttävä, voidaan käyttää pitoisuuksien mittaamiseen.</p>	Rikkidioksidi	20 %	Typen oksidit	20 %	Hiukkaset	30 %
Hiilimonoksidi	10 %														
Rikkidioksidi	20 %														
Typen oksidit	20 %														
Hiukkaset	30 %														
Rikkidioksidi	20 %														
Typen oksidit	20 %														
Hiukkaset	30 %														
<p>4 osa</p> <p>Päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointi</p> <p>I. Jatkuvissa mittauksissa katsotaan 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja noudatetun, jos mittaustulosten arviointi osoittaa, että kalenterivuoden käyttötunteina kaikki seuraavat edellytykset täyttyivät:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) yksikään vahvistettu kuukausittainen keskiarvo ei ylitä 1 ja 2 osassa vahvistettuja asiaan kuuluvia päästöjen raja-arvoja; b) yksikään vahvistettu päiväkohtainen keskiarvo ei ole yli 110 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista; c) jos polttolaitoksissa on ainoastaan hiiltä käyttäviä kattiloita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle 50 MW, yksikään vahvistettu päiväkohtainen keskiarvo ei ole yli 150 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista. d) 95 prosenttia kaikista vuoden aikana vahvistetuista tuntikohtaisista keskiarvoista ei ole yli 200 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista. 	<p>7 §</p> <p>Päästöraja-arvojen ja rikinpoistoasteen noudattaminen uusissa laitoksissa</p> <p>Päästöraja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yksikään raja-arvoon verrattava päästöjen vuorokausikeskiarvo ei ylitä raja-arvoja eikä 95 prosenttia vuoden aikana raja-arvoon verrattavista päästöjen tuntikeskiarvoista ylitä 200 prosenttia raja-arvosta.</p> <p>Raja-arvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot ja tuntikeskiarvot määritetään mitatuista raja-arvoon verrattavista tuntikeskiarvoista, jotka saadaan vähentämällä mitatusta arvosta raja-arvopitoisuudesta laskettu mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus. Mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus on rikkidioksidille ja typenoksidille 20 prosenttia päästöraja-arvosta ja hiukkasille 30 prosenttia päästöraja-arvosta.</p>														

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa 1017/2002)																						
<p>Vahvistetut keskiarvot määritetään 3 osan 10 kohdan mukaisesti.</p> <p>Keskimääräisiä päästöarvoja laskettaessa ei oteta huomioon 30 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 37 artiklassa tarkoitettuna ajanjaksoina eikä käynnistyksen tai alasajon yhteydessä mitattuja arvoja.</p> <p>2. Jos jatkuvia mittauksia ei edellytetä, 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos kunkin mittaussarjan tai muiden sellaisten menettelyjen tulokset, jotka on määritetty toimivaltaisten viranomaisten antamien sääntöjen mukaisesti, eivät ylitä päästöjen raja-arvoja.</p> <p>5 osa</p> <p>Rikinpoiston vähimmäisaste</p> <p>1. Edellä 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste</p> <table border="1" data-bbox="124 808 651 1149"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)</th> <th colspan="2">Rikinpoiston vähimmäisaste</th> </tr> <tr> <th>Polttolaitokset, joille on myönnetty lupa ennen 27.11.2002 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta on käynnistynyt viimeistään 27.11.2003</th> <th>Muut laitokset</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50-100</td> <td>80 %</td> <td>92 %</td> </tr> <tr> <td>100-300</td> <td>90 %</td> <td>92 %</td> </tr> <tr> <td>>300</td> <td>96 % ⁽¹⁾</td> <td>96 %</td> </tr> </tbody> </table> <p>Huomautukset</p> <p>(1) Öljyliusketta polttavien polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste on 95 prosenttia.</p> <p>2. Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste</p> <table border="1" data-bbox="124 1368 651 1525"> <thead> <tr> <th>Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)</th> <th>Rikinpoiston vähimmäisaste</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50-100</td> <td>93 %</td> </tr> <tr> <td>100-300</td> <td>93 %</td> </tr> <tr> <td>> 300</td> <td>97 %</td> </tr> </tbody> </table>	Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Rikinpoiston vähimmäisaste		Polttolaitokset, joille on myönnetty lupa ennen 27.11.2002 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta on käynnistynyt viimeistään 27.11.2003	Muut laitokset	50-100	80 %	92 %	100-300	90 %	92 %	>300	96 % ⁽¹⁾	96 %	Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Rikinpoiston vähimmäisaste	50-100	93 %	100-300	93 %	> 300	97 %	<p>Määritelty 7 §:ssä</p>
Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)		Rikinpoiston vähimmäisaste																					
	Polttolaitokset, joille on myönnetty lupa ennen 27.11.2002 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta on käynnistynyt viimeistään 27.11.2003	Muut laitokset																					
50-100	80 %	92 %																					
100-300	90 %	92 %																					
>300	96 % ⁽¹⁾	96 %																					
Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Rikinpoiston vähimmäisaste																						
50-100	93 %																						
100-300	93 %																						
> 300	97 %																						
<p>6 osa</p> <p>Rikinpoistoasteen noudattaminen</p> <p>Tämän liitteen 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita sovelletaan kuukausittaisena keskiraja-arvona.</p>	<p>Rikinpoistoastetta katsotaan noudatetun, jos liitteen 3 mukaisesti suoritettut mittaukset osoittavat, että kaikkien kalenterikuukausien keskiarvot tai kaikki liukuvat-kuukausikeskiarvot saavuttavat vaaditun rikinpoistoasteen.</p> <p>Polttolaitoksen tai kaasuturbiinin käynnistys- ja alasajojaksoja taikka häiriötilanteita ei oteta huomioon päästöraja-arvojen tai rikinpoistoasteen noudattamisen tarkasteluissa.</p>																						

IE-direktiivi LIITE V	Kansallinen (VNa 1017/2002)
<p>7 osa</p> <p>Jalostamojen monipolttoainepolttolaitosten keskimääräiset päästöjen raja-arvot</p> <p>Rikkidioksidin keskimääräiset päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) jalostamoissa toimiville monipolttoainepolttolaitoksille, kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita lukuun ottamatta, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa:</p> <p>a) polttolaitokset, joille on myönnetty lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta on käynnistynyt viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003: 1 000 mg/Nm³;</p> <p>b) muut polttolaitokset: 600 mg/Nm³.</p> <p>Nämä päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoidussa happipitoisuudessa, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia ja nestemäisten ja kaasumaisten polttoaineiden osalta 3 prosenttia.</p>	<p>Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen päästöraja-arvojen sijaan voidaan jalostamon uusissa yksiköissä, joissa poltetaan useampaa kuin yhtä polttoainetta, noudattaa jalostamon kaikkien uusien polttolaitosten keskiarvona rikkidioksidin päästöraja-arvoa 600 mg/m³(n), ja olemassa olevissa yksiköissä (2002), joissa poltetaan useampaa kuin yhtä polttoainetta, noudattaa jalostamon kaikkien olemassa olevien polttolaitosten keskiarvona rikkidioksidin päästöraja-arvoa 1000 mg/m³(n).</p>

Liite 4

Jätteenpoltoasetuksen vertailu IE-direktiivin jätteenpolttolukuun

Taulukossa vertaillaan voimassaolevaa jätteenpoltoa koskevaa lainsäädäntöä - ympäristönsuojeluasetusta (viimeisin huomioon otettu muutos on 235/2010) sekä valtioneuvoston asetusta jätteen polttamisesta (362/2003) - IE-direktiivin IV lukuun koskien jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käytäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavista erityissäännöksistä (artikkelit 42-55). Säännösmuutoshahmotelma on merkittyä punaisella keskimmäiseen sarakkeeseen.

Voimassa oleva YSA (viim. muutos 235/2010)	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksytyt teksti)
<p>12 § Lisätiedot jätteistä ja jätehuollosta 4 momentti</p> <p>Jos toimintaan sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta, toimintaa koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:</p> <p>1) poltossa syntyvän lämmön hyödyntämisestä; 2) toimista polttojätteen määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi sekä syntyvän polttojätteen hyödyntämisestä tai käsittelemisestä. (15.5.2003/363)</p>	<p>[Siirto jätteenpoltoasetukseen] 4 a § Jätteen polttamista koskevan lupahakemuksen erityinen sisältö Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulaisissa ja ympäristönsuojeluasetuksessa säädetään lupahakemuksen sisällöstä, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta koskevan lupahakemuksen tulee lisäksi sisältää tiedot:</p> <p>1) poltossa tai rinnakkaispoltoissa syntyvän lämmön hyödyntämisestä lämmön, prosessihöyryn tai sähköntuotannon avulla; 2) toimista polttojätteen määrän ja haitallisuuden vähentämiseksi sekä syntyvän polttojätteen hyödyntämisestä tai käsittelemisestä.</p>	<p>44 artikla Lupahakemukset Jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta koskevan lupahakemuksen on sisällettävä selvitys toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että seuraavat edellytykset täyttyvät:</p> <p>a) laitoksen suunnittelussa, varustelussa, huollossa ja käytössä noudatetaan tämän luvun vaatimuksia, ottaen huomioon poltettavan tai rinnakkaispolttettavan jätteen luokat; b) poltto- ja rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö hyödynnetään niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista lämmön, prosessihöyryn tai sähköntuotannon avulla; c) polttojätteen määrä ja haitallisuus minimoidaan ja polttojäte kierrätetään, silloin kuin se on asianmukaista; d) polttojäte, jonka muodostumista ei voida ehkäistä tai vähentää tai jota ei voida kierrättää, käsitellään kansallisen ja unionin oikeuden mukaisesti.</p>
<p>20 a § (15.5.2003/363) Jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen määräykset Sen lisäksi, mitä 18 ja 19 §:ssä säädetään, jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen soveltamisalaan kuuluvan toiminnan ympäristöluvassa on oltava seuraavat lupamääräykset:</p> <p>1) poltettavat jätteet jäteluokittain siten kuin jäteluokista säädetään yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) liitteessä sekä näiden jätteiden suurimmat sallitut polttomäärät; 2) laitoksen suurimmasta sallitusta polttokapasiteetista; 3) päästöjen raja-arvoista jätteen polttamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa määritellyistä epäpuhtauksista; 4) jäteveden valvontaa koskevista seikoista sekä ainakin jäteveden happamuudesta, lämpötilasta ja virtauksesta; 5) näytteenotosta ja mittausmenettelyistä päästöjen raja-arvojen seuraamiseksi; 6) mittaustulosten tallentamisesta, käsittelystä ja esittämisestä valvontaviranomaiselle. Ongelmajätteen polttamista koskevan toiminnan ympäristöluvassa on lisäksi oltava määräys ongelmajätteen pienimmästä ja suurimmasta massavirrasta ja lämpöarvosta sekä ongelmajätteen sisältämien epäpuhtauksien, kuten polykloorattujen bifenyylin (PCB), pentaklooratun fenolin (PCP), kloorin, fluorin, rikin ja raskasmetallien, enimmäismäärästä.</p>	<p>[Siirto jätteenpoltoasetukseen] 4 b § Jätteen polttamista koskevan lupapäätöksen erityiset määräykset Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojeluasetuksen 18 ja 19 §:ssä säädetään, ympäristöluvassa on oltava seuraavat lupamääräykset:</p> <p>1) poltettavat tai rinnakkaispolttettavat jätteet jäteluokittain siten kuin jäteluokista säädetään yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) liitteessä sekä näiden jätteiden suurimmat sallitut polttomäärät; 2) laitoksen suurimmasta sallitusta poltto- tai rinnakkaispolttokapasiteetista; 3) ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen raja-arvoista; 4) jäteveden valvontaa koskevista seikoista sekä ainakin jäteveden happamuudesta, lämpötilasta ja virtauksesta; 5) näytteenotosta ja mittausmenettelyistä ja -tiheyksistä päästöjen raja-arvojen seuraamiseksi, mukaan lukien näytteenotto- tai mittauspaikan sijainti; 6) mittaustulosten tallentamisesta, käsittelystä ja esittämisestä valvontaviranomaiselle; 7) puhdistin- tai mittauslaitteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuva pisin sallittu aika, jona ilmaan joutuvat päästöt ja jätevesipäästöt saavat ylittää sallitut päästöjen raja-arvot. Vaarallisen jätteen polttamista tai rinnakkaispolttamista koskevan toiminnan ympäristöluvassa on lisäksi oltava määräys ongelmajätteen pienimmästä ja suurimmasta massavirrasta ja lämpöarvosta sekä ongelmajätteen sisältämien epäpuhtauksien, kuten polykloorattujen bifenyylin (PCB), pentaklooratun fenolin (PCP), kloorin, fluorin, rikin ja raskasmetallien sekä muiden pilaavien aineiden, enimmäismäärästä.</p>	<p>45 artikla Lupaehdot 1. Luvassa on:</p> <p>a) luetteltava kaikki jätelajit, joiden käsittely on sallittu, jolloin on mainittava ainakin Euroopan jäteluetteloa koskevassa päätöksessä 2000/532/EY vahvistetut jätelajit, jos mahdollista, ja tarvittaessa esitettävä tiedot jätteen määrästä kunkin jätelajin osalta; b) ilmoitettava laitoksen jätteenpolton tai rinnakkaispolton kapasiteetti; c) mainittava ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen raja-arvot; d) määritettävä vaatimukset jätevesipäästöjen pH:n, lämpötilan ja virtaaman osalta; e) ilmoitettava näytteenotto- ja mittausmenettelyt ja -tiheydet, joita käytetään päästöjen tarkkailumääräysten noudattamiseen. f) määritettävä puhdistin- tai mittauslaitteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuva pisin sallittu aika, jona ilmaan joutuvat päästöt ja jätevesipäästöt saavat ylittää sallitut päästöjen raja-arvot.</p> <p>48 artikla Päästöjen tarkkailu 3. Toimivaltainen viranomaisena vahvistaa päästöjen tarkkailussa käytettävien näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainnin.</p> <p>45 artikla Lupaehdot 2. Edellä olevassa 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi vaarallista jätettä käyttävälle jätteenpolttolaitokselle tai rinnakkaispolttolaitokselle myönnettyssä luvassa on oltava seuraavat tiedot:</p> <p>a) luettelo eri luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen, määrästä, joiden käsittely on sallittu; b) vaarallisen jätteen pienin ja suurin massavirta, sen pienimmät ja suurimmat lämpöarvot ja suurimmat sallitut pitoisuudet epäpuhtauksille kuten polykloorattu bifenyylin, pentakloorifenolin, kloorin, fluorin, rikki ja raskasmetallit sekä muut pilaavat aineet.</p> <p>3. Jäsenvaltiot voivat laatia luettelon niistä lupaansa sisältävistä jäteluokista, joita voidaan rinnakkaispolttaa tiettyihin luokkiin kuuluvissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa.</p> <p>4. Toimivaltaisen viranomaisen on määrittäjä joihin tarkasteltava lupaehtoja ja saatettava ne tarvittaessa ajan tasalle.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>I § Soveltamisala Tätä asetusta sovelletaan poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen, jossa poltetaan kiinteää tai nestemäistä jäteainetta (1072/1993) tarkoitettua jätettä.</p>	<p>[YSL:n jätteenpolttolukuun] I § Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten ilma- ja vesipäästöjen rajoittaminen Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia säännöksiä sovelletaan jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen, jossa poltetaan kiinteää tai nestemäistä jätettä. Jätteenpolttolaitoksella tarkoitetaan jätteenpolttolaitoksella kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn, riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei, siten, että jäte poltetaan hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan. Jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella tarkoitetaan kiinteää tai liikuteltavaa laitosta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena, taikka jossa jätettä lämpökäsitellään muutoin sen käsittelemiseksi polttamalla jäte hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan. Jos jätteen rinnakkaispolttotapahtuu niin, että laitoksen pääasiallinen tarkoitus on pikemminkin jätteiden lämpökäsittely kuin energian tai aineellisten tuotteiden tuottaminen, laitosta on pidettävä jätteenpolttolaitoksena. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten päästöjen vähentämisestä, päästöjen tarkkailusta sekä muista ympäristönsuojelullisista vaatimuksista.</p>	<p>42 artikla Soveltamisala 1. Tätä lukua sovelletaan sellaisiin jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin, joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä. 3 artikla Määritelmät 40) ”jätteenpolttolaitoksella” kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn, riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei, siten, että jäte poltetaan hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan; 41) ”jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella” kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena tai jossa jätettä lämpökäsitellään sen loppukäsittelyä polttamalla jäte hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan; 42 artikla Soveltamisala I kohdan 5 alakohta Jos jätteen rinnakkaispolttotapahtuu niin, että laitoksen pääasiallinen tarkoitus on pikemminkin jätteiden lämpökäsittely kuin energian tai aineellisten tuotteiden tuottaminen, laitosta on pidettävä jätteenpolttolaitoksena.</p>
<p>Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta: 1) poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen, jossa poltetaan ainoastaan seuraavia jätteitä: a) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte; b) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos jätteen polttamisesta syntyvä lämpö hyödynnetään; c) ensiömassan tuotannon tai massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos jäte poltetaan tuotantopaikalla rinnakkaispolttolaitoksessa ja syntyvä lämpö hyödynnetään; d) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja sekä vastaava puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä; e) korkkijäte; f) radioaktiivinen jäte; g) eläinten ruhot, joita poltetaan siten kuin niiden käsittelemisestä erikseen säädetään eläintautien ehkäisemiseksi; h) offshore-laitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsimisestä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla; 2) koelaitokseen, jota käytetään tutkimukseen ja testaukseen polttoprosessin kehittämiseksi ja jossa poltetaan jätettä alle 50 tonnia vuodessa.</p>	<p>[YSL:n jätteenpolttolukuun] 2 § Jätteen polttoa koskevat rajaukset Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta: 1) jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen, jossa poltetaan ainoastaan seuraavia jätteitä: a) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte; b) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos jätteen polttamisesta syntyvä lämpö hyödynnetään; c) ensiömassan tuotannon tai massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos jäte poltetaan tuotantopaikalla rinnakkaispolttolaitoksessa ja syntyvä lämpö hyödynnetään; d) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja sekä vastaava puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä; e) korkkijäte; f) radioaktiivinen jäte; g) eläinten ruhot, joita poltetaan siten kuin niiden käsittelemisestä erikseen säädetään eläintautien ehkäisemiseksi; h) offshore-laitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsimisestä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla; 2) koelaitokseen, jota käytetään tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen polttoprosessin kehittämiseksi ja jossa poltetaan jätettä alle 50 tonnia vuodessa.</p>	<p>2. Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin laitoksiin: a) Laitokset, joissa käsitellään ainoastaan seuraavia jätteitä: i) edellä olevan 3 artiklan 30 kohdan b alakohdassa lueteltu jäte, ii) radioaktiivinen jäte; iii) eläinten ruhot, kuten niistä on säädetty muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysturvasta 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002(42), iv) offshore-laitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsinnästä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla; b) koelaitokset, joita käytetään tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen polttoprosessin parantamiseksi ja joissa käsitellään jätettä alle 50 tonnia vuodessa.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
	<p>[YSL:n jätteenpolttolukuun 2 §: 2-3 momentiksi] Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia säännöksiä ei sovelleta kaasutus- tai pyrolyysilaitoksiin, jos jätteen tällaisesta lämpökäsittelystä syntyvät kaasut puhdistetaan niin, etteivät ne ole enää jätettä ennen niiden polttamista eivätkä ne voi aiheuttaa päästöjä, jotka ovat suurempia kuin maakaasun polttamisesta aiheutuvat päästöt. Jos jätteen lämpökäsittelyssä käytetään muita prosesseja kuin hapetus, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen sisältyy sekä lämpökäsittelyprosessi että sitä seuraava polttoprosessi.</p>	<p>42 artikla Soveltamisala 1. kohdan 2 ja 4 alakohdat Tätä lukua ei sovelleta kaasutus- tai pyrolyysilaitoksiin, jos jätteen tällaisesta lämpökäsittelystä syntyvät kaasut puhdistetaan niin, että ne eivät ole enää jätettä ennen niiden polttamista eivätkä ne voi aiheuttaa päästöjä, jotka ovat suurempia kuin maakaasun polttamisesta aiheutuvat päästöt. Jos jätteen lämpökäsittelyssä käytetään muita prosesseja kuin hapetus, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen sisältyy sekä lämpökäsittelyprosessi että sitä seuraava polttoprosessi.</p>
<p>Seuraaviin ongelmajätteisiin ei sovelleta tässä asetuksessa säädettyjä ongelmajätettä koskevia erityisvaatimuksia: 1) palavat nestemäiset jätteet, mukaan lukien öljyjätehuollosta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (101/1997) määritellyt öljyjätteet, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset: a) polykloorattujen aromaattisten hiilivetyjen, kuten polykloorattujen bifenyyliden (PCB) tai pentaklooratun fenolin (PCP), massapitoisuus ei ole suurempi kuin öljyjätehuollosta annetussa valtioneuvoston päätöksessä sallittu pitoisuus; b) jätteet eivät sisällä jätteasetuksen (1390/1993) liitteessä 3 lueteltuja aineita sellaisina määrinä tai pitoisuuksina, että niiden polttaminen olisi jätelain 1 ja 6 §:n vastaista; ja c) jätteen tehollinen lämpöarvo on vähintään 30 MJ kilogrammaa kohti; 2) palavat nestemäiset jätteet, jotka eivät voi aiheuttaa niiden polttamisesta suoraan syntyvissä savukaasuissa muita tai suurempia määriä epäpuhtauksia kuin raskaan polttoöljyn ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (766/2000) tarkoitettujen polttoaineiden polttamisesta.</p>		
	<p>I § Soveltamisala Tätä asetusta sovelletaan jätteen polttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen siten kuin ympäristönsuojelulain II luvussa säädetään</p>	
<p>2 § Määritelmät Tässä asetuksessa tarkoitetaan:</p>		<p>3 artikla Määritelmät Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p>
<p>1) jätteellä kiinteää tai nestemäistä jätelaissa tarkoitettua jätettä;</p>	<p>[Määritelmä YSL:n 3 §:ssä]</p>	<p>36) 'jätteellä' jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä;</p>
<p>2) ongelmajätteellä kiinteää tai nestemäistä jätelaissa tarkoitettua ongelmajätettä;</p>	<p>[Määritelmä YSL:n 3 §:ssä]</p>	<p>37) 'vaarallisella jätteellä' direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä vaarallista jätettä;</p>
<p>3) sekalaisella yhdyskuntajätteellä asumisesta taikka kaupasta, teollisuudesta tai muista laitoksista peräisin olevaa jätettä, joka ominaisuuksiensa ja koostumuksensa vuoksi muistuttaa asumisesta syntyvää jätettä, ei kuitenkaan yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) liitteenä olevan luettelon luokassa 20 01 yksilöityjä jätelajeja eikä luettelon luokassa 20 02 mainittuja jätteitä;</p>		<p>38) 'sekalaisella yhdyskuntajätteellä' kotitalouksista sekä kaupasta, teollisuudesta ja laitoksista peräisin olevaa jätettä, joka luonteensa ja koostumuksensa vuoksi muistuttaa kotitalousjätettä mutta johon eivät kuitenkaan sisälly 3 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn päätöksen 2000/532/EY2 liitteessä olevassa luokassa 20 01 mainitut lähteellä erikseen kerättävät jakeet eivätkä kyseisessä liitteessä olevassa luokassa 20 02 mainitut muut jätteet;</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>4) polttolaitoksella jätteiden polttamiseen hapettamalla tai muulla lämpökäsittelyllä, kuten pyrolyysillä, kaasutuksella tai plasmakäsittelyllä, jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan, tarkoitettua kiinteää tai liikuteltavaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, mukaan lukien kaikki laitosalueen polttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jätteen-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat polttojätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polttamisen valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät;</p>	<p>[Määritelmä YSL:n jätteenpolttoluvun I §:ssä]</p>	<p>39) 'jätteenpolttolaitoksella' kiinteää tai liikuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn, riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei, siten, että jäte poltetaan hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan;</p>
<p>5) rinnakkaispolttolaitoksella kiinteää tai liikuteltavaa laitosta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena, taikka jossa jätettä lämpökäsittelään muutoin sen käsittelemiseksi, mukaan lukien laitosalueen ja koko laitoksen kaikki rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat polttojätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polttamisen valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät;</p>	<p>[Määritelmä YSL:n jätteenpolttoluvun I §:ssä]</p>	<p>40) 'jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella' kiinteää tai liikuvaa teknistä yksikköä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena tai jossa jätettä lämpökäsittelään sen loppukäsittelyä varten polttamalla jäte hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan;</p>
<p>6) käytössä olevalla poltto laitoksella polttolaitosta, jonka a) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2003 mennessä; b) toimintaa koskevasta ympäristölupahakemuksesta on kuulutettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;</p>	<p>6) käytössä olevalla jätteenpolttolaitoksella polttolaitosta, jonka a) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2003 mennessä; b) toimintaa koskevasta ympäristölupahakemuksesta on kuulutettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;</p> <p>6 a) uudella jätteenpolttolaitoksella jätteenpolttolaitosta, joka ei kuulu 6) kohdan soveltamisalaan</p>	<p>LIITE VI Jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat tekniset säännökset I osa Määritelmät Tässä liitteessä tarkoitetaan: a) "jo käytössä olevalla jätteenpolttolaitoksella" yhtä seuraavista jätteenpolttolaitoksista i) laitos, joka oli toiminnassa ja jolla oli sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti myönnettävä lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002, ii) laitos, jolle oli myönnetty lupa toimia jätteenpolttolaitoksena tai joka oli rekisteröity sellaiseksi ja jolla oli sovellettavan unionin oikeuden mukainen ennen 28 päivää joulukuuta 2002 myönnetty lupa edellyttäen, että laitos otettiin käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2003, iii) laitos, jonka osalta oli jätetty toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan täydellinen hyväksymispyyntö ennen 28 päivää joulukuuta 2002 edellyttäen, että laitos otettiin käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2004, b) "uudella jätteenpolttolaitoksella" jätteenpolttolaitoksia, jotka eivät kuulu a kohdan soveltamisalaan.</p>
<p>7) käytössä olevalla rinnakkaispolttolaitoksella rinnakkaispolttolaitosta, jonka a) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2003 mennessä; b) toimintaa koskevasta ympäristölupahakemuksesta on kuulutettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä; c) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ja toiminta on aloitettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jossa lisäksi on aloitettu jätteen polttaminen 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;</p>	<p>7) käytössä olevalla jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta, jonka a) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2003 mennessä; b) toimintaa koskevasta ympäristölupahakemuksesta on kuulutettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jonka toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä; c) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ja toiminta on aloitettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jossa lisäksi on aloitettu jätteen polttaminen 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;</p>	

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
8) nimelliskapasiteetilla polttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen huomioon erityisesti jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;	8) nimelliskapasiteetilla jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen huomioon erityisesti jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;	3 artikla Määritelmät 41) 'nimelliskapasiteetilla' jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen asianmukaisella tavalla huomioon jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;
9) päästöillä aineiden, tärinän, lämmön tai melun välitöntä tai välillistä pääsyä laitoksessa sijaitsevista piste- tai hajakuormituslähteistä ilmaan, veteen tai maaperään;		4) 'päästöillä' laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, tärinää, lämpöä tai melua;
10) päästöjen raja-arvolla tiettyjen muuttujien avulla ilmaistua päästön massaa, pitoisuutta tai tasoa, joka ei saa ylittyä yhden tai useamman ajanjakson aikana;		5) 'päästöjen raja-arvolla' tietyillä erityisillä parametreilla ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyt ajanjakson tai tiettyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää.
11) dioksiineilla ja furaaneilla tämän asetuksen liitteessä I lueteltuja polykloorattuja dibentso		42) 'dioksiineilla ja furaaneilla' kaikkia liitteessä VI olevassa 2 osassa lueteltuja polykloorattuja dibentso-p-dioksiineja ja dibentsofuraaneja,
12) polttojätteellä sellaista kiinteää tai nestemäistä jätettä mukaan lukien pohjatuuhka ja kuona, lento	12) polttojätteellä sellaista kiinteää tai nestemäistä jätettä mukaan lukien pohjatuuhka ja kuona, lento- ja kattilatuhka, savukaasun käsittelystä syntyvät kiinteät reaktiotuotteet, savukaasun puhdistuksen jäteveden käsittelystä syntyvä liete, käytetyt katalyytit ja käytetty aktiivihiili, jonka jätteenpolttolaitos tai jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos tuottaa;	IV luku Jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käytäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat erityissäännökset 43 artikla Polttojätteen määrittely Tässä luvussa "polttojätteellä" tarkoitetaan nestemäistä tai kiinteää jätettä, jonka jätteenpolttolaitos tai jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos tuottaa.
13) biomassalla ainesta, joka muodostuu kokonaan tai osittain maa- tai metsätalouden kasvipärisestä aineksesta ja jota voidaan käyttää sen energiasällön hyödyntämiseen sekä I §:n 2 momentin I kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja jätteitä.	13) biomassalla tuotetta , joka muodostuu kokonaan tai osittain maa- tai metsätalouden kasvipärisestä aineksesta ja jota voidaan käyttää sen energiasällön hyödyntämiseen polttoaineena sekä ympäristönsuojelulain jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käytäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskevia erityisiä säännöksiä koskevan II luvun 2 §:n I momentin I kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja jätteitä.	3 artikla Määritelmät 30) 'biomassalla' mitä tahansa seuraavista: a) tuotteita, jotka muodostuvat maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jota voidaan käyttää sen energiasällön hyödyntämiseen polttoaineena; b) seuraavia jätteitä: i) maa- ja metsätalouden kasvipärisen jäte; ii) elintarviketeollisuuden kasvipärisen jäte, jos syntyy lämpö hyödynnetään; iii) ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasvipärisen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään; iv) korkkijäte; v) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puun suoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja ja johon kuuluu erityisesti tällainen puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;
	Tämän asetuksen soveltamiseksi jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käytäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sisältyvät kaikki polttolinjat, jätteen rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, piiput sekä polton ja rinnakkaispoltonvalvontaan ja poltto- ja rinnakkaispoltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät.	42 artikla Soveltamisala I. kohta 3 alakohta Tämän luvun soveltamiseksi jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käytäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sisältyvät kaikki polttolinjat, jätteen rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, piiput sekä polton ja rinnakkaispoltonvalvontaan ja poltto- ja rinnakkaispoltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät.
	[Sisältyy YSL 5 luvun 9 §:n olennaisen muutoksen määritelmään – ks. säännöshahmotelman perustelut]	54 artikla Olennaiset muutokset Liitteen II soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa toimivan ainoastaan tavanomaista jätettä käyttävän jätteenpolttolaitoksen tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnassa tapahtuvaa muutosta, johon liittyy vaarallisen jätteen poltto tai rinnakkaispoltto, on pidettävä olennaisena muutoksena.

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>3 § Toiminnan järjestämisen yleiset vaatimukset Jätteen polttamisessa on noudatettava, mitä ympäristönsuojelulaissa (86/2000), jätelaissa ja tässä asetuksessa säädetään sekä mitä siitä muutoin määrätään ympäristöluvassa. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet siten, että ehkäistään ympäristölle aiheutuvat haitat ja erityisesti ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen samoin kuin haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, taikka vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista. Tartuntavaaraa aiheuttavaa kliinistä jätettä ei saa sekoittaa muihin jäteluokkiin kuuluviin jätteisiin ennen polttoa, eikä sitä saa käsitellä laitoksessa muutoin ennen sen syöttöä polttouuniin.</p>	<p>3 § Toiminnan järjestämisen yleiset vaatimukset Jätteen polttamisessa on noudatettava, mitä ympäristönsuojelulaissa (86/2000), jätelaissa ja tässä asetuksessa säädetään sekä mitä siitä muutoin määrätään ympäristöluvassa. Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet siten, että ehkäistään ympäristölle aiheutuvat haitat ja erityisesti ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen samoin kuin haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, taikka vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista. Tartuntavaaraa aiheuttavaa kliinistä jätettä ei saa sekoittaa muihin jäteluokkiin kuuluviin jätteisiin ennen polttoa, eikä sitä saa käsitellä laitoksessa muutoin ennen sen syöttöä polttouuniin.</p>	<p>52 artikla Jätteen toimittaminen ja vastaanotto 1. Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava kaikki jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet, jotta ehkäistään ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen sekä muut kielteiset ympäristövaikutukset, haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, tai vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista. 50 artikla Toimintaa koskevat vaatimukset 6. Tartuntavaarallinen klininen jäte on syötettävä suoraan uuniin sekoittamatta sitä ensin muihin luokkiin kuuluviin jätteisiin ja käsittelemättä sitä suoraan.</p>
	<p>4 § Laitoksen vastaava hoitaja Jätteenpolttolaitoksella tai jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella on oltava nimetty vastaava hoitaja, jolla on tehtävään riittävä koulutus ja työkokemus. Vastaava hoitaja on ilmoitettava valvontaviranomaiselle.</p>	<p>50 artikla Toimintaa koskevat vaatimukset 7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta käyttää ja johtaa luonnollinen henkilö, joka on pätevä hoitamaan laitosta.</p>
<p>5 § Jätettä koskevat tiedot Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että vastaanotettujen jätteiden tiedot kirjataan ja jätteet punnitaan jäte-erittäin. Jätteen paino on määritettävä mahdollisuuksien mukaan yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen mukaista jäteluokitusta noudattaen. Ongelmajätteistä on oltava lisäksi tiedot: 1) jätteen fysikaalisista ominaisuuksista ja mahdollisuuksien mukaan kemiallisesta koostumuksesta sekä muut tiedot jätteen soveltuvuudesta polttamiseen aiotussa prosessissa; 2) jätteen vaarallisista ominaisuuksista, aineista, joiden kanssa sitä ei saa sekoittaa, ja jätteen käsittelemisessä noudatettavista muista varotoimista. Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei tarvitse noudattaa, jos jäte on syntynyt toiminnanharjoittajan omassa toiminnassa ja jäte poltetaan rinnakkaispolttolaitoksessa jätteen syntypaikalla ja toimintaa koskevalla ympäristöluvalla varmistetaan, että tätä asetusta muutoin noudatetaan.</p>	<p>5 § Jätettä koskevat tiedot Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että vastaanotettujen jätteiden tiedot kirjataan ja jätteet punnitaan jäte-erittäin. Jätteen paino on määritettävä mahdollisuuksien mukaan yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen mukaista jäteluokitusta noudattaen. Vaarallisista jätteistä on oltava lisäksi tiedot: 1) jätteen fysikaalisista ominaisuuksista ja mahdollisuuksien mukaan kemiallisesta koostumuksesta sekä muut tiedot jätteen soveltuvuudesta polttamiseen aiotussa prosessissa; 2) jätteen vaarallisista ominaisuuksista, aineista, joiden kanssa sitä ei saa sekoittaa, ja jätteen käsittelemisessä noudatettavista muista varotoimista. Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei tarvitse noudattaa, jos jäte on syntynyt suuren laitoksen toiminnanharjoittajan omassa toiminnassa ja jäte poltetaan jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa jätteen syntypaikalla ja toimintaa koskevalla ympäristöluvalla varmistetaan, että tätä asetusta muutoin noudatetaan.</p>	<p>52 artikla Jätteen toimittaminen ja vastaanotto 2. Toiminnanharjoittajan on määriteltävä kunkin jätelajin massa mahdollisuuksien mukaan päätöksellä 2000/532/EY hyväksytyyn Euroopan jäteluettelon mukaisesti ennen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen. 3. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on kerättävä jätteeseen liittyvät tiedot varmistaakseen 45 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen lupaehtojen täyttymisen. Näihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat tiedot: a) kaikki hallinnolliset tiedot 4 kohdan a alakohdassa mainituissa asiakirjoissa esitetystä tuotantoprosessista; b) jätteen fysikaalinen ja jos mahdollista myös kemiallinen koostumus sekä muu tarvittava tieto sen arvioimiseksi, soveltuuko jäte poltettavaksi aiotussa prosessissa; c) jätteen vaaralliset ominaisuudet, aineet joiden kanssa sitä ei voi sekoittaa ja jätteen käsittelyssä noudatettavat varotoimet. 5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää jätteenpolttolaitoksille tai jätettä käyttäville rinnakkaispolttolaitoksille, jotka ovat II osan soveltamisalaan kuuluvien laitoksen osia ja joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan ainoastaan kyseisessä laitoksessa syntyneitä jätteitä, luvan poiketa 2, 3 ja 4 kohdan säännöksistä.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>6 § Ongelmajätteen vastaanoton vaatimukset Ongelmajätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että:</p> <p>1) ongelmajätteistä annettavista tiedoista sekä ongelmajätteiden pakkaamisesta ja merkitsemisestä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (659/1996) sekä tarvittaessa Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93 sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetuissa säännöksissä edellytetyt asiakirjat tarkastetaan;</p> <p>2) tarpeelliset ja edustavat näytteet otetaan mahdollisuuksien mukaan ennen jäte-erän purkamista 5 §:ssä tarkoitettujen tietojen tarkistamiseksi ja poltettavan jätteen laadun valvomiseksi sekä että nämä näytteet säilytetään vähintään yhden kuukauden ajan jäte-erän polttamisesta.</p> <p>Mitä I momentissa säädetään, ei tarvitse noudattaa, jos jäte on syntynyt toiminnanharjoittajan omassa toiminnassa ja jäte poltetaan rinnakkaispolttolaitoksessa jätteen syntypaikalla ja toimintaa koskevalla ympäristöluvalla varmistetaan, että tätä asetusta muutoin noudatetaan.</p>	<p>6 § Vaarallisen jätteen vastaanoton vaatimukset Vaarallisten jätteiden jätteen polttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että:</p> <p>1) ongelmajätteistä annettavista tiedoista sekä ongelmajätteiden pakkaamisesta ja merkitsemisestä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (659/1996) sekä tarvittaessa jätteiden siirrosta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa 1013/2006 sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetuissa säännöksissä edellytetyt asiakirjat tarkastetaan;</p> <p>2) tarpeelliset ja edustavat näytteet otetaan mahdollisuuksien mukaan ennen jäte-erän purkamista 5 §:ssä tarkoitettujen tietojen tarkistamiseksi ja poltettavan jätteen laadun valvomiseksi sekä että nämä näytteet säilytetään vähintään yhden kuukauden ajan jäte-erän polttamisesta.</p> <p>Mitä I momentissa säädetään, ei tarvitse noudattaa, jos jäte on syntynyt suuren laitoksen toiminnanharjoittajan omassa toiminnassa ja jäte poltetaan jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa jätteen syntypaikalla ja toimintaa koskevalla ympäristöluvalla varmistetaan, että tätä asetusta muutoin noudatetaan.</p>	<p>52 artikla Jätteen toimittaminen ja vastaanotto 4. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on suoritettava vähintään seuraavat toimenpiteet:</p> <p>a) direktiivissä 2008/98/EY ja tarvittaessa jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa 1013/2006(44) sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa lainsäädännössä edellytettujen asiakirjojen tarkastaminen;</p> <p>b) silloin kun se on tarkoituksenmukaista, edustavien näytteiden ottaminen mikäli mahdollista ennen jäte-erän purkamista, jotta voidaan tarkastaa jätteen vastaavan 3 kohdassa edellytetyt tiedot ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkastaa käsiteltäväksi tulevan jätteen laadun.</p> <p>Edellä olevassa b alakohdassa tarkoitettuja näytteitä on säilytettävä vähintään kuukauden ajan kyseessä olevan jätteen polton tai rinnakkaispolton jälkeen.</p> <p>5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää jätteenpolttolaitoksille tai jätettä käyttäville rinnakkaispolttolaitoksille, jotka ovat II osan soveltamisalaan kuuluvien laitoksen osia ja joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan ainoastaan kyseisessä laitoksessa syntyneitä jätteitä, luvan poiketa 2, 3 ja 4 kohdan säännöksistä.</p>
<p>7 § Energian talteenottaminen Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen polttoprosessissa syntyvä lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.</p>	<p>7 § Energian talteenottaminen Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen polttoprosessissa syntyvä lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.</p>	<p>50 artikla Toimintaa koskevat vaatimukset 5. Jätteenpolttolaitosten tai jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten tuottama lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.</p>
<p>8 § Poltto-olosuhteet Jätteen palamisen on polttolaitoksessa oltava mahdollisimman täydellistä siten, että kuonassa ja pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden hehkutushäviö alle viisi prosenttia aineksen kuivapainosta. Tämän varmistamiseksi jäte on tarvittaessa esikäsiteltävä.</p> <p>Poltto- tai rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmassakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi 850 °C:seen mitattuna polttouunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta ympäristöluvassa määrätystä palamiskammion edustavasta kohdasta.</p> <p>Polttolaitoksessa on edellä mainittu lämpötila saavutettava polttoilman viimeisen syötön jälkeen.</p> <p>Jos poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa poltettavan ongelmajätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on nostettava 100 °C:seen vähintään kahdeksi sekunniksi.</p>	<p>8 § Poltto-olosuhteet Jätteen palamisen on jätteenpolttolaitoksessa oltava mahdollisimman täydellistä siten, että kuonassa ja pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden hehkutushäviö alle viisi prosenttia aineksen kuivapainosta. Tämän varmistamiseksi jäte on tarvittaessa esikäsiteltävä.</p> <p>Jätteenpoltto- tai jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmassakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:seen. Jätteenpolttolaitoksessa on edellä mainittu lämpötila saavutettava polttoilman viimeisen syötön jälkeen.</p> <p>Jos jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa poltettavan vaarallisen jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on 2 momentin vaatimusten noudattamiseksi nostettava vähintään 100 °C:seen vähintään kahdeksi sekunniksi.</p> <p>Jätteenpolttolaitoksessa lämpötilat on mitattava polttouunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta ympäristöluvassa määrätystä palamiskammion edustavasta kohdasta.</p>	<p>50 artikla Toimintaa koskevat vaatimukset 1. Jätteenpolttolaitoksia käytettäessä on saavutettava sellainen polttotaso, että kuonassa tai pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden hehkutushäviö alle 5 prosenttia aineen kuivapainosta. Tarvittaessa on käytettävä jätteen esikäsitteilymenetelmiä.</p> <p>2. Jätteenpolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen poltosta syntyvän kaasun lämpötila nostetaan polttoilman viimeisen syötön jälkeen valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmassakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een.</p> <p>Jätettä käyttävät rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen rinnakkaispoltosta syntyvän kaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmassakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een.</p> <p>Jos poltettavan tai rinnakkaispoltettavan vaarallisen jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötilan on oltava ensimmäisen ja toisen alakohdan vaatimusten noudattamiseksi vähintään 100 °C.</p> <p>Jätteenpolttolaitoksissa ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa vahvistetut lämpötilat on mitattava palamiskammion sisäseinän läheisyydestä. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suorittaa mittaukset jostain muusta palamiskammion edustavasta kohdasta.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>9 § Polttimet ja niiden käyttö Polttolaitoksen jokainen polttouuni on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Lisäpolttimen on oltava sellainen, että se kytkeytyy toimintaan automaattisesti, kun savukaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen alle 850 °C:en, tai poltettaessa ongelmajätettä, jossa on enemmän kuin yksi prosentti orgaanisia halogenoituja aineita kloorina ilmaistuna, alle 1 100 °C:en, taikka jos lämpötila laskee alle 11 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan. Lisäpolttinta on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana mainittujen lämpötilojen ylläpitämiseksi ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä. Käynnistyksen ja pysäytyksen aikana tai, kun savukaasun lämpötila laskee alle 850 tai 1 100 °C:en taikka jos lämpötila laskee alle 11 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan, lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin raskaan polttoöljyn ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettujen polttoaineiden taikka neste- tai maakaasun polttamisesta.</p>	<p>9 § Polttimet ja niiden käyttö Jätteen polttolaitoksen jokainen polttouuni on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Lisäpolttimen on oltava sellainen, että se kytkeytyy toimintaan automaattisesti, kun savukaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen alle 850 °C:en, tai poltettaessa vaarallista jätettä, jossa on enemmän kuin yksi prosentti orgaanisia halogenoituja aineita kloorina ilmaistuna, alle 1 100 °C:en, taikka jos lämpötila laskee alle 11 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan. Lisäpolttinta on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana mainittujen lämpötilojen ylläpitämiseksi ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä. Lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin raskaan polttoöljyn ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettujen polttoaineiden taikka neste- tai maakaasun polttamisesta.</p>	<p>50 artikla Toimintaa koskevat vaatimukset 3. Jätteenpolttolaitoksen kukin palamiskammio on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Tämän polttimen on kytkeydyttävä toimintaan automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen 2 kohdassa vahvistettujen lämpötilojen alle. Sitä on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana sen varmistamiseksi, että nämä lämpötilat pidetään yllä kaiken aikaa näiden toimien aikana ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä. Lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin mitä aiheutuu tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/32/EY(43) 2 artiklan 2 alakohdassa määritellyn kaasuoiljyn poltosta taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta.</p>
<p>10 § Jätteen syöttäminen palotilaan Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syöttämisen 1) käynnistyksen aikana, kunnes savukaasun lämpötila on saavuttanut 850 °C:tta, tai 1 100 °C:tta poltettaessa ongelmajätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kunnes 11 §:n mukaisesti määrätty lämpötila on saavutettu; 2) polton aikana, kun lämpötila alittaa 850 °C:tta, tai 1 100 °C:tta poltettaessa ongelmajätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kunnes 11 §:n mukaisesti määrätty lämpötila on saavutettu; ja 3) polton aikana, kun tässä asetuksessa edellytetyt jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästöjen raja-arvoista ylittyy puhdistuslaitteissa ilmenevien häiriöiden tai vikojen vuoksi.</p>	<p>10 § Jätteen syöttäminen palotilaan Jätteen polttolaitoksessa tai jätettä käytävässä rinnakkaispolttolaitoksessa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syöttämisen 1) käynnistyksen aikana, kunnes savukaasun lämpötila on saavuttanut 850 °C:tta, tai 1 100 °C:tta poltettaessa vaarallista jätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kunnes 11 §:n mukaisesti määrätty lämpötila on saavutettu; 2) polton aikana, kun lämpötila alittaa 850 °C:tta, tai 1 100 °C:tta poltettaessa ongelmajätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kun lämpötila alittaa 11 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan; ja 3) polton aikana, kun jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästöjen raja-arvoista ylittyy puhdistuslaitteissa ilmenevien häiriöiden tai vikojen vuoksi.</p>	<p>50 artikla Toimintaa koskevat vaatimukset 4. Jätteenpolttolaitoksissa ja jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa on käytettävä automaattista järjestelmää, joka estää jätteen syötön seuraavissa tapauksissa: a) käynnistyksen aikana, kunnes tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettu tai 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty lämpötila on saavutettu; b) aina, kun lämpötila alittaa tämän artiklan 2 kohdassa vahvistetun tai 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn lämpötilan; c) aina, kun jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästöarvoista ylittyy savukaasujen puhdistuslaitteiden häiriöiden tai vikojen vuoksi.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>II § Poltto-olosuhteiden määrittäminen ympäristöluvassa Jos polttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan määrätä muista kuin 8–10 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, ettei syntyvän polttojätteen eikä sen sisältämien orgaanisten epäpuhtauksien määrä ole suurempi kuin noudatettaessa 8 ja 9 §:ssä säädettyjä vaatimuksia.</p> <p>Jos rinnakkaispolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä ja laitoksessa käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan määrätä muista kuin 8 ja 10 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, että tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvoja ei ylitetä. Jos käytössä oleva rinnakkaispolttolaitos on sellu- ja paperiteollisuuden kuorikattila, on ympäristöluvassa annettavan tällaisen lupamääräyksen edellytyksenä kuitenkin, että tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvoja ei ylitetä.</p>	<p>II § Poltto-olosuhteiden määrittäminen ympäristöluvassa Jos jätteen polttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan määrätä muista kuin 8 ja 10 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, ettei syntyvän polttojätteen eikä sen sisältämien orgaanisten pilaavien aineiden määrä ole suurempi kuin noudatettaessa 8 ja 9 §:ssä säädettyjä vaatimuksia. Jos jätettä käytävässä rinnakkaispolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä ja käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan määrätä muista kuin 8 ja 10 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, että tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvoja ei ylitetä. Jos jätettä käytävässä rinnakkaispolttolaitos on sellu- ja paperiteollisuuden kuorikattila, jossa rinnakkaispolttetaan sen omalla tuotantopaikalla syntyntä jätettä, joka oli toiminnassa ja jolla oli lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jolla oli lupa muuttaa toimintaolosuhteita tämän momentin mukaisesti, on ympäristöluvassa annettavan tällaisen lupamääräyksen edellytyksenä kuitenkin, että tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvoja ei ylitetä.</p>	<p>51 artikla Toimintaolosuhteiden muuttamista koskeva valtuutus 1. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan 50 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa asetetuista vaatimuksista ja mainitun artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista lämpötiloista poikkeavien sellaisten vaatimusten noudattamiseen, jotka määritetään tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten myönnettävässä luvassa, edellyttäen, että tämän luvun muita vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltiot voivat määrätä tällaisia lupia koskevista säännöistä.</p> <p>2. Jätteenpolttolaitosten osalta toimintaa koskevien vaatimusten muutos ei saa aiheuttaa polttojätteen määrän kasvua eikä polttojätettä, jonka sisältämien orgaanisten pilaavien aineiden määrä on suurempi verrattuna polttojätteeseen, jonka voidaan odottaa syntyvän 50 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatettaessa.</p> <p>3. Niiden jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten, joilla on lupa muuttaa toimintaolosuhteita 1 kohdan mukaisesti, orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidipäästöjä koskevien päästöjen on noudatettava myös liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>Sellu- ja paperiteollisuudessa käytettävien kuorikattiloiden, joissa rinnakkaispolttetaan sen omalla tuotantopaikalla syntyntä jätettä, joka oli toiminnassa ja jolla oli lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jolla oli lupa muuttaa toimintaolosuhteita 1 kohdan mukaisesti, orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen on noudatettava myös liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot kaikista 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksytyistä toimintaolosuhteista ja tehtyjen tarkistusten tuloksista osana niitä tietoja, jotka toimitetaan kertomusten toimittamista koskevien 72 artiklan vaatimusten täyttämiseksi.</p>
<p>12 § Päästöjen johtaminen ilmaan Poltto- tai rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että ehkäistään sellaiset ilmaan johdettavat päästöt, jotka aiheuttavat merkittävää ilman pilaantumista maanpinnan tasolla. Savukaasut on poistettava savupiipun kautta hallitulla tavalla. Savupiipun korkeus on määritettävä ottaen huomioon, mitä ilmanlaadusta annettussa valtioneuvoston asetuksessa (711/2001) säädetään ja siten, ettei toiminnasta aiheudu terveyshaittaa taikka merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.</p>	<p>12 § Päästöjen johtaminen ilmaan Jätteen polttolaitos tai jätettä käytävä rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että ehkäistään sellaiset ilmaan johdettavat päästöt, jotka aiheuttavat merkittävää ilman pilaantumista maanpinnan tasolla. Savukaasut on poistettava savupiipun kautta hallitulla tavalla. Savupiipun korkeus on määritettävä ottaen huomioon, mitä ilmanlaadusta annettussa valtioneuvoston asetuksessa (711/2001) säädetään ja siten, ettei toiminnasta aiheudu terveyshaittaa taikka merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.</p>	<p>46 artikla Päästöjen vähentäminen 1. Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten savukaasut on poistettava valvotusti savupiipulla, jonka korkeus määritetään siten, että suojellaan ihmisten terveyttä ja ympäristöä.</p>
<p>13 § Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot Polttolaitos, käsittelemättömän sekalaisen yhdyskuntajätteen rinnakkaispolttolaitos tai ongelmajätteen rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>Muu kuin I momentissa tarkoitettu rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä II ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>Päästöjen raja-arvojen noudattamisen valvomiseksi tehtävien mittausten tulokset on muunnettava 19 §:n mukaisesti.</p>	<p>13 § Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot Jätteen polttolaitos ja jätettä käytävä rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>Jos jätettä käytävässä rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä tai laitoksessa rinnakkaispolttetaan käsittelemätöntä sekalaista yhdyskuntajätettä, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä V ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.</p> <p>Päästöjen raja-arvojen noudattamisen valvomiseksi tehtävien mittausten tulokset on muunnettava 19 §:n mukaisesti.</p>	<p>46 artikla Päästöjen vähentäminen 2. Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteessä VI olevassa 3 ja 4 osassa vahvistettuja tai mainitussa liitteessä olevan 4 osan mukaisesti määriteltyjä päästöjen raja-arvoja.</p> <p>Jos jätettä käytävässä rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä tai laitoksessa rinnakkaispolttetaan käsittelemätöntä sekalaista yhdyskuntajätettä, sovelletaan liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>14 § Vesiin johdettavat päästöt Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästäminen vesistöön on ehkäistävä mahdollisimman tehokkaasti siten kuin ympäristöluvassa määrätään. Jäteveden epäpuhtaudet mitattuna savukaasujen puhdistuksesta syntyvästä jätevedestä eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV ilmaistuja päästöjen raja-arvoja. Jätevettä ei saa laimentaa päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi.</p>	<p>14 § Vesiin johdettavat päästöt Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästäminen vesistöön on ehkäistävä mahdollisimman tehokkaasti siten kuin ympäristöluvassa määrätään. Jäteveden epäpuhtaudet eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV ilmaistuja päästöjen raja-arvoja. Jätevettä ei saa laimentaa päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi.</p> <p>Päästöjen raja-arvoja sovelletaan paikassa, jossa savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi poistetaan jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta. Jos savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi käsitellään jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn tarkoitetussa käsittelylaitoksessa, päästöjen raja-arvoja on sovellettava paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta.</p>	<p>46 artikla Päästöjen vähentäminen 3. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämistä vesistöön on rajoitettava niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista, eivätkä pilaavien aineiden pitoisuudet saa ylittää liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. 4. Päästöjen raja-arvoja sovelletaan paikassa, jossa savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi poistetaan jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta. Jos savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi käsitellään jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn tarkoitetussa käsittelylaitoksessa, liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja on sovellettava paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta. Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään yhdessä muun jäteveden kanssa joko laitoksessa tai muualla, toiminnanharjoittajan on tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat käyttäen liitteessä VI olevan 6 osan 2 kohdassa vahvistettuja mittaustuloksia määrittääkseen ne lopullisissa jätevesipäästössä olevat päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä. Liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettujen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi ei missään olosuhteissa saa suorittaa jäteveden laimennusta.</p>
<p>Poltto- tai rinnakkaispolttolaitos ja sen jätteiden varastointialueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat päästöt ehkäistään. Laitosalueen hulevesille taikka laitosalueella tapahtuvista vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille on oltava allas tai säiliö, joka on riittävän suuri vesien säilyttämiseen. Jätevedet on tarvittaessa tutkittava ja käsiteltävä.</p>	<p>Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminta-alue ja sen jätteiden varastointialueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat päästöt ehkäistään. Laitosalueen hulevesille taikka laitosalueella tapahtuvista vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille on oltava allas tai säiliö, joka on riittävän suuri vesien säilyttämiseen. Jätevedet on tarvittaessa tutkittava ja käsiteltävä.</p>	<p>5. Jätteenpolttolaitoksen ja jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminta-alueet sekä niiden jätteiden varastointiin käytämät alueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat epäpuhtauspäästöt ehkäistään. Varastokapasiteettia on oltava jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen alueen epäpuhtaille hulevesille taikka vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille. Varastokapasiteetin on oltava riittävä, jotta tällaiset vedet voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä ennen niiden poistamista.</p>
<p>Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksen muun jäteveden kanssa tai muussa jäteveden käsittelylaitoksessa, joka ei ole polttolaitoksen taikka rinnakkaispolttolaitoksen yhteydessä, toiminnanharjoittajan on tehtävä 20 §:ssä tarkoitetut mittaukset: 1) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen; 2) yhdestä tai useammasta muusta kuin 1 kohdassa tarkoitettua jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen; 3) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta. Toiminnanharjoittajan on tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen jätevesipäästössä olevat päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä, sen selvittämiseksi, noudatetaanko tämän asetuksen liitteessä IV ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.</p>	<p>Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksen muun jäteveden kanssa toiminnanharjoittajan on tehtävä 20 §:ssä tarkoitetut mittaukset: 1) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen; 2) yhdestä tai useammasta muusta kuin 1 kohdassa tarkoitettua jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen; 3) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta.</p> <p>Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään yhdessä muun jäteveden kanssa joko laitoksessa tai muualla, on toiminnanharjoittajan tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen jätevesipäästössä olevat päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä, sen selvittämiseksi, noudatetaanko tämän asetuksen liitteessä IV ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.</p>	<p>LIITE VI 6 osa Päästöjen tarkkailu 3. Vesiä pilaavien aineiden mittaukset 3.2 Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksessa syntyvän muun jäteveden kanssa, toiminnanharjoittajan on tehtävä mittaukset: a) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen; b) yhdestä tai useammasta muusta jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen; c) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta. 46 artiklan 4. kohdan 2 alakohdan jälkimmäinen puoli Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään yhdessä muun jäteveden kanssa joko laitoksessa tai muualla, toiminnanharjoittajan on tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat käyttäen liitteessä VI olevan 6 osan 2 kohdassa vahvistettuja mittaustuloksia määrittääkseen ne lopullisissa jätevesipäästössä olevat päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>15 § Polttojätteen käsittely Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnasta syntyvän polttojätteen määrää on vähennettävä ja haitallisuutta ehkäistävä mahdollisimman paljon. Polttojäte on mahdollisuuksien mukaan hyödynnettävä välittömästi laitoksessa tai muulla tavalla siten kuin siitä ympäristöluvassa määrätään. Kuiva pölymäinen polttojäte, kuten kattilatuhkan sekä savukaasujen käsittelystä syntyvä kuiva polttojäte, on kuljetettava ja välivarastoitava tarvittaessa suljetuissa säiliöissä siten, että jätteen joutuminen ympäristöön estetään. Ennen poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen polttojätteen käsittely- tai hyödyntämistapojen määrittämistä on selvitettävä eri polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja haitallisuus ympäristölle. Selvityksen tulee koskea polttojätteen liukaisen jakeen ja raskasmetallien liukaisen jakeen kokonaismäärää.</p>	<p>15 § Polttojätteen käsittely Polttojätteen määrää on vähennettävä ja haitallisuutta ehkäistävä mahdollisimman paljon. Polttojäte on mahdollisuuksien mukaan hyödynnettävä välittömästi laitoksessa tai muulla tavalla siten kuin siitä ympäristöluvassa määrätään. Kuiva pölymäinen polttojäte, kuten kattilatuhkan sekä savukaasujen käsittelystä syntyvä kuiva polttojäte, on kuljetettava ja välivarastoitava tarvittaessa suljetuissa säiliöissä siten, että jätteen joutuminen ympäristöön estetään. Ennen polttojätteen käsittely- tai hyödyntämistapojen määrittämistä on selvitettävä eri polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja haitallisuus ympäristölle. Selvityksen tulee koskea polttojätteen liukaisen jakeen ja raskasmetallien liukaisen jakeen kokonaismäärää.</p>	<p>53 artikla Polttojäte 1. Polttojätteen määrä ja haitallisuus on minimoitava. Silloin, kun tämä on asianmukaista, polttojäte on kierrätettävä viipymättä itse laitoksessa tai muualla. 2. Kuivan pölymäisen polttojätteen kuljetuksen ja välivarastoinnin on tapahduttava siten, että estetään kyseisen jätteen joutuminen ympäristöön. 3. Ennen polttojätteen käsittely- tai kierrätystapojen määrittämistä on tehtävä tarvittavat tutkimukset, jotta voidaan selvittää polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja pilaamispotentiali. Näiden testien on koskettava jätteen liukaisen jakeen ja raskasmetallien liukaisen jakeen kokonaismäärää.</p>
<p>16 § Mittausjärjestelmän vaatimukset Ennen ympäristöluvan myöntämistä on varmistauduttava siitä, että lupahakemuksessa esitetyt ilmaan ja veteen johdettavien päästöjen mittaamiseen ehdotetut mittausmenetelmät ovat tämän asetuksen liitteen III mukaiset. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen on asennettava sellaiset mittauslaitteistot ja käytettävä sellaisia menetelmiä, joilla voidaan seurata laitoksen polttoprosessin kannalta merkityksellisiä muuttujia, olosuhteita ja päästöjä. Valvontaviranomaisen on varmistettava, että ilmaan ja veteen johdettavien päästöjen seurantaan käytettävä automaattinen laitteisto on asianmukaisesti asennettu. Valvontaviranomaisen on lisäksi varmistettava että laitteisto toimii ja että laitteistolle tehdään tarkastustestit kerran vuodessa. Kalibrointi on tehtävä rinnakkaismittauksilla viitemenetelmin ainakin kerran kolmessa vuodessa.</p>	<p>16 § Mittausjärjestelmän vaatimukset Ennen ympäristöluvan myöntämistä on varmistauduttava siitä, että lupahakemuksessa esitetyt ilmaan ja veteen johdettavien päästöjen mittaamiseen ehdotetut mittausmenetelmät ovat tämän asetuksen liitteen III mukaiset. Jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen on asennettava sellaiset mittauslaitteistot ja käytettävä sellaisia menetelmiä, joilla voidaan seurata laitoksen polttoprosessin kannalta merkityksellisiä muuttujia, olosuhteita ja päästöjä. Valvontaviranomaisen on varmistettava, että ilmaan ja veteen johdettavien päästöjen seurantaan käytettävä automaattinen laitteisto on asianmukaisesti asennettu. Valvontaviranomaisen on lisäksi varmistettava että laitteisto toimii ja että laitteistolle tehdään tarkastustestit kerran vuodessa. Kalibrointi on tehtävä rinnakkaismittauksilla viitemenetelmin ainakin kerran kolmessa vuodessa.</p>	<p>48 artikla Päästöjen tarkkailu 1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että päästöjen tarkkailu toteutetaan liitteessä VI olevan 6 ja 7 osan mukaisesti. 2. Automaattisen mittausjärjestelmän asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustestejä kerran vuodessa liitteessä VI olevan 6 osan 1 kohdan mukaisesti. 5. Heti kun unionin alueella on käytettävissä sopivia mittaustekniikoita, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 76 artiklan sekä 77 ja 78 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti ajankohdan, josta lähtien on tehtävä ilmaan joutuvien raskasmetalli-, dioksiini- ja furaanipäästöjen jatkuvia mittauksia.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>17 § Mittaukset ilmaan johdettavista päästöistä Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa on tehtävä tämän asetuksen liitteen III mukaiset ilmaan johdettavien päästöjen mittaukset seuraavasti: 1) jatkuvat mittaukset seuraavista epäpuhtauksista: a) typenoksidit (NO_x), jos ympäristöluvassa on niitä koskeva päästöjen raja-arvo; b) hiilimonoksidi (CO); c) hiukkasten kokonaismäärä; d) orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC); e) suolahappo (HCl); f) fluorivety (HF); g) rikkidioksidi (SO₂); 2) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä muuttujista: a) lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä taikka muusta ympäristöluvassa tai siinä määrättyssä tarkkailusuunnitelmaa koskevassa päätöksessä määritellystä palamiskammion edustavasta kohdasta; b) savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö; ja 3) vähintään kahdesti vuodessa mittaukset raskasmetalleista, dioksiineista ja furaaneista, kuitenkin siten, että poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen ensimmäisen 12 käyttökukauden aikana on mittaukset tehtävä vähintään joka kolmas kuukausi. Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on todennettava asianmukaisesti vähintään kerran poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa.</p>	<p>17 § Mittaukset ilmaan johdettavista päästöistä Jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa on tehtävä tämän asetuksen liitteen III mukaiset ilmaan johdettavien päästöjen mittaukset seuraavasti: 1) jatkuvat mittaukset seuraavista epäpuhtauksista: a) typenoksidit (NO_x), jos ympäristöluvassa on niitä koskeva päästöjen raja-arvo; b) hiilimonoksidi (CO); c) hiukkasten kokonaismäärä; d) orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC); e) suolahappo (HCl); f) fluorivety (HF); g) rikkidioksidi (SO₂); 2) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä muuttujista: a) lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä taikka muusta ympäristöluvassa tai siinä määrättyssä tarkkailusuunnitelmaa koskevassa päätöksessä määritellystä palamiskammion edustavasta kohdasta; b) savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö; ja 3) vähintään kahdesti vuodessa mittaukset raskasmetalleista, dioksiineista ja furaaneista, kuitenkin siten, että jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen ensimmäisen 12 käyttökukauden aikana on mittaukset tehtävä vähintään joka kolmas kuukausi. Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on todennettava asianmukaisesti vähintään kerran jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa.</p>	<p>LIITE VI, 6 osa Päästöjen tarkkailu 2. Ilmaa pilaavien aineiden mittaukset. 2.1. Seuraavat ilmaa pilaavien aineiden mittaukset on suoritettava : a) jatkuvat mittaukset seuraavista aineista: NO_x, edellyttäen, että on vahvistettu päästöjen raja-arvot, CO, hiukkasten kokonaismäärä, orgaanisen hiilen kokonaismäärä, HCl, HF ja SO₂; b) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä parametreista: lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä palamiskammion edustavasta kohdasta sekä savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö; c) raskasmetallien, dioksiinien ja furaanien mittaukset vähintään kahdesti vuodessa; 12 ensimmäisen käyttökukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi. 2.2. Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on tarkistettava asianmukaisesti vähintään kerran jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa.</p>
<p>18 § Päästömittauksia koskevat erityissäännökset Edellä 17 §:ssä tarkoitettuja mittauksia ei tarvitse tehdä seuraavissa erityistilanteissa: 1) fluorivedyn (HF) jatkuvia mittauksia, jos suolahapon (HCl) käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, ettei suolahapon päästöjen raja-arvo ylitä ja fluorivedyn päästöistä tehdään muutoin määräaikaiset mittaukset siten kuin 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään; 2) vesihöyrysisällön jatkuvia mittauksia, jos näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia; 3) suolahapon (HCl), fluorivedyn (HF) ja rikkidioksidin (SO₂) jatkuvia mittauksia, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että mainittujen epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää asetettuja päästöjen raja-arvoja ja mainittujen epäpuhtauksien päästöistä tehdään muutoin määräaikaiset mittaukset siten kuin 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään.</p>	<p>18 § Päästömittauksia koskevat erityissäännökset Edellä 17 §:ssä tarkoitettuja mittauksia ei tarvitse tehdä seuraavissa erityistilanteissa: 1) fluorivedyn (HF) jatkuvia mittauksia, jos suolahapon (HCl) käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, ettei suolahapon päästöjen raja-arvo ylitä ja fluorivedyn päästöistä tehdään määräaikaiset mittaukset siten kuin 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään tai ei mittauksia ollenkaan; 2) vesihöyrysisällön jatkuvia mittauksia, jos näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia; 3) suolahapon (HCl), fluorivedyn (HF) ja rikkidioksidin (SO₂) jatkuvia mittauksia, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että mainittujen epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää asetettuja päästöjen raja-arvoja ja mainittujen epäpuhtauksien päästöistä tehdään määräaikaiset mittaukset siten kuin 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään tai ei mittauksia ollenkaan; 4) typenoksidin (NO_x) jatkuvia mittauksia sellaisissa olemassa olevissa jätteenpolttolaitoksissa tai olemassa olevissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden nimelliskapasiteetti on alle 6 tonnia tunnissa, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa jätteen laatua, käytettyä tekniikkaa ja päästöjä koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailutulosten perusteella, etteivät typenoksidipäästöt missään tilanteessa voi ylittää määrättyjä päästöjen raja-arvoja, ja typenoksidipäästöistä tehdään määräaikaiset mittaukset siten kuin 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään.</p>	<p>LIITE VI, 6 osa Päästöjen tarkkailu 2. Ilmaa pilaavien aineiden mittaukset. 2.3. HF:n jatkuvia mittauksia ei tarvitse tehdä, jos HCl:n käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, ettei HCl:n päästöjen raja-arvo ylitä. Tällöin HF-päästöistä tehdään määräaikaismittaukset siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty. 2.4. Vesihöyrysisällön jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen edellyttäen, että näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia. 2.5. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, ettei HCl:n, HF:n ja SO₂:n jatkuvia mittauksia edellytetä jätteenpolttolaitoksissa tai jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa, ja edellyttää määräaikaismittauksia siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty tai ei lainkaan mittauksia p, jos toiminnanharjoittaja voi näyttää toteen, että kyseisten epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, ettei NO_x:n jatkuvia mittauksia edellytetä, ja edellyttää määräaikaismittauksia siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty sellaisissa olemassa olevissa jätteenpolttolaitoksissa, joiden nimelliskapasiteetti on alle 6 tonnia tunnissa, ja sellaisissa olemassa olevissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden nimelliskapasiteetti on alle 6 tonnia tunnissa, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa jätteen laatua, käytettyä tekniikkaa ja päästöjä koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailutulosten perusteella, että NO_x-päästöt eivät missään tilanteessa voi ylittää määrättyjä päästöjen raja-arvoja.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>Edellä 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyjen raskasmetallien määräaikaisten mittausten aikavälillä voidaan pidentää yhteen kertaan kahdessa vuodessa sekä dioksiinien ja furaanien määräaikaisten mittausten aikavälillä yhteen kertaan vuodessa, jos:</p> <p>1) poltettava jäte muodostuu ainoastaan muiden jätteiden kuin ongelmajätteiden sellaisista lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen;</p> <p>2) poltettavat jätteet täyttävät jätteiden laadunhallintaa koskevien yleisesti käytössä olevien ja voimassa olevien standardien kriteerit;</p> <p>3) jätteiden polttaminen on otettu huomioon jätelain 40 §:ssä tarkoitettussa suunnitelmassa; ja</p> <p>4) toiminnanharjoittaja voi osoittaa luotettavasti jätteiden laatuun ja vastaavien jätteiden poltosta tehtyihin päästömittauksiin perustuen, että päästöt alittavat kaikissa olosuhteissa selvästi tämän asetuksen liitteessä II tai liitteessä V raskasmetalleille, dioksiineille ja furaneille vahvistetut päästöjen raja-arvot.</p> <p>Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa mittauksista on määrättävä erikseen ympäristöluvassa. Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ympäristöluvassa on määrättävä erikseen jätteiden laadusta ja ominaisuuksista sekä mittausten aikavälistä. Viimeksi mainittua momenttia sovelletaan kuitenkin enintään vuoden 2004 loppuun asti.</p>	<p>Edellä 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyjen raskasmetallien määräaikaisten mittausten aikavälillä voidaan pidentää yhteen kertaan kahdessa vuodessa sekä dioksiinien ja furaanien määräaikaisten mittausten aikavälillä yhteen kertaan vuodessa, jos:</p> <p>1) jätteen poltosta syntyvät päästöt ovat kaikissa olosuhteissa alle 50 prosenttia tämän asetuksen liitteessä II tai liitteessä V raskasmetalleille, dioksiineille ja furaneille asetetuista päästöjen raja-arvoista;</p> <p>2) poltettava jäte muodostuu ainoastaan muiden jätteiden kuin vaarallisten jätteiden sellaisista lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen; tai</p> <p>3) toiminnanharjoittaja voi osoittaa luotettavasti jätteiden laatuun ja vastaavien jätteiden poltosta tehtyihin päästömittauksiin perustuen, että päästöt alittavat kaikissa olosuhteissa selvästi tämän asetuksen liitteessä II tai liitteessä V raskasmetalleille, dioksiineille ja furaneille asetetut päästöjen raja-arvot.</p> <p>Edellä 1 momentin 3 ja 4 kohdissa tarkoitetuissa tapauksissa mittauksista on määrättävä erikseen ympäristöluvassa. Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ympäristöluvassa on määrättävä erikseen jätteiden laadusta ja ominaisuuksista sekä mittausten aikavälistä. Viimeksi mainittua momenttia sovelletaan kuitenkin enintään vuoden 2004 loppuun asti.</p>	<p>2.6. Toimivaltainen viranomainen voi seuraavissa tapauksissa edellyttää, että raskasmetalleja on mitattava kerran kahdessa vuodessa sekä dioksiineja ja furaneja kerran vuodessa:</p> <p>a) jätteenrinnakkaispoltosta tai poltosta syntyvät päästöt ovat kaikissa olosuhteissa alle 50 prosenttia päästöjen raja-arvoista</p> <p>b) rinnakkaispoltettava tai poltettava jäte muodostuu ainoastaan sellaisten muiden kuin vaarallisten jätteiden tietyistä lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen ja joilla on tiettyjä ominaisuuksia, ja se määritellään tarkemmin c alakohdassa tarkoitettun arvioinnin perusteella;</p> <p>c) toiminnanharjoittaja voi todistaa kyseisten jätteiden laatua koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailun perusteella, että päästöt jäävät kaikissa tapauksissa merkittävästi raskasmetalleille, dioksiineille ja furaneille vahvistettujen päästöjen raja-arvojen alle;</p>
<p>19 § Mittaustulosten muuntaminen päästöjen raja-arvojen tarkistamiseksi</p> <p>Päästömittausten tulokset on muunnettava jäljempänä mainittuja olosuhteita vastaaviksi ja hapen osalta tämän asetuksen liitteessä VI tarkoitettun kaavan mukaisesti seuraavasti:</p> <p>1) polttolaitosten savukaasussa (kuiva kaasu) lämpötila on 273 K, paine 101,3 kPa ja happipitoisuus 11 prosenttia;</p> <p>2) öljyjätehuollosta annetussa valtioneuvoston päätöksessä määriteltyjen öljyjätteiden polttamisesta syntyvässä savukaasussa (kuiva kaasu) lämpötila on 273 K, paine 101,3 kPa ja happipitoisuus 3 prosenttia.</p> <p>Jos jätteitä poltetaan poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan määrittää sen ympäristöluvassa määrätyn happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen polton mittaustulokset on määritettävä tämän asetuksen liitteen II mukaisesti laskettavan kokonaishappipitoisuuden mukaan.</p> <p>Ongelmajätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen päästöjen epäpuhtauksien mittaustulosten muuntamiseksi on tehtävä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin epäpuhtauspitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.</p>	<p>19 § Mittaustulosten muuntaminen päästöjen raja-arvojen tarkistamiseksi</p> <p>Päästömittausten tulokset on muunnettava jäljempänä mainittuja olosuhteita vastaaviksi ja hapen osalta tämän asetuksen liitteessä VI tarkoitettun kaavan mukaisesti seuraavasti:</p> <p>1) jätteenpolttolaitosten savukaasussa (kuiva kaasu) lämpötila on 273,15 K, paine 101,3 kPa ja happipitoisuus 11 prosenttia;</p> <p>2) öljyjätehuollosta annetussa valtioneuvoston päätöksessä määriteltyjen mineraalipohjaisten öljyjätteiden polttamisesta syntyvässä savukaasussa (kuiva kaasu) lämpötila on 273 K, paine 101,3 kPa ja happipitoisuus 3 prosenttia;</p> <p>3) jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten savukaasun lämpötila on 273,15 K ja paine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.</p> <p>Jos jätteitä poltetaan jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan määrittää sen ympäristöluvassa määrätyn happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen polton mittaustulokset on määritettävä tämän asetuksen liitteen II mukaisesti laskettavan kokonaishappipitoisuuden mukaan.</p> <p>Vaarallisten jätteiden jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen päästöjen epäpuhtauksien mittaustulosten muuntamiseksi on tehtävä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin epäpuhtauspitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.</p>	<p>LIITE VI Jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat tekniset säännökset</p> <p>3 osa Jätteenpolttolaitosten ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot</p> <p>1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K, ja paine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.</p> <p>Savukaasun raja-arvot standardoidaan 11 prosentin happipitoisuuteen, ellei kyseessä ole direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 3 kohdassa määritellyn mineraalijäteöljyn polttaminen, jolloin ne standardoidaan 3 prosentin happipitoisuuteen, kuten myös 6 osan 2.7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.</p> <p>LIITE VI, 4 osa Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvojen määrittäminen jätteen rinnakkaispoltolle</p> <p>1. (loppu)</p> <p>Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273, 15 K ja paine 101, 3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.</p> <p>LIITE VI, 6 osa Päästöjen tarkkailu</p> <p>2. Ilmaa pilaavien aineiden mittaukset.</p> <p>2.7. Mittausten tulokset on standardoitava käyttämällä 3 osassa mainittuja standardin mukaisia happipitoisuuksia tai laskettava 4 osan mukaisesti ja käyttämällä 7 osassa annettua kaavaa.</p> <p>Jos jätettä poltetaan tai rinnakkaispoltetaan hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan standardoida toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon kunkin yksittäistapauksen erityisolosuhteet.</p> <p>Jos pilaavien aineiden päästöjä on rajoitettu savukaasun puhdistuksella vaarallisia jätteitä käsittelevässä jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käsittelevässä rinnakkaispolttolaitoksessa, suoritetaan ensimmäisessä alakohdassa säädetty happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin pilaavan aineen pitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>20 § Mittaukset vesiin johdettavista päästöistä Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa on tehtävä tämän asetuksen liitteen III mukaiset vesiin johdettavien epäpuhtauksien mittaukset. Käsitellyn jäteveden seuranta on toteutettava ympäristönsuojelulain ja sen nojalla säädetyn mukaisesti. Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistopaikassa: 1) jäteveden happamuuden, lämpötilan ja virtauksen jatkuvat mittaukset; 2) kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina tai ympäristöluvan määräyksen mukaisesti vuorokauden ajalta otetuista virtaukseen suhteutetuista edustavista näytteistä; 3) vuorokauden päästöjä edustavan näytteen ainakin kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut mittaukset tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitetuista epäpuhtauksista 2–10; ja 4) ainakin kerran puolessa vuodessa dioksiinien ja furaanien mittaukset, 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana kuitenkin ainakin kerran kolmessa kuukaudessa.</p>		<p>LIITE VI 6 osa Päästöjen tarkkailu 3. Vesiä pilaavien aineiden mittaukset 3.1. Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistopaikassa: a) pH:n, lämpötilan ja virtauksen jatkuvat mittaukset; b) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina tai 24 tunnin ajalta otettujen virtaukseen suhteutettujen edustavien näytteiden mittaukset; c) 24 tunnin ajan tapahtuvaa poistoa edustavan näytteen vähintään kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut Hg:n, Cd:n, Tl:n, As:n, Pb:n, Cr:n, Cu:n, Ni:n ja Zn:n mittaukset; d) vähintään puolen vuoden välein tapahtuvat dioksiinien ja furaanien mittaukset; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi.</p>
<p>21 § Mittaustulosten tallentaminen Kaikki mittaustulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta valvontaviranomainen voi tarvittaessa tarkastaa, että tässä asetuksessa säädettyjä toimintaa koskevia vaatimuksia ja tämän asetuksen päästöjen raja-arvoja noudatetaan.</p>	<p>21 § Mittaustulosten tallentaminen Kaikki mittaustulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta valvontaviranomainen voi tarvittaessa tarkastaa, että luvassa olevia toimintaa koskevia määräyksiä ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.</p>	<p>48 artikla Päästöjen tarkkailu 4. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että luvassa olevia toimintaa koskevia vaatimuksia ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.</p>
<p>22 § Ilmaan johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot eivät ylitä, jos: 1) yksikään vuorokausikeskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteen V kohdassa 1 mainittuja tai liitteessä II tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja; 2) vuoden aikana mitatuista vuorokausikeskiarvoista 97 prosenttia ei ylitä tämän asetuksen liitteessä V olevassa 5 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainitun päästön raja-arvoa; 3) yksikään puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteessä V olevassa 2 kohdan sarakkeessa A tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja, tai 97 prosenttia vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteessä V olevassa 2 kohdan sarakkeessa B tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja; 4) yksikään raskasmetallien sekä dioksiinien ja furaanien mittaustulos ei ylitä tämän asetuksen liitteessä V olevassa 3 ja 4 kohdassa mainittuja tai liitteessä II tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja; ja 5) tämän asetuksen liitteessä V olevassa 5 kohdan toisen luetelmakohdassa mainittuja tai liitteessä II tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja noudatetaan muutoin.</p>		<p>49 artikla Päästöjen raja-arvojen noudattaminen Ilmaa ja vettä pilaavia päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä VI olevassa 8 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan. LIITE VI 8 osa Päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointi I. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot I.1. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos a) yksikään vuorokausikeskiarvo ei ylitä 3 osan I.1 kohdassa tai 4 osassa vahvistettuja tai 4 osan mukaisesti laskettuja päästöjen raja-arvoja; b) yksikään puolen tunnin keskiarvo ei ylitä 3 osan I.2 kohdassa olevassa sarakkeessa A vahvistettuja päästöjen raja-arvoja, tai soveltuviissa tapauksissa 97 % vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä 3 osan I.2 kohdassa olevassa sarakkeessa B vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; c) yksikään raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja varten määritetyn näytteenottoajan keskiarvo ei ylitä 3 osan I.3 kohdassa ja I.4 kohdassa tai 4 osassa vahvistettuja tai 4 osan mukaisesti laskettuja päästöjen raja-arvoja; d) hiilimonoksidin (CO) osalta: i) jätteenpolttolaitosten osalta: – vähintään 97 % vuoden aikana mitatuista vuorokauden keskiarvoista ei ylitä 3 osan I kohdan 5 alakohdan a alakohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; ja – vähintään 95 prosenttia kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana tai kaikista saman jakson aikana otetuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä 3 osan I.5 kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; sellaisten jätteenpolttolaitosten osalta, joissa polttoprosessista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 1 100°C:een, jäsenvaltiot voivat soveltaa 10 minuutin keskiarvoihin seitsemän vuorokauden arviointijaksoa; ii) jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten osalta: 4 osan säännöksiä noudatetaan.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>Päästöjen puolen tunnin ja kymmenen minuutin keskiarvot on määritettävä varsinaisen toiminta-ajan kuluessa mitatuista arvoista, joista on vähennetty tämän asetuksen liitteessä III tarkoitettua luottamusvälin arvoa. Vuorokausikeskiarvot on laskettava näiden keskiarvoista. Varsinaiseen toiminta-aikaan ei lueta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jollei niiden aikana polteta jätettä. Jotta 2 momentissa tarkoitettu vuorokausikeskiarvo olisi edustava, vuorokaudessa saa hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Samasta syystä vuodessa saa hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuvissa mittauksissa. Näytteenottoaikana tehtyjen mittausten keskiarvot sekä fluorivedyn (HF), suolahapon (HCl) ja rikkidioksidin (SO₂) määräaikaisten mittausten keskiarvot on määritettävä 17 §:n 1 momentin 3 kohdan sekä tämän asetuksen liitteen III vaatimusten mukaisesti.</p>		<p>1.2. Puolen tunnin ja 10 minuutin keskiarvot määritetään varsinaisen toiminta-ajan kuluessa (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jos niiden aikana ei polteta jätettä) mitatuista arvoista, joista on vähennetty 6 osan 1.3 kohdassa tarkoitettua luottamusvälin arvoa. Vuorokausikeskiarvot lasketaan näistä vahvistetuista keskiarvoista. Jotta vuorokausikeskiarvo olisi pätevä, vuorokaudessa saadaan hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Vuodessa saadaan hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi.</p> <p>1.3. Näytteenottoajan keskiarvot sekä HF:n, HCl:n ja SO₂:n määräaikaismittausten keskiarvot määritetään 45 artiklan 1 kohdan e alakohdan, 48 artiklan 3 kohdan sekä 6 osan 1 kohdan vaatimusten mukaisesti.</p>
<p>23 § Veteen johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin Veteen johdettavien päästöjen raja-arvot eivät ylitä, jos: 1) kiintoaineksen kokonaismäärän mittaustuloksista 95 prosenttia ja 100 prosenttia eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä IV mainittuja vastaavia päästöjen raja-arvoja; 2) raskasmetallien mittaustuloksista enintään yksi vuodessa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV mainitut päästöjen raja-arvot tai, jos ympäristöluvassa on määrätty useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitettua päästöjen raja-arvoa; ja 3) dioksiinien ja furaanien kahdesti vuodessa tehtävien mittausten tulokset eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitettua päästöjen raja-arvoa.</p>	<p>23 § Veteen johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin Veteen johdettavien päästöjen raja-arvot eivät ylitä, jos: 1) kiintoaineksen kokonaismäärän osalta 95 prosenttia ja 100 prosenttia mitatuista arvoista eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä IV mainittuja vastaavia päästöjen raja-arvoja; 2) raskasmetallien mittaustuloksista enintään yksi vuodessa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV mainitut päästöjen raja-arvot tai, jos ympäristöluvassa on määrätty useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitettua päästöjen raja-arvoa; ja 3) dioksiinien ja furaanien osalta tehtävien mittausten tulokset eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitettua päästöjen raja-arvoa.</p>	<p>49 artikla Päästöjen raja-arvojen noudattaminen Ilmaa ja vettä pilaavia päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä VI olevassa 8 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.</p> <p>LIITE VI 8 osa Päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointi</p> <p>2. Vesiin joutuvien päästöjen raja-arvot. Vesiin joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos a) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän osalta 95 prosenttia ja 100 prosenttia mitatuista arvoista ei ylitä vastaavia 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; b) raskasmetallien (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni ja Zn) osalta enintään yksi mittaus vuodessa ylittää 5 osassa vahvistettua päästöjen raja-arvoa; vaihtoehtoisesti, jos jäsenvaltio säättää useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää 5 osassa vahvistettua päästöjen raja-arvoa; c) dioksiinien ja furaanien osalta tehtävien mittausten tulokset eivät ylitä 5 osassa vahvistettua päästöjen raja-arvoa.</p>
<p>24 § Raja-arvojen ylittämisestä ilmoittaminen Jos tehdyistä mittauksista käy ilmi, että tämän asetuksen mukaiset päästöjen raja-arvot ylittyvät, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava asiasta viipymättä valvontaviranomaiselle.</p>		

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	Muutosehdotus	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>25 § Tiedottaminen Valvontaviranomaisen on laadittava luettelo poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksista ja saatettava se yleisön saataville. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on vuosittain laadittava valvontaviranomaiselle selvitys laitoksen toiminnasta. Selvityksessä on selostettava ainakin prosessin toiminta sekä ilmaan ja veteen johdetut päästöt verrattuna tämän asetuksen mukaisiin päästöjen raja-arvoihin. Yleisöllä on oltava oikeus tutustua selvityksiin. Selvitykset on julkaistava sähköisesti.</p>	<p>25 § Tiedottaminen Valvontaviranomaisen on laadittava luettelo jätteenpolttolaitoksista ja jätettä käyttävistä rinnakkaispolttolaitoksista ja saatettava se yleisön saataville. Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on vuosittain laadittava valvontaviranomaiselle selvitys laitoksen toiminnasta. Selvityksessä on selostettava ainakin prosessin toiminta sekä ilmaan ja veteen johdetut päästöt verrattuna tämän asetuksen mukaisiin päästöjen raja-arvoihin. Yleisöllä on oltava oikeus tutustua selvityksiin. Selvitykset on julkaistava sähköisesti.</p>	<p>55 artikla Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskeva raportointi ja yleisölle annettavat tiedot 3. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava luettelo niistä jätteenpolttolaitoksista ja jätettä käyttävistä rinnakkaispolttolaitoksista, joiden nimelliskapasiteetti on alle kaksi tonnia tunnissa, ja luettelo on annettava yleisön saataville. 2. Niitä jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia, joiden nimelliskapasiteetti on kaksi tonnia tunnissa tai enemmän, koskevista 72 artiklassa tarkoitetuissa raporteissa on oltava tiedot laitoksen toiminnasta ja seurannasta ja selostettava ainakin poltto- tai rinnakkaispolttoprosessin kulku sekä ilmaan ja veteen joutuneet päästöt suhteutettuna tämän direktiivin mukaisiin päästörajoihin. Nämä tiedot on annettava yleisön saataville. 1. Uusien jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten lupia koskevien hakemusten on oltava riittävän ajan yleisön saatavilla yhdessä tai useammassa tilassa, jotta se voi esittää hakemuksista huomautuksia ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee asiassa päätöksen. Myös mainittu päätös, joka sisältää vähintään jäljennöksen luvasta ja sen mahdolliset myöhemmät muutokset, on annettava yleisön saataville.</p>
<p>26 § Poikkeukselliset käyttöolosuhteet Ympäristöluvassa on määrättävä pisin sallittu aika, jonka kuluessa puhdistuslaitteiden teknisesti välttämättömien seisokkien, häiriöiden tai vikojen vuoksi päästöt ilmaan ja veteen saavat ylittää säädetyt päästöjen raja-arvot, sekä aika, jonka päästöjen mittaamiseen tarkoitetut laitteet saavat olla poissa käytöstä. Edellä 1 momentissa tarkoitetun häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa tai polttolinjalla ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpolttoa keskeytyttä yli neljää tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät. Tällaisten tilanteiden yhteenlaskettu kesto koko laitoksen samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen yhdistetyissä linjoissa saa olla enintään 60 tuntia vuodessa. Tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa on huolehdittava muutoin, että 10 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaista vaatimusta noudatetaan.</p>	<p>26 § Poikkeukselliset käyttöolosuhteet Ympäristöluvassa on määrättävä pisin sallittu aika, jonka kuluessa puhdistuslaitteiden teknisesti välttämättömien seisokkien, häiriöiden tai vikojen vuoksi päästöt ilmaan ja veteen saavat ylittää säädetyt päästöjen raja-arvot, sekä aika, jonka päästöjen mittaamiseen tarkoitetut laitteet saavat olla poissa käytöstä. Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua. Jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa tai yksittäisessä uunissa ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpolttoa keskeytyttä yli neljää tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät. Tällaisten tilanteiden yhteenlaskettu kesto koko laitoksen samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen yhdistetyissä linjoissa saa olla enintään 60 tuntia vuodessa. Tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa on huolehdittava muutoin, että 10 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaista vaatimusta noudatetaan. Ilmaan johdettavien päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei jätteenpolttolaitoksessa saa missään olosuhteissa ylittää 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna. Myöskään ilmaan johdettavien hiilimonoksidin ja orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvot eivät saa ylittyä. Kaikkien muiden 4 §:ssä ja 8–12 §:ssä tarkoitettujen vaatimusten tulee täyttyä.</p>	<p>47 artikla Häiriöt Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua. 46 artikla Päästöjen vähentäminen 6. Jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa tai jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osana olevassa yksittäisessä uunissa ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpolttoa keskeytyttä yli neljää tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 50 artiklan 4 kohdan c alakohdan soveltamista. Tällaisen toiminnan yhteenlaskettu kesto ei saa ylittää 60 tuntia vuodessa. Toisessa alakohdassa vahvistettua aikarajaa on sovellettava niihin uuneihin, jotka on yhdistetty samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen. Liite VI, 3 osa 2. Edellä olevan 46 artiklan 6 kohdassa ja 47 artiklassa kuvatuissa tilanteissa sovellettavat päästöjen raja-arvot. Ilmaan joutuvien jätteenpolttolaitoksen päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei saa missään olosuhteissa ylittää arvoa 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna. Ilmaan joutuvien 1.2 kohdassa ja 1.5 kohdan b luetelmakohdassa vahvistettuja orgaanisen hiilen päästöjen ja CO-päästöjen raja-arvoja ei saa ylittää.</p>
<p>27 § Voimaantulo ja siirtymäsäännökset Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2003. Tällä asetuksella kumotaan yhdyskuntajätettä polttavien laitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 23 päivänä kesäkuuta 1994 annettu valtioneuvoston päätös (626/1994), ongelmajätteiden poltosta 28 päivänä elokuuta 1997 annettu valtioneuvoston päätös (842/1997) sekä öljyjätehuollosta 30 päivänä tammikuuta 1997 annetun valtioneuvoston päätöksen (101/1997) 7 §. Käytössä olevaan poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen sovelletaan tätä asetusta 29 päivästä joulukuuta 2005 alkaen. Tällä asetuksella kumottavia säädöksiä sovelletaan niiden soveltamisalaan kuuluvaan käytössä olevaan poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen 28 päivään joulukuuta 2005 saakka. Siihen sovelletaan kuitenkin edellä todetun estämättä tämän asetuksen liitteissä erikseen mainittuja säännöksiä jo asetuksen voimaantulopäivästä.</p>		

Liitteet (eroavuudet merkitty punaisella)

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>Liite I Dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien ekvivalenttikertoimet</p> <p>Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien (toksisuusekvivalentin) määrittämiseksi seuraavien dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:</p> <p style="text-align: right;">Toksisuusekvivalenttikerroin</p> <p>2,3,7,8 — Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD) 1 1,2,3,7,8 — Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD) 0,5 1,2,3,4,7,8 — Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD) 0,1 1,2,3,6,7,8 — Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD) 0,1 1,2,3,7,8,9 — Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD) 0,1 1,2,3,4,6,7,8 — Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD) 0,01 — Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD) 0,001 2,3,7,8 — Tetraklooridibentsofuraani (TCDF) 0,1 2,3,4,7,8 — Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF) 0,5 1,2,3,7,8 — Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF) 0,05 1,2,3,4,7,8 — Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF) 0,1 1,2,3,6,7,8 — Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF) 0,1 1,2,3,7,8,9 — Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF) 0,1 2,3,4,6,7,8 — Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF) 0,1 1,2,3,4,6,7,8 — Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF) 0,01 1,2,3,4,7,8,9 — Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF) 0,01 — Oktaklooridibentsofuraani (OCDF) 0,001</p>	<p>LIITE VI Jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käytäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat tekniset säännökset</p> <p>2 osa Dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien ekvivalenttikertoimet</p> <p>Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien määrittämiseksi seuraavien dibentso-p-dioksiinien ja furaanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:</p> <p style="text-align: right;">Toksisuusekvivalenttikerroin</p> <p>2, 3, 7, 8 – Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD) 1 1, 2, 3, 7, 8 – Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD) 0,5 1, 2, 3, 4, 7, 8 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD) 0,1 1, 2, 3, 6, 7, 8 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD) 0,1 1, 2, 3, 7, 8, 9 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD) 0,1 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 – Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD) 0,01 Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD) 0,001 2, 3, 7, 8 – Tetraklooridibentsofuraani (TCDF) 0,1 2, 3, 4, 7, 8 – Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF) 0,5 1, 2, 3, 7, 8 – Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF) 0,05 1, 2, 3, 4, 7, 8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF) 0,1 1, 2, 3, 6, 7, 8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF) 0,1 1, 2, 3, 7, 8, 9 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF) 0,1 2, 3, 4, 6, 7, 8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF) 0,1 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 – Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF) 0,01 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9 – Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF) 0,01 Oktaklooridibentsofuraani (OCDF) 0,001</p>
<p>Liite II Rinnakkaispolttolaitoksen ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvojen määrittäminen</p> <p>Rinnakkaispolttolaitoksen raja-arvot määritellään tämän liitteen I kohdan laskukaavalla (sekoitussääntö), jos liitteen 2–4 kohdissa ei ole esitetty erityistä kokonaispäästöjen raja-arvoa C.</p> <p>I. Päästöjen raja-arvojen laskenta Kullekin savukaasun sisältämälle epäpuhtaudelle sekä hiilimonoksidille määritetään raja-arvo seuraavasti:</p> $V \text{ jäte} \times C \text{ jäte} + V \text{ prosessi} \times C \text{ prosessi} = C$ <p>V jäte +V prosessi</p> <p>Vjäte : pelkästään jätteen poltosta syntyvän savukaasun volyyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä asetuksessa säädettujen olosuhteiden mukaisesti muunnettuna.</p> <p>Cjäte: polttolaitoksille liitteen V päästöjen raja-arvot asiaankuuluvien epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin osalta. Vprosessi: laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän savukaasun volyyymi, joka määritetään tässä asetuksessa säädetyin happipitoisuuden perusteella. Jos säännökset puuttuvat näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen savukaasun todellista happipitoisuutta, jota ei ole laimennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeetonta ilmaa. Muiden olosuhteiden mukaisesti tapahtuvasta muuntamisesta säädetään tässä asetuksessa. Cprosessi: tämän liitteen 2–4 kohdissa tietyille teollisuusaloille asetetut päästöjen raja-arvot, tai jos tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten savukaasussa esiintyvien asianomaisten epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvot, joista säädetään muualla laissa, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia säädöksiä ei ole, käytetään luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja. Jos tällaisia luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia. C: tämän liitteen 2–4 kohdissa tietyille teollisuusaloille ja tietyille epäpuhtauksille asetetut kokonaispäästöjen raja-arvot ja happipitoisuus tai jos tällaiset raja-arvot puuttuvat, hiilimonoksidia ja asianomaisten epäpuhtauksien kokonaispäästöjen raja-arvot, joilla korvataan tämän asetuksen liitteissä asetetut päästöjen raja-arvot. Kokonaisuuhappipitoisuus, jolla korvataan muuntamisen perustana oleva happipitoisuus, määritetään edellä tarkoitettujen pitoisuuden perusteella, jossa otetaan huomioon osavolyymit.</p>	<p>LIITE VI 4 osa Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvojen määrittäminen</p> <p>jätteen rinnakkaispolttolle</p> <p>I. Seuraavaa kaavaa (sekoitussääntö) on sovellettava siinä tapauksessa, että tämän osan taulukoissa ei ole esitetty erityistä kokonaispäästöjen raja-arvoa C. Jätteen kullekin rinnakkaispoltoissa syntyvän savukaasun sisältämälle pilaavalle aineelle sekä CO:lle määritetään päästöjen raja-arvo seuraavasti:</p> $V \text{ jäte} \times C \text{ jäte} + V \text{ prosessi} \times C \text{ prosessi} = C$ <p>Vjäte + Vprosessi</p> <p>Vjäte : Pelkästään jätteenpoltoista syntyvän savukaasun volyyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä direktiivissä vahvistettujen olosuhteiden mukaisesti standardoituna. Jos vaarallisten jätteen polttamisen seurauksena syntyvä lämmönluovutus on alle 10 prosenttia laitoksen lämmön kokonaisluovutuksesta, Vjäte on laskettava (käsitteellisestä) määrästä jätettä, joka poltettuna vastaisi 10 prosentin lämmön luovutusta lämmön kokonaisluovutuksen ollessa määrätty. Cjäte : Jätteenpoltoon tarkoitettuille laitoksille 3 osassa vahvistetut päästöjen raja-arvot. Vprosessi : Laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän savukaasun volyyymi, joka määritetään niiden happisältöjen perusteella, joiden mukaan päästöt on standardoitava unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti. Jos tällaista lainsäädäntöä ei ole annettu näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen savukaasun todellista happisältöä, jota ei ole laimennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeetonta ilmaa. Cprosessi : Tässä osassa tietyille teollisuuden toimintoille vahvistetut päästöjen raja-arvot, tai jos tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten raja-arvot, jotka ovat kyseisiä laitoksia koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisia, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei ole, käytetään luvassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Jos tällaisia luvassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia. C : Tietyttä teollisuustoimintoja ja tietyttä pilaavia aineita koskevat kokonaispäästöjen raja-arvot tässä osassa vahvistetussa happipitoisuudessa, tai jos tällaisia arvoja ei ole, tämän direktiivin erityisissä liitteissä vahvistetut päästöjen raja-arvot korvaavat kokonaispäästöjen raja-arvot, kokonaisuuhappipitoisuus, jolla korvataan standardisoitun perustana oleva happipitoisuus, määritetään edellä tarkoitettujen pitoisuuden pohjalta, jossa otetaan huomioon osavolyymit. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273, 15 K ja paine 101, 3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.</p> <p>Jäsenvaltiot voivat antaa tässä osassa säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)																																																		
<p>2. Sementtiuuneja koskevat erityissäännökset Arvot on ilmoitettu vuorokausikeskiarvoina (jatkuvien mittauksien osalta). Näytteenottoajat ja muut mittausvaatimukset määräytyvät 13, 17 ja 18 §:n mukaan. Kaikki arvot ilmaistaan mg/m³:ssa (dioksiinit ja furaanit ng/m³:ssa). Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.</p> <p>Päästöjen raja-arvojen noudattamisen tarkistamiseksi tehtävien mittausten tulokset on muunnettava seuraavia olosuhteita vastaaviksi: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 10 %, kuiva kaasu.</p> <p>2.1 Kokonaispäästöjen raja-arvot (C)</p> <table border="0"> <tr><td>Epäpuhtaus</td><td>C</td></tr> <tr><td>Hiukkasten kokonaismäärä</td><td>30(l)</td></tr> <tr><td>HCl</td><td>10</td></tr> <tr><td>HF</td><td>l</td></tr> <tr><td>NO_x käytössä olevat laitokset</td><td>800(2)</td></tr> <tr><td>NO_x muut laitokset</td><td>500 (3)</td></tr> <tr><td>Cd + Tl</td><td>0,05</td></tr> <tr><td>Hg</td><td>0,05</td></tr> <tr><td>Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V</td><td>0,5</td></tr> <tr><td>Dioksiinit ja furaanit</td><td>0,l</td></tr> </table> <p>(1 Alle kolme tonnia jätettä tunnissa polttavan sementtiuunin ympäristöluvassa voidaan määrätä, että hiukkaspäästöjen raja-arvo on 1 päivään tammikuuta 2008 saakka enintään 50 mg/m³.</p> <p>(2 Käytössä olevan märkämenetelmällä toimivan sementtiuunin tai alle kolme tonnia jätettä tunnissa polttavan sementtiuunin ympäristöluvassa voidaan määrätä, että NO_xkokonaispäästöjen raja-arvo on 1 päivään tammikuuta 2008 saakka enintään 1 200 mg/m³.</p> <p>(3 NO_x-päästön raja-arvoa ei sovelleta sementtiuuniin, jonka toimintaan on myönnetty ympäristölupa ja toiminta on aloitettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002, vaikka jätteen polttaminen aloitetaan 28 päivää joulukuuta 2004 jälkeen.</p> <p>2.2 Rikkidioksidin (SO₂) ja orgaanisen hiilen (TOC) kokonaispäästöjen raja-arvot (C)</p> <table border="0"> <tr><td>Epäpuhtaus</td><td>C</td></tr> <tr><td>SO₂</td><td>50</td></tr> <tr><td>TOC</td><td>10</td></tr> </table> <p>Ympäristöluvassa voidaan määrätä muita raja-arvoja, jos TOC ja SO₂ eivät ole peräisin jätteen poltosta.</p> <p>2.3 Hiilimonoksidin (CO) päästöjen raja-arvot Ympäristöluvassa voidaan määrätä CO-päästöjen raja-arvot.</p>	Epäpuhtaus	C	Hiukkasten kokonaismäärä	30(l)	HCl	10	HF	l	NO _x käytössä olevat laitokset	800(2)	NO _x muut laitokset	500 (3)	Cd + Tl	0,05	Hg	0,05	Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5	Dioksiinit ja furaanit	0,l	Epäpuhtaus	C	SO ₂	50	TOC	10	<p>2. Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä sementtiuuneja koskevat erityissäännökset</p> <p>2.1 Jäljempänä olevan 2.2 kohdassa ja 2.3 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovelletaan vuorokausikeskiarvoina hiukkasten kokonaismäärään ja HCl-, HF-, NO_x-, SO₂- ja TOC-päästöihin (jatkuvat mittaukset), vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona raskasmetalleihin ja vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona dioksiineihin ja furaaneihin. Kaikki arvot standardisoidaan, happipitoisuuteen 10 %. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.</p> <p>2.2 C – Seuraavien pilaavien aineiden kokonaispäästöjen raja-arvot (mg/Nm³ lukuun ottamatta dioksiineja ja furaaneja)</p> <table border="0"> <tr><td>Pilaava aine</td><td>C</td></tr> <tr><td>Hiukkasten kokonaismäärä</td><td>30</td></tr> <tr><td>HCl</td><td>10</td></tr> <tr><td>HF</td><td>l</td></tr> <tr><td>NO_x</td><td>500 l)</td></tr> <tr><td>Cd + Tl</td><td>0,05</td></tr> <tr><td>Hg</td><td>0,05</td></tr> <tr><td>Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V</td><td>0,5</td></tr> <tr><td>Dioksiinit ja furaanit (ng/Nm³)</td><td>0,l</td></tr> </table> <p>l) Toimivaltainen viranomainen voi sallia 1 päivään tammikuuta 2016 saakka poikkeuksia NO_x-päästöjen raja-arvoista Lepol-uunien ja pitkien kiertouunien osalta edellyttäen, että luvassa vahvistetaan NO_x-kokonaispäästöjen raja-arvoksi enintään 800 mg/Nm³.</p> <p>2.3 C – SO₂:n ja orgaanisen hiilen kokonaispäästöjen raja-arvot (mg/Nm³)</p> <table border="0"> <tr><td>Epäpuhtaus</td><td>C</td></tr> <tr><td>SO₂</td><td>50</td></tr> <tr><td>TOC</td><td>10</td></tr> </table> <p>Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia näistä päästöjen raja-arvoista tapauksissa, joissa orgaaninen hiili ja SO₂ eivät synny jätteen rinnakkaispolttosta.</p> <p>2.4 C – kokonaispäästöjen raja-arvot CO:n osalta Toimivaltainen viranomainen voi asettaa raja-arvoja CO-päästöille.</p>	Pilaava aine	C	Hiukkasten kokonaismäärä	30	HCl	10	HF	l	NO _x	500 l)	Cd + Tl	0,05	Hg	0,05	Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5	Dioksiinit ja furaanit (ng/Nm ³)	0,l	Epäpuhtaus	C	SO ₂	50	TOC	10
Epäpuhtaus	C																																																		
Hiukkasten kokonaismäärä	30(l)																																																		
HCl	10																																																		
HF	l																																																		
NO _x käytössä olevat laitokset	800(2)																																																		
NO _x muut laitokset	500 (3)																																																		
Cd + Tl	0,05																																																		
Hg	0,05																																																		
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5																																																		
Dioksiinit ja furaanit	0,l																																																		
Epäpuhtaus	C																																																		
SO ₂	50																																																		
TOC	10																																																		
Pilaava aine	C																																																		
Hiukkasten kokonaismäärä	30																																																		
HCl	10																																																		
HF	l																																																		
NO _x	500 l)																																																		
Cd + Tl	0,05																																																		
Hg	0,05																																																		
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5																																																		
Dioksiinit ja furaanit (ng/Nm ³)	0,l																																																		
Epäpuhtaus	C																																																		
SO ₂	50																																																		
TOC	10																																																		

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta					IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)				
<p>3. Energiantuotantolaitoksia koskevat erityissäännökset</p> <p>3.1 Vuorokausikeskiarvot (Cprosessi)</p> <p>Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.</p>					<p>3. Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä polttolaitoksia koskevat erityissäännökset</p> <p>3.1. Cprosessi ilmaistuna vuorokausikeskiarvoina (mg/Nm³) 82 artiklan 5 kohdassa säädettyyn päivään saakka.</p> <p>Polttolaitosten nimellistä kokonaislämpötehoa määriteltäessä sovelletaan 29 artiklan yhdistämissääntöjä. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.</p>				
Cprosessi kiinteiden polttoaineiden osalta mg/m ³ (n):ssa (happipitoisuus 6 %):					Cprosessi kiinteiden polttoaineiden, lukuun ottamatta biomassaa , osalta (O ₂ -pitoisuus 6 %):				
Epäpuhtaus <50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth		Pilaava aine < 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth	
SO ₂					SO ₂	-	850	200	200
Kiinteät polttoaineet yleensä	850	200	200		NO _x	-	400	200	200
Turve	400	400-200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200		Hiukkaset	50	50	30	30
NO _x	400	200	150						
Hiukkaset	50	50	30						
<p>Ympäristöluvassa voidaan määrätä, että 1 päivään tammikuuta 2008 saakka leijukerrosteknologiaa ja kiinteitä polttoaineita käyttävässä käytössä olevassa 100–300 MWth:n rinnakkaispolttolaitoksessa käytetään seuraavia Cprosessi -arvoja raja-arvojen laskemisessa: NO_x-päästöjen osalta enintään 350 mg/m³ (n) ja SO₂ -päästöjen osalta enintään 850–400 mg/m³(n) (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin).</p>									
Cprosessi biomassan osalta mg/m ³ (n):ssa (happipitoisuus 6 %):					Cprosessi biomassan osalta (O ₂ -pitoisuus 6 %):				
Epäpuhtaus <50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth		Pilaava aine < 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth	
SO ₂	200	200	200		SO ₂	-	200	200	200
NO _x	350	300	150		NO _x	-	350	300	200
Hiukkaset	50	50	30		Hiukkaset	50	50	30	30
<p>Ympäristöluvassa voidaan määrätä, että 1 päivään tammikuuta 2008 saakka leijukerrosteknologiaa ja biomassaa polttoaineena käyttävässä käytössä olevassa 100–300 MWth:n rinnakkaispolttolaitoksessa käytetään NO_x-päästöjen raja-arvoa laskettaessa Cprosessi-arvoa, joka on enintään 350 mg/m³(n).</p>									
Cprosessi nestemäisten polttoaineiden osalta mg/m ³ (n):ssa (happipitoisuus 3 %):					Cprosessi nestemäisten polttoaineiden osalta (O ₂ -pitoisuus 3 %):				
Epäpuhtaus <50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth		Pilaava aine < 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth	
SO ₂	850	400–200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200		SO ₂	-	850	400–200	200
NO _x	400	200	175		NO _x	-	400	200	200
Hiukkaset	50	50	30		Hiukkaset	50	50	30	30

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)																																																																																																																																																						
	<p>3.2 Cprosessi vuorokausikeskiarvona (mg/Nm³) 82 artiklan 6 kohdassa säädetystä päivästä alkaen.</p> <p>Polttolaitosten nimellistä kokonaislämpötehoa määriteltäessä sovelletaan 29 artiklan yhdistämissääntöjä. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.</p> <p>3.2.1 Cprosessi 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita: Cprosessi kiinteiden polttoaineiden, lukuun ottamatta biomassaa, osalta mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %):</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Pilaava aine</th> <th>< 50 MWth</th> <th>50—100 MWth</th> <th>100—300 MWth</th> <th>> 300 MWth</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>SO₂</td> <td>-</td> <td>400</td> <td>200</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td colspan="3">Turve: 300</td> </tr> <tr> <td>NO_x</td> <td>-</td> <td>300</td> <td>200</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td colspan="3">ruskoshiilipöly 400</td> </tr> <tr> <td>Hiukkaset</td> <td>50</td> <td>30</td> <td>25</td> <td>20</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td colspan="2">Turve: 20</td> </tr> </tbody> </table> <p>Cprosessi biomassan osalta (O₂-pitoisuus 6%):</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Pilaava aine</th> <th>< 50 MWth</th> <th>50—100 MWth</th> <th>100—300 MWth</th> <th>> 300 MWth</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>SO₂</td> <td>-</td> <td>200</td> <td>200</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td>NO_x</td> <td>-</td> <td>300</td> <td>250</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td>Hiukkaset</td> <td>50</td> <td>30</td> <td>20</td> <td>20</td> </tr> </tbody> </table> <p>Cprosessi nestemäisten polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 3 %):</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Pilaava aine</th> <th>< 50 MWth</th> <th>50—100 MWth</th> <th>100—300 MWth</th> <th>> 300 MWth</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>SO₂</td> <td>-</td> <td>350</td> <td>250</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td>NO_x</td> <td>-</td> <td>400</td> <td>200</td> <td>150</td> </tr> <tr> <td>Hiukkaset</td> <td>50</td> <td>30</td> <td>25</td> <td>20</td> </tr> </tbody> </table> <p>3.2.2 Cprosessi 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita Cprosessi kiinteiden polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 6 %) biomassaa lukuun ottamatta:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Pilaava aine</th> <th>< 50 MWth</th> <th>50—100 MWth</th> <th>100—300 MWth</th> <th>> 300 MWth</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>SO₂</td> <td>-</td> <td>400</td> <td>200</td> <td>150</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td colspan="2">Turve: 300</td> <td>Kiertoleijupoltto lukuun ottamatta paineistettu leijupoltto 250 tai leijupoltto, tai turvetta käytettäessä kaiken leijupolton osalta: 200</td> </tr> <tr> <td>NO_x</td> <td>-</td> <td>300</td> <td>200</td> <td>150</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td colspan="2">Turve: 250</td> <td>Ruskoshiilen pölypoltto: 200</td> </tr> <tr> <td>Hiukkaset</td> <td>50</td> <td>20</td> <td>20</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>Turve: 20</td> </tr> </tbody> </table> <p>Cprosessi biomassan osalta (O₂-pitoisuus 6%):</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Pilaava aine</th> <th>< 50 MWth</th> <th>50—100 MWth</th> <th>100—300 MWth</th> <th>> 300 MWth</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>SO₂</td> <td>-</td> <td>200</td> <td>200</td> <td>150</td> </tr> <tr> <td>NO_x</td> <td>-</td> <td>250</td> <td>200</td> <td>150</td> </tr> <tr> <td>Hiukkaset</td> <td>50</td> <td>20</td> <td>20</td> <td>20</td> </tr> </tbody> </table> <p>Cprosessi nestemäisten polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 3 %):</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Pilaava aine</th> <th>< 50 MWth</th> <th>50—100 MWth</th> <th>100—300 MWth</th> <th>> 300 MWth</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>SO₂</td> <td>-</td> <td>350</td> <td>200</td> <td>150</td> </tr> <tr> <td>NO_x</td> <td>-</td> <td>300</td> <td>150</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>Hiukkaset</td> <td>50</td> <td>20</td> <td>20</td> <td>10</td> </tr> </tbody> </table>	Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth	SO ₂	-	400	200	200			Turve: 300			NO _x	-	300	200	200			ruskoshiilipöly 400			Hiukkaset	50	30	25	20				Turve: 20		Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth	SO ₂	-	200	200	200	NO _x	-	300	250	200	Hiukkaset	50	30	20	20	Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth	SO ₂	-	350	250	200	NO _x	-	400	200	150	Hiukkaset	50	30	25	20	Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth	SO ₂	-	400	200	150			Turve: 300		Kiertoleijupoltto lukuun ottamatta paineistettu leijupoltto 250 tai leijupoltto, tai turvetta käytettäessä kaiken leijupolton osalta: 200	NO _x	-	300	200	150			Turve: 250		Ruskoshiilen pölypoltto: 200	Hiukkaset	50	20	20	10					Turve: 20	Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth	SO ₂	-	200	200	150	NO _x	-	250	200	150	Hiukkaset	50	20	20	20	Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth	SO ₂	-	350	200	150	NO _x	-	300	150	100	Hiukkaset	50	20	20	10
Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth																																																																																																																																																			
SO ₂	-	400	200	200																																																																																																																																																			
		Turve: 300																																																																																																																																																					
NO _x	-	300	200	200																																																																																																																																																			
		ruskoshiilipöly 400																																																																																																																																																					
Hiukkaset	50	30	25	20																																																																																																																																																			
			Turve: 20																																																																																																																																																				
Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth																																																																																																																																																			
SO ₂	-	200	200	200																																																																																																																																																			
NO _x	-	300	250	200																																																																																																																																																			
Hiukkaset	50	30	20	20																																																																																																																																																			
Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth																																																																																																																																																			
SO ₂	-	350	250	200																																																																																																																																																			
NO _x	-	400	200	150																																																																																																																																																			
Hiukkaset	50	30	25	20																																																																																																																																																			
Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth																																																																																																																																																			
SO ₂	-	400	200	150																																																																																																																																																			
		Turve: 300		Kiertoleijupoltto lukuun ottamatta paineistettu leijupoltto 250 tai leijupoltto, tai turvetta käytettäessä kaiken leijupolton osalta: 200																																																																																																																																																			
NO _x	-	300	200	150																																																																																																																																																			
		Turve: 250		Ruskoshiilen pölypoltto: 200																																																																																																																																																			
Hiukkaset	50	20	20	10																																																																																																																																																			
				Turve: 20																																																																																																																																																			
Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth																																																																																																																																																			
SO ₂	-	200	200	150																																																																																																																																																			
NO _x	-	250	200	150																																																																																																																																																			
Hiukkaset	50	20	20	20																																																																																																																																																			
Pilaava aine	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth																																																																																																																																																			
SO ₂	-	350	200	150																																																																																																																																																			
NO _x	-	300	150	100																																																																																																																																																			
Hiukkaset	50	20	20	10																																																																																																																																																			

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>3.2 Kokonaispäästöjen raja-arvot (C) Kokonaispäästöjen raja-arvot ilmaistaan mg/m³(n):ssa (happipitoisuus 6 %). Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot ovat seuraavat:</p> <p>Epäpuhtaus C Cd +Tl 0,05 Hg 0,05 Sb +As +Pb +Cr +Co +Cu +Mn +Ni +V 0,5</p> <p>Kokonaispäästöjen raja-arvot ilmaistaan ng/m³(n):ssa (happipitoisuus 6 %). Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot ovat seuraavat:</p> <p>Epäpuhtaus C Dioksiinit ja furaanit 0,1</p>	<p>3.3. C–kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta (mg/Nm³) ilmaistuna vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina (O₂-pitoisuus 6% kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3% nestemäisten osalta):</p> <p>Pilaava aine C Cd + Tl 0,05 Hg 0,05 Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V 0,5</p> <p>3.4. C – kokonaispäästöjen raja-arvot (ng/Nm³) dioksiineille ja furaaneille ilmaistuna vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina (O₂-pitoisuus 6% kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3% nestemäisten osalta)</p> <p>Pilaava aine C Dioksiinit ja furaanit 0,1</p>
<p>4. Muiden kuin kohdassa 2 ja 3 tarkoitettujen laitosten erityissäännökset 4.1 Kokonaispäästöjen raja-arvot (C) Kokonaispäästöjen raja-arvot ilmaistaan ng/m³(n):ssa. Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitatut kaikki keskiarvot ovat seuraavat:</p> <p>Epäpuhtaus C Dioksiinit ja furaanit 0,1</p> <p>Kokonaispäästöjen raja-arvot ilmaistaan mg/m³(n):ssa. Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitatut kaikki keskiarvot ovat seuraavat:</p> <p>Epäpuhtaus C Cd +Tl 0,05 Hg 0,05</p>	<p>4. Tämän osan 2 ja 3 kohdan soveltamisalaa kuulumattomilla teollisuudenaloilla käytettäviin jätteen rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat erityissäännökset 4.1. C – kokonaispäästöjen raja-arvot (ng/Nm³) dioksiinien ja furaanien osalta ilmaistuna vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina:</p> <p>Pilaava aine C Dioksiinit ja furaanit 0,1</p> <p>4.2 C – kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta (mg/Nm³) ilmaistunavähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina:</p> <p>Pilaava aine C Cd + Tl 0,05 Hg 0,05</p>
<p>Liite III Mittausmenetelmät</p> <p>Ilman ja veden epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseksi tehtävien mittausten on oltava edustavia. Kaikkien epäpuhtauksien, myös dioksiinien ja furaanien, näytteenotto ja analyysi sekä automaattisten mittausjärjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on tehtävä CENstandardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, käytetään sellaisia ISOstandardeja, kansallisia standardeja tai kansainvälisiä standardeja, jotka varmistavat vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.</p> <p>Päästöjen vuorokausikeskiarvoja koskevien yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia: Hiilimonoksidi (CO) 10 % Rikkidioksidi (SO₂) 20 % Typpidioksidi (NO₂) 20 % Hiukkasten kokonaismäärä 30 % Orgaanisen hiilen kokonaismäärä 30 % Suolahappo (HCl) 40 % Fluorivety (HF) 40 %.</p>	<p>LIITE VI 6 osa Päästöjen tarkkailu 1. Mittaustekniikat 1.1. Ilman ja veden epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseksi suoritettavien mittausten on oltava edustavia. 1.2 Kaikkien pilaavien aineiden, myös dioksiinien ja furaanien, näytteenotto ja analyysi ja automaattisten mittausjärjestelmien laadunvarmistus sekä niiden kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on suoritettava CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot. Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin. 1.3. Yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia päivittäisistä päästöjen raja-arvoista: Hiilimonoksidi: 10 % Rikkidioksidi: 20 % Typpidioksidi: 20 % Hiukkasten kokonaismäärä: 30 % Orgaanisen hiilen kokonaismäärä: 30 % Kloorivety: 40 % Fluorivety: 40 %. Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen määraikaismittaukset on tehtävä 1.1 ja 1.2 kohdan mukaisesti.</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)
<p>Liite IV Savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveeseen sovellettavat päästöjen raja-arvot</p> <p>Epäpuhtaudet Päästöjen raja-arvot massapitoisuuksina suodattamattomissa näytteissä</p> <p>1. Kiintoaineksen kokonaismäärä (l 2 95 %/30 mg/l 100 %/45 mg/l</p> <p>2. Elohopea ja sen yhdisteet elohopeana (Hg) 0,03 mg/l 3. Kadmium ja sen yhdisteet kadmiumina (Cd) 0,05 mg/l 4. Tallium ja sen yhdisteet talliumina (Tl) 0,05mg/l 5. Arseeni ja sen yhdisteet arseenina (As) 0,15 mg/l 6. Lyijy ja sen yhdisteet lyijynä (Pb) 0,2 mg/l 7. Kromi ja sen yhdisteet kromina (Cr) 0,5 mg/l 8. Kupari ja sen yhdisteet kuparina (Cu) 0,5 mg/l 9. Nikkeli ja sen yhdisteet nikkelinä (Ni) 0,5 mg/l 10. Sinkki ja sen yhdisteet sinkkinä (Zn) 1,5 mg/l 11. Dioksiinit ja furaanit liitteen I mukaisesti määritettyjen yksittäisten dioksiinien ja furaanien summana 0,3 ng/l</p> <p>(1 Kiintoaineksella tarkoitetaan yleisistä viemäreistä ja eräiltä teollisuudenaloilta vesiin johdettavien jätevesien sekä teollisuudesta yleiseen viemäriin johdettavien jätevesien käsittelystä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (365/1994) tarkoitettua kiintoainesta. (2 Käytössä olevan polttolaitoksen ympäristöluvassa voidaan määrätä kiintoaineksen kokonaismäärän raja-arvoksi 1 päivään tammikuuta 2008 saakka raja-arvo, jonka mukaan kiintoaineksen kokonaismäärän mitatuista arvoista 80 prosenttia on enintään 30 mg/l eikä mikään arvoista saa olla suurempi kuin 45 mg/l.</p>	<p>LIITE VI 5 osa Savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveeseen sovellettavat päästöjen raja-arvot</p> <p>Pilaavat aineet Päästöjen raja-arvot suodattamattomien näytteiden osalta (mg/l dioksiineja ja furaaaneja lukuun ottamatta)</p> <p>1. Direktiivissä 91/271/ETY olevassa liitteessä I määritelty suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärä (95 %) 30 (100 %) 45</p> <p>2. Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg) 0,03 3. Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd) 0,05 4. Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl) 0,05 5. Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As) 0,15 6. Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb) 0,2 7. Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr) 0,5 8. Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu) 0,5 9. Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni) 0,5 10. Sinkki ja sen yhdisteet puhtaana sinkkinä (Zn) 1,5 11. Dioksiinit ja furaanit 0,3 ng/l</p>
<p>Liite V Polttolaitoksen ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot</p> <p>I. Vuorokausikeskiarvot</p> <p>Hiuukkasten kokonaismäärä 10 mg/ m3 Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC) 10 mg/m3 Suolahappo (HCl) 10 mg/m3 Fluorivety (HF) 1 mg/m3 Rikkidioksidi (SO2) 50 mg/m3 Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO2) typpidioksidina; koskee käytössä olevia polttolaitoksia, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, sekä muuta kuin käytössä olevia polttolaitoksia 200 mg/m3 (* Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO2) typpidioksidina; koskee käytössä olevia polttolaitoksia, joiden nimelliskapasiteetti on enintään 6 tonnia/tunti 400 mg/m3 (*</p> <p>(* Tammikuun 1 päivään 2007 saakka NOx-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitokseen, jossa poltetaan ainoastaan ongelmajätteitä.</p> <p>Ympäristöluvassa voidaan käytössä olevan polttolaitoksen NOx-päästöjen raja-arvojen osalta määrätä, että - nimelliskapasiteetiltaan enintään 6 tonnia tunnissa olevien laitosten vuorokausikeskiarvojen raja-arvo on enintään 500 mg/m3 1 päivään tammikuuta 2008 saakka, - nimelliskapasiteetiltaan yli 6 tonnia mutta enintään 16 tonnia tunnissa olevien laitosten vuorokausikeskiarvojen raja-arvo on enintään 400 mg/m3 1 päivään tammikuuta 2010 saakka ja - nimelliskapasiteetiltaan yli 16 tonnia mutta alle 25 tonnia tunnissa olevien laitosten, jotka eivät aiheuta päästöjä veteen, vuorokausikeskiarvojen raja-arvo on enintään 400 mg/m3 1 päivään tammikuuta 2008 saakka. Käytössä olevan polttolaitoksen ympäristöluvassa voidaan määrätä, että hiukkaspäästö on enintään 20 mg/m3 vuosikeskiarvona 1 päivään tammikuuta 2008 saakka.</p>	<p>LIITE VI 3 osa 1.1 Seuraavien pilaavien aineiden (mg/Nm³) päästöjen raja-arvojen vuorokausikeskiarvot</p> <p>Hiuukkasten kokonaismäärä 10 Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC) 10 Kloorivety (HCl) 10 Fluorivety (HF) 1 Rikkidioksidi (SO2) 50 Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO2) NO2:na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosten, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta 200 Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO2) NO2:na sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti on enintään 6 tonnia/tunti 400</p>

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	IED (7.7.2010 hyväksyty teksti)																																										
<p>2. Puolen tunnin keskiarvot</p> <table border="0"> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">(100%) A</td> <td style="text-align: center;">(97%) B</td> </tr> <tr> <td>Hiukkasten kokonaismäärä</td> <td style="text-align: center;">30 mg/m³</td> <td style="text-align: center;">10 mg/m³</td> </tr> <tr> <td>Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)</td> <td style="text-align: center;">20 mg/m³</td> <td style="text-align: center;">10 mg/m³</td> </tr> <tr> <td>Suolahappo (HCl)</td> <td style="text-align: center;">60 mg/m³</td> <td style="text-align: center;">10 mg/m³</td> </tr> <tr> <td>Fluorivety (HF)</td> <td style="text-align: center;">4 mg/m³</td> <td style="text-align: center;">2 mg/m³</td> </tr> <tr> <td>Rikkidioksidi (SO₂)</td> <td style="text-align: center;">200 mg/m³</td> <td style="text-align: center;">50 mg/m³</td> </tr> <tr> <td>Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO₂) typpidioksidiina; koskee käytössä olevia polttolaitoksia, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, sekä muuta kuin käytössä olevia polttolaitoksia</td> <td style="text-align: center;">400 mg/m³ (*)</td> <td style="text-align: center;">200 mg/m³ (*)</td> </tr> </table> <p>(* Tammikuun 1 päivään 2007 saakka NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan ongelmajätteitä. Käytössä olevan polttolaitoksen, jonka nimelliskapasiteetti on 6-16 tonnia tunnissa, ympäristöluvassa voidaan määrätä NO_x-päästöjen raja-arvoksi 1 päivään tammikuuta 2010 saakka raja-arvo, jonka mukaan puolen tunnin keskiarvo ei ole suurempi kuin 600 mg/m³ sarakkeen A osalta tai suurempi kuin 400 mg/m³ sarakkeen B osalta.</p>		(100%) A	(97%) B	Hiukkasten kokonaismäärä	30 mg/m ³	10 mg/m ³	Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	20 mg/m ³	10 mg/m ³	Suolahappo (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³	Fluorivety (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³	Rikkidioksidi (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³	Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidiina; koskee käytössä olevia polttolaitoksia , joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, sekä muuta kuin käytössä olevia polttolaitoksia	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)	<p>1.2 Seuraavien pilaavien aineiden (mg/Nm³) päästöjen raja-arvojen puolen tunnin keskiarvot</p> <table border="0"> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">(100 %) A</td> <td style="text-align: center;">(97 %) B</td> </tr> <tr> <td>Hiukkasten kokonaismäärä</td> <td style="text-align: center;">30</td> <td style="text-align: center;">10</td> </tr> <tr> <td>Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)</td> <td style="text-align: center;">20</td> <td style="text-align: center;">10</td> </tr> <tr> <td>Kloorivety (HCl)</td> <td style="text-align: center;">60</td> <td style="text-align: center;">10</td> </tr> <tr> <td>Fluorivety (HF)</td> <td style="text-align: center;">4</td> <td style="text-align: center;">2</td> </tr> <tr> <td>Rikkidioksidi (SO₂)</td> <td style="text-align: center;">200</td> <td style="text-align: center;">50</td> </tr> <tr> <td>Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO₂) NO₂:na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosta, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta</td> <td style="text-align: center;">400</td> <td style="text-align: center;">200</td> </tr> </table>		(100 %) A	(97 %) B	Hiukkasten kokonaismäärä	30	10	Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	20	10	Kloorivety (HCl)	60	10	Fluorivety (HF)	4	2	Rikkidioksidi (SO ₂)	200	50	Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosta , joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	400	200
	(100%) A	(97%) B																																									
Hiukkasten kokonaismäärä	30 mg/m ³	10 mg/m ³																																									
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	20 mg/m ³	10 mg/m ³																																									
Suolahappo (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³																																									
Fluorivety (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³																																									
Rikkidioksidi (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³																																									
Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidiina; koskee käytössä olevia polttolaitoksia , joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, sekä muuta kuin käytössä olevia polttolaitoksia	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)																																									
	(100 %) A	(97 %) B																																									
Hiukkasten kokonaismäärä	30	10																																									
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	20	10																																									
Kloorivety (HCl)	60	10																																									
Fluorivety (HF)	4	2																																									
Rikkidioksidi (SO ₂)	200	50																																									
Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosta , joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	400	200																																									
<p>3. Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitatut kaikki keskiarvot</p> <p>Kadmium ja sen yhdisteet kadmiumina (Cd) Tallium ja sen yhdisteet talliumina (Tl) yhteensä 0,05 mg/m³ yhteensä 0,1 mg/m³ (*)</p> <p>Elohopea ja sen yhdisteet elohopeana (Hg) 0,05 mg/m³ 0,1 mg/m³ (*)</p> <p>Antimoni ja sen yhdisteet antimonia (Sb) Arseeni ja sen yhdisteet arseenina (As) Lyijy ja sen yhdisteet lyijynä (Pb) Kromi ja sen yhdisteet kromina (Cr) Koboltti ja sen yhdisteet kobolttina (Co) Kupari ja sen yhdisteet kuparina (Cu) Mangaani ja sen yhdisteet mangaanina (Mn) Nikkeli ja sen yhdisteet nikkelinä (Ni) Vanadiini ja sen yhdisteet vanadiinina (V) yhteensä 0,5 mg/m³ yhteensä 1 mg/m³ (*)</p> <p>(* Tammikuun 1 päivään 2007 saakka raja-arvot käytössä olevalle polttolaitokselle, jolle on myönnetty ympäristöluva ennen 31 päivää joulukuuta 1996 ja jossa poltetaan ainoastaan ongelmajätteitä.</p> <p>Taulukon raja-arvot koskevat myös kyseisten raskasmetallien ja niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.</p>	<p>.3 Seuraavien raskasmetallien päästöjen raja-arvojen (mg/Nm³) keskiarvot vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa:</p> <p>Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd) Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl) Yhteensä: 0,05</p> <p>Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg) 0,05</p> <p>Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonia (Sb) Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As) Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb) Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr) Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana kobolttina (Co) Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu) Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn) Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni) Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V) Yhteensä: 0,5</p> <p>Nämä keskiarvot koskevat myös kyseisten raskasmetallien ja niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.</p>																																										
<p>4. Dioksiinit ja furaanit Keskiarvot on määritettävä vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin pituisen näytteenottojakson aikana. Raja-arvo viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään toksisuusekvivalentteina liitteen I mukaisesti.</p> <p>Dioksiinit ja furaanit 0,1 ng/m³</p>	<p>1.4 Dioksiinien ja furaanien päästöjen raja-arvojen (mg/Nm³) keskiarvot vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa: Päästöraja viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään 2 osan mukaisesti Dioksiinit ja furaanit 0,1</p>																																										
<p>5. Hiilimonoksidi Seuraavat hiilimonoksidipitoisuuksien (CO) raja-arvot eivät saa ylittyä (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta) savukaasuissa: — 50 mg/m³ savukaasua vuorokausikeskiarvona, — 150 mg/m³ savukaasua vähintään 95 prosentissa kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista tai 100 mg/m³ savukaasua kaikissa puolen tunnin keskiarvoina määritetyissä mittauksissa. Kummassakaan tapauksessa raja-arvo ei saa ylittyä minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana. Ympäristöluvassa voidaan määrätä, että leijukerrostekniikkaa käyttävän polttolaitoksen hiilimonoksidin päästöjen raja-arvo on enintään 100 mg/m³ tuntikeskiarvona.</p>	<p>1.5 Savukaasujen hiilimonoksidipäästöjen (mg/Nm³) raja-arvot ovat : a) 50 vuorokausikeskiarvona, b) 100 puolen tunnin keskiarvona. c) 150 10 minuutin keskiarvona.</p> <p>Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia tässä kohdassa vahvistettavien päästöjen raja-arvojen soveltamiseen leijupolttotekniikkaa käyttäville jätteenpolttolaitoksille edellyttäen, että luvassa vahvistettava hiilimonoksidin (CO) päästöjen raja-arvo on enintään 100 mg/Nm³ tuntikeskiarvona.</p>																																										

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta	IED (7.7.2010 hyväksytty teksti)
[26 §:n kohdalla]	<p>2. Edellä olevan 46 artiklan 6 kohdassa ja 47 artiklassa kuvatuissa tilanteissa sovellettavat päästöjen raja-arvot.</p> <p>Ilmaan joutuvien jätteenpolttolaitoksen päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei saa missään olosuhteissa ylittää arvoa 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna.</p> <p>Ilmaan joutuvien 1.2 kohdassa ja 1.5 kohdan b luetelmakohdassa vahvistettuja orgaanisen hiilen päästöjen ja CO-päästöjen raja-arvoja ei saa ylittää.</p> <p>3. Jäsenvaltiot voivat antaa tässä osassa säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä</p>
<p><i>Liite VI</i> Kaava, jolla lasketaan stöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen</p> $ES = \frac{2I - OS}{2I - OM} \times EM$ <p>ES = laskettu päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen EM = mitattu päästöpitoisuus OS = standardin mukainen happipitoisuus OM = mitattu happipitoisuus</p>	<p>LIITE VI 7 osa Kaava, jolla lasketaan päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen</p> $ES = \frac{2I - OS}{2I - OM} \times EM$ <p>ES = laskettu päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen EM = mitattu päästöpitoisuus OS = standardin mukainen happipitoisuus OM = mitattu happipitoisuus</p>

Liite 5
Teollisuus-VOC-asetuksen vertailu IE-direktiivin VOC-lukuun

Taulukossa vertaillaan voimassaolevaa kansallista VOC-asetusta (valtioneuvoston asetus orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toimintoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 435/2001) IE-direktiivin lukuun V orgaanisia liuottimia käyttäviä laitoksia ja toimintoja koskevista erityissäännöksistä (artiklat 56-65) sekä nk. VOC-direktiiviin 1999/13/EY.

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>56 artikla</p> <p>Soveltamisala</p> <p>Tätä lukua sovelletaan liitteessä VII olevassa I osassa lueteltuihin toimintoihin ja soveltuvin osin toimintoihin, jotka saavuttavat mainitussa liitteessä olevassa 2 osassa vahvistetut kulutuksen kynnsarvot.</p>	<p>I artikla</p> <p>Tarkoitus ja soveltamisala</p> <p>Tämän direktiivin tarkoituksena on ehkäistä tai vähentää haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöistä ympäristöön ja pääasiassa ilmaan kohdistuvia välittömiä ja välillisiä vaikutuksia sekä ehkäistä tai vähentää ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvia vaaroja vahvistamalla toimenpiteet ja menettelytavat, jotka on pantava täytäntöön liitteessä I määriteltyjen toimintojen osalta, jos niissä ylitetään liitteessä II A luetellut liuottimien kulutuksen kynnsarvot.</p>	<p><u>I §</u></p> <p>Tavoite ja soveltamisala</p> <p>Tämän asetuksen tavoitteena on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen vähentämällä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöistä ilmaan kohdistuvia välittömiä ja välillisiä vaikutuksia. Tavoitteen saavuttamiseksi näiden yhdisteiden päästöjä on rajoitettava vähintään siihen määrään kuin jäljempänä säädetään.</p> <p>Tätä asetusta sovelletaan orgaanisia liuottimia käyttäviin toimintoihin, joissa liuottimia kulutetaan enemmän kuin se määrä, joka kullekin toiminnolle on määritelty liitteen I taulukoissa. Asetusta ei sovelleta liuottimia käyttäviin toimintoihin, joissa liuotin reagoi käytettävässä prosessissa.</p>	<p>Olellainen osin sama</p>
<p>57 artikla</p> <p>Määritelmät</p> <p>Tässä luvussa tarkoitetaan:</p> <p>1) "olemassa olevalla laitoksella" 29 päivänä maaliskuuta 1999 toiminut laitosta, tai jolle oli myönnetty lupa tai joka oli rekisteröity ennen 1 päivää huhtikuuta 2001 tai toimijaa, jonka toiminnanharjoittaja on toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen 1 päivää huhtikuuta 2001, edellyttäen että mainitun laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2002;</p> <p>2) "poistokaasuilla" lopullista kaasumaista päästöä, joka sisältää haihtuvia orgaanisia yhdisteitä tai muita epäpuhtauksia ja joka vapautuu ilmaan poistoputkesta tai puhdistinlaitteistosta;</p>	<p>2 artikla</p> <p>Määritelmät</p> <p>Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p> <p>2. "olemassa olevalla laitoksella" toimivaa laitosta tai ennen tämän direktiivin voimaansaattamista voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti luvan saanutta tai rekisteröityä laitosta tai laitosta, joka on jättänyt toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan täydellisen lupahakemuksen edellyttäen, että kyseinen laitos otetaan käyttöön viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaansaattamisesta;</p> <p>II. "poistokaasuilla" lopullista kaasumaista päästöä, joka sisältää haihtuvia orgaanisia yhdisteitä tai muita epäpuhtauksia ja joka vapautuu ilmaan poistoputkesta tai puhdistinlaitteistosta. Tilavuusvirtaukset ilmaistaan yksikkönä m/h vakio-olosuhteissa;</p>	<p><u>2 §</u></p> <p>Määritelmät</p> <p>Tässä asetuksessa tarkoitetaan:</p> <p>2) olemassa olevalla laitoksella toiminnassa olevaa laitosta tai laitosta, jonka toimintaan on saatu lupa ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaisesti taikka laitosta, jonka ympäristölupahakemus on kuulutettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa ja joka otetaan käyttöön viimeistään vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta;</p> <p>5) poistokaasulla kaasumaista päästöä, joka sisältää haihtuvia orgaanisia yhdisteitä tai muita epäpuhtauksia ja joka vapautuu ilmaan poistoputkesta tai puhdistinlaitteistosta; poistokaasun tilavuusvirtaus ilmaistaan yksikössä m³/h vakio-olosuhteissa (lämpötila 273,15 K, paine 101,3 Pa);</p>	

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>3) "hajapäästöillä" haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ja minkä tahansa tuotteen sisältämien liuottimien muita kuin poistokaasupäästöjä ilmaan, maaperään ja veteen, ellei liitteessä VII olevassa 2 osassa toisin säädetä;</p> <p>4) "kokonaispäästöillä" poistokaasujen sisältämien päästöjen sekä hajapäästöjen kokonaismäärää;</p> <p>5) "valmisteella" valmistetta, kuten se on määritelty kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) 3 artiklan 2 kohdassa,</p> <p>6) "liimalla" mitä hyvänsä seosta, jota käytetään yhdistämään tuotteen erilliset osat toisiinsa, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä seokset, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;</p> <p>7) "painovärillä" seosta, jota käytetään painatustoiminnoissa tekstin tai kuvien painamiseen erilaisille pinnoille, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä seokset, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;</p> <p>8) "lakalla" läpinäkyvää pinnoitetta;</p> <p>9) "kulutuksella" laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien kokonaismäärää yhden kalenterivuoden tai muun 12 kuukauden ajanjakson aikana, lukuun ottamatta haihtuvia orgaanisia yhdisteitä, jotka otetaan talteen uudelleenkäyttöä varten;</p> <p>10) "prosessiin menevällä määrällä" orgaanisten liuottimien määrää ja niiden määrää toiminnossa käytettävissä seoksissa, mukaan lukien laitoksessa tai sen ulkopuolella kierrätettävät liuottimet, jotka lasketaan joka kerta, kun niitä käytetään toiminnon suorittamisessa;</p>	<p>10. "hajapäästöillä" haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ja, jollei liitteessä II A muuta säädetä, minkä tahansa tuotteen sisältämien liuottimien muita kuin poistokaasupäästöjä ilmaan, maaperään ja veteen. Niihin kuuluvat päästöt, joita ei ole otettu talteen ja jotka vapautuvat ulkoiseen ympäristöön ikkunoiden, ovien, tuuletusaukkojen ja muiden samankaltaisten aukkojen kautta;</p> <p>12. "kokonaispäästöillä" poistokaasujen sisältämien päästöjen sekä hajapäästöjen kokonaismäärää;</p> <p>15. "valmisteella" kahden tai useamman aineen seoksia tai liuoksia;</p> <p>21. "liimalla" mitä hyvänsä valmisteita, joita käytetään yhdistämään tuotteen erilliset osat toisiinsa, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä valmisteet, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia; (112/2008)</p> <p>22. "painovärillä" valmistetta, jota käytetään painatustoiminnoissa tekstin tai kuvien painamiseen erilaisille pinnoille, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä valmisteet, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;</p> <p>23. "lakalla" läpinäkyvää pinnoitetta;</p> <p>24. "kulutuksella" laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien kokonaismäärää yhden kalenterivuoden tai muun 12 kuukauden ajanjakson aikana, lukuun ottamatta haihtuvia orgaanisia yhdisteitä, jotka otetaan talteen uudelleenkäyttöä varten;</p> <p>25. "prosessiin menevällä määrällä" orgaanisten liuottimien määrää ja niiden määrää toiminnossa käytettävissä valmisteissa, mukaan lukien laitoksessa tai sen ulkopuolella kierrätettävät liuottimet, jotka lasketaan joka kerta, kun niitä käytetään toiminnon suorittamisessa;</p>	<p>6) hajapäästöillä päästöjä, jotka vapautuvat ympäristöön ikkunoiden, ovien, tuuletusaukkojen ja muiden vastaavien aukkojen kautta ja jotka eivät ole liuottimien käytöstä aiheutuvia poistokaasupäästöjä, poistokaasujen käsittelyssä hävitettyjä tai talteen otettuja orgaanisia liuottimia taikka orgaanisia yhdisteitä, jäteveden käsittelyssä hävitettyjä tai talteen otettuja orgaanisia liuottimia taikka orgaanisia yhdisteitä, kerätyn jätteen sisältämiä liuottimia eivätkä uudelleen käyttöä varten talteen otettuja liuottimia;</p> <p>7) kokonaispäästöillä poistokaasupäästöjen ja hajapäästöjen yhteismäärää;</p> <p>10) valmisteella kahden tai useamman aineen seoksia tai liuoksia;</p> <p>16) liimalla orgaanisia liuottimia sisältävää valmistetta, jota käytetään yhdistämään tuotteen erilliset osat toisiinsa;</p> <p>17) painovärillä orgaanisia liuottimia sisältävää valmistetta, jota käytetään painatustoiminnoissa tekstin tai kuvien painamiseen erilaisille pinnoille;</p> <p>18) lakalla läpinäkyvää tai muuta lakkaamiseen käytettävää pinnoitetta;</p> <p>19) kulutuksella laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien ja pesuliuottimien kokonaismäärää yhden kalenterivuoden tai muun 12 kuukauden ajanjakson aikana, lukuun ottamatta orgaanisia liuottimia, jotka otetaan talteen käytettäväksi uudelleen;</p> <p>20) käytöllä kussakin toiminnossa käytettyjen orgaanisten liuottimien ja käytettyjen valmisteiden sisältämien orgaanisten liuottimien määrää mukaan lukien laitoksen sisältä tai ulkopuolelta tulevat ja joka kerta käytettäessä laskettavat kierrätettävät liuottimet;</p>	<p>Valmisteen määrittelyssä viitataan REACH-asetukseen.</p> <p>Huom! Lyhyempi muoto VOCA:ssa</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>11) " uudelleenkäytöllä" laitoksesta talteenotettujen orgaanisten liuottimien käyttöä teknisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin, myös polttoaineeksi, mutta ei kuitenkaan tällaisen talteenotetun orgaanisen liuottimen loppusijoitusta jätteenä;</p> <p>12) "hallituilla olosuhteilla" olosuhteita, joiden vallitessa laitosta käytetään niin, että toiminnosta vapautuvat haihtuvat orgaaniset yhdisteet kerätään talteen ja päästetään ulos hallitusti joko poistoputken tai puhdistinlaitteiston kautta, minkä vuoksi ne eivät ole kokonaisuudessaan hajapäästöjä;</p> <p>13) "käynnistys- ja alasajotoimilla" toiminnon, laiteyksikön tai säiliön toiminnan käynnistämiseen, alasajoon taikka tyhjäkäynnin aloittamiseen tai lopettamiseen liittyviä toimintoja, lukuun ottamatta säännöllisiä oskillointitoiminnon vaiheita.</p> <p>3 art.: 'laitoksella' kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I tai liitteessä VII olevassa osassa I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää samassa paikassa tapahtuvaa toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa mainituissa liitteissä luoteluun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen.</p> <p>Määritely 63 artiklassa: liitteessä VII olevan 2 osan taulukon kohdissa 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 tai 17 mainittujen alhaisempien kynnysarvojen piiriin, tai toimintoja, jotka kuuluvat johonkin liitteessä VII olevassa 2 osassa mainittuihin muihin kohtiin, jos liuottimien kulutus on alle 10 tonnia/vuosi</p> <p>olennaisella muutoksella' laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen luonteen tai toiminnan muutosta tai tällaisen laitoksen laajennusta, josta saattaa aiheutua merkittäviä ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia</p>	<p>26. "orgaanisten liuottimien uudelleenkäytöllä" laitoksesta talteenotettujen orgaanisten liuottimien käyttöä teknisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin, myös polttoaineeksi, mutta ei kuitenkaan tällaisen talteenotetun orgaanisen liuottimen loppusijoitusta jätteenä;</p> <p>30. "hallituilla olosuhteilla" olosuhteita, joiden vallitessa laitosta käytetään niin, että toiminnosta vapautuvat haihtuvat orgaaniset yhdisteet kerätään talteen ja päästetään ulos hallitusti joko poistoputken tai puhdistinlaitteiston kautta, minkä vuoksi ne eivät ole kokonaisuudessaan hajapäästöjä;</p> <p>33. "käynnistys- ja alasajotoimilla" toiminnon, laiteyksikön tai säiliön toiminnan käynnistämiseen, alasajoon taikka tyhjäkäynnin aloittamiseen tai lopettamiseen liittyviä toimintoja. Säännöllisiä oskillointitoiminnon vaiheita ei pidetä käynnistämisenä tai alasajona.</p> <p>1. "laitoksella" kiinteää teknistä yksikköä, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa I artiklassa mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyviä toimintoja, jotka ovat teknisesti sidoksissa samassa paikassa suoritettaviin toimintoihin ja jotka voivat vaikuttaa päästöihin;</p> <p>3. "pienellä laitoksella" laitosta, joka kuuluu liitteen II A kohdissa 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 tai 17 mainittujen alhaisempien kynnysarvojen piiriin tai liitteessä II A mainittujen muiden toimintojen osalta laitosta, joka kuluttaa liuottimia vähemmän kuin 10 tonnia/vuosi;</p> <p>4. "olennaisella muutoksella"</p> <p>– direktiivin <u>96/61/EY</u> soveltamisalaa kuuluvan laitoksen osalta määritelmä on mainitussa direktiivissä annetun mukainen;</p> <p>– pienten laitosten osalta nimelliskapasiteetin lisäystä, joka aiheuttaa haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen kasvun yli 25 prosentilla. Jokainen muutos, jonka toimivaltainen viranomais katsoo sellaiseksi, että sillä voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisen terveyteen tai ympäristöön, on myös olennainen muutos;</p> <p>– kaikkien muiden laitosten osalta nimelliskapasiteetin muutosta, joka aiheuttaa haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen kasvun yli 10 prosentilla. Jokainen muutos, jonka toimivaltainen viranomais katsoo sellaiseksi, että sillä voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisen terveyteen tai ympäristöön, on myös olennainen muutos;</p>	<p>21) orgaanisten liuottimien uudelleenkäytöllä laitoksesta talteen otettujen orgaanisten liuottimien käyttöä teknisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin tai polttoaineeksi, ei kuitenkaan talteen otettujen liuottimien käsittelyä jätteenä;</p> <p>24) hallituilla oloilla tilanteita, joissa laitoksesta vapautuvat haihtuvat orgaaniset yhdisteet kootaan keskitetyksi ja poistetaan ulkoilmaan joko puhdistamattomina tai puhdistinlaitteiston kautta ja jotka eivät siten ole hajapäästöjä;</p> <p>26) käynnistys- ja alasajotoiminnalla muuhun kuin säännöllisen tuotantotoiminnan vaihteluihin liittyvää toiminnan, laiteyksikön tai säiliön toiminnan käynnistämistä tai alasajoa taikka näiden saattamista käynnistys- tai alasajotilaan.</p> <p>1) laitoksella kiinteää teknistä yksikköä, jossa harjoitetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä muuta siihen kiinteästi liittyvää toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa samassa paikassa harjoitettaviin toimintoihin ja joka voi vaikuttaa päästöihin;</p> <p>3) pienellä laitoksella laitosta, jossa käytetään liuottimia liitteen I taulukossa 1, 2, 5a, 5b, 5c, 11 ja 12 mainittuja alempia määriä enemmän yllättämättä kuitenkaan vastaavissa kohdissa mainittuja ylempiä määriä tai laitosta, joka muissa liitteen I toimintoissa käyttää liuottimia enintään 10 tonnia vuodessa;</p> <p>4) olennaisella muutoksella</p> <p>a) pienessä laitoksessa laskennallisen kapasiteetin muutosta, joka lisää haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä yli 25 prosentilla;</p> <p>b) muussa laitoksessa, jossa orgaanisten liuottimien kulutus on enintään 150 kiloa tunnissa tai enintään 200 tonnia vuodessa, laskennallisen kapasiteetin muutosta, joka lisää haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä yli 10 prosentilla;</p> <p>c) muuta muutosta, joka voi aiheuttaa ympäristön pilaantumista;</p>	<p>Puuttuu IED:stä!</p> <p>Merkittävästi muuttunut. Täsmentyy artiklassa 63 osin nykyistä vastaavaksi.</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>toiminnanharjoittajalla' ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käytävää rinnakkaispolttolaitosta tai jolla on kokonaan tai osittain määräysvalta tällaiseen laitokseen, taikka, jos kansallisessa oikeudessa niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu määräävä taloudellinen päättävä valta tällaisen laitoksen teknisen toiminnan suhteen;</p> <p>3 art.: 'luvalla' kirjallista lupaa käyttää laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osaa tai koko laitosta;</p> <p>3 art.: 'päästöillä' laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, tärinää, lämpöä tai melua;</p> <p>3 art.: 'päästöjen raja-arvolla' tietyillä erityisillä parametreilla ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyn ajanjakson tai tietyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää.</p> <p>3 art.: 'aineella' kaikkia alkuaineita ja niiden yhdisteitä, lukuun ottamatta seuraavia aineita:</p> <p>a) radioaktiiviset aineet, sellaisina kuin ne on määritelty perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/ Euratom I artiklassa;</p> <p>b) muuntogeeniset mikro-organismit, sellaisina kuin ne on määritelty muuntogeenisten mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/41/EY 2 artiklan b alakohdassa,</p>	<p>5. "toimivaltaisella viranomaisella" viranomaista tai viranomaisia tai elimiä, joiden vastuulla on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tästä direktiivistä aiheutuvien veloitteiden täyttäminen;</p> <p>6. "toiminnanharjoittajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, henkilöä, jolle on luovutettu merkittävää taloudellista päättävä valtaa laitoksen teknisen toiminnan suhteen;</p> <p>7. "luvalla" kirjallista päätöstä, jolla toimivaltainen viranomainen myöntää luvan käyttää koko laitosta tai sen osaa;</p> <p>8. "rekisteröinnillä" laissa määriteltyä menettelyä, johon liittyy ainakin toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle antama ilmoitus aikomuksesta käyttää laitosta tai harjoittaa toimintoa, joka kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan;</p> <p>9. "päästöillä" haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä laitoksesta ympäristöön;</p> <p>13. "päästöjen raja-arvolla" tietyillä erityisillä parametreilla pitoisuutena, prosenttisuutena ja/tai päästötasona ilmaistua haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen määrää vakio-olosuhteissa (N) laskettuna, ja jota ei yhden tai useamman ajanjakson kuluessa saa ylittää;</p> <p>14. "aineilla" mitä hyvänsä kemiallisia alkuaineita tai niiden yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnollisessa tilassaan tai teollisuuden tuottamina, joko kiinteässä tai nestemäisessä muodossa taikka kaasuna;</p>	<p>8) päästöjen raja-arvolla haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vakio-olosuhteissa laskettua päästömäärää, jota ei yhtenä tai useampana ajanjaksona saa ylittää ja joka ilmaistaan pitoisuutena, prosenttisuutena tai päästömääränä;</p> <p>9) aineilla kemiallisia alkuaineita ja niiden yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnossa tai teollisesti tuotettuina;</p>	<p>Yleismääritelmä hiukan poikkeava vanhasta</p> <p>Viittaus vakio-olosuhteisiin puuttuu IED:stä.</p> <p>Perusmääritelmä lyhentynyt, poikkeuksia</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>c) muuntogeeniset organismit, sellaisina kuin ne on määritelty geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY 2 artiklan 2 alakohdassa.</p> <p>3 art.: 'orgaanisella yhdisteellä' yhdistettä, joka sisältää alkuaineista ainakin hiiltä ja yhtä tai useampaa seuraavista: vety, halogeeni, happi, rikki, fosfori, pii tai typpi, lukuun ottamatta hiilen oksideja ja epäorgaanisia karbonaatteja ja bikarbonaatteja,</p> <p>3 art.: 'haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä' orgaanista yhdistettä sekä kreosoottien osaa, jonka höyrönpaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0,01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa,</p> <p>3 art.: 'orgaanisella liuottimella' mitä hyvänsä haihtuvaa orgaanista yhdistettä, jota käytetään mihin tahansa seuraavista tarkoituksista:</p> <p>a) sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa ilman, että siinä tapahtuu kemiallisia muutoksia, raaka-aineiden, tuotteiden tai jätteiden liuottamiseen;</p> <p>b) puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen;</p> <p>c) liuotteena,</p> <p>d) dispergointiväliaineena;</p> <p>e) viskositeetin säätäjänä;</p> <p>f) pintajännityksen poistajana;</p> <p>g) pehmittimenä;</p> <p>h) säilöntäaineena;</p> <p>'pinnoitteella/maalilla' valmistetta, sellaisena kuin se on määritelty orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/42/EY 2 artiklan 8 alakohdassa.</p>	<p>16. "orgaanisella yhdisteellä" yhdistettä, joka sisältää alkuaineista ainakin hiiltä ja yhtä tai useampaa seuraavista: vety, halogeeni, happi, rikki, fosfori, pii tai typpi, lukuun ottamatta hiilen oksideja ja epäorgaanisia karbonaatteja ja bikarbonaatteja,</p> <p>17. "haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä" orgaanista yhdistettä, jonka höyrönpaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0,01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa. Tässä direktiivissä sitä kreosoottien osaa, joka ylittää syntyvälle höyrönpaineelle asetetun kynnyksen 293,15 K:n lämpötilassa pidetään haihtuvana orgaanisena yhdisteenä;</p> <p>18. "orgaanisella liuottimella" mitä hyvänsä haihtuvaa orgaanista yhdistettä, jota käytetään sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa ilman, että siinä tapahtuu kemiallisia muutoksia, raaka-aineiden, tuotteiden tai jätteiden liuottamiseen, tai jota käytetään puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen, taikka liuotteena, dispergointiväliaineena, viskositeetin säätäjänä, pintajännityksen poistajana, pehmittimenä tai säilöntäaineena;</p> <p>19. "halogenoidulla orgaanisella liuottimella" orgaanista liuotinta, jonka jokainen molekyyli sisältää vähintään yhden bromi-, kloori-, fluori- tai jodiatomin;</p> <p>20. "pinnoitteella/maalilla" valmisteita, joita käytetään antamaan pinnalle koristava, suojaava tai muu käyttötärpeen mukainen vaikutus, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä valmisteet, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia; (12/2008)</p>	<p>11) haihtuvalla orgaanisella yhdisteellä orgaanista yhdistettä, jonka höyrönpaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0,01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa sekä kreosoottien osaa, joka ylittää höyrönpaineelle edellä asetetun arvon 293,15 K:n lämpötilassa;</p> <p>12) orgaanisella liuottimella liuotinta, jota käytetään sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa raaka-aineiden, tuotteiden tai jätteiden liuottamiseen, puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen taikka liuotteena, dispergointiväliaineena, viskositeetin säätäjänä, pintajännityksen poistajana, pehmittimenä tai säilöntäaineena;</p> <p>13) halogenoidulla orgaanisella liuottimella orgaanista liuotinta, jonka jokainen molekyyli sisältää vähintään yhden bromi-, kloori-, fluori- tai jodiatomin;</p> <p>14) pesuliuottimella laitteistojen puhdistamiseen käytettävää liuotinta;</p> <p>15) pinnoitteella ja maalilla orgaanisia liuottimia sisältävää valmistetta, jota käytetään antamaan pinnalle koristava, suojaava tai muu käyttötärpeen mukainen vaikutus;</p>	<p>Puuttuu IED:stä!</p> <p>Viittaus direktiiviin</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>'nimelliskapasiteetilla' jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen asianmukaisella tavalla huomioon jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;</p> <p>Määritelty LIITTEEN VII 8 osassa.</p> <p>Siirretty LIITTEEN VII 2 osaan. Asiasisältö sama.</p> <p>Määritelty LIITTEEN VII 8 osassa</p>	<p>27. "massavirralla" vapautuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden määrää ilmaistuna massayksikkönä/tunti;</p> <p>28. "nimelliskapasiteetilla" laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien keskimääräistä päivittäistä enimmäismassaa, jos laitos toimii tavanomaisissa toimintaolosuhteissa ja suunnitellulla teholla,</p> <p>29. "tavanomaisella toiminnalla" aikoja, jolloin laitos tai toiminto ovat käynnissä, lukuun ottamatta käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa;</p> <p>31. "vakio-olosuhteilla" 273,15 K:n lämpötilaa ja 101,3 kPa:n ilmanpainetta;</p> <p>32. "24 tunnin keskiarvolla" 24 tunnin aikana tavanomaisessa toiminnassa saatujen kaikkien hyväksyttävien lukemien aritmeettista keskiarvoa;</p>	<p>22) massavirralla vapautuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden määrä ilmaistuna massayksikkönä tuntia kohti;</p> <p>23) laskennallisella kapasiteetilla laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien enimmäismäärää laskettuna keskimäärin päivää kohti, jos laitos toimii suunnitellulla teholla ja normaalioloissa lukuun ottamatta käynnistyksiä, alasajoja sekä laitteiston huoltoa;</p> <p>25) 24 tunnin keskiarvolla 24 tunnin aikana normaalitoiminnassa saatujen kaikkien hyväksyttävien lukemien aritmeettista keskiarvoa;</p>	<p>Ei vastaa enää aiempaa</p> <p>Puuttuu IED:stä!</p> <p>Puuttuu IED:stä!</p> <p>Puuttuu IED:stä!</p>
<p>58 artikla Vaarallisten aineiden korvaaminen</p> <p>Aineet ja seokset, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on aineiden ja seosten luokitukselta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi ja joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista vähemmän haitallisilla aineilla tai seoksilla mahdollisimman pian.</p> <p>LIITE 7, 4 osa: Edellä 58 artiklassa tarkoitettujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta, joissa mainitussa artiklassa tarkoitettuja merkintöjä edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 10 g/h, on noudatettava päästöjen raja-arvoa 2 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.</p>	<p>5.6.</p> <p>Aineet ja valmisteet, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on direktiivin 67/548/ EY (I) mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi ja joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet R45, R46, R49, R60, R61, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista ja 7 artiklan 1 kohdassa mainitut ohjeet huomioon ottaen vähemmän haitallisilla aineilla tai valmisteilla mahdollisimman pian.</p> <p>Edellä 6 kohdassa tarkoitettujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta, joissa 6 kohdassa tarkoitettuja merkintöjä edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 10 g/h, on noudatettava päästöjen raja-arvoa 2 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.</p> <p>Edellä 6 ja 8 kohdassa tarkoitettuja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä on kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi rajoitettava samalla tavoin kuin hallituissa olosuhteissa toimivan laitoksen päästöjä, siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista.</p>	<p>9 § Tiettyjen terveydelle haitallisten aineiden korvaaminen ja päästöarvo</p> <p>Aineet ja valmisteet, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi ja jotka on merkittävä vaaralausekkeilla R45, R46, R49, R60, R61, on korvattava vähemmän haitallisilla aineilla tai valmisteilla mahdollisimman pian.</p> <p>Edellä 1 momentissa mainituilla merkinnöillä varustettujen aineiden käytöstä aiheutuvat päästöt saavat olla enintään 2 milligrammaa (mg) normaalikuutiometrissä</p> <p>(Nm³), jos näiden yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 10 grammaa (g) tunnissa.</p>	<p>VOCA 9 § ilmeisesti vanhan säädöksen mukainen!</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>59 artikla</p> <p>Päästöjen vähentäminen</p> <p>I. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jokainen laitos noudattaa jompaakumpaa seuraavista säännöksistä:</p> <p>a) haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt eivät ylitä poistokaasujen päästöjen raja-arvoja ja hajapäästöjen raja-arvoja tai kokonaispäästöjen raja-arvoja, ja muita liitteessä VII olevassa 2 ja 3 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan,</p> <p>b) laitokset noudattavat liitteessä VII olevassa 5 osassa vahvistettuja vähentämishojelman vaatimuksia, edellyttäen, että saavutetaan vastaavat päästövähennekset kuin a alakohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja soveltamalla.</p> <p>Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti b alakohdassa tarkoitettuja päästövähenneksiä vastaavien vähennysten saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä.</p> <p>2. Poiketen I kohdan a alakohdasta, jos toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että yksittäisen laitoksen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista noudattaa hajapäästöjä koskevaa raja-arvoa, toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan ylittää raja-arvot edellyttäen, että tästä ei ole odotettavissa merkittäviä vaaroja ihmisten terveydelle tai ympäristölle ja että toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että laitoksessa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.</p>	<p>5 artikla Vaatimukset</p> <p>2. Kaikissa laitoksissa on noudatettava:</p> <p>a) joko poistokaasupäästöjen raja-arvoja ja hajapäästöjen arvoja tai kokonaispäästöjen raja-arvoja, sekä muita liitteessä II A vahvistettuja vaatimuksia, tai</p> <p>b) liitteessä II B esitettyjä vähentämishojelman vaatimuksia.</p> <p>LIITE II B: Jäsenvaltioiden on toimitettava direktiivin II artiklan mukaisesti komissiolle tietoja edistymisestä vastaavan päästöjen vähennyksen saavuttamisesta ja vähennysohjelman soveltamisesta saaduista kokemuksista.</p> <p>5.3.a: Hajapäästöjen osalta jäsenvaltioiden on päästöjen raja-arvona sovellettava laitoksiin hajapäästöjen arvoja. Jos toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla kuitenkin osoitetaan, että yksittäisen laitoksen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista noudattaa kyseistä arvoa, toimivaltainen viranomainen voi tehdä tämän yksittäisen laitoksen kohdalla poikkeuksen edellyttäen, että tästä ei ole odotettavissa merkittäviä vaaroja ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Toiminnanharjoittajan on osoitettava kunkin poikkeuksen osalta toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitoksessa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.</p>	<p>6 § Päästöraja-arvot</p> <p>Luvanvaraisen ja tietojärjestelmään merkittävän laitoksen toiminnosta aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden poistokaasujen päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen I mukaisia arvoja määritettynä milligrammoina orgaanista kokonaishiiltä (mg C) normaalikuutiometrissä (Nm³) ja hajapäästöt määritettynä prosentteina (%) käytetyistä liuottimista tai kokonaispäästöt määritettynä tuoteyksikköä kohden tai prosentteina käytetyistä liuottimista.</p> <p>Poistokaasujen päästöraja-arvon ja hajapäästöjen raja-arvon sijaan voidaan käyttää kokonaispäästöraja-arvoa, jos sellainen on annettu näiden lisäksi liitteessä I.</p> <p>VOCA 8 §</p> <p>Edellä 6 §:ssä säädettyjen raja-arvojen sijaan toiminnanharjoittaja voi laatia laitoskohtaisen päästöjen vähentämishojelman, jota on noudatettava. Tällöin laitoksen tulee vähentää päästöjään vähintään yhtä paljon, kuin jos noudatettaisiin 6 §:n raja-arvoja. Päästöjen vähentämishojelman tulee olla liitteen 2 mukainen tai muu vastaava ohjelma, jolla päästöt vähenevät saman verran.</p> <p>Luvanvaraisessa laitoksessa voidaan olla noudattamatta liitteessä I laitoksen toiminnolle määriteltyä hajapäästöjen raja-arvoa, jos raja-arvon noudattaminen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista. Toiminnanharjoittajan on osoitettava lupaviranomaiselle, että laitoksessa sovelletaan parasta käyttökelpoista tekniikkaa.</p>	<p>VOCA:ssa ei erityisesti viitata terveyshaittaan, joka tietysti yleinen luvanedel-lytys</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>3. Poiketen I kohdasta sellaisten liitteessä VII olevan 2 osan taulukon 8 kohdassa mainittujen pinnoitusprosessien osalta, joita ei voida suorittaa hallituissa oloissa, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että laitos ei noudata mainitussa kohdassa vahvistettuja päästövaatimuksia, jos toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että vaatimusten noudattaminen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista ja että parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa noudatetaan.</p> <p>4. Jäsenvaltioiden on 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettava komissiolle tiedot 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista.</p> <p>5. Joko sellaisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F, tai sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351, on kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi rajoitettava hallituissa olosuhteissa siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, eivätkä ne saa ylittää liitteessä VII olevassa 4 osassa vahvistettuja asiaan vaikuttavia päästöjen raja-arvoja.</p> <p>6. Laitosten, joissa harjoitetaan kahta tai useampaa toimintaa, joista kukin ylittää liitteessä VII olevassa 2 osassa esitetyt kynnyksarvot, on:</p> <p>a) 5 kohdassa määritettyjen aineiden osalta täytettävä kyseisessä kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen;</p> <p>b) kaikkien muiden aineiden osalta, joko</p> <p>i) täytettävä I kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen, tai</p> <p>ii) varmistettava, että haihtuvien orgaanisten yhdisteiden kokonaispäästöt eivät ylitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olisi sovellettu i alakohdtaa.</p>	<p>?????</p> <p>5 artikla 3 kohta:</p> <p>Jäsenvaltioiden on II artiklan mukaisesti toimitettava komissiolle tiedot a ja b kohtaa koskevasta poikkeuksesta.</p> <p>Ne olemassa olevat laitokset, jotka käyttävät olemassa olevia puhdistinlaitteistoja ja noudattavat seuraavia päästörajoituksia: - 50 mg C/Nm³ poltolle, - 150 mg C/Nm³ käytettäessä muuta puhdistinlaitteistoa, voivat poiketa liitteessä II A esitetyistä poistokaasupäästöjen raja-arvoista 12 vuoden ajan 15 artiklassa tarkoitettua päivystä, sillä edellytyksellä, että koko laitoksen kokonaispäästöt eivät ylitä niiden päästöjen kokonaismäärää, jotka olisivat aiheutuneet siinä tapauksessa, että kaikki taulukossa esitetyt vaatimukset olisi täytetty.</p> <p>LIITE III:</p>	<p>Luvanvaraisessa laitoksessa, jossa harjoitetaan liitteen I taulukkoon 5 a kuuluvaa maalausta, voidaan olla noudattamatta poistokaasujen päästöraja-arvoa ja hajapäästöjen raja-arvoa, jos maalausta ei voida tehdä hallituissa oloissa. Tällöin on noudatettava päästöjen vähentämishjelmaa. Jos vähentämishjelman käyttö ei mitenkään ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, on toiminnanharjoittajan osoitettava lupaviranomaiselle, että laitoksessa sovelletaan parasta käyttökelpoista tekniikkaa.</p> <p>Olemassa olevan luvanvaraisen laitoksen toiminnossa, jossa on päästöjen puhdistinlaitteisto ja jossa saavutetaan haihtuvien orgaanisten yhdisteiden poistokaasujen päästöraja-arvo 50 mg C/Nm³ poltolle ja päästöraja-arvo 150 mg C/Nm³ käytettäessä muuta puhdistinlaitteistoa, voidaan olla noudattamatta liitteen I mukaista poistokaasujen päästöraja-arvoa 12 vuoden ajan tämän asetuksen voimaantulosta. Tämä edellyttää, että toiminnanharjoittaja osoittaa lupaviranomaiselle, etteivät laitoksen kokonaispäästöt ylitä päästöjä, jotka syntyisivät, jos laitoksessa noudatettaisiin liitteen I mukaista poistokaasujen päästöraja-arvoa ja hajapäästöjen raja-arvoa tai kokonaispäästöraja-arvoa.</p>	
<p>7. Kaikki aiheelliset varotoimenpiteet on toteutettava haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen pitämiseksi mahdollisimman vähäisinä käynnistys- ja alasajotoimintojen aikana.</p>	<p>5 artikla 10 kohta:</p> <p>10. Kaikki aiheelliset varotoimenpiteet on toteutettava päästöjen pitämiseksi mahdollisimman vähäisinä käynnistysten ja alasajojen aikana.</p>		

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>60 artikla</p> <p>Päästöjen tarkkailu</p> <p>Jäsenvaltioiden on joko lupaehdoin tai yleisin sitovin säännöin varmistettava, että päästöjen mittaukset suoritetaan liitteessä VII olevan 6 osan mukaisesti.</p> <p>LIITE 7: Poistokanavia, joihin on liitetty puhdistinlaitteita ja joista lopullisessa poistokohdassa aiheutuva päästö on keskimäärin yli 10 kg/h kokonaishiiltä, on tarkkailtava jatkuvasti sen varmistamiseksi, että niiden vaatimuksia noudatetaan.</p> <p>2. Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään joko jatkuvia tai määräajoin suoritettavia mittauksia. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa on saatava vähintään kolme mittausarvoa kunkin mittaustoimenpiteen aikana.</p> <p>3. Mittauksia ei vaadita silloin, jos putkien suulle asennettavia puhdistinlaitteita ei tarvita tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi.</p>	<p>8.2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poistokanavia, joihin on liitetty puhdistinlaitteita ja joista lopullisessa poistokohdassa aiheutuva päästö on keskimäärin yli 10 kg/h kokonaishiiltä, jatkuvasti seurataan sen varmistamiseksi, että niiden vaatimuksia noudatetaan.</p> <p>8.3. Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään joko jatkuvia tai määräajoin suoritettavia mittauksia. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa on saatava vähintään kolme lukemaa kunkin mittaustoimenpiteen aikana.</p>		<p>Uusi 3. kohta</p>
<p>61 artikla</p> <p>Päästöjen raja-arvojen noudattaminen</p> <p>Poistokaasujen päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä VII olevassa 8 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.</p> <p>LIITE VII 8 osa:</p> <p>Kaasujen määrät saadaan lisätä poistokaasuihin jäähdyttämisen- ja laimentamistarkoituksessa, kun se on teknisesti perusteltua, mutta niitä ei saa ottaa huomioon määriteltäessä epäpuhtauden massapitoisuutta poistokaasussa.</p>	<p>9 artikla</p> <p>Päästöjen raja-arvojen noudattaminen</p> <p>I. Seuraavien vaatimusten noudattaminen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla:</p> <ul style="list-style-type: none"> – poistokaasupäästöjen raja-arvot, hajapäästöarvot ja kokonaispäästöjen raja-arvot; – liitteen II B mukaisen vähentämishojelman vaatimukset; – 5 artiklan 3 kohdan säännökset. <p>Liitteessä III on liuottimien hallintasuunnitelmaan liittyviä ohjeita, joiden avulla voidaan osoittaa, että näitä vaatimuksia on noudatettu.</p> <p>Kaasujen määrät saadaan lisätä poistokaasuihin jäähdyttämisen- ja laimentamistarkoituksessa, kun se on teknisesti perusteltua, mutta niitä ei saa ottaa huomioon määriteltäessä epäpuhtauden massapitoisuutta poistokaasussa.</p>		

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>LIITE VII 8 osa:</p> <p>Savukaasuja koskevien päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointi</p> <p>I. Jatkuissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:</p> <p>a) mikään aritmeettinen keskiarvo, joka on saatu sellaisen 24 tunnin aikana, jolloin laitos tai toiminto ovat käynnissä lukuun ottamatta käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa, ei ylitä päästöjen raja-arvoja,</p> <p>b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.</p> <p>2. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yhden seurantatoimenpiteen aikana:</p> <p>a) kaikkien mittaustulosten keskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja,</p> <p>b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.</p> <p>LIITE VII 8 osa</p> <p>Edellä olevan 4 osan noudattaminen on tarkistettava kyseessä olevien yksittäisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massapitoisuuksien summan perusteella. Muissa tapauksissa noudattamista on arvioitava vapautuneen kokonaishiilimassan perusteella, jollei 2 osassa toisin säädetä.</p>	<p>2. Olennaisen muutoksen suorittamisen jälkeen päästöjen raja-arvojen noudattaminen tarkistetaan uudelleen.</p> <p>3. Jatkuissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:</p> <p>a) mikään 24 tunnin keskiarvo tavanomaisen toiminnan aikana ei ylitä päästöjen raja-arvoja, ja</p> <p>b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.</p> <p>4. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yhden seurantatoimenpiteen aikana:</p> <p>a) kaikkien lukemien keskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja, ja</p> <p>b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.</p> <p>5. Edellä 5 artiklan 7 ja 8 kohdan säännösten noudattaminen on tarkistettava kyseessä olevien yksittäisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massapitoisuuksien summan perusteella. Muissa tapauksissa noudattamista on arvioitava vapautuneen kokonaishiilimassan perusteella, jollei liitteessä II A toisin säädetä.</p>		
<p>62 artikla</p> <p>Säännösten noudattamista koskevat kertomukset</p> <p>Toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa, että jotakin seuraavista noudatetaan:</p> <p>a) poistokaasupäästöjen raja-arvot, hajapäästöjen raja-arvot ja kokonaispäästöjen raja-arvot;</p> <p>b) liitteessä VII olevan 5 osan mukaisen vähentämishojelman vaatimukset;</p> <p>c) edellä olevan 59 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetty poikkeukset.</p> <p>Tähän voi sisältyä liitteessä VII olevan 7 osan mukaisesti laadittu liuottimien hallintasuunnitelma.</p>		<p>VOCA 15 §</p> <p>Toiminnanharjoittajan on lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla osoitettava, että laitos noudattaa poistokaasujen päästöraja-arvoja ja hajapäästöjen raja-arvoja tai kokonaispäästöraja-arvoja tai päästöjen vähentämishojelmaa taikka muita 6 §:n vaatimuksia.</p>	

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>63 artikla Olemassa oleviin laitoksiin tehtävät olennaiset muutokset</p> <p>I. Olemassa olevassa laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuosten keskimääräisen päivittäisen enimmäismassan muutosta, jos laitos toimii suunnitellulla teholla tavanomaisissa toimintaolosuhteissa käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa lukuun ottamatta, pidetään olennaisena, jos sen seurauksena haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt lisääntyvät yli:</p> <p>a) 25 prosenttia sellaisen laitoksen osalta, joka suorittaa joko toimintoja, jotka kuuluvat liitteessä VII olevan 2 osan taulukon kohdissa 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 tai 17 mainittujen alhaisempien kynnsarvojen piiriin, tai toimintoja, jotka kuuluvat johonkin liitteessä VII olevassa 2 osassa mainittuihin muihin kohtiin, jos liuottimien kulutus on alle 10 tonnia/vuosi;</p> <p>b) kaikkien muiden laitosten osalta 10 prosenttia.</p> <p>. Jos olemassa olevaan laitokseen tehdään olennainen muutos tai jos laitos olennaisen muutoksen jälkeen kuuluu ensimmäistä kertaa tämän direktiivin soveltamisalaan, olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään joko uutena laitoksena tai, jos koko laitoksen kokonaispäästöt eivät ylitä niitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olennaisen muutoksen kohteena ollutta osaa olisi pidetty uutena laitoksena, olemassa olevana laitoksena.</p> <p>3. Olennaisen muutoksen yhteydessä toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava tämän direktiivin vaatimusten noudattaminen.</p>	<p>Vanhassa direktiivissä määritelmissä.</p> <p>pienien laitosten osalta nimelliskapasiteetin lisäystä, joka aiheuttaa haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen kasvun yli 25 prosentilla. Jokainen muutos, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo sellaiseksi, että sillä voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisen terveyteen tai ympäristöön, on myös olennainen muutos;</p> <p>kaikkien muiden laitosten osalta nimelliskapasiteetin muutosta, joka aiheuttaa haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen kasvun yli 10 prosentilla. Jokainen muutos, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo sellaiseksi, että sillä voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisen terveyteen tai ympäristöön, on myös olennainen muutos;</p> <p>4.4. Jos laitokseen tehdään olennainen muutos, tai jos laitos olennaisen muutoksen jälkeen tulee ensimmäistä kertaa tämän direktiivin soveltamisalan piiriin, olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään joko uutena laitoksena tai, jos koko laitoksen kokonaispäästöt eivät ylitä niitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olennaisen muutoksen kohteena ollutta osaa olisi pidetty uutena la</p>	<p>a) pienessä laitoksessa laskennallisen kapasiteetin muutosta, joka lisää haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä yli 25 prosentilla;</p> <p>b) muussa laitoksessa, jossa orgaanisten liuottimien kulutus on enintään 150 kiloa tunnissa tai enintään 200 tonnia vuodessa, laskennallisen kapasiteetin muutosta, joka lisää haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä yli 10 prosentilla;</p> <p>c) muuta muutosta, joka voi aiheuttaa ympäristön pilaantumista;</p> <p>VOCA 7 §</p> <p>Jos tässä asetuksessa tarkoitetun laitoksen toiminta muuttuu olennaisesti tai jos laitokseen olennaisen muutoksen johdosta sovelletaan asetusta ensimmäistä kertaa, olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään uutena laitoksena.</p>	

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>64 artikla</p> <p>Tietojen vaihtaminen orgaanisten liuottimien korvaamisesta</p> <p>Komissio järjestää orgaanisten liuottimien ja niitä mahdollisesti korvaavien aineiden käyttöä ja sellaisia tekniikoita, joilla on vähiten vaikutuksia ilmaan, veteen, maaperään, ekosysteemeihin sekä ihmisen terveyteen, koskevan tietojen vaihdon jäsenvaltioiden, kyseessä olevan teollisuuden ja ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen välillä.</p> <p>Tietoja on vaihdettava kaikkien seuraavien osa-alueiden osalta:</p> <p>a) käyttöön soveltuvuus, b) mahdolliset vaikutukset ihmisen terveyteen yleensä ja erityisesti työperäinen altistuminen, c) mahdolliset vaikutukset ympäristöön, d) taloudelliset vaikutukset, erityisesti käytettävissä olevien vaihtoehtojen kustannuksia ja hyötyä koskevat kysymykset.</p>	<p>Recital 24</p> <p>komission ja jäsenvaltioiden olisi toimittava yhteistyössä sen varmistamiseksi, että direktiivin täytäntöönpanoa ja korvaavien aineiden käyttömahdollisuuksien kehittämistä koskevia tietoja vaihdetaan,</p>		
<p>65 artikla</p> <p>Tietojen julkisuus</p> <p>I. Toimivaltaisen viranomaisen päätös, johon on liitetty ainakin jäljennös luvasta, ja siihen mahdollisesti tehtävät päivitykset on annettava yleisön saataville.</p> <p>Laitoksiin sovellettavat sitovat yleiset säännöt sekä luettelo laitoksista, joilta edellytetään lupaa ja rekisteröintiä, on annettava yleisön saataville.</p> <p>2. Edellä 60 artiklan mukaiset päästöjen tarkkailun tulokset, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen hallussa, on annettava yleisön saataville.</p> <p>3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyistä rajoituksista muuta johdu.</p>	<p>12 artikla</p> <p>Tietojen julkisuus</p> <p>I. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ainakin uusia laitoksia tai direktiivin 96/61/EY mukaista lupaa edellyttävien laitosten olennaisia muutoksia koskevat lupahakemukset ovat sopivan ajan yleisön saatavilla, jotta yleisöllä on mahdollisuus tehdä niitä koskevat huomautuksensa ennen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 90/313/ETY soveltamista. Tähän ei liity minkäänlaista veloitetta muokata tietoja yleisöä varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY soveltamista.</p> <p>Toimivaltaisen viranomaisen päätöksen, johon on liitetty ainakin jäljennös luvasta, ja siihen mahdollisesti tehtävien päivitysten on myös oltava yleisön saatavilla.</p> <p>Laitoksiin sovellettavat sitovat yleiset säännöt sekä luettelo rekisteröidyistä ja luvan saaneista toiminnoista on oltava yleisön saatavilla.</p> <p>2. Edellä 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen ja lupatai rekisteröintiedellytysten mukaisen päästöjen tarkkailun tulosten, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen hallussa, on oltava yleisön saatavilla.</p> <p>3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovelletaan, jollei niistä rajoituksista muuta johdu, joiden perusteella viranomaisilla on oikeus kieltäytyä direktiivin 90/313/ETY 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tietojen antamisesta, mukaan lukien luottamukselliset kaupalliset ja teolliset tiedot.</p>		<p>Päivitetty viittaus direktiiviin</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
*) ¹	<p>3 artikla</p> <p>Uusia laitoksia koskevat velvoitteet</p> <p>Jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kaikki uudet laitokset ovat 5, 8 ja 9 artiklan säännösten mukaisia; 2. kaikki uudet laitokset, jotka eivät kuulu direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan, rekisteröidään tai niille haetaan lupa ennen kuin ne otetaan käyttöön. 		Ei olennaista muutosta
<p>Liite VII 6 osa</p> <p>Päästöjen tarkkailu</p> <p>1. Poistokanavia, joihin on liitetty puhdistinlaitteita ja joista lopullisessa poistokohdassa aiheutuva päästö on keskimäärin yli 10 kg/h kokonaishiiltä, on tarkkailtava jatkuvasti sen varmistamiseksi, että niiden vaatimuksia noudatetaan.</p> <p>2. Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään joko jatkuvia tai määräajoin suoritettavia mittauksia. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa on saatava vähintään kolme mittausarvoa kunkin mittaustoimenpiteen aikana.</p> <p>3. Mittauksia ei vaadita silloin, jos putkien suulle asennettavia puhdistinlaitteita ei tarvita tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi.</p>	<p>8 artikla</p> <p>Seuranta</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan laitoksen toiminnanharjoittajaa koskeva velvoite toimittaa kerran vuodessa tai pyydettyä toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja, joiden avulla se voi arvioida tämän direktiivin noudattamista. 2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poistokanavia, joihin on liitetty puhdistinlaitteita ja joista lopullisessa poistokohdassa aiheutuva päästö on keskimäärin yli 10 kg/h kokonaishiiltä, jatkuvasti seurataan sen varmistamiseksi, että niiden vaatimuksia noudatetaan. 3. Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään joko jatkuvia tai määräajoin suoritettavia mittauksia. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa on saatava vähintään kolme lukemaa kunkin mittaustoimenpiteen aikana. 4. Mittauksia ei vaadita silloin, jos putkien suulle asennettavia puhdistinlaitteita ei tarvita tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi. 5. Komissio järjestää liuottimien hallintasuunnitelman käyttöä jäsenvaltioissa koskevan tietojenvaihdon, joka perustuu tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyviin tietoihin 15 artiklassa tarkoitettua päivää seuraavalta kolmen vuoden ajanjaksolta. 		
	<p>10 artikla</p> <p>Noudattamatta jättäminen</p> <p>Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että havaittaessa tämän direktiivin säännöksiä rikotun:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja toteuttaa toimenpiteitä varmistaakseen, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian, ja b) mikäli noudattamatta jättämisestä aiheutuu ihmisten terveydelle välitöntä vaaraa ja niin kauan kuin toimintaa ei a alakohdan mukaisesti ole saatettu säännösten mukaiseksi, toiminnon suorittaminen keskeytetään. 		

¹ (Recital (5) Jotta pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen voidaan varmistaa, laitoksia olisi voitava käyttää ainoastaan, jos niille on myönnetty lupa, ja tiettyjä orgaanisia liuottimia käyttäviä laitoksia ja toimintoja ainoastaan silloin, jos niille on myönnetty lupa tai ne on rekisteröity.)

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
	<p>11 artikla</p> <p>Tietojärjestelmät ja kertomusten antaminen</p> <p>1. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi kertomuksen muodossa toimitettava komissiolle tiedot tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Tämä kertomus on laadittava komission direktiivin <u>91/692/ETY</u> (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48) 6 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti laatiman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta.</p> <p>Kyselylomake tai kaava on lähetettävä jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jaksos alkua, jolta kertomus laaditaan. Kertomus on annettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota kertomus koskee.</p> <p>Jäsenvaltioiden on julkaistava kertomukset heti, kun ne on toimitettu komissiolle, jollei direktiivin <u>90/313/ETY</u> (EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56) 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyistä rajoituksista muuta johdu. Ensimmäinen kertomus koskee kolmea ensimmäistä vuotta 15 artiklassa tarkoitettusta päivästä lukien.</p> <p>2. Edellä 1 kohdan mukaisesti annettaviin tietoihin on erityisesti sisällyttävä riittävä määrä edustavaa aineistoa sen osoittamiseksi, että 5 artiklan vaatimuksia ja tapauksen mukaan 6 artiklan vaatimuksia on noudatettu.</p> <p>3. Komission on jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta laadittava kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta viimeistään viiden vuoden kuluessa siitä, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet ensimmäiset kertomuksensa. Komission on toimitettava kyseinen kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle siihen liittyvine aiheellisine ehdotuksineen.</p>		
	<p>13 artikla</p> <p>Komitea</p> <p>Komissiota avustaa neuvoo-antava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.</p> <p>Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.</p> <p>Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.</p> <p>Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.</p>		

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
	<p>14 artikla</p> <p>Seuraamukset</p> <p>Jäsenvaltioiden on määritettävä seuraamukset tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden toimeenpanemiseksi. Määritettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteellisia ja vaikuttavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 15 artiklassa mainittuna ajankohtana sekä myöhemmistä muutoksista niin pian kuin mahdollista.</p>		
	<p>15 artikla</p> <p>Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä</p> <p>1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ... huhtikuuta 2001 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.</p> <p>Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.</p> <p>2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.</p>		
<p>LIITE 7, osa 4: Sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351, päästöjen osalta on, jos vaaralauseketta H341 tai H351 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöjen raja-arvoa 20 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.</p>	<p>Art 5: Vaaralausekkeella R40 osoitettujen halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta on, jos merkintää R40 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöjen raja-arvoa 20 mg/m³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.</p>		

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>I osa</p> <p>Toiminnot</p> <p>1. Kussakin seuraavista kohdista toimintoon kuuluu laitteiden puhdistaminen mutta ei tuotteiden puhdistamista, ellei toisin ole säädetty.</p> <p>2. Liimapinnoitus</p> <p>Toiminto, jossa liima levitetään johonkin pintaan, painatustoimintoihin liittyvää liimausta ja laminointia lukuun ottamatta.</p> <p>3. Maalaukset, pinnoitukset</p> <p>Toiminto, jossa levitetään yksi tai useampia kerroksia jatkuvaa kalvoa) johonkin seuraavista ajoneuvoista:</p> <p>i) uudet autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkaan M1 puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5 päivänä syyskuuta 2007 annetun neuvoston direktiivin 2007/46/EY mukaisesti ja luokkaan N1, mikäli ne maalataan samassa laitoksessa kuin M1-luokan ajoneuvot,</p> <p>ii) rekkojen ohjaamot, jotka on määritelty ajajan majoitustilaksi, ja direktiivissä 2007/46/EY säädettyjen N2- ja N3-ajoneuvoluokkien mukaiseen majoitukseen liittyvä tekninen välineistö kokonaisuudessaan,</p> <p>iii) pakettiautot ja rekat, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin N1, N2 ja N3 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti, lukuun ottamatta rekkojen ohjaamoja,</p> <p>iv) linja-autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin M2 ja M3 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti,</p> <p>v) perävaunuihin, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin O1, O2, O3 ja O4 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti,</p> <p>b) metalli- ja muovipintoihin mukaan lukien lentokoneiden, laivojen, junien, jne. pinnat,</p> <p>c) puupintoihin,</p> <p>d) tekstiili-, kangas-, folio- ja paperipintoihin,</p> <p>e) nahkaan.</p>	<p>Kussakin tapauksessa toimintoon kuuluu laitteiden puhdistaminen mutta ei tuotteen puhdistamista, ellei toisin ole säädetty.</p> <p>Liimaus</p> <p>- toiminto, jossa liima levitetään johonkin pintaan, painatustoimintoihin liittyvää liimausta ja laminointia lukuun ottamatta.</p> <p>Maalaukset, pinnoitukset</p> <p>- toiminto, jossa levitetään yksi tai useampia kerroksia jatkuvaa kalvoa seuraaviin ajoneuvoihin:</p> <p>- uudet autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkaan M1 direktiivin 70/156/ETY (I) mukaisesti ja luokkaan N1, mikäli ne maalataan samassa laitoksessa kuin M1-luokan ajoneuvot;</p> <p>- rekkojen ohjaamot, jotka on määritelty ajajan majoitustilaksi, ja direktiivissä 70/156/ETY säädettyjen N2- ja N3-ajoneuvoluokkien mukaiseen majoitukseen liittyvä tekninen välineistö kokonaisuudessaan;</p> <p>- pakettiautot ja rekat, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin N1, N2 ja N3 direktiivin 70/156/ETY mukaisesti, mutta jotka eivät sisällä rekkojen ohjaamoita;</p> <p>- linja-autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin M2 ja M3 direktiivin 70/156/ETY mukaisesti;</p> <p>- perävaunuihin, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin O1, O2, O3 ja O4 direktiivin 70/156/ETY mukaisesti;</p> <p>- metalli- ja muovipintoihin mukaan lukien lentokoneiden, laivojen, junien, jne. pinnat;</p> <p>- puupintoihin;</p> <p>- tekstiili-, kangas-, folio- ja paperipintoihin;</p> <p>- nahkaan</p>		<p>Muuttuneita direktiivi- viittauksia</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>Maalaus-/pinnoitustoiminnot eivät sisällä kappaleiden pinnoitusta metallilla elektroforeesija kemiallista sumutustekniikkaa käyttäen. Jos maalaus/pinnoitus käsittää vaiheen, jossa sama kappale painetaan millä tahansa tekniikalla, kyseistä painatusvaihetta pidetään maalauksen/pinnoituksen osana. Erillisinä toimintoina suoritettuja painatustoimintoja ei kuitenkaan lueta kuuluviksi tähän kohtaan, mutta ne voivat kuulua tämän direktiivin V luvun soveltamisalaan, jos kyseessä oleva painatustoiminto kuuluu sen soveltamisalaan.</p> <p>4. Kelapinnoitus</p> <p>Toiminto, jossa rulla terästä, ruostumatonta terästä, päällystettyä terästä, kupariseoksia tai alumiininauhaa pinnoitetaan joko kalvon muodostuksella tai laminaatilla jatkuvassa prosessissa.</p> <p>5. Kemiallinen pesu</p> <p>Teollinen tai kaupallinen toiminto, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vaatteiden, huonekalujen tai vastaavien kulutustavaroiden puhdistamiseen tarkoitettussa laitoksessa, lukuun ottamatta tahrojen ja jälkien poistamista manuaalisesti tekstiili- ja vaateusteollisuudessa.</p> <p>6. Jalkineiden valmistus</p> <p>Kokonaisten jalkineiden tai niiden osien tuottamiseen tarkoitetut toiminnot.</p> <p>7. Maalien/pinnoitteiden, lakkojen, painovärien ja liimojen valmistus.</p> <p>Edellä mainittujen lopputuotteiden ja niiden välituotteiden valmistus, kun se tapahtuu samassa laitoksessa, sekoittamalla pigmenttejä, hartseja ja liima-aineita orgaanisiin liuottimiin tai muihin kantoaineisiin, mukaan lukien dispergointi ja esidispergointi, viskositeetin ja värisävyjen säätäminen sekä lopputuotteen pakkaamiseen liittyvät toimet.</p> <p>8. Lääketeollisuus</p> <p>Lääkkeiden kemiallinen synteesi, käymisprosessi, uutto, formulointi ja viimeistely sekä raaka-aineiden valmistus, jos se tapahtuu samassa paikassa.</p>	<p>Tämä ei sisällä kappaleiden pinnoitusta metallilla elektroforeesi- ja kemiallista sumutustekniikkaa käyttäen. Jos maalaus/pinnoitus käsittää vaiheen, jossa sama kappale painetaan millä tahansa tekniikalla, kyseistä painatusvaihetta pidetään maalauksen/pinnoituksen osana. Erillisinä toimintoina suoritettuja painatustoimintoja ei kuitenkaan lueta kuuluviksi tähän kohtaan, mutta ne voivat kuulua direktiivin piiriin, jos painatustoiminto kuuluu sen soveltamisalaan.</p> <p>Kelapinnoitus</p> <p>- toiminto, jossa rulla terästä, ruostumatonta terästä, päällystettyä terästä, kupariseoksia tai alumiininauhaa pinnoitetaan joko kalvon muodostuksella tai laminaatilla jatkuvassa prosessissa.</p> <p>Kemiallinen pesu</p> <p>- teollinen tai kaupallinen toiminto, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vaatteiden, huonekalujen tai vastaavien kulutustavaroiden puhdistamiseen tarkoitettussa laitoksessa, lukuun ottamatta tahrojen ja jälkien poistamista manuaalisesti tekstiili- ja vaateusteollisuudessa.</p> <p>Jalkineiden valmistus</p> <p>- kokonaisten jalkineiden tai niiden osien tuottamiseen tarkoitetut toiminnot.</p> <p>Maalien, lakkojen, painovärien ja liimojen valmistus</p> <p>- edellä mainittujen lopputuotteiden ja niiden välituotteiden valmistus, kun se tapahtuu samassa laitoksessa, sekoittamalla pigmenttejä, hartseja ja liima-aineita orgaanisiin liuottimiin tai muihin kantoaineisiin, mukaan lukien dispergointi ja esidispergointi, viskositeetin ja värisävyjen säätäminen sekä lopputuotteen pakkaamiseen liittyvät toimet.</p> <p>Lääketeollisuus</p> <p>- lääkkeiden kemiallinen synteesi, käymisprosessi, uutto, formulointi ja viimeistely sekä raaka-aineiden valmistus, jos se tapahtuu samassa paikassa.</p>		

IE-direktiivi	VOC-d (1999/I3/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>9. Painatus</p> <p>Tekstin ja/tai kuvien jäljentäminen, jossa painoväri siirretään kuvansiirtäjän avulla jollekin pinnalle. Tämä sisältää asiaan kuuluvat lakkaus-, pinnoitus- ja laminointitekniikat.</p> <p>Kuitenkin vain seuraavat osaprosessit kuuluvat V luvun soveltamisalaan:</p> <p>a) fleksopaino - painatustoiminto, jossa kuvansiirtäjänä käytetään kumia tai kimmoisia valopolymeerejä, joiden päällä painovärit ovat painamatta jätettävien alueiden yläpuolella, ja jossa käytetään haihtumalla kuivuvia nestemäisiä painovärejä;</p> <p>b) heatset-rainoffset - rainapainatustoiminto, jossa käytetään kuvansiirtäjää siten, että painettava ja painamatta jätettävä alue ovat samassa tasossa; raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina. Painamatta jätettävä alue käsitellään vettä imeväksi ja siten painoväriä hylkiväksi. Painettava alue käsitellään siten, että se ottaa vastaan ja välittää edelleen painoväriä painettavalle pinnalle. Haihtuminen tapahtuu uunissa, jossa käytetään kuumaa ilmaa painetun materiaalin kuumentamiseksi;</p> <p>c) painatusprosessiin liittyvä laminointi - kahden tai useamman joustavan materiaalin liittäminen yhteen laminaattien tuottamiseksi;</p> <p>d) julkaisusyvypaino - syväpaino, jota käytetään aikakauslehdissä, esitteissä, luetteloissa tai vastaavissa tuotteissa olevan paperin painatukseen tolueenipohjaisia painovärejä käyttäen;</p> <p>e) syväpaino - painatustoiminto, jossa käytetään lieriömäistä kuvansiirtäjää, jolloin painettava alue on painamatta jätettävän alueen alapuolella, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat haihtumalla. Syvennykset täytetään painovärillä ja painamatta jätettävät alueet puhdistetaan ylimääräisestä painoväristä, ennen kuin painettava pinta koskettaa lieriötä ja nostaa painoväriä syvennyksistä;</p> <p>f) rotaatioseripaino - rainapainatustoiminto, jossa painoväri puristetaan painettavalle pinnalle huokoisen kuvansiirtäjän läpi, jolloin painettava alue on avoinna ja painamatta jätettävä alue on eristetty, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat ainoastaan haihtumalla. Raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina;</p> <p>g) lakkaus - toiminto, jossa pakkausmateriaalin myöhempää sulkemista varten tarkoitettu lakka tai liima levitetään joustavalle materiaalille.</p>	<p>Painatus</p> <p>- tekstin ja/tai kuvien jäljentäminen, jossa painoväri siirretään kuvansiirtäjän avulla jollekin pinnalle. Tämä sisältää asiaan kuuluvat lakkaus-, pinnoitus- ja laminointitekniikat.</p> <p>Kuitenkin vain seuraavat osaprosessit kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan:</p> <p>- fleksopaino - painatustoiminto, jossa kuvansiirtäjänä käytetään kumia tai kimmoisia valopolymeerejä, joiden päällä painovärit ovat painamatta jätettävien alueiden yläpuolella, ja jossa käytetään haihtumalla kuivuvia nestemäisiä painovärejä;</p> <p>- heatset-rainoffset - rainapainatustoiminto, jossa käytetään kuvansiirtäjää siten, että painettava ja painamatta jätettävä alue ovat samassa tasossa; raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina. Painamatta jätettävä alue käsitellään vettä imeväksi ja siten painoväriä hylkiväksi. Painettava alue käsitellään siten, että se ottaa vastaan ja välittää edelleen painoväriä painettavalle pinnalle. Haihtuminen tapahtuu uunissa, jossa käytetään kuumaa ilmaa painetun materiaalin kuumentamiseksi;</p> <p>- painatusprosessiin liittyvä laminointi - kahden tai useamman joustavan materiaalin liittäminen yhteen laminaattien tuottamiseksi;</p> <p>- julkaisusyvypaino - syväpaino, jota käytetään aikakauslehdissä, esitteissä, luetteloissa tai vastaavissa tuotteissa olevan paperin painatukseen tolueenipohjaisia painovärejä käyttäen;</p> <p>- syväpaino - painatustoiminto, jossa käytetään lieriömäistä kuvansiirtäjää, jolloin painettava alue on painamatta jätettävän alueen alapuolella, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat haihtumalla. Syvennykset täytetään painovärillä ja painamatta jätettävät alueet puhdistetaan ylimääräisestä painoväristä, ennen kuin painettava pinta koskettaa lieriötä ja nostaa painoväriä syvennyksistä;</p> <p>- rotaatioseripaino - rainapainatustoiminto, jossa painoväri puristetaan painettavalle pinnalle huokoisen kuvansiirtäjän läpi, jolloin painettava alue on avoinna ja painamatta jätettävä alue on eristetty, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat ainoastaan haihtumalla. Raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina;</p> <p>- lakkaus - toiminto, jossa pakkausmateriaalin myöhempää sulkemista varten tarkoitettu lakka tai liima levitetään joustavalle materiaalille.</p>		

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
<p>10. Kumin jalostus</p> <p>Luonnonkumin tai synteettisen kumin sekoitus-, jauhamis-, seostus-, kalanterointi-, ekstrudointi- ja vulkanointitoiminto sekä kaikki avustavat toimenpiteet luonnonkumin tai synteettisen kumin muuttamiseksi lopputuotteeksi.</p> <p>11. Pintojen puhdistus</p> <p>Kemiallista pesua lukuun ottamatta toiminto, jossa käytetään orgaanisia liuottimia epäpuhtauksien poistamiseksi materiaalin pinnalta rasvanpoisto mukaan lukien. Puhdistustoimintoa, johon kuuluu useampi kuin yksi vaihe ennen jotakin muuta toimintoa tai sen jälkeen, pidetään yhtenä pinnan puhdistustoimintona. Tällä toiminnolla tarkoitetaan tuotteen pinnan puhdistusta eikä laitteiston puhdistusta.</p> <p>12. Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalostus</p> <p>Toiminto kasviöljyjen uuttamiseksi siemenistä ja muista kasviaineksista, kuivajäämien käsittely rehun tuottamiseksi, siemenistä, kasvi- ja/tai eläinaineksista saatujen rasvojen ja kasviöljyjen jalostus.</p> <p>13. Ajoneuvojen korjausmaalaus</p> <p>Teollinen tai kaupallinen maalaustoiminto tai siihen liittyvät rasvanpoistotoiminnot, joilla tehdään jompaa kumpaa seuraavista:</p> <p>a) direktiivissä 2007/46/EY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien alkuperäinen maalaus korjaustyyppisillä materiaaleilla, kun se suoritetaan alkuperäisten tuotantolinjojen ulkopuolella,</p> <p>b) perävaunujen (mukaan luettuna puoliperävaunut) (direktiivissä 2007/46/EY tarkoitettu ajoneuvoluokka O) maalaus.</p> <p>14. Lankalakkkaus</p> <p>Muuntimiin, moottoreihin jne. tarkoitettuihin käämeihin käytettävien metallijohtimien pinnoitus.</p> <p>15. Puun kyllästys</p> <p>Puutavaran säilymistä parantava toiminto.</p> <p>16. Puun ja muovin laminointi</p> <p>Puun ja/tai muovin kiinnittäminen yhteen laminoitujen tuotteiden valmistamiseksi.</p>	<p>Kumin jalostus</p> <p>- luonnonkumin tai synteettisen kumin sekoitus-, jauhamis-, seostus-, kalanterointi-, ekstrudointi- ja vulkanointitoiminto sekä kaikki avustavat toimenpiteet luonnonkumin tai synteettisen kumin muuttamiseksi lopputuotteeksi.</p> <p>Pintojen puhdistus</p> <p>- kemiallista pesua lukuun ottamatta toiminto, jossa käytetään orgaanisia liuottimia epäpuhtauksien poistamiseksi materiaalin pinnalta rasvanpoisto mukaan lukien. Puhdistustoimintoa, johon kuuluu useampi kuin yksi vaihe ennen jotakin muuta toimintoa tai sen jälkeen, pidetään yhtenä pinnan puhdistustoimintona. Tällä toiminnolla tarkoitetaan tuotteen pinnan puhdistusta eikä laitteiston puhdistusta.</p> <p>Kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto ja kasviöljyjen jalostustoiminnot</p> <p>- toiminto kasviöljyjen uuttamiseksi siemenistä ja muista kasviaineksista, kuivajäämien käsittely rehun tuottamiseksi, siemenistä, kasvi- ja/tai eläinaineksista saatujen rasvojen ja kasviöljyjen jalostus.</p> <p>Ajoneuvojen korjausmaalaus</p> <p>- Teollinen tai kaupallinen maalaustoiminto tai siihen liittyvät rasvanpoistotoiminnot, joilla tehdään</p> <p>- direktiivissä 70/156/ETY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien maalaus, joka suoritetaan osana ajoneuvon korjausta, entistämistä tai koristelua tuotantolaitoksen ulkopuolella, tai</p> <p>- direktiivissä 70/156/ETY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien alkuperäinen maalaus korjaustyyppisillä materiaaleilla, kun se suoritetaan alkuperäisten tuotantolinjojen ulkopuolella, tai</p> <p>- perävaunujen (mukaan luettuna puoliperävaunut) (ajoneuvoluokka O) maalaus.</p> <p>Lankalakkkaus</p> <p>- muuntimiin, moottoreihin jne. tarkoitettuihin käämeihin käytettävien metallijohtimien pinnoitus.</p> <p>Puun kyllästäminen</p> <p>- puutavaran säilymistä parantava toiminto.</p> <p>Puun ja muovin laminointi</p> <p>- puun ja/tai muovin kiinnittäminen yhteen laminoitujen tuotteiden valmistamiseksi.</p>		<p>Muuttunut direktiivi viittaus</p> <p>Myös muutoksia.</p>

IE-direktiivi	VOC-d (1999/13/EY)	Kansallinen (VNa 435/2001)	Kom
Liite VII 2 osa	Muutamia esitysteknisiä poikkeuksia lukuun ottamatta täysin vanhan liitteen II A mukainen.		
Liite VII 3 osa	Poistettu lause: Kokonaispäästöraja ilmaistaan orgaanisten yhdisteiden massojen summana maalatun tuotteen kokonaispinta-alan neliometriä kohden sekä niiden summana auton koria kohden.		
Liite VII 5 osa: vähentämishjelma I. Toiminnanharjoittaja voi käyttää erityisesti laitostaan varten suunniteltua vähentämishjelmaa. Vastaavasti muissakin kohdissa on poistettu kuvailevia lauseita. Substanssi on muuttumaton.	Liite II B vähentämishjelma I. Periaatteet Vähentämishjelman tarkoituksena on mahdollistaa toiminnanharjoittajalle päästöjen vähennysten saavuttaminen muilla keinoin ja siten, että vähennykset vastaavat vähennyksiä, jotka saavutettaisiin päästöjen raja-arvoja soveltamalla. Tätä varten toiminnanharjoittaja voi käyttää mitä vähentämishjelmaa tahansa, joka on erityisesti suunniteltu hänen laitokselleen edellyttäen, että lopuksi saavutetaan vastaava päästöjen vähennys. Jäsenvaltioiden on toimitettava direktiivin II artiklan mukaisesti komissiolle tietoja edistymisestä vastaavan päästöjen vähennyksen saavuttamisessa ja vähennyshjelman soveltamisessa saaduista kokemuksista.		Kohtaa I lyhennetty
Liite VII 7 osa Liuottimien hallintasuunnitelma Substanssi muuttumaton. Joitakin kielellisiä eroja.	Liite III Liuottimien hallintasuunnitelma		

Liite 6

Suomen ja Ruotsin ympäristöluvanvaraisten toimintojen laitosluetteloiden vertailu

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
I) Metsäteollisuus	
a) massa-, paperi- tai kartonkitehdas;	<p>MASSA, PAPPER OCH PAPPERSVAROR</p> <p>[A e85/337-1 96/61] 21.10 Anläggning för framställning av pappersmassa av trä eller andra fibrösa material eller av mer än 10 000 ton returfiber massa per kalenderår.</p> <p>[B e85/337-1 96/61] 21.20 Anläggning för framställning av mer än 1 ton returfiber massa per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 21.10.</p> <p>[A e 96/61] 21.30 Anläggning för framställning av mer än 7 000 ton papper, papp eller kartong per kalenderår.</p> <p>[B] 21.40 Anläggning för framställning av mer än 100 ton papper, papp eller kartong per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 21.30.</p> <p>[C] 21.50 Anläggning för tillverkning av mer än 10 ton papper, papp eller kartong per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 21.30 eller 21.40.</p>
b) lastulevyä, kuitulevyä, vaneria tai muita puulevyjä valmistava tai pinnoittava tehdas;	<p>[B] 20.50 Anläggning för tillverkning av träfiberskivor.</p> <p>[C] 20.60 Anläggning för tillverkning av 1. fanér eller plywood, eller 2. mer än 500 kubikmeter spånskivor eller andra produkter av spån per kalenderår.</p>
c) ikkunatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 10 000 ikkunayksikköä vuodessa;	
d) ovitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 5 000 ovea vuodessa;	
e) liimapuutehdas taikka sellainen muita liimattuja tai laminoituja puutuotteita valmistava tehdas, jossa liimojen kulutus on yli 25 tonnia vuodessa;	
f) sahalaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 m ³ vuodessa sahatavaraa, viilutehdas taikka sellainen kuorellisen puutavaran vesivarasto, jossa pidetään puutavaraa samanaikaisesti vähintään 20 000 m ³ , ei kuitenkaan vesivarasto, jossa on suljettu vesienkäsitelyjärjestelmä;	<p>[B] 20.20 Sågverk eller annan anläggning för tillverkning av träprodukter genom sågning, hyvling eller svarvning för en produktion av mer än 70 000 kubikmeter per kalenderår.</p> <p>[C] 20.30 Sågverk eller annan anläggning för tillverkning av träprodukter genom sågning, hyvling eller svarvning för en produktion av mer än 6 000 kubikmeter per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 20.20.</p>
g) puun kyllästämö taikka sellainen muu puunsuojakemikaaleja käyttävä laitos, jossa käytetään suojakemikaaleja yli 1 tonni vuodessa;	<p>[C] 20.10 Anläggning för yrkesmässig behandling av trä med träskyddsmedel genom tryck- eller vakuumimpregnering eller doppning, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 39.10 eller 39.20.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
	<p>[B] 20.70 Anläggning för lagring av 1. mer än 20 000 kubikmeter timmer fast mått under bark (m³ fub) på land med begjutning av vatten, eller 2. mer än 10 000 kubikmeter timmer fast mått under bark (m³ fub) i vatten. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 20.90.</p> <p>[C] 20.80 Anläggning för lagring av 1. mer än 2 000 kubikmeter timmer fast mått under bark (m³ fub), om lagringen sker på land utan vattenbegjutning, 2. mer än 500 kubikmeter timmer fast mått under bark (m³ fub), om lagringen sker på land med vattenbegjutning och inte är tillståndspliktig enligt 20.70, eller 3. mer än 500 kubikmeter timmer fast mått under bark (m³ fub) i vatten, om lagringen inte är tillståndspliktig enligt 20.70.</p> <p>[C] 20.90 Anläggning för lagring av timmer som inte sker i eller nära vattentäkt, om lagringen har pågått mer än sex veckor, behövs med anledning av storm eller orkan och omfattar 1. mer än 20 000 kubikmeter timmer fast mått under bark (m³ fub) på land med begjutning av vatten, eller 2. mer än 10 000 kubikmeter timmer fast mått under bark (m³ fub) i vatten.</p>
2) metalliteollisuus:	
a) malmien pasutuslaitos tai sintraamo taikka koksaamo;	<p>[A e 85/337-2 96/61] 13.20 Anläggning för rostning eller sintring av metallhaltig malm om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 13.30.</p> <p>[B e 85/337-2 96/61] 13.30 Anläggning för rostning eller sintring av metallhaltig malm för provändamål.</p> <p>[A e 85/337-2] 13.40 Anläggning för annan bearbetning eller anrikning av malm, mineral eller kol än rostning och sintring, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 13.50.</p> <p>[B e 85/337-2] 13.50 Provbrytning inklusive annan bearbetning eller anrikning av malm, mineral eller kol än rostning och sintring.</p>
b) rauta- tai terästehdas taikka rautalejeerinkejä valmistava tehdas;	<p>[A e 85/337-1 96/61] 27.10 Anläggning för produktion av järn eller stål (primär eller sekundär produktion), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, om produktionen överstiger 15 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte gjuterier.</p> <p>[A e 85/337-1 85/337-2] 27.20 Anläggning för 1. produktion av järn eller stål (primär eller sekundär produktion), eller 2. behandling av järnbaserade metaller genom varmvalsning. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 27.10 eller 27.30.</p>
c) muita kuin rautametalteja valmistava tehdas;	<p>[A e 85/337-1 96/61] 27.70 Anläggning för att av malm, slig eller sekundärt råmaterial producera mer än 1 000 ton icke-järnmetall per kalenderår, om produktionen sker genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte gjuterier.</p> <p>[B e 85/337-1 96/61] 27.80 Anläggning för att av malm, slig eller sekundärt råmaterial producera icke-järnmetall, om produktionen sker genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. gjuterier, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 27.70.</p> <p>[A e 85/337-2] 27.90 Anläggning för att av anrikad malm, stoft eller koncentrat producera mer än 1 000 ton icke-järnmetall per kalenderår, om produktionen sker genom metallurgiska eller elektrolytiska processer. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. gjuterier, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 27.70 eller 27.80.</p> <p>[B e 85/337-2] 27.91 Anläggning för att av anrikad malm, stoft eller koncentrat producera icke-järnmetall, om produktionen sker genom metallurgiska eller elektrolytiska processer. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. gjuterier, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av beskrivningarna i 27.70-27.90.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
d) valimo tai muu sulatto, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa, kuumaopetuslaitos taikka akkutehdas;	<p>[B e 85/337-2 96/61] 27.40 Anläggning för gjutning för en produktion av mer än 5 000 ton järn eller stål per kalenderår.</p> <p>[B e 85/337-2] 27.50 Anläggning för gjutning för en produktion av 1. mer än 500 ton järn eller stål per kalenderår om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 27.40, eller 2. mer än 500 ton aluminium, zink eller magnesium per kalenderår om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 27.101.</p> <p>[C e 85/337-2] 27.60 Anläggning för gjutning för en produktion av mer än 10 ton järn, stål, aluminium, zink eller magnesium per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 27.40, 27.50 eller 27.101.</p> <p>[B e 85/337-2] 27.120 Anläggning för yrkesmässig smältning eller raffinering av icke-järnmetall ur annan råvara och genom andra processer än de som anges i 27.70-27.110. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte gjuterier.</p> <p>[B] 27.130 Anläggning för gjutning av andra metaller än järn, stål, zink, aluminium och magnesium, för en produktion av mer än 50 ton per kalenderår. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 27.100 eller 27.101.</p> <p>[C] 27.140 Anläggning för gjutning av andra metaller än järn, stål, zink, aluminium och magnesium, för en produktion av mer än 1 ton per kalenderår. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 27.100, 27.101 eller 27.130.</p> <p>[A] 31.10 Anläggning för tillverkning av batterier eller ackumulatorer där kadmium, bly eller kvicksilver ingår.</p> <p>[B] 31.20 Anläggning för tillverkning av batterier eller ackumulatorer där inte kadmium, bly eller kvicksilver ingår.</p>
	<p>[C] 31.30 Anläggning för tillverkning eller reparation av kvicksilverinnehållande ljuskällor. [A e 96/61] 31.40 Anläggning för tillverkning av grafit elektroder genom bränning eller grafitisering.</p> <p>[A] 31.50 Anläggning för tillverkning av kol- eller grafit elektroder, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 31.40.</p> <p>[C] 31.60 Anläggning för tillverkning av elektrisk tråd eller elektrisk kabel.</p>
e) rautametallin valssaamo tai takomo;	<p>[A e 85/337-2 96/61] 27.30 Anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom 1. varmvalsning av mer än 120 000 ton råstål per kalenderår, 2. hammarsmide, om slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt, eller 3. anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 12 000 ton råstål per kalenderår.</p> <p>[A] 27.31 Anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom kallvalsning av mer än 100 000 ton stål per kalenderår.</p> <p>[B] 27.32 Anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom kallvalsning av högst 100 000 ton stål per kalenderår.</p>
f) muiden kuin rautametallien valssaamo, takomo tai vetämo;	
g) telakka;	<p>[C e 85/337-2] 35.20 Skeppsvarv.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
<p>h) laitos, jossa prosessikylpyihin kastamalla harjoitetaan metallien tai muovien elektrolyyttistä tai kemiallista pintakäsittelyä, piirilevyn valmistamista, peittaamista, fosfatointia tai alumiinin anodisointia;</p>	<p>YTBEHANDLING AV METALL ELLER PLAST M.M. Ytbehandling, avfettning och färgborttagning m.m.</p> <p>[B e 85/337-2 96/61] 28.10 Anläggning för järnfosfatering eller annan kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om behandlingsbaden har en sammanlagd volym som överstiger 30 kubikmeter.</p> <p>[B e 85/337-2] 28.20 Anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om 1. behandlingsbaden har en sammanlagd volym som överstiger 1 kubikmeter, och 2. verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. betning med betpasta, 2. järnfosfatering, eller 3. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 28.10.</p> <p>[B] 28.30 Anläggning för 1. beläggning med metall på annat sätt än genom kemisk eller elektrolytisk ytbehandling, om verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår, eller 2. vättrumling av annan metall än aluminium eller stål, om verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte beläggning med metall som sker med vakuummetod.</p> <p>[C] 28.40 Anläggning för annan beläggning med metall än genom kemisk eller elektrolytisk ytbehandling, om verksamheten ger upphov till mer än 1 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. beläggning med metall som sker med vakuummetod, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 28.30.</p> <p>[B] 28.50 Anläggning för termisk ytbehandling i form av varmdoppning eller termisk sprutning med en metallförbrukning av mer än 2 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 27.30.</p> <p>[C e 85/337-2] 28.60 Anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om verksamheten ger upphov till mer än 1 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. betning med betpasta, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 28.10 eller 28.20.</p> <p>[C e 85/337-2] 28.70 Anläggning för 1. järnfosfatering, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 28.10, 2. vattenbaserad avfettning som ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår, om verksamheten inte är fordonstvätt eller tillståndspliktig enligt någon av beskrivningarna i 39.10-39.50, 3. betning med mer än 50 kilogram betpasta per kalenderår, om verksamheten ger upphov till avloppsvatten, 4. blästring av mer än 500 kvadratmeter yta per kalenderår, 5. vättrumling av mer än 1 ton metaller per kalenderår eller härdning av mer än 1 ton gods per kalenderår, 6. termisk ytbehandling med en metallförbrukning av mer än 50 kilogram men högst 2 ton per kalenderår, eller 7. metallbeläggning med vakuummetod, om metallförbrukningen uppgår till mer än 500 kilogram per kalenderår.</p> <p>[C] 28.71 Blästringsarbete omfattande mer än 500 kvadratmeter yta, om verksamheten inte är anmälningspliktig enligt 28.70.</p> <p>[B] 28.80 Anläggning för att med kemiska eller termiska metoder yrkesmässigt ta bort lack eller färg från mer än 50 ton metallgods per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 39.10, 39.20 eller 39.40.</p> <p>[C] 28.90 Anläggning för att med kemiska eller termiska metoder yrkesmässigt ta bort lack eller färg, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 28.80, 39.10, 39.20 eller 39.40.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
	<p>[A e 85/337-2 96/61] 27.100 Anläggning för smältning av icke-järnmetall eller återvinningsprodukter, inklusive framställning av legeringsmetall, för en produktion av mer än 1 000 ton bly eller kadmium per kalenderår.</p> <p>[B e 85/337-2 96/61] 27.101 Anläggning för smältning av icke-järnmetall eller återvinningsprodukter, inklusive framställning av legeringsmetall, för en produktion av mer än 5 000 ton metaller per kalenderår. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 27.100.</p> <p>[B e 85/337-2] 27.110 Anläggning för smältning av icke-järnmetall eller återvinningsprodukter, inklusive framställning av legeringsmetall. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. gjuterier, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 27.100 eller 27.101.</p>
	<p>[C e 85/337-2] 34.10 Anläggning för tillverkning av fler än 100 fordonsmotorer per kalenderår.</p> <p>[C e 85/337-2] 34.20 Provbänk för motorer, turbiner eller reaktorer.</p> <p>[B e 85/337-2] 34.30 Anläggning för tillverkning och sammansättning per kalenderår av 1. fler än 25 000 motorfordon med en totalvikt per fordon som uppgår till högst 3,5 ton, eller 2. fler än 1 000 motorfordon med en totalvikt per fordon som uppgår till mer än 3,5 ton.</p> <p>[C e 85/337-2] 34.40 Anläggning för tillverkning och sammansättning per kalenderår av 1. fler än 100 motorfordon med en totalvikt per fordon som uppgår till högst 3,5 ton, eller 2. fler än 10 motorfordon med en totalvikt per fordon som uppgår till mer än 3,5 ton. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 34.30.</p> <p>[C e 85/337-2] 34.50 Anläggning för 1. tillverkning av järnvägsutrustning, 2. tillverkning av flygplan, eller 3. reparation av flygplan.</p>
	<p>[A e 85/337-2] 34.60 Anläggning där det förekommer maskinell metallbearbetning med en tillverkningsyta (exklusive yta för endast montering) större än 100 000 kvadratmeter.</p> <p>[B e 85/337-2] 34.70 Anläggning där det förekommer maskinell metallbearbetning och där total tankvolym för skärvätskor, processoljor och hydrauloljor i metallbearbetningsmaskinerna är större än 20 kubikmeter, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 34.30 eller 34.60. Med total tankvolym avses såväl volymen i ett fast centralt system för vätskor som volymen i lösa behållare som är kopplade till metallbearbetningsmaskin eller öppnade behållare som används för påfyllning av metallbearbetningsmaskin.</p> <p>[C] 34.80 Anläggning där det förekommer maskinell metallbearbetning och där total tankvolym för skärvätskor, processoljor och hydrauloljor i metallbearbetningsmaskinerna är större än 1 kubikmeter, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 34.10-34.70, 35.10 eller 35.20. Med total tankvolym avses detsamma som i 34.70 andra stycket.</p>
	<p>[A] 35.10 Byggande av en plattform som är avsedd att användas vid utvinning av olja eller gas inom havsområden, om verksamheten inte prövas enligt II kap. miljöbalken.</p>
3) energian tuotanto:	
a) ydinvoimalaitos;	<p>[A e 85/337-1] 23.40 Anläggning för 1. uppberedning av bestrålat kärnbränsle, 2. framställning eller anrikning av kärnbränsle, eller 3. behandling, lagring eller slutförvaring av bestrålat kärnbränsle.</p> <p>[A] 23.50 Anläggning för behandling eller lagring av obestrålat kärnbränsle.</p> <p>[A e 85/337-1] 40.30 Kärnkraftsreaktor eller annan kärnreaktor.</p> <p>[A e 85/337-1] 45.10 Verksamhet varigenom en kärnkraftsreaktor eller annan kärnreaktor monteras ned eller avvecklas, från det att reaktorn stängs av till dess att reaktorn efter avställningsdrift, servicedrift och rivning har upphört genom att allt kärnbränsle och annat radioaktivt kontaminerat material varaktigt har avlägsnats från anläggningsplatsen.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
<p>b) öljyä, kivihiiltä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käytettävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu laitos, joiden suurin polttoainetehto on yli 5 megawattia tai muu toiminta, jossa käytettävän polttoaineen energiamäärä on vuodessa vähintään 54 terajoulea;</p>	<p>[A e 85/337-1 96/61 01/80] 40.40 Anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av mer än 300 megawatt.</p> <p>[B e 85/337-2 96/61 01/80] 40.50 Anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av mer än 50 megawatt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 40.40.</p> <p>[B e 85/337-2] 40.51 Anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av mer än 20 megawatt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 40.40 eller 40.50.</p> <p>[C e 85/337-2] 40.60 Anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av 1. mer än 500 kilowatt, om annat bränsle används än enbart eldningsolja eller bränslegas, eller 2. mer än 10 megawatt, om inget annat bränsle används än eldningsolja eller bränslegas.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. stationär förbränningsmotor avsedd endast som reservaggregat vid elavbrott, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 40.40, 40.50, 40.51 eller 40.70.</p> <p>[C e 85/337-2] 40.70 Gasturbinanläggning med en total installerad tillförd effekt av högst 20 megawatt.</p>
	<p>Vindkraft</p> <p>[B e 85/337-2] 40.90 Verksamhet med 1. två eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation) och vart och ett av vindkraftverken inklusive rotorblad är högre än 150 meter, 2. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 150 meter och står tillsammans med en sådan gruppstation som avses i 1, eller 3. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 150 meter och står tillsammans med ett annat sådant vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter att verksamheten med det andra vindkraftverket påbörjades.</p> <p>[B e 85/337-2] 40.95 Verksamhet med 1. sju eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation) och vart och ett av vindkraftverken inklusive rotorblad är högre än 120 meter, 2. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 120 meter och står tillsammans med en sådan gruppstation som avses i 1, eller 3. ett eller fler vindkraftverk som vart och ett inklusive rotorblad är högre än 120 meter och står tillsammans med så många andra sådana vindkraftverk att gruppstationen sammanlagt består av minst sju vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter att verksamheten eller verksamheterna med de andra vindkraftverken påbörjades. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 40.90.</p> <p>[C e 85/337-2] 40.100 Verksamhet med 1. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 50 meter, 2. två eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation), eller 3. ett vindkraftverk som står tillsammans med ett annat vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter att verksamheten med det andra vindkraftverket påbörjades.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 40.90 eller 40.95.</p> <p>Värmepumpar och kylanläggningar m.m.</p> <p>[C] 40.110 Värmepump eller kylanläggning för uttag eller tillförsel av värmeenergi från mark, vattenområde, grundvatten eller avloppsvatten för en uttagen eller tillförd effekt av mer än 10 megawatt. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte uttag eller tillförsel genom vattentäkt.</p> <p>[C] 40.120 Anläggning för lagring av värme i mark, vattenområde eller i grundvatten för en tillförd energimängd av mer än 3 000 megawattimmar.</p>
c) hiilidioksidin talteenottolaitos;	

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
4) kemianteollisuus:	
a) epäorgaanisia peruskemikaaleja, kuten happoja, emäksiä, suoloja, ammoniakkaa, klooria, kloorivetyä, fluoria, fluorivetyä, hiilen oksideja, rikkiyhdisteitä, typen oksideja, vetyä, rikkidioksidia, karbonyylikloridia, epämetalleja, metallioksideja tai muita epäorgaanisia yhdisteitä valmistava tehdas;	<p>[A e 85/337-1 96/61 99/13]</p> <p>24.10 Anläggning för att genom kemiska reaktioner i industriell skala tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> organiska ämnen, klorkalki, eller mer än 100 000 ton andra oorganiska ämnen än klorkalki per kalenderår. <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte tillverkning av ytaktiva ämnen (tensider), bindemedel för färg och lack samt bränsle ur vegetabiliska eller animaliska oljor.</p>
b) orgaanisia peruskemikaaleja, kuten hiilivetyä, alkoholeja, aldehydejä, ketoneita, karboksyylihappoja, estereitä, asetaatteja, eettereitä, peroksideja, epoksihartseja sekä fosforia, rikkiä, eettereitä, tyypeä sisältäviä hiilivetyä, halogenoituja hiilivetyä tai organometallisia yhdisteitä valmistava tehdas taikka entsyymejä valmistava tehdas;	<p>[B]</p> <p>40.10 Anläggning för framställning av mer än 150 000 kubikmeter gasformigt bränsle per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 23.10 eller 23.30.</p> <p>[C]</p> <p>40.20 Anläggning för framställning av gasformigt bränsle, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 23.10, 23.30 eller 40.10.</p>
c) öljyn- tai kaasunjalostamo;	<p>[C e 85/337-2]</p> <p>24.120 Anläggning för att genom endast fysikaliska processer i industriell skala tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> naturläkemedel genom extraktion ur biologiskt material, mer än 10 ton färg eller lack per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 24.110, mer än 10 ton rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 24.110, mer än 5 000 ton gasformiga kemiska produkter per kalenderår, om tillverkningen sker genom destillation, eller andra kemiska produkter, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 24.110. <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 39.20.</p>
d) väriaineita tai pigmenttejä valmistava tehdas taikka sellainen maali-, väri- tai lakkatehdas, jonka tuotanto on vähintään 300 tonnia vuodessa;	<p>GUMMI- OCH PLASTVAROR</p> <p>[B e 85/337-2]</p> <p>25.10 Anläggning för att genom vulkning tillverka gummivaror, om produktionen baseras på mer än 2 000 ton ovulkad gummiblandning per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 39.20.</p> <p>[C e 85/337-2]</p> <p>25.11 Anläggning för att genom vulkning tillverka gummivaror, om produktionen baseras på mer än 1 ton ovulkad gummiblandning per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 25.10, 39.20 eller 39.30.</p> <p>[B e 85/337-2]</p> <p>25.20 Anläggning för att genom ytterligare polymerisation tillverka produkter av</p> <ol style="list-style-type: none"> polyuretan utan användning av toluendiisocyanat, om produktionen baseras på mer än 200 ton plastråvara per kalenderår, polyuretan med användning av toluendiisocyanat, om produktionen baseras på mer än 20 ton plastråvara per kalenderår, eller annan plast, om produktionen baseras på mer än 20 ton plastråvara per kalenderår. <p>[C e 85/337-2]</p> <p>25.30 Anläggning för att genom ytterligare polymerisation tillverka produkter av plast, om</p> <ol style="list-style-type: none"> produktionen baseras på mer än 1 ton plastråvara per kalenderår, och verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 25.20. <p>[B e 85/337-2]</p> <p>25.40 Anläggning för flamlaminering med plast.</p> <p>[C e 85/337-2]</p> <p>25.50 Anläggning där produktionen baseras på mer än 1 ton plastråvara per kalenderår och inte omfattar ytterligare polymerisation, för</p> <ol style="list-style-type: none"> tillverkning av produkter av plast förutom endast mekanisk montering eller mekanisk bearbetning, eller beläggning eller kalandrering med plast. <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 39.20 eller 39.30.</p>
e) muoviraaka-aineita, muovilaminaatteja, latekseja tai tekokuituja valmistava tehdas, kumitehdas tai liimatehdas;	

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
f) räjähdysaineita, seosainoiteita, niiden välituotteita tai muita laannoitteita, torjunta-aineita, suojauskemikaaleja tai biosidivalmisteita tai niiden tehoaineita valmistava tehdas;	<p>[B e 85/337-2] 24.110 Anläggning för att genom endast fysikaliska processer i industriell skala tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. gas- eller vätskeformiga kemiska produkter, 2. läkemedelssubstanser genom extraktion ur biologiskt material, 3. sprängämnen, 4. pyrotekniska artiklar, eller 5. ammunition. <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tillverkning av mindre än 100 ton per kalenderår, om det i verksamheten inte används eller tillverkas någon kemisk produkt som, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna "mycket giftig", "giftig", "frätande", "cancerframkallande", "mutagen", "reproduktionstoxisk" eller "miljöfarlig", 2. tillverkning av färg eller lack, om tillverkningen uppgår till högst 1 000 ton per kalenderår, 3. tillverkning av rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter, om tillverkningen uppgår till högst 2 000 ton per kalenderår, 4. tillverkning av gasformiga kemiska produkter genom destillation, eller 5. verksamhet som är tillståndspliktig enligt 39.20. <p>[C e 85/337-2] 24.130 Anläggning för att genom endast fysikaliska processer, i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala, yrkesmässigt tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprängämnen, 2. pyrotekniska artiklar, 3. ammunition, 4. mer än 10 ton färg eller lack per kalenderår, 5. mer än 10 ton rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter per kalenderår, eller 6. andra kemiska produkter.
g) lääkewalmisteita tai lääkeräaka-aineita valmistava tehdas;	<p>[B e 85/337-1 96/61 99/13] 24.20 Anläggning för att genom biokemiska processer i industriell skala tillverka läkemedelssubstanser.</p> <p>[C e 85/337-2 99/13] 24.30 Anläggning för att genom biokemiska processer yrkesmässigt tillverka läkemedelssubstanser i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala.</p> <p>[C e 85/337-2] 24.140 Anläggning för att genom endast fysikaliska processer tillverka läkemedel (farmaceutisk tillverkning).</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. apotek och sjukhus, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 39.20. <p>[Ks. lääkewalmisteista myös d) ja f) kohdissa]</p>
h) pesuaineita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia vuodessa, taikka muita pinta-aktiivisia aineita kuin pesuaineita valmistava tehdas;	<p>[B e 85/337-1 96/61] 24.40 Anläggning för att genom kemiska reaktioner i industriell skala tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ytaktiva ämnen (tensider), 2. bindemedel för färg och lack, eller 3. bränsle ur vegetabiliska eller animaliska oljor.
	<p>[B e 85/337-2] 24.50 Anläggning för tillverkning i industriell skala</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. genom biosyntetiska reaktioner av <ol style="list-style-type: none"> a) alkohol för bränsle eller andra tekniska ändamål, b) organiska syror, eller c) biopolymerer, eller 2. av biotekniska organismer för bekämpningsändamål. <p>[B e 85/337-1 96/61] 24.60 Anläggning för tillverkning i industriell skala genom kemiska reaktioner av fosfor-, kväve- eller kaliuminnehållande gödselmedel, kemiskt framställd gas eller andra oorganiska ämnen.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tillverkning av klorgas eller natriumhypoklorit i anslutning till bassängbad, 2. tillverkning av natriumhypoklorit i vatten med högst 2 procent aktiv klorhalt för desinfektion i den verksamhet där tillverkningen sker, eller 3. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 24.10.
	<p>[B e 85/337-2] 24.80 Anläggning för att genom kemiska reaktioner yrkesmässigt tillverka organiska eller oorganiska ämnen i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala, om det i verksamheten används eller tillverkas någon kemisk produkt som, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna "mycket giftig", "giftig", "frätande", "cancerframkallande", "mutagen", "reproduktionstoxisk" eller "miljöfarlig".</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 24.81.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
	[C e 85/337-2] 24.81 Anläggning för att genom kemiska reaktioner yrkesmässigt tillverka bränsle ur vegetabilisk eller animalisk olja i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala.
	[C e] 24.90 Anläggning för att genom kemiska reaktioner yrkesmässigt tillverka organiska eller oorganiska ämnen, i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala, om det i verksamheten inte används eller tillverkas någon kemisk produkt som, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna "mycket giftig", "giftig", "frätande", "cancerframkallande", "mutagen", "reproduktionstoxisk" eller "miljöfarlig".
	[C e 85/337-2] 24.100 Anläggning för tillverkning av konstgjorda mineralfibrer, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon annan beskrivning i denna bilaga.
	[C e 85/337-2] 24.150 Anläggning för behandling av mellanprodukter, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 24.10-24.140.
	LABORATORIER [C] 73.10 Kemiska eller biologiska laboratorier med en total golvyta som är större än 5 000 kvadratmeter. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte laboratorier som 1. ingår i verksamhet som omfattas av en annan punkt i denna bilaga, 2. omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt enligt 13 kap. miljöbalken, eller 3. ingår i utbildningslokaler som är anmälningspliktiga enligt 38 § denna förordning.
5) kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely:	
a) nestemäisten polttoaineiden jakeluasema, jonka polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on vähintään 10 m ³ , taikka muu polttonesteiden tai vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 m ³ , ei kuitenkaan voimansiirron suurmuuntaja-asema tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen ulkopuolella sijaitseva vähittäismyynnin valmiiksi pakattujen tuotteiden kappalevarasto; (8.4.2010/235)	LAGRING AV BRÄNSLEN OCH KEMISKA PRODUKTER M.M. [B e 85/337-1 85/337-2] 39.60 Anläggning för lagring eller hantering av 1. gasformiga eller flytande petrokemiska produkter, oljor, petroleumprodukter eller brännbara gaser, om anläggningen har kapacitet för lagring av mer än 50 000 ton vid ett och samma tillfälle eller hantering av mer än 500 000 ton per kalenderår, 2. andra kemiska produkter som, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerade eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna "mycket giftig", "giftig", "frätande", "cancerframkallande", "mutagen", "reproduktionstoxisk" eller "miljöfarlig", om det i anläggningen lagras mer än 5 000 ton vid ett och samma tillfälle eller hanteras mer än 50 000 ton per kalenderår, eller 3. andra kemiska produkter än som avses i 1 och 2 om det i anläggningen lagras mer än 200 000 ton vid ett och samma tillfälle. [C e 85/337-2] 39.70 Anläggning för lagring av 1. gasformiga eller flytande petrokemiska produkter, oljor, petroleumprodukter eller brännbara gaser, om det i anläggningen lagras mer än 5 000 ton vid ett och samma tillfälle, 2. andra kemiska produkter än som avses i 1, om a) någon produkt enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna "mycket giftig", "giftig", "frätande", "cancerframkallande", "mutagen", "reproduktionstoxisk" eller "miljöfarlig", och b) det är fråga om en verksamhet för energiproduktion eller kemisk industri och anläggningen har kapacitet för lagring av mer än 1 ton vid ett och samma tillfälle, eller 3. andra kemiska produkter än som avses i 1 och 2 om det i anläggningen lagras mer än 50 000 ton vid ett och samma tillfälle. [B e 85/337-2] 39.80 Anläggning för lagring av mer än 50 miljoner normal kubikmeter naturgas per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 39.60. [C e 85/337-2] 39.90 Anläggning för lagring av mer än 5 000 ton kol, torv eller bränsleflis eller annat träbränsle per kalenderår. [C] 50.20 Anläggning där det per kalenderår hanteras 1. mer än 1 000 kubikmeter flytande motorbränsle, eller 2. mer än 1 miljon normal kubikmeter gas avsedd som motorbränsle. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 39.60, 39.70 eller 39.80.

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
<p>b) puun, turpeen tai hiilen kaasutus- tai nesteytyslaitos tai muu kiinteän, nestemäisen tai kaasumaisen polttoaineen valmistuslaitos, joissa valmistetaan polttoainetta vähintään 3 000 tonnia vuodessa taikka sähköteknisen hiilen tai grafiitin valmistuslaitos taikka puuta raaka-aineena käyttävää grillihiilen valmistuslaitos, jossa valmistetaan hiiltä vähintään 3 000 tonnia vuodessa;</p>	<p>[C] 10.60 Anläggning för framställning, bearbetning eller omvandling av bränsle eller bränsleprodukt som baseras på mer än 500 ton torv per kalenderår. Råpetroleum, naturgas och kol</p> <p>[A e 85/337-1] 11.10 Utvinning av råolja eller naturgas inom de områden som anges i 4 kap. 5 § miljöbalken.</p> <p>[B e 85/337-1] 11.20 Utvinning av råolja eller naturgas inom andra områden än de som avses i 11.10.</p> <p>[C e 85/337-2] 11.30 Industriell tillverkning av briketter av kol eller brunkol. Annan utvinningsindustri</p> <p>C e 85/337-2] 13.70 Djupborrning, som inte omfattas av 11.10 eller 11.20.</p> <p>[C] 20.40 Anläggning för framställning eller bearbetning av träbaserat bränsle, eller av bränsleprodukter som är baserade på skogs- eller jordbruksprodukter, i form av 1. träull, trämjöl, flis, spån eller liknande, baserad på mer än 1 000 kubikmeter fast mått eller 3 000 kubikmeter löst mått råvara per kalenderår, eller 2. pellets eller briketter, baserad på mer än 5 000 kubikmeter råvara per kalenderår. Anmälningsskyldigt enligt denna beskrivning gäller inte tillfällig flisning.</p> <p>[A e 85/337-1 85/337-2 96/61] 23.10 Anläggning för 1. tillverkning av koks, 2. överföring av kol eller bituminös skiffer till gas- eller vätskeform, eller 3. grafittillverkning som inte är tillståndspliktig enligt 31.40.</p> <p>[B 85/337-2] 23.20 Anläggning för tillverkning av produkter ur kol, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 23.10 eller 31.40.</p> <p>[A e 85/337-1 96/61] 23.30 Anläggning för raffinering av mineralolja eller naturgas.</p>
<p>c) kivihiilivarasto;</p>	<p>FOTOGRAFISK ELLER GRAFISK PRODUKTION</p>
	<p>[C] 22.10 Rulloffsettryckeri där tryckning sker med heatsetfärg, om verksamheten inte är tillståndspliktig eller anmälningsskyldigt enligt 39.20 eller 39.30.</p> <p>[C] 22.20 Anläggning med tillverkning av metallklichéer.</p> <p>[B] 22.30 Anläggning med utsläpp av processavloppsvatten där mer än 50 000 kvadratmeter fotografiskt material i form av film eller papperskopior framkallas per kalenderår.</p> <p>[C] 22.40 Anläggning 1. utan utsläpp av processavloppsvatten där mer än 50 000 kvadratmeter fotografiskt material i form av film eller papperskopior framkallas per kalenderår, eller 2. med utsläpp av processavloppsvatten där mer än 5 000 kvadratmeter fotografiskt material i form av film eller papperskopior framkallas per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 22.30.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
6) haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta:	FÖRBRUKNING AV ORGANISKA LÖSNINGSMEDEL
a) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on yli 150 kiloa tunnissa tai yli 200 tonnia vuodessa;	[B e 96/61 99/13] 39.10 Anläggning för ytbehandling av material, föremål eller produkter med en förbrukning av organiska lösningsmedel, om förbrukningen uppgår till mer än 150 kilogram per timme eller 200 ton per kalenderår.
b) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutunut osuus, vähintään 10 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 20 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;	Med förbrukning avses den totala mängd organiska lösningsmedel som tillförs en anläggning med avdrag för alla flyktiga organiska föreningar som återvinns för återanvändning.
c) orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (435/2001) 3 §:ssä tarkoitettu toiminta;	[B e 99/13] 39.20 Anläggning där organiska lösningsmedel förbrukas 1. med mer än 25 ton per kalenderår i a) rulloffset med heatsetfärg, b) djuptryck av publikationer, c) djuptryck av förpackningar, flexografi, screentryck, laminering eller lackering, d) ytrengöring, e) fordonslackering, f) bandlackering, g) beläggning av lindningstråd, h) beläggning av trätytor, i) träimpregnering, j) läderbeläggning, k) skotillverkning, l) laminering av trä eller plast, m) limbeläggning, n) annan beläggning, o) omvandling av gummi, eller p) utvinning av vegetabilisk olja eller animaliskt fett eller raffinering av vegetabilisk olja, 2. med mer än 50 ton per kalenderår i tillverkning av farmaceutiska produkter, eller 3. med mer än 100 ton per kalenderår i tillverkning av lack, tryckfärg, lim eller andra beläggingspreparat. Med förbrukning avses detsamma som i 39.10 andra stycket.
	[C e 99/13] 39.30 Anläggning där organiska lösningsmedel förbrukas per kalenderår med 1. mer än 15 ton i rulloffset med heatsetfärg, 2. mer än 15 ton vid djuptryck av förpackningar, flexografi, screentryck, laminering eller lackering, 3. mer än 1 ton i ytrengöring, om lösningsmedlet innehåller någon kemisk produkt, som enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med riskfraserna "misstänks kunna ge cancer", "kan ge cancer", "kan ge ärftliga genetiska skador", "kan ge cancer vid inandning", "kan ge nedsatt fortplantningsförmåga" eller "kan ge fosterskador", 4. mer än 2 ton i annan ytrengöring, 5. mer än 500 kilogram i fordonslackering, 6. mer än 5 ton i beläggning av lindningstråd, 7. mer än 15 ton i beläggning av trätytor, 8. mer än 1 kilogram i kemptvätt, 9. mer än 10 ton i läderbeläggning, 10. mer än 5 ton i skotillverkning, 11. mer än 5 ton i laminering av trä eller plast, 12. mer än 5 ton i limbeläggning, 13. mer än 5 ton i annan beläggning, 14. mer än 15 ton i omvandling av gummi, eller 15. mer än 10 ton i utvinning av vegetabilisk olja eller animaliskt fett eller raffinering av vegetabilisk olja. Med förbrukning avses detsamma som i 39.10 andra stycket. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 39.10 eller 39.20.
	[B] 39.40 Anläggning där det per kalenderår förbrukas 1. mer än 5 ton halogenerade organiska lösningsmedel, eller 2. mer än totalt 25 ton organiska lösningsmedel. Med förbrukning avses detsamma som i 39.10 andra stycket.
	Vid tillämpningen av första stycket skall inte medräknas sådana organiska lösningsmedel som omfattas av förordningen (2002:187) om ämnen som bryter ner ozonskiktet eller av föreskrifter som meddelats med stöd av den förordningen. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 39.10 eller 39.20.
	[C] 39.50 Anläggning där det per kalenderår förbrukas 1. mer än 1 ton halogenerade organiska lösningsmedel, eller 2. mer än totalt 5 ton organiska lösningsmedel. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 39.10, 39.20, 39.30 eller 39.40. Med förbrukning avses detsamma som i 39.10 andra stycket.

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto:	UTVINNING, BRYTNING OCH BEARBETNING AV TORV, OLJA, GAS, KOL, MALM, MINERAL, BERG, NATURGRUS M.M.
a) kaivostoiminta ja koneellinen kullankaivuu;	[A e 85/337-1] 13.10 Gruvdrift eller gruvanläggning för brytning av malm, mineral eller kol, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 10.10-10.40.
b) malmin tai mineraalin rikastamo;	
c) kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maanrakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää;	[B e 85/337-1] 10.11 Tåkt av berg med ett verksamhetsområde som är större än 25 hektar, om verksamheten inte endast innebär uppläggning och bortforsling av redan utbrutet och bearbetat material efter det att tillsynsmyndigheten meddelat beslut om att takten är avslutad.
	[B e 85/337-2] 10.20 Tåkt för annat än markinnehavarens husbehov av berg, naturgrus eller andra jordarter, om verksamheten inte 1. omfattas av en bearbetningskoncession enligt lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter, 2. är tillståndspliktig enligt lagen (1966:314) om kontinentalsockeln, 3. är tillståndspliktig enligt 10.10 eller 10.11, eller 4. endast innebär uppläggning och bortforsling av redan utbrutet och bearbetat material efter det att tillsynsmyndigheten meddelat beslut om att takten är avslutad. C 10.30 Tåkt för markinnehavarens husbehov av mer än 10 000 ton naturgrus (totalt uttagen mängd). [C e 85/337-2] 10.40 Tåkt för markinnehavarens husbehov av 1. mer än 10 000 ton berg (totalt uttagen mängd), 2. torv med ett verksamhetsområde större än 5 hektar, eller 3. mer än 50 000 kubikmeter torv (totalt uttagen mängd). Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten 1. omfattas av bearbetningskoncession enligt lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter, eller 2. är tillståndspliktig enligt 10.10 eller 10.11.
d) turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus, jos tuotantoalue on yli 10 hehtaaria;	[B e 85/337-1] 10.10 Tåkt av torv med ett verksamhetsområde som är större än 150 hektar, om verksamheten inte 1. omfattas av en bearbetningskoncession enligt lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter, eller 2. endast innebär uppläggning och bortforsling av redan utbrutet och bearbetat material efter det att tillsynsmyndigheten meddelat beslut om att takten är avslutad.
e) kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, joiden toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää;	[C] 10.50 Anläggning för sortering eller krossning av berg, naturgrus eller andra jordarter 1. inom område som omfattas av detaljplan eller områdesbestämmelser, eller 2. utanför område som omfattas av detaljplan eller områdesbestämmelser, om verksamheten bedrivs på samma plats under en längre tid än trettio kalenderdagar under en tolv månadersperiod.
f) kiinteä tai tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä asfaltiasema;	[C] 26.150 Asfaltverk eller oljegrusverk 1. som ställs upp inom område med detaljplan eller områdesbestämmelser, eller 2. som ställs upp utanför område med detaljplan eller områdesbestämmelser i mer än 90 kalenderdagar under en tolv månadersperiod. [C] 26.160 Anläggning för tillverkning av varor av asfalt, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 90.100 eller 90.110.
8) mineraalituotteiden valmistus:	
a) sementti- tai kalkkitechdas;	[A e 85/337-2 96/61] 26.70 Anläggning för att 1. i roterugn tillverka mer än 125 000 ton cement per kalenderår, eller 2. i annan ugn tillverka mer än 12 500 ton cement per kalenderår. [B e 85/337-2] 26.80 Anläggning för tillverkning av cement, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 26.70. [B e 96/61] 26.90 Anläggning för tillverkning i ugn av mer än 12 500 ton kalk per kalenderår. [C] 26.100 Anläggning för tillverkning av mer än 5 ton kalk, krita eller kalkprodukter per kalenderår, om inte verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av beskrivningarna i 26.70-26.90.
b) kiinteä betoniasema tai betonituotetehdas;	[C] 26.110 Anläggning för tillverkning av mer än 500 ton 1. betong eller lättbetong per kalenderår, eller 2. varor av betong, lättbetong eller cement per kalenderår.

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
c) mineraalivilitehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 20 tonnia päivässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;	<p>Glas, glasvaror och keramiska produkter</p> <p>[B e 85/337-2 96/61] 26.10 Anläggning för 1. tillverkning av mer än 5 000 ton glas eller glasfiber per kalenderår, eller 2. smältning av mer än 5 000 ton mineraler per kalenderår, inklusive tillverkning av mineralull.</p> <p>[B e 85/337-2] 26.20 Anläggning för tillverkning av glas eller glasvaror som omfattar blandning av glasråvaror (mäng), smältning eller syrabehandling av glas, om verksamheten innebär att 1. mer än 5 ton glasråvaror med tillsats av bly- eller arsenikföreningar förbrukas per kalenderår, eller 2. mer än 500 ton andra glasråvaror förbrukas per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 26.10.</p> <p>[C e 85/337-2] 26.30 Anläggning för tillverkning av glas eller glasvaror som omfattar blandning av glasråvaror (mäng), smältning eller syrabehandling av glas, om verksamheten innebär att 1. mer än 500 kilogram glasråvaror med tillsats av bly- eller arsenikföreningar förbrukas per kalenderår, eller 2. mer än 5 ton andra glasråvaror förbrukas per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 26.10 eller 26.20.</p> <p>[C e 85/337-2] 26.40 Anläggning för tillverkning av glasfiber, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 26.10.</p>
e) asbestia tai asbestipohjaisia tuotteita käsittelevä laitos;	<p>[B e 85/337-1 96/61] 13.60 Anläggning för utvinning och produktion av asbest.</p> <p>[B e 85/337-1 85/337-2 96/61] 26.130 Anläggning för tillverkning av asbestbaserade produkter.</p> <p>[B e 85/337-1 85/337-2] 26.140 Anläggning för behandling eller omvandling av asbest, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 13.60 eller 26.130.</p>
f) kevytsoratehdas tai kevytbetonitehdas, joiden tuotantomäärä on yli 3 000 tonnia vuodessa;	[Ks. kevytbetoni yllä b)-kohdassa]
g) tiilitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 75 tonnia vuorokaudessa tai uunin tilavuus ylittää 4 m3 ja lastauskapasiteetti yli 300 kg/m3 uunia kohden;	
h) keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantomäärä on vähintään 200 tonnia vuodessa;	<p>[B e 96/61] 26.50 Anläggning för att genom bränning 1. tillverka mer än 18 500 ton keramiska produkter per kalenderår, eller 2. tillverka keramiska produkter med en ugnskapacitet som överstiger fyra kubikmeter och med en satsningsdensitet som överstiger 300 kilogram per kubikmeter.</p> <p>[B e 85/337-2] 26.51 Anläggning för att genom bränning tillverka mer än 50 ton keramiska produkter per kalenderår, om glasyr med tillsats av tungmetaller används.</p> <p>[C e 85/337-2] 26.60 Anläggning för tillverkning av mer än 100 ton keramiska produkter per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 26.50 eller 26.51.</p>
i) kipsilevytehdas;	<p>[C] 26.120 Anläggning för tillverkning av mer än 500 ton varor av gips per kalenderår.</p>
j) muu kuin a-i alakohdassa tarkoitettu mineraaleja sulattava laitos, mukaan lukien mineraalikutuja valmistava laitos, jonka sulatuskapasiteetti on suurempi kuin 20 tonnia vuorokaudessa;	

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
9) nahan tai tekstiilien laitospainantoto tai käsittely:	
a) nahkatehdas tai turkismuokkaamo, ei kuitenkaan tuotteiden valmistus valmiiksi käsitellyistä nahoista;	<p>PÄLS, SKINN OCH LÄDER</p> <p>[B e 85/337-2 96/61] 18.10 Garveri för en produktion av mer än 3 000 ton färdigt läder eller färdigt pälskinn per kalenderår.</p> <p>[B e 85/337-2] 18.20 Anläggning för 1. kromgarvning för en produktion som baseras på mer än 100 ton råvara per kalenderår, eller 2. garvning för en produktion som baseras på mer än 1 000 ton råvara per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 18.10 eller 90.240.</p> <p>[C e 85/337-2] 18.30 Anläggning för garvning eller annan beredning av läder eller pälskinn för en produktion av mer än 2 ton färdigt läder eller färdigt pälskinn, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 18.10, 18.20 eller 90.240.</p>
b) kuitukangastehdas, kuitujen tai tekstiilien esikäsitteilyä tai värjäystä suorittava laitos;	<p>TEXTILVAROR</p> <p>[B e 85/337-2 96/61] 17.10 Anläggning för förbehandling eller färgning av mer än 2 500 ton fibrer eller textilier per kalenderår.</p> <p>[B e 85/337-2] 17.20 Anläggning för förbehandling eller färgning av mer än 200 ton fibrer eller textilier per kalenderår eller för annan beredning av mer än 200 ton textilmaterial per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten 1. är tillståndspliktig enligt 17.10, eller 2. består av en beredningsprocess som inte medför utsläpp av avloppsvatten och utsläpp till luft av mer än 3 ton flyktiga organiska föreningar (VOC) per kalenderår.</p> <p>[C e 85/337-2] 17.30 Anläggning för förbehandling eller färgning av mer än 10 ton fibrer eller textilier per kalenderår eller för annan beredning av mer än 10 ton textilmaterial per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 17.10 eller 17.20.</p>
c) tekstiilien vesipesula, jonka kapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa, tai kemiallinen pesula, johon ei sovelleta orgaanisten liuottimien käytöstä erässä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haittuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ssä tarkoitettua poikkeusta	<p>TEXTILTVÄTTERIER</p> <p>[C] 93.10 Tvätteri för mer än 2 ton tvättgods per dygn. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om 1. verksamheten är anmälningspliktig enligt 39.30, eller 2. utsläpp av vatten från verksamheten leds till ett avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10.</p>
10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:	<p>LIVSMEDEL OCH FODER M.M. Animaliska råvaror</p>
a) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 tonnia ruhoja päivässä;	<p>[B e 85/337-2 91/271 96/61] 15.10 Slakteri för en produktion baserad på mer än 12 500 ton slaktvikt per kalenderår.</p> <p>[B e 85/337-2 91/271] 15.20 Slakteri för en produktion baserad på mer än 7 500 ton slaktvikt per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.10.</p> <p>[C e 85/337-2] 15.30 Slakteri för en produktion baserad på mer än 50 ton slaktvikt per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.10 eller 15.20.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
b) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 400 tonnia vuodessa; (8.4.2010/235)	[B e 85/337-2 91/271 96/61] 15.40 Anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av animaliska råvaror (utom mjölk) för en produktion av mer än 18 500 ton produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast frysning.
c) kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa;	[B] 15.41 Anläggning för tillverkning av livsmedel ur produkter av animaliskt ursprung baserad på mer än 40 000 ton råvara per kalenderår, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 15.40 eller 15.80. [C e 85/337-2] 15.50 Anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av animaliska råvaror (utom mjölk, fisk och skaldjur) för en produktion av mer än 400 ton men högst 18 500 ton produkter per kalenderår, om verksamheten inte är anmälningspliktig enligt 15.80. [B e 85/337-2 91/271] 15.60 Anläggning för beredning eller konservering av fisk eller skaldjur eller för tillverkning av fiskmjöl, fiskolja eller fiskpelletar för en produktion baserad på 1. mer än 2 000 ton fisk eller skaldjur per kalenderår, eller 2. mer än 500 ton fisk eller skaldjur per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. hållbarhetsbehandling genom endast frysning, torkning eller saltning, eller 2. verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 15.10, 15.40 eller 15.80. [C e 85/337-2] 15.70 Anläggning för beredning eller konservering av fisk eller skaldjur eller för tillverkning av fiskmjöl, fiskolja eller fiskpelletar för en produktion baserad på mer än 10 ton fisk eller skaldjur per kalenderår. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte hållbarhetsbehandling genom endast frysning, torkning eller saltning eller om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 15.60 eller 15.80. [C e 85/337-2] 15.80 Rökeri för en produktion av mer än 50 ton men högst 18 500 ton rökta produkter per kalenderår.
d) maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa maidon vastaanottokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa, taikka jäätelötehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;	Mjölk, oljor och fetter m.m. [B e 85/337-2 91/271 96/61] 15.170 Anläggning för framställning av mjölkprodukter baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn som kalenderårsmedelvärde. [C e 85/337-2] 15.180 Anläggning för framställning av mjölkprodukter (med undantag av glass) för en produktion baserad på en invägning av mer än 500 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.170. [B e 85/337-2 91/271] 15.210 Anläggning för tillverkning av glass för en produktion av mer än 15 000 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.90 eller 15.170. [C e 85/337-2] 15.220 Anläggning för tillverkning av glass för en produktion av mer än 10 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.90, 15.170, eller 15.210.
e) sokeri- tai makeutusainetehdas;	[B e 85/337-2] 15.150 Anläggning för tillverkning av stärkelse, stärkelsederivat eller socker för en produktion av 1. mer än 25 000 ton per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10, eller 2. mer än 10 000 ton per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15.90. [C e 85/337-2] 15.160 Anläggning för tillverkning av stärkelse, stärkelsederivat eller socker, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.90 eller 15.150.
f) perunan tai juuresten käsittely- tai jalostuslaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa;	Vegetabiliska råvaror [B e 85/337-2 96/61] 15.90 Anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av vegetabiliska råvaror för en produktion av mer än 300 ton produkter per dygn som kvartalsmedelvärde.
g) täkkelystehtas tai täkkelysjohdannaisia valmistava tehdas;	[ks. yllä e) sokeri- tai makeutusainetehtas –kohta]

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
h) margariinitehdas taikka kasvi- tai eläinperäisiä rasvoja tai öljyjä valmistava tehdas, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasvisöljyä valmistava tehdas;	<p>[B e 85/337-2 91/271] 15.190 Anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter för en produktion av mer än 5 000 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.40, 15.90 eller 15.170.</p> <p>[C e 85/337-2] 15.200 Anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter för en produktion av mer än 100 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.40, 15.90, 15.170 eller 15.190.</p>
i) einestehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia;	
j) leipomo tai keksitehdas, joiden jauhojen kulutus on vähintään 20 000 tonnia vuodessa, taikka makeistehdas;	<p>[C] 15.100 Bageri som förbrukar mer än 15 ton torrjäst eller 50 ton annan jäst per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.90.</p>
k) vihannes-, hedelmä- tai marjavalmistustehdas, jonka raaka-aineen vastaanottokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa;	<p>B e 85/337-2 91/271 15.110 Anläggning för beredning eller konservering av frukt, bär, rotfrukter eller grönsaker för en produktion baserad på 1. mer än 25 000 ton råvara per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10, eller 2. mer än 10 000 ton råvara per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. beredning eller konservering genom endast frysning eller torkning, 2. beredning genom endast tvättning eller rensning, eller 3. verksamhet som är tillståndspliktig enligt 15.90.</p> <p>[C e 85/337-2] 15.120 Anläggning för beredning eller konservering av frukt, bär, rotfrukter eller grönsaker för en produktion baserad på mer än 2 000 ton råvara per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. beredning eller konservering genom endast frysning eller torkning, 2. beredning genom endast tvättning eller rensning, eller 3. verksamhet som är tillståndspliktig enligt 15.90 eller 15.110.</p> <p>[C] 15.130 Anläggning för endast tvättning eller rensning av frukt, bär, rotfrukter eller grönsaker för en produktion baserad på mer än 2 000 ton råvara per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10.</p>
	<p>[C] 15.140 Anläggning för tillverkning av kvarnprodukter för en produktion av mer än 1 000 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.90.</p>
l) virvoitusjuomatehdas tai mallas-, alkoholijuomien tai virvoitusjuomien pullottamo, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa;	<p>[B e 85/337-2 91/271] 15.250 Bryggeri eller annan anläggning för framställning av 1. malt, 2. mer än 1 000 kubikmeter läskedryck per kalenderår, eller 3. mer än 1 000 kubikmeter maldryck per kalenderår.</p>
m) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 500 000 litraa vuodessa;	Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller endast om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10.
n) mallastehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 tonnia vuodessa, taikka hiivatehdas;	<p>[C e 85/337-2] 15.260 Bryggeri eller annan anläggning för framställning av malt eller mer än 1 000 kubikmeter maldryck per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15.90.</p>
o) alkoholitehdas tai alkoholijuomatehdas, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella;	<p>Drycker m.m.</p> <p>[B e 91/271] 15.230 Anläggning för framställning av råsprit eller av alkoholhaltiga drycker genom jäsnings eller destillation, motsvarande mer än 5 000 ton ren etanol per kalenderår.</p> <p>[C] 15.240 Anläggning för framställning av råsprit eller av alkoholhaltiga drycker genom jäsnings eller destillation, motsvarande mer än 10 ton ren etanol per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.230.</p>
p) rehuja tai rehuvalkuaisista valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa;	<p>Foder</p> <p>[B e 96/61] 15.320 Anläggning för framställning av produkter som kan användas som djurfoder genom bearbetning av animaliska biprodukter som är kategori 3-material enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, om produktionen baseras på mer än 2 500 ton råvara per kalenderår.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
q) rehusekoittamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa;	<p>[B e 91/271] 15.330 Anläggning för malning, blandning eller pelletering av råvaror till bruksfärdigt djurfoder, för en produktion av 1. mer än 100 000 ton spannmålsfoder per kalenderår, eller 2. mer än 15 000 ton annat foder per kalenderår.</p> <p>Med spannmålsfoder avses foder som innehåller mer än 50 viktprocent spannmål. Foder som framställs och används inom den egna djurhållningen skall inte räknas in vid tillämpningen av första stycket.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. tillverkning av oljekakor från vegetabiliska oljor eller fetter, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15.320, 90.240, 90.250 eller 90.260.</p> <p>[C] 15.340 Anläggning för malning, blandning eller pelletering av råvaror till bruksfärdigt djurfoder, för en produktion per kalenderår av 1. mer än 5 000 ton spannmålsfoder, eller 2. mer än 500 ton annat foder.</p> <p>Med spannmålsfoder avses detsamma som i 15.330. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. tillverkning av oljekakor från vegetabiliska oljor eller fetter, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 15.320, 15.330, 90.240, 90.250 eller 90.260.</p>
r) luujauhotehdas;	
s) kahvipaahtimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa, taikka tupakkatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;	<p>[C e 85/337-2] 15.280 Anläggning för 1. tillverkning av mer än 500 ton choklad eller konfektyr per kalenderår, 2. tillverkning av mer än 1 000 ton pastaprodukter per kalenderår, eller 3. rostning av mer än 100 ton kaffe per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15.90.</p>
t) liivatteen valmistus vuodista, nahoista ja luista;	
	<p>Annan livsmedelstillverkning</p> <p>[B e 85/337-2] 15.270 Anläggning för tillverkning av 1. mer än 100 ton jäst per kalenderår, eller 2. startkulturer av mikroorganismer för livsmedelsindustri eller jordbruk, om anläggningen har en sammanlagd reaktorvolym om minst tio kubikmeter.</p>
u) muu kuin 10 kohdan a - t alakohdissa tarkoitettu kasvipäristä raaka-ainetta käytävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalostuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella, tai muu kuin 10 kohdan alakohdissa tarkoitettu eläinperäistä raaka-ainetta käytävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalostuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 75 tonnia vuorokaudessa;	<p>[B] 15.290 Anläggning för framställning av mer än 15 000 ton livsmedel per kalenderår, om verksamheten 1. inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 15.10-15.280, och 2. medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10.</p> <p>[C] 15.300 Anläggning för framställning av 1. mer än 15 000 ton livsmedel, om verksamheten a) inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 15.10-15.290, och b) medför utsläpp av vatten som leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10, eller 2. mer än 1 000 ton livsmedel, om verksamheten a) inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 15.10-15.290, och b) medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 90.10.</p> <p>[C e 85/337-2] 15.310 Anläggning för yrkesmässig industriell förpackning av animaliska eller vegetabiliska produkter som inte sker i någon tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet enligt 15.10-15.300.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
I1) eläinsuojat tai kalankasvatus:	AVDELNING I VERKSAMHETER JORDBRUK M.M. Djurhållning m.m.
a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 30 lypsylehmälle, 80 lihanaudalle, 60 täysikasvuiselle emakolle, 210 lihasialle, 60 hevoselle tai ponille, 160 uuhelle tai vuohelle, 2 700 munituskanalle tai 10 000 broilerille, taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 210 lihasialle tarkoitettua eläinsuojaa;	[B e 85/337-I 96/61] 1.10 Anläggning för djurhållning med 1. mer än 40 000 platser för fjäderfän, 2. mer än 2 000 platser för slaktsvin som är tyngre än 30 kilogram och avsedda för produktion (som slaktsvin räknas även obetäckta gyltor), 3. mer än 750 platser för suggor (som suggor räknas även betäckta gyltor), eller 4. så många platser för fjäderfän, slaktsvin eller suggor att platserna tillsammans motsvarar mer än 200 djurenheter definierade som i 1.20.
b) vähintään 250 siitosnaarasminkin tai -hillerin taikka vähintään 50 siitosnaarasketun tai -supin taikka vähintään 50 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 250 siitosnaarasminkille tarkoitettua turkistarhaa;	[B e 85/337-2] 1.11 Anläggning med stadigvarande djurhållning av nötkreatur, hästar eller minkar med mer än 400 djurenheter, dock ej inhägnad. Med en djurenhet avses 1. en mjölkko (som mjölkko räknas även sinko), 2. sex kalvar som är en månad eller äldre (med kalvar avses nötkreatur upp till sex månaders ålder, kalvar yngre än en månad räknas till moderdjuret), 3. tre övriga nöt, sex månader eller äldre, 4. en häst, inklusive föl upp till sex månaders ålder, eller 5. tio minkhonor för avel, inklusive valpar upp till åtta månaders ålder och avelshannar.
	[C e 85/337-2] 1.20 Anläggning med stadigvarande djurhållning med mer än 100 djurenheter, dock ej inhägnad. Med en djurenhet avses 1. en mjölkko (som mjölkko räknas även sinko), 2. sex kalvar som är en månad eller äldre (med kalvar avses nötkreatur upp till sex månaders ålder, kalvar yngre än en månad räknas till moderdjuret), 3. tre övriga nöt, sex månader eller äldre, 4. tre suggor, inklusive smågrisar upp till tolv veckors ålder (betäckta gyltor räknas som suggor), 5. tio slaktsvin eller avelsgaltar, tolv veckor eller äldre (som slaktsvin räknas även obetäckta gyltor), 6. en häst, inklusive föl upp till sex månaders ålder, 7. tio minkhonor för avel, inklusive valpar upp till åtta månaders ålder och avelshannar, 8. etthundra kaniner, 9. etthundra värphöns, sexton veckor eller äldre (kycklingmödrar räknas som värphöns), 10. tvåhundra unghöns upp till sexton veckors ålder, 11. tvåhundra slaktkycklingar, 12. etthundra kalkoner, gäss eller ankor, inklusive kycklingar och ungar upp till en veckas ålder, 13. femton strutsfåglar av arterna struts, emu eller nandu, inklusive kycklingar upp till en veckas ålder, 14. tio får eller getter, sex månader eller äldre, eller 15. fyrtio lamm eller killingar upp till sex månaders ålder. För andra djurarter motsvaras en djurenhet av det antal djur som har en årlig sammanlagd utsöndring motsvarande 100 kilogram kväve eller 13 kilogram fosfor i färsk träck eller urin. Vid beräkningen av antalet djur skall väljas det alternativ av kväve eller fosfor som ger det lägsta antalet djur. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. renskötsel, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1.10 eller 1.11.
	[C e 85/337-2] 1.30 Uppodling av annan mark än jordbruksmark för produktion av foder, livsmedel eller annan liknande jordbruksproduktion.
c) kalankasvatus- tai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kiloa vuodessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kiloa vuodessa, taikka kooltaan vähintään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä;	FISKODLING M.M. [B e 85/337-2] 5.10 Fiskodling eller övervintring av fisk där mer än 40 ton foder förbrukas per kalenderår. [C e 85/337-2] 5.20 Fiskodling eller övervintring av fisk där mer än 1,5 ton foder förbrukas per kalenderår, om inte verksamheten är tillståndspliktig enligt 5.10.
I2) liikenne:	
a) pääosin kauppamerenkulun käyttöön tarkoitettu ja yli 1 350 tonnin vetoisille aluksille soveltuva satama tai lastaus- taikka purkulaituri;	[B e 85/337-I 85/337-2] 63.10 Hamn där trafik medges för fartyg med en bruttodräktighet på mer än 1 350. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. hamn för Försvarsmakten, eller 2. färjekaj med högst tio planerade fartygsanlöp per kalenderår. [C e 85/337-2] 63.20 Fiskehamn eller hamn för Försvarsmakten. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte fiskehamn som är tillståndspliktig enligt 63.10.

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
b) lentopaikka;	<p>[A e 85/337-1 85/337-2] 63.30 Civil flygplats med en instrumentbana som är längre än 1 200 meter. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte flygplats som är tillståndspliktig enligt 63.40.</p> <p>[B e 85/337-1 85/337-2] 63.40 Flottiljflygplats eller civil flygplats med infrastruktur för militär flygverksamhet, om instrumentbanan på flottiljflygplatsen eller den civila flygplatsen är längre än 1 200 meter.</p> <p>[C e 85/337-2] 63.50 Flygplats för motordrivna luftfartyg där mer än 500 flygrörelser per kalenderår äger rum. Anmälningssplikt enligt denna beskrivning gäller inte om flygplatsen är tillståndspliktig enligt 63.30 eller 63.40.</p>
c) yli 50 linja-auton tai kuorma-auton varikko tai vastaavan kokoinen työkonevarikko;	
d) ulkona sijaitseva moottoriturheilurata;	<p>[C e 85/337-2] 92.30 Permanent tävlings-, tränings- eller testbana för motorfordon.</p>
e) kemikaaliratapiha tai terminaali, joilla siirretään terveydelle tai ympäristölle vaarallisia kemikaaleja kuljetusvälineestä toiseen tai varastoon taikka varastosta kuljetusvälineeseen;	
	<p>TANKRENGÖRING</p> <p>[B] 74.10 Anläggning för rengöring av cisterner, tankar eller fat som i annan verksamhet än den egna används för förvaring eller transport av kemiska produkter och där någon kemisk produkt, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna "mycket giftig", "giftig", "frätande", "cancerframkallande", "mutagen", "reproduktionstoxisk" eller "miljöfarlig".</p> <p>[C] 74.20 Anläggning för rengöring av cisterner, tankar eller fat som används för förvaring eller för transport av kemiska produkter. Anmälningssplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 74.10.</p>
	<p>[C] 50.10 Anläggning för tvättning av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. fler än 5 000 personbilar per kalenderår, 2. fler än 100 tåg eller flygplan per kalenderår, 3. fler än 500 tågagnar eller lok per kalenderår, eller 4. fler än 1 000 andra motordrivna fordon per kalenderår.
13) jätevesien käsittely ja jätehuolto:	
a) puhdistamo, joka on tarkoitettu asukasvastineluvultaan vähintään 100 henkilön jätevesien käsittelemiseen, tai vähintään 100 henkilön asumisjätevesien johtaminen muualle kuin yleiseen viemäriin;	<p>RENING AV AVLOPPSVATTEN</p> <p>[B e 85/337-1 85/337-2 91/271] 90.10 Avloppsreningsanläggning med en anslutning av fler än 2 000 personer eller som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar mer än 2 000 personekvivalenter.</p> <p>[C e 85/337-2] 90.20 Avloppsreningsanläggning som är dimensionerad för mer än 200 personekvivalenter, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 90.10.</p>
b) teollisuuden erillinen jätevedenpuhdistamo;	

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
c) toiminta, johon sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta (362/2003);	<p>Förbränning</p> <p>[A e 85/337-1 96/61 00/76 06/12] 90.180 Anläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår.</p> <p>[B e 85/337-1 00/76 06/12] 90.190 Anläggning där farligt avfall förbränns, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 90.180. [A e 85/337-1 96/61 00/76 06/12] 90.200 Anläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår.</p> <p>I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.</p> <p>[B e 85/337-1 85/337-2 96/61 00/76 06/12] 90.210 Anläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 18 000 ton per kalenderår.</p> <p>I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 90.200.</p> <p>[B e 85/337-2 00/76 06/12] 90.220 Anläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 50 ton per kalenderår.</p> <p>I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 90.200 eller 90.210.</p> <p>[C e 85/337-2 00/76 06/12] 90.230 Anläggning där annat avfall än farligt avfall förbränns yrkesmässigt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 90.200, 90.210 eller 90.220.</p> <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.</p>
d) kaatopaikka;	
e) kaivannaisjätteistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (379/2008) tarkoitettu kaivannaisjätteen jätealue;	
f) muu kuin 13 kohdan c - e alakohdissa tarkoitettu jäteasetuksen (1390/1993) liitteissä 5 tai 6 määritelty jätteen hyödyntäminen tai käsittely, joka on ammattimaista tai laitosmaista;	<p>Mellanlagring [B e 06/12] 90.30 Anläggning för mellanlagring av annat avfall än farligt avfall om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle utgörs av 1. mer än 10 000 ton avfall som inte är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. mer än 30 000 ton avfall om anläggningen inte är tillståndspliktig enligt 1.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte anläggning för lagring av avfall under längre tid än ett år innan det bortscaffas, eller tre år innan det återvinns eller behandlas.</p> <p>[C e 06/12] 90.40 Anläggning för mellanlagring av annat avfall än farligt avfall om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle är större än 10 ton. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. anläggning för lagring av avfall under längre tid än ett år innan det bortscaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 90.30.</p> <p>[B e 75/439 91/157 02/96 06/12] 90.50 Anläggning för mellanlagring av farligt avfall, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 100 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, eller 5. mer än 1 ton annat farligt avfall. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. anläggning för mellanlagring av uttjänta motordrivna fordon, eller 2. anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortscaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
	<p>[B e 75/439 91/157 02/96 06/12] 90.50 Anläggning för mellanlagring av farligt avfall, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 100 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, eller 5. mer än 1 ton annat farligt avfall. <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. anläggning för mellanlagring av uttjänta motordrivna fordon, eller 2. anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas. <p>[C e 75/439 91/157 02/96 06/12] 90.60 Anläggning för mellanlagring av farligt avfall som utgörs av uttjänta motordrivna fordon eller om mängden avfall inte vid något tillfälle uppgår till</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 100 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, eller 5. mer än 1 ton annat farligt avfall. <p>Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas. Förbehandling, sortering och mekanisk bearbetning m.m.</p> <p>[B e 06/12] 90.70 Anläggning för sortering av annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 10 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte sortering av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p> <p>[C e 06/12] 90.80 Anläggning för sortering av annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 1 000 ton per kalenderår. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 90.70.</p> <p>[C e 02/96 06/12] 90.90 Anläggning för yrkesmässig förbehandling av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter, med undantag för förbehandling som består av ingrepp i komponenter eller utrustning som innehåller isolerolja.</p> <p>[B e 06/12] 90.100 Anläggning för att genom mekanisk bearbetning återvinna annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 10 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 90.240. <p>[C e 06/12] 90.110 Anläggning för att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 90.100, 90.240, 90.250 eller 90.260.</p> <p>[B e 06/12] 90.119 Anläggning för återvinning av avfall genom sådan lagring, tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av uttjänta motordrivna fordon som inte omfattas av bilskrottningsförordningen (2007:186).</p> <p>[C e 00/53 06/12] 90.120 Anläggning för återvinning av avfall genom sådan lagring, tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av uttjänta bilar som omfattas av bilskrottningsförordningen (2007:186).</p> <p>Användning för anläggningsändamål</p> <p>[B e 99/31 06/12] 90.130 Användning för anläggningsändamål av avfall på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, och där föroreningsrisken inte endast är ringa.</p> <p>[C e 99/31 06/12] 90.140 Användning för anläggningsändamål av avfall på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, och där föroreningsrisken är ringa. Biologisk behandling</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
	<p>[A e 85/337-2 06/12] 90.150 Anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. park- och trädgårdsavfall, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 90.240.</p> <p>[B e 85/337-2 06/12] 90.160 Anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall om den tillförda mängden avfall är större än 500 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. park- och trädgårdsavfall, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 90.150 eller 90.240.</p> <p>[C e 85/337-2 06/12] 90.170 Anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om 1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är större än 10 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är större än 50 ton per kalenderår. Anmälningsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 90.150 eller 90.160.</p>
	<p>Animaliska biprodukter m.m.</p> <p>[B e 85/337-2 91/689 96/61 06/12] 90.240 Anläggning för att på annat sätt än genom förbränning per kalenderår bearbeta mer än 2 500 ton animaliska biprodukter som är kategori 1-, kategori 2- eller kategori 3- material enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.320 eller 18.10.</p> <p>[C e 85/337-2 91/689 06/12] 90.250 Anläggning för att på annat sätt än genom förbränning per kalenderår bearbeta mer än 20 ton animaliska biprodukter som är kategori 1-, kategori 2- eller kategori 3- material enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15.320 eller 90.240.</p> <p>[C e 85/337-2 91/689 06/12] 90.260 Anläggning för förbehandling av animaliska biprodukter om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 15.320, 90.240 eller 90.250.</p>
	<p>Uppläggnings</p> <p>[B e 99/31 06/12] 90.270 Uppläggnings av muddermassa 1. på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten och där föroreningsrisken inte endast är ringa, eller 2. i större mängd än 1 000 ton.</p> <p>[C e 99/31 06/12 06/21] 90.280 Uppläggnings av 1. högst 1 000 ton muddermassa på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten och där föroreningsrisken endast är ringa, eller 2. inert avfall som uppkommit i gruv- eller täktverksamhet.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljübalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
	<p>Deponering [A e 85/337-2 96/61 99/31 06/12 06/21] 90.290 Anläggning för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår.</p> <p>[B e 85/337-2 96/61 99/31 06/12 06/21] 90.300 Anläggning för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 90.290.</p> <p>[B e 85/337-1 91/689 99/31 06/12 06/21] 90.310 Anläggning för deponering av inert avfall eller annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 90.290 eller 90.300.</p> <p>[A e 85/337-1 91/689 96/61 99/31 06/12 06/21] 90.320 Anläggning för deponering av farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 10 000 ton per kalenderår.</p> <p>[B e 85/337-1 91/689 96/61 99/31 06/12 06/21] 90.330 Anläggning för deponering av farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, och 2. verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 90.320.</p> <p>[B e 85/337-1 91/689 99/31 06/12 06/21] 90.340 Anläggning för deponering av farligt avfall, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 90.320 eller 90.330. Riskanläggning för utvinningsavfall</p> <p>[B e 06/21] 90.345 Riskanläggning enligt 5 § förordningen (2008:722) om utvinningsavfall. Annan återvinning eller bortskaffande</p> <p>[A e 85/337-1 91/689 96/59 00/76 06/12 06/21] 90.350 Anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall som består av uppgrävda massor, om den tillförda mängden avfall är större än 20 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 90.320 eller 90.370.</p> <p>[B e 85/337-1 85/337-2 91/689 96/59 00/76 06/12 06/21] 90.360 Anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall som består av uppgrävda massor. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 90.320-90.340, 90.350 eller 90.370.</p> <p>[C e 85/337-1 85/337-2 91/689 96/59 06/12 06/21] 90.370 Anläggning för att återvinna eller bortskaffa avfall som består av uppgrävda förorenade massor från den plats där anläggningen finns, om 1. anläggningen finns på platsen under högst en tolv månadersperiod, och 2. verksamheten inte är tillståndspliktig enligt någon av beskrivningarna i 90.300-90.340.</p> <p>[C e 91/689 06/12 06/21] 90.375 Anläggning för avvattnings av avfall eller farligt avfall som uppkommer vid platsen, eller som förts till mellanlager för avfall, om uppställningstiden är högst sextio kalenderdagar under en tolv månadersperiod och om mängden avfall som behandlas är högst 2 000 ton.</p> <p>[B e 91/689 06/12 06/21] 90.380 Anläggning för behandling av farligt avfall, om avfallet har uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte behandling som leder till materialåtervinning eller om verksamheten är anmälningspliktig enligt 90.375.</p> <p>[C e 91/689 06/12 06/21] 90.390 Anläggning för behandling av farligt avfall, om 1. avfallet har uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns, och 2. behandlingen leder till materialåtervinning.</p>

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
	<p>[B e 85/337-I 91/689 00/76 06/12] 90.400 Anläggning för destruktion eller annan bearbetning av kasserade produkter som innehåller fullständigt eller ofullständigt halogenerade klorfluorkarboner eller halon.</p> <p>[A e 06/12 06/21] 90.410 Anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall enligt något av de förfaranden som anges i bilagorna 4 och 5 till avfallsförordningen (2001:1063), om den mängd avfall som tillförs anläggningen är större än 100 000 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 90.30, 90.40, 90.70-90.110, 90.130-90.170, 90.200-90.310, 90.370 eller 90.375.</p> <p>[B e 06/12 06/21] 90.420 Anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall enligt något av de förfaranden som anges i bilagorna 4 och 5 till avfallsförordningen (2001:1063), om den mängd avfall som tillförs anläggningen är större än 500 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 90.30, 90.40, 90.70-90.110, 90.130-90.170, 90.200-90.310, 90.370, 90.375 eller 90.410.</p> <p>[C e 06/12 06/21] 90.430 Anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall enligt något av de förfaranden som anges i bilagorna 4 och 5 till avfallsförordningen (2001:1063), om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 90.30, 90.40, 90.70-90.110, 90.130-90.170, 90.200-90.310, 90.370, 90.375, 90.410 eller 90.420.</p>
	<p>[A e 85/337-I 91/689 96/59 00/76 06/12 06/21] 90.440 Anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall enligt något av de förfaranden som anges i bilagorna 4 och 5 till avfallsförordningen (2001:1063), om huvuddelen av det avfall som avses att bli behandlat i anläggningen kommer från andra inrättningar och den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 90.50, 90.60, 90.90, 90.119-90.140, 90.180-90.220, 90.240-90.280 eller 90.320-90.400.</p> <p>[B e 85/337-I 91/689 96/59 00/76 06/12 06/21] 90.450 Anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall enligt något av de förfaranden som anges i bilagorna 4 och 5 till avfallsförordningen (2001:1063), om huvuddelen av det avfall som avses att bli behandlat i anläggningen kommer från andra inrättningar.</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte 1. förorenade uppgrävda massor, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 90.50, 90.60, 90.90, 90.119-90.140, 90.180-90.220, 90.240-90.280, 90.320-90.400 eller 90.440.</p> <p>Långtidslagring, djupförvar</p> <p>A e 85/337-I 91/689 96/61 99/31 06/12] 90.455 Anläggning för permanent lagring av kvicksilveravfall med minst 0,1 viktprocent kvicksilver i djupt bergförvar.</p>
	<p>Radioaktivt avfall</p> <p>[A e 85/337-I] 90.460 Anläggning för behandling av högaktivt radioaktivt avfall, slutförvaring av radioaktivt avfall eller lagring av radioaktivt avfall.</p> <p>[A] 90.470 Anläggning för hantering, bearbetning, lagring eller slutförvaring av använt kärnbränsle, kärnavfall eller annat radioaktivt avfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet eller strålskyddslagen (1988:220), om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 90.460.</p>
I4) muu toiminta;	
a) ulkona sijaitseva ampumarata;	<p>[B] 92.10 Skjutfält för skjutning med grovkalibriga vapen (kaliber större än 20 millimeter) eller för sprängningar av ammunition, minor eller andra sprängladdningar.</p> <p>[C] 92.20 Skjutbana som är stadigvarande inrättad för skjutning utomhus med skarp ammunition till finkalibriga vapen (kaliber mindre än 20 millimeter) för mer än 5 000 skott per kalenderår.</p>
b) pysyvä, ulkona sijaitseva laitosmainen suihkupuhalluspaikka;	

Ympäristönsuojeluasetus 18.2.2000/169 I §	Miljöbalk, Bilagan till Förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
c) kiinteä eläintarha tai huvipuisto;	
d) krematorio ja pieneläinten polttolaitos.	[B] 93.20 Krematorium.
	HÄLSO- OCH SJUKVÅRD [C] 85.10 Sjukhus med fler än 200 vårdplatser. [C] 85.20 Anläggning för sterilisering av sjukvårdsartiklar, om etylenoxid används som steriliseringsmedel.

Ruotsin laitosluettelossa on myös lueteltu toimintoja, joissa käytetään kemiallisia aineita. Suomen laitosluettelossa vastaavaa ei ole, jonka vuoksi tässä alla on esitetty pelkästään Ruotsin toiminnot

VERKSAMHETER MED HANTERING AV KEMISKA ÄMNEN

Farliga ämnen som innebär en miljöfarlig hantering som skall tillståndsprövas enligt 9 kap. 6 § miljöbalken

Denna del av bilagan består av Avsnitt 1 som innehåller en förteckning över farliga ämnen och Avsnitt 2 som innehåller en förteckning över särskilda kategorier av farliga ämnen.

Följande gäller för tillämpning av denna del av bilagan.

- Gas är varje ämne som har ett absolut ångtryck på 101,3 kPa eller högre vid 20 grader C. Vätska är varje ämne som inte definieras som gas och som inte uppträder i fast form vid 20 grader C och normaltryck, 101,3 kPa.
- En beredning som innehåller ett ämne som är upptaget i denna del av bilagan skall jämföras med ämnet om beredningens klassificering överensstämmer med ämnets såvida inte annat anges i denna del av bilagan.
- Med klassificering och riskfraser avses i denna del av bilagan de klassificeringar och riskfraser som vid varje enskilt tillfälle skall tillämpas enligt tillämpliga föreskrifter utgivna av Kemikalieinspektionen och Statens räddningsverk. För ämnen och beredningar som inte omfattas av klassificeringsreglerna i nämnda föreskrifter, men som ändå förekommer eller skulle kunna förekomma vid en verksamhet, och under de förhållanden som råder vid verksamheten innehar eller kan inneha motsvarande egenskaper beträffande möjligheter att orsaka allvarliga olyckshändelser, skall de klassificeringsförfarandena som anges i föreskrifterna användas.
- Om ett ämne eller en beredning som är upptagen i Avsnitt 2 uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar, skall den klassificering som motsvarar den lägsta mängden farligt ämne gälla. Vid tillämpning av summeringen i punkt 8 skall dock det valda gränsvärdet alltid motsvara den aktuella klassificeringen. För ämnen i kategori 4 och 5 skall ADR- klassificeringen ha företräde framför riskfrastilldelningen.
- När ett ämne eller en grupp ämnen som ingår i Avsnitt 1 även kan hänföras till Avsnitt 2, skall endast de mängder som anges i Avsnitt 1 beaktas.
- För föremål som innehåller explosiva ämnen eller beredningar är det ämnets eller beredningens kvantitet som skall gälla om den är känd. Om denna kvantitet inte är känd skall hela föremålet betraktas som explosivt.
- Den mängd farligt ämne som skall beaktas vid tillämpningen av föreskrifterna är den maximala mängd som förekommer eller kan förekomma vid ett och samma tillfälle. Farliga ämnen som förekommer i en verksamhet endast i mängder som är lika med eller understiger 2 procent av den angivna mängden, i Avsnitt 1 och Avsnitt 2 i denna del av bilagan, skall inte tas med i beräkningen av den totala mängd som förekommer om de är placerade inom verksamheten så att de inte kan utlösa en allvarlig olyckshändelse någon annanstans inom den.
- Om det inom en verksamhet förekommer eller kan förekomma flera ämnen som anges i denna del av bilagan i mängder som understiger de gränsmängder som anges för varje ämne skall en summering göras för att fastställa om verksamheten omfattas av bestämmelserna. Denna summering görs enligt följande formel: $(\sum matkn) q_x/Q_x = q_1/Q_1 + q_2/Q_2 + \dots + q_n/Q_n$ där q_x betecknar den förekommande mängden farligt ämne x för "ämne 1" t.o.m. "ämne n" i förteckningarna över ämne och kategorier av ämnen i denna del av bilagan och Q_x betecknar den i denna del av bilagan angivna gränsmängden för respektive ämne eller kategori av ämnen. Denna formel tillämpas för a) summering av ämnen och beredningar som är förtecknade i Avsnitt 1 i denna del av bilagan och som är klassificerade som giftiga eller mycket giftiga, tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategorierna 1 eller 2 i Avsnitt 2 i denna del av bilagan, b) summering av ämnen och beredningar som är förtecknade i Avsnitt 1 i denna del av bilagan och som är klassificerade som oxiderande, explosiva, brandfarliga, mycket brandfarliga eller extremt brandfarliga, tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategorierna 3, 4, 5, 6, 7 eller 8 i Avsnitt 2 i denna del av bilagan, c) summering av ämnen och beredningar som anges i Avsnitt 1 i denna del av bilagan och som är klassificerade som miljöfarliga (R50 inklusive R50/53 eller R51/53), tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategori 9 i Avsnitt 2 i denna del av bilagan. Om någon av summorna i a), b) eller c) är lika med eller större än ett (1) skall verksamheten omfattas av bestämmelserna.
- Om ändrade bestämmelser i fråga om ett ämnets klassificering i en sådan riskfras eller riskgrupp som avses i denna bilaga medför att en verksamhet som omfattas av avdelning 4 i bilagan blir tillståndspliktig gäller följande.
 - Om verksamheten påbörjats före ändringen, får den trots tillståndskravet fortsätta att bedrivas i ett år från ändringen. Därefter får den bedrivas endast om det finns tillstånd för den eller verksamhetsutövaren inom ettårsfristen har ansökt om tillstånd och tillståndsmyndigheten inte beslutar annat.
 - Det som sägs i a) gäller inte om tillståndsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

Avsnitt I - Farliga ämnen

Farliga ämnen som i en verksamhet förekommer eller kan förekomma i sådana mängder som anges i denna del av bilagan och som innebär att verksamheten skall tillståndsprövas enligt miljöbalkens bestämmelser.

Farliga ämnen	Mängd i ton
Gödningsmedel som är blandade eller sammansatta och som är baserade på ammoniumnitrat (innehåller ammoniumnitrat tillsammans med fosfat och/eller pottaska) i vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat är - mellan 15,75 och 24,5 viktprocent, och vilka antingen innehåller sammanlagt högst 0,4 procent brännbara/organiska material eller uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG, eller - 15,75 viktprocent eller mindre utan begränsning för brännbart material, och vilka i samtliga fall kan undergå självunderhållande sönderfall i enlighet med Förenta nationernas "trough test" enligt dess rekommendationer om transport av farligt gods: Manual of Tests and Criteria, del III, punkt 38.2.	10 000
Gödningsmedel som är baserade på ammoniumnitrat i vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat överstiger - 24,5 viktprocent, med undantag för blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 procent, eller - 15,75 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat och ammoniumsulfat, eller - 28 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 procent, och som i samtliga fall uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG.	5 000
Ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat i vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat - är mellan 24,5 och 28 viktprocent och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,4 procent, eller - överstiger 28 viktprocent och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,2 procent. Vattenlösningar med ammoniumnitrat i vilka ammoniumnitratkoncentrationen överstiger 80 viktprocent.	2 500
Gödningsmedel som inte uppfyller kraven på i bilaga II i direktiv 80/876/EEG samt kasserat material från tillverkningsprocessen, ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat, ammoniumnitratbaserade gödningsmedel som returneras eller har returnerats från slutanvändaren till en tillverkare, en anläggning för tillfällig lagring eller uppberedning för att omarbetas, återvinnas eller behandlas för säker användning.	50
Gödningsmedel som är sammansatta och baserade på kaliumnitrat, vilka består av kaliumnitrat i pelletform eller granulatform.	10 000
Gödningsmedel som är sammansatta och baserade på kaliumnitrat, vilka består av kaliumnitrat i kristallin form.	5 000
Arsenikpentoxid, arsenik (V) syra eller dess salter	2
Arseniktrioxid, arsenik (III) syra eller dess salter	0,1
Brom	20
Klor	25
Nickelföreningar i inhalerbar pulverform (nickelmonoxid, nickeldioxid, nickelsulfid, trinickeldisulfid, dinickeltrioxid)	1
Etylenimin	20
Fluor	20
Formaldehyd (>= 90 %)	50
Väte	50
Väteklorid (kondenserad gas)	250
Blyalkyler	50
Extremt brandfarliga kondenserade gaser (inklusive gasol) och naturgas	200
Acetylen	50
Etylenoxid	50
Propylenoxid	50
Metanol	200
4,4'-metylenbis(2-kloranilin) eller dess salter, i pulverform	0,01
Metylisocyanat	00,15
Syre	200
Toluendiisocyanat	100
Karbonyldiklorid (fosgen)	0,75
Arseniktrihydrid (arsin)	1

Farliga ämnen	Mängd i ton
Fosfortrihydrid (fosfin)	1
Svaveldiklorid	1
Svaveltrioxid	75
Polyklordibensofuraner och polyklordi- bensodioxiner (inkl. TCDD) beräknade som TCDD-ekvivalenter	0,001

Polyklordibensofuraner och polyklordi- bensodioxiner beräknas med hjälp av följande viktningfaktorer:

2,3,7,8-TCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,01
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	
OCDD	0,001
2,3,7,8-TCDF	0,1
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,001
1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,6,7,8-HxCDF	
2,3,4,6,7,8-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
OCDF	
(T=tetra, Pe=penta, Hx=hexa, Hp=hepta, O=okta)	

Cancerogena ämnen vid koncentrationer som överstiger 5 viktprocent:

<ul style="list-style-type: none"> - 4-aminobifenyl och/eller dess salter, - bensotriklorid, - benzidin och/eller dess salter, - bis(klormetyl)eter, - klordimetyleter, - 1,2-dibrometan, - dietylsulfat, - dimetylsulfat, - dimetylkarbamoylchlorid, - 1,2-dibrom-3-klorpropan, - 1,2-dimetylhydrazin, - dimetylnitrosamin, - hydrazin, - 2-naftylamin och/eller dess salter, - 4-nitrodifenyl, samt - 1,3-propansulton 	2
--	---

Petroleumprodukter:

<ul style="list-style-type: none"> - bensin och nafta, - fotogen (inklusive flygbränslen), - gasoljor (inklusive dieselbränslen, lätta eldningsoljor och blandkomponenter för gasoljor) 	25 000
--	--------

Avsnitt 2 - Särskilda kategorier av farliga ämnen som inte särskilt anges i Avsnitt 1

Kategorier av farliga ämnen som i en verksamhet förekommer eller kan förekomma i sådana mängder som anges i denna del av bilagan och som innebär att verksamheten ska tillståndsprövas enligt miljöbalkens bestämmelser.

Kategorier av farliga ämnen	Mängd i ton
1. Mycket giftiga ämnen (riskfraser R26, R27 eller R28)	20
2. Giftiga ämnen (riskfraser R23, R24 eller R25)	200
3. Oxiderande ämnen (riskfraser R7, R8 eller R9)	200
4. Explosiva ämnen, preparat eller föremål som omfattas av ADR (riskgrupp 1.4).	200
5. Explosiva ämnen, preparat eller föremål som omfattas av ADR (riskgrupp 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6), eller riskfraser R2 eller R3.	50
6. Brandfarliga vätskor med en flampunkt lika med eller över 21 grader C och under eller lika med 55 grader C (riskfraser R10).	50 000
7 a. Mycket brandfarliga ämnen: ◆ mycket brandfarliga vätskor med en flampunkt under eller lika med 55 grader C i det fall vätskan hanteras under sådana betingelser att den kan förorsaka en allvarlig kemikalieolycka, t.ex. högt tryck eller hög temperatur ◆ brandfarliga vätskor i det fall de kan självantända i luft (riskfraser R17).	200 2 0
7 b. Mycket brandfarliga vätskor med en flampunkt under 21 grader C men som inte är extremt brandfarliga (riskfraser R11).	50 000
8. Extremt brandfarliga ämnen: ◆ brandfarliga gaser i såväl gasform som överkritisk form samt brandfarliga vätskor med en flampunkt under 0 grader C och en kokpunkt under eller lika med 35 grader C (riskfraser R12) ◆ brandfarliga vätskor som hanteras vid en temperatur som är högre än vätskans kokpunkt.	50 50
9. Miljöfarliga ämnen: - ämnen med riskfrasen R50: "mycket giftigt för vattenlevande organismer" (inklusive R50/53), - ämnen med riskfrasen R51/53 "giftigt för vattenorganismer, kan ge långsiktiga skadeverkningar på vattenmiljön".	200 500
10. All klassificering som inte omfattas av det som anges ovan i kombination med följande riskfraser: - R14 "reagerar våldsamt vid kontakt med vatten" (inklusive R14/15) - R29 "avger giftiga gaser vid kontakt med vatten"	500 200

AVDELNING 5 VERKSAMHETER MED UTSLÄPP AV FARLIGA ÄMNEN

Förorenande ämnen som särskilt ska beaktas enligt 11 a § denna förordning

Förorenande ämnen vid utsläpp som direkt eller indirekt kan förorena luft

- Svaveldioxid och andra svavelföreningar
- Kväveoxider och andra kväveföreningar

- Kolmonoxid
- Flyktiga organiska föreningar
- Metaller och deras föreningar
- Stoft
- Asbest (partiklar, fibrer)
- Klor och dess föreningar
- Fluor och dess föreningar
- Arsenik och dess föreningar
- Cyanider
- Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via luften kan påverka fortplantningen
- Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och polyklorerade dibensofuraner

Förorenande ämnen vid utsläpp som direkt eller indirekt kan förorena ytvatten eller grundvatten

- Organiska halogenföreningar och ämnen som kan bilda sådana föreningar i vattenmiljö
- Organiska fosforföreningar

- Organiska tennföreningar
 - Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via vattenmiljön kan påverka fortplantningen eller fortplantningen i vattenmiljö
 - Svårnedbrytbara kolväten och svårnedbrytbara och bioackumulerbara organiska toxiska ämnen
 - Cyanider
 - Metaller och deras föreningar
 - Arsenik och dess föreningar
 - Biocider och växtskyddsmedel
 - Suspenderande ämnen
 - Ämnen som orsakar eutrofiering (i synnerhet nitrater och fosfater)
 - Syretärande ämnen (mätbara med hjälp av parametrar som t.ex. BOD och COD)
- Förordning (2010:1329).

Selitykset lyhenteille, jotka esiintyvät Ruotsin laitosluetteloissa:

Förteckning över verksamheter som är tillstånds- eller anmälningspliktiga. Denna förteckning innehåller beskrivningar av verksamheter som är tillstånds- eller anmälningspliktiga enligt 5 eller 21 §.

De bokstavsmarkeringar som anges framför varje verksamhetsbeskrivning har följande innebörd.

/Upphört att gälla U:2011-05-02/ A: Tillstånd krävs för verksamheten. Tillstånd söks hos miljödomstolen.

/Träder i kraft I:2011-05-02/ A: Tillstånd krävs för verksamheten. Tillstånd söks hos mark- och miljödomstolen.

B: Tillstånd krävs för verksamheten. Tillstånd söks hos länsstyrelsen.

C: Verksamheten är anmälningspliktig. Anmälan ska göras till den kommunala nämnden.

e: Den tillstånds- eller anmälningsplikt som gäller för verksamheten följer av ett EU-direktiv.

De sifferkoder framför verksamhetsbeskrivningarna som börjar med två siffror och ett snedstreck anger den eller de EU-rättsakter som har relevans för tillstånds- eller anmälningsplikten (EU-koder). EU-koderna har följande innebörd.

75/439: rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG, 85/337-1: bilaga 1 till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG, 85/337-2: bilaga 2 till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG, 91/157: rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen, senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/101/EG, 91/271: rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003, 91/689: rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006, 96/59: rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT), 96/61: rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006, 99/13: rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG, 99/31: rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003, 00/53: Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon, senast ändrat genom rådets beslut 2005/673/EG, 00/76: Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall, 01/80: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, senast ändrat genom rådets direktiv 2006/105/EG, 02/96: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/108/EG, 06/12: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall, och 06/21: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG.

KUVAILELEHTI

<i>Julkaisija</i>	Ympäristöministeriö Ympäristönsuojeluosasto	<i>Julkaisu-aika</i> Tammikuu 2011		
<i>Tekijä(t)</i>	Eeva-Maija Puheloinen, Ari Ekroos, Matias Warsta, Gary Watkins, Mari-Linda Harju-Oksanen, Olli Dahl			
<i>Julkaisun nimi</i>	Teollisuuden päästödirektiivin (IED) voimaansaattaminen ja muita ympäristönsuojelulain kehittämisajatuksia			
<i>Julkaisusarjan nimi ja numero</i>	Ympäristöministeriön raportteja 6/2011			
<i>Tiivistelmä</i>	<p>Teollisuuden päästöjä koskeva direktiivi (2010/75/EU, IE-direktiivi) tulee voimaan 6.1.2011. IE-direktiivin myötä ympäristönsuojelulakia (YSL) on välttämätöntä uudistaa laaja-alaisesti. Direktiivin yksityiskohtaisen sääntely ja siitä johtuva kansallisen lainsäädännön uudistamistarve johtaa merkittäviin muutoksiin. IE-direktiivi korvaa myös eräät teollisia toimintoja koskevat erityisvaatimukset, joista aiemmin on säädetty omina toimialakohtaisina direktiiveinään. Suuria polttolaitoksia (LCP-laitos), jätteenpolttolaitoksia ja orgaanisia liuottimia käyttäviä laitoksia (VOC-laitos) koskevat valtioneuvoston asetukset tuleekin saattaa ajan tasalle IE-direktiivin johdosta.</p> <p>Merkittävin muutos IE-direktiivissä verrattuna IPPC-direktiiviin ja nykyiseen YSL:iin on parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT) koskeva keskeinen periaatteellinen ja käytännön toimintaakin koskeva muutos. IE-direktiivin mukaan BAT-vertailuasiakirjojen BAT-päätelmiin sisältyvät päästötasot tulevat sitoviksi. Tapauskohtainen poikkeaminen olisi edelleen mahdollista, mutta tarkasti säädellyin ja tiukoin edellytyksin. Tämä tarkoittaa käytännössä yleisen normiohjauksen lisääntymistä ja tapauskohtaisen harkinnan kaventumista.</p> <p>Tärkeitä muutoksia ovat myös direktiivin jälkivalvontaa koskevat yksityiskohtaiset säännökset sekä laitoksen sulkemista koskevat uudet säännökset, jotka tuovat mukanaan muun ohessa maaperän tilaa koskevan perustilaselvityksen käsitteen. Uutta IE-direktiivissä on niin ikään Internetin käyttäminen tiedotuskanavana, esimerkiksi lupapäätöksestä tiedottamisessa. Internetin käytön laajentamista koskemaan muitakin tilanteita on syytä harkita näiden uudistusten yhteydessä. Lisäksi IE-direktiivissä on monia uusia määritelmiä tai määritelmien täsmennyksiä vanhoihin direktiiveihin nähden.</p> <p>IE-direktiivin johdosta muutoksia on välttämätöntä tehdä YSL:iin useaan eri kohtaan, kuten selvityksestä käy ilmi. Myös meneillään olevat jätelainsäädännön uudistaminen ja vesilain uudistaminen tuovat mukanaan lukuisia muutoksia myös YSL:iin. Ottaen huomioon sen, että YSL:ia jo nykyisessä muodossaan luonnehditaan vaikeaselkoiseksi, ja nyt tiedossa olevat muutokset, olisi käytännöllistä uudistaa YSL:ia laajemminkin sekä rakenteellisesti että sisällöllisesti IE-direktiivistä johtuvien muutosten tekemisen yhteydessä. YSL:n lukurakenne on edelleen sisällöllisesti käyttökelpoinen, mutta monet IE-direktiivistä johtuvat muutokset voisi olla mielekästä lisätä lakiin omaan lukuunsa taikka omina lukuinaan. Raportissa on hahmoteltu joitakin, muuhun kuin IE-direktiiviin perustuvia YSL:n sisällöllisiä muutoksia: osa on pieniä sanamuodon tarkistuksia ja osa laajempia uudistuksia. Keskeisimmät uudistushahmotelmat koskevat seuraavia kysymyksiä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - yleiset velvollisuudet (yleiset periaatteet, selvilläolovelvollisuus sekä aineiden käsittelyä ja laitteiden käyttöä koskevat yleiset ympäristönsuojelovelvollisuudet) - ympäristötiedon saatavuus ja sähköinen asiointi - ympäristölupantarve (uusi mahdollinen sääntelytapa jakaa nykyinen ennakoivalvonnan tarve sitä kuvaavien otsikoiden alle) - lupamenettely (tiedottaminen Internetissä, luvan tarkistaminen ilmoitusmenettelyssä, nopeutettu menettely) - lupaharkinta (sijoituspaikkaharkinta, selvityselvöllisyyksien selkeyttäminen) - valvonta (IE-direktiivin mukanaan tuomien uudistusten ulottaminen koko YSL:n laajuudelle, vireillepanon herkistäminen) <p>Eräät raportissa hahmotellut ehdotukset (esimerkiksi nopeutettu menettely, tarkistaminen ilmoitusmenettelyssä ja Internetin hyödyntäminen) voisivat toteutuessaan keventää myös hallinnollista taakkaa. Tämän lisäksi tulisi myös aineellista normistoa kehittää ja laatia sen soveltamista koskevaa ohjeistoa toiminnanharjoittajan näkökulmaa silmällä pitäen. Ympäristölupajärjestelmän tehostamista olisi siis syytä edelleen jatkaa ympäristönsuojelun tasoa vaarantamatta.</p>			
<i>Asiasanat</i>	Ympäristönsuojelu, ympäristöluvat, teollisuuden päästöt, IE-direktiivi, polttolaitos, jätteenpolttolaitos, paras käyttökelpoinen ympäristönsuojelutekniikka (BAT)			
<i>Rahoittaja/toimeksiantaja</i>	Ympäristöministeriö			
		ISBN 978-952-11-3847-8 (PDF)		ISSN 1796-170X (verkkoy.)
	<i>Sivuja</i> 392	<i>Kieli</i> suomi	<i>Luottamuksellisuus</i> julkinen	<i>Hinta</i>
<i>Julkaisun myynti/jakaja</i>	www.ymparisto.fi > Ympäristöministeriö > Julkaisut > Ympäristöministeriön raportteja -sarja			
<i>Julkaisun kustantaja</i>	Ympäristöministeriö			
<i>Painopaikka ja -aika</i>	Helsinki 2011			

PRESENTATIONSBLAD

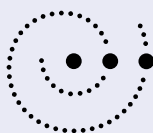
<i>Utgivare</i>	Miljöministeriet Miljövårdsavdelningen	<i>Datum</i> Januari 2011
<i>Författare</i>	Eeva-Maija Puheloinen, Ari Ekroos, Matias Warsta, Gary Watkins, Mari-Linda Harju-Oksanen, Olli Dahl	
<i>Publikationens titel</i>	Teollisuuden päästödirektiivin (IED) voimaansaattaminen ja muita ympäristönsuojelulain kehittämisajatuksia (Ikraftsättande av direktivet om industriutsläpp och andra idéer för att utveckla miljöskyddslagen)	
<i>Publikationsserie och nummer</i>	Miljöministeriets rapporter 6/2011	
<i>Sammandrag</i>	<p>Direktivet om industriutsläpp (IE-direktivet) (2010/75/EU) träder ikraft 6.1.2011. I samband med ikraftträdandet är det nödvändigt att göra en omfattande revidering av miljöskyddslagen (MSL). Den detaljerade lagstiftningen i IE-direktivet och behovet av att revidera den nationella lagstiftningen som den ger upphov till, leder till märkbara förändringar. IE-direktivet ersätter också vissa specialkrav på industriell verksamhet, som tidigare reglerats i egna branschvisa direktiv. Statsrådets förordningar om stora förbränningsanläggningar (LCP-anläggning), sopförbränningsanläggningar och anläggningar som använder organiska lösningsmedel (VOC-anläggningar) ska med anledning av IE-direktivet uppdateras.</p> <p>Den största förändringen som IE-direktivet i jämförelse med IPPC-direktivet och den nuvarande MSL medför är ändringarna i de centrala principerna och den praktiska verksamheten för BAT (bästa tillgängliga teknik). Enligt IE-direktivet blir utsläppsnivåerna i BAT-referensdokumentens BAT-slutsatser bindande. Avvikelse är även i fortsättningen möjliga i enskilda fall, men dessa avvikelser är noggrant föreskrivna med strikta krav. Detta innebär i praktiken en ökad allmän normstyrning och mindre utrymme att göra prövningar från fall till fall. Viktiga förändringar är också de detaljerade bestämmelserna om efterhandstillsyn av direktivet och de nya bestämmelserna om nedläggning av en anläggning, som medför bland annat begreppet statusrapport för att fastställa statusen för mark och grundvatten. Nytt i IE-direktivet är också användandet av internet som informationskanal, till exempel när man meddelar om tillståndsbeslut. Det finns skäl att i samband med revideringen överväga att utvidga bruket av internet så att det omfattar även andra situationer. Därtill omfattar IE-direktivet jämfört med det gamla direktivet många nya bestämmelser eller preciseringar av bestämmelser.</p> <p>Som framgår av utredningen leder ändringarna i IE-direktivet till att MSL på många punkter måste revideras. Även den pågående revideringen av avfallsagstiftningen och vattenlagen medför många förändringar i MSL. Med beaktande av att MSL redan i sin nuvarande form anses vara otydlig och av de ändringar som man vet kommer att äga rum, finns det skäl att samtidigt med revideringen till följd av IE-direktivet genomföra en mera omfattande revidering av MSL, såväl strukturellt som innehållsmässigt.</p> <p>Kapitelstrukturen i MSL är fortfarande i princip fungerande, men det skulle vara vettigt att placera många av de ändringar som orsakas av IE-direktivet i sitt eller sina egna kapitel. I rapporten har man skisserat några ändringar i MSL som inte beror på IE-direktivet. En del är endast preciseringar av ordval, medan andra innebär större förändringar. De mest centrala ändringarna gäller följande frågor:</p> <ul style="list-style-type: none"> - allmänna skyldigheter (allmänna principer, skyldighet att vara konsekvensmedveten samt allmänna miljöskyddsförpliktelser vad gäller hantering av ämnen och utrustning). - miljöinformationens tillgänglighet och elektronisk ärendehantering - behov av miljötillstånd (en ny eventuell regleringsform som delar behovet av den nuvarande förhandstillsynen under rubriker som beskriver den) - tillståndsförfarande (information via internet, granskning av tillstånd i anmälningsförfarandet, påskyndat förfarande) - tillståndsprövning (prövning av förlägningsplats, förtydligande av utredningsskyldighet) - övervakning (dimensionering av de ändringar som IE-direktivet medför så att de omfattar hela MSL, mera känsligt förfarande för anhängiggörande) <p>Vissa förslag i rapporten (till exempel påskyndat förfarande, granskning av tillstånd i anmälningsförfarandet och utnyttjande av internet) kunde när de genomförs även lätta på den administrativa bördan. Därtill ska även materiella normer utgående från verksamhetsutövaren utvecklas och anvisningar om dess tillämpning utarbetas. Det finns skäl att fortsätta att effektivisera miljötillståndssystemet, utan att det medför risker för nivån på miljöskyddet.</p>	
<i>Nyckelord</i>	Miljöskydd, miljötillstånd, industriutsläpp, IE-direktivet, förbränningsanläggning, avfallsförbränning, bästa tillgängliga teknik (BAT)	
<i>Finansiär/uppdragsgivare</i>	Miljöministeriet	
	ISBN 978-952-11-3847-8 (PDF)	ISSN 1796-170X (online)
	<i>Sidantal</i> 392	<i>Språk</i> Finska
		<i>Offentlighet</i> Offentlig
<i>Beställningar/distribution</i>	www.ymparisto.fi > Ympäristöministeriö > Julkaisut > Ympäristöministeriön raportteja -sarja	
<i>Förläggare</i>	Miljöministeriet	
<i>Tryckeri/tryckningsort och -år</i>	Helsingfors 2011	

DOCUMENTATION PAGE

<i>Publisher</i>	Ministry of the Environment Environmental Protection Department			<i>Date</i> January 2011
<i>Author(s)</i>	Eeva-Maija Puheloinen, Ari Ekroos, Matias Warsta, Gary Watkins, Mari-Linda Harju-Oksanen, Olli Dahl			
<i>Title of publication</i>	Teollisuuden päästödirektiivin (IED) voimaansaattaminen ja muita ympäristönsuojelulain kehittämisajatuksia (Implementing the directive on industrial emissions and other ideas on amending the Environmental Protection Act)			
<i>Publication series and number</i>	Reports of the Ministry of the Environment 6/2011			
<i>Abstract</i>	<p>The EU Directive on Industrial Emissions (2010/75/EU) came into force on January 6, 2010. In order to implement the IE directive, the Environmental Protection Act (EPA) must be revised. The detailed regulations given in the directive will require significant changes in the national legislation. The directive combines certain special requirements which, until now, have been regulated under separate directives for some industrial sectors. Because of the new IE directive, the Government decrees on large combustion plants (LCP), waste incineration plants and plants using volatile organic compounds (VOC plants) have to be updated.</p> <p>The most significant change that the IE directive will bring, compared to the IPPC directive and the EPA, is the crucial change in the concept of best available techniques (BAT). According to the IE directive, the emission levels set in the BAT conclusions of the BAT reference documents will become binding. In specific cases, derogation is still possible, but only under narrowly regulated and strict conditions. In practice, this will lessen the possibility for case-specific discretion and increase regulation by general binding rules.</p> <p>Some other important changes in the IE directive are detailed provisions on supervision and new provisions concerning site closure that introduce the concept of baseline report on the state of soil and groundwater contamination. Another new approach in the directive is to use the Internet as a channel for distributing information, for instance, about a decision on granting a permit. There may also be other situations where it would be possible to disseminate information over the Internet to the public. Additionally, the directive includes many new definitions.</p> <p>According to the report, it is necessary to amend several provisions in the EPA. At the same time, the ongoing renewal of the waste legislation and water legislation will result in a number of other amendments to the EPA. Because the current EPA has been characterised as difficult to understand, and because there are other required revisions on the way, it would be practical to look more widely at what changes could be made to the EPA in connection with the necessary amendments resulting from the IE directive. The division into chapters is still useful, but it would be sensible to place many of the amendments resulting from the IE directive into their own chapter or chapters. Some amendments, including ones other than those related to the IE directive, have been drafted in the report: some are just adjustments in phrasing and others are more extensive. The most important draft revisions concern the following:</p> <ul style="list-style-type: none"> • general obligations (general principles, knowledge requirement and other general obligations in environmental protection) • availability of environmental information and electronic self-services • environmental permit requirements (a possible new way of regulation where permit requirements are divided under descriptive headings) • permit procedure (information over the Internet, review of permit regulations by applying a notification procedure, "fast-track-procedure") • permit consideration (selection of location, clarifying the duty to investigate) • supervision (extending the new supervision, introduced by the IE directive, to apply to all activities which have an environmental permit, making it easier to take legal action) <p>Some of the draft proposals in the report (e.g. the "fast-track-procedure", review of permit regulations by applying a notification procedure, and making better use of the Internet) could also ease the administrative burden. Additionally, further development of substantive provisions of the legislation should continue, as should work on preparing guidance material on applying the regulations, especially for operators' use. The work on making the environmental permit system and procedure more effective should continue without compromising the high level of environmental protection.</p>			
<i>Keywords</i>	Environmental protection, environmental permits, industrial emissions, IE directive, combustion plants, waste incineration, best available techniques in environmental protection (BAT)			
<i>Financier/ commissioner</i>	Ministry of the Environment			
		ISBN 978-952-11-3847-8 (PDF)		ISSN 1796-170X (online)
	<i>No. of pages</i> 392	<i>Language</i> Finnish	<i>Restrictions</i> For public use	<i>Price</i>
<i>For sale at/ distributor</i>	www.ymparisto.fi > Ympäristöministeriö > Julkaisut > Ympäristöministeriön raportteja -sarja			
<i>Financier of publication</i>	Ministry of the Environment			
<i>Printing place and year</i>	Helsinki 2011			

Teollisuuden päästöjä koskeva direktiivi (2010/75/EU, IE-direktiivi) tulee voimaan 6.1.2011. IE-direktiivin myötä ympäristönsuojelulakia (YSL) on välttämätöntä uudistaa laaja-alaisesti. Direktiivin yksityiskohtaisen sääntely ja siitä johtuva kansallisen lainsäädännön uudistamistarve johtaa merkittäviin muutoksiin. IE-direktiivi korvaa myös eräät teollisia toimintoja koskevat erityisvaatimukset, joista aiemmin on säädetty omina toimialakohtaisina direktiiveinään. Tärkein muutos IE-direktiivissä on parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT) koskeva muutos, kun BAT-vertailuasiakirjojen BAT-päätelmiin sisältyvät päästötasot tulevat sitoviksi.

Raportissa on hahmoteltu IE-direktiivistä johtuvat muutokset nykyiseen ympäristönsuojelulainsäädäntöömme. IE-direktiivistä johtuvien muutosten tekemisen yhteydessä olisi käytännöllistä uudistaa YSL:ia laajemminkin sekä rakenteellisesti että sisällöllisesti. Raportissa on hahmoteltu erilaisia, muuhun kuin IE-direktiiviin perustuvia YSL:n sisällöllisiä muutoksia – osa on pieniä sanamuodon tarkistuksia ja osa laajempia uudistuksia.

YMPÄRISTÖMINISTERIÖ
MILJÖMINISTERIET
MINISTRY OF THE ENVIRONMENT